RITUALE ROMANUM

Significatio libri *non* ligati:
Rituale 6a

Made in Germany

RITUALE ROMANUM

PAULI V PONTIFICIS MAXIMI
JUSSU EDITUM
ALIORUMQUE PONTIFICUM
CURA RECOGNITUM
ATQUE AUCTORITATE

SSMI D. N. PII PAPÆ XI

AD NORMAM
CODICIS JURIS CANONICI
ACCOMMODATUM

EDITIO PRIMA JUXTA TYPICAM

1925
RATISBONÆ
SUMPTIBUS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET
S. SEDIS APOSTOLICÆ ET S. RITUUM CONGREG. TYPOGRAPHI

DECRETUM

NOVAM RITUALIS ROMANI EDITIONEM

APPROBANS

Hanc Ritualis Romani Vaticanam editionem, diligenter revisam, emendatam et auctam ad normam Codicis Juris Canonici, Rubricarum Missalis Romani atque Decretorum Apostolicæ Sedis, Sanctissimus Dominus noster Pius Papa XI, referente infrascripto Cardinali Sacræ Rituum Congregationi Præfecto, ratam habuit et approbavit, atque uti typicam habendam esse decrevit, cui futuræ editiones ejusdem Ritualis Romani conformandæ erunt. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 10 Junii 1925

✠ **A. Card. Vico,** Ep. Portuensis et S. Rufinæ,
S. R. C. Præfectus

(L. ✠ S.)

Alexander Verde, Secretarius.

ANTONIUS

DIVINA MISERATIONE ET SEDIS APOSTOLICÆ GRATIA

EPISCOPUS RATISBONENSIS

SS. D. N. PII XI SOLIO PONTIFICIO ASSISTENS

COMES ROMANUS

OMNIBUS HAS LITTERAS VISURIS SALUTEM ET BENEDICTIONEM
A DOMINO

Cum censoris Nostri testimonio certiores facti simus, præsentem editionem Ritualis Romani, quam dilectus filius Noster Fridericus Pustet, Sanctæ Sedis Apostolicæ et Sacrorum Rituum Congregationis typographus, in forma, quam vocant 12°, præparavit et nitidissime exornavit, plane concordare cum editione typica Ritualis Romani Vaticana, die 10 Junii 1925 approbata, Nos, ad normam Canonis 1390 Cod. jur. can., hanc editionem primam juxta typicam libentissime adprobamus evulgandique licentiam impertimur.

Ratisbonæ, die 4 Octobris 1925

+ Antonius,
Episcopus Ratisbonensis.

PAULI PAPÆ V

CONSTITUTIO APOSTOLICA

DE RITUALIS ROMANI EDITIONE

PAULUS PAPA V

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Apostolicæ Sedi per abundantiam Divinæ gratiæ, nullis suffragantibus meritis, præpositi, Nostræ sollicitudinis esse intelligimus, super universam Domum Dei ita invigilando intendere, ut opportunis in dies magis rationibus provideatur, quo sicut admonet Apostolus, omnia in ea honeste, et secundum ordinem fiant, præcipue vero quæ pertinent ad Ecclesiæ Dei Sacramentorum administrationem, in qua religiose observari Apostolicis traditionibus et Ss. Patrum decretis constitutos ritus et cæremonias pro Nostri officii debito curare omnino tenemur. Quamobrem fel. rec. Pius Papa V Prædecessor Noster, hujus Nostri tunc Sui officii memor, ad restituendam sacrorum rituum observationem in sacrosancto Missæ sacrificio, divinoque Officio, et simul ut Catholica Ecclesia in fidei unitate, ac sub uno visibili capite B. Petri successore Romano Pontifice congregata, unum psallendi et orandi ordinem, quantum cum Domino poterit, teneret, Breviarium primum, et deinde Missale Romanum, multo studio et diligentia elaborata, pastorali providentia edenda censuit. Cujus vestigia eodem sapientiæ spiritu secutus similis memoriæ Clemens Papa VIII etiam Prædecessor Noster, non solum Episcopis et inferioribus Ecclesiæ Prælatis accurate restitutum Pontificale dedit, sed etiam complures alias in Cathedralibus et inferioribus Ecclesiis cæremonias promulgato Cæremoniali ordinavit. His ita constitutis, restabat, ut uno etiam volumine comprehensi, sacri et sinceri Catholicæ Ecclesiæ ritus, qui in Sacramentorum administratione, aliisque ecclesiasticis functionibus servari debent ab iis, qui curam animarum gerunt, Apostolicæ Sedis auctoritate prodirent, ad cujus voluminis præscriptum, in tanta Ritualium multitudine, sua illi ministeria tamquam ad publicam et obsignatam normam peragerent, unoque ac fideli ductu inoffenso pede ambularent cum consensu. Quod sane jampridem agitatum negotium, postquam Generalium Conciliorum græce latineque divina gratia editorum opus morari desivit, sollicite urgere Nostri muneris esse existimavimus. Ut autem recte et ordine, ut par erat, res ageretur,

nonnullis ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus pietate, doctrina et prudentia præstantibus, eam demandavimus, qui cum consilio eruditorum virorum, variisque præsertim antiquis, et, quæ circumferuntur, Ritualibus consultis, eoque in primis, quod vir singulari pietatis zelo et doctrina bonæ memoriæ Julius Antonius S. R. E. Cardinalis S. Severinæ nuncupatus, longo studio, multaque industria et labore plenissimum composuerat, rebusque omnibus mature consideratis, demum divina aspirante clementia, quanta oportuit brevitate, Rituale confecerunt. In quo cum receptos et approbatos Catholicæ Ecclesiæ ritus suo ordine digestos conspexerimus, illud sub nomine Ritualis Romani merito edendum publico Ecclesiæ Dei bono judicavimus. Quapropter hortamur in Domino Venerabiles Fratres Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, et dilectos Filios eorum Vicarios, nec non Abbates, Parochos universos, ubique locorum exsistentes, et alios, ad quos spectat, ut in posterum tamquam Ecclesiæ Romanæ filii, ejusdem Ecclesiæ omnium matris et magistræ auctoritate constituto Rituali in sacris functionibus utantur, et in re tanti momenti, quæ Catholica Ecclesia, et ab ea probatus usus antiquitatis statuit, inviolate observent.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die XVII Junii MDCXIV, Pontificatus Nostri Anno X.

S. Cobellutius.

Dedit Dñs Moysi duas tabulas testimonii lapideas. Ex. 31, 18.
Ut tempus affuit, quo sol refulsit, accensus est ignis. 2 Mach. 1, 22
1889

RITUALE ROMANUM

TITULUS I

CAPUT UNICUM

DE IIS QUÆ IN ADMINISTRATIONE SACRAMENTORUM GENERALITER SERVANDA SUNT

Ut ea, quæ ex antiquis catholicæ Ecclesiæ institutis, et sacrorum Canonum, Summorumque Pontificum Decretis, de Sacramentorum ritibus ac cæremoniis hoc libro præscribuntur, qua par est diligentia ac religione custodiantur, et ubique fideliter observentur; illud ante omnia scire, et observare convenit, quod Sacrosancta Tridentina Synodus *Sess. VII, Can. XIII,* de iis ritibus decrevit in hæc verba:

2 *Si quis dixerit, receptos et approbatos Ecclesiæ Catholicæ ritus in sollemni Sacramentorum administratione adhiberi consuetos, aut contemni, aut sine peccato a Ministris pro libito omitti, aut in novos alios per quemcumque Ecclesiarum Pastorem mutari posse: anathema sit.*

3 Cum igitur in Ecclesia Dei nihil sanctius, aut utilius, nihilque excellentius, aut magis divinum habeatur, quam Sacramenta ad humani generis salutem a Christo Domino instituta, Parochus, vel quivis alius Sacerdos, ad quem eorum administratio pertinet, meminisse in primis debet, se sancta

tractare, atque omni fere temporis momento ad tam sanctæ administrationis officium paratum esse oportere.

4 Quamobrem illud perpetuo curabit, ut integre, caste, pieque vitam agat; nam etsi Sacramenta ab impuris coinquinari non possint, neque a pravis Ministris eorum effectus impediri: impure tamen et indigne ea ministrantes, in æternæ mortis reatum incurrunt. Sacerdos ergo, si sit peccati mortalis sibi conscius (quod absit), ad Sacramentorum administrationem ne audeat accedere, nisi prius corde pæniteat; sed si habeat copiam Confessarii, et temporis locique ratio ferat, convenit confiteri.

5 Quacumque diei ac noctis hora ad Sacramenta ministranda vocabitur, nullam officio suo præstando (præsertim si necessitas urgeat) moram interponat. Ac propterea populum sæpe, prout sese offeret occasio, præmonebit, ut, cum sacro ministerio opus erit, se quamprimum advocet, nulla temporis, aut cujuscumque incommodi habita ratione.

6 Ipse vero, antequam ad hujusmodi administrationem accedat, paululum, si opportunitas dabitur, orationi, et sacræ rei, quam acturus est, meditationi vacabit, atque ordinem ministrandi, et cæremonias pro temporis spatio prævidebit et perleget.

7 In omni Sacramentorum administratione superpelliceo sit indutus, et desuper stola ejus coloris, quem Sacramenti ritus exposcit; nisi in Sacramento Pænitentiæ ministrando occasio, vel consuetudo, vel locus interdum aliter suadeat.

8 Adhibebit quoque unum saltem, si habeat, vel plures Clericos, prout loci et Sacramenti ratio postulabit, decenti habitu, et superpelliceo pariter indutos.

9 Curabit etiam, ut sacra supellex, vestes, ornamenta, linteamina, et vasa ministerii integra, nitidaque sint et munda.

10 In Sacramentorum administratione eorum virtutem, usum, ac utilitatem, et cæremoniarum significationes, ut Concilium Tridentinum præcipit, ex sanctorum Patrum et Catechismi Romani doctrina, ubi commode fieri potest, diligenter explicabit.

11 Dum Sacramentum aliquod ministrat, singula verba, quæ ad illius formam et ministerium pertinent, attente, distincte, et pie, atque clara voce pronuntiabit. Similiter et alias orationes et preces devote ac religiose dicet; nec memoriæ, quæ plerumque labitur, facile confidet, sed omnia recitabit ex libro. Reliquas præterea cæremonias ac ritus ita decenter, gravique actione peraget, ut adstantes ad cælestium rerum cogitationem erigat, et attentos reddat.

12 Ad ministrandum procedens, rei, quam tractaturus est, intentus sit, nec de iis, quæ ad ipsam non pertinent, quidquam cum alio colloquatur; in ipsaque administratione actua-

lem attentionem habere studeat, vel saltem virtualem, cum intentione faciendi, quod in eo facit Ecclesia.

13 Illud porro diligenter caveat, ne in Sacramentorum administratione aliquid, quavis de causa vel occasione, directe vel indirecte, exigat, aut petat; sed ea gratis ministret, et ab omni simoniæ, atque avaritiæ suspicione, nedum crimine, longissime absit. Si quid vero nomine eleemosynæ, aut devotionis studio, peracto jam Sacramento, sponte a fidelibus offeratur, id licite pro consuetudine locorum accipere poterit, nisi aliter Episcopo videatur. Licet tamen exigere aut petere oblationes seu taxas quæ a Concilio provinciali aut a conventu Episcoporum provinciæ fuerint præfinitæ et ab Apostolica Sede approbatæ. Gratuitum vero ministerium ne deneget Parochus iis qui solvendo pares non sunt.

14 Vetitum est Sacramenta Ecclesiæ ministrare hæreticis aut schismaticis, etiam bona fide errantibus eaque petentibus, nisi prius, erroribus rejectis, Ecclesiæ reconciliati fuerint.

15 Omnes autem, qui Sacramenta suscipiunt, loco et tempore opportuno monebit, ut, remoto inani colloquio, et habitu actuque indecenti, pie ac devote Sacramentis intersint, et ea, qua par est, reverentia suscipiant.

16 Librum hunc Ritualem (ubi opus erit) semper cum ministrabit, secum habebit, ritusque et cæremonias in eo præscriptas diligenter servabit.

17 Ceterum illorum tantum Sacramentorum, quorum administratio ad Parochos pertinet, ritus hoc opere præscribuntur, cujusmodi sunt Baptismus, Pænitentia, Eucharistia, Extrema Unctio, et Matrimonium. Reliqua vero duo Sacramenta, Confirmationis et Ordinis, cum propria sint Episcoporum, ritus suos habent in Pontificali præscriptos. Et ea, quæ de iis, atque aliis Sacramentis scire, servare, et docere Parochi debent, cum ex aliis libris, tum præcipue ex Catechismo Romano et Codice Juris Canonici sumi possunt. Siquidem hic de iis fere tantum agere instituti operis ratio postulat, quæ ad ipsorum quinque Sacramentorum ritus pertinent.

18 Postremo quisquis Sacramenta administrare tenetur, habeat libros necessarios ad officium suum pertinentes, eosque præsertim, in quibus variarum parochialium functionum notæ ad futuram rei memoriam describuntur, ut ad finem hujus Ritualis habetur.

Faciamus hominem ad
imag. et simil. nostr. G.1.
Sanctus. Is. 6.
Ego sum. Ex. 3.
Ecce. Agnus. Dei.
Verbo Domini. Ps.32.
Benedicat. Ps. 66.
Cumque elevasset oculos,
apparuerunt ei,. Gen. 18.

TITULUS II

CAPUT 1

DE SACRAMENTO BAPTISMI RITE ADMINISTRANDO

Sacrum Baptisma, christianæ religionis et æternæ vitæ janua, quod inter alia novæ Legis Sacramenta a Christo instituta primum tenet locum, omnibus in re vel saltem in voto necessarium esse ad salutem, ipsa Veritas testatur illis verbis: *Nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu Sancto, non potest introire in regnum Dei. (Joann. 3, 5.)* Itaque summa ad illud opportune, riteque administrandum ac suscipiendum diligentia adhibenda est.

2 Cum autem ad hoc Sacramentum conferendum alia sint de jure divino absolute necessaria, ut materia, forma, minister; alia ad illius sollemnitatem pertineant, ut ritus, ac cæremoniæ, quas ex Apostolica et antiquissima traditione acceptas et approbatas, nisi necessitatis causa, omittere non licet; de iis aliqua præmonenda sunt, ut sacrum hoc ministerium rite et sancte peragatur.

3 Cum Baptismus ministratur servatis omnibus ritibus et cæremoniis quæ in hoc Rituali libro præcipiuntur, appellatur *sollemnis;* secus, *non sollemnis* seu *privatus.*

De materia Baptismi

4 Primum, intellegat Parochus, cum hujus Sacramenti materia sit aqua vera ac naturalis, nullum alium liquorem ad id adhiberi posse.

5 Aqua vero sollemnis Baptismi sit eo anno benedicta in pervigilio Paschatis vel Pentecostes, quæ in fonte mundo nitida

et pura diligenter conservetur; et hæc, quando nova benedicenda est, in ecclesiæ, vel potius Baptisterii sacrarium effundatur.

6 Si aqua benedicta in Baptisterio adeo sit imminuta, ut minus videatur sufficere, alia non benedicta admisceatur, etiam iterato, minore tamen copia. Si vero corrupta fuerit, aut effluxerit, aut quovis modo defecerit, Parochus in fontem bene mundatum ac nitidum, recentem aquam infundat, eamque benedicat ex formula, quæ infra præscribitur.

7 Sed si aqua conglaciata sit, curetur, ut liquefiat: sin autem ex parte congelata sit, aut nimium frigida, poterit parum aquæ naturalis non benedictæ calefacere, et admiscere aquæ baptismali in vasculo ad id parato, et ea tepefacta ad baptizandum uti, ne noceat infantulo.

De forma Baptismi

8 Quoniam Baptismi forma his verbis expressa: Ego te baptízo in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti, omnino necessaria est; ideo eam nullo modo licet mutare, sed eadem verba uno et eodem tempore, quo fit ablutio, pronuntianda sunt.

9 Latinus Presbyter latina forma semper utatur. Cum Baptismum absolute iterare nullo modo liceat, si quis sub condicione (de quo infra) sit baptizandus, ea condicio explicanda est hoc modo: Si non es baptizátus, ego te baptízo in nómine Patris, etc. Hac tamen condicionali forma non passim aut leviter uti licet, sed prudenter; et ubi, re diligenter pervestigata, prudens dubium exsistat, num revera vel num valide Sacramentum Baptismi collatum fuerit.

10 Licet Baptismus conferri valide possit aut per infusionem aquæ, aut per immersionem, aut per aspersionem; primus tamen, vel secundus modus, aut mixtus ex utroque, qui magis sit in usu, pro Ecclesiarum consuetudine retineatur; ita ut trina ablutione caput baptizandi perfundatur, vel immergatur in modum crucis uno et eodem tempore, quo verba proferuntur, et idem sit aquam adhibens et verba pronuntians.

11 Ubi vero Baptismus fit per infusionem aquæ, cavendum est, ne aqua ex infantis capite in fontem, sed vel in sacrarium Baptisterii prope ipsum fontem exstructum defluat, aut in aliquo vase ad hunc usum parato recepta, in ipsius Baptisterii, vel in ecclesiæ sacrarium effundatur.

De ministro Baptismi

12 Minister ordinarius Baptismi sollemnis est Sacerdos; sed ejus collatio reservatur Parocho vel alii Sacerdoti de ejusdem Parochi vel Ordinarii loci licentia, quæ in casu necessitatis legitime præsumitur.

Etiam peregrinus a Parocho proprio in sua Parœcia sollemniter baptizetur, si id facile et sine mora fieri potest; secus peregrinum quilibet Parochus in suo territorio potest sollemniter baptizare.

13 In alieno territorio nemini licet, sine debita licentia, Baptismum sollemnem conferre ne sui quidem loci incolis.

14 Ubi parœciæ aut quasi-parœciæ nondum sunt constitutæ, statutorum peculiarium et receptarum consuetudinum ratio habenda est, ut constet cuinam Sacerdoti, præter Ordinarium, in universo territorio vel in ejus parte jus insit baptizandi.

15 Extraordinarius Baptismi sollemnis minister est Diaconus; qui tamen sua potestate ne utatur sine loci Ordinarii vel Parochi licentia, justa de causa concedenda, quæ, ubi necessitas urgeat, legitime præsumitur.

16 Baptismus non sollemnis, in mortis periculo, potest a quovis ministrari, servata debita materia, forma et intentione; quatenus vero fieri potest, adhibeantur duo testes vel saltem unus, quibus baptismi collatio probari possit.

Si tamen adsit Sacerdos, Diacono præferatur, Diaconus Subdiacono, Clericus laico et vir feminæ, nisi pudoris gratia deceat feminam potius quam virum baptizare, vel nisi femina noverit melius formam et modum baptizandi.

Patri aut matri suam prolem baptizare non licet, præterquam in mortis periculo, quando alius præsto non est, qui baptizet.

17 Curet Parochus ut fideles, præsertim obstetrices, medici et chirurgi, rectum baptizandi modum pro casu necessitatis probe ediscant.

18 Adultorum Baptismus, ubi commode fieri possit, ad loci Ordinarium deferatur, ut, si voluerit, ab eo vel ab ejus delegato sollemnius conferatur.

De baptizandis parvulis

19 Cum agitur de Baptismo:

1° Parvulorum seu infantium nomine veniunt, qui nondum rationis usum adepti sunt, eisdemque accensentur amentes ab infantia, in quavis ætate constituti;

2° Adulti autem censentur, qui rationis usu fruuntur; idque satis est ut suo quisque animi motu Baptismum petat et ad illum admittatur.

20 Nemo in utero matris clausus baptizetur, donec probabilis spes sit ut rite editus baptizari possit.

Si infans caput emiserit et periculum mortis immineat, baptizetur in capite; nec postea, si vivus evaserit, est iterum sub condicione baptizandus.

Si aliud membrum emiserit, in illo, si periculum immineat, baptizetur sub condicione; at tunc, si natus vixerit, est rursus sub condicione baptizandus.

Si mater prægnans mortua fuerit, fetus ab iis ad quos spectat extractus, si certo vivat, baptizetur absolute; si dubie, sub condicione.

Fetus, in utero baptizatus, post ortum denuo sub condicione baptizari debet.

21 Curandum ut omnes fetus abortivi, quovis tempore editi, si certo vivant, baptizentur absolute; si dubie, sub condicione.

22 Monstra et ostenta semper baptizentur saltem sub condicione: Si tu es homo, ego te baptízo, etc. In dubio autem unusne an plures sint homines, unus absolute baptizetur, ceteri sub condicione: Si non es baptizátus, ego te baptízo, etc.

23 Infantes expositi et inventi nisi, re diligenter investigata, de eorum Baptismo constet, sub condicione baptizentur.

24 Infans infidelium, etiam invitis parentibus, licite baptizatur, cum in eo versatur vitæ discrimine, ut prudenter prævideatur moriturus, antequam usum rationis attingat.

Extra mortis periculum, dummodo catholicæ ejus educationi cautum sit, licite baptizatur:

1° Si parentes vel tutores, aut saltem unus eorum, consentiant;

2° Si parentes, idest pater, mater, avus, avia, vel tutores desint, aut jus in eum amiserint, vel illud exercere nullo pacto queant.

25 Circa Baptismum infantium duorum hæreticorum aut schismaticorum, aut duorum catholicorum qui in apostasiam vel hæresim vel schisma prolapsi sint, generatim serventur normæ in superiore rubrica constitutæ.

De ritibus et cæremoniis Baptismi

26 Baptismus sollemniter conferatur, salvo præscripto rubr. num. 28.

Loci Ordinarius potest, gravi et rationabili de causa, indulgere ut cæremoniæ præscriptæ pro Baptismo infantium adhibeantur in Baptismo adultorum.

27 Proles ritu parentum baptizari debet.

Si alter parentum pertineat ad ritum latinum, alter ad orientalem, proles ritu patris baptizetur, nisi aliud jure speciali cautum sit.

Si unus tantum sit catholicus, proles hujus ritu baptizanda est.

28 In mortis periculo Baptismum privatim conferre licet; et, si conferatur a ministro qui nec Sacerdos sit nec Diaconus, ea tantum ponantur, quæ sunt ad Baptismi validitatem neces-

saria; si a Sacerdote vel Diacono, serventur quoque, si tempus adsit, cæremoniæ quæ Baptismum sequuntur.

Extra mortis periculum Baptismum privatum loci Ordinarius permittere nequit, nisi agatur de hæreticis qui in adulta ætate sub condicione baptizentur.

Cæremoniæ autem quæ in Baptismi collatione prætermissæ quavis ratione fuerint, quamprimum in ecclesia suppleantur, nisi agatur de hæreticis qui in adulta ætate sub condicione privatim baptizati fuerint ex Ordinarii loci licentia, ut supra.

29 Cum Baptismus sub condicione iteratur, cæremoniæ, si quidem in priore Baptismo omissæ fuerunt, suppleantur, salvo præscripto rubr. num. 28; sin autem in priore Baptismo adhibitæ sunt, repeti in altero aut omitti possunt.

30 Curent Parochi ut ei qui baptizatur, christianum imponatur nomen; quod si id consequi non poterunt, nomini a parentibus imposito addant nomen alicujus Sancti et in libro baptizatorum utrumque nomen perscribant.

De patrinis

31 Ex vetustissimo Ecclesiæ more nemo sollemniter baptizetur, nisi suum habeat, quatenus fieri possit, patrinum.

Etiam in Baptismo privato patrinus, si facile haberi queat, adhibeatur; si non interfuerit, adhibeatur in supplendis Baptismi cæremoniis, sed hoc in casu nullam contrahit spiritualem cognationem.

32 Cum Baptismus iteratur sub condicione, idem patrinus, quatenus fieri possit, adhibeatur, qui in priore Baptismo forte adfuit; extra hunc casum in Baptismo condicionato patrinus non est necessarius.

Iterato Baptismo sub condicione, neque patrinus qui priori Baptismo adfuit, neque qui posteriori, cognationem spiritualem contrahit, nisi idem patrinus in utroque Baptismo adhibitus fuerit.

33 Patrinus unus tantum, licet diversi sexus a baptizando, vel ad summum unus et una adhibeantur.

34 Ut quis sit patrinus, oportet:

1° Sit baptizatus, rationis usum assecutus et intentionem habeat id munus gerendi;

2° Ad nullam pertineat hæreticam aut schismaticam sectam, nec sententia condemnatoria vel declaratoria sit excommunicatus aut infamis infamia juris aut exclusus ab actibus legitimis, nec sit clericus depositus vel degradatus;

3° Nec sit pater vel mater vel conjux baptizandi;

4° Ab ipso baptizando ejusve parentibus vel tutoribus aut, his deficientibus, a ministro sit designatus;

5⁰ Baptizandum in actu Baptismi per se vel per procuratorem physice teneat aut tangat vel statim levet seu suscipiat de sacro fonte aut de manibus baptizantis.

35 Ut autem quis licite patrinus admittatur, oportet:

1⁰ Decimum quartum suæ ætatis annum attigerit, nisi aliud justa de causa ministro videatur;

2⁰ Non sit propter notorium delictum excommunicatus vel exclusus ab actibus legitimis vel infamis infamia juris, quin tamen sententia intercesserit, nec sit interdictus aut alias publice criminosus vel infamis infamia facti;

3⁰ Fidei rudimenta noverit;

4⁰ In nulla religione sit novicius vel professus, nisi necessitas urgeat et expressa habeatur venia Superioris saltem localis;

5⁰ In sacris ordinibus non sit constitutus, nisi accedat expressa Ordinarii proprii licentia.

36 In dubio utrum quis valide vel licite admitti possit, necne, ad patrini munus, parochus, si tempus suppetat, consulat Ordinarium.

37 Ex Baptismo spiritualem cognationem contrahunt tantum cum baptizato baptizans et patrinus.

38 Patrinorum est, ex suscepto munere, spiritualem filium perpetuo sibi commendatum habere, atque in iis quæ ad christianæ vitæ institutionem spectant, curare diligenter ut ille talem in tota vita se præbeat, qualem futurum esse sollemni cæremonia spoponderunt.

De tempore et loco Baptismi conferendi

39 Infantes quamprimum baptizentur; et Parochi ac contionatores frequenter fideles de hac gravi eorum obligatione commoneant.

40 Baptismus privatus, urgente necessitate, quovis tempore et loco administrandus est.

41 Etiam sollemnis Baptismus qualibet die administrari potest; decet tamen adultorum Baptismum, secundum antiquissimum Ecclesiæ ritum, conferri, si fieri commode queat, in pervigilio Paschatis et Pentecostes, præcipue in metropolitanis aut cathedralibus ecclesiis.

42 Proprius Baptismi sollemnis administrandi locus est Baptisterium in ecclesia vel oratorio publico.

43 Quælibet parœcialis ecclesia, revocato ac reprobato quovis contrario statuto vel privilegio vel consuetudine, baptismalem habeat fontem, salvo legitimo jure cumulativo aliis ecclesiis jam quæsito.

Loci Ordinarius potest pro fidelium commoditate permittere vel jubere ut fons baptismalis ponatur etiam in alia ecclesia vel publico oratorio intra parœciæ fines.

44 Si ad ecclesiam parœcialem, aut ad aliam quæ jure fontis gaudeat, baptizandus, propter locorum distantiam aliave adjuncta, sine gravi incommodo aut periculo, accedere aut transferri nequeat, Baptismus sollemnis a Parocho conferri potest et debet in proxima ecclesia aut oratorio publico intra parœciæ fines, licet hæc baptismali fonte careant.

45 In domibus autem privatis Baptismus sollemnis administrari non debet, nisi hisce in adjunctis:

1° Si baptizandi sint filii aut nepotes eorum qui supremum actu tenent populorum principatum vel jus habent succedendi in thronum, quoties isti id rite poposcerint;

2° Si loci Ordinarius, pro suo prudenti arbitrio et conscientia, justa ac rationabili de causa, in casu aliquo extraordinario id concedendum censuerit.

In memoratis casibus Baptismus conferendus est in sacello domus aut saltem in alio decenti loco, et aqua baptismali de more benedicta.

46 Baptisterium sit decenti loco et forma, materiaque solida, et quæ aquam bene contineat, decenter ornatum, et cancellis circumseptum, sera et clave munitum, atque ita obseratum, ut pulvis, vel aliæ sordes intro non penetrent, in eoque, ubi commode fieri potest, depingatur seu collocetur imago sancti Joannis Christum baptizantis.

De sacris Oleis et aliis requisitis

47 Sacrum Chrisma, et sanctum Oleum, quod et Catechumenorum dicitur, quorum usus est in Baptismo, debent esse ab Episcopo benedicta Feria V in Cena Domini proxime superiore; neque adhibeantur vetera, nisi necessitas urgeat.

48 Curet Parochus, ut ea suo tempore quamprimum habeat a suo Ordinario, et tunc vetera in ecclesia comburat.

49 Mox deficienti Oleo benedicto aliud Oleum de olivis non benedictum adjiciatur, etiam iterato, minore tamen copia.

50 Chrisma, et Oleum sacrum sit in suis vasculis argenteis, aut saltem stanneis, bene obturatis: quæ vascula sint inter se distincta et propriam unumquodque inscriptionem habeat, majusculis litteris incisam, ne quis error committatur.

51 Ad usum vero cotidianum minora habeantur vascula ex argento, si fieri potest, aut stanno, sive separata, sive etiam conjuncta: apte tamen distincta, et bene cooperta, et cum suis inscriptionibus, ut supra, ne Parochus aberret, et unum pro altero sumat, quod cavere debet diligenter.

52 In ea igitur ex majoribus vasculis Chrismatis et Olei, quod sufficiat, infundatur, atque ut effusionis periculum caveatur, commodum erit, in his vasculis bombacium, seu quid simile habere, Oleo sacro, et Chrismate separatim perfusum, in quo pollex, cum opus est, ad inungendum immittatur.

53 Hæc vascula ita parata in ecclesia, loco proprio, honesto, ac mundo, sub clave, ac tuta custodia decenter asserventur, ne ab aliquo, nisi a Sacerdote, temere tangantur, aut eis sacrilege quisquam abuti possit; nec ea domi Parochus retineat, nisi propter necessitatem aliamve rationabilem causam, accedente Ordinarii licentia.

54 Parochus, quantum fieri potest, curet, ne per laicos, sed per se, vel alium Sacerdotem, vel saltem per alium Ecclesiæ ministrum hæc Olea deferantur: caveat item, ne de iis quidquam ulli umquam tribuat cujusvis rei prætextu.

55 Sal, quod in os baptizandi immittendum est, sit benedictum sua peculiari benedictione, quæ infra præscribitur; neque utatur sale exorcizato ad benedicendam aquam; sitque prius bene confractum et attritum, siccum ac mundum. Sal ita benedictum nemini tradatur, neque etiam iis, qui benedicendum attulerint, reddatur, sed ad alios baptizandos servetur, aut in sacrarium abjiciatur.

56 Cum igitur Baptismi Sacramentum jam administrandum est, hæc in promptu esse debent:

57 Vascula sacri Olei Catechumenorum, et Chrismatis.

58 Vasculum cum sale benedicendo, vel jam, ut dictum est, benedicto.

59 Vasculum, seu cochleare ex argento, vel alio metallo nitidum, ad aquam Baptismi fundendam super caput baptizandi, quod nulli præterea alii usui deserviat.

60 Pelvis, seu bacile ad excipiendam aquam ex capite defluentem, nisi statim in sacrarium defluat.

61 Gossipium, alio nomine bombacium, seu quid simile, ad abstergenda loca sacris Oleis inuncta.

62 Stolæ duæ, ubi commode haberi possunt, una violacea, et altera alba, ut infra notatur, mutanda; sin minus, una saltem adhibeatur.

63 Medulla panis, qua inuncti Sacerdotis digiti, cum manus lavat, abstergantur; et vas pro manuum lotione post Baptismum, quod huic tantum usui deservire decet.

64 Alba vestis in modum pallioli, seu linteolum candidum, infantis capiti imponendum.

65 Cereus, seu candela cerea, baptizato ardens tradenda.

66 Hic denique Ritualis liber sit paratus; et item liber Baptismalis, in quo baptizati describuntur.

67 Omnibus igitur opportune præparatis, Sacerdos ad tanti Sacramenti administrationem, lotis manibus, superpelliceo et stola violacea indutus, accedat: Clericum unum, seu plures, si potest, secum adhibeat, superpelliceo pariter indutos, qui sibi ministrent.

68 Ita paratus accedat ad limen ecclesiæ, ubi foris exspectant qui infantem detulerunt.

69 Interroget (nisi de his bene sibi constet), an sit suæ parœciæ, masculus, an femina, an sit domi baptizatus, et a quo, et quam rite, et qui sint compatres, qui infantem teneant, pro eoque respondeant: quos pie ac decenter assistere, ac, prout opus erit, pro baptizando ad interrogationes respondere admoneat.

70 Et quoniam iis qui baptizantur, tamquam Dei filiis in Christo regenerandis, et in ejus militiam adscribendis, nomen imponitur, curet, ne obscena, fabulosa, aut ridicula, vel inanium deorum, vel impiorum ethnicorum hominum nomina imponantur, sed potius, quatenus fieri potest, Sanctorum, quorum exemplis fideles ad pie vivendum excitentur, et patrociniis protegantur.

71 His igitur expeditis, et accepto nomine baptizandi, positi, si infans fuerit, super brachium dextrum illius, qui eum defert, Parochus ad Baptismum procedat, in hunc modum nominatim interrogans.

CAPUT 2

ORDO BAPTISMI PARVULORUM

Sacerdos interrogat infantem *(si plures sint baptizandi, singulariter singulos):* N. Quid petis ab Ecclésia Dei? Patrinus respondet: Fidem.

Sacerdos: Fides, quid tibi præstat?

Patrinus respondet: Vitam ætérnam.

2 Sacerdos: *(etiam singulariter singulis):* Si ígitur vis ad vitam íngredi, serva mandáta. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut teípsum.

3 Deinde ter exsufflat leniter in faciem infantis, et dicit semel *(singulariter singulis):*

Exi ab eo (ea), immúnde spíritus, et da locum Spirítui Sancto Paráclito.

4 Postea pollice facit signum crucis in fronte, et in pectore infantis, dicens *(singulariter singulis):*

Accipe signum Crucis tam in fron ✠ te, quam in cor ✠ de, sume fidem cæléstium præceptórum: et talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis.

Orémus. *(In plurali pro pluribus)* Oratio

Preces nostras, quǽsumus Dómine, cleménter exáudi: et hunc Eléctum tuum N. (hanc Eléctam tuam N.) Crucis Domínicæ impressióne signátum (-am) perpétua virtúte custódi: ut, magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam perveníre mereátur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

5 Deinde imponit manum super caput infantis *(singulorum infantium)*, et postea manum extensam tenens dicit:

Orémus. *(In plurali pro pluribus)* Oratio

Omnípotens, sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super hunc fámulum tuum N., quem (hanc fámulam tuam N., quam) ad rudiménta fídei vocáre dignátus es: omnem cæcitátem cordis ab eo (ea) expélle: disrúmpe omnes láqueos sátanæ, quibus fúerat colligátus (-a): áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut signo sapiéntiæ tuæ imbútus (-a), ómnium cupiditátum fetóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus (-a) tibi in Ecclésia tua desérviat et profíciat de die in diem. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

6 Deinde Sacerdos benedicit sal, quod semel benedictum alias ad eundem usum deservire potest.

Benedictio salis

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, et in caritáte Dómini nostri Jesu ✠ Christi, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti. Exorcízo te per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum ✠, qui te ad tutélam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre sacraméntum ad effugándum inimícum. Proínde rogámus te, Dómine Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctí ✠ fices, et benedicéndo bene- ✠ dícas, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem

Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

7 Deinde immittit modicum salis benedicti in os infantis, dicens *(singulariter singulis)*: N. Accipe sal sapiéntiæ: propitiátio sit tibi in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Sacerdos: Pax tecum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *(In plurali pro pluribus)* Oratio

Deus patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplices exorámus, ut hunc fámulum tuum N. (hanc fámulam tuam N.) respícere dignéris propítius, et hoc primum pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleátur cæléstí, quátenus sit semper spíritu fervens, spe gaudens, tuo semper nómini sérviens. Perduc eum (eam), Dómine, quǽsumus, ad novæ regeneratiónis lavácrum, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna prǽmia cónsequi mereátur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Exorcízo te, immúnde spíritus, in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo (hac fámula) Dei N.: Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui Sancto, et recéde ab hoc fámulo (hac fámula) Dei N., quia istum (istam) sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, et benedictiónem, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est.

8 Hic pollice in fronte signat infantem, dicens *(singulariter singulis)*:

Et hoc signum sanctæ Cru ✠ cis, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

9 Mox imponit manum super caput infantis *(singulorum infantium)*, et postea manum extensam tenens dicit:

Orémus. *(In plurali pro pluribus)* Oratio

Ætérnam, ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, auctor lúminis et veritátis, super hunc fámulum tuum N. (hanc fámulam tuam N.), ut dignéris eum (eam) illumináre lúmine intellegéntiæ tuæ: munda eum (eam), et sanctífica: da ei sciéntiam veram, ut dignus (-a) grátia Baptísmi tui efféctus (-a), téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

10 Postea Sacerdos imponit extremam partem stolæ pendentem a suo humero sinistro super primum infantem, et introducit eum *(quem sequuntur ceteri)* in ecclesiam, dicens *(in plurali pro pluribus)*:

N. Ingrédere in templum Dei, ut hábeas partem cum Christo in vitam ætérnam. ℟. Amen.

11 Cum fuerint ecclesiam ingressi, Sacerdos procedens ad Fontem, cum susceptoribus conjunctim clara voce dicit:

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus: descéndit ad ínferos; tértia die resurréxit a mórtuis; ascéndit ad cælos; sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Pater noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

12 Ac deinde, antequam accedat ad Baptisterium, versis renibus ostio cancellorum Baptisterii, dicit *(in plurali pro pluribus)*:

Exorcismus

Exorcízo te, omnis spíritus immúnde, in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, et in nómine Jesu ✠ Christi Fílii ejus, Dómini et Júdicis nostri, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti, ut discédas ab hoc plásmate Dei N., quod Dóminus noster ad templum sanctum suum vocáre dignátus est, ut fiat templum Dei vivi, et Spíritus Sanctus hábitet in eo. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

℟. Amen.

13 Postea Sacerdos pollice accipit de saliva oris sui, et tangit aures et nares infantis: tangendo vero aurem dexteram et sinistram, dicit *(singulariter singulis)*:

Ephpheta, quod est, Adaperíre.

Deinde tangit nares dicens:

In odórem suavitátis. Tu autem effugáre, diábole; appropinquábit enim judícium Dei.

14 Postea interrogat baptizandum nominatim, dicens *(singulariter singulis)*:

N. Abrenúntias sátanæ?

Respondet Patrinus: Abrenúntio.

Sacerdos: Et ómnibus opéribus ejus?

Patrinus: Abrenúntio.

Sacerdos: Et ómnibus pompis ejus?

Patrinus: Abrenúntio.

15 Deinde Sacerdos intingit pollicem in oleo Catechumenorum, et infantem ungit in pectore, et inter scapulas in modum crucis, dicens semel *(singulariter singulis)*:

Ego te línio ✠ óleo salútis in Christo Jesu, Dómino nostro, ut hábeas vitam ætérnam. ℟. Amen.

16 Subinde pollicem et inuncta loca abstergit bombacio, vel re simili.

17 Stans ibidem extra cancellos, deponit stolam violaceam, et sumit stolam albi coloris. Tunc ingreditur Baptisterium, in quod intrat etiam patrinus cum infante.

Sacerdos ad Fontem interrogat, expresso nomine, baptizandum *(singulos baptizandos)*, patrino respondente:

N. Credis in Deum Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ? ℟. Credo.

Credis in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum? ℟. Credo.

Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, et vitam ætérnam? ℟. Credo.

18 Subinde, expresso nomine baptizandi, Sacerdos dicit *(singulariter singulis)*:

N. Vis baptizári?

Respondet patrinus: Volo.

19 Tunc patrino, vel matrina, vel utroque *(si ambo admittantur)* infantem tenente, Sacerdos vasculo, seu urceolo accipit aquam baptismalem, et eam ter fundit super caput infantis in modum crucis, et simul verba proferens, semel tantum distincte, et attente, dicit *(singulariter singulis)*:

N. Ego te baptízo in nómine Pa ✠ tris, fundit primo, et Fí ✠ lii, fundit secundo, et Spíritus ✠ Sancti, fundit tertio.

20 Ubi autem est consuetudo baptizandi per immersionem, Sacerdos accipit infantem, et, advertens ne lædatur, caute immergit, et trina immersione baptizat, et semel tantum dicit:

N. Ego te baptízo in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti.

21 Mox patrinus, vel matrina, vel uterque simul infantem de sacro Fonte levant, suscipientes illum de manu Sacerdotis.

22 Si vero dubitetur, an infans fuerit baptizatus, utatur hac forma:

N. Si non es baptizátus (-a), ego te baptízo in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti.

23 Deinde intingit pollicem in sacro Chrismate, et ungit infantem in summitate capitis in modum crucis, dicens *(singulariter singulis)*:

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissiónem ómnium peccatórum, (hic inungit) ipse te líniat ✠ Chrísmate salútis in eódem Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Sacerdos: Pax tibi. ℟. Et cum spíritu tuo.

24 Tum bombacio, vel re simili, abstergit pollicem, et locum inunctum, et imponit capiti ejus linteolum candidum loco vestis albæ, dicens *(singulariter singulis)*:

Accipe vestem cándidam, quam pérferas immaculátam ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam. ℟. Amen.

25 Postea dat ei, vel patrino, candelam accensam, dicens *(singulariter singulis):*

Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum: serva Dei mandáta, ut, cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occúrrere ei una cum ómnibus Sanctis in aula cæléstí, et vivas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

26 Postremo dicit *(in plurali pro pluribus):*

N. Vade (Ite) in pace, et Dóminus sit tecum (vobíscum). ℟. Amen.

27 Ritus superius descriptus servandus est etiam a Diacono Baptismum sollemnem ministrante, qui tamen sale et aqua utetur a Sacerdote ad hunc usum rite prius benedictis.

28 Si vero sint plures baptizandi, sive masculi, sive feminæ, in catechismo masculi statuantur ad dexteram, feminæ vero ad sinistram; et omnia pariter dicantur ut supra, in proprio genere, et numero plurali. Verum prima nominis interrogatio, exsufflatio, crucis impressio, seu signatio, tactus aurium et narium cum saliva, abrenuntiationis interrogatio, unctio Olei Catechumenorum, interrogatio de Fide, seu Symbolo, et ipse Baptismus, inunctio Chrismatis, candidæ vestis impositio, atque accensæ candelæ traditio, singulariter singulis, et primum masculis, deinde feminis, fieri debent.

Sed pro majori commoditate adnotatum est propriis locis in rubricis parenthesi notatis; ita ut quando dicitur in tali rubrica *singulariter singulis*, intellegatur quod illa verba, vel actiones, usque ad aliam rubricam dici, vel fieri debent singulariter singulis, et primum masculis, deinde feminis, mutato solum genere, ut dictum est supra. Quando vero in simili rubrica dicitur *in plurali pro pluribus*, intellegatur, quod illa verba usque ad aliam rubricam dici debent semel, sed pro pluribus in plurali, mutato solum genere, si omnes sint feminæ.

29 Si infans, vel adultus ægrotus adeo graviter laboret, ut periculum immineat, ne pereat antequam Baptismus perficiatur, Sacerdos, omissis quæ Baptismum præcedunt, eum baptizet, ter, vel etiam semel infundens aquam super caput ejus in modum crucis, dicens: Ego te baptízo in nómine Patris, etc., ut supra, pag. 18.

Si non habeatur aqua Baptismalis, et periculum impendeat, Sacerdos utatur aqua simplici.

Deinde si habeat Chrisma, liniat eum in vertice, dicens: Deus omnípotens, etc., ut supra, pag. 18.

Postea dat ei linteolum candidum, dicens: Accipe vestem, etc., ut supra, pag. 19.

Ac demum dat ei ceream candelam, accensam, dicens: Accipe lámpadem, ut supra, pag. 19.

Si supervixerit, suppleantur alii ritus omissi.

30 Si plures sint baptizandi, et periculum mortis immineat, tempusque non suppetat, ut singuli separatim baptizentur, poterit minister singulorum capitibus aquam infundens omnes simul baptizare, dicendo: Ego vos baptízo in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Quam tamen formam ad plures simul baptizandos solum in mortis periculo, et ubi tempus non patiatur, ut singuli separatim baptizentur, alias numquam licet adhibere.

31 Admonendi sunt susceptores de spirituali cognatione, quam contraxerunt cum baptizato; quæ cognatio impedit Matrimonium, ac dirimit.

32 Curet Parochus parentes infantis admoneri, ne in lecto secum ipsi, vel nutrices parvulum habeant, propter oppressionis periculum; sed eum diligenter custodiant, et opportune ad christianam disciplinam instituant.

33 Commonendi sunt etiam parentes, et alii, si opus fuerit, ne filios hebræis, aliisve infidelibus, vel hæreticis mulieribus ullo modo lactandos, aut nutriendos tradant.

34 Antequam infans ex ecclesia asportetur, aut susceptores discedant, eorum nomina, et alia de administrato Baptismo ad præscriptam formam in Baptismali libro Parochus accurate describat.

35 Si Baptismus nec a proprio Parocho nec eo præsente administratus fuerit, minister de ipso collato quamprimum proprium ratione domicilii Parochum baptizati certiorem reddat.

36 Ad collatum Baptismum comprobandum, si nemini fiat præjudicium, satis est unus testis omni exceptione major, vel ipsius baptizati jusjurandum, si ipse in adulta ætate Baptismum receperit.

CAPUT 3

DE BAPTISMO ADULTORUM

Adultus, nisi sciens et volens probeque instructus, ne baptizetur; insuper admonendus ut de peccatis suis doleat.

In mortis autem periculo, si nequeat in præcipuis fidei mysteriis diligentius instrui, satis est, ad Baptismum conferendum, ut aliquo modo ostendat se eisdem assentire serioque promittat se christianæ religionis mandata servaturum.

Quod si Baptismum ne petere quidem queat, sed vel antea vel in præsenti statu manifestaverit aliquo probabili modo intentionem illum suscipiendi, baptizandus est sub condicione; si deinde convaluerit et dubium de valore Baptismi collati permaneat, sub condicione Baptismus rursus conferatur.

2 Adultorum Baptismus, ubi commode fieri possit, ad loci Ordinarium deferatur, ut, si illi placuerit, ab eo vel ab ejus delegato sollemnius conferatur, alioquin Parochus ipse baptizet, stata cæremonia.

3 Decet autem hujusmodi Baptismum, ex Apostolico instituto, in pervigilio Paschatis vel Pentecostes sollemniter celebrari.

4 Quare si circa hæc tempora Catechumeni sint baptizandi, in ipsos dies, si nihil impediat, Baptismum differri convenit.

5 Verum si circa, seu post tempus Pentecostes aliqui conversi fuerint, qui ægre ferant suum Baptismum in longum tempus differri, et ad illud festinent, instructique, ac rite parati esse noscantur, citius baptizari possunt.

6 Catechumenus instructus baptizetur in ecclesia, seu Baptisterio, patrinus ei assistat, et ipse Catechumenus ad Sacerdotis interrogationes respondeat, nisi mutus sit, aut omnino surdus, vel ignotæ linguæ: quo casu vel per patrinum, si illam intellegat, aut alium interpretem, vel nutu consensum explicet suum.

7 Tam Sacerdotem, qui adultos baptizaturus est, quam ipsos adultos, qui sani sint, deces esse jejunos.

Nisi graves urgentesque causæ obsint, adultus baptizatus statim Missæ sacrificio assistat et sacram communionem percipiat.

8 Quare non post epulas, aut prandia, sed ante meridiem (nisi ex rationabili causa aliter faciendum sit) eorum Baptismus celebretur.

9 Amentes et furiosi ne baptizentur, nisi tales a nativitate vel ante adeptum rationis usum fuerint; et tunc baptizandi sunt ut infantes.

Si autem dilucida habeant intervalla, dum mentis compotes sunt, baptizentur, si velint.

Baptizentur quoque, imminente periculo mortis, si, antequam insanirent, suscipiendi Baptismi desiderium ostenderint.

Qui lethargo aut phrenesi laborat, vigilans tantum et volens baptizetur; at si periculum mortis impendeat, et prius ille ostenderit suscipiendi Baptismi desiderium, baptizetur.

10 Sacerdos diligenter curet, ut certior fiat de statu et condicione eorum, qui baptizari petunt, præsertim exterorum: de quibus facta diligenti inquisitione, num alias, ac rite sint bap-

tizati, caveat, ne quis jam baptizatus, imperitia, vel errore, aut ad quæstum, vel ob aliam causam, fraude, dolove iterum baptizari velit.

11 Omnes autem, de quibus, re diligenter investigata, prudens dubium exsistat, num revera vel num valide baptizati fuerint, sub condicione iterum baptizentur.

12 Hæretici vero ad Catholicam Ecclesiam venientes, in quorum Baptismo debita forma, aut materia servata non est, rite baptizandi sunt; sed prius errorum suorum pravitatem agnoscant et detestentur, et in fide Catholica diligenter instruantur: ubi vero debita forma et materia servata est, omissa tantum suppleantur, nisi rationabili de causa aliter loci Ordinario videatur.

13 Ceterum legantur, et serventur ea, quæ supra de Baptismo in communi præscripta sunt, cap. 1.

CAPUT 4

ORDO BAPTISMI ADULTORUM

In primis Sacerdos, paratis his, quæ supra de observandis in administratione Sacramenti Baptismi parvulorum dicuntur, indutus superpelliceo et stola, vel etiam pluviali violacei coloris, cum suis Clericis accedit ad gradus Altaris, et, genibus flexis, pias mente ad Deum preces effundit, ut tantum Sacramentum digne valeat ministrare; et ad implorandum divinum auxilium, surgens, se signat, et, si temporis ratio ferat, dicit:

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.
℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

2 Postea incipit, prosequentibus Clericis,

Ant. Effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, dicit Dóminus.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuó-

rum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Glória Patri.

Psalmus 28

Afférte Dómino, fílii Dei: * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confrínget Dóminus cedros Líbani:

Et comminuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis desértum: et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa: * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Glória Patri.

Psalmus 41

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi cotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.
Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.
Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.
Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.
In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.
Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.
Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?
Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.
Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.
Glória Patri.

Et repetitur Antiphona: Effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, dicit Dóminus.

3 Deinde dicitur: Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison. Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens, sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre unitátem: quǽsumus; ut, ejúsdem fídei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis.

Oratio

Adésto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus: et quod humilitátis nostræ geréndum est ministério, tuæ virtútis impleátur efféctu.

4 Si plures sint baptizandi, sequens Oratio dicatur in numero plurali *(et in genere masculino, nisi omnes sint feminæ).*

Oratio

Da, quǽsumus, Dómine, Elécto (-æ) nostro (-æ), ut sanctis edóctus (-a) mystériis, et renovétur fonte Baptísmatis, et inter Ecclésiæ tuæ membra numerétur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

5 Deinde Sacerdos procedit ad fores Ecclesiæ, et stat in limine: catechizandus vero extra limen. Et si sint plures, mares et feminæ, illi ad dexteram Sacerdotis, hæ vero ad sinistram statuantur.

Tum Sacerdos interrogat Catechumenum *(singulariter singulos, si plures, usque ad Orationem* Te déprecor *exclusive, pag.* 27*):*

Quo nómine vocáris?

Catechumenus respondet: N.

Sacerdos: N. Quid petis ab Ecclésia Dei?

℟. Fidem.

Sacerdos: Fides, quid tibi præstat?

℟. Vitam ætérnam.

Sacerdos: Si vis habére vitam ætérnam, serva mandáta. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut te ipsum. In his duóbus mandátis tota Lex pendet, et Prophétæ. Fides autem est, ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte veneréris, neque confundéndo persónas, neque substántiam separándo. Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, ália Spíritus Sancti: sed horum trium una est substántia, et nónnisi una Divínitas.

6 Et rursus interrogat: N. Abrenúntias sátanæ?

℟. Abrenúntio.

Interrogat: Et ómnibus opéribus ejus?

℟. Abrenúntio.

Interrogat: Et ómnibus pompis ejus?

℟. Abrenúntio.

7 Deinde Sacerdos interrogat de Symbolo Fidei, dicens:

Credis in Deum Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ? ℟. Credo.

Interrogat: Credis in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum?

℟. Credo.

Interrogat: Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, et vitam ætérnam? ℟. Credo.

8 Tunc Sacerdos exsufflat ter in faciem ejus, et dicit semel:

Exi ab eo (ea), spíritus immúnde, et da locum Spirítui Sancto Paráclito.

9 Hic in modum crucis halat in faciem ipsius, et dicit:

N. Accipe Spíritum bonum per istam insufflatiónem, et Dei bene ✠ dictiónem. Pax tibi.

℟. Et cum spíritu tuo.

10 Deinde pollice facit crucem in ejus fronte, et in pectore, dicens:

N. Accipe signum crucis tam in fron ✠ te, quam in cor ✠ de: sume fidem cæléstium præceptórum. Talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis: ingressúsque (ingréssaque) Ecclésiam Dei, evasísse te láqueos mortis, lætus (-a) agnósce.

Et si Catechumenus venerit de gentilitatis errore, seu de ethnicis et idololatris, Sacerdos dicat:

Horrésce idóla, réspue simulácra.

Si ex Hebræis, dicat:

Horrésce Judáicam perfídiam, réspue Hebráicam superstitiónem.

Si ex Mahumetanis, dicat:

Horrésce Mahuméticam perfídiam, réspue pravam sectam infidelitátis.

Si ex Hæreticis, et in ejus Baptismo debita forma servata non sit, dicat:

Horrésce hæréticam pravitátem, réspue nefárias sectas impiórum N., exprimens proprio nomine sectam de qua venit.

Inde prosequitur:

Cole Deum Patrem omnipoténtem, et Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus. *(In plurali pro pluribus)* Oratio

Te déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: ut huic fámulo tuo N., qui (fámulæ tuæ N., quæ) in hujus sǽculi nocte vagátur incértus (-a) ac dúbius (-a), viam veritátis et agnitiónis tuæ júbeas demonstrári: quátenus, reserátis óculis cordis sui, te unum Deum Patrem in Fílio, et Fílium in Patre cum Spíritu Sancto recognóscat, atque hujus confessiónis fructum, et hic, et in futúro sǽculo percípere mereátur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

11 Deinde pollice signat Electum *(singulos Electos)* signo crucis in fronte, dicens *(singulariter singulis)*:

Signo tibi fron ✠ tem, ut suscípias Crucem Dómini.

In auribus: Signo tibi au ✠ res, ut áudias divína præcépta.

In oculis: Signo tibi ócu ✠ los, ut vídeas claritátem Dei.

In naribus: Signo tibi na ✠ res, ut odórem suavitátis Christi séntias.

In ore: Signo tibi os ✠, ut loquáris verba vitæ.

In pectore: Signo tibi pec ✠ tus, ut credas in Deum.

In scapulis: Signo tibi scá ✠ pulas, ut suscípias jugum servitútis ejus.

In toto corpore, illud non tangens, manu producit signum crucis, et dicit:

Signo te totum in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, ut hábeas vitam ætérnam, et vivas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. *(In plurali pro pluribus)* Oratio

Preces nostras, quǽsumus, Dómine, cleménter exáudi, et hunc Eléctum tuum N. (hanc Eléctam tuam N.) Crucis Domínicæ impressióne signátum (-am),

perpétua virtúte custódi: ut, magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam perveníre mereátur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Deus, qui humáni géneris ita es cónditor, ut sis étiam reformátor, propitiáre pópulis adoptívis, et novo testaménto sóbolem novæ prolis adscríbe: ut fílii promissiónis, quod non potuérunt ássequi per natúram, gáudeant suscepísse per grátiam. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

12 Tunc imponit manum super caput Electi *(singulorum Electorum)*, et postea manum extensam tenens dicit:

Orémus. *(In plurali pro pluribus)* Oratio

Omnípotens, sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super hunc fámulum tuum N., quem (hanc fámulam tuam N., quam) ad rudiménta fídei vocáre dignátus es: omnem cæcitátem cordis ab eo (ea) expélle: disrúmpe omnes láqueos sátanæ, quibus fúerat colligátus (-a); áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut signo sapiéntiæ tuæ imbútus (-a), ómnium cupiditátum fetóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus (-a) tibi in Ecclésia tua desérviat, et profíciat de die in diem, ut idóneus (-a) efficiátur accédere ad grátiam Baptísmi tui, percépta medicína. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

13 Deinde Sacerdos benedicit sal.

Benedictio salis

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, et in caritáte Dómini nostri Jesu ✠ Christi, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti. Exorcízo te per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum ✠, qui te ad tutélam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre sacraméntum ad effugándum inimícum. Proínde rogámus te, Dómine, Deus noster, ut hanc creatúram salis

sanctificándo sanctí ✠ fices, et benedicéndo bene- ✠ dícas, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

℟. Amen.

14 Quod si Catechumenus fuerit gentilis, seu ex idololatris venerit ad fidem, benedicto sale, antequam ejus medicinam gustet, Sacerdos addat sequentem Orationem, quæ tamen pro venientibus ex Hebræis vel aliis, ut supra, non dicitur.

Orémus. *(In plurali pro pluribus)* Oratio

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui es, qui eras, et qui pérmanes usque in finem, cujus orígo nescítur, nec finis comprehéndi potest: te súpplices invocámus super hunc fámulum tuum N. quem (hanc fámulam tuam N., quam) liberásti de erróre gentílium, et conversatióne turpíssima: dignáre exaudíre eum, qui (eam, quæ) tibi cervíces suas humíliat ad lavácri fontem, ut renátus (-a) ex aqua, et Spíritu Sancto, exspoliátus (-a) véterem hóminem, índuat novum, qui secúndum te creátus est; accípiat vestem incorrúptam, et immaculátam, tibíque Deo nostro servíre mereátur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

15 Tunc pollice et indice accipit de ipso sale, et immittit in os Catechumeni, dicens *(singulariter singulis)*:

N. Accipe sal sapiéntiæ: propitiátio sit tibi in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Sacerdos: Pax tibi. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *(In plurali pro pluribus)* Oratio

Deus patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplices exorámus, ut hunc fámulum tuum N. (hanc fámulam tuam N.) respícere dignéris propítius, et hoc primum pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleátur cæléstí, quátenus sit semper spíritu fervens, spe gaudens, tuo semper nómini sérviens. Perduc eum (eam), Dómine, quæsumus, ad novæ regeneratiónis lavácrum, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum

ætérna prǽmia cónsequi mereátur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si inter Electos adsint feminæ, recedant ipsæ in partem, quoadusque dictus fuerit pro masculis uterque Exorcismus, ut infra sub n. 21, pag. 33.

---

16 Deinde Sacerdos dicit super masculum stantem *(in plurali pro pluribus)*:

Ora, Eléote, flecte génua, et dic: Pater noster.

Et Electus, genu flexo, orat, et dicit: Pater noster, usque ad Sed líbera nos a malo, inclusive.

Sacerdos subjungit: Leva, comple oratiónem tuam, et dic: Amen.

Et ille surgens respondet: Amen.

Sacerdos dicit patrino: Signa eum.

Deinde Electo: Accéde.

Et patrinus pollice signat eum in fronte, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

17 Tum Sacerdos quoque facit crucem in fronte ejus *(singulorum)*, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super eum *(singulos)*, et postea manum extensam tenens dicit:

Orémus. *(In plurali pro pluribus)* Oratio

Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Móysi fámulo tuo in monte Sínai apparuísti, et fílios Israel de terra Ægýpti eduxísti, députans eis Angelum pietátis tuæ, qui custodíret eos die ac nocte: te quǽsumus, Dómine; ut míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui simíliter custódiat et hunc fámulum tuum N. et perdúcat eum ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Exorcismus *(In plurali pro pluribus)*

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui Sancto, et recéde ab hoc fámulo Dei N., quia istum sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est:

et hoc signum sanctæ cru✠cis, (signat singulos) quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

18 Sacerdos iterum dicit Electo *(in plurali pro pluribus)*:

Ora, Elécte, flecte génua, et dic: Pater noster.

Et Electus, genu flexo, orat, et dicit: Pater noster, usque ad Sed líbera nos a malo, inclusive.

Sacerdos subjungit: Leva, comple oratiónem tuam, et dic: Amen.

Et ille surgens respondet: Amen.

Sacerdos dicit patrino: Signa eum.

Deinde Electo: Accéde.

Et patrinus pollice signat eum in fronte, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

19 Tum Sacerdos quoque facit crucem in fronte ejus *(singulorum)*, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super eum *(singulos)*, et postea manum extensam tenens dicit:

Orémus. *(In plurali pro pluribus)* Oratio

Deus, immortále præsídium ómnium postulántium, liberátio súpplicum, pax rogántium, vita credéntium, resurréctio mortuórum: te ínvoco super hunc fámulum tuum N., qui Baptísmi tui donum petens, ætérnam cónsequi grátiam spirituáli regeneratióne desíderat: áccipe eum, Dómine, et quia dignátus es dícere: Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis: peténti præmium pórrige, et jánuam pande pulsánti, ut, ætérnam cæléstis lavácri benedictiónem consecútus, promíssa tui múneris regna percípiat: Qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus, in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Exorcismus *(In plurali pro pluribus)*

Audi, maledícte sátana, adjurátus per nomen ætérni Dei, et Salvatóris nostri Jesu Christi Fílii ejus, cum tua victus invídia, tremens, geméns-

que discéde: nihil tibi sit commúne cum servo Dei N., jam cæléstia cogitánte, renuntiatúro tibi et sǽculo tuo, et beátæ immortalitáti victúro. Da ígitur honórem adveniénti Spirítui Sancto, qui ex summa cæli arce descéndens, proturbátis fráudibus tuis, divíno fonte purgátum pectus, sanctificátum Deo templum et habitáculum perfíciat: ut ab ómnibus pénitus nóxiis præteritórum críminum liberátus servus Dei, grátias perénni Deo réferat semper, et benedícat nomen sanctum ejus in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

20 Sacerdos tertium dicit Electo *(in plurali pro pluribus)*:

Ora, Elécte, flecte génua, et dic: Pater noster.

Et Electus, genu flexo, orat, et dicit: Pater noster, usque ad Sed líbera nos a malo, inclusive.

Sacerdos subjungit: Leva, comple oratiónem tuam, et dic: Amen.

Et ille surgens respondet: Amen.

Sacerdos dicit patrino: Signa eum.

Deinde Electo: Accéde.

Et patrinus pollice signat eum in fronte, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

21 Tum Sacerdos quoque facit crucem in fronte ejus *(singulorum)*, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super eum *(singulos)*, et postea manum extensam tenens dicit:

Exorcismus *(In plurali pro pluribus)*

Exorcízo te, immúnde spíritus, in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N. Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

Exorcismus *(In plurali pro pluribus)*

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo, Fílio ejus, et Spirítui Sancto, et recéde ab hoc fámulo Dei N., quia istum sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est:

et hoc signum sanctæ cru ✠ cis (signat singulos), quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Si inter Electos adsint feminæ, retrahunt se masculi in partem, et accedunt feminæ.

---

22 Sacerdos dicit super Electam stantem *(in plurali pro pluribus)*:

Ora, Elécta, flecte génua, et dic: Pater noster.

Et Electa, genu flexo, orat, et dicit: Pater noster, usque ad Sed líbera nos a malo, inclusive.

Sacerdos subjungit: Leva, comple oratiónem tuam, et dic: Amen.

Et illa surgens respondet: Amen.

Sacerdos dicit patrino vel matrinæ: Signa eam.

Deinde Electæ: Accéde.

Et patrinus vel matrina pollice signat eam in fronte, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

23 Tum Sacerdos quoque facit crucem in fronte ejus *(singularum)*, et dicit:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super eam *(singulas)*, et postea manum extensam tenens dicit:

Orémus. *(In plurali pro pluribus)* Oratio

Deus cæli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Patriarchárum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Confessórum, Deus Vírginum, Deus ómnium bene vivéntium, Deus, cui omnis lingua confitétur, et omne genu fléctitur, cæléstium, terréstrium, et infernórum: te ínvoco, Dómine, super hanc fámulam tuam N., ut eam custodíre, et perdúcere dignéris ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Exorcismus *(In plurali pro pluribus)*

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui Sancto, et recéde ab hac fámula Dei N., quia istam sibi Deus

et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est: et hoc signum sanctæ cru ✠ cis (signat singulas), quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

24 Sacerdos iterum dicit Electæ *(in plurali pro pluribus)*: Ora, Elécta, flecte génua, et dic: Pater noster.

Et Electa, genu flexo, orat, et dicit: Pater noster, usque ad Sed líbera nos a malo, inclusive.

Sacerdos subjungit: Leva, comple oratiónem tuam, et dic: Amen.

Et illa surgens respondet: Amen.

Sacerdos dicit patrino vel matrinæ: Signa eam.

Deinde Electæ: Accéde.

Et patrinus vel matrina pollice signat eam in fronte, dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

25 Tum Sacerdos quoque facit crucem in fronte ejus *(singularum)*, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super eam *(singulas)*, et postea manum extensam tenens dicit:

Orémus. *(In plurali pro pluribus)* Oratio

Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Móysi fámulo tuo in monte Sínai apparuísti, et fílios Israel de terra Ægýpti eduxísti, députans eis Angelum pietátis tuæ, qui custodíret eos die ac nocte: te quǽsumus, Dómine; ut míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui simíliter custódiat et hanc fámulam tuam N., et perdúcat eam ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Exorcismus *(In plurali pro pluribus)*

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo, Fílio ejus, et Spirítui Sancto, et recéde ab hac fámula Dei N., quia istam sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam

sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est: et hoc signum sanctæ cru ✠ cis (signat singulas), quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

26 Sacerdos tertio dicit Electæ *(in plurali pro pluribus)*:

Ora, Elécta, flecte génua, et dic: Pater noster.

Et Electa, genu flexo, orat, et dicit: Pater noster, usque ad Sed líbera nos a malo, inclusive.

Sacerdos subjungit: Leva, comple oratiónem tuam, et dic: Amen.

Et illa surgens respondet: Amen.

Sacerdos dicit patrino vel matrinæ: Signa eam.

Deinde Electæ: Accéde.

Et patrinus vel matrina pollice signat eam in fronte, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

27 Tum Sacerdos quoque facit crucem in fronte ejus *(singularum)*, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super eam *(singulas)*, et postea manum extensam tenens dicit:

Exorcismus *(In plurali pro pluribus)*

Exorcízo te, immúnde spíritus, per Pa ✠ trem, et Fí ✠ lium, et Spíritum ✠ Sanctum, ut éxeas, et recédas ab hac fámula Dei N. Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui cæco nato óculos apéruit, et quatriduánum Lázarum de monuménto suscitávit.

Exorcismus *(In plurali pro pluribus)*

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero: da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui Sancto, et recéde ab hac fámula Dei N., quia istam sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est: et hoc signum sanctæ cru ✠ cis (signat singulas), quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúndem Christum, Dó-

minum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Postmodum accedunt iterum masculi, qui se retraxerant, et ipsi ad dexteram, feminæ vero ad sinistram Sacerdotis, ut in principio, disponuntur.

28 Tum Sacerdos imponit manum super Electum, vel, si sint plures, super singulos tam masculos quam feminas, et postea manum extensam tenens dicit *(in plurali pro pluribus tam masculis, quam feminis)*:

Orémus. Oratio

Ætérnam ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, auctor lúminis et veritátis, super hunc fámulum tuum N. (hanc fámulam tuam N.), ut dignéris eum (eam) illumináre lúmine intellegéntiæ tuæ: munda eum (eam), et sanctífica: da ei sciéntiam veram, ut dignus (-a) efficiátur accédere ad grátiam Baptísmi tui, téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut aptus (-a) sit ad percipiéndam grátiam tuam. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

29 His peractis, Sacerdos sinistra manu apprehendens dexteram Electi prope brachium, vel ei porrigens extremam partem stolæ, ex humero sinistro pendentem, introducit eum in ecclesiam; et si Electi sint plures, primus sinistra manu trahit secundum, et secundus tertium, etc.

Dum autem Sacerdos illum vel illos introducit, dicit *(in plurali pro pluribus)*:

N. Ingrédere in sanctam Ecclésiam Dei, ut accípias benedictiónem cæléstem a Dómino Jesu Christo, et hábeas partem cum illo et Sanctis ejus. ℟. Amen.

30 Et ingressus Electus procumbit, seu prosternit se in pavimento, et adorat *(Si plures, omnes simul)*.

31 Deinde surgit *(si plures, omnes simul)*, et Sacerdos imponit manum super caput ejus *(singulorum, si plures)*, et Electus cum eo recitat Symbolum Apostolorum, et Orationem Dominicam.

32 Ita etiam si plures sint, omnes simul recitant:

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus

sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus: descéndit ad ínferos; tértia die resurréxit a mórtuis; ascéndit ad cælos; sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Pater noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra. Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

33 Tunc Sacerdos, versis renibus ostio cancellorum Baptisterii, rursus imponit manum super caput Electi *(singulorum Electorum)*, et postea manum extensam tenens dicit:

Exorcismus *(In plurali pro pluribus)*

Nec te latet, sátana, imminére tibi pœnas, imminére tibi torménta, imminére tibi diem judícii, diem supplícii sempitérni; diem, qui ventúrus est velut clíbanus ardens, in quo tibi, atque univérsis ángelis tuis præparátus sempitérnus erit intéritus. Proínde, damnáte, atque damnánde, da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo, Fílio ejus, da honórem Spirítui Sancto Paráclito, in cujus nómine atque virtúte præcípio tibi, quicúmque es, spíritus immúnde, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N., quem (hac fámula Dei N., quam) hódie idem Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam et benedictiónem, fontémque Baptísmatis dono vocáre dignátus est: ut fiat ejus templum per aquam regeneratiónis in remissiónem ómnium peccatórum. In nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

34 Postea Sacerdos pollice accipit de saliva oris sui, et tangit aures et nares Electi *(singulorum Electorum)*; tangendo vero aurem dexteram et sinistram, dicit:

Ephphetha, quod est, Adaperíre.

Deinde tangendo nares, dicit:

In odórem suavitátis. Tu autem effugáre, diábole; appropinquábit enim judícium Dei.

35 Deinde interrogat Electum *(singulos, si plures)*:

Quis vocáris?

Et ipse respondet: N.

Interrogat: N. Abrenúntias sátanæ?

℟. Abrenúntio.

Interrogat: Et ómnibus opéribus ejus?

℟. Abrenúntio.

Interrogat: Et ómnibus pompis ejus?

℟. Abrenúntio.

36 Tunc Sacerdos intingit pollicem dexteræ manus in Oleo sancto Catechumenorum, et inungit Electum *(singulos Electos)* primum in pectore, deinde inter scapulas in modum crucis, dicens *(singulariter singulis)*:

Ego te línio ✠ óleo salútis in Christo Jesu, Dómino nostro, in vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Pax tibi. ℟. Et cum spíritu tuo.

37 Mox bombacio, vel re simili, tergit pollicem, et loca inuncta, et subjungit, dicens *(singulis, si plures)*:

Exi, immúnde spíritus, et da honórem Deo vivo et vero. Fuge, immúnde spíritus, et da locum Jesu Christo, Fílio ejus. Recéde, immúnde spíritus, et da locum Spirítui Sancto Paráclito.

Stans ibidem extra cancellos, Sacerdos deponit pluviale ac stolam coloris violacei, et sumit stolam ac pluviale albi coloris.

Tunc ducitur Electus ad Baptistérium: ubi si ob aliquam causam non habeatur, sive præparata non fuerit aqua baptismalis, fiat benedictio Fontis, ut infra ponitur, pag. 63.

Et cum fuerit prope Fontem, Sacerdos interrogat Electum *(singulos, si plures)*:

Quis vocáris?

Respondet: N.

38 Interrogat *(singulos, si plures)*: N. Credis in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cæli et terræ?

℟. Credo.

Interrogat *(singulos, si plures)*: Credis in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum? ℟. Credo.

Interrogat *(singulos, si plures)*: Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, et vitam ætérnam? ℟. Credo.

Iterum interrogat *(singulos, si plures)*: N. Quid petis?

Respondet: Baptísmum.

Interrogat *(singulos, si plures)*: Vis baptizári?

Respondet: Volo.

39 Tunc patrino, vel matrina, vel utroque *(si ambo admittantur)*, admota manu, tenente seu tangente Electum, vel Electam, aperto capite, et laxatis a collo vestibus, inclinatum, Sacerdos vasculo vel urceolo haurit aquam baptismalem de Fonte, et cum ea sub trina supra caput in modum crucis infusione baptizat Electum, seu Electam, in nomine Ssmæ Trinitatis, sic dicens:

N. Ego te baptízo in nómine Pa ✠ tris, fundit primo; et Fí ✠ lii, fundit secundo; et Spíritus ✠ Sancti, fundit tertio.

40 Si aqua, quæ ex capite baptizati defluit, non dilabatur in sacrarium Baptisterii, recipiatur in subjecta aliqua pelvi, et in illud postmodum projiciatur.

Cum plures sunt Electi, singillatim singuli interrogantur et baptizantur, ut supra. Si sint mares et feminæ, primum mares, deinde feminæ.

Verum si probabiliter dubitetur, an Electus fuerit alias baptizatus, dicat Sacerdos:

N. Si non es baptizátus (-a), ego te baptízo in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti.

41 Deinde Sacerdos intingit pollicem dexterum in sacro Chrismate, et perungit verticem Electi *(singulorum Electorum)* in modum crucis, dicens:

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissiónem ómnium peccatórum (hic inungit), ipse te líniat ✠ Chrísmate salútis in eódem Christo Jesu, Dómino nostro, in vitam ætérnam.

℟. Amen.

℣. Pax tecum. ℟. Et cum spíritu tuo.

42 Tunc bombacio vel re simili pollicem tergit, et imponit capiti Electi chrismale, seu candidum linteolum, et dat illi vestem candidam, dicens *(singulis, si plures)*:

Accipe vestem cándidam, quam pérferas immaculátam ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam. ℟. Amen.

43 Et Electus deponit priores vestes, et induitur novis albi coloris, vel saltem exteriore candida, quam a Sacerdote accepit.

Postea dat ei Sacerdos cereum, seu candelam accensam in manu dextera, dicens *(singulis, si plures)*:

Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum: serva Dei mandáta, ut, cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occúrrere ei una cum ómnibus Sanctis in aula cælésti et vivas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

44 Ipse vero Neophytus eundem cereum accensum manu tenet usque in finem, præterquam dum confirmatur.

---

45 In ecclesiis autem, ubi Baptismus fit per immersionem, sive totius corporis, sive capitis tantum, Sacerdos accipit Electum per brachia prope humeros, et superiore parte corporis nudatum, reliqua honeste contectum, ter illum, vel caput ejus immergendo, et toties elevando, baptizat sub trina immersione, sanctam Trinitatem semel tantum sic invocando: N. Ego te baptízo in nómine Pa ✠ tris, immergit primo, et Fí ✠ lii, immergit iterum, et Spíritus ✠ Sancti, immergit tertio; patrino, vel matrina, vel utroque eum tenente, vel tangente.

46 Et cum Electus surrexerit de Fonte, patrinus vel matrina cum linteo in manibus suscipit eum de manu Sacerdotis: et Sacerdos, intincto pollice dextero in sacro Chrismate, illum in vertice in modum crucis perungit, dicens: Deus omnípotens, etc., pag. 39.

47 Deinde Sacerdos imponit capiti ejus linteolum, seu chrismale, et dat ei vestem candidam, dicens: Accipe vestem cándidam, etc., ut supra.

48 Et statim prædicto linteo abstergitur, et in loco semoto vestitur novis et albis vestibus, et exteriore candida, quam accepit.

49 Postea dat ei Sacerdos candelam accensam in dextera manu, dicens: Accipe lámpadem, etc. ut supra.

Eodem modo, si plures sint, fit pro singulis.

---

50 Postea Sacerdos dicit *(in plurali pro pluribus)*: N. Vade (Ite) in pace, et Dóminus sit tecum (vobíscum). ℟. Amen.

51 Ritus superius descriptus servandus est etiam a Diacono Baptismum sollemnem ministrante, qui tamen sale et aqua utetur a Sacerdote ad hunc usum rite prius benedictis.

52 Si adsit Episcopus, qui id legitime præstare possit, ab eo Neophyti Sacramento Confirmationis initiantur.

Deinde si hora sit congruens, celebratur Missa, cui Neophyti intersunt, et sanctissimam Eucharistiam devote suscipiunt.

53 Si vero ob baptizandorum multitudinem, ut quandoque contingit, in singulorum Baptismo præscripti ritus ad Baptismi essentiam non pertinentes adhiberi non possint, tunc vel pluribus simul adhibeantur, vel urgente necessitate omittantur.

CAPUT 5

ORDO SUPPLENDI OMISSA SUPER INFANTEM BAPTIZATUM

Cum, urgente mortis periculo, vel alia cogente necessitate, parvulus, sacris precibus ac cæremoniis prætermissis, fuerit baptizatus, ubi convaluerit, vel cessaverit periculum, et ad ecclesiam delatus fuerit, omissa omnia suppleantur.

2 Sacerdos itaque, lotis manibus, superpelliceo et stola violacea indutus, accedat: Clericum unum, seu plures, si potest, secum adhibeat, superpelliceo pariter indutos, qui sibi ministrent.

3 Ita paratus accedat ad limen ecclesiæ, extra quam exspectant, qui infantem *(vel infantes)* detulerunt. Tum illum proprio nomine eidem imposito appellat, et dicit *(si plures sint, singulariter singulis)*:

4 N. Quid petis ab Ecclésia Dei?

Patrinus respondet: Fidem.

Sacerdos: Fides, quid tibi præstat?

Patrinus respondet: Vitam ætérnam.

5 Sacerdos *(etiam singulariter singulis)*: Si ígitur vis ad vitam íngredi, serva mandáta. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut te ipsum.

6 Deinde ter exsufflat leniter in faciem infantis, et dicit semel *(singulariter singulis)*:

Exi ab eo (ea), immúnde spíritus, et da locum Spirítui Sancto Paráclito.

7 Postea pollice facit signum crucis in fronte, et in pectore infantis dicens *(singulariter singulis)*:

Accipe signum Crucis tam in fron ✠ te, quam in cor ✠ de, sume fidem cæléstium præceptórum, et talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis.

Orémus. *(In plurali pro pluribus)* Oratio

Preces nostras, quǽsumus, Dómine, cleménter exáudi, et hunc Eléctum tuum N. (hanc Eléctam tuam N.) Crucis Domínicæ impressióne signátum (-am) perpétua virtúte custódi: ut, magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam perveníre mereátur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

8 Deinde imponit manum super caput infantis *(singulorum infantium)*, et postea manum extensam tenens dicit:

Orémus. *(In plurali pro pluribus)* Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super hunc fámulum tuum N., quem (hanc fámulam tuam N., quam) dudum ad rudiménta fídei vocáre dignátus es: omnem cæcitátem cordis ab eo (ea) expélle: disrúmpe omnes láqueos sátanæ, quibus fúerat colligátus (-a): áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut, signo sapiéntiæ tuæ imbútus (-a), ómnium cupiditátum fœtóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus (-a) tibi in Ecclésia tua deséрviat, et profíciat de die in diem, ut idóneus (-a) sit frui grátia Baptísmi tui, quem suscépit, salis percépta medicína. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

9 Deinde Sacerdos benedicit sal, quod semel benedictum, alias ad eundem usum deservire potest.

Benedictio salis

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, et in caritáte Dómini nostri Jesu ✠ Christi, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti. Exorcízo te per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum ✠, qui te ad tutélam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit,

ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre sacraméntum ad effugándum inimícum. Proínde rogámus te, Dómine, Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctí ✠ fices, et benedicéndo bene ✠ dícas, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

10 Deinde immittit modicum salis benedicti in os infantis, dicens *(singulariter singulis)*:

N. Accipe sal sapiéntiæ: propitiátio sit tibi in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Sacerdos: Pax tecum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *(In plurali pro pluribus)* Oratio

Deus patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplices exorámus, ut hunc fámulum tuum N. (hanc fámulam tuam N.) respícere dignéris propítius, et hoc pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleátur cæléstí, quátenus sit semper spíritu fervens, spe gaudens, tuo semper nómini sérviens: et quem (quam) ad novæ regeneratiónis lavácrum perduxísti, quǽsumus, Dómine, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna prǽmia cónsequi mereátur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Exorcízo te, immúnde spíritus, in nómine Pa- ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo (hac fámula) Dei N.: Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo, Fílio ejus, et Spirítui Sancto, et recéde ab hoc fámulo (hac fámula) Dei N., quia istum (istam) sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, et benedictiónem, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est.

11 Hic pollice in fronte signat infantem, dicens *(singulariter singulis)*:

Et hoc signum sanctæ Cru ✠ cis, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

12 Mox imponit manum super caput infantis *(singulorum infantium)*, et postea manum extensam tenens dicit:

Orémus. *(In plurali pro pluribus)* Oratio

Ætérnam, ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, auctor lúminis et veritátis, super hunc fámulum tuum N. (hanc fámulam tuam N.), ut dignéris eum (eam) illumináre lúmine intellegéntiæ tuæ: munda eum (eam) et sanctífica: da ei sciéntiam veram, ut dignus (-a) sit frui grátia Baptísmi tui quem suscépit: téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut aptus (-a) sit ad retinéndam grátiam Baptísmi tui. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

13 Postea Sacerdos imponit extremam partem stolæ pendentem a suo humero sinistro super primum infantem, et introducit eum *(quem sequuntur ceteri)* in ecclesiam, dicens *(in plurali pro pluribus)*:

N. Ingrédere in templum Dei, ut hábeas partem cum Christo in vitam ætérnam. ℟. Amen.

14 Cum fuerint ecclesiam ingressi, Sacerdos procedens ad Fontem, cum susceptoribus conjunctim clara voce dicit:

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus: descéndit ad ínferos; tértia die resurréxit a mórtuis; ascéndit ad cælos; sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Pater noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua,

sicut in cælo, et in terra. Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

15 Ac deinde, antequam accedat ad Baptisterium, versis renibus ostio cancellorum Baptisterii, dicit *(in plurali pro pluribus)*:

Exorcismus

Exorcízo te, omnis spíritus immúnde, in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, et in nómine Jesu ✠ Christi Fílii ejus, Dómini et Júdicis nostri, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti, ut discédas ab hoc plásmate Dei N., quod Dóminus noster ad templum sanctum suum vocáre dignátus est, ut fíeret templum Dei vivi, et Spíritus Sanctus hábitet in eo. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

16 Postea Sacerdos pollice accipit de saliva oris sui, et tangit aures et nares infantis: tangendo vero aurem dexteram et sinistram dicit *(singulariter singulis)*:

Ephphetha, quod est adaperíre.

Deinde tangit nares, dicens:

In odórem suavitátis. Tu autem effugáre, diábole, appropinquábit enim judícium Dei.

17 Postea interrogat baptizatum nominatim, dicens *(singulariter singulis)*:

N. Abrenúntias sátanæ?

Respondet patrinus: Abrenúntio.

Sacerdos: Et ómnibus opéribus ejus?

Patrinus: Abrenúntio.

Sacerdos: Et ómnibus pompis ejus?

Patrinus: Abrenúntio.

18 Deinde Sacerdos intingit pollicem in oleo Catechumenorum, et infantem ungit in pectore, et inter scapulas in modum crucis, dicens semel *(singulariter singulis)*:

Ego te línio ✠ óleo salútis in Christo Jesu Dómino nostro, ut hábeas vitam ætérnam. ℟. Amen.

19 Subinde pollicem, et inuncta loca abstergit bombacio, vel re simili.

20 Stans ibidem extra cancellos, deponit stolam violaceam, et sumit stolam albi coloris. Tunc ingreditur Baptisterium, in quod intrat etiam patrinus cum infante.

Sacerdos ad Fontem interrogat, expresso nomine, baptizatum *(singulos baptizatos)*, patrino respondente:

N. Credis in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cæli et terræ? ℟. Credo.

Credis in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum? ℟. Credo.

Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, et vitam ætérnam? ℟. Credo.

21 Sacerdos intingit pollicem in sacro Chrismate, et ungit infantem *(quem patrinus vel matrina, vel uterque simul tenet)* in summitate capitis in modum crucis, dicens *(singulariter singulis)*:

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissiónem ómnium peccatórum (hic inungit), ipse te líniat ✠ Chrísmate salútis in eódem Christo Jesu, Dómino nostro, in vitam ætérnam.
℟. Amen.

Sacerdos: Pax tibi. ℟. Et cum spíritu tuo.

22 Tum bombacio, vel re simili, abstergit pollicem, et locum inunctum, et imponit capiti infantis linteolum candidum loco vestis albæ, dicens *(singulariter singulis)*:

Accipe vestem cándidam, quam pérferas immaculátam ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam. ℟. Amen.

23 Postea dat ei, vel patrino, candelam accensam, dicens *(singulariter singulis)*:

Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum: serva Dei mandáta, ut, cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occúrrere ei una cum ómnibus Sanctis in aula cæléstì, et vivas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

24 Postremo dicit *(in plurali pro pluribus)*: N. Vade (Ite) in pace, et Dóminus sit tecum (vobíscum).
℟. Amen.

25 Ritus superius descriptus servandus est etiam a Diacono Baptismi cæremonias supplente, qui tamen sale utetur a Sacerdote ad hunc usum rite prius benedicto.

26 Si vero sint plures infantes, masculi seu feminæ, in catechismo masculi statuantur ad dexteram, feminæ vero ad sinistram; et omnia pariter dicantur, ut supra, in proprio genere, et numero plurali. Verum prima nominis interrogatio, exsufflatio, crucis impressio, seu signatio, tactus aurium et narium cum saliva, abrenuntiationis interrogatio, unctio Olei Catechumenorum, interrogatio de Fide, seu Symbolo, inunctio Chrismatis, candidæ vestis impositio, atque candelæ accensæ traditio singulariter singulis, et primum masculis, deinde feminis fieri debent.

Sed pro majori commoditate adnotatum est propriis locis in rubricis parenthesi notatis; ita ut, quando dicitur in tali rubrica *singulariter singulis*, intellegatur, quod illa verba, vel actiones, usque ad aliam rubricam dici, vel fieri debent singulariter singulis, et primum masculis, deinde feminis, mutato solum genere, ut dictum est supra. Quando vero in simili rubrica dicitur *in plurali pro pluribus*, intellegatur, quod illa verba usque ad aliam rubricam dici debent semel, sed pro pluribus in plurali, mutato solum genere, si omnes sint feminæ.

CAPUT 6

ORDO SUPPLENDI OMISSA SUPER ADULTUM BAPTIZATUM

In primis Sacerdos, indutus superpelliceo et stola, vel etiam pluviali violacei coloris, cum suis Clericis accedit ad gradus Altaris, et genibus flexis, pias mente ad Deum preces effundit, ut sacram actionem digne valeat explere; et ad implorandum divinum auxilium surgens se signat, et si temporis ratio ferat, dicit ℣. Deus, in adjutórium, etc., cum Antiphona, Psalmis, Versiculis et Orationibus, ut supra in Baptismo adultorum notatur, pag. 22 et sequ.

2 Deinde Sacerdos procedit ad fores ecclesiæ, et stat in limine, catechizandus vero extra limen. Et si sint plures, mares et feminæ, illi ad dexteram Sacerdotis, hæ vero ad sinistram statuantur. Tum Sacerdos interrogat Electum (*singulariter singulos, si plures, usque ad Orationem* Te déprecor *exclusive,* pag. 49).

Quo nómine vocáris?

Electus respondet: N.

Sacerdos: N. Quid petis ab Ecclésia Dei?
℟. Fidem.

Sacerdos: Fides, quid tibi præstat?
℟. Vitam ætérnam.

Sacerdos: Si vis habére vitam ætérnam, serva mandáta. Díliges Dóminum, Deum tuum, ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut te ipsum. In his duóbus mandátis tota Lex pendet, et Prophétæ. Fides autem est, ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte veneréris, neque confundéndo persónas, neque substántiam separándo. Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, ália Spíritus Sancti; sed horum trium una est substántia, et nónnisi una Divínitas.

3 Et rursus interrogat: N. Abrenúntias sátanæ?
Respondet Electus: Abrenúntio.
Interrogat: Et ómnibus opéribus ejus?
Respondet: Abrenúntio.
Interrogat: Et ómnibus pompis ejus?
Respondet: Abrenúntio.

4 Deinde Sacerdos interrogat de Symbolo Fidei, dicens:

Credis in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cæli et terræ? ℟. Credo.

Interrogat: Credis in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum?
℟. Credo.

Interrogat: Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, et vitam ætérnam? ℟. Credo.

5 Tunc Sacerdos exsufflat ter in faciem ejus, et dicit semel:

Exi ab eo (ea), spíritus immúnde, et da locum Spirítui Sancto Paráclito.

6 Hic in modum crucis halat in faciem ipsius, et dicit:

N. Accipe Spíritum bonum per istam insufflatiónem, et Dei bene ✠ dictiónem.
Pax tibi. ℟. Et cum spíritu tuo.

7 Deinde pollice facit crucem in ejus fronte, et in pectore, dicens:

N. Accipe signum Crucis tam in fron ✠ te, quam in cor ✠ de: sume fidem cæléstium præceptórum. Talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis: ingressúsque (ingréssaque) ecclésiam Dei, evasísse te láqueos mortis, lætus (-a) agnósce.

Et si Electus venerit de gentilitatis errore, sive de ethnicis et idololatris, Sacerdos dicat:

Horrésce idóla, réspue simulácra.

Si ex Hebræis, dicat:

Horrésce Judáicam perfídiam, réspue Hebráicam superstitiónem.

Si ex Mahumetanis, dicat:

Horrésce Mahuméticam perfídiam, réspue pravam sectam infidelitátis.

Si ex Hæreticis, et in ejus Baptismo debita forma servata non sit, dicat:

Horrésce hæréticam pravitátem, réspue nefárias sectas impiórum N., exprimens proprio nomine sectam, de qua venit.

Inde prosequitur:

Cole Deum Patrem omnipoténtem, et Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus. *(In plurali pro pluribus)* Oratio

Te déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: ut huic fámulo tuo N., qui (fámulæ tuæ N., quæ) in hujus sǽculi nocte vagátur incértus (-a) ac dúbius (-a), viam veritátis et agnitiónis tuæ júbeas demonstrári: quátenus, reserátis óculis cordis sui, te unum Deum Patrem in Fílio, et Fílium in Patre cum Spíritu Sancto recognóscat, atque hujus confessiónis fructum, et hic, et in futúro sǽculo percípere mereátur. Per Christum, Dóminum nostrum.

℟. Amen.

8 Deinde pollice signat Electum *(singulos Electos)* signo crucis in fronte, dicens *(singulariter singulis)*:

Signo tibi fron ✠ tem, ut suscípias Crucem Dómini.

In auribus: Signo tibi au ✠ res, ut áudias divína præcépta.

In oculis: Signo tibi ócu ✠ los, ut vídeas claritátem Dei.

In naribus: Signo tibi na ✠ res, ut odórem suavitátis Christi séntias.

In ore: Signo tibi os ✠, ut loquáris verba vitæ.

In pectore: Signo tibi pec ✠ tus, ut credas in Deum.

In scapulis: Signo tibi scá ✠ pulas, ut suscípias jugum servitútis ejus.

In toto corpore, illud non tangens, manu producit signum crucis, et dicit:

Signo te totum in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, ut hábeas vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. *(In plurali pro pluribus)* Oratio

Preces nostras, quǽsumus, Dómine, cleménter exáudi, et hunc Eléctum tuum N. (hanc Eléctam tuam N.) Crucis Domínicæ impressióne signátum (-am), perpétua virtúte custódi: ut, magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam perveníre mereátur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Deus, qui humáni géneris ita es cónditor, ut sis étiam reformátor, propitiáre pópulis adoptívis, et novo testaménto sóbolem novæ prolis adscríbe: ut, fílii promissiónis, quod non potuérunt ássequi per natúram, gáudeant se recepísse per grátiam. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

9 Tunc imponit manum super caput Electi *(singulorum Electorum)*; et postea manum extensam tenens dicit:

Orémus. *(In plurali pro pluribus)* Oratio

Omnípotens, sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignéris super hunc fámulum tuum N., quem (hanc fámulam tuam N., quam) dudum ad rudiménta fídei vocáre dignátus es: omnem cæcitátem cordis ab eo (ea) expélle: disrúmpe omnes láqueos sátanæ, quibus fúerat colligátus (-a): áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut, signo sapiéntiæ tuæ imbútus (-a), ómnium cupiditátum fetóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus (-a) tibi in Ecclésia tua desérviat, et profíciat de

die in diem, tu idóneus (-a) sit frui grátia Baptísmi tui, quem suscépit, salis percépta medicína. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

10 Deinde Sacerdos benedicit sal.

Benedictio Salis

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, et in caritáte Dómini nostri Jesu ✠ Christi, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti. Exorcízo te per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum ✠, qui te ad tutélam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre sacraméntum ad effugándum inimícum. Proínde rogámus te, Dómine, Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctí ✠ fices, et benedicéndo bene ✠ dícas, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

11 Quod si Electus fuerit gentilis, seu ex idololatris venerit ad fidem, benedicto sale, antequam ejus medicinam gustet, Sacerdos addat sequentem Orationem, quæ tamen pro venientibus ex Hebræis vel aliis, ut supra, non dicitur.

Orémus. *(In plurali pro pluribus)* Oratio

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui es, et qui eras, et qui pérmanes usque in finem, cujus orígo nescítur, nec finis comprehéndi potest: te súpplices invocámus super hunc fámulum tuum N., quem (hanc fámulam tuam N., quam) liberásti de erróre gentílium et conversatióne turpíssima: dignáre exaudíre eum, qui (eam, quæ) tibi cervíces suas humíliat ad lavácri fontem, ut, renátus (-a) ex aqua et Spíritu Sancto, exspoliátus (-a) véterem hóminem, índuat novum, qui secúndum te creátus est; accípiat vestem incorrúptam, et immaculátam, tibíque Deo nostro servíre mereátur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

12 Tunc pollice et indice accipit de ipso sale benedicto, et immittit in os Electi, dicens *(singulariter singulis)*:

N. Accipe sal sapiéntiæ: propitiátio sit tibi in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Sacerdos: Pax tibi. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *(In plurali pro pluribus)* Oratio

Deus patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplices exorámus, ut hunc fámulum tuum N. (hanc fámulam tuam N.) respícere dignéris propítius, et hoc pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleátur cælésti, quátenus sit semper spíritu fervens, spe gaudens, tuo semper nómini sérviens: et quem (quam) ad novæ regeneratiónis lavácrum perduxísti, quǽsumus, Dómine, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna prǽmia cónsequi mereátur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

13 Si inter Electos adsint feminæ, recedant ipsæ in partem, quoadusque dictus fuerit pro masculis uterque Exorcismus, ut infra sub n. 19, pag. 54.

---

14 Deinde Sacerdos dicit super masculum stantem *(in plurali pro pluribus)*:

Ora, Elécte, flecte génua, et dic: Pater noster.

Et Electus, genu flexo, orat, et dicit: Pater noster, usque ad Sed líbera nos a malo, inclusive.

Sacerdos subjungit: Leva, comple oratiónem tuam, et dic: Amen.

Et ille surgens respondet: Amen.

Sacerdos dicit Patrino: Signa eum.

Deinde Electo: Accéde.

Et patrinus pollice signat eum in fronte, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

15 Tum Sacerdos quoque facit crucem in fronte ejus *(singulorum)*, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super eum *(singulos)*, et postea manum extensam tenens dicit:

Orémus. *(In plurali pro pluribus)* Oratio

Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Móysi fámulo tuo in monte Sínai apparuísti, et

fílios Israel de terra Ægýpti eduxísti, députans eis Angelum pietátis tuæ, qui custodíret eos die ac nocte: te quǽsumus, Dómine; ut míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui simíliter custódiat et hunc fámulum tuum N., et perdúcat eum ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Exorcismus *(In plurali pro pluribus)*

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo, Fílio ejus, et Spirítui Sancto, et recéde ab hoc fámulo Dei N., quia istum sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est: et hoc signum sanctæ cru ✠ cis (signat singulos), quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

16 Sacerdos iterum dicit Electo *(in plurali pro pluribus)*:

Ora, Elécte, flecte génua, et dic: Pater noster.

Et Electus, genu flexo, orat, et dicit: Pater noster, usque ad Sed líbera nos a malo, inclusive.

Sacerdos subjungit: Leva, comple oratiónem tuam, et dic: Amen.

Et ille surgens respondet: Amen.

Sacerdos dicit patrino: Signa eum.

Deinde Electo: Accéde.

Et patrinus pollice signat eum in fronte, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

17 Tum Sacerdos quoque facit crucem in fronte ejus *(singulorum)*, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super eum *(singulos)*, et postea manum extensam tenens dicit:

Orémus. *(In plurali pro pluribus)* Oratio

Deus, immortále præsídium ómnium postulántium, liberátio súpplicum, pax rogántium, vita credéntium, resurréctio mortuórum: te ínvoco super hunc fámulum tuum N., qui, Baptísmi tui donum petens,

ætérnam cónsequi grátiam spirituáli regeneratióne desíderat: áccipe eum, Dómine, et quia dignátus es dícere: Pétite, et accipiétis; quǽrite, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis: peténti prǽmium pórrige, et jánuam pande pulsánti, ut, ætérnam cæléstis lavácri benedictiónem consecútus, promíssa tui múneris regna percípiat: Qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus, in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Exorcismus *(In plurali pro pluribus)*

Audi, maledícte sátana, adjurátus per nomen ætérni Dei, et Salvatóris nostri Jesu Christi, Fílii ejus, cum tua victus invídia, tremens, geménsque discéde: nihil tibi sit commúne cum servo Dei N., jam cæléstia cogitánte, renuntiatúro tibi et sǽculo tuo, et beátæ immortalitáti victúro. Da ígitur honórem adveniénti Spirítui Sancto, qui ex summa cæli arce descéndens, proturbátis fráudibus tuis, divíno fonte purgátum pectus, sanctificátum Deo templum et habitáculum perfécit: ut, ab ómnibus pénitus nóxiis præteritórum críminum liberátus, servus Dei grátias perénni Deo réferat semper, et benedícat nomen sanctum ejus in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

18 Sacerdos tertium dicit Electo *(in plurali pro pluribus)*:

Ora, EléCte, flecte génua, et dic: Pater noster.

Et Electus, genu flexo, orat, et dicit: Pater noster, usque ad Sed líbera nos a malo, inclusive.

Sacerdos subjungit: Leva, comple oratiónem tuam, et dic: Amen.

Et ille surgens respondet: Amen.

Sacerdos dicit patrino: Signa eum.

Deinde Electo: Accéde.

Et patrinus pollice signat Electum in fronte, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

19 Tum Sacerdos quoque facit crucem in fronte ejus *(singulorum)*, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super eum *(singulos)*, et postea manum extensam tenens dicit:

Exorcismus *(In plurali pro pluribus)*

Exorcízo te, immúnde spíritus, in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N.: Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

Exorcismus *(In plurali pro pluribus)*

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo, Fílio ejus, et Spirítui Sancto, et recéde ab hoc fámulo Dei N., quia istum sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est: et hoc signum sanctæ cru ✠ cis (signat singulos), quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Si inter Electos adsint feminæ, retrahunt se masculi in partem, et accedunt feminæ.

---

20 Sacerdos dicit super Electam stantem *(in plurali pro pluribus)*:

Ora, Elécta, flecte génua, et dic: Pater noster.

Et Electa, genu flexo, orat, et dicit: Pater noster usque ad Sed líbera nos a malo, inclusive.

Sacerdos subjungit: Leva, comple oratiónem tuam, et dic: Amen.

Et illa surgens respondet: Amen.

Sacerdos dicit patrino vel matrinæ: Signa eam.

Deinde Electæ: Accéde.

Et patrinus vel matrina pollice signat eam in fronte, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

21 Tum Sacerdos quoque facit crucem in fronte ejus *(singularum)*, et dicit:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super eam *(singulas)*, et postea manum extensam tenens dicit:

Orémus. *(In plurali pro pluribus)* Oratio

Deus cæli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Patriarchárum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Confessórum, Deus Vírginum, Deus ómnium bene vivéntium, Deus, cui omnis lingua confitétur, et omne genu fléctitur, cæléstium, terréstrium, et infernórum: te ínvoco, Dómine, super hanc fámulam tuam N., ut eam custodíre, et perdúcere dignéris ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Exorcismus *(In plurali pro pluribus)*

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo, Fílio ejus, et Spirítui Sancto, et recéde ab hac fámula Dei N., quia istam sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est: et hoc signum sanctæ cru ✠ cis (signat singulas), quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

22 Sacerdos iterum dicit Electæ *(in plurali pro pluribus)*:

Ora, Elécta, flecte génua, et dic: Pater noster.

Et Electa, genu flexo, orat, et dicit: Pater noster, usque ad Sed líbera nos a malo, inclusive.

Sacerdos subjungit: Leva, comple oratiónem tuam, et dic: Amen.

Et illa surgens respondet: Amen.

Sacerdos dicit patrino vel matrinæ: Signa eam.

Deinde Electæ: Accéde.

Et patrinus vel matrina pollice signat eam in fronte, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

23 Tum Sacerdos quoque facit crucem in fronte ejus *(singularum)*, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super eam *(singulas)*, et postea manum extensam tenens dicit:

Orémus. *(In plurali pro pluribus)* Oratio

Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Móysi fámulo tuo in monte Sínai apparuísti, et fílios Israel de terra Ægýpti eduxísti, députans eis Angelum pietátis tuæ, qui custodíret eos die ac nocte: te quǽsumus, Dómine; ut míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui simíliter custódiat et hanc fámulam tuam N. et perdúcat eam ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Exorcismus *(In plurali pro pluribus)*

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo, Fílio ejus, et Spirítui Sancto, et recéde ab hac fámula Dei N., quia istam sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est: et hoc signum sanctæ cru ✠ cis (signat singulas), quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

24 Sacerdos tertio dicit Electæ *(in plurali pro pluribus)*:
Ora, Elécta, flecte génua, et dic: Pater noster.

Et Electa, genu flexo, orat, et dicit: Pater noster, usque ad Sed líbera nos a malo, inclusive.

Sacerdos subjungit: Leva, comple oratiónem tuam, et dic: Amen.

Et illa surgens respondet: Amen.

Sacerdos dicit patrino vel matrinæ: Signa eam.

Deinde Electæ: Accéde.

Et patrinus vel matrina pollice signat eam in fronte, dicens:
In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

25 Tum Sacerdos quoque facit crucem in fronte ejus *(singularum)*, dicens:
In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super eam *(singulas)*, et postea manum extensam tenens dicit:

Exorcismus *(In plurali pro pluribus)*

Exorcízo te, immúnde spíritus, per Pa ✠ trem, et Fí ✠ lium, et Spíritum ✠ Sanctum, ut éxeas, et recédas ab hac fámula Dei N.: Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui cæco nato óculos apéruit, et quatriduánum Lázarum de monuménto suscitávit.

Exorcismus *(In plurali pro pluribus)*

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero: da honórem Jesu Christo, Fílio ejus, et Spirítui Sancto, et recéde ab hac fámula Dei N., quia istam sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est: et hoc signum sanctæ cru ✠ cis (signat singulas), quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Postmodum accedunt iterum masculi, qui se retraxerant, et ipsi ad dexteram, feminæ vero ad sinistram Sacerdotis, ut in principio, disponuntur.

26 Tum Sacerdos imponit manum super Electum, vel, si sint plures, super singulos, tam masculos, quam feminas, et postea manum extensam tenens dicit *(in plurali pro pluribus, tam masculis quam feminis)*:

Orémus. Oratio

Ætérnam ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, auctor lúminis et veritátis, super hunc fámulum tuum N. (hanc fámulam tuam N.), ut dignéris eum (eam) illumináre lúmine intellegéntiæ tuæ: munda eum (eam), et sanctífica: da ei sciéntiam veram, ut dignus (-a) sit frui grátia Baptísmi tui, quem suscépit; téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut aptus (-a) sit ad retinéndam grátiam Baptísmi tui. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

27 His peractis, Sacerdos sinistra manu apprehendens dexteram Electi prope brachium, vel ei porrigens extremam partem stolæ, ex humero sinistro pendentem, introducit eum in ecclesiam; et si Electi sint plures, primus sinistra manu trahit secundum, et secundus tertium, etc.

Dum autem Sacerdos illum vel illos introducit, dicit *(in plurali pro pluribus)*:

N. Ingrédere in sanctam Ecclésiam Dei, ut accípias benedictiónem cæléstem a Dómino Jesu Christo, et hábeas partem cum illo et sanctis ejus. ℟. Amen.

28 Et ingressus Electus procumbit, seu prosternit se in pavimento, et adorat *(si plures, omnes simul)*.

29 Deinde surgit *(si plures, omnes simul)*, et Sacerdos imponit manum super caput ejus *(singulorum, si plures)*, et Electus cum eo recitat Symbolum Apostolorum, et Orationem Dominicam.

30 Ita etiam, si plures sint, omnes simul recitant:

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus: descéndit ad ínferos; tértia die resurréxit a mórtuis; ascéndit ad cælos; sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. ℟. Amen.

Pater noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra. Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

31 Tunc Sacerdos, versis renibus ostio cancellorum Baptisterii, rursus imponit manum super caput Electi *(singulorum Electorum)*, et postea manum extensam tenens dicit:

Exorcismus *(In plurali pro pluribus)*

Nec te latet, sátana, imminére tibi pœnas, imminére tibi torménta, imminére tibi diem judícii,

diem supplícii sempitérni; diem, qui ventúrus est velut clíbanus ardens, in quo tibi, atque univérsis ángelis tuis præparátus sempitérnus erit intéritus. Proínde, damnáte, atque damnánde, da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo, Fílio ejus, da honórem Spirítui Sancto Paráclito, in cujus nómine, atque virtúte præcípio tibi, quicúmque es, spíritus immúnde, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N., quem (hac fámula Dei N., quam) hódie idem Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam et benedictiónem, fontémque Baptísmatis dono vocáre dignátus est, ut fíeret ejus templum per aquam regeneratiónis in remissiónem ómnium peccatórum. In nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

32 Postea Sacerdos pollice accipit de saliva oris sui, et tangit aures et nares Electi *(singulorum Electorum)*; tangendo vero aurem dexteram et sinistram, dicit:

Ephphetha, quod est, Adaperíre.

Deinde, tangendo nares, dicit:

In odórem suavitátis. Tu autem effugáre, diábole; appropinquábit enim judícium Dei.

33 Deinde interrogat Electum *(singulos, si plures)*:

Quis vocáris?

Et ipse respondet: N.

Interrogat: N. Abrenúntias sátanæ?

℟. Abrenúntio.

Interrogat: Et ómnibus opéribus ejus?

℟. Abrenúntio.

Interrogat: Et ómnibus pompis ejus?

℟. Abrenúntio.

34 Tunc Sacerdos intingit pollicem dexteræ manus in Oleo sancto Catechumenorum, et inungit Electum *(singulos Electos)* primum in pectore, deinde inter scapulas in modum crucis, dicens *(singulariter singulis)*:

Ego te línio ✠ Oleo salútis in Christo Jesu, Dómino nostro, in vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Pax tibi. ℟. Et cum spíritu tuo.

35 Mox bombacio, vel re simili, tergit pollicem et loca inuncta, et subjungit, dicens *(singulis, si plures)*:

Exi, immúnde spíritus, et da honórem Deo vivo et vero. Fuge, immúnde spíritus, et da locum Jesu Christo, Fílio ejus. Recéde, immúnde spíritus, et da locum Spirítui Sancto Paráclito.

36 Stans ibidem extra cancellos, Sacerdos deponit pluviale ac stolam coloris violacei, et sumit stolam ac pluviale albi coloris.

37 Tunc ducitur Electus ad Baptisterium, ubi Sacerdos interrogat Electum *(singulos, si plures)*: Quis vocáris? Respondet: N.

38 Interrogat *(singulos, si plures)*: N. Credis in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cæli et terræ?
℟. Credo.

Interrogat *(singulos, si plures)*: Credis in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum? ℟. Credo.

Interrogat *(singulos, si plures)*: Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, et vitam ætérnam? ℟. Credo.

39 Deinde Sacerdos intingit pollicem dexterum in sacro Chrismate, et perungit verticem Electi *(singulorum Electorum)* in modum crucis, dicens:

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissiónem ómnium peccatórum, (hic inungit) ipse te líniat ✠ Chrísmate salútis in eódem Christo Jesu, Dómino nostro, in vitam ætérnam.
℟. Amen.
℣. Pax tecum. ℟. Et cum spíritu tuo.

40 Tunc bombacio, vel re simili, pollicem tergit, et imponit capiti Electi chrismale, seu candidum linteolum, et dat illi vestem candidam, dicens *(singulis, si plures)*:

Accipe vestem cándidam, quam pérferas immaculátam ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam. ℟. Amen.

41 Et Electus deponit priores vestes, et induitur novis albi coloris, vel saltem exteriore candida, quam a Sacerdote accepit.

Postea dat ei Sacerdos cereum, seu candelam accensam in manu dextera, dicens *(singulis, si plures)*:

Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum: serva Dei mandáta, ut, cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occúrrere ei una cum ómnibus Sanctis, in aula cælésti et vivas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

42 Ipse vero Neophytus eundem cereum accensum manu tenet usque in finem, præterquam dum confirmatur.

43 Postea Sacerdos dicit *(in plurali pro pluribus)*:

N. Vade (Ite) in pace, et Dóminus sit tecum (vobíscum). ℟. Amen.

44 Ritus superius descriptus servandus est etiam a Diacono Baptismi cæremonias supplente, qui tamen sale utetur a Sacerdote ad hunc usum rite prius benedicto.

45 Si adsit Episcopus, qui id legitime præstare possit, ab eo Neophyti, si sint confirmandi, præmissa, si opus sit, sacramentali confessione, Sacramento Confirmationis initiantur.

Deinde si hora sit congruens, celebratur Missa, cui Neophyti intersunt, et sanctissimam Eucharistiam devote suscipiunt.

CAPUT 7

RITUS SERVANDUS CUM EPISCOPUS BAPTIZAT

Si Episcopus, vel S. R. E. Cardinalis parvulos vel adultos baptizare voluerit, parantur et servantur omnia, ut superius de ordine Baptismi dictum est, atque præterea hæc, quæ infra notantur.

2 Adsint Capellani, vel alii Presbyteri, et Clerici superpelliceis induti, qui ei assistant, ac ministrent.

3 Ipse vero super rochettum accipiat amictum, albam, cingulum, stolam, et pluviale violacei coloris, ac mitram auriphrygiatam, atque, ita paratus, cum ministris procedat ad Baptismi ministerium. Et dum interrogat: N. Quid petis ab Ecclésia Dei? ac dum facit reliquas interrogationes, sedet cum mitra: cum vero exsufflat, dicendo: Exi ab eo, immúnde spíritus, surgit cum mitra. Rursus sedet, cum signat Catechumenum signo crucis in fronte, et in pectore, vel dicit: Accipe signum Crucis, etc. Et cum dicit Orationes, quæ præcedunt, vel sequuntur

benedictionem salis, surgit deposita mitra; similiter cum ipsum sal benedicit. Cum autem sal benedictum immittit in os baptizandi, mitram accipit, et sedet. Cum vero legit Exorcismos, et dum, saliva aures et nares Catechumeni tangens, dicit: Ephphetha, ac dum introducit eum in ecclesiam, stat cum mitra. Cum autem dicit: Credo in Deum Patrem, etc., et Pater noster, super Catechumenum, stat sine mitra. Sed cum nomen quærit, et interrogat: N. Abrenúntias sátanæ, etc., et baptizandum Oleo sacro in pectore et inter scapulas inungit, sedet cum mitra; quo facto accipit stolam et pluviale album. Et cum rursus interrogat de fide: Credis in Deum Patrem, etc., Vis baptizári, etc., et cum baptizat per infusionem, sedet cum mitra. Si vero baptizet per immersionèm, mitram retinens stare debet.

4 Cum demum Chrismate verticem baptizati linit, et dat ei vestem candidam, et candelam accensam, ac dicit: Vade in pace, etc., sedet cum mitra.

5 Si autem Pontifex quempiam, a Presbytero jam catechizatum, tantum baptizare voluerit, sic paratus vestibus albis incipiat, postquam ad Baptisterium deventum fuerit, dicens: Quo nómine vocáris? ℟. N. Episcopus interrogat: N. Credis in Deum Patrem omnipoténtem, etc., et prosequitur usque in finem juxta ordinem Baptismi, ut supra.

CAPUT 8

BENEDICTIO FONTIS SEU AQUÆ BAPTISMALIS

extra pervigilium Paschæ et Pentecostes, cum aqua consecrata non habetur

Primum lavatur, et mundatur vas Baptisterii, deinde limpida aqua repletur. Tum Sacerdos cum suis Clericis, vel etiam aliis Presbyteris, cruce et duobus cereis præcedentibus, ac thuribulo et incenso, et cum vasculis Chrismatis, et Olei Catechumenorum accedit ad Fontem, et ibi, vel ante Altare Baptisterii, dicit Litanias ordinarias, prout habentur infra (pag. 104), post septem Psalmos Pænitentiales.

2 Potest etiam dicere Litanias breviores, ut in Missali in Sabbato Sancto.

3 Sed ante ℣. Ut nos exaudíre dignéris, dicat et secundo repetat sequentem versum:

Ut Fontem istum ad regenerándam tibi novam prolem bene ✠ dícere, et conse ✠ cráre dignéris. ℟. Te rogámus, audi nos.

4 Dicto autem ultimo Kýrie, eléison, Sacerdos dicit: Pater noster et Credo in Deum, etc. (pag. 59), omnia clara voce: quibus finitis dicit:

℣. Apud te, Dómine, est fons vitæ.
℟. Et in lúmine tuo vidébimus lumen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, adésto magnæ pietátis tuæ mystériis, adésto sacraméntis: et ad recreándos novos pópulos, quos tibi fons Baptísmatis párturit, spíritum adoptiónis emítte; ut, quod nostræ humilitátis geréndum est ministério, virtútis tuæ impleátur efféctu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Exorcismus aquæ

Exorcízo te, creatúra aquæ, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui te in princípio verbo separávit ab árida: cujus Spíritus super te ferebátur, qui te de paradíso manáre jussit.

5 Hic manu aquam dividit, et deinde effundit eam extra marginem Fontis, versus quatuor mundi partes, prosequens:

Et in quátuor flumínibus totam terram rigáre præcépit: qui te in desérto amáram per lignum, dulcem fecit atque potábilem; qui te de petra prodúxit, ut pópulum, quem ex Ægýpto liberáverat, siti fatigátum recreáret. Exorcízo te per Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui te in Cana Galilǽæ signo admirábili sua poténtia convértit in vinum: qui super te pédibus ambulávit, et a Joánne in Jordáne in te baptizátus est. Qui te una cum sánguine de látere suo prodúxit: et discípulis suis jussit, ut credéntes baptizárent in te, dicens: Ite, docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti; ut efficiáris aqua sancta, aqua benedícta, aqua, quæ lavat sordes, et

mundat peccáta. Tibi ígitur præcípio, omnis spíritus immúnde, omne phantásma, omne mendácium, eradicáre, et effugáre ab hac creatúra aquæ, ut qui in ipsa baptizándi erunt, fiat eis fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam, regénerans eos Deo Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, aquárum spirituálium sanctificátor, te supplíciter deprecámur: ut ad hoc ministérium humilitátis nostræ respícere dignéris, et super has aquas, abluéndis et purificándis homínibus præparátas, Angelum sanctitátis emíttas, quo, peccátis vitæ prióris ablútis, reatúque detérso, purum Sancto Spirítui habitáculum regeneráti éffici mereántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum etc. ℟. Amen.

6 Tunc sufflat ter in aquam versus tres partes secundum hanc figuram Ψ; deinde imponit incensum in thuribulo, et Fontem incensat. Postea infundens de Oleo Catechumenorum in aquam in modum crucis, clara voce dicit:

Sanctificétur, et fecundétur fons iste óleo salútis renascéntibus ex eo in vitam ætérnam, in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. ℟. Amen.

7 Deinde infundit de Chrismate, modo quo supra, dicens:

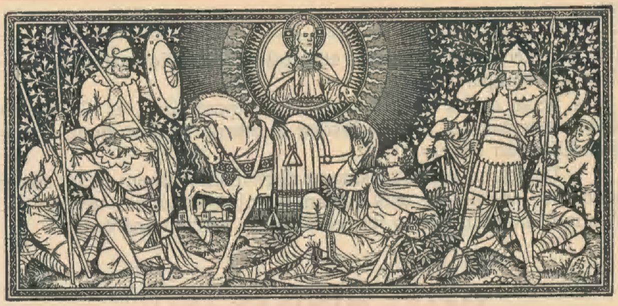
Infúsio Chrísmatis Dómini nostri Jesu Christi, et Spíritus Sancti Parácliti, fiat in nómine sanctæ Trinitátis. ℟. Amen.

8 Postea accipit ambas ampullas dicti Olei sancti et Chrismatis, et de utroque simul in modum crucis infundendo, dicit:

Commíxtio Chrísmatis sanctificatiónis, et Olei unctiónis, et aquæ Baptísmatis páriter fiat in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti.
℟. Amen.

9 Tum, depositis ampullis, dextera manu Oleum sanctum, et Chrisma infusum miscet cum aqua et spargit per totum Fontem. Deinde medulla panis manum tergit; et si quis baptizandus sit, eum baptizat, ut supra. Quod si neminem baptizet, statim manus abluat, et ablutio effundatur in sacrarium.

Lavabunt in ea Aaron et filii ejus manus.. Exod. 30,19.
Descendit et lavit in Jordane septies. IV. Reg. 5,14.

TITULUS III

CAPUT 1

DE SACRAMENTO PÆNITENTIÆ

Sanctum Pænitentiæ Sacramentum, ad eos, qui post Baptismum lapsi sunt, in gratiam Dei restituendos a Christo Domino institutum, eo diligentius administrandum est, quo frequentior est ejus usus, et quo plura requiruntur ad illud recte digneque tractandum ac suscipiendum. Cum autem ad illud constituendum tria concurrant, materia, forma, et minister: illius quidem remota materia sunt peccata, proxima vero sunt actus pænitentis, nempe contritio, confessio, et satisfactio. Forma autem, illa absolutionis verba: Ego te absólvo, etc. Minister denique est Sacerdos habens potestatem absolvendi vel ordinariam vel delegatam. Sed in periculo mortis omnes Sacerdotes, licet ad confessiones non approbati, valide et licite absolvunt quoslibet pænitentes a quibusvis peccatis aut censuris, quantumvis reservatis et notoriis, etiamsi præsens sit Sacerdos approbatus. In ejus ministro requiritur etiam bonitas, scientia, atque prudentia, cum sigillo secretæ confessionis sub exacto, perpetuoque silentio. Quibus et aliis ad id opportunis ut optime sint instructi, omni studio curare debent Confessarii.

2 In primis meminerit Confessarius, se judicis pariter et medici personam sustinere, ac divinæ justitiæ simul et misericordiæ ministrum a Deo constitutum esse, ut tamquam arbiter inter Deum et homines, honori divino et animarum saluti consulat.

3 Ut ergo recte judicare queat, discernens inter lepram et lepram, et tamquam peritus medicus animarum morbos prudenter curare, et apta cuique remedia applicare sciat, quantam potest maximam ad id scientiam atque prudentiam, tum assiduis ad Deum precibus, tum ex probatis auctoribus, præser-

tim e Catechismo Romano, et prudenti consilio peritorum studeat sibi comparare.

4 Sciat casus et censuras Sedi Apostolicæ, et Ordinario suo reservatas, et suæ cujusque Ecclesiæ constitutiones, easque diligenter observet.

5 Denique hujus Sacramenti doctrinam omnem recte nosse studebit, et alia ad ejus rectam administrationem necessaria. Atque in hoc ministerio ita procedat, ut infra præscribitur.

ORDO MINISTRANDI SACRAMENTUM PÆNITENTIÆ

Sacerdos ad audiendam confessionem vocatus, promptum facilemque se præbeat: ac priusquam ad audiendum accedat, si tempus suppetat, ad hoc ministerium recte, sancteque obeundum, divinum auxilium piis precibus implorabit.

7 Sacramentalis confessionis proprius locus est ecclesia vel oratorium publicum aut semi-publicum.

8 Sedes confessionalis ad audiendas mulierum confessiones semper collocetur in loco patenti et conspicuo, et generatim in ecclesia vel oratorio publico aut semi-publico mulieribus destinato.

Sedes confessionalis crate fixa ac tenuiter perforata inter pænitentem et confessarium sit instructa.

9 Feminarum confessiones extra sedem confessionalem ne audiantur, nisi ex causa infirmitatis aliave veræ necessitatis et adhibitis cautelis quas Ordinarius loci opportunas judicaverit.

Confessiones virorum etiam in ædibus privatis excipere licet.

10 Superpelliceo, et stola violacei coloris utatur, prout tempus, vel locorum feret consuetudo.

11 Pænitens, si opus sit, admoneatur, ut qua decet humilitate mentis et habitus accedat, et flexis genibus signo crucis se muniat.

12 Mox Confessarius inquirat de illius statu (nisi aliter notus sit) et quampridem sit confessus, et an impositam pænitentiam adimpleverit; num rite atque integre alias confessus fuerit; num conscientiam suam, ut debet, prius diligenter discusserit.

13 Quod si pænitens aliqua censura, vel casu reservato sit ligatus, a quo ipse non possit absolvere, ne absolvat, nisi prius obtenta facultate a Superiore.

14 Si vero Confessarius, pro personarum qualitate, cognoverit pænitentem ignorare christianæ fidei rudimenta, si tem-

pus suppetat, eum breviter instruat de articulis fidei, et aliis ad salutem cognitu necessariis, et ignorantiam ejus corripiat, illumque admoneat, ut ea postmodum diligentius addiscat.

15 Tum pænitens confessionem generalem latina, vel vulgari lingua dicat, scilicet Confiteor, etc., vel saltem utatur his verbis: Confiteor Deo omnipoténti, et tibi, pater. Peccata sua exinde confiteatur, adjuvante, quotiescumque opus erit, Sacerdote: qui confitentem non reprehendet nisi finita, ut dicetur, confessione; neque interpellabit, nisi opus sit aliquid melius intellegere; proinde fiduciam ei præbeat, et humaniter suggerat, ut omnia peccata sua rite et integre confiteatur, remota stulta illa quorundam verecundia, qua præpediti, suadente diabolo, peccata confiteri non audent.

16 Si pænitens numerum, et species, et circumstantias peccatorum explicatu necessarias non expresserit, eum Sacerdos prudenter interroget.

17 Sed caveat, ne curiosis, aut inutilibus interrogationibus quemquam detineat, præsertim imprudenter interrogans juniores utriusque sexus, vel alios, de eo, quod ignorant, ne scandalum patiantur, indeque peccare discant.

18 Demum, audita confessione, perpendens peccatorum, quæ ille admisit, magnitudinem, ac multitudinem, pro eorum gravitate, ac pænitentis conditione, opportunas correptiones ac monitiones, prout opus esse viderit, paterna caritate adhibebit, et ad dolorem et contritionem efficacibus verbis adducere conabitur, atque ad vitam emendandam ac melius instituendam inducet, remediaque peccatorum tradet.

19 Postremo salutarem et convenientem satisfactionem, quantum spiritus et prudentia suggesserint, injungat, habita ratione status, condicionis, sexus, et ætatis et item dispositionis pænitentium. Videatque, ne pro peccatis gravibus levissimas pænitentias imponat, ne si forte peccatis conniveat, alienorum peccatorum particeps efficiatur. Id vero ante oculos habeat, ut satisfactio non sit tantum ad novæ vitæ remedium, et infirmitatis medicamentum, sed etiam ad præteritorum peccatorum castigationem.

20 Quare curet, quantum fieri potest, ut contrarias peccatis pænitentias injungat, veluti avaris eleemosynas, libidinosis jejunia, vel alias carnis afflictiones, superbis humilitatis officia, desidiosis devotionis studia. Rarius autem vel serius confitentibus vel in peccata facile recidentibus, utilissimum erit consulere, ut sæpe, puta semel in mense, vel certis diebus sollemnibus, confiteantur, et si expediat, communicent.

21 Pænitentias pecuniarias sibi ipsis Confessarii ne applicent, neve a pænitentibus quidquam tamquam ministerii sui præmium petant, vel accipiant.

22 Pro peccatis occultis, quantumvis gravibus, manifestam pænitentiam ne imponant.

23 Videat autem diligenter Sacerdos, quando, et quibus conferenda, vel deneganda, vel differenda sit absolutio, ne absolvat eos, qui talis beneficii sunt incapaces: quales sunt qui nulla dant signa doloris; qui odia et inimicitias deponere, aut aliena, si possunt, restituere, aut proximam peccandi occasionem deserere, aut alio modo peccata derelinquere, et vitam in melius emendare nolunt: aut qui publicum scandalum dederunt, nisi publice satisfaciant, et scandalum tollant: neve etiam eos absolvat, quorum peccata sunt Superioribus reservata.

24 Si vero quis confiteatur in periculo mortis constitutus, absolvendus est ab omnibus peccatis et censuris, quantumvis reservatis (cessat enim tunc omnis reservatio): sed prius, si potest, cui debet, satisfaciat: ac si periculum evaserit, et aliqua ratione Superiori, a quo alias esset absolvendus, se sistere teneatur; cum primum poterit, coram eo se sistat, quidquid debet præstiturus.

25 Quod si inter confitendum, vel etiam antequam incipiat confiteri, vox et loquela ægro deficiant, nutibus et signis conetur, quoad ejus fieri poterit, peccata pænitentis cognoscere, quibus utcumque vel in genere, vel in specie cognitis, vel etiam si confitendi desiderium sive per se, sive per alios ostenderit, absolvendus est.

26 Meminerit porro Sacerdos, ægris non esse injungendam gravem, aut laboriosam pænitentiam; sed indicendam tantum illam, quam, si convaluerint, opportuno tempore peragant. Interim juxta gravitatem morbi, aliqua oratione, aut levi satisfactione imposita, et acceptata, absolvantur, prout opus erit.

CAPUT 2

ABSOLUTIONIS FORMA COMMUNIS

Cum Sacerdos pænitentem absolvere velit, injuncta ei prius, et ab eo acceptata salutari pænitentia, primo dicit:

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. Amen.

2 Deinde dextera versus pænitentem elevata, dicit:

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum tuórum tríbuat tibi omnípotens, et miséricors Dóminus. Amen.

Dóminus noster Jesus Christus te absólvat: et ego auctoritáte ipsíus te absólvo ab omni vínculo excommunicatiónis, suspensiónis, et interdícti, in quantum possum, et tu índiges. Deínde ego te absólvo

a peccátis tuis, in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

3 Si pænitens sit laicus, omittitur verbum suspensiónis. Episcopus autem in absolvendis fidelibus ter signum crucis facit.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi, mérita beátæ Maríæ Vírginis, et ómnium Sanctórum, quidquid boni féceris, et mali sustinúeris, sint tibi in remissiónem peccatórum, augméntum grátiæ, et præmium vitæ ætérnæ. Amen.

4 Justa de causa omitti potest Misereátur, etc., et satis est dicere: Dóminus noster Jesus Christus, etc., ut supra, usque ad illud: Pássio Dómini nostri, etc.

5 Urgente vero aliqua gravi necessitate in periculo mortis, Sacerdos breviter dicere poterit:

Ego te absólvo ab ómnibus censúris, et peccátis, in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

CAPUT 3

DE MODO ABSOLVENDI AB EXCOMMUNICATIONE EXTRA SACRAMENTALEM CONFESSIONEM

Si potestas absolvendi ab excommunicationis sententia Sacerdoti commissa fuerit a Superiore, et in mandato certa forma sit præscripta, illa omnino servanda est: si vero in mandato seu commissione dicatur: *In forma Ecclesiæ consueta absolvat;* hæc servanda sunt.

2 Primo, ut excommunicatus ei, ob cujus offensam in excommunicationem incurrit, prius, si potest, satisfaciat. Quod si tunc non possit, sufficientem cautionem præbeat, aut saltem, si eam præstare nequeat, juret se, cum primum poterit, satisfacturum.

3 Secundo, si crimen, ob quod in excommunicationem incidit, sit grave, juramentum ab eo exigatur de parendo mandatis Ecclesiæ, quæ illi fient pro tali causa: ac præcipue ne deinceps delinquat contra illum Canonem, vel Decretum, contra quod faciendo censuram incurrit.

4 Denique hunc absolvendi ritum observabit.

Pænitentem coram se utroque genu flexo, in humero (si vir sit) usque ad camisiam exclusive denudato, virga aut funiculis sedens leviter percutit, dicendo:

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim, in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim, veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos. - Glória Patri.

5 Deinde surgit, et aperto capite dicit:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum (-am) fac servum tuum (ancíllam tuam), Dómine.
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Nihil profíciat inimícus in eo (ea).
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper, et párcere: súscipe deprecatiónem nostram, ut hunc fámulum tuum, quem (hanc fámulam tuam, quam) excommunicatiónis senténtia constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

6 Mox sedet, et cooperto capite dicit:

Dóminus noster Jesus Christus te absólvat: et ego auctoritáte ipsíus, et sanctíssimi Dómini nostri Papæ (vel reverendíssimi Epíscopi N., vel talis Superióris) mihi commíssa, absólvo te a vínculo excommunicatiónis, in quam incurrísti (vel incurrísse declarátus [-a] es), propter tale factum (vel talem causam, etc.); et restítuo te communióni et unitáti fidélium, et sanctis Sacraméntis Ecclésiæ, in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

7 Quod si Sacerdoti nulla sit a Superiore præscripta forma, nec sibi mandatum, ut in forma Ecclesiæ communi, vel consueta absolvat; tunc nihilominus pro rei gravitate prædictam cæremoniam et preces adhibeat; at vero si res non fuerit adeo gravis, absolvere poterit, dicens:

Dóminus noster Jesus Christus te absólvat: et ego auctoritáte ipsíus, et sanctíssimi Dómini nostri Papæ (si a Papa fuerit delegatus), (vel reverendíssimi Epíscopi N., vel talis Superióris) mihi concéssa, absólvo te, etc., ut supra.

8 In foro autem sacramentali, Confessarius habens facultatem absolvendi excommunicatum, absolvat juxta formam communem supra præscriptam in sacramentali absolutione.

CAPUT 4

RITUS ABSOLVENDI EXCOMMUNICATUM JAM MORTUUM

Si quis excommunicatus ex hac vita decedens dederit signum contritionis, ne ecclesiastica careat sepultura, sed Ecclesiæ suffragiis, quatenus fieri potest, adjuvetur, absolvi potest hoc modo.

2 Si corpus nondum sepultum fuerit, verberetur, et absolvatur, ut infra; deinde absolutum, in loco sacro sepeliatur.

3 Si vero fuerit sepultum in loco profano, si commode fieri poterit, exhumabitur, et eodem modo verberabitur, et post absolutionem in loco sacro sepelietur; sed si commode exhumari non potest, locus sepulturæ verberetur, postea absolvatur.

4 Quod si in loco sacro sit sepultum, non exhumabitur, sed verberabitur sepulcrum.

Dum autem corpus sive sepulturam verberat, Sacerdos dicit Antiphonam:

Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.

Ps. 50 Miserére, pag. 72.

Quo facto, absolvitur, dicendo:

Auctoritáte mihi concéssa, ego te absólvo a vínculo excommunicatiónis, quam incurrísti (vel incurrísse declarátus [-a] es) propter tale factum, et restítuo te communióni fidélium, in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

5 Deinde dicatur Psalmus De profúndis (pag. 102), et in fine:

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat ei.
Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster secreto usque ad
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Da, quæsumus, Dómine, ánimæ fámuli tui, quem (fámulæ tuæ, quam) excommunicatiónis senténtia constrínxerat, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et supérni lúminis claritátem. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

CAPUT 5

DE MODO ABSOLVENDI A SUSPENSIONE VEL AB INTERDICTO EXTRA SACRAMENTALEM CONFESSIONEM ET DISPENSANDI SUPER IRREGULARITATE

Si Sacerdoti sit commissa facultas absolvendi aliquem a suspensione, vel interdicto, quamvis nulla verba sint præcipue determinata, uti poterit hac formula:

Pænitens dicit: Confíteor Deo omnipoténti, etc.

Sacerdos: Misereátur tui, etc., Indulgéntiam, etc.

Auctoritáte mihi ab N. trádita, ego absólvo te a vínculo suspensiónis (vel interdícti), quam (vel quod) propter tale factum (vel talem causam, etc.) incurrísti (seu incurrísse declarátus [-a] es), in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

2 Si vero Confessario, sive in foro sacramentali sive extra, data sit potestas dispensandi super irregularitate, tunc, postquam absolverit a peccatis, addat consequenter:

Et eádem auctoritáte dispénso tecum super irregularitáte (irregularitátibus, si sint plures) in quam (in quas) ob talem causam (tales causas, eas exprimendo) incurrísti: et hábilem reddo, et restítuo te exsecutióni Ordinum, et officiórum tuórum, in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

3 Si nullum habeat Ordinem, dicatur:

Hábilem reddo te ad omnes Ordines suscipiéndos, vel etiam ad alia, juxta tenorem mandati.

4 Quod si necesse sit titulum beneficii restituere, et fructus male perceptos condonare, subjungat:

Et restítuo tibi títulum (títulos) Benefícii (Beneficiórum), et condóno tibi fructus male percéptos, in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

5 Advertat autem Sacerdos, ne ullo modo in iis facultatis suæ terminos excedat.

Tu es sacerdos in æternum secun-
dum ordinem Melchisedech. Ps. 109, 4.
Tollat unusquisque agnum per
familias et domos suas. Exod. 12, 3.

TITULUS IV

CAPUT 1

DE SANCTISSIMO EUCHARISTIÆ SACRAMENTO

Omnibus quidem Ecclesiæ catholicæ Sacramentis religiose, sancteque tractandis, magna ac diligens cura adhibenda est: sed præcipue in administrando, ac suscipiendo sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, quo nihil dignius, nihil sanctius et admirabilius habet Ecclesia Dei; cum in eo contineatur præcipuum et maximum Dei donum, et ipsemet omnis gratiæ et sanctitatis fons, auctorque Christus Dominus.

2 Parochus igitur summum studium in eo ponat, ut cum ipse venerabile hoc Sacramentum, qua decet reverentia, debitoque cultu tractet, custodiat, et administret; tum etiam populus sibi commissus religiose colat, sancte frequenterque suscipiat, præsertim in majoribus anni sollemnitatibus.

3 Ideo populum sæpius admonebit, qua præparatione, et quanta animi religione ac pietate, et humili etiam corporis habitu ad tam divinum Sacramentum debeat accedere: ut, præmissa sacramentali confessione, omnes saltem a media nocte jejuni, et utroque genu flexo Sacramentum humiliter adorent, ac reverenter suscipiant, viri, quantum fieri potest, a mulieribus separati.

4 Moneantur præterea communicantes, ut, sumpto Sacramento, non statim ab ecclesia discedant, aut colloquantur, nec statim vagis oculis circumspiciant, aut exspuant, neque de libro statim orationes recitent, ne Sacramenti species de ore decidant: sed, qua par est devotione, aliquantisper in oratione permaneant, gratias agentes Deo de tam singulari bene-

ficio, atque etiam de sanctissima passione dominica, in cujus memoriam hoc mysterium celebratur et sumitur.

5 Curare porro debet, ut particulæ consecratæ, eo numero qui infirmorum et aliorum fidelium communioni satis esse possit, perpetuo conserventur in pyxide ex solida decentique materia, eaque munda, et suo operculo bene clausa, cooperta albo velo serico, et, quantum res feret, ornato in tabernaculo inamovibili in media parte altaris posito et clave obserato.

6 Hoc autem tabernaculum conopæo decenter opertum, atque ab omni alia re vacuum, in Altari majori vel in alio, quod venerationi et cultui tanti Sacramenti commodius ac decentius videatur, sit collocatum; ita ut nullum aliis sacris functionibus, aut ecclesiasticis officiis impedimentum afferatur. Coram eo una saltem lampas diu noctuque continenter luceat, nutrienda oleo olivarum vel cera apum; ubi vero oleum olivarum haberi nequeat, Ordinarii loci prudentiæ permittitur ut aliis oleis commutetur, quantum fieri potest, vegetabilibus; curabitque Parochus, ut omnia ad ipsius Sacramenti cultum ordinata, integra, mundaque sint, et conserventur.

7 Sanctissimæ Eucharistiæ particulas frequenter renovabit. Hostiæ vero seu particulæ consecrandæ sint recentes; et ubi eas consecraverit, veteres primo distribuat, vel sumat.

8 Fideles omnes ad sacram communionem admittendi sunt, exceptis iis, qui justa ratione prohibentur. Arcendi autem sunt publice indigni, quales sunt excommunicati, interdicti, manifestoque infames, nisi de eorum pænitentia et emendatione constet, et publico scandalo prius satisfecerint.

9 Occultos vero peccatores, si occulte petant et eos non emendatos agnoverit, minister repellat; non autem, si publice petant et sine scandalo ipsos præterire nequeat.

10 Amentibus præterea, seu phreneticis communicare non licet; licebit tamen, si quando habeant lucida intervalla, et devotionem ostendant, dum in eo statu manent, si nullum indignitatis periculum adsit.

11 Pueris, qui propter ætatis imbecillitatem nondum hujus Sacramenti cognitionem et gustum habent, Eucharistia ne ministretur.

12 Minister ordinarius sacræ communionis est solus Sacerdos.

Extraordinarius est Diaconus, de Ordinarii loci vel Parochi licentia, gravi de causa concedenda, quæ in casu necessitatis legitime præsumitur.

13 Quilibet Sacerdos intra Missam et, si privatim celebrat, etiam proxime ante et statim post, sacram communionem ministrare potest, salvo præscripto rubricæ n. 18.

Etiam extra Missam quilibet Sacerdos eadem facultate pollet ex licentia saltem præsumpta Rectoris ecclesiæ, si sit extraneus.

14 Sacerdos sacram communionem distribuat azymo pane vel fermentato, secundum proprium ritum.

Ubi vero necessitas urgeat nec Sacerdos diversi ritus adsit, licet Sacerdoti orientali, qui fermentato utitur, ministrare Eucharistiam in azymo, vicissim latino aut orientali qui utitur azymo, ministrare in fermentato; at suum quisque ritum ministrandi servare debet.

15 Omnibus fidelibus cujusvis ritus datur facultas ut, pietatis causa, sacramentum Eucharisticum quolibet ritu confectum suscipiant.

Suadendum tamen ut suo quisque ritu fideles præcepto communionis paschalis satisfaciant.

Sanctum Viaticum moribundis ritu proprio accipiendum est; sed, urgente necessitate, fas esto quolibet ritu illud accipere.

16 Omnibus diebus licet sanctissimam Eucharistiam distribuere.

Feria tamen VI Majoris Hebdomadæ solum licet sacrum Viaticum ad infirmos deferre.

In Sabbato Sancto sacra communio nequit fidelibus ministrari nisi inter Missarum sollemnia vel continuo ac statim ab iis expletis.

Sacra communio iis tantum horis distribuatur, quibus Missæ sacrificium offerri potest, nisi aliud rationabilis causa suadeat.

Sacrum tamem Viaticum quacumque diei aut noctis hora ministrari potest.

17 Sacerdoti celebranti non licet Eucharistiam intra Missam distribuere fidelibus adeo distantibus ut ipse altare e conspectu amittat.

18 Sacra communio distribui potest ubicumque Missam celebrare licet, etiam in oratorio privato, nisi loci Ordinarius, justis de causis, in casibus particularibus id prohibuerit.

CAPUT 2

ORDO ADMINISTRANDI SACRAM COMMUNIONEM

Sacerdos sanctissimam Eucharistiam extra Missam ministraturus, hostiis seu particulis pro populi multitudine consecratis, vasculoque uno vel pluribus, decenti et commodo loco, expositis, cum vino et aqua ad purificationem eorum, qui communionem sumpserint, et ante eos linteo mundo extenso, lotis prius manibus, et superpelliceo indutus, ac desuper stola coloris semper albi vel Officio illius diei convenientis (mutato tamen colore nigro in violaceum die Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum), præcedente Clerico, seu alio ministro, procedit ad Altare manibus junctis vel bursam cum corporali ante pectus deferens, et, accensis cereis, facta prius genuflexione in plano, tabernaculum aperit, genuflectit, extrahit pyxidem, et illam super corporale depositam discooperit. Minister genibus flexis nomine populi ad cornu Epistolæ facit confessionem generalem, dicens: Confíteor Deo omnipoténti, etc.

2 Tum Sacerdos iterum genuflectit, et, manibus junctis ante pectus, vertit se ad populum (advertens ne terga vertat Sacramento), et in cornu Evangelii dicit:

Misereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.
℟. Amen.

Et addit: Indulgéntiam, absolutiónem, ✠ et remissiónem peccatórum vestrórum tríbuat vobis omnípotens, et miséricors Dóminus.
℟. Amen.

Dicens: Indulgéntiam, etc., manu dextera in formam crucis signat communicandos.

3 Deinde ad Altare se convertit, genuflectit, manu sinistra pyxidem prehendit; dextera vero sumit unam particulam, quam inter pollicem et indicem tenet aliquantulum elevatam super pyxidem: conversusque ad populum in medio Altaris dicit clara voce:

Ecce Agnus Dei, ecce, qui tollit peccáta mundi.
Mox subdit: Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, et sanábitur áni-

ma mea; quod iterum, ac tertio repetit: qua formula etiam utendum est, cum feminæ communio administratur.

4 Postea ad communicandum accedit, incipiens ab iis qui sunt ad partem Epistolæ; sed primo, si Sacerdotibus, vel aliis ex Clero danda sit communio, iis ad gradus Altaris genuflexis præbeatur, vel, si commode fieri possit, intra sepimentum Altaris sint a laicis distincti. Sacerdotes vero et Diaconi communicantes utantur stola coloris albi vel ejusdem coloris ac Sacerdos qui ministrat.

5 Sacerdos unicuique porrigens Sacramentum, et faciens cum eo signum crucis super pyxidem, simul dicit:

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam tuam in vitam ætérnam. Amen.

6 Ubi vero omnes communicaverint, Sacerdos, reversus ad Altare, pyxidem super corporale deponit, genuflectit, ac deinde dicit:

O sacrum convívium, in quo Christus súmitur, recólitur memória passiónis ejus, mens implétur grátia, et futúræ glóriæ nobis pignus datur. Tempore Paschali et per Octavam Corporis Christi additur: Allelúja.

℣. Panem de cælo præstitísti eis. Tempore Paschali et per Octavam Corporis Christi additur: Allelúja.

Minister respondet: Omne delectaméntum in se habéntem. Tempore Paschali et per Octavam Corporis Christi additur: Allelúja.

7 Mox Sacerdos dicit:

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quæsumus; ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Tempore Paschali dicitur Oratio:

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde: ut, quos Sacraméntis paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus etc. ℟. Amen.

8 Interim, antequam reponat Sacramentum, diligenter advertat, ut, si aliquod fragmentum digitis adhæserit, illud in pyxidem deponat, et subinde in vase cum aqua parato eosdem digitos, quibus tetigit Sacramentum, abluat, et abstergat purificatorio: aqua vero ablutionis suo tempore mittatur in sacrarium, vel, si hoc desit, in ignem. Postea reponit pyxidem in tabernaculo, genuflectit, et ipsius tabernaculi ostiolum clave obserat.

9 Deinde, elevatis oculis, extendens, elevans et jungens manus caputque Cruci inclinans dicit:

Benedíctio Dei omnipoténtis, et versus ad populum semel tantum benedicens prosequitur Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super vos, et máneat semper. ℟. Amen.

Et ita iis, qui communicarunt, benedicit Sacerdos tam extra Missam, quam proxime ante vel statim post ipsam.

10 Ritus superius descriptus servandus est etiam a Diacono sacram communionem ministrante. Episcopus autem, post sacram communionem distributam extra Missam, benedicit more solito, dicens Sit nomen Dómini benedíctum, etc., et ter signum crucis facit.

11 Intra Missam autem communio populi statim post communionem Sacerdotis celebrantis fieri debet (nisi quandoque ex rationabili causa proxime ante aut statim post Missam privatam sit facienda), cum Orationes, quæ in Missa post communionem dicuntur, non solum ad Sacerdotem, sed etiam ad alios communicantes spectent.

12 Itaque, si qui sunt communicandi intra Missam, Sacerdos, sumpto sacratissimo Sanguine, antequam se purificet, facta genuflexione, ponat particulas consecratas in pyxide, vel, si pauci sint communicandi, super patenam, nisi a principio positæ fuerint in pyxide seu alio calice. Interim minister ante eos extendit linteum seu velum album, et pro eis facit confessionem, dicens Confíteor Deo, etc. Tum Sacerdos iterum genuflectit, et manibus junctis conversus ad populum in cornu Evangelii dicit: Misereátur vestri, etc., et, eo quo supra dictum est modo, porrigit communicandis Eucharistiam, incipiens a

ministris Altaris, si velint communicare. Finita communione, revertitur ad Altare, nihil dicens, neque dat eis benedictionem, quia illam dabit in fine Missæ. Deinde dicit secreto: Quod ore súmpsimus, etc., ut in Missali, se purificat, et Missam absolvit.

13 Quod si contingat, proxime ante aut statim post Missam privatam, aliquos interdum communicare, tunc Sacerdos, planeta indutus, sacram communionem ministrabit eo modo quo fit extra Missam, ut supra dictum est; omissis tamen semper Allelúja et benedictione in fine, si paramenta nigri coloris adhibeantur.

CAPUT 3

DE COMMUNIONE PASCHALI

Curet Parochus, ut in Quadragesima per se, vel per alios concionatores populo opportune denuntientur canones 906 et 859, § 1, Codicis Juris Canonici, quibus declaratur:

Omnis utriusque sexus fidelis, postquam ad annos discretionis, idest ad rationis usum, pervenerit, tenetur omnia peccata sua saltem semel in anno fideliter confiteri, et debet semel in anno, saltem in Paschate, Eucharistiæ Sacramentum recipere, nisi forte de consilio proprii Sacerdotis, ob aliquam rationabilem causam, ad tempus ab ejus perceptione duxerit abstinendum.

2 Paschalis communio fiat a Dominica Palmarum ad Dominicam in Albis; sed locorum Ordinariis fas est, si ita personarum ac locorum adjuncta exigant, hoc tempus etiam pro omnibus suis fidelibus anticipare, non tamen ante quartam diem Dominicam Quadragesimæ, vel prorogare, non tamen ultra Festum sanctissimæ Trinitatis.

Suadendum fidelibus ut huic præcepto satisfaciant in sua quisque parœcia; et qui in aliena parœcia satisfecerint, curent proprium Parochum de adimpleto præcepto certiorem facere.

Præceptum paschalis communionis adhuc urget, si quis illud præscripto tempore, quavis de causa, non impleverit.

3 Obligatio præcepti communionis sumendæ, quæ impuberes gravat, in eos quoque ac præcipue recidit, qui ipsorum curam habere debent, idest in parentes, tutores, confessarium, institutores et Parochum.

4 Dabit quoque operam Parochus, quoad ejus fieri potest, ut in ipso die sanctissimo Paschæ fideles communicent; quo

die ipse per se, nisi legitime impediatur, parœciæ suæ fidelibus hoc Sacramentum ministrabit. In ceteris vero servabit ea, quæ in libro de statu animarum, ut infra, præscribuntur.

5 Ægrotis quoque parœcialibus, etiamsi communionem extra præscriptos paschales dies sumpserint, in paschalibus diebus illam deferet, ac ministrabit.

CAPUT 4

DE COMMUNIONE INFIRMORUM

In periculo mortis, quavis ex causa procedat, fideles sacræ communionis recipiendæ præcepto tenentur. Etiamsi eadem die sacra communione fuerint refecti, valde tamen suadendum, ut in vitæ discrimen adducti denuo communicent.

Perdurante mortis periculo, sanctum Viaticum, secundum prudens confessarii consilium, pluries, distinctis diebus, administrari et licet et decet.

2 Sanctum Viaticum infirmis ne nimium differatur; et qui animarum curam gerunt, sedulo advigilent ut eo infirmi plene sui compotes reficiantur.

Cavendum autem in primis est, ne ad indignos cum aliorum scandalo deferatur, nisi sese prius sacra confessione purgaverint, et publicæ offensioni, prout de jure, satisfecerint.

3 Hortetur Parochus infirmum, ut sacram communionem sumat, etiam si graviter non ægrotet, aut mortis periculum non immineat, maxime si Festi alicujus celebritas id suadeat, neque ipse illam ministrare recusabit.

4 Potest quidem Viaticum brevi morituris dari non jejunis; id tamen diligenter curandum est, ne iis tribuatur, a quibus ob phrenesim, sive ob assiduam tussim, aliumve similem morbum, aliqua indecentia cum injuria tanti Sacramenti timeri potest. Ceteris autem infirmis, qui ob devotionem in ægritudine communicant, danda est Eucharistia ante omnem cibum et potum, non aliter ac ceteris fidelibus, quibus nec etiam per modum medicinæ ante aliquid sumere licet.

Infirmi tamen qui jam a mense decumbunt sine certa spe ut cito convalescant, de prudenti confessarii consilio sanctissimam Eucharistiam sumere possunt semel aut bis in hebdomada, etsi aliquam medicinam vel aliquid per modum potus antea sumpserint.

5 Sed alicui ad adorandum solum, vel, devotionis seu cujusvis rei prætextu, ad ostendendum ne deferatur.

6 Deferri autem debet hoc sanctum Sacramentum ab ecclesia ad privatas ægrotantium domos decenti habitu, superposito mundo velamine, publice atque honorifice, ante pectus cum reverentia et timore, semper lumine præcedente.

Privatim vero seu occulte ad infirmos sacra communio ne deferatur, nisi justa et rationabilis causa aliud suadeat.

7 Jus et officium sacram communionem publice ad infirmos etiam non parœcianos extra ecclesiam deferendi, pertinet ad Parochum intra suum territorium.

Ceteri Sacerdotes id possunt in casu tantum necessitatis aut de licentia saltem præsumpta ejusdem Parochi vel Ordinarii.

8 Communionem privatim ad infirmos quilibet Sacerdos deferre potest, de venia saltem præsumpta Sacerdotis, cui custodia sanctissimi Sacramenti commissa est.

Quando privatim sacra communio infirmis ministratur, reverentiæ ac decentiæ tanto Sacramento debitæ sedulo consulatur.

9 Sacram communionem per modum Viatici sive publice sive privatim ad infirmos deferre, pertinet ad Parochum loci, in quo degunt infirmi.

10 Parochus igitur processurus ad communicandum infirmum, aliquot campanæ ictibus jubeat convocari parochianos, seu confraternitatem Ssm̃i Sacramenti (ubi fuerit instituta) seu alios pios Christifideles, qui sacram Eucharistiam cum cereis, seu intorticiis comitentur, et umbellam, seu baldachinum, ubi haberi potest, deferant. Præmoneat, ut ægri cubiculum mundetur, et in eo paretur mensa linteo mundo cooperta, in quo Sanctissimum Sacramentum decenter deponatur.

11 Parentur luminaria, ac duo vascula, alterum cum vino, alterum cum aqua. Præterea linteum mundum ante pectus communicandi ponatur, atque alia ad ornatum loci, pro cujusque facultate.

12 Ubi vero convenerint qui Eucharistiam comitaturi sunt, Sacerdos indutus superpelliceo et stola, vel etiam pluviali albi coloris, acolythis, seu Clericis, aut etiam Presbyteris (si locus feret) superpelliceo pariter indutis comitatus, decenter, et de more acceptas aliquot particulas consecratas, vel unam tantum (si longius aut difficilius iter sit faciendum) ponat in pyxide, seu parva custodia, quam proprio suo operculo cooperit, et velum sericum superimponit: ipse vero Sacerdos, imposito sibi prius ab utroque humero oblongo velo decenti, utraque manu

accipiat vas cum Sacramento, et deinde umbellam, seu baldachinum subeat, nudo capite processurus.

13 Præcedat semper acolythus, vel alius minister deferens laternam (noctu autem hoc Sacramentum deferri non debet, nisi necessitas urgeat); sequantur duo Clerici, vel qui illorum vices suppleant; quorum alter aquam benedictam cum aspersorio, et bursam cum corporali, quod supponendum erit vasculo Ssmi Sacramenti super mensa in cubiculo infirmi, et cum linteolo purificatorio ad digitos Sacerdotis abstergendos; alter hunc librum Ritualem deferat, et campanulam jugiter pulset. Succedant deinde deferentes intorticia. Postremo Sacerdos Sacramentum gestans elevatum ante pectus sub umbella, dicens Psalmum Miserére, et alios Psalmos, et Cantica. Quod si longius, aut difficilius iter obeundum sit, et fortasse etiam equitandum, necesse erit vas, in quo Sacramentum defertur, bursa decenter ornata, et ad collum appensa, apte includere, et ita ad pectus alligare, atque obstringere, ut neque decidere, neque pyxide excuti Sacramentum queat.

14 Ingrediens vero locum, ubi jacet infirmus, dicit:

℣. Pax huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

15 Tum depositum Sacramentum super mensa, supposito corporali, genuflexus adorat, omnibus in genua procumbentibus, et velum humerale dimittit; mox accepta aqua benedicta, aspergit infirmum, et cubiculum, dicens Antiphonam:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor; et primum versum Psalmi Miserére, cum Glória Patri, etc. Sicut erat, etc.

Deinde repetitur Antiphona: Aspérges me, etc. Postea dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, prótegat,

vísitet, atque defendat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum, Dóminum nostrum.

℟. Amen.

16 His dictis, accedit ad infirmum, ut cognoscat, num sit bene dispositus ad suscipiendum sacrum Viaticum, et utrum velit aliqua peccata confiteri; et illum audiat, atque absolvat: quamvis prius deberet esse rite confessus, nisi necessitas aliter urgeat.

17 Postea facta de more confessione generali, sive ab infirmo, sive ejus nomine ab alio, Sacerdos dicit in singulari:

Misereátur tui . . . . etc. Indulgéntiam . . . . tuórum tríbuat tibi etc.

Si pluribus simul infirmis in eodem cubiculo vel loco Sacramentum administretur, Sacerdos dicat in plurali: Misereátur vestri, etc., Indulgéntiam . . . vestrórum tríbuat vobis, etc.

18 Deinde, facta genuflexione, accipit Sacramentum de vasculo, atque illud elevans ostendit infirmo, dicens:

Ecce Agnus Dei, ecce, qui tollit peccáta mundi, et more solito ter dicit: Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

19 Et infirmus, simul cum Sacerdote, dicit eadem verba, saltem semel, submissa voce. Tum Sacerdos dans infirmo Eucharistiam, dicit:

Accipe, frater (soror), Viáticum Córporis Dómini nostri Jesu Christi, qui te custódiat ab hoste malígno, et perdúcat in vitam ætérnam. Amen.

20 Si vero communio non datur per modum Viatici, dicat more ordinario:

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam tuam in vitam ætérnam. Amen.

21 Quod si mors immineat, et periculum sit in mora, tunc dicto Misereátur, etc., prædictis precibus omnibus, vel ex parte, omissis, ei statim Viaticum præbeatur.

22 Postea Sacerdos abluit digitos in vase cum aqua parato, nihil dicens, et abstergit purificatorio; aqua vero ablutionis suo tempore mittitur in sacrarium, vel, si hoc desit, in ignem. Deinde dicit:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, te fidéliter deprecámur, ut accipiénti fratri nostro (soróri nostræ) sacrosánctum Corpus Dómini nostri Jesu Christi, Fílii tui, tam córpori, quam ánimæ prosit ad remédium sempitérnum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Si pluribus simul infirmis in eodem cubiculo vel loco Eucharistia præbeatur, Sacerdos dicat in plurali: Dómine sancte, . . ., ut accipiéntibus frâtribus (sorôribus) nostris, etc.

23 His expletis, si altera particula Sacramenti superfuerit (superesse autem semper debet, præterquam in casu jam dicto), velum humerale reassumit, genuflectit, surgit, et cum Sacramento in pyxide velo humerali cooperta facit signum crucis super infirmum nihil dicens. Tunc reverenter illud deferens, ordine quo venerat, revertitur ad ecclesiam, dicendo Psalmum Laudâte Dóminum de cælis, etc., et alios Psalmos et Hymnos, prout tempus feret.

24 Cum pervenerit ad ecclesiam, ponit Sacramentum super Altare, genuflectit, ac deinde dicit:

℣. Panem de cælo præstitísti eis. Tempore Paschali et per Octavam Corporis Christi additur: Allelúja.

℟. Omne delectaméntum in se habéntem. Tempore Paschali et per Octavam Corporis Christi additur: Allelúja.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quǽsumus; ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

25 Deinde annuntiat Indulgentias a Summis Pontificibus concessas Ssmum Sacramentum comitantibus.

26 Postea cum Sacramento in pyxide velo humerali cooperta facit signum crucis super populum, nihil dicens. Postremo illud in loco suo reponit.

27 Quod si, ob difficultatem aut longitudinem itineris, vel quia, ea qua decet veneratione, Sacramentum ad ecclesiam

commode reportari non posset, sumpta fuerit una tantum particula consecrata, ut dictum est, tunc ea infirmo administrata, Sacerdos, prædictis precibus recitatis, eum manu benedicit, dicens more solito: Benedíctio Dei omnipoténtis ... descéndat super te (vel vos, si plures infirmos communicaverit), etc. et una cum aliis privato habitu, exstinctis luminibus, umbella demissa, latente pyxide, ad ecclesiam, vel domum quisque suam revertitur.

28 Ritus superius descriptus servandus est etiam a Diacono sacram communionem ministranti.

29 Quando, ex justa et rationabili causa, privatim sacra communio ad infirmos defertur, Sacerdos saltem stolam semper habeat propriis coopertam vestibus; in sacculo seu bursa pyxidem recondat, quam per funiculos collo appensam in sinu reponat; et numquam solus procedat, sed uno saltem fideli, in defectu Clerici, associetur. Cum autem ad infirmi cubiculum pervenerit, Sacerdos superpelliceum quoque induat cum stola, si illud antea non induerit.

Pater si vis, transfer calicem
istum a me. Luc. 23, 42.
Antequam comedam, suspiro: et tamquam inundantes aquæ, sic rugitus meus. Job 3, 24.
Ecce, non est auxilium mihi in me, et necessarii quoque mei recesserunt a me. Job 6, 13.
Facies mea intumuit a fletu, et palpebræ meæ caligaverunt. Job 16, 17.
Miseremini mei, saltem vos amici mei, quia manus Dñi tetigit me. Job 19, 21.
Scio quod Redemptor meus vivit
et in novissimo die... Job 19, 25.

TITULUS V

CAPUT 1

DE SACRAMENTO EXTREMÆ UNCTIONIS

Extremæ Unctionis Sacramentum a Christo Domino institutum tamquam cælestis medicina, non animæ solum, sed etiam corpori salutaris, quamvis per se non sit de necessitate medii ad salutem, nemini tamen licet neglegere, et omni studio ac diligentia periculose ægrotantibus adhibendum est, et eo quidem tempore, si fieri possit, cum illis adhuc integra mens et ratio viget, ut ad uberiorem Sacramenti gratiam percipiendam, ipsi etiam suam fidem, ac piam animi voluntatem conferre possint, dum sacro liniuntur Oleo.

2 In quo illud in primis ex generali Ecclesiæ consuetudine observandum est, ut, si tempus, et infirmi condicio permittat, ante Extremam Unctionem, Pænitentiæ et Eucharistiæ Sacramenta infirmis præbeantur.

3 Habeat igitur Parochus in ecclesia loco nitido et decenter ornato, in vase argenteo seu stanneo, sub clavi diligenter custoditum sacrum Oleum infirmorum, quod singulis annis, Feria V in Cena Domini ab Episcopo benedictum, veteri combusto, renovandum est; neque adhibeatur vetus, nisi necessitas urgeat. Mox deficienti Oleo benedicto aliud oleum de olivis non benedictum adjiciatur, etiam iterato, minore tamen copia.

4 Parochus Oleum sacrum a suo Ordinario petere debet; nec illud domi retineat, nisi propter necessitatem aliamve rationabilem causam, accedente Ordinarii licentia.

5 Oleum porro ipsum vel per se solum, vel in bombacio seu re simili servari potest; sed ad evitandum effusionis periculum multo commodius ad infirmos defertur in bombacio.

6 Hoc sacramentum valide administrat omnis et solus Sacerdos.

Minister ordinarius est Parochus loci, in quo degit infirmus; in casu autem necessitatis, vel de licentia saltem rationabiliter præsumpta ejusdem Parochi vel Ordinarii loci, alius quilibet Sacerdos hoc sacramentum ministrare potest.

7 Minister ordinarius ex justitia tenetur hoc sacramentum per se ipse vel per alium administrare, et in casu necessitatis ex caritate quilibet Sacerdos.

8 Extrema Unctio præberi non potest nisi fideli, qui, post adeptum usum rationis, ob infirmitatem vel senium in periculo mortis versetur.

In eadem infirmitate hoc sacramentum iterari non potest, nisi infirmus post susceptam Unctionem convaluerit et in aliud vitæ discrimen inciderit.

9 Quando dubitatur num infirmus usum rationis attigerit, num in periculo mortis reipsa versetur vel num mortuus sit, hoc sacramentum ministretur sub condicione.

10 Hoc sacramentum non est conferendum illis qui impænitentes in manifesto peccato mortali contumaciter perseverant; quod si hoc dubium fuerit, conferatur sub condicione.

11 Infirmis autem qui, cum suæ mentis compotes essent, illud saltem implicite petierunt aut verisimiliter petiissent, etiamsi deinde sensus vel usum rationis amiserint, nihilominus absolute præbeatur.

12 Si quis autem laboret in extremis, et periculum immineat, ne decedat antequam finiantur Unctiones, cito ungatur, incipiendo ab eo loco: Per istam sanctam Unctiónem, etc., ut infra: deinde, si adhuc supervivat, dicantur Orationes prætermissæ, suo loco positæ.

13 Si vero dum inungitur infirmus decedat, Presbyter ultra non procedat, et prædictas Orationes omittat.

14 Quod si dubitet an vivat adhuc, Unctionem prosequatur, sub condicione pronuntiando formam, dicens: Si vivis, per istam sanctam Unctiónem, etc., ut infra.

15 Si autem acciderit, infirmum post peccatorum suorum confessionem ad exitum vitæ properare, tunc cum sacro Viatico poterit et Oleum infirmorum ad eum deferri per ipsum Sacerdotem, qui defert sacram Eucharistiam: si tamen alius Presbyter, vel Diaconus, qui Oleum sanctum deferat, haberi possit, per ipsum deferatur, qui superpelliceo indutus cum Oleo sacro occulte delato sequatur Sacerdotem Viaticum portantem; et postquam infirmus Viaticum sumpserit, inungatur a Sacerdote.

16 Quinque vero corporis partes præcipue ungi debent, quas veluti sensuum instrumenta homini natura tribuit, nempe oculi, aures, nares, os et manus: attamen pedes etiam ungendi

sunt; sed pedum unctio ex qualibet rationabili causa omitti potest. Unctiones autem, extra casum gravis necessitatis, ipsa ministri manu nulloque adhibito instrumento fiant.

17 Manus vero, quæ reliquis infirmis interius ungi debent, Presbyteris exterius ungantur.

18 Dum oculos, aures, et alia corporis membra, quæ paria sunt, Sacerdos ungit, caveat, ne alterum ipsorum inungendo, Sacramenti formam prius absolvat, quam ambo hujusmodi paria membra perunxerit.

19 Si quis autem sit aliquo membro mutilatus, pars loco illi proxima inungatur, eadem verborum forma.

20 Hujus Sacramenti forma, qua sancta Romana Ecclesia utitur, sollemnis illa precatio est, quam Sacerdos ad singulas unctiones adhibet, cum ait:

Per istam sanctam Unctiónem, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per visum, sive per audítum, etc., deliquísti. Amen.

21 In casu autem necessitatis sufficit unica unctio in uno sensu, seu rectius in fronte, cum hac forma breviori:

Per istam sanctam Unctiónem indúlgeat tibi Dóminus quidquid deliquísti. Amen.

Salva tamen manet obligatio singulas unctiones supplendi, ut supra (n. 12), cessante periculo.

22 Quando pluribus simul infirmis hoc Sacramentum ministratur, Sacerdos singulis ægrotis crucem pie deosculandam porrigat, omnes preces quæ unctiones præcedunt, plurali numero semel recitet, unctiones cum respectivis formis super singulos ægrotos efficiat, omnes vero preces, quæ unctiones subsequuntur, plurali numero semel dicat.

CAPUT 2

ORDO MINISTRANDI SACRAMENTUM EXTREMÆ UNCTIONIS

Sacerdos Sacramentum Extremæ Unctionis ministraturus, quatenus fieri poterit, parari curet apud infirmum mensam mappa candida coopertam, itemque vas, in quo sit bombacium, seu quid simile in sex globulos distinctum, ad abstergendas partes inunctas; medullam panis ad detergendos digitos; et aquam ad abluendas Sacerdotis manus; cerean item candelam, quæ deinde accensa ipsi ungenti lumen præbeat. Denique operam dabit, ut quanta poterit munditia ac nitore hoc Sacramentum ministretur.

2 Deinde convocatis Clericis seu ministris, vel saltem uno Clerico, qui crucem sine hasta, aquam benedictam cum aspersorio, et librum Ritualem deferat, ipse Parochus decenter accipit vas sacri Olei infirmorum sacculo serico violacei coloris inclusum, illudque caute deferat, ne effundi possit. Quod si longius iter peragendum, aut etiam equitandum sit, vel alias adsit periculum effusionis, vas Olei sacculo, aut bursa inclusum, ut dictum est, ad collum appendat, ut commodius et securius perferat. Procedat autem sine sonitu campanulæ.

3 Cum perventum fuerit ad locum, ubi jacet infirmus, Sacerdos intrans cubiculum, dicit:

℣. Pax huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

4 Deinde deposito Oleo super mensam, superpelliceo, stolaque violacea indutus, ægroto crucem pie deosculandam porrigit; mox in modum crucis aqua benedicta eum, et cubiculum, et circumstantes aspergit, dicens Antiphonam: Aspérges me, Dómine, etc. Quod si ægrotus velit confiteri, audiat illum, et absolvat. Deinde piis verbis illum consoletur, et de hujus Sacramenti vi, atque efficacia, si tempus ferat, breviter admoneat: et quantum opus sit, ejus animam confirmet, et in spem erigat vitæ æternæ.

5 Postea dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Intróeat, Dómine Jesu Christe, domum hanc sub nostræ humilitátis ingréssu, ætérna felícitas, divína prospéritas, seréna lætítia, cáritas fructuósa, sánitas sempitérna: effúgiat ex hoc loco accéssus dæmonum: adsint Angeli pacis, domúmque hanc déserat omnis malígna discórdia. Magnífica, Dómine, super nos nomen sanctum tuum; et béne ✠ dic nostræ conversatióni: sanctífica nostræ humilitátis ingréssum, qui sanctus et qui pius es, et pérmanes cum Patre et Spíritu Sancto in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus, et deprecémur Dóminum nostrum Jesum Christum, ut benedicéndo bene ✠ dícat hoc tabernáculum, et omnes habitántes in eo, et det eis Angelum bonum custódem, et fáciat eos sibi servíre ad considerándum mirabília de lege sua: avértat ab eis

omnes contrárias potestátes: erípiat eos ab omni formídine, et ab omni perturbatióne, ac sanos in hoc tabernáculo custodíre dignétur: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat Deus in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

6 Quæ Orationes, si tempus non patiatur, ex parte, vel in totum poterunt omitti. Tunc de more facta confessione generali, latino vel vulgari sermone, Sacerdos dicit in singulari numero: Misereátur tui, etc., Indulgéntiam . . . tuórum tríbuat tibi, etc.

7 Antequam Parochus incipiat ungere infirmum, moneat astantes, ut pro illo orent, et, ubi commodum sit, pro loco et tempore, et astantium numero, vel qualitate, recitent septem Psalmos Pænitentiales cum Litaniis Sanctorum, vel alias preces, dum ipse Unctionis Sacramentum administrat. Mox, extensa manu dextera super caput infirmi, dicit:

In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, exstinguátur in te omnis virtus diáboli per impositiónem mánuum nostrárum, et per invocatiónem gloriósæ et sanctæ Dei Genetrícis Vírginis Maríæ, ejúsque íncliti Sponsi Joseph, et ómnium sanctórum Angelórum, Archangelórum, Patriarchárum, Prophetárum, Apostolórum, Mártyrum, Confessórum, Vírginum, atque ómnium simul Sanctórum. Amen.

8 Deinde, intincto pollice in Oleo sancto, in modum crucis ungit infirmum in partibus hic subscriptis, aptando proprio loco verba formæ in hunc modum:

Ad oculos

Per istam sanctam Unctió ✠ nem, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per visum deliquísti. Amen.

9 Minister vero, si est in Sacris, vel ipsemet Sacerdos, post quamlibet Unctionem, tergat loca inuncta novo globulo bombacii, vel rei similis, eumque in vase mundo reponat, et ad ecclesiam postea deferat, comburat, cineresque projiciat in sacrarium.

Ad aures

Per istam sanctam Unctió ✠ nem, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per audítum deliquísti. Amen.

Ad nares

Per istam sanctam Unctió ✠ nem, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per odorátum deliquísti. Amen.

Ad os, compressis labiis

Per istam sanctam Unctió ✠ nem, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per gustum et locutiónem deliquísti. Amen.

Ad manus

Per istam sanctam Unctió ✠ nem, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per tactum deliquísti. Amen.

10 Et adverte, quod Sacerdotibus, ut dictum est, manus non inunguntur interius, sed exterius.

Ad pedes

Per istam sanctam Unctió ✠ nem, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per gressum deliquísti. Amen.

11 Hæc autem unctio ad pedes, ut dictum est, ex qualibet rationabili causa omitti potest.

12 Quibus omnibus peractis, Sacerdos pollicem fricat cum medulla panis, manus lavat linteoque abstergit; aqua vero lotionis cum pane, suo tempore, mittatur in sacrarium, vel, si hoc desit, in ignem. Deinde dicit:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvum (-am) fac servum tuum (ancíllam tuam).
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eum (eam).
℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in eo (ea).
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Deus, qui per Apóstolum tuum Jacóbum locútus es: Infirmátur quis in vobis? indúcat presbýteros Ecclésiæ, et orent super eum, ungéntes eum óleo in nómine Dómini: et orátio fídei salvábit infírmum, et alleviábit eum Dóminus: et si in peccátis sit, remitténtur ei; cura, quǽsumus, Redémptor noster, grátia Sancti Spíritus languóres istíus infírmi (infírmæ), ejúsque sana vúlnera, et dimítte peccáta, atque dolóres cunctos mentis et córporis ab eo (ea) expélle, plenámque intérius et extérius sanitátem misericórditer redde, ut ope misericórdiæ tuæ restitútus (restitúta), ad prístina reparétur offícia: Qui cum Patre et eódem Spíritu Sancto vivis et regnas Deus, in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Réspice, quǽsumus, Dómine, fámulum tuum N. (fámulam tuam N.) in infirmitáte sui córporis fatiscéntem, et ánimam réfove, quam creásti: ut, castigatiónibus emendátus (-a), se tua séntiat medicína salvátum (-am). Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Orémus. Oratio

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui benedictiónis tuæ grátiam ægris infundéndo corpóribus, factúram tuam multíplici pietáte custódis: ad invocatiónem tui nóminis benígnus assíste; ut fámulum tuum (fámulam tuam) ab ægritúdine liberátum (-am), et sanitáte donátum (-am), déxtera tua érigas, virtúte confírmes, potestáte tueáris, atque Ecclésiæ tuæ sanctæ, cum omni desideráta prosperitáte, restítuas. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

13 Ad extremum, pro personæ qualitate, salutaria monita breviter præbere poterit, quibus infirmus ad moriendum in

Apostolic Blessing Pg. 121

Domino confirmetur et ad fugandas dæmonum tentationes roboretur.

14 Denique aquam benedictam et crucem, nisi aliam habeat, coram eo relinquat, ut illam frequenter aspiciat, et pro sua devotione osculetur et amplectatur.

15 Admoneat etiam domesticos et ministros infirmi, ut, si morbus ingravescat, vel infirmus incipiat agonizare, statim ipsum Parochum accersant, ut morientem adjuvet, ejusque animam Deo commendet: sed si mors immineat, priusquam discedat, Sacerdos animam Deo rite commendabit.

16 Quæ autem pertinent ad visitationem, curamque infirmorum, et ad juvandos morientes, ad commendationem animæ, et ad exsequias, infra suis locis præscribuntur.

CAPUT 3

SEPTEM PSALMI PÆNITENTIALES CUM LITANIIS SANCTORUM

Pro infirmis, dum sacro liniuntur Oleo, seu pro alia necessitate dicuntur flexis genibus.

Antiphona Ne reminiscáris.

Psalmus 6

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri.

Psalmus 31

Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte, justi, * et gloriámini, omnes recti corde.

Glória Patri.

Psalmus 37

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.
Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.
Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.
Et qui juxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.
Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.
Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.
Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.
Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.
Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.
Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.
Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.
Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.
Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.
Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus: * ne discésseris a me.
Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.
Glória Patri.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.
Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.
Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.
Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.
Ecce enim, in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim, veritátem dilexísti: * incérta et occúlta

sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri.

Psalmus 101

Dómine, exáudi oratiónem meam: * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fænum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ: * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fænum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium: * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum:

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cælo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret fílios interemptórum:

Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt: * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri.

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

Psalmus 142

Dómine, exáudi oratiónem meam: áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sǽculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri.

Antiphona Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum: neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

LITANIÆ SANCTORUM

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génetrix, ora pro nobis.
Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomǽe, ora.
Sancte Matthǽe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddǽe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte.
Sancti Joánnes et Paule, oráte.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte.
Sancti Gervási et Protási, oráte.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte.

Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, parce nobis, Dómine.
Propítius esto, exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo, líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea et improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A fúlgure et tempestáte, líbera.
A flagéllo terræmótus, líbera.
A peste, fame et bello, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per advéntum tuum, líbera.
Per nativitátem tuam, líb.
Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, líbera.
Per crucem et passiónem tuam, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus.
Ut ad veram pæniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut Domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus.

Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus.
Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus.
Ut omnes errántes ad unitátem Ecclésiæ revocáre, et infidéles univérsos ad Evangélii lumen perdúcere dignéris, te rogámus.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas, te rogámus.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus.
Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus.
Fili Dei, te rogámus.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69

Deus, in adjutórium meum inténde: * Dómine, ad adjuvándum me festína.
Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.
Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.
Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.
Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus, ádjuva me.
Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris. - Glória Patri.

℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.
℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.
℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.
℣. Orémus pro Pontífice nostro N.
℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.
℣. Orémus pro benefactóribus nostris.
℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen.
℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.
℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.
℣. Pro frátribus nostris abséntibus.
℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.
℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pæniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N., et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ: ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint, tua protectióne, tranquílla.

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Fidélium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

Actiónes nostras, quǽsumus, Dómine, aspirándo præveni et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis: te súpplices exorámus; ut, pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sǽculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam conse-

quántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus.
℟. Amen.
℣. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

Vacante Apostolica Sede, loco invocationis Ut Domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines, etc., dicatur: Ut omnes ecclesiásticos órdines, etc., Versus autem Orémus pro Pontífice nostro N. cum suo Responsorio, et Oratio pro eodem Pontifice omittuntur.

CAPUT 4

DE VISITATIONE ET CURA INFIRMORUM

Parochus in primis meminisse debet, non postremas esse muneris sui partes, ægrotantium curam habere. Quare cum primum noverit, quempiam ex fidelibus in sua parœcia ægrotare, non exspectabit, ut ad eum vocetur, sed ultro ad illum accedat: idque non semel tantum, sed sæpius, quatenus opus sit; horteturque parœcianos suos, ut ipsum admoneant, cum aliquem in parœcia sua ægrotare contigerit, præcipue si morbus gravior sit.

2 Ad hoc juvabit, præsertim in amplis parœciis, ægrotorum notam seu catalogum habere, ut cujusque statum et condicionem cognoscat, eorumque memoriam facilius retinere, et illis opportune subvenire possit.

3 Quod si Parochus, legitime impeditus, infirmorum, ut quando plures sunt, visitationi interdum vacare non possit: id præstandum curabit per alios Sacerdotes, si quos habeat in parœcia sua, aut saltem per laicos homines pios et christiana caritate præditos.

4 Ægrotos visitans, ea, qua Sacerdotes Domini decet, honestate et gravitate se habeat, ut non ægris solum, sed sibi et domesticis verbo et exemplo prosit ad salutem.

5 Eorum vero præcipuam curam geret, qui, humanis auxiliis destituti, benigni ac providi Pastoris caritatem et operam

requirunt. Quibus si non possit ipse succurrere de suo, et eleemosynas illis, prout debet, si facultas suppetat, erogare, quantum fieri potest, sive per caritatis, vel alterius nominis confraternitatem, si in ea civitate vel loco sit, sive per privatas, sive per publicas collectas et eleemosynas, illorum necessitatibus succurrendum curabit.

6 In primis autem spiritualem ægrotantium curam suscipiat, omnemque diligentiam in eo ponat, ut in viam salutis eos dirigat, atque a diabolicis insidiis salutarium adjumentorum præsidio defendat, ac tueatur.

7 Accedat autem ad ægrotum ita paratus, ut in promptu habeat argumenta ad persuadendum apta, ac præsertim Sanctorum exempla, quæ plurimum valent: quibus eum in Domino consoletur, excitet, ac recreet. Horteturque, ut omnem spem suam in Deo ponat, peccatorum suorum pæniteat, divinam misericordiam imploret, et infirmitatis pœnas, tamquam paternam Dei visitationem, patienter ferat, et ad salutem suam provenisse credat, ut vitam, moresque suos melius instituat.

8 Deinde, qua par est prudentia et caritate, infirmum ad sacram confessionem inducat, et confitentem audiat, etiamsi velit totius vitæ peccata confiteri.

9 Illud præterea diligenter servari curabit, ne quis pro corporali salute aliquid ægroto suadeat, vel adhibeat, quod in detrimentum animæ convertatur.

10 Ubi vero periculum immineat, Parochus monebit ægrotum, ne dæmonum astutia, neque medicorum pollicitationibus, neque propinquorum, aut amicorum blanditiis se ullo modo decipi sinat, quo minus ea, quæ ad animæ salutem pertinent, opportune procuret, et, qua par est devotione et celeritate, sancta Sacramenta, dum sana mens est, integrique sensus, religiose suscipiat, citra fallacem illam ac perniciosam procrastinationem, quæ plurimos ad æterna supplicia perduxit, in diesque, fallente diabolo, perducit.

11 Quod si æger aliquis hortationibus ac monitis Sacerdotum, vel amicorum et domesticorum consiliis adduci non possit, ut velit peccata sua confiteri, tunc non omnino desperanda res est, sed quamdiu ille vivit, repetendæ sunt frequentes variæ et efficaces Sacerdotum, et aliorum piorum hominum exhortationes; proponendaque æternæ salutis damna, et sempiternæ mortis supplicia; ostendendaque immensa Dei misericordia, eum ad pænitentiam provocantis, ad ignoscendum paratissimi. Adhibendæ sunt etiam tum privatæ tum publicæ ad Deum preces, ad divinam gratiam impetrandam pro salute miseri decumbentis.

12 Videbit denique Sacerdos, quibus potissimum tentationibus, aut pravis opinionibus æger sit subjectus, eique, prout opus erit, apta remedia prudenter adhibebit.

13 Sacras imagines Christi Domini crucifixi, beatæ Mariæ Virginis, et Sancti, quem æger præcipue veneratur, ob oculos ejus apponi curabit. Vasculum item adsit aquæ benedictæ, qua frequenter aspergatur.

14 Proponet etiam ægrotanti, prout ejus condicio feret, aliquas breves orationes, et pias mentis ad Deum excitationes: præsertim versiculos e Psalmorum libro, vel Orationem Dominicam, et Salutationem Angelicam, Symbolum fidei, vel passionis Domini nostri meditationem, et Sanctorum martyria et exempla, ac cælestis gloriæ beatitudinem. Hæc tamen opportune et discrete suggerantur, ne ægroto molestia, sed levamen afferatur.

15 Consoletur infirmum, dicens, se pro eo in Missæ sacrificio, et aliis precibus oraturum, curaturumque ut alii itidem pro eo faciant, idque re ipsa præstabit.

16 Si morbus gravior, vel cum periculo sit, ægroto suadeat, ut dum integra mente est, rem suam omnem recte constituat, et testamentum faciat; si quid habeat alienum, restituat, et ad remedium animæ suæ pro facultatibus, quod in Domino ei placuerit, disponat: sed hæc suggerendo, omnis avaritiæ nota caveatur.

17 Hortetur denique, ut si convaluerit, ante omnia ad ecclesiam veniat, ubi Deo gratias agat de restituta valetudine, et sacram communionem pie suscipiat; ac deinceps meliorem vitæ disciplinam teneat.

18 Sequentes preces omnes, vel ex parte, prout tempus, et ægrotorum condicio feret, pro arbitrio Sacerdotis dici, vel omitti possunt.

19 Sacerdos igitur infirmi cubiculum ingressus, primum dicit:

℣. Pax huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

20 Mox infirmum, et lectum ejus, et cubiculum aspergit aqua benedicta, dicens Antiphonam:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Deinde erga infirmum officium suum præstet, ut supra dictum est. Quo præstito, vel antequam discedat, dicere poterit supra infirmum aliquem Psalmum ex quatuor prioribus

Pænitentialibus (pag. 98), vel Psalmum Qui hábitat, etc. (pag. 118) cum Glória Patri, in fine. Postea dicit:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvum (-am) fac servum tuum (ancíllam tuam).
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eum (eam).
℣. Nihil profíciat inimícus in eo (ea).
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Dóminus opem ferat illi.
℟. Super lectum dolóris ejus.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam), quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Deus, infirmitátis humánæ singuláre præsídium: auxílii tui super infírmum fámulum tuum (infírmam fámulam tuam) osténde virtútem; ut ope misericórdiæ tuæ adjútus (-a), Ecclésiæ tuæ sanctæ incólumis repræsentári mereátur.

Concéde hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam), quǽsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

Deinde aspergit eum aqua benedicta.

21 Qui sequuntur Psalmi, et Evangelia, cum Precibus, pro temporis etiam opportunitate, et ægrotantium pio desiderio, Sacerdotis arbitrio dici poterunt.

Ps. 6 Dómine, ne in furóre tuo (pag. 98), in fine Glória Patri.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.
℟. Glória tibi, Dómine.

22 Dum Sacerdos dicit Sequéntia, etc., faciat signum crucis de more super se in fronte, ore et pectore, similiter super infirmum, si sit masculus, et is ob infirmitatem non possit se signare.

23 Si autem sit femina, dum Sacerdos se signat, illa per semetipsam in locis prædictis se signet, si possit: si vero non possit, alia mulier eam signet: et hoc idem in sequentibus Evangeliis servetur.

Matth. 8, 5-13

In illo témpore: Cum introísset Jesus Capharnaum, accéssit ad eum centúrio, rogans eum, et dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralýticus, et male torquétur. Et ait illi Jesus: Ego véniam et curábo eum. Et respóndens centúrio, ait: Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte constitútus, habens sub me mílites, et dico huic: Vade, et vadit; et álii: Veni, et venit; et servo meo: Fac hoc, et facit. Audiens autem Jesus, mirátus est, et sequéntibus se dixit: Amen, dico vobis, non invéni tantam fidem in Israel. Dico autem vobis, quod multi ab Oriénte et Occidénte vénient, et recúmbent cum Abraham et Isaac et Jacob in regno cælórum: fílii autem regni ejiciéntur in ténebras exterióres: ibi erit fletus et stridor déntium. Et dixit Jesus centurióni: Vade, et, sicut credidísti, fiat tibi. Et sanátus est puer in illa hora.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, salus ætérna credéntium: exáudi nos pro infírmo fámulo tuo N. (infírma fámula tua N.), pro quo (qua) misericórdiæ tuæ

implorámus auxílium; ut, réddita sibi sanitáte, gratiárum tibi in Ecclésia tua réferat actiónes. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Psalmus 15

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim herédítas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem. - Glória Patri.

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum.
℟. Glória tibi, Dómine.

Marc. 16, 14-18

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus, et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis; quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et dixit eis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Signa autem eos, qui credíderint, hæc se-

quéntur: In nómine meo dæmónia ejícient: linguis loquéntur novis: serpéntes tollent: et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt.

Orémus. Oratio

Virtútum cæléstium Deus, qui ab humánis corpóribus omnem languórem, et omnem infirmitátem præcépti tui potestáte depéllis: adésto propítius huic fámulo tuo N. (fámulæ tuæ N.); ut, fugátis infirmitátibus, et víribus recéptis, nomen sanctum tuum, instauráta prótinus sanitáte, benedícat. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Psalmus 19

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini, Dei nostri, invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt: * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem: * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Glória Patri.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.
℟. Glória tibi, Dómine.

Luc. 4, 38-40

In illo témpore: Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus: et rogavérunt illum pro ea. Et stans super illam, imperávit febri: et di-

mísit illam. Et contínuo surgens, ministrábat illis. Cum autem sol occidísset, omnes, qui habébant infírmos váriis languóribus, ducébant illos ad eum. At ille síngulis manus impónens, curábat eos.

Orémus. Oratio

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui fragilitátem humánæ condiciónis, infúsa virtútis tuæ dignatióne, confírmas, ut salutáribus remédiis pietátis tuæ córpora nostra et mentes vegeténtur: super hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam) propítius inténde; ut, omni necessitáte corpóreæ infirmitátis exclúsa, grátia in eo (ea) prístinæ sanitátis perfécte reparétur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Psalmus 85

Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me: * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non pro-

posuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax,

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo: et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me. — Glória Patri.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.
℟. Glória tibi, Dómine.

Joann. 5, 1-14

In illo témpore: Erat dies festus Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Est autem Jerosólymis Probática piscína, quæ cognominátur hebráice Bethsáida, quinque pórticus habens. In his jacébat multitúdo magna languéntium, cæcórum, claudórum, aridórum exspectántium aquæ motum. Angelus autem Dómini descendébat secúndum tempus in piscínam, et movebátur aqua. Et, qui prior descendísset in piscínam post motiónem aquæ, sanus fiébat, a quacúmque detinebátur infirmitáte. Erat autem quidam homo ibi, trigínta et octo annos habens in infirmitáte sua. Hunc cum vidísset Jesus jacéntem, et cognovísset, quia jam multum tempus habéret, dicit ei: Vis sanus fíeri? Respóndit ei lánguidus: Dómine, hóminem non hábeo, ut, cum turbáta fúerit aqua, mittat me in piscínam: dum vénio enim ego, álius ante me descéndit. Dicit ei Jesus: Surge, tolle grabátum tuum, et ámbula. Et statim sanus factus est homo ille: et sústulit grabátum suum, et ambulábat. Erat autem sábbatum in die illo. Dicébant ergo Judǽi illi, qui sanátus fúerat: Sábbatum est, non licet tibi tóllere grabátum tuum. Respóndit eis: Qui me sanum fecit, ille mihi dixit: Tolle grabátum tuum, et ámbula. Interrogavérunt ergo eum: Quis est ille homo, qui dixit tibi: Tolle grabátum tuum, et ámbula? Is autem, qui sanus fúerat efféctus, nesciébat, quis esset. Jesus enim declinávit a turba constitúta in loco. Póstea invénit eum Jesus in templo, et di-

xit illi: Ecce, sanus factus es: jam noli peccáre, ne detérius tibi áliquid contíngat.

Orémus. Oratio

Réspice, Dómine, fámulum tuum (fámulam tuam) in infirmitáte sui córporis laborántem, et ánimam réfove, quam creásti: ut, castigatiónibus emendátus (-a), contínuo se séntiat tua medicína salvátum (-am). Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Psalmus 90

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem mília a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Glória Patri.

Orémus. Oratio

Omnípotens, sempitérne Deus, infirmitátem fámuli tui (fámulæ tuæ) propítius réspice: atque ad pro-

tegéndum eum (eam) déxteram tuæ majestátis exténde. Per Christum, Dóminum nostrum. ℞. Amen.

24 Completa Oratione ultima, Sacerdos imponit dexteram manum super caput infirmi, et dicit:

Super ægros manus impónent, et bene habébunt. Jesus Maríæ Fílius, mundi salus, et Dóminus, méritis et intercessióne sanctórum Apostolórum suórum Petri et Pauli, et ómnium Sanctórum, sit tibi clemens et propítius. Amen.

Postea dicit:

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spíritu tuo.

℣. Inítium sancti Evangélii secúndum Joánnem.

℞. Glória tibi, Dómine.

Joann. 1, 1-14

In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fíeri, his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. (Hic genuflectitur) **Et Verbum caro factum est**, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiæ, et veritátis. ℞. Deo grátias.

25 Postea benedicens infirmum subjungit, dicens:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℞. Amen.

Deinde aspergit eum aqua benedicta.

26 Si sint plures infirmi in eodem cubiculo, vel loco, Preces et Orationes prædictæ dicuntur super eos in numero plurali. Quæ omnia etiam poterunt, arbitrio Sacerdotis, breviora fieri.

CAPUT V

MODUS JUVANDI MORIENTES

Ingravescente morbo, Parochus infirmum frequentius visitabit, et ad salutem diligenter juvare non desinet: monebitque instante periculo se confestim vocari, ut in tempore præsto sit morienti, sumptoque sanctissimo Viatico, et sacra Unctione adhibita, si periculum immineat, statim commendationis animæ officium præstabit, de quo infra. Sed si tempus suppetat, sequentia pietatis officia præstare poterit, si ita expedire judicaverit, pro condicione personæ.

2 Ac primo, ut ægrotus Indulgentiam legitima auctoritate concessam consequi possit, eam illi reducat ad mentem, proponatque, quid ad eam consequendam agi debeat: præsertim, ut contrito corde sanctissimum nomen JESU semel, vel sæpius invocet.

3 Deinde hortetur infirmum, et excitet, ut dum mente viget, eliciat actus fidei, spei, et caritatis, aliarumque virtutum, nempe:

Ut firmiter credat omnes articulos fidei, et quidquid sancta Romana Ecclesia catholica et apostolica credit, et docet.

Ut speret, Christum Dominum nostrum pro sua immensa clementia sibi fore propitium; et merito ejus sanctissimæ passionis, et per intercessionem beatæ Mariæ et omnium Sanctorum, se vitam æternam consecuturum.

Ut toto corde diligat et maxime diligere cupiat Dominum Deum ea dilectione, qua illum diligunt Beati Sanctique omnes.

Ut ob amorem Dei doleat ex corde de omni offensa, qualitercumque contra Dominum Deum et proximum commissa.

Ut ex corde ob amorem Dei parcat omnibus, qui sibi quoquo modo fuerint molesti aut inimici.

Ut ab iis veniam postulet, quos aliquando dictis aut factis offendit.

Ut quem patitur dolorem et morbi molestiam, propter Deum in pænitentiam peccatorum suorum patienter toleret.

Ut si Dominus sibi salutem corporis præstare dignabitur, proponat de cetero pro viribus suis a peccatis cavere, et ejus mandata servare.

4 Hortetur præterea, ut, eo modo quo potest, saltem ex corde, ita per intervalla precetur:

Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.

In te, Dómine, sperávi: non confúndar in ætérnum.

In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum: redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Deus, in adjutórium meum inténde: Dómine, ad adjuvándum me festína.

Esto mihi, Dómine, in Deum protectórem.

Deus, propítius esto mihi peccatóri.

Dulcíssime Dómine Jesu Christe, per virtútem sanctíssimæ passiónis tuæ, récipe me in númerum electórum tuórum.

Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum.

María, mater grátiæ, mater misericórdiæ, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

Sancte Angele Dei, mihi custos assíste.

Omnes sancti Angeli et omnes Sancti, intercédite pro me et mihi succúrrite.

5 Hæc, et his similia poterit prudens Sacerdos vulgari, vel latino sermone, pro personæ captu, morienti suggerere.

CAPUT 6

RITUS BENEDICTIONIS APOSTOLICÆ CUM INDULGENTIA PLENARIA IN ARTICULO MORTIS

Benedictio Apostolica cum indulgentia plenaria in articulo mortis cum soleat impertiri post Sacramenta Pænitentiæ, Eucharistiæ et Extremæ Unctionis illis infirmis, qui vel illam petierint, dum sana mente et integris sensibus erant, seu verisimiliter petiissent, vel dederint signa contritionis; impertienda iisdem est, etiam si postea linguæ, ceterorumque sensuum usu sint destituti, aut in delirium vel amentiam inciderint. Excommunicatis vero, impænitentibus, et qui in manifesto peccato mortali moriuntur, est omnino deneganda.

2 Parochus aliusve Sacerdos qui infirmo assistat, superpelliceo et stola violacea indutus, ingrediendo cubiculum, ubi jacet infirmus, dicat: Pax huic dómui, etc., ac deinde ægrotum, cubiculum et circumstantes aspergat aqua benedicta, dicendo Antiphonam: Aspérges me, etc.

3 Quod si ægrotus velit confiteri, audiat illum, et absolvat. Si confessionem non petat, excitet illum ad eliciendum actum contritionis; de hujus Benedictionis efficacia ac virtute, si tempus ferat, breviter admoneat; tum instruat, atque hortetur, ut sanctissimum nomen Jesu, corde saltem, invocet, morbi incommoda ac dolores in anteactæ vitæ expiationem libenter perferat, Deoque sese paratum offerat ad ultro acceptandum, quidquid ei placuerit, et mortem ipsam patienter obeundam in satisfactionem pœnarum, quas peccando promeruit.

4 Tum piis ipsum verbis consoletur, in spem erigens, fore, ut ex divinæ munificentiæ largitate eam pœnarum remissionem, et vitam sit consecuturus æternam.

5 Postea dicat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Antiphona Ne reminiscáris, Dómine, delícta fámuli tui (fámulæ tuæ), neque vindíctam sumas de peccátis ejus.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster secreto usque ad
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvum (-am) fac servum tuum (ancíllam tuam).
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Clementíssime Deus, Pater misericordiárum et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem atque sperántem: secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum N., quem (fámulam tuam N., quam) tibi vera fides et spes christiána commèndant. Vísita eum (eam) in salutári tuo, et, per Unigéniti tui passiónem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissiónem et véniam cleménter indúlge; ut ejus ánima in hora éxitus sui te júdicem propitiátum invéniat, et, in sánguine ejúsdem Fílii tui ab omni mácula ablúta, transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

6 Tunc, dicto ab uno e Clericis astantibus Confiteor, Sacerdos dicat: Misereátur et Indulgéntiam, ac deinde:

Dóminus noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam recípiat confessiónem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in baptísmate recepísti. Et ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Per sacrosáncta humánæ reparatiónis mystéria remíttat tibi omnípotens Deus omnes præséntis et futúræ vitæ pœnas, paradísi portas apériat et ad gáudia sempitérna perdúcat. ℟. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus, Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

7 Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendæ, neque præmissarum precum recitandarum suppetat tempus, statim Sacerdos benedictionem ei impertiatur, dicendo:

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Per sacrosáncta, etc., ut supra.

Benedícat te, etc., ut supra.

In casu vero necessitatis sufficit dicere:

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo, et benedíco te. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

8 Quando hujusmodi Benedictio Apostolica pluribus simul infirmis impertitur, omnia dicuntur semel ut supra, singulari tantum numero in pluralem immutato.

9 Deinde Sacerdos sequentes preces, quanta poterit majori devotione, dicat, admoneatque domesticos et circumstantes, ut simul orent pro moriente.

CAPUT 7

ORDO COMMENDATIONIS ANIMÆ

Parochus, ad decedentis animæ commendationem accedens, Clericum saltem unum, si possit, secum habeat, qui deferat vasculum aquæ benedictæ, superpelliceum et stolam violaceam, quibus ipse Sacerdos ante infirmi cubiculum indutus, locum ingrediens, dicit:

℣. Pax huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde aspergit ægrotum, lectum, et circumstantes aqua benedicta, dicens:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

2 Postea Salvatoris nostri crucifixi imaginem ægroto osculandam præbet, verbis efficacibus eum ad spem æternæ salutis erigens, ipsamque imaginem coram eo ponit, ut illam aspiciens, salutis suæ spem sumat.

3 Deinde, accensa candela, genibus flexis, cum omnibus circumstantibus breves Litanias devote recitat, in hunc modum:

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Sancta María, ora pro eo (ea).
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro eo (ea).
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Justórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauménti, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres oráte.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Francísce, ora.

Sancte Camílle, ora.
Sancte Joánnes de Deo, ora.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro eo (ea).
Propítius esto, parce ei, Dómine.
Propítius esto, líbera eum (eam), Dómine.
Propítius esto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inférni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per crucem et passiónem tuam, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritus Sancti Parácliti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus.
Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

4 Deinde, cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicuntur sequentes Orationes.

Say when in death agony

Oratio

Proficíscere, ánima christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: in nómine Jesu Christi, Fílii Dei vivi, qui pro te passus est: in nómine Spíritus Sancti, qui in te effúsus est; in nómine gloriósæ et sanctæ Dei Genetrícis Vírginis Maríæ; in nómine beáti Joseph, íncliti ejúsdem Vírginis Sponsi; in nómine Angelórum et Archangelórum; in nómine Thronórum et Dominatiónum; in nómine Principátuum et Potestátum; in nómine Chérubim et Séraphim; in nómine Patriarchárum et Prophetárum; in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum; in nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum; in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum; in nómine sanctárum Vírginum, et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei; hódie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Oratio

Deus misericors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pæniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas: réspice propítius super hunc fámulum tuum N. (hanc fámulam tuam N.), et remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo (ea), piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est: et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrimárum ejus; et non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ Sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Comméndo te omnipoténti Deo, caríssime frater (caríssima soror), et ei, cujus es creatúra, commítto; ut, cum humanitátis débitum morte interveniénte persólveris, ad Auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum cœtus occúrrat: judex Apostolórum tibi senátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet: liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet: jubilántium te Vírginum chorus excípiat: et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat: sanctus Joseph, moriéntium Patrónus dulcíssimus, in magnam spem te érigat: sancta Dei Génetrix Virgo María suos benígna óculos ad te convértat: mitis, atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis: in advéntu tuo, te comitántibus Angelis, contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant: sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei. Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei. Con-

fundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus, Fílius Dei vivi, intra paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus (-a) ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Oratio

Súscipe, Dómine, servum tuum (ancíllam tuam) in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ) ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Noe de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Isaac de hóstia, et de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem et Mártyrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui (ancíllæ tuæ), et tecum fácias in bonis congaudére cæléstibus. ℟. Amen.

Oratio

Commendámus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), precamúrque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi: ut, propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te, solo Deo vivo et vero; quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo; et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum et ebrietátum, quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum Sanctum non negávit, sed crédidit; et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio

Delícta juventútis et ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris, Dómine; sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cæli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum (ancíllam tuam) súscipe. Suscípiat eum (eam) sanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cæléstis méruit princi-

pátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum (eam) in civitátem cæléstem Jerúsalem. Suscípiat eum (eam) beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cæléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum (eam) sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo (ea) sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia. Orent pro eo (ea) omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi, atque solvéndi. Intercédant pro eo (ea) omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sǽculo sustinuérunt: ut, vínculis carnis exútus (-a), perveníre mereátur ad glóriam regni cæléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Oratio

Clementíssima Virgo Dei Génetrix María, mæréntium piíssima consolátrix, fámuli N. (fámulæ N.) spíritum Fílio suo comméndet, ut, hoc matérno intervéntu, terróres mortis non tímeat; sed desiderátam cæléstis pátriæ mansiónem, ea cómite, lætus (-a) ádeat. ℟. Amen.

Oratio

Ad te confúgio, sancte Joseph, Patróne moriéntium, tibíque, in cujus beáto tránsitu vígiles astitérunt Jesus et María, per hoc utrúmque caríssimum pignus, ánimam hujus fámuli N. (fámulæ N.), in extrémo agóne laborántem, eníxe commféndo, ut ab insídiis diáboli, et a morte perpétua, te protegénte, liberétur, et ad gáudia ætérna perveníre mereátur. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

5 Si vero diutius laboret anima, poterit legi super ægrotum hoc Evangelium S. Joannis.

Joann. 17, 1-26

Sublevátis óculis in cælum, Jesus dixit: Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus claríficet te: sicut dedísti ei potestátem omnis carnis, ut omne, quod dedísti ei, det eis vitam ætérnam. Hæc est autem vita ætérna: ut cognóscant te, solum

Deum verum, et quem misísti Jesum Christum. Ego te clarificávi super terram: opus consummávi, quod dedísti mihi, ut fáciam, et nunc clarífica me tu, Pater, apud temetípsum, claritáte, quam hábui, priúsquam mundus esset, apud te. Manifestávi nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi de mundo: tui erant, et mihi eos dedísti: et sermónem tuum servavérunt. Nunc cognovérunt, quia ómnia, quæ dedísti mihi, abs te sunt: quia verba, quæ dedísti mihi, dedi eis: et ipsi accepérunt, et cognovérunt vere quia a te exívi, et credidérunt quia tu me misísti. Ego pro eis rogo, non pro mundo rogo, sed pro his, quos dedísti mihi: quia tui sunt: et mea ómnia tua sunt, et tua mea sunt: et clarificátus sum in eis. Et jam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te vénio. Pater sancte, serva eos in nómine tuo, quos dedísti mihi: ut sint unum, sicut et nos. Cum essem cum eis, ego servábam eos in nómine tuo. Quos dedísti mihi, custodívi: et nemo ex eis périit, nisi fílius perditiónis, ut Scriptúra impleátur. Nunc autem ad te vénio: et hæc loquor in mundo, ut hábeant gáudium meum implétum in semetípsis. Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus eos ódio hábuit, quia non sunt de mundo, sicut et ego non sum de mundo. Non rogo, ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos a malo. De mundo non sunt, sicut et ego non sum de mundo. Sanctífica eos in veritáte. Sermo tuus véritas est. Sicut tu me misísti in mundum, et ego misi eos in mundum. Et pro eis ego sanctífico meípsum: ut sint et ipsi sanctificáti in veritáte. Non pro eis autem rogo tantum, sed et pro eis, qui creditúri sunt per verbum eórum in me: ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint: ut credat mundus, quia tu me misísti. Et ego claritátem, quam dedísti mihi, dedi eis: ut sint unum, sicut et nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me: ut sint consummáti in unum: et cognóscat mundus, quia tu me misísti, et dilexísti eos, sicut et me dilexísti. Pater, quos dedísti mihi, volo, ut ubi sum ego, et illi sint mecum: ut vídeant claritátem meam, quam dedísti mihi:

quia dilexísti me ante constitutiónem mundi. Pater juste, mundus te non cognóvit: ego autem te cognóvi, et hi cognovérunt, quia tu me misísti. Et notum feci eis nomen tuum, et notum fáciam: ut diléctio, qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Joánnem

Joann. 18, 1-40; 19, 1-42

In illo témpore: Egréssus est Jesus cum discípulis suis trans torréntem Cedron, ubi erat hortus, in quem introívit ipse et discípuli ejus. Sciébat autem et Judas, qui tradébat eum, locum: quia frequénter Jesus convénerat illuc cum discípulis suis. Judas ergo cum accepísset cohórtem, et a pontifícibus et pharisǽis minístros, venit illuc cum latérnis, et fácibus, et armis. Jesus ítaque sciens ómnia, quæ ventúra erant super eum, procéssit, et dixit eis: Quem quǽritis? Respondérunt ei: Jesum Nazarénum. Dicit eis Jesus: Ego sum. Stabat autem et Judas, qui tradébat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis: Ego sum: abiérunt retrórsum, et cecidérunt in terram. Iterum ergo interrogávit eos: Quem quǽritis? Illi autem dixérunt: Jesum Nazarénum. Respóndit Jesus: Dixi vobis, quia ego sum: si ergo me quǽritis, sínite hos abíre. Ut implerétur sermo, quem dixit: Quia quos dedísti mihi, non pérdidi ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens gládium edúxit eum: et percússit pontíficis servum: et abscídit aurículam ejus déxteram. Erat autem nomen servo Malchus. Dixit ergo Jesus Petro: Mitte gládium tuum in vagínam. Cálicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum? Cohors ergo et tribúnus et minístri Judæórum comprehendérunt Jesum, et ligavérunt eum: et adduxérunt eum ad Annam primum; erat enim socer Cáiphæ, qui erat póntifex anni illíus. Erat autem Cáiphas, qui consílium déderat Judǽis: Quia éxpedit, unum hóminem mori pro pópulo. Sequebátur autem Jesum Simon Petrus et álius discípulus. Discípulus autem ille erat notus pontífici, et introívit cum Jesu in átrium pontíficis. Petrus autem stabat ad óstium foris. Exívit ergo discípulus álius,

qui erat notus pontífici, et dixit ostiáriæ: et introdúxit Petrum. Dicit ergo Petro ancílla ostiária: Numquid et tu ex discípulis es hóminis istíus? Dicit ille: Non sum. Stabant autem servi et minístri ad prunas, quia frigus erat, et calefaciébant se: erat autem cum eis et Petrus stans, et calefáciens se. Póntifex ergo interrogávit Jesum de discípulis suis et de doctrína ejus. Respóndit ei Jesus: Ego palam locútus sum mundo: ego semper dócui in synagóga et in templo, quo omnes Judǽi convéniunt: et in occúlto locútus sum nihil. Quid me intérrogas? intérroga eos, qui audiérunt, quid locútus sim ipsis: ecce, hi sciunt, quæ díxerim ego. Hæc autem cum dixísset, unus assístens ministrórum dedit álapam Jesu, dicens: Sic respóndes pontífici? Respóndit ei Jesus: Si male locútus sum, testimónium pérhibe de malo: si autem bene, quid me cædis? Et misit eum Annas ligátum ad Cáipham pontíficem. Erat autem Simon Petrus stans et calefáciens se. Dixérunt ergo ei: Numquid et tu ex discípulis ejus es? Negávit ille et dixit: Non sum. Dicit ei unus ex servis pontíficis, cognátus ejus, cujus abscídit Petrus aurículam: Nonne ego te vidi in horto cum illo? Iterum ergo negávit Petrus: et statim gallus cantávit. Addúcunt ergo Jesum a Cáipha in prætórium. Erat autem mane: et ipsi non introiérunt in prætórium, ut non contaminaréntur, sed ut manducárent pascha. Exívit ergo Pilátus ad eos foras et dixit: Quam accusatiónem affértis advérsus hóminem hunc? Respondérunt et dixérunt ei: Si non esset hic malefáctor, non tibi tradidissémus eum. Dixit ergo eis Pilátus: Accípite eum vos, et secúndum legem vestram judicáte eum. Dixérunt ergo ei Judǽi: Nobis non licet interfícere quemquam. Ut sermo Jesu implerétur, quem dixit, signíficans, qua morte esset moritúrus. Introívit ergo íterum in prætórium Pilátus, et vocávit Jesum et dixit ei: Tu es Rex Judæórum? Respóndit Jesus: A temetípso hoc dicis, an álii dixérunt tibi de me? Respóndit Pilátus: Numquid ego Judǽus sum? Gens tua et pontífices tradidérunt te mihi: quid fecísti? Respóndit Jesus: Regnum meum non est de hoc

mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, minístri mei útique decertárent, ut non tráderer Judǽis: nunc autem regnum meum non est hinc. Dixit ítaque ei Pilátus: Ergo Rex es tu? Respóndit Jesus: Tu dicis, quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum et ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti: omnis, qui est ex veritáte, audit vocem meam. Dicit ei Pilátus: Quid est véritas? Et cum hoc dixísset, íterum exívit ad Judǽos, et dicit eis: Ego nullam invénio in eo causam. Est autem consuetúdo vobis, ut unum dimíttam vobis in Pascha: vultis ergo dimíttam vobis Regem Judæórum? Clamavérunt ergo rursum omnes, dicéntes: Non hunc, sed Barábbam. Erat autem Barábbas latro. Tunc ergo apprehéndit Pilátus Jesum et flagellávit. Et mílites plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus: et veste purpúrea circumdedérunt eum. Et veniébant ad eum, et dicébant: Ave, Rex Judæórum. Et dabant ei álapas. Exívit ergo íterum Pilátus foras et dicit eis: Ecce, addúco vobis eum foras, ut cognoscátis, quia nullam invénio in eo causam. (Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam et purpúreum vestiméntum.) Et dicit eis: Ecce homo. Cum ergo vidíssent eum pontífices et minístri, clamábant, dicéntes: Crucifíge, crucifíge eum. Dicit eis Pilátus: Accípite eum vos et crucifígite: ego enim non invénio in eo causam. Respondérunt ei Judǽi: Nos legem habémus, et secúndum legem debet mori, quia Fílium Dei se fecit. Cum ergo audísset Pilátus hunc sermónem, magis tímuit. Et ingréssus est prætórium íterum: et dixit ad Jesum: Unde es tu? Jesus autem respónsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus: Mihi non lóqueris? nescis, quia potestátem hábeo crucifígere te, et potestátem hábeo dimíttere te? Respóndit Jesus: Non habéres potestátem advérsum me ullam, nisi tibi datum esset désuper. Proptérea, qui me trádidit tibi, majus peccátum habet. Et exínde quærébat Pilátus dimíttere eum. Judǽi autem clamábant dicéntes: Si hunc dimíttis, non es amícus Cǽsaris. Omnis enim, qui se regem facit, contradícit Cǽsari. Pilátus autem cum audísset hos sermónes,

addúxit foras Jesum, et sedit pro tribunáli, in loco, qui dícitur Lithóstrotos, hebráice autem Gábbatha. Erat autem Parascéve Paschæ, hora quasi sexta, et dicit Judǽis: Ecce Rex vester. Illi autem clamábant: Tolle, tolle, crucifíge eum. Dicit eis Pilátus: Regem vestrum crucifígam? Respondérunt pontífices: Non habémus regem, nisi Cǽsarem. Tunc ergo trádidit eis illum, ut crucifigerétur. Suscepérunt autem Jesum et eduxérunt. Et bájulans sibi Crucem, exívit in eum, qui dícitur Calváriæ, locum, hebráice autem Gólgotha: ubi crucifixérunt eum, et cum eo álios duos, hinc et hinc, médium autem Jesum. Scripsit autem et títulum Pilátus: et pósuit super crucem. Erat autem scriptum: Jesus Nazarénus, Rex Judæórum. Hunc ergo títulum multi Judæórum legérunt: quia prope civitátem erat locus, ubi crucifíxus est Jesus. Et erat scriptum hebráice, græce et latíne. Dicébant ergo Piláto pontífices Judæórum: Noli scríbere Rex Judæórum, sed quia ipse dixit: Rex sum Judæórum. Respóndit Pilátus: Quod scripsi, scripsi. Mílites ergo cum crucifixíssent eum, accepérunt vestiménta ejus (et fecérunt quátuor partes: unicúique míliti partem), et túnicam. Erat autem túnica inconsútilis, désuper contéxta per totum. Dixérunt ergo ad ínvicem: Non scindámus eam, sed sortiámur de illa, cujus sit. Ut Scriptúra implerétur, dicens: Partíti sunt vestiménta mea sibi: et in vestem meam misérunt sortem. Et mílites quidem hæc fecérunt. Stabant autem juxta Crucem Jesu Mater ejus et soror Matris ejus, María Cléophæ, et María Magdaléne. Cum vidísset ergo Jesus Matrem et discípulum stantem, quem diligébat, dicit Matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus. Deínde dicit discípulo: Ecce mater tua. Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua. Póstea sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Vas ergo erat pósitum acéto plenum. Illi autem spóngiam plenam acéto, hyssópo circumponéntes, obtulérunt ori ejus. Cum ergo accepísset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et inclináto cápite trádidit spíritum. Judǽi ergo (quóniam Parascéve erat), ut non rema-

nérent in cruce córpora sábbato (erat enim magnus dies ille sábbati), rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Venérunt ergo mílites: et primi quidem fregérunt crura et alterius, qui crucifíxus est cum eo. Ad Jesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Et qui vidit, testimónium perhíbuit: et verum est testimónium ejus. Et ille scit, quia vera dicit: ut et vos credátis. Facta sunt enim hæc, ut Scriptúra impleréτur: Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt. Post hæc autem rogávit Pilátum Joseph ab Arimathǽa (eo quod esset discípulus Jesu, occúltus autem propter metum Judæórum), ut tólleret corpus Jesu. Et permísit Pilátus. Venit ergo et tulit corpus Jesu. Venit autem et Nicodémus, qui vénerat ad Jesum nocte primum, ferens mixtúram myrrhæ et áloes, quasi libras centum. Accepérunt ergo corpus Jesu, et ligavérunt illud línteis cum aromátibus, sicut mos est Judǽis sepelíre. Erat autem in loco, ubi crucifíxus est, hortus: et in horto monuméntum novum, in quo nondum quisquam pósitus erat. Ibi ergo propter Parascéven Judæórum, quia juxta erat monuméntum, posuérunt Jesum.

6 Oratio ad Dominum Jesum Christum de singulis articulis passionis ejus, dicenda a moriente vel ab alio pro eo.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi.
℟. Quia per sanctam Crucem tuam redemísti mundum.

Deus, qui pro redemptióne mundi voluísti nasci, circumcídi, a Judǽis reprobári, a Juda traditóre ósculo tradi, vínculis alligári, sicut agnus ínnocens ad víctimam duci, atque conspéctibus Annæ, Cáiphæ, Piláti, et Heródis indecénter offérri, a falsis téstibus accusári, flagéllis et oppróbriis vexári, sputis cónspui, spinis coronári, cólaphis cædi, arúndine pércuti, fácie velári, véstibus éxui, Cruci clavis affígi, in Cruce levári, inter latrónes deputári, felle et acéto potári, et láncea vulnerári: tu, Dómine, per has sanctíssimas pœnas tuas, quas ego indígnus récolo, et per

sanctam crucem et mortem tuam, líbera me (vel, si alius dicit pro eo vel ea, líbera fámulum tuum N. vel fámulam tuam N.) a pœnis inférni, et perdúcere dignéris, quo perduxísti latrónem tecum crucifíxum: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Dici præterea possunt sequentes Psalmi:

Psalmus 117

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam bonus: * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum: * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor: * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine:

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus: * et factus est mihi in salútem.

Vox exsultatiónis, et salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam: * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus: * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes: * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud: * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * exsultémus, et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, o Dómine, bene prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem sollémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi: * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Glória Patri.

Psalmus 118, i

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Glória Patri.

Psalmus 118, ii

Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhǽsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tǽdio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhǽsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Glória Patri.

7 Tres piæ et utiles morientibus Orationes, cum tribus Pater noster, et tribus Ave, María, in agone mortis recitandæ.

Primo dicitur: Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison. Pater noster. Ave, María.

Oratio

Dómine Jesu Christe, per tuam sanctíssimam agóniam, et oratiónem, qua orásti pro nobis in monte Olivéti, quando factus est sudor tuus sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram: óbsecro te, ut multitúdinem sudóris tui sanguínei, quem præ timóris angústia copiosíssime pro nobis effudísti, offérre et osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti contra multitúdinem ómnium peccatórum hujus fámuli tui N.

(fámulæ tuæ N.), et líbera eum (eam) in hac hora mortis suæ ab ómnibus pœnis et angústiis, quas pro peccátis suis se timet meruísse: Qui cum eódem Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Secundo dicitur: Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison. Pater noster. Ave, María.

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui pro nobis mori dignátus es in Cruce, óbsecro te, ut omnes amaritúdines passiónum, et pœnárum tuárum, quas pro nobis míseris peccatóribus sustinuísti in Cruce, máxime in illa hora, quando sanctíssima ánima tua egréssa est de sanctíssimo córpore tuo, offérre et osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti pro ánima hujus fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), et líbera eum (eam) in hac hora mortis ab ómnibus pœnis et passiónibus, quas pro peccátis suis se timet meruísse: Qui cum eódem Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Tertio dicitur: Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison. Pater noster. Ave, María.

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui per os Prophétæ dixísti: In caritáte perpétua diléxi te, ídeo attráxi te míserans; óbsecro te, ut eándem caritátem tuam, quæ te de cælis in terram ad tolerándas ómnium passiónum tuárum amaritúdines attráxit, offérre et osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti pro ánima hujus fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), et líbera eum (eam) ab ómnibus passiónibus et pœnis, quas pro peccátis suis timet se meruísse. Et salva ánimam ejus in hac hora éxitus sui. Aperi ei jánuam vitæ, et fac eum (eam) gaudére cum Sanctis tuis in glória ætérna. Et tu, piíssime Dómine Jesu Christe, qui redemísti nos pretiosíssimo sánguine tuo, miserére ánimæ hujus fámuli tui (fámulæ tuæ), et eam introdúcere dignéris ad semper viréntia et amœ́na loca paradísi, ut vivat

tibi amóre indivisíbili, qui a te, et ab eléctis tuis numquam separári potest: Qui cum eódem Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

CAPUT 8
DE EXSPIRATIONE

Cum tempus exspirandi instíterit, tunc maxime ab omnibus circumstantibus, flexis genibus, vehementer orationi instandum est. Ipse vero moriens, si potest, dicat; vel, si non potest, assistens sive Sacerdos pro eo clara voce pronuntiet: JESU, JESU, JESU. Quod et ea quæ sequuntur, ad illius aures, si videbitur, etiam sæpius repetat:

In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum.

Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum.

Sancta María, ora pro me.

María, mater grátiæ, mater misericórdiæ, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

Sancte Joseph, ora pro me.

Sancte Joseph, cum beáta Vírgine Sponsa tua, áperi mihi divínæ misericórdiæ sinum.

Jesu, María, Joseph, vobis cor et ánimam meam dono.

Jesu, María, Joseph, astáte mihi in extrémo agóne.

Jesu, María, Joseph, in pace vobíscum dórmiam et requiéscam.

2 Tunc, ubi viget pia consuetudo, pulsetur campana parœcialis ecclesiæ aliquibus ictibus, ad significandum fidelibus instantem mortem exspirantis ægroti, ut pro eo Deum rogare possint.

3 Egressa anima de corpore, statim dicatur:

℟. Subveníte, Sancti Dei, occúrrite, Angeli Dómini, * Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

℣. Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te.

℟. Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine, et lux perpétua lúceat ei, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat ei.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), ut defúnctus (-a) sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Si defunctus fuerit Sacerdos, post nomen proprium addatur vox Sacerdótis.

4 Interim detur campana signum transitus defuncti, pro loci consuetudine, ut audientes pro ejus anima Deum precentur. Deinde corpus, de more honeste compositum, loco decenti cum lumine collocetur: ac parva crux super pectus inter manus defuncti ponatur, aut, ubi crux desit, manus in modum crucis componantur, interdumque aspergatur aqua benedicta, et interim, donec efferatur, qui adsunt, sive Sacerdotes, sive alii, orabunt pro defuncto.

Ingressus est Eliseus domum
et ecce puer mort... IV. R. 4
Ego occid. Dt. 32
duces. T. 13.
1879.
Dns. . . I. R. 2.
Tu es. . Sap 16.
Tulitque puerum de sinu ejus
et portavit in cœnac. III. R. 17.

TITULUS VI

CAPUT 1

DE EXSEQUIIS

Sacras cæremonias ac ritus, quibus ex antiquissima traditione et Summorum Pontificum institutis sancta mater Ecclesia catholica in filiorum suorum exsequiis uti solet, tamquam vera religionis mysteria christianæque pietatis signa, et fidelium mortuorum saluberrima suffragia, Parochi summo studio servare debent, atque usu retinere.

2 His itaque præstandis, qua par est modestia ac devotione ita se habebunt, ut ad defunctorum salutem, simulque ad vivorum pietatem, quemadmodum vere sunt, non ad quæstum ejusmodi ritus sancti instituti esse videantur.

3 Nullum corpus sepeliatur, præsertim si mors repentina fuerit, nisi post congruum temporis intervallum, quod satis sit ad omnem prorsus de vero obitu dubitationem tollendam.

4 Nisi gravis causa obstet, cadavera fidelium, antequam tumulentur, transferenda sunt e loco in quo reperiuntur, in ecclesiam, ubi funus, idest totus ordo exsequiarum quæ in probatis liturgicis libris describuntur, persolvatur.

5 Ecclesia in quam cadaver pro funere transferri debet, ex jure ordinario est ecclesia propriæ defuncti parœciæ, nisi defunctus aliam funeris ecclesiam legitime elegerit, vel jure particulari aliter statuatur.

Si defunctus plures habuerit parœcias proprias, ecclesia funeris est ecclesia parœciæ in cujus territorio decessit.

6 In dubio de jure alius ecclesiæ, jus propriæ ecclesiæ parœcialis semper prævalere debet.

7 Quod antiquissimi est instituti, illud, quantum fieri poterit, retineatur, ut Missa, præsente corpore defuncti, pro eo celebretur, antequam sepulturæ tradatur.

8 Missa exsequialis pro defunctis celebrari poterit, etiamsi Festum duplex vel dies Dominica occurrerit; dummodo Missa conventualis vel parœcialis, et Officia divina non impediantur, magnaque diei celebritas non obstet, juxta rubricas Missalis.

9 Districte prohibetur ne quis, sepulturæ vel exsequiarum seu anniversarii mortuorum causa, quidquam exigat ultra id quod in diœcesano taxarum indice statuitur.

10 Cum autem antiquissimi ritus ecclesiastici sit, cereos accensos in exsequiis et funeribus deferre, caveant Parochi aliique Sacerdotes ne ejusmodi ritus omittatur, ac ne quid avare aut indigne in eo committatur.

11 Pauperes vero, quibus mortuis nihil, aut tam parum superest, ut consuetis impensis humari non possint, gratis omnino ac decenter funerentur et sepeliantur, cum exsequiis, secundum liturgicas leges et diœcesana statuta, præscriptis; ac debita lumina suis impensis, si opus sit, adhibeant Sacerdotes, ad quos defuncti cura pertinet, vel aliqua pia confraternitas, si sit, juxta loci consuetudinem.

12 Sacerdos, aut cujusvis ordinis Clericus defunctus, vestibus suis communibus, usque ad talarem vestem inclusive, tum desuper sacro vestitu sacerdotali, vel clericali, quem ordinis sui ratio deposcit, quantum fieri potest, induatur; unusquisque autem cum tonsura et bireto.

13 Sacerdos quidem super talarem vestem, amictu, alba, cingulo, manipulo, stola et casula seu planeta coloris violacei sit indutus.

14 Diaconus vero induatur amictu, alba, cingulo, manipulo, stola super humerum sinistrum, quæ sub axilla dextera annectatur, et dalmatica violacei coloris.

15 Subdiaconus autem amictu, alba, cingulo, manipulo, et tunicella coloris violacei.

16 Alii præterea inferioris ordinis Clerici superpelliceo supra vestem talarem ornari debent.

17 Laici cadaver, generis aut dignitatis cujusvis ille fuerit, Clerici ne deferant.

18 Corpora defunctorum in ecclesia ponenda sunt pedibus versus Altare majus; vel si funerentur in oratoriis, aut capellis, ponantur cum pedibus versis ad illarum Altaria: quod etiam pro situ et loco fiat in sepulcro. Presbyteri vero habeant caput versus Altare.

19 Pallia, aut alia Altaris ornamenta, ad ornatum feretri vel tumbæ ne adhibeantur.

20 Cadavera fidelium sepelienda sunt in cœmeterio rite benedicto. Parœciæ autem suum quæque cœmeterium habeant, nisi unum pluribus commune ab Ordinario loci sit legitime constitutum.

21 Sepulcra Sacerdotum et Clericorum cujuscumque ordinis, ubi fieri potest, a sepulcris laicorum separata sint, ac decentiore loco sita; præterea, ubi id commodum fuerit, alia pro Sacerdotibus, alia pro inferioris ordinis Ecclesiæ ministris parentur.

22 In ecclesiis cadavera ne sepeliantur, nisi agatur de cadaveribus Episcoporum residentialium, Abbatum vel Prælatorum nullius in propria ecclesia sepeliendis, vel Romani Pontificis, regalium personarum aut S. R. E. Cardinalium.

23 Subtus altare nullum sit reconditum cadaver; cadavera autem quæ prope altare sepulta forte sunt, distent ab eo saltem spatio unius metri; secus Missam in altari celebrare non licet, donec cadaver removeatur.

24 Ceterum nemo christianus in communione fidelium defunctus, extra ecclesiam, aut cœmeterium rite benedictum sepeliri debet; sed si necessitas cogat ex aliquo eventu aliquando ad tempus aliter fieri, curetur, ut, quatenus fieri possit, corpus in locum sacrum quamprimum transferatur; et interim semper Crux capiti illius apponi debet, ad significandum illum in Christo quievisse.

25 Nullum porro cadaver perpetuæ sepulturæ ecclesiasticæ ubivis traditum exhumare licet, nisi de licentia Ordinarii.

CAPUT 2

DE IIS QUIBUS NEGANDA EST ECCLESIASTICA SEPULTURA

Ignorare non debet Parochus, qui ab ecclesiastica sepultura ipso jure sunt excludendi, ne quemquam ad illam contra sacrorum Canonum decreta umquam admittat.

2 Ad sepulturam ecclesiasticam non sunt admittendi qui sine Baptismo decesserint.

Catechumeni, qui nulla sua culpa sine Baptismo moriantur, baptizatis accensendi sunt.

3 Ecclesiastica sepultura privantur, nisi ante mortem aliqua dederint pænitentiæ signa:

1° Notorii apostatæ a christiana fide, aut sectæ hæreticæ vel schismaticæ aut sectæ massonicæ aliisve ejusdem generis societatibus notorie addicti;

2° Excommunicati vel interdicti post sententiam condemnatoriam vel declaratoriam;
3° Qui se ipsi occiderint deliberato consilio;
4° Mortui in duello aut ex vulnere inde relato;
5° Qui mandaverint suum corpus cremationi tradi;
6° Alii peccatores publici et manifesti.

Occurrente prædictis in casibus aliquo dubio, consulatur, si tempus sinat, Ordinarius; permanente dubio, cadaver sepulturæ ecclesiasticæ tradatur, ita tamen ut removeatur scandalum.

4 Excluso ab ecclesiastica sepultura deneganda quoque sunt tum quælibet Missa exsequialis, etiam anniversaria, tum alia publica officia funebria.

CAPUT 3

EXSEQUIARUM ORDO

Constituto tempore quo corpus ad ecclesiam deferendum est, convocetur Clerus, et alii qui funeri interesse debent, et in parœcialem vel in aliam ecclesiam, juxta loci consuetudinem, ordine conveniant; ac, datis certis campanæ signis, eo modo et ritu quo in eo loco fieri solet, Parochus, indutus superpelliceo et stola nigra, vel etiam pluviali ejusdem coloris, clerico præferente Crucem et alio aquam benedictam, ad domum defuncti una cum aliis procedit. Distribuuntur cerei et accenduntur intorticia.

Mox ordinatur processio, præcedentibus laicorum confraternitatibus, si adsint: tum sequitur Clerus regularis et sæcularis per ordinem; binique procedunt, prælata Cruce, devote Psalmos, ut infra, decantantes, Parocho præcedente feretrum cum luminibus; inde sequuntur alii funus comitantes, et pro defuncto Deum rite deprecantes sub silentio.

2 Parochus vero, antequam cadaver efferatur, illud aspergit aqua benedicta; mox dicit sine cantu Antiphonam: Si iniquitátes.

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

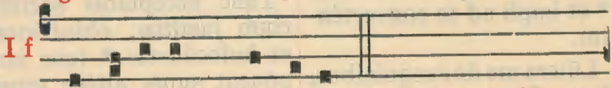
Réquiem ætérnam * dona ei, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat ei.

Si Exsequiæ fiant pro pluribus defunctis, in hoc versu, et in omnibus versiculis et Orationibus, pro singulari ponatur numerus pluralis, præterquam in Oratione Non intres, ut infra, pag. 151.

Deinde Parochus repetit Antiphonam totam: Si iniquitátes observáveris, Dómine: Dómine, quis sustinébit?

Tum cadaver effertur, Parochusque de domo procedens, statim gravi voce intonat Antiphonam:

Cantores inchoant:

Clero alternatim prosequente:

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim, in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim, veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

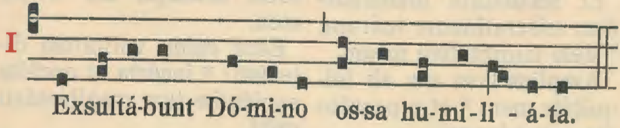
Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam * dona ei, Dómine.

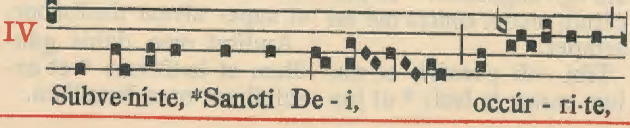
Et lux perpétua * lúceat ei.
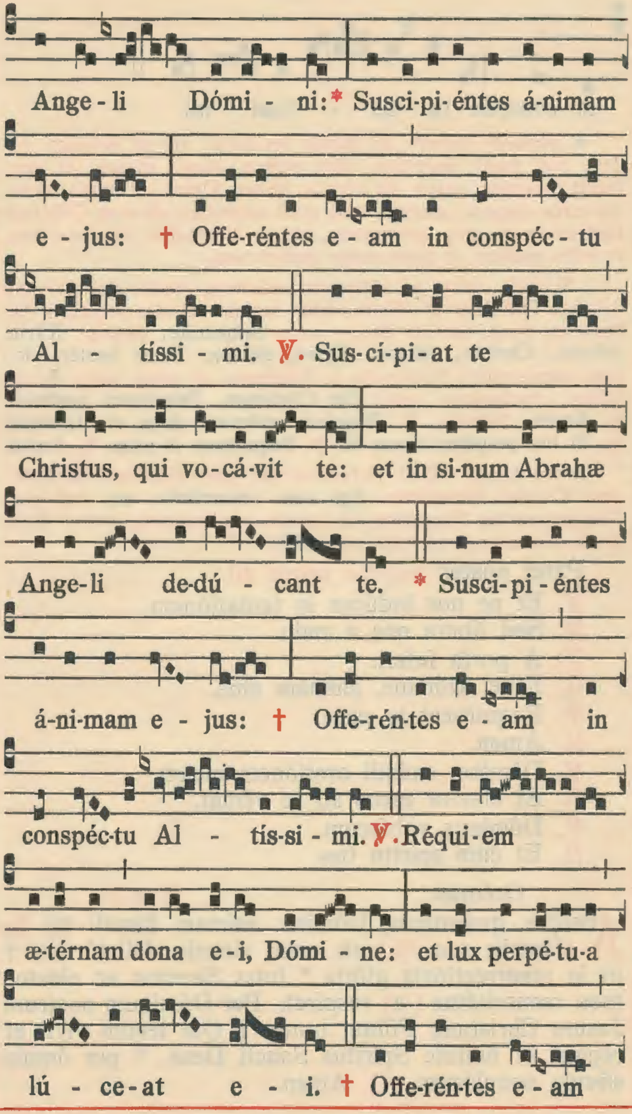
Ac si longitudo itineris postulaverit, dicantur Psalmi Graduales, Ad Dóminum cum tribulárer, pag. 166, etc., vel alii Psalmi ex Officio Defunctorum, et in fine cujuslibet Psalmi dicitur: Réquiem ætérnam dona ei, Dómine, etc.; qui Psalmi devote, distincte, gravique voce recitari debent usque ad ecclesiam.
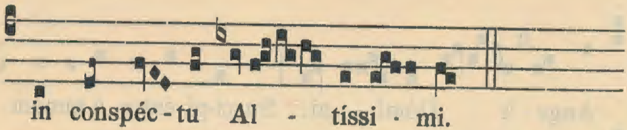
3 Ad ingressum ecclesiæ repetitur Antiphona:

Deinde, ecclesiam ingressi, cantant Responsorium, Cantore incipiente et Clero alternatim respondente, videlicet:

Ange-li Dómi-ni: * Susci-pi-éntes á-nimam
e-jus: † Offe-réntes e-am in conspéc-tu
Al-tíssi-mi. ℣. Sus-ci-pi-at te
Christus, qui vo-cá-vit te: et in si-num Abrahæ
Ange-li de-dú-cant te. * Susci-pi-éntes
á-ni-mam e-jus: † Offe-rén-tes e-am in
conspéc-tu Al-tís-si-mi. ℣. Réqui-em
æ-térnam dona e-i, Dómi-ne: et lux perpé-tu-a
lú-ce-at e-i. † Offe-rén-tes e-am

4 Deposito feretro in medio ecclesiæ, ita ut defuncti pedes, nisi fuerit Sacerdos, sint versus Altare majus, si vero fuerit Sacerdos, caput sit versus ipsum Altare, et cereis accensis circa corpus, statim, nisi quid impediat, dicatur Officium Defunctorum, cum Invitatorio, tribus Nocturnis, et Laudibus, ut infra ponitur, et duplicentur Antiphonæ.

Si vero, delato ad ecclesiam cadavere, statim persolvi non debeant Officium et Missa, quæ serius vel die sequenti habeantur, tunc, cantato Responsorio Subveníte, dicatur: Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison. Pater noster, etc., cum sequentibus Versiculis et Oratione, ut infra, num. 5, adhibita conclusione brevi Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen. Deinde: ℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat ei. ℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.

5 Ad finem Officii Defunctorum, post repetitam Antiphonam Cantici Benedictus Ego sum resurréctio, etc. (vel post Nocturnum vel Nocturnos, si Laudes omittantur), dicitur flexis genibus (cantando ut infra, pag. 154):

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Absólve, quǽsumus, Dómine, ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.) ab omni vínculo delictórum: † ut in resurrectiónis glória * inter Sanctos et eléctos tuos resuscitátus (-a) respíret. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: † Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Si defunctus fuerit Sacerdos, post nomen proprium addatur vox Sacerdótis.

Vel dicatur alia Oratio conveniens, ut infra, pag. 168 et seqq.

Post Orationem, si hæc non dicitur immediate ante Exsequias vel Missam vel Absolutionem, adduntur ℣℣. Réquiem ætérnam et Requiéscant, ut infra, pag. 171.

Omnes Orationes in Exsequiis et in Officio Defunctorum cantantur in tono feriali, id est recto tono, vel in altero tono feriali ad libitum.
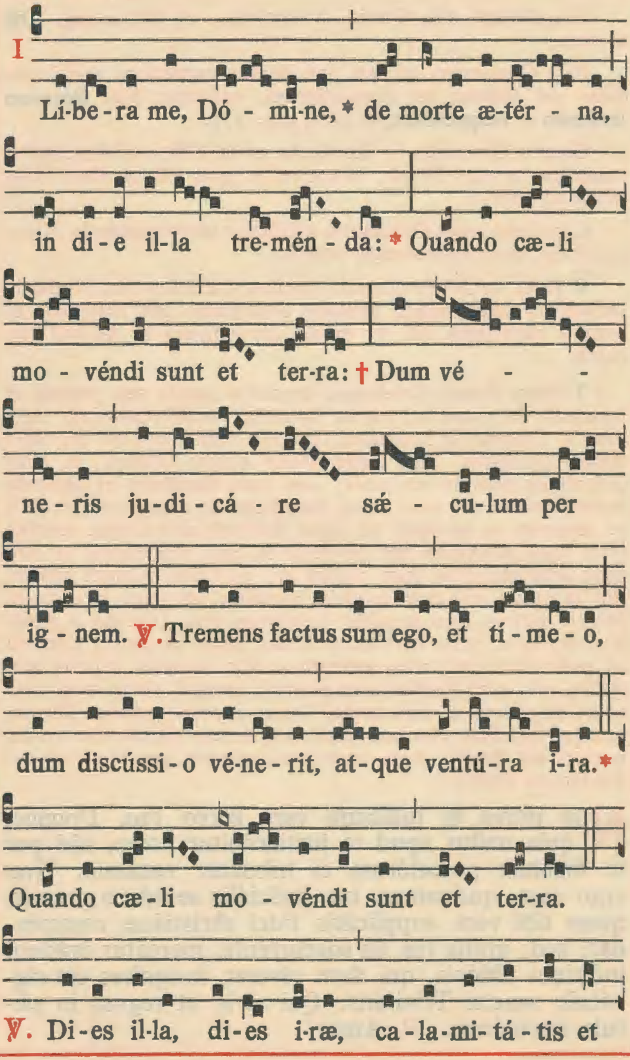
Conclusio longa Orationum adhibetur tantummodo in Missa et Officio, extra vero semper brevis.
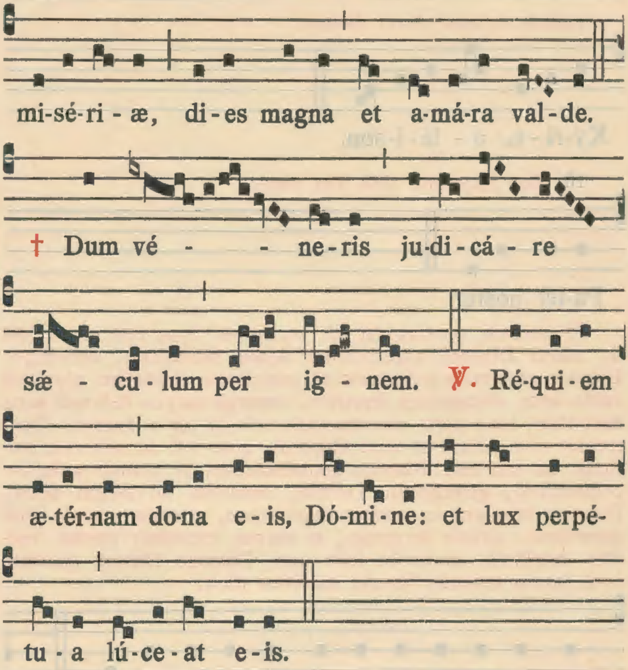
6 Dum in Officio dicuntur Laudes, Sacerdos cum Ministris paratur ad celebrandam Missam sollemnem pro defuncto, si tempus congruens sit, ut in die depositionis in Missali Romano.

7 Finita Missa, Celebrans, depositis casula seu planeta et manipulo in plano ad cornu Epistolæ, accipit pluviale nigri coloris, Diacono et Subdiacono paratis remanentibus, depositis tamen manipulis. Tum Subdiaconus accipit Crucem, et, præcedentibus duobus acolythis, uno cum thuribulo et navicula incensi, alio cum vase aquæ benedictæ et aspersorio, accedit ad feretrum et se sistit ad caput defuncti cum Cruce, medius inter duos acolythos seu ceroferarios cum candelabris et candelis accensis. Post eum omnes alii de Clero veniunt ordinatim in gradu suo cum candelis accensis, et stant in circuitu feretri: ultimo loco sequitur Celebrans cum Diacono a sinistris, et, facta prius reverentia Altari, sistit se contra Crucem ad pedes defuncti, retro astantibus ei a sinistris duobus acolythis, uno cum thuribulo et navicula incensi, altero cum vase aquæ benedictæ et aspersorio. Tunc, Diacono tenente librum, junctis manibus absolute dicit sequentem Orationem (nulla numeri aut generis facta mutatione, etiamsi pro pluribus aut pro femina dicatur):

Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine, quia nullus apud te justificábitur homo, nisi per te ómnium peccatórum ei tribuátur remíssio. Non ergo eum, quǽsumus, tua judiciális senténtia premat, quem tibi vera supplicátio fídei christiánæ comméndat: sed, grátia tua illi succurrénte, mereátur evádere judícium ultiónis, qui dum víveret, insignítus est signáculo sanctæ Trinitátis: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

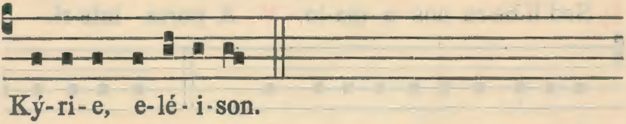
8 Deinde, Cantore incipiente, Clerus circumstans cantat sequens Responsorium:

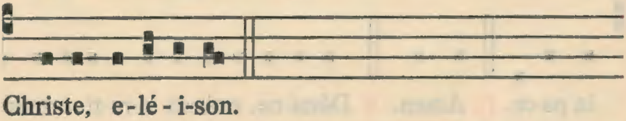

Repet. Líbera me, Dómine, usque ad ℣. Tremens.

9 Dum repetitur prædictum Responsorium, Sacerdos, Diacono ministrante, accipit incensum de navicula et ponit in thuribulum, benedicens illud more solito. Finito Responsorio, Cantor cum primo Choro dicit:

Et secundus Chorus respondet:

Deinde omnes simul dicunt:

Ký-ri - e, e - lé - i-son.

10 Mox Sacerdos dicit alta voce:

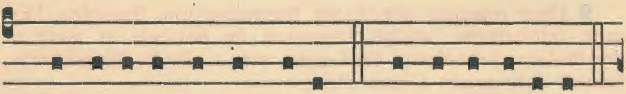

Pa-ter noster.

Et secreto continuatur ab omnibus. Ipse interim accipit de manu Diaconi aspersorium aquæ benedictæ, eodemque Diacono comitante a dexteris et anteriorem fimbriam pluvialis sublevante, circumiens feretrum, aspergit corpus defuncti aqua benedicta, ter a parte sinistra cadaveris et ter a dextera. Cum transit ante Altare et ante Crucem, quæ est ex adverso, profunde se inclinat, Diacono genuflectente; si transit ante Sacramentum, genuflectit. Deinde, reversus ad locum suum, Diacono ministrante, accipit thuribulum, et eodem modo quo asperserat, circuit feretrum, et corpus incensat; postea, reddito thuribulo, stans in loco suo, Diacono librum apertum ante ipsum tenente, junctis manibus dicit:

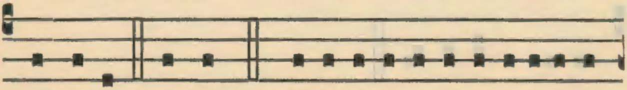
℣. Et ne nos in-dú-cas in ten-ta - ti - ó-nem.

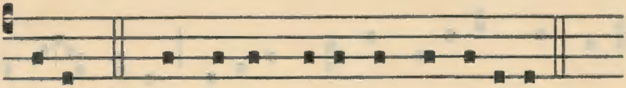
℟. Sed lí-be-ra nos a ma-lo. ℣. A porta ínfe-ri.

℟. E-ru - e, Dómi-ne, á-nimam e-jus. ℣. Requi - éscat

in pa-ce. ℟. Amen. ℣. Dómi-ne, exáudi o-ra-ti - ó-nem

me-am. ℟. Et clamor me-us ad te vé-ni-at.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

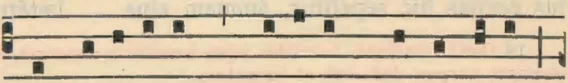
Orémus. Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), quam hódie de hoc sæculo migráre jussísti, † ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem, sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam paradísi perdúci; * ut, quia in te sperávit et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia ætérna possídeat. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

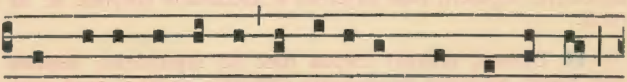
Si defunctus fuerit Sacerdos, in Oratione dicatur: pro ánima fámuli tui N. Sacerdótis, quam, etc.

11 Finita Oratione, corpus defertur ad sepulcrum, si tunc deferendum sit; dum autem portatur, vel in eodem loco, si tunc non portetur, Clerici cantant Antiphonam:

VII

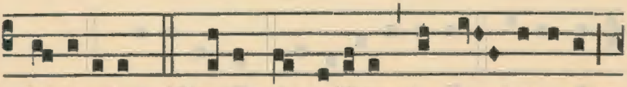
In pa-ra-dí-sum * de-dú-cant te Ange-li:

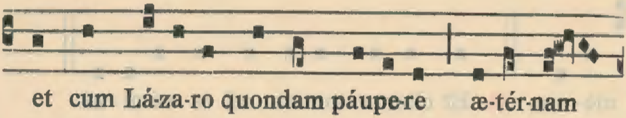
in tu-o advén-tu sus-cí-pi-ant te Már-ty-res,

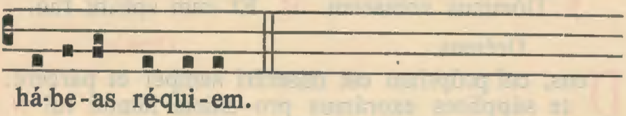

et per-dú-cant te in ci-vi-tá-tem sanc-tam

Je-rú-sa-lem. Cho-rus Ange-lórum te sus-cí-pi-at,

12 Cum autem pervenerit ad sepulcrum, si non sit benedictum, Sacerdos illud benedicit, dicens hanc Orationem:

Orémus. Oratio

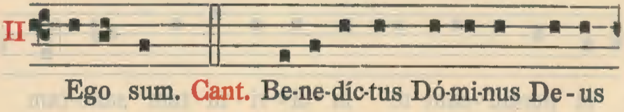
Deus, cujus miseratióne ánimæ fidélium requiéscunt, hunc túmulum bene ✠ dícere dignáre, eíque Angelum tuum sanctum députa custódem: et quorum quarúmque córpora hic sepeliúntur, ánimas eórum ab ómnibus absólve vínculis delictórum, ut in te semper cum Sanctis tuis sine fine læténtur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

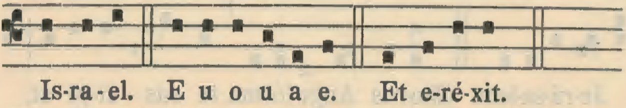
Si sepulcrum pro uno tantum inserviat, dicatur: et cujus corpus hic sepelítur, ánimam ejus . . . lætétur.

13 Dicta Oratione, Sacerdos aqua benedicta aspergat, deinde incenset corpus defuncti et tumulum.

Quod si sepulcrum jam sit benedictum, omittitur tum benedictio sepulcri, tum aspersio et incensatio corporis ac tumuli.

14 Deinde, etiamsi corpus tunc ad sepulturam delatum non fuerit, Sacerdos prosequatur Officium, ut infra, quod numquam omittitur; et intonet Antiphonam:

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-79

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, Prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:
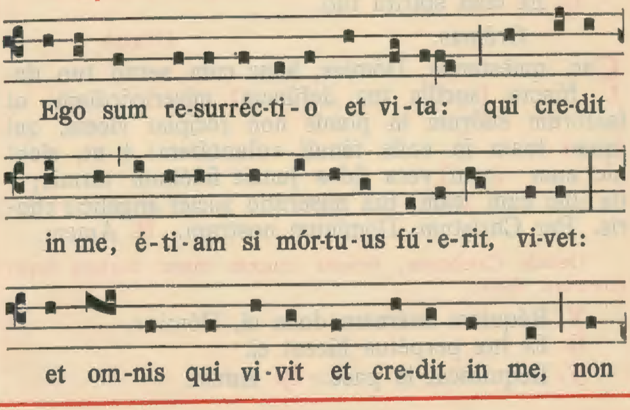
Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Réquiem ætérnam * dona ei, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat ei.

Et repetitur Antiphona:

mo-ri-é-tur in æ-tér-num.

Postea Sacerdos dicit: Chorus prosequitur:

Ký-ri-e, e-lé-i-son. Chris-te, e-lé-i-son.

Sacerdos:

Ký-ri-e, e-lé-i-son. Pa-ter nos-ter.

Interim corpus, quin circumeat, aspergit.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣: A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Fac, quǽsumus, Dómine, hanc cum servo tuo defúncto (ancílla tua defúncta) misericórdiam, ut factórum suórum in pœnis non recípiat vicem, qui (quæ) tuam in votis ténuit voluntátem: † ut, sicut hic eum (eam) vera fides junxit fidélium turmis; * ita illic eum (eam) tua miserátio sóciet angélicis choris. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Celebrans, faciens crucem manu dextera super feretrum, dicit:

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat ei.
℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.

℣. Anima ejus, et ánimæ ómnium fidélium defunctórum, per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

15 Deinde cum a sepulcro in ecclesiam vel ab ecclesia in sacristiam, præcedente Cruce, revertuntur, Celebrans inchoat sine cantu Antiphonam Si iniquitátes, et cum Clero recitat Psalmum De profúndis, etc., ut supra, pag. 146.

In fine Psalmi additur in numero plurali:

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.
Et lux perpétua * lúceat eis.

Et ab omnibus repetitur tota Antiphona:

Si iniquitátes observáveris, Dómine: Dómine, quis sustinébit?

Deinde in sacristia Sacerdos, antequam paramentis exuatur, dicit sequentes Preces:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster secreto usque ad
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.
℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

16 Si vero, ob rationabilem causam, ex. gr. ob temporis angustiam vel aliorum funerum instantem necessitatem, prædictum Officium Defunctorum cum tribus Nocturnis et Laudibus dici non possit; deposito in ecclesia feretro cum corpore, dicatur saltem primum Nocturnum cum Laudibus, vel

etiam sine Laudibus, incipiendo ab Invitatorio Regem, cui ómnia vivunt. Et postea omnia alia dicantur, quæ supra præscripta sunt dicenda post Officium Defunctorum et Missam.

17 Quod si ob rationabilem causam ne unum quidem Nocturnum sine Laudibus dici possit, aliæ prædictæ preces et suffragia numquam omittantur.

18 Missa vero, si hora sit congruens, ritu pro defunctis, ut in die obitus, præsente corpore, ne omittatur, nisi obstet magna diei sollemnitas, aut aliqua necessitas aliter suadeat: et post Missam fiat ut supra.

19 Ritus superius descriptus servandus est pro defunctis adultis, tam Clericis quam laicis, etiam a Diacono Exsequias peragente de Ordinarii loci vel Parochi licentia, gravi de causa concedenda, quæ in casu necessitatis legitime præsumitur.

CAPUT 4

OFFICIUM DEFUNCTORUM

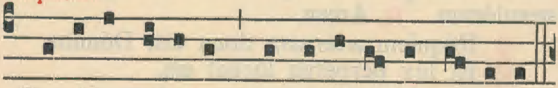
Dicitur in Choro in die depositionis et aliis diebus pro temporis opportunitate et ecclesiarum consuetudine. In die vero depositionis, in die post acceptum mortis nuntium, et tertio, septimo, trigesimo et anniversario, etiam late sumpto, et quoties sollemniter celebratur Officium, duplicantur Antiphonæ; et in fine omnium Psalmorum semper dicitur: Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine. Et lux perpétua * lúceat eis; etiam si pro uno tantum fiat Officium. (Psalmi incipiuntur ut infra notatur, etiam quando non duplicantur Antiphonæ.)

AD VESPERAS

Quoties Vesperæ vel delationem cadaveris ad ecclesiam ac Responsorium Subveníte, vel Officium diei currentis immediate non sequantur, dicitur secreto Pater noster et Ave, María; secus absolute incipitur a sequenti

1 Antiphona

III b

Pla-cé-bo Dómi-no * in re-gi-ó-ne vi-vó-rum.

Ps. Di-lé-xi, quó-ni-am exáudi- et Dó-mi-nus.

E u o u a e.

Psalmus 114

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: † miséricors Dóminus, et justus, * et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: † óculos meos a lácrimis, * pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

In fine omnium Psalmorum dicitur:

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Antiphona

Pla-cé-bo Dó-mi-no in re-gi-ó-ne vi-vó-rum.

2 Antiphona

II D

He-u me! * qui-a in-co-lá-tus me-us

pro-longá-tus est. Ps. Ad Dómi-num cum tribu-lárer

clamá-vi. E u o u a e.

Psalmus 119

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

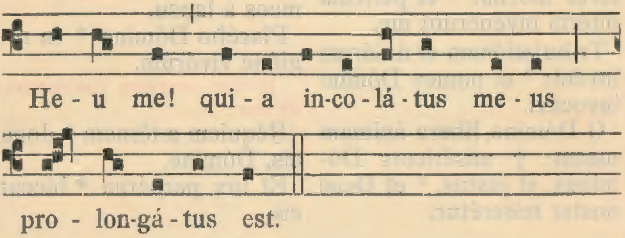
Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: † habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

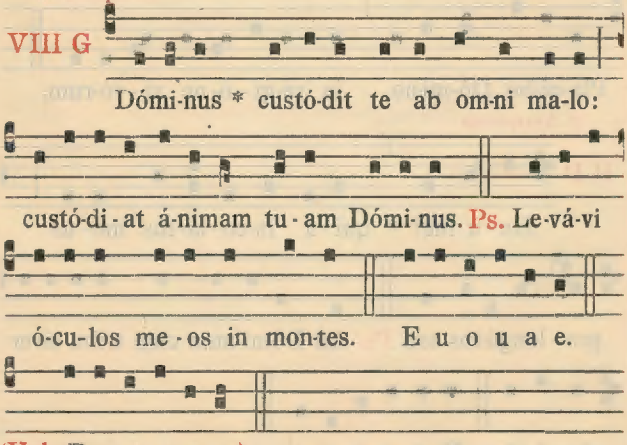
Réquiem ætérnam.

Antiphona

3 Antiphona

VIII G

(Vel E u o u a e.)

Psalmus 120

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce, non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

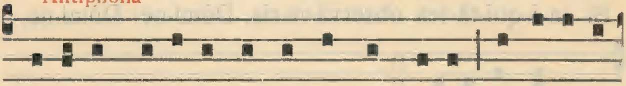
Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

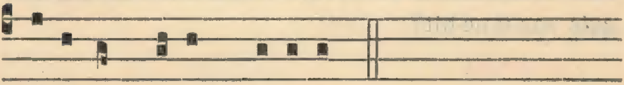
Dóminus custódiat introítum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

Réquiem ætérnam.

Antiphona

Dómi-nus custó-dit te ab omni ma-lo: custó-di-at

á-ni-mam tu-am Dómi-nus.

4 Antiphona

VIII G

Si in-i-qui-tá-tes * observáve-ris, Dómi-ne:

Dó-mi-ne, quis sus-ti-né-bit? Ps. De pro-fún-dis

clamá-vi ad te, Dó-mi-ne. E u o u a e.

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáve-

ris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

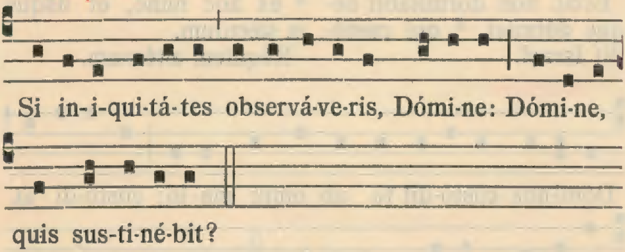
A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

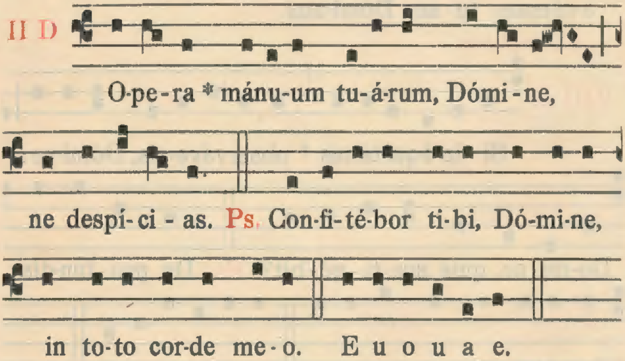
Réquiem ætérnam.

Antiphona

5 Antiphona

II D

Psalmus 137

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua,

et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

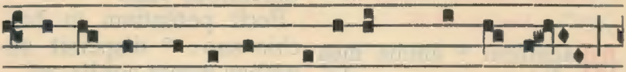
Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: † et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, * et salvum me fecit déxtera tua.

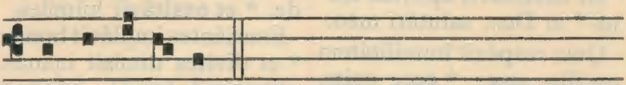
Dóminus retríbuet pro me: † Dómine, misericórdia tua in sǽculum: * ópera mánuum tuárum ne despícias.

Réquiem ætérnam.

Antiphona

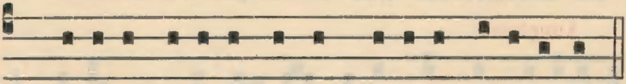
O-pe - ra má-nu - um tu - á-rum, Dó-mi - ne,

ne de-spi-ci - as.

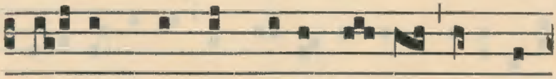
℣. Audí-vi vo-cem de cæ-lo di-cén-tem mi-hi.
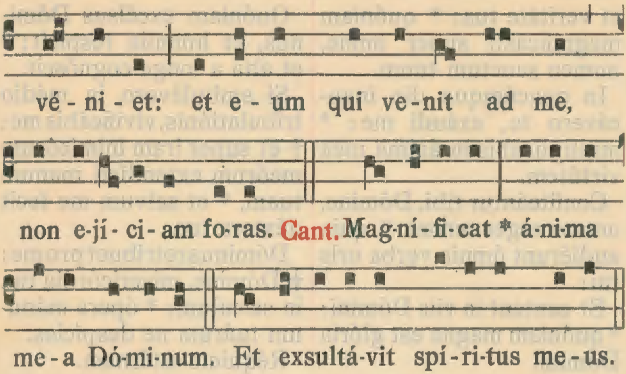

℟. Be - á-ti mórtu - i, qui in Dómi-no mo-ri - úntur.

Ad Magnificat, Antiphona

VII c

Om-ne * quod dat mi-hi Pa - ter, ad me

Canticum Beatæ Mariæ Virginis

Luc. 1, 46-55

Magníficat * ánima mea Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

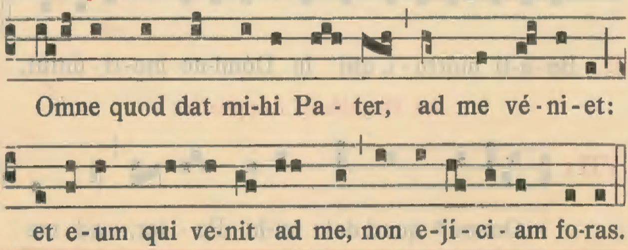
Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Réquiem ætérnam.

Antiphona

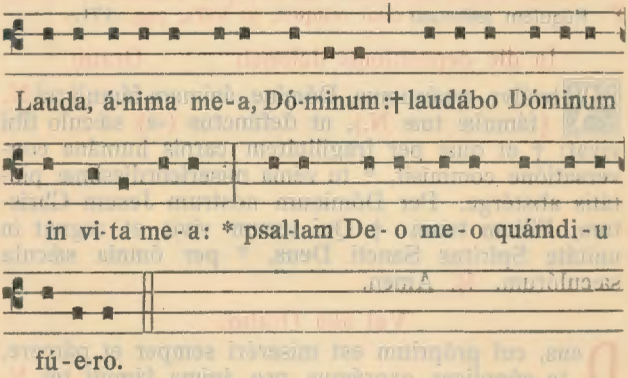
Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus, similiter et ad Laudes.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Sequens Psalmus Lauda, ánima mea non dicitur in die obitus seu depositionis defuncti, neque aliis diebus quibus Officium recitatur ritu duplici.

Psalmus 145

Nolíte confídere in princípibus: * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, † spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, † facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, † pupíllum et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus, Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Réquiem ætérnam.

Deinde:

℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimam ejus (ánimas eórum).
℣. Requiéscat (-ant) in pace. ℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dicitur Oratio conveniens ex iis, quæ sequuntur; deinde ℣. Réquiem ætérnam cum reliquis, ut infra, pag. 171.

In die depositionis defuncti — Oratio

Absólve, quǽsumus, Dómine, ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), ut defúnctus (-a) sǽculo tibi vivat: † et quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, * tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: † Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Vel alia Oratio:

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), quam hódie de hoc sǽculo migráre jussísti: † ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem, sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam paradísi perdúci; * ut, quia in te sperávit et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia ætérna possídeat. Per Dóminum nostrum.

In die tertio, septimo et trigesimo depositionis defuncti — Oratio

Quǽsumus, Dómine, ut ánimæ fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), cujus depositiónis diem tértium (vel séptimum, vel trigésimum) commemorámus, † Sanctórum atque electórum tuórum largíri dignéris consórtium; * et rorem misericórdiæ tuæ perénnem infúndas. Per Dóminum nostrum.

In Anniversario Oratio

Deus, indulgentiárum Dómine: † da ánimæ fámuli tui N. (fámulæ tuæ N., vel animábus famulórum famularúmque tuárum), cujus (quorum) anniversárium depositiónis diem commemorámus, * refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum nostrum.

Pro defuncto Summo Pontifice Oratio

Deus, qui inter summos sacerdótes fámulum tuum N. ineffábili tua dispositióne connumerári voluísti: † præsta, quǽsumus; ut, qui unigéniti Fílii tui vices in terris gerébat, * sanctórum tuórum pontíficum consórtio perpétuo aggregétur. Per eúndem Dóminum nostrum.

Pro defuncto Episcopo Oratio

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. (fámulos tuos N. et N.) pontificáli fecísti dignitáte vigére: † præsta, quǽsumus; * ut eórum quoque perpétuo aggregé(n)tur consórtio. Per Dóminum nostrum.

Pro Episcopo Cardinali defuncto dicatur: fámulum tuum N. Epíscopum Cardinálem pontificáli fecísti dignitáte.

Pro Presbytero Cardinali, qui episcopali dignitate auctus fuerit: fámulum tuum N. Presbýterum Cardinálem pontificáli fecísti dignitáte.

Pro Presbytero Cardinali, qui episcopali dignitate auctus non fuerit: fámulum tuum N. Presbýterum Cardinálem sacerdotáli fecísti dignitáte.

Pro Diacono Cardinali, qui fuerit Sacerdos: fámulum tuum N. Diáconum Cardinálem sacerdotáli fecísti dignitáte.

Pro Diacono autem Cardinali, qui in ordine Presbyteratus non fuerit constitutus, dicatur Oratio Inclína, Dómine, quæ habetur paulo infra, hoc modo: ut ánimam fámuli tui N. Diáconi Cardinális, quam de hoc sǽculo, etc.

Pro defuncto Sacerdote Oratio

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. (fámulos tuos N. et N.) sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: † præsta, quǽsumus; * ut eórum

quoque perpétuo aggregé(n)tur consórtio. Per Dóminum nostrum.

Item alia Oratio

Præsta, quǽsumus, Dómine: † ut ánima fámuli tui N. Sacerdótis, quem, in hoc sǽculo commorántem, sacris munéribus decorásti, * in cælésti sede gloriósa semper exsúltet. Per Dóminum nostrum.

Pro uno Defuncto Oratio

Inclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur: † ut ánimam fámuli tui N., quam de hoc sǽculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, * et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum nostrum.

Pro una Defuncta Oratio

Quǽsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ N.: † et a contágiis mortalitátis exútam, * in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum nostrum.

Pro defunctis fratribus, propinquis et benefactoribus Oratio

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor: † quǽsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sǽculo transiérunt, * beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Dóminum nostrum.

Pro patre et matre Oratio

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti: † miserére cleménter animábus patris et matris meæ, eorúmque peccáta dimítte; * meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum nostrum.

Si Officium fit pro pluribus patribus et matribus, dicatur animábus paréntum nostrórum, et ubi dicitur meque, dicatur nosque.

Si pro patre tantum, dicatur ánimæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantum, dicatur ánimæ matris meæ, *vel* nostræ.

In Officio pro Defunctis in genere **Oratio**

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulos tuos pontificáli seu sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: † præsta, quǽsumus; * ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor: † quǽsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sǽculo transiérunt, * beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: † ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, * piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Post Orationem dicitur (semper plurali numero):

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat eis.

Deinde Cantores:

AD MATUTINUM

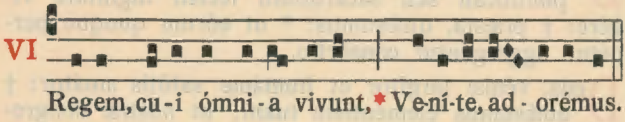
Quoties Matutinum vel delationem cadaveris ad ecclesiam ac Responsorium Subveníte, *vel Matutinum et Laudes diei currentis immediate non sequatur, dicitur secreto* Pater noster, Ave, María *et* Credo; *secus absolute incipitur ab Invitatorio, vel ab Antiphona Nocturni.*

Sequens Invitatorium dicitur semper in Officio Defunctorum, quando persolvitur cum tribus Nocturnis, etiam sub ritu semiduplici, aut cum unico quidem Nocturno, sed sub ritu duplici. In reliquis vero casibus omittitur.

Nocturni enim inferius positi, præterquam in die Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum, omnes dici
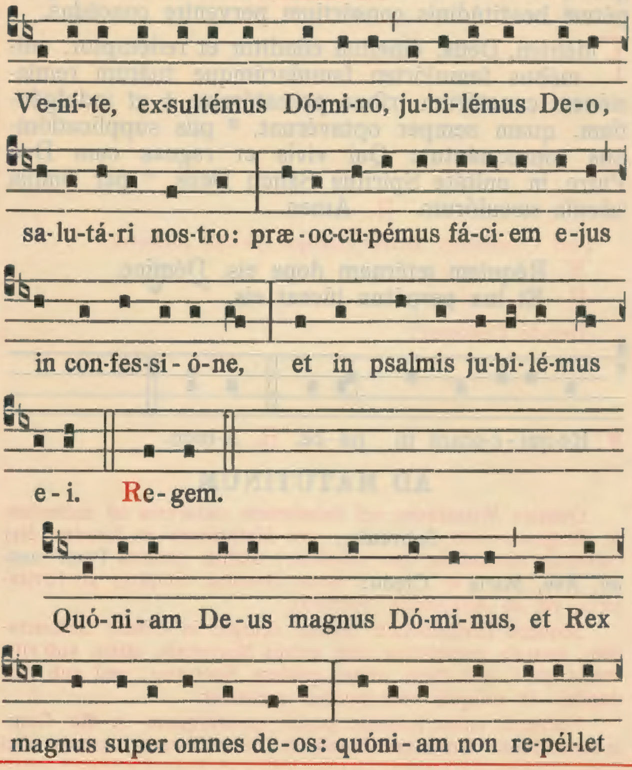
possunt vel etiam unus tantum, ita tamen, ut extra diem depositionis, in qua semper dicitur primus Nocturnus, Dominica, Feria II et V dicatur primus, Feria III et VI secundus, et Feria IV et Sabbato tertius Nocturnus.
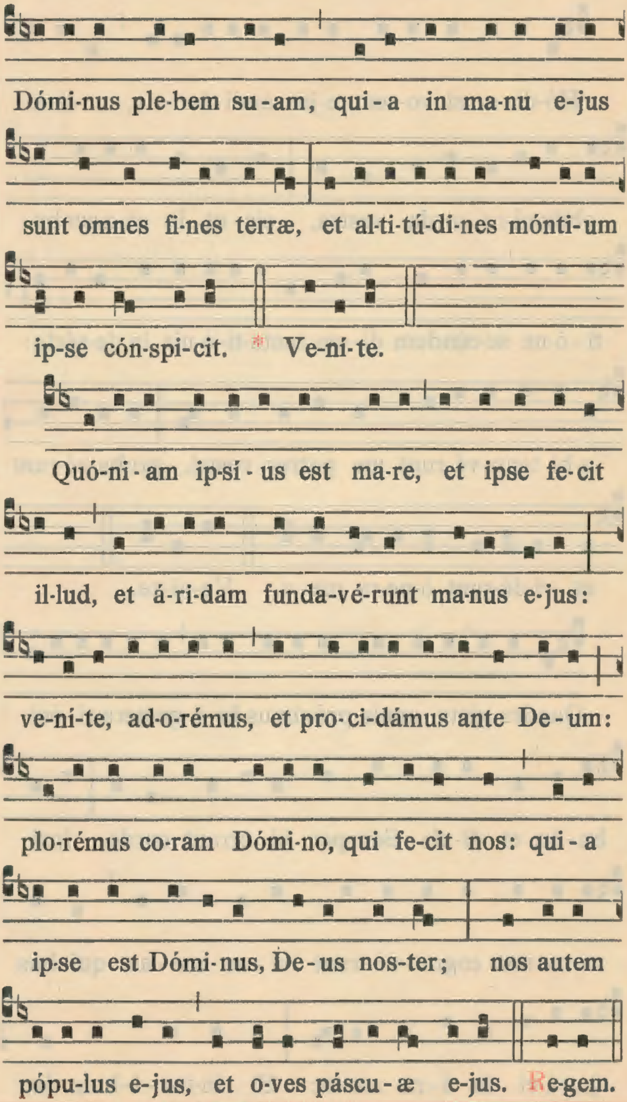
Invitatorium
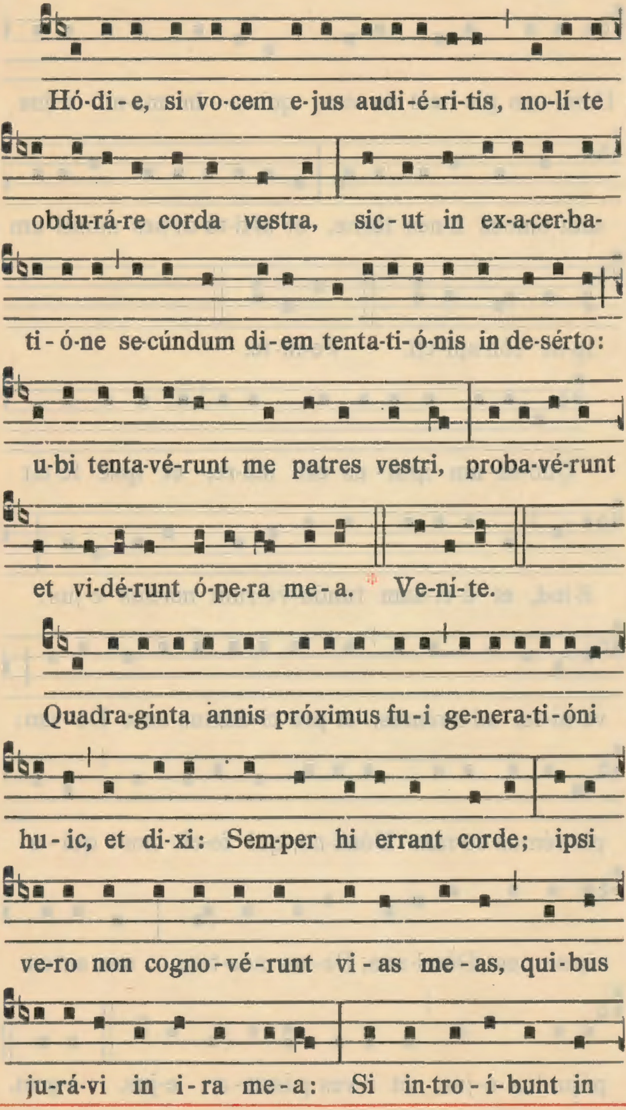

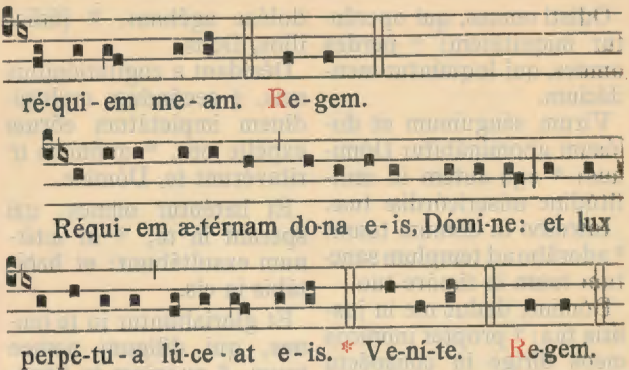
Chorus repetit: Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.

Psalmus 94

Dómi-nus ple-bem su-am, qui-a in ma-nu e-jus
sunt omnes fi-nes terræ, et al-ti-tú-di-nes mónti-um
ip-se cón-spi-cit. * Ve-ní-te.
Quó-ni-am ip-sí-us est ma-re, et ipse fe-cit
il-lud, et á-ri-dam funda-vé-runt ma-nus e-jus:
ve-ni-te, ad-o-rémus, et pro-ci-dámus ante De-um:
plo-rémus co-ram Dómi-no, qui fe-cit nos: qui-a
ip-se est Dómi-nus, De-us nos-ter; nos autem
pópu-lus e-jus, et o-ves páscu-æ e-jus. R-egem.
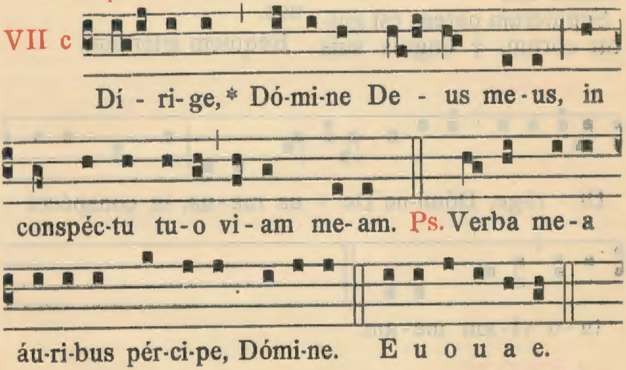

Hó-di-e, si vo-cem e-jus audi-é-ri-tis, no-lí-te
obdu-rá-re corda vestra, sic-ut in ex-a-cer-ba-
ti-ó-ne se-cúndum di-em tenta-ti-ó-nis in de-sérto:
u-bi tenta-vé-runt me patres vestri, proba-vé-runt
et vi-dé-runt ó-pe-ra me-a. ✠ Ve-ni-te.
Quadra-gínta annis próximus fu-i ge-nera-ti-óni
hu-ic, et di-xi: Sem-per hi errant corde; ipsi
ve-ro non cogno-vé-runt vi-as me-as, qui-bus
ju-rá-vi in i-ra me-a: Si in-tro-í-bunt in

IN I NOCTURNO

Pro Dominica, Feria II et V

1 Antiphona

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllege clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

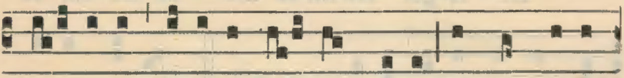
Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

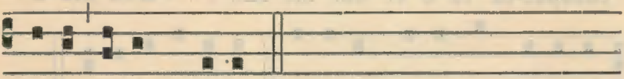
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam.

Antiphona

Dí - ri-ge, Dómi-ne De - us me-us, in conspéctu

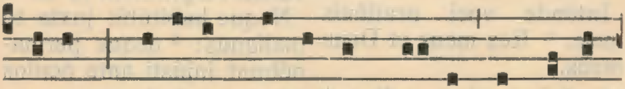
tu-o vi-am me-am.

2 Antiphona

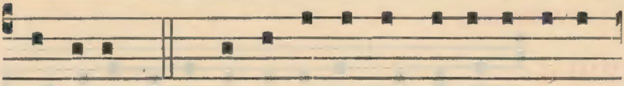
VIII G

Convér - te-re, Dómi-ne, *et é-ri-pe á-nimam

me-am, quó-ni-am non est in mor-te qui memor

sit tu-i. Ps. Dó-mi-ne, ne in fu-ró-re tu-o

ár-gu-as me. E u o u a e.

Psalmus 6

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, † lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

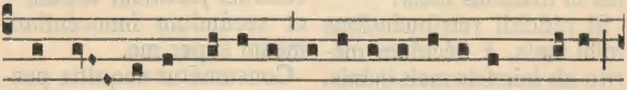
Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam.

Antiphona

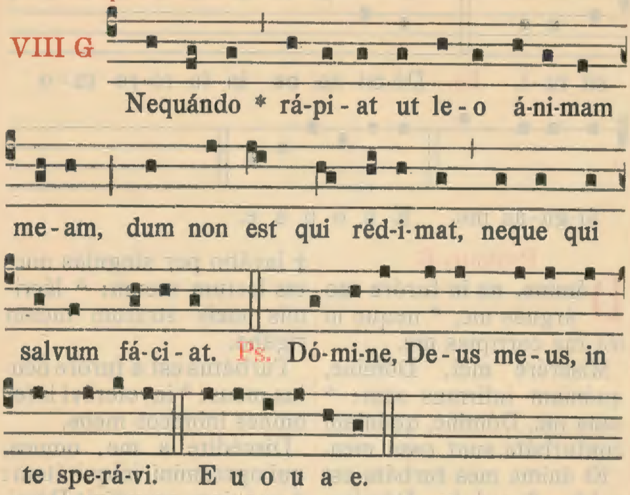

Convér-te-re, Dómi-ne, et é-ri-pe á-nimam me-am,

quó-ni-am non est in mor-te qui memor sit tu-i.

3 Antiphona

Psalmus 7

Dómine, Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, † et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge, Dómine, Deus meus, in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes, Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis: * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce, partúriit injustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

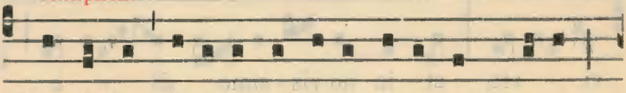
Lacum apéruit, et effódit eum: * et íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam.

Antiphona

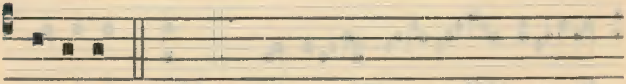
Nequándo rá-pi-at ut le-o á-ni-mam me-am,

dum non est qui réd-imat, neque qui salvum fá-ci-at.

℣. A porta ínfe-ri. ℟. E-ru-e, Dó-mi-ne, á-ni-mas

e-ó-rum.

Pater noster totum secreto.

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictionibus et Titulo.
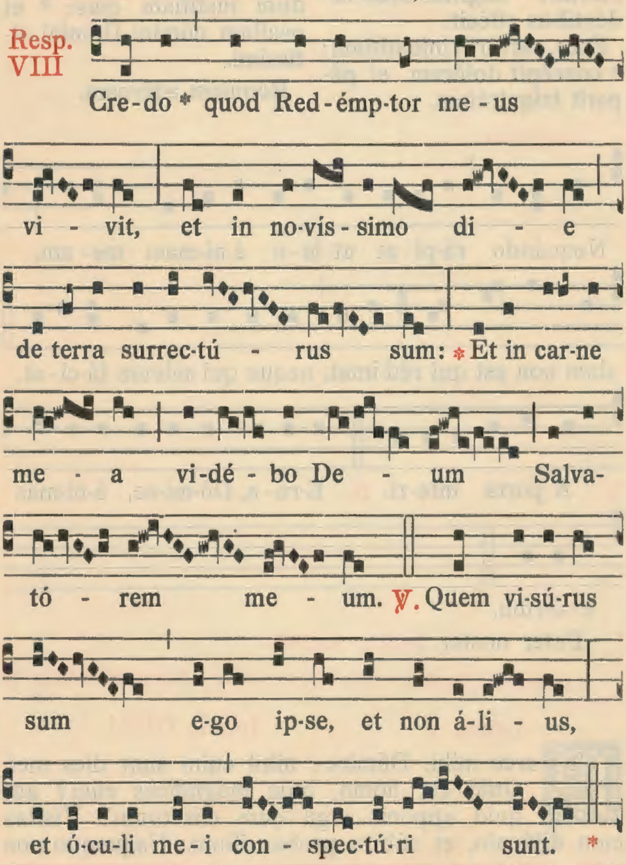
Lectio I — Job 7, 16-21

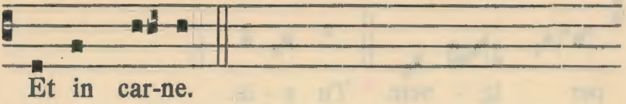
Parce mihi, Dómine: nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non

parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum? Quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc, in púlvere dórmiam: et si mane me quæsíeris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione.

Resp. VIII
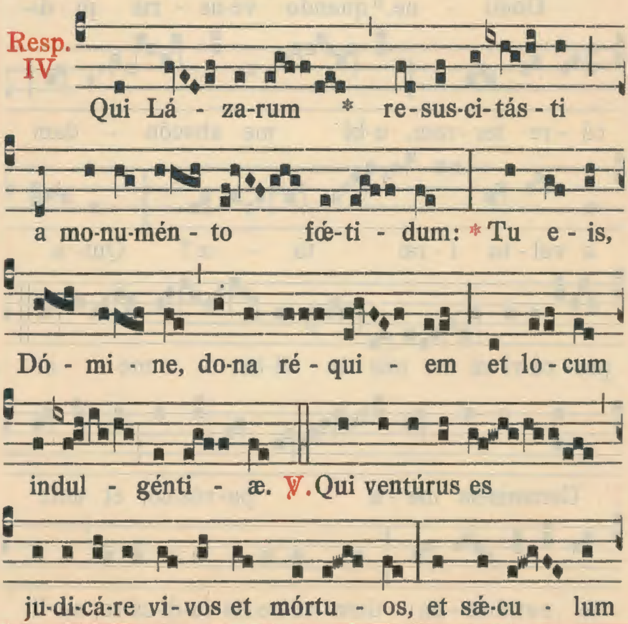

Lectio II — Job 10, 1-7

Tædet ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre: índica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me et ópprimas me, opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt: aut sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui† sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

Resp. IV

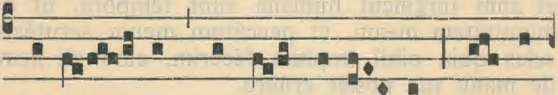

per ig - nem. * Tu e - is.

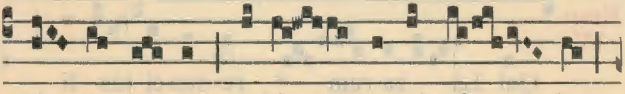
Lectio III Job 10, 8-12

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu: et sic repénte præcípitas me? Meménto, quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me: óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

Resp. VIII

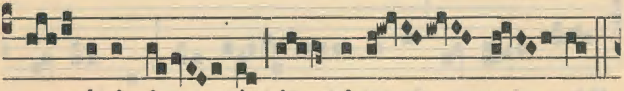
Dómi - ne, * quando vé-ne - ris ju - di-

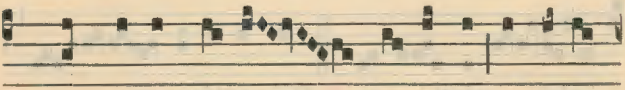
cá - re ter - ram, u-bi me abscón - dam

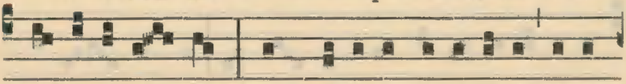
a vul - tu i - ræ tu - æ? * Qui - a

pec - cá-vi ni - mis in vi-ta me - a.

℣. Commís-sa me - a pa-vés-co, et ante

te e-ru-bés - co: dum vé-ne-ris ju-di-cá-re, no-li

me con-demná - re. * Qui-a.

℣. Ré-qui - em æ - tér-nam do - na e - is, Dó-mi - ne: et lux per-pé-tu - a lú - ce - at e - is. * Qui - a.

Postea ad Laudes, ut infra, pag. 202, quando dicitur unum tantum Nocturnum.

Si vero Laudes omnino omittantur, post III Responsorium dicuntur Pater noster et Preces, ut infra ad Laudes, pag. 210.

IN II NOCTURNO

Pro Feria III et VI

1 Antiphona

VIII G

In lo-co páscu - æ * i-bi me collo-cá-vit.

Ps. Dómi-nus re-git me, et ni-hil mi-hi dé - e-rit.

E u o u a e.

Psalmus 22

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Réquiem ætérnam.

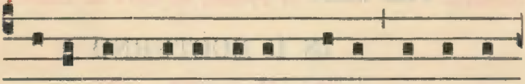
Antiphona

In lo-co páscu-æ i-bi me collo-cá-vit.

2 Antiphona

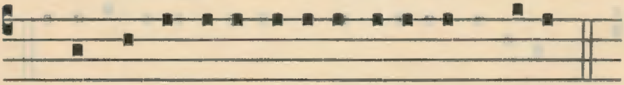
VIII G

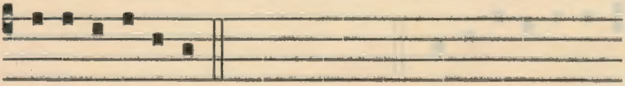
De-líc-ta * ju-ventú-tis me-æ et ig-no-

rán-ti-as me-as ne me-mí-ne-ris, Dó-mi-ne.

Ps. Ad te, Dó-mi-ne, le-vá-vi á-ni-mam me-am.

E u o u a e.

Psalmus 24

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi: * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es, Deus, salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * et semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.
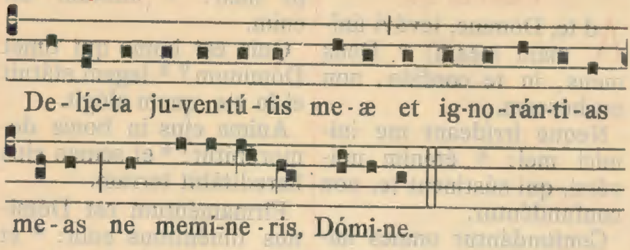
Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israel, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

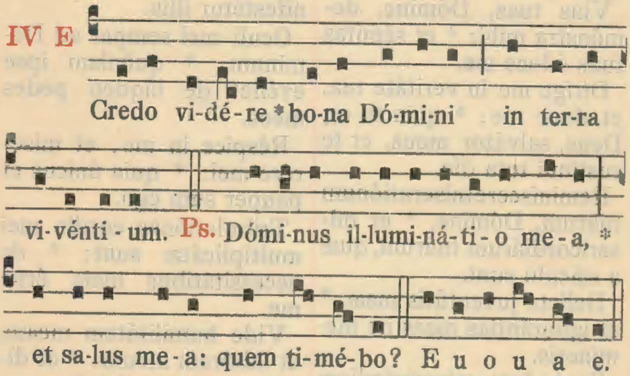
Réquiem ætérnam.

Antiphona

3 Antiphona

IV E

Psalmus 26

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum appropíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prœlium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: *

et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: † quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, * et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

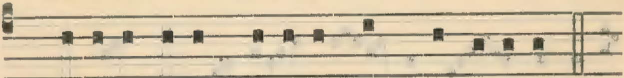
Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Réquiem ætérnam.

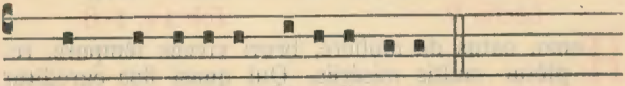
Antiphona

Cre-do vi-dé-re bo-na Dómi-ni in terra vi-vénti-um.

℣. Cóllo-cet e-os Dómi-nus cum prin-cí-pi-bus.

℟. Cum prin-cí-pi-bus pópu-li su-i.
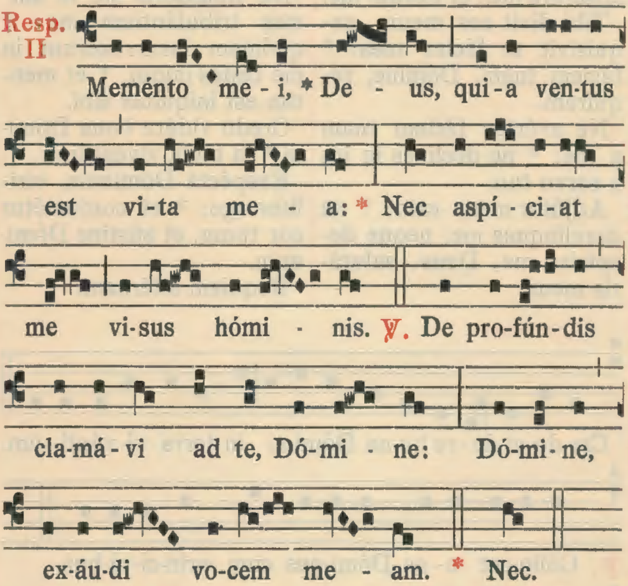
Pater noster totum secreto.

Lectio IV — Job 13, 22-28

Respónde mihi: quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me

inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adulescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti: qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod coméditur a tínea.

Resp. II
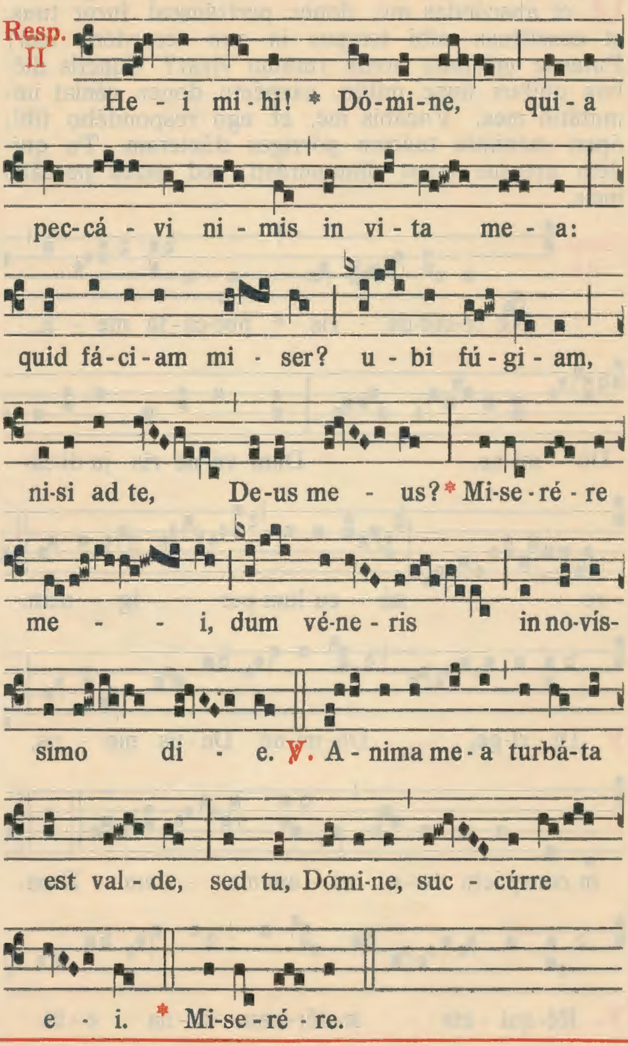

Lectio V — Job 14, 1-6

Homo, natus de mulíere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne tu, qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui præteríri non

póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercennárii, dies ejus.
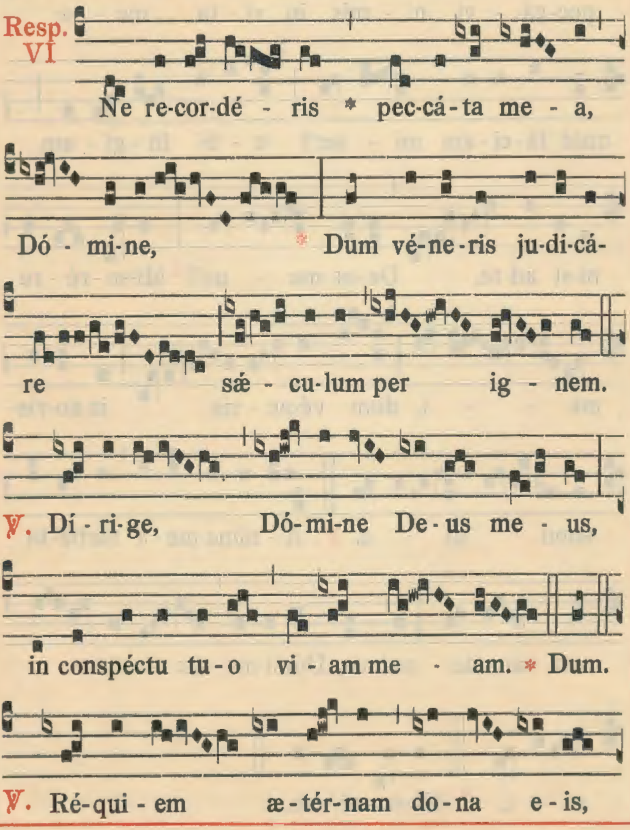
Resp. II

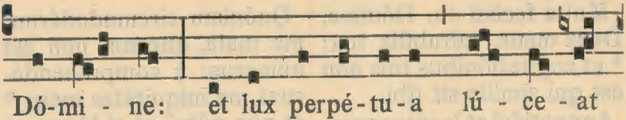

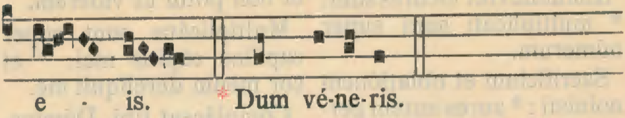
Lectio VI Job 14, 13-16

Quis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus quibus nunc mílito, exspécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

Resp. VI

Postea ad Laudes, ut infra, pag. 202, quando dicitur unum tantum Nocturnum.

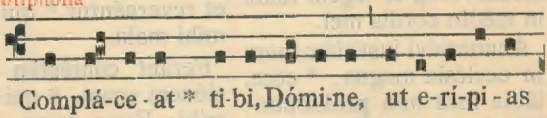
Si vero Laudes omnino omittantur, post ultimum Responsorium dicuntur Pater noster et Preces, ut infra ad Laudes, pag. 210.

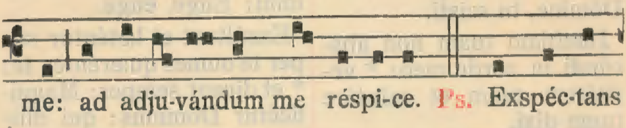
IN III NOCTURNO

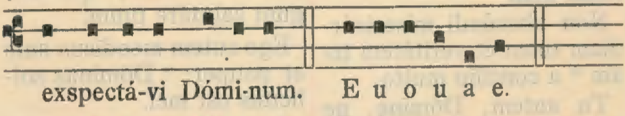
Pro Feria IV et Sabbato

1 Antiphona

II D

Psalmus 39

Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super número.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce, vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce, lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: † comprehendérunt me iniquitátes meæ, * et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

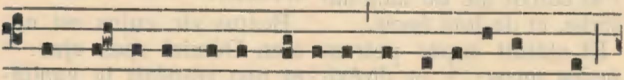
Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

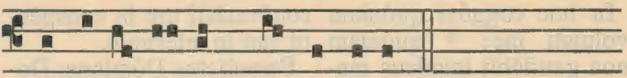
Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Antiphona

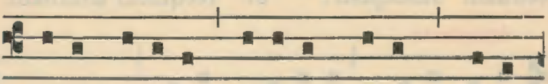
Complá-ce-at ti-bi, Dómi-ne, ut e-rí-pi-as me:

ad adju-vándum me ré-spi-ce.

2 Antiphona

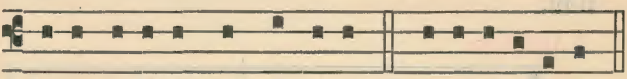
II D

Sa-na, Dómi-ne, * á-nimam me-am, qui-a

peccá-vi ti-bi. Ps. Be-á-tus qui in-tél-le-git

su-per e-génum et páupe-rem. E u o u a e.

Psalmus 40

Beátus qui intéllegit super egénum et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, † et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.

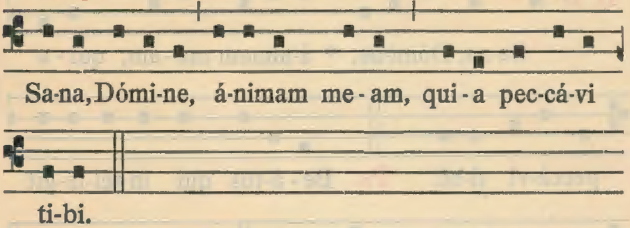
In hoc cognóvi quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, a sǽculo et usque in sǽculum: * fiat, fiat.

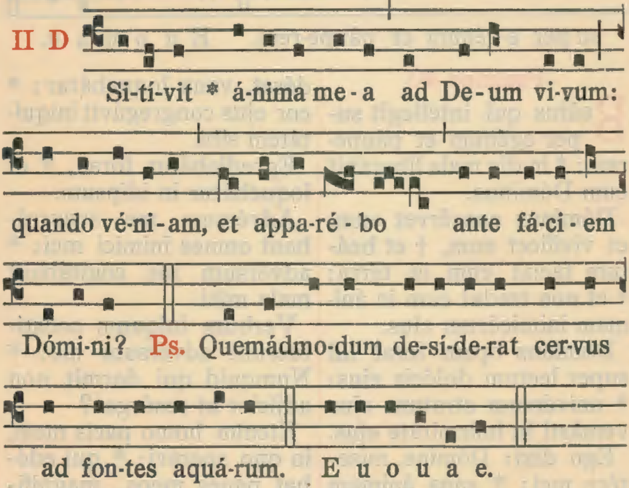
Réquiem ætérnam.

Antiphona

3 Antiphona

II D

Psalmus 41

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ

panes die ac nocte: * dum dícitur mihi cotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiónis: * sonus epuléntis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?

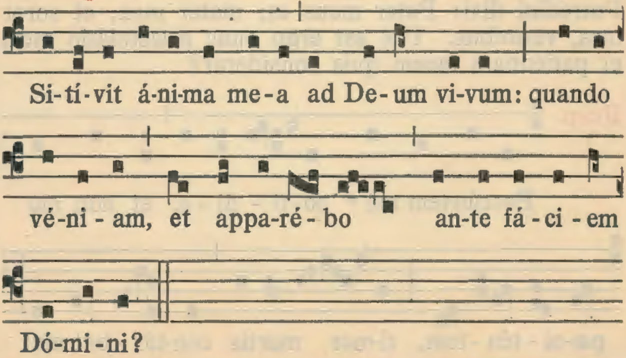
Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

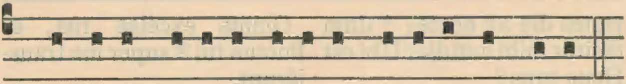
Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

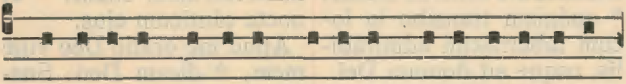
Réquiem ætérnam.

Antiphona

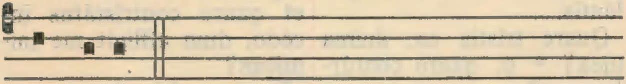

℣. Ne tradas bésti - is á-nimas confi-tén-tes ti-bi.

℟. Et á-nimas páupe-rum tu - ó-rum ne ob-li-vis-cá-ris

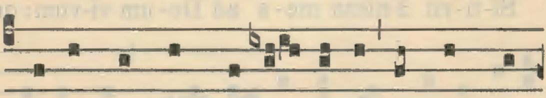
in fi-nem.

Pater noster **totum secreto.**
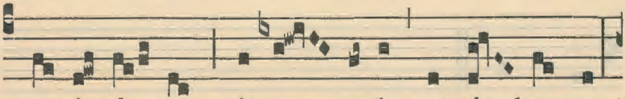
Lectio VII **Job 17, 1-3; 11-15**

Spíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlcrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es; mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis consíderat?

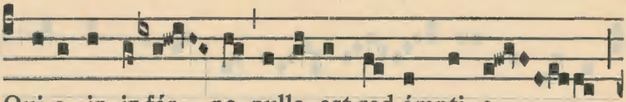
Resp. I

Peccán-tem me * co - tí - di - e, et non me

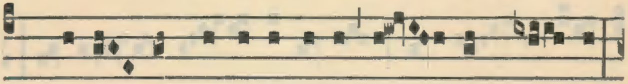
pæ-ni - tén - tem, ti-mor mortis con-túr - bat me: *

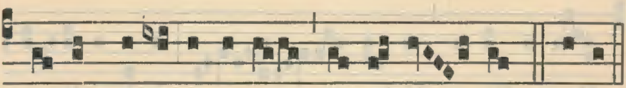
Qui-a in in-fér - no nulla est red-émpti-o,

mi-se-ré-re me - i, De-us, et sal - va me.

℣. De-us, in nómi-ne tu-o sal - vum me fac,

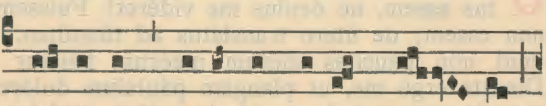

et in vir-tú-te tu-a lí-be-ra me. * Qui-a.
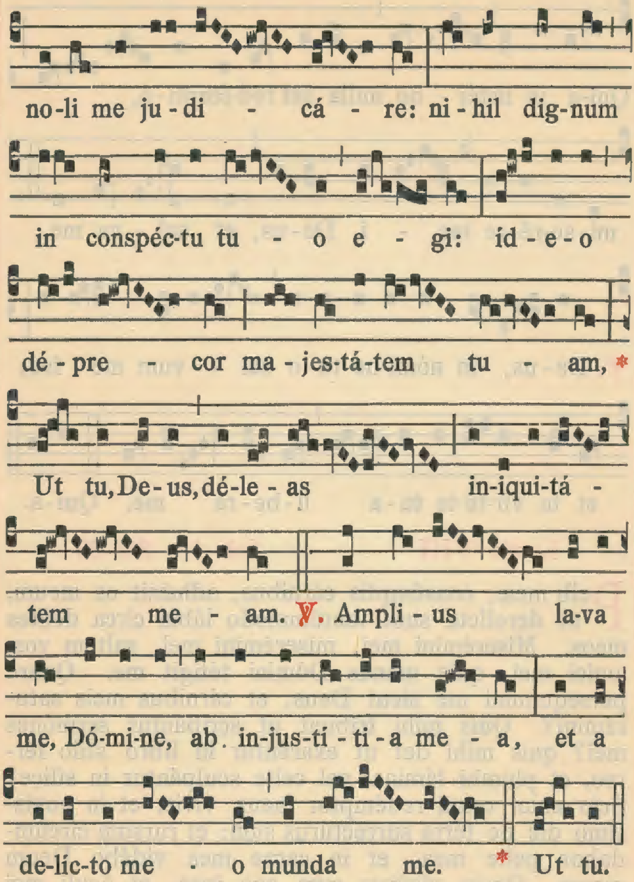
Lectio VIII Job 19, 20-27

Pelli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro stilo férreo, et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

Resp. VIII

Dó-mi-ne, * secúndum actum me - um
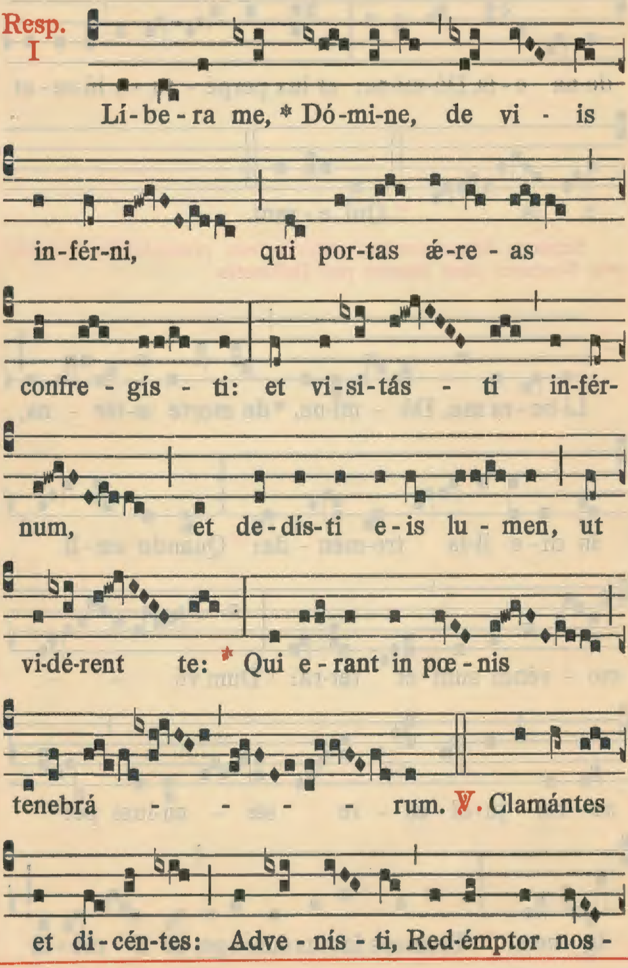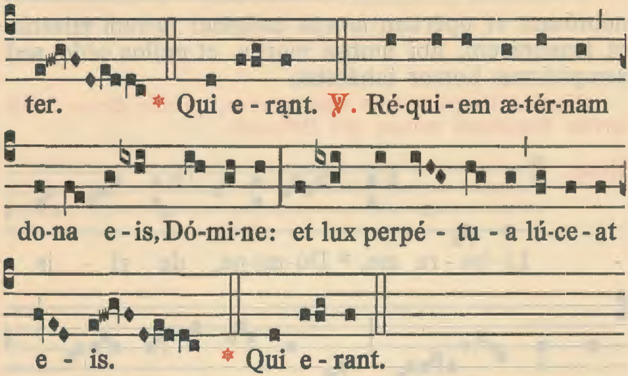

Lectio IX — Job 10, 18-22

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem, ne óculus me vidéret! Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum: ántequam vadam, et non revértar, ad terram te-
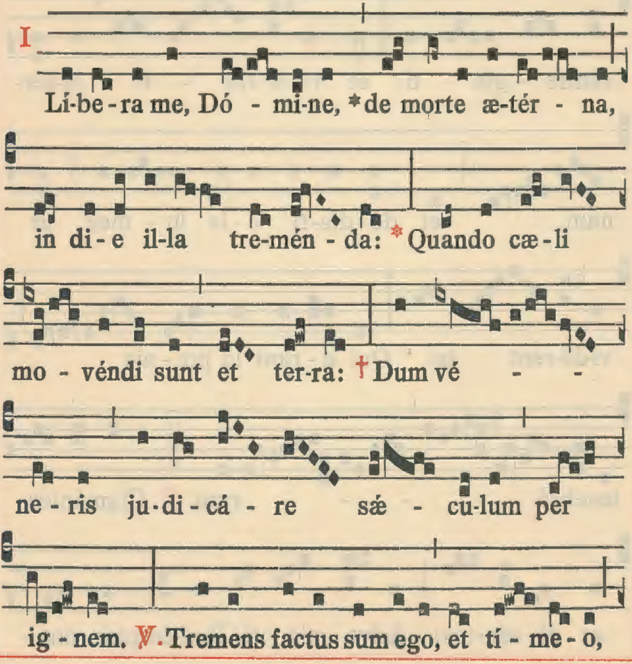
nebrósam et opértam mortis calígine: terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.
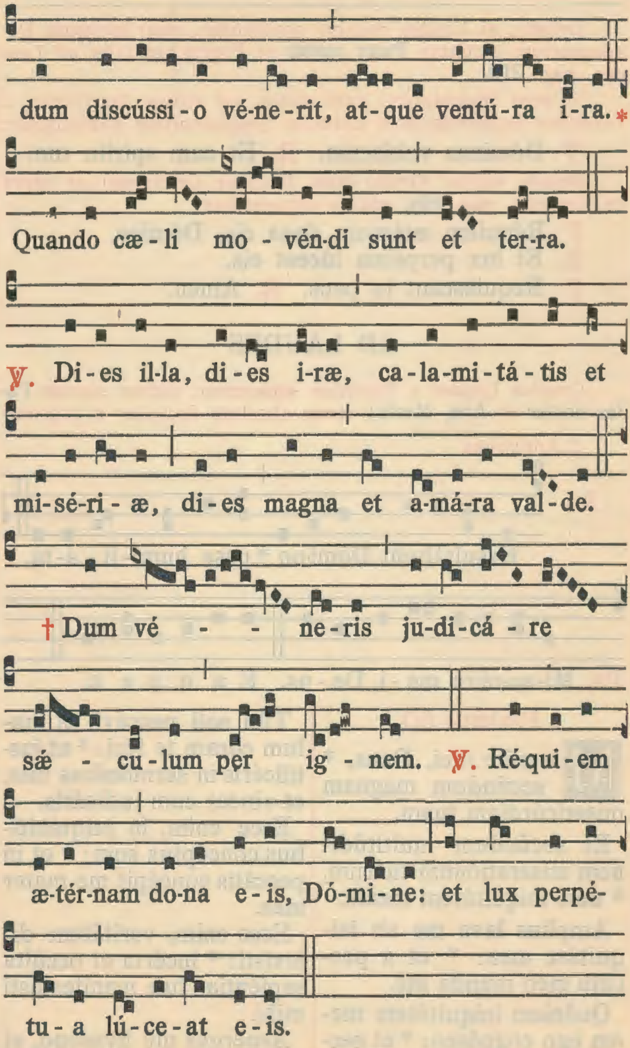
Sequens Responsorium tunc ponitur, quando dictus fuerit tertius Nocturnus tantum pro Defunctis.

Sequens Responsorium ponitur loco præcedentis, quando tres Nocturni dicti fuerint pro Defunctis.

Repetitur Líbera me, Dómine, usque ad ℣. Tremens factus sum ego exclusive.

Deinde, si Laudes omnino omittantur, post ultimum Responsorium dicuntur Pater noster et Preces, ut infra ad Laudes, pag. 210.

Si vero Matutinum, cum unico vel tribus Nocturnis, a Laudibus separetur, post ultimum Responsorium subjungitur:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

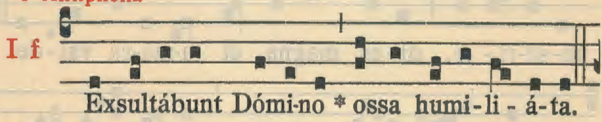
Deinde dicitur Oratio (seu dicuntur Orationes) ut supra in Vesperis, pag. 168, additis sequentibus:
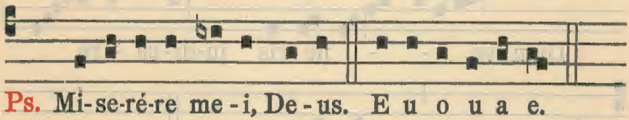
℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

AD LAUDES

Quoties Laudes a Matutino separentur, dicitur secreto Pater noster et Ave, María; secus absolute incipitur a sequenti

1 Antiphona

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim, in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim, veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

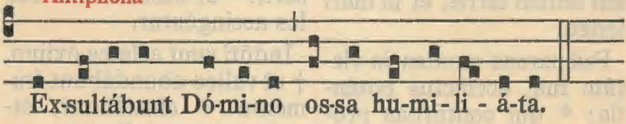
Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

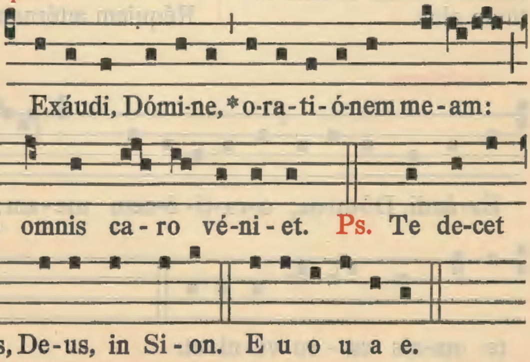
Réquiem ætérnam.

Antiphona

2 Antiphona

VIII G

Psalmus 64

Te decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni, et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, † parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

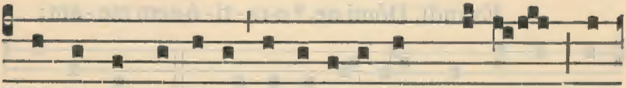
Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

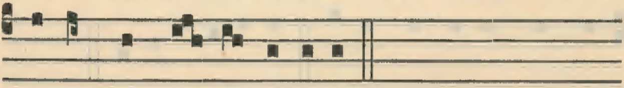
Pinguéscent speciósa desérti: * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, † et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam.

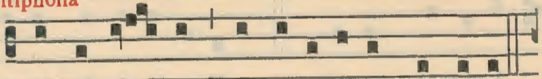
Antiphona

3 Antiphona

VII c

Me sus-cé - pit * déx-te-ra tu-a, Dó-mi-ne.

Ps. De - us, De - us me - us. E u o u a e.

Psalmus 62

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: † sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

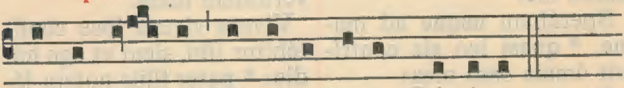
Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, † adhǽsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, † introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Réquiem ætérnam.

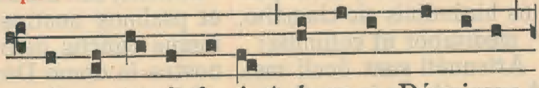
Antiphona

Me sus-cé - pit déx-te-ra tu-a, Dó-mi-ne.

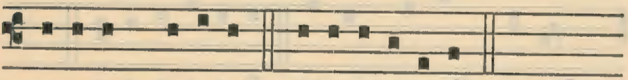
4 Antiphona

II D

A por-ta ín-fe-ri * é-ru-e, Dó-mi-ne,

Canticum Ezechiæ

Is. 38, 10-20

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte, vita mea: † dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad vésperam fínies me: † sicut pullus hirúndinis sic clamábo, * meditábor ut colúmba:

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum:

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, † corrípies me, et vivificábis me. * Ecce, in pace amaritúdo mea amaríssima:

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret: * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

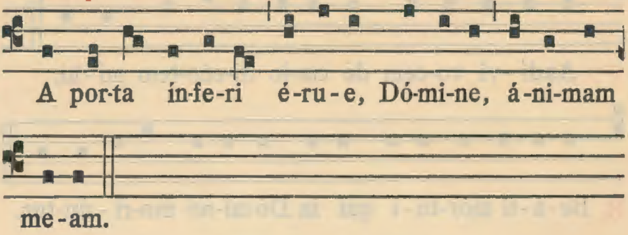
Quia non inférnus confitébitur tibi, † neque mors laudábit te: * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.
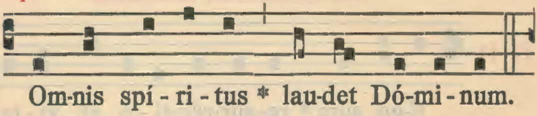
Réquiem ætérnam.

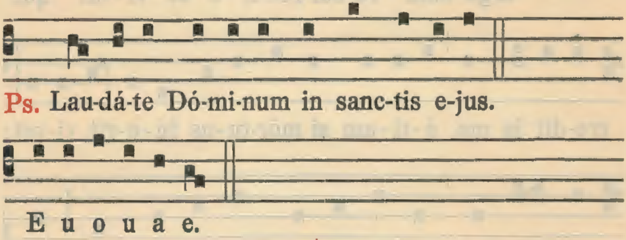
Antiphona

5 Antiphona

VII a

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.
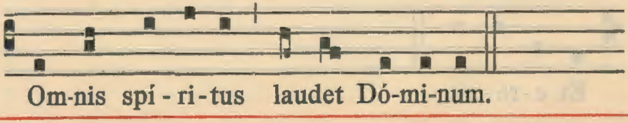
Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

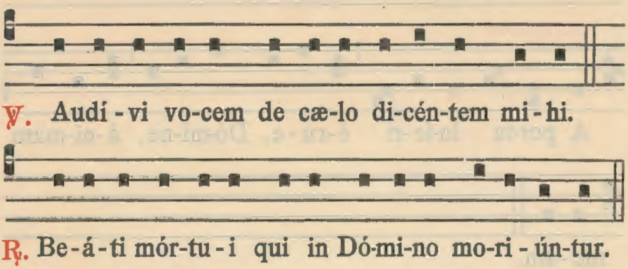
Laudáte eum in týmpano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.
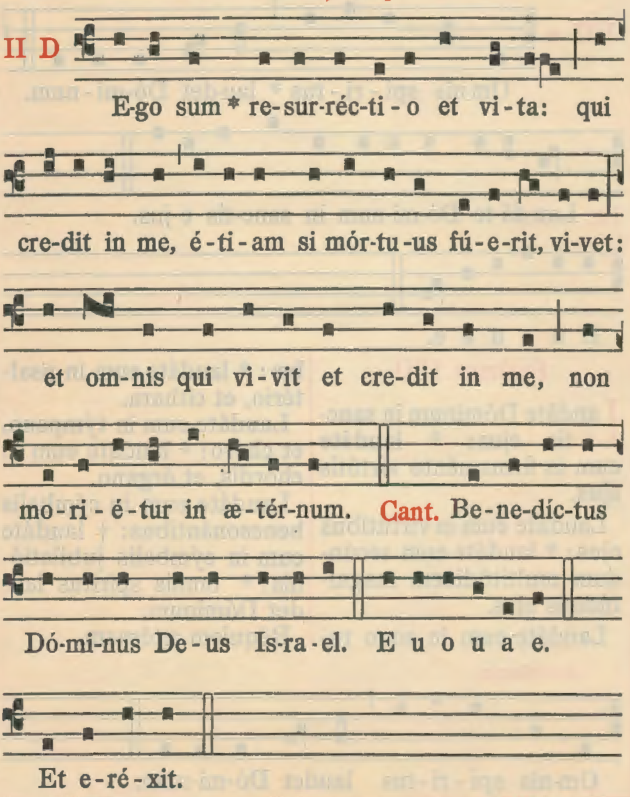
Réquiem ætérnam.

Antiphona

Ad Benedictus, Antiphonæ

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-79

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, Prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:
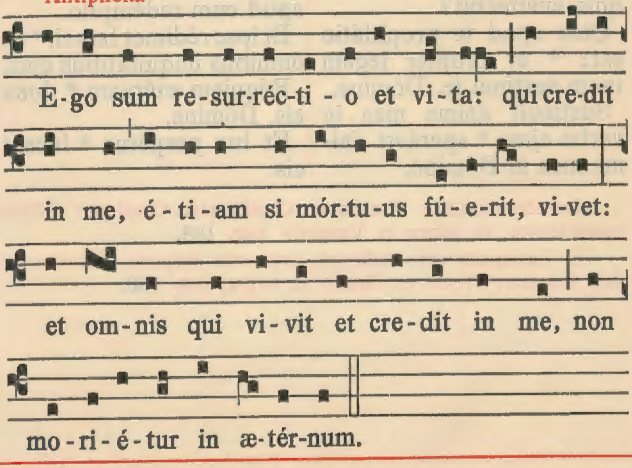
Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Réquiem ætérnam.

Antiphona

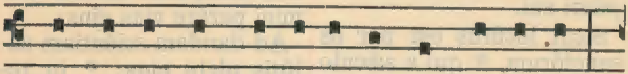
Deinde flexis genibus:

Pater noster secreto usque ad

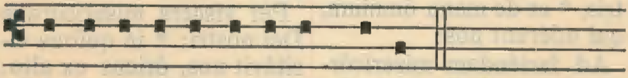
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 129

Qui non dicitur in die obitus seu depositionis defuncti, neque aliis diebus quibus Officium recitatur ritu duplici.

De pro-fún-dis cla-má-vi ad te, Dó-mi-ne: *

Dó-mi-ne, ex-áudi vo-cem me-am:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde dicuntur Preces et Oratio sive Orationes Officio congruentes, ut supra in Vesperis, pag. 168.

In Exsequiis vero defuncti, præsente corpore, dicuntur in fine Laudum Preces et Oratio ut supra, pag. 150.

CAPUT 5

DE EXSEQUIIS ABSENTE DEFUNCTI CORPORE, SIVE IN DIE TERTIO, SEPTIMO, TRIGESIMO ET ANNIVERSARIO, SIVE IN ALIO DIE

Si faciendæ sint Exsequiæ absente corpore defuncti, in ecclesia dicitur pro temporis opportunitate Officium Defunctorum, cum uno vel tribus Nocturnis et Laudibus, aut etiam sine Laudibus. Deinde celebratur Missa sollemnis de Requie, si juxta rubricas Missalis permittatur.

Post Missam, Celebrans deponit planetam et manipulum in plano ad cornu Epistolæ, accipit pluviale nigri coloris, et, præcedentibus duobus acolythis, uno cum navicula incensi et thuribulo, altero cum vasculo aquæ benedictæ et aspersorio, post eos Subdiacono cum Cruce, et duobus ceroferariis cum luminaribus accensis, et Clero, accedit cum Diacono a sinistris ad locum tumuli. Subdiaconus cum Cruce sistit se ad pedes tumuli seu lecticæ mortuorum contra Altare, medius inter dictos acolythos tenentes luminaria; Celebrans vero ex alia parte in capite loci inter Altare et tumulum, aliquantulum versus cornu Epistolæ, ita ut Crucem Subdiaconi respiciat; a sinistris ejus Diaconus, et prope eum alii duo acolythi deferentes thuribulum et vas aquæ benedictæ. Tunc, omissa Oratione Non intres, etc., a Clero circumstante cantatur ℟. Líbera me, Dómine, etc., ut supra, pag. 152. Interim ministratur incensum, benedicitur, et imponitur in thuribulum.

2 Postea dicitur: Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Mox Sacerdos dicit: Pater noster, quod dum secreto continuatur, accipit aspersorium, et circuit tumulum aspergens, atque incensans eodem modo, ut supra dictum est.

Postea dicit:
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimam ejus (ánimas eórum).
℣. Requiéscat (-ant) in pace. ℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Absólve, quǽsumus, Dómine, ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N., vel ánimas famulórum tuórum N. et N., vel ánimas famulárum tuárum N. et N., vel ánimas famulórum famularúmque tuárum) ab omni vínculo delictórum: ut, in resurrectiónis glória, inter Sanctos et eléctos tuos resuscitátus (-a) respíret (resuscitáti vel resuscitátæ respírent). Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si defunctus fuerit Sacerdos vel Episcopus, in Oratione exprimitur nomen dignitatis.

Loco præcedentis Orationis, Celebrans dicere potest Orationem, quæ dicta est in Missa, vel aliam convenientem, ut in Missali, vel ut supra, pag. 168, adhibita tamen conclusione brevi.

Deinde Celebrans, faciens crucem manu dextera super tumulum, dicit:

℣. Réquiem ætérnam dona ei (eis), Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat ei (eis).
℣. Requiéscat (-ant) in pace. ℟. Amen.
℣. Anima ejus (Animæ eórum) et ánimæ ómnium fidélium defunctórum per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

3 Deinde cum in sacristiam, præcedente Cruce, revertuntur, Celebrans inchoat sine cantu Antiphonam Si iniquitátes, et cum Clero recitat Psalmum De profúndis; postea ab omnibus repetitur Antiphona Si iniquitátes, et in sacristia dicuntur Preces, ut supra, pag. 159.

Quod si Absolutio facta fuerit pro omnibus fidelibus defunctis, Versus Animæ eórum, Antiphona Si iniquitátes et Psalmus cum Precibus non dicuntur.

4 Prædictus autem ritus servatur pro defunctis adultis, tam Clericis quam laicis, quando Exsequiæ fiunt absente defuncti corpore, sive in die tertio, septimo, trigesimo et anniversario ab obitu vel depositione defuncti, sive in alio die.

CAPUT 6

DE EXSEQUIIS PARVULORUM

In primis curent Parochi, ut, juxta vetustam et laudabilem ecclesiarum consuetudinem, parvulorum corpuscula non sepeliantur in communibus et promiscuis cœmeteriorum sepulturis; sed ut pro illis in

parœcialibus cœmeteriis, quatenus commode fieri potest, speciales et separatos ab aliis loculos et sepulturas habeant, in quibus non sepeliantur nisi infantes vel pueri, qui ante usum rationis obierint et baptizati fuerint.

2 In funere parvulorum campanæ, si pulsentur, non sono lugubri sed potius festivo pulsari debent.

CAPUT 7

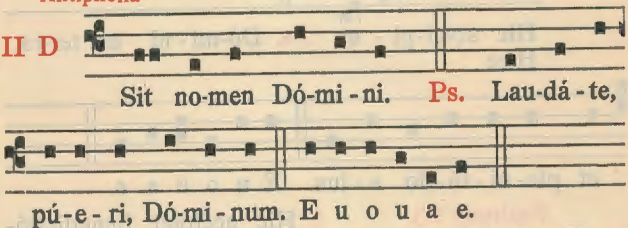
ORDO SEPELIENDI PARVULOS

Cum infans vel puer baptizatus defunctus fuerit ante usum rationis, induitur juxta ætatem, et imponitur ei corona de floribus, seu de herbis aromaticis et odoriferis, in signum integritatis carnis et virginitatis; Parochus autem, superpelliceo et stola alba indutus, et alii de Clero, si adsint, præcedente Cruce, quæ sine hasta defertur, accedunt ad domum defuncti, cum clerico aspersorium deferente.

Sacerdos aspergit corpus, deinde dicit:

Antiphona

II D

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

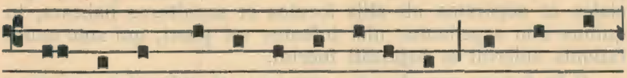
Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Glória Patri.

Antiphona
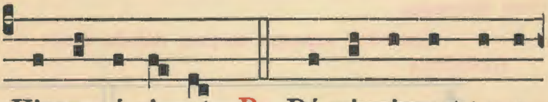

2 Dum portatur corpus ad ecclesiam, dicatur Ps. 118 Beáti immaculáti (pag. 137); et, si tempus superest, dici potest Ps. 148 Laudáte Dóminum de cælis (pag. 216); in fine autem utriusque Psalmi dicitur: Glória Patri, etc.

Cum pervenerint ad ecclesiam, dicatur:

Antiphona

VI F

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

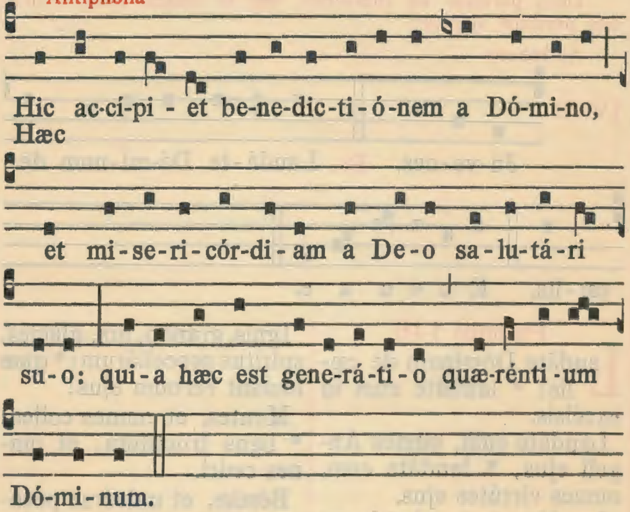
Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Glória Patri.

Antiphona

Postea Sacerdos dicit: Kýrie, eléison.

Chorus prosequitur: Christe, eléison. Kýrie, eléison (ut supra, pag. 158).

Sacerdos: Pater noster secreto.

Interim corpus aspergit.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Me autem propter innocéntiam suscepísti.
℟. Et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

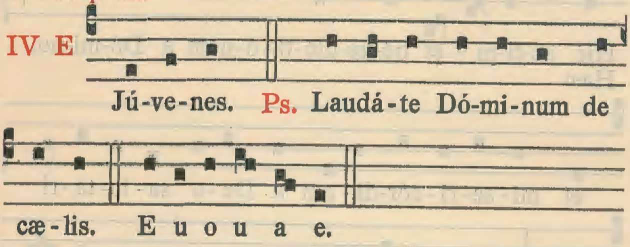
Oratio

Omnípotens et mitíssime Deus, qui ómnibus párvulis renátis fonte baptísmatis, dum migrant a sæculo, sine ullis eórum méritis vitam íllico largíris ætérnam, sicut ánimæ hujus párvuli (-læ) hódie crédimus te fecísse: † fac nos, quǽsumus, Dómine, per intercessiónem beátæ

Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum tuórum, hic purificátis tibi méntibus famulári, * et in paradíso cum beátis párvulis perénniter sociári. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dum portatur ad tumulum, vel in eodem loco, si tunc non portetur, dicitur:

Antiphona

Psalmus 148

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus, * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

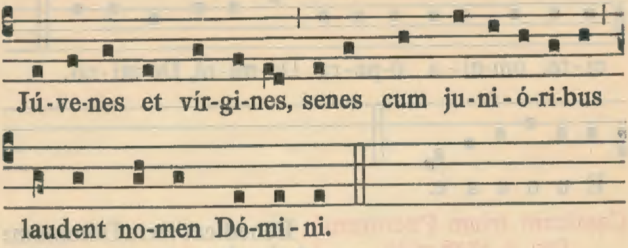
Júvenes, et vírgines: † senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum, et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Glória Patri.

Antiphona

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Sínite párvulos veníre ad me.
℟. Tálium est enim regnum cælórum.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

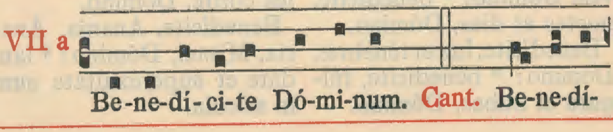
Orémus. Oratio

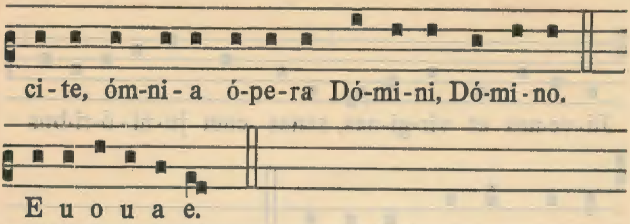
Omnípotens sempitérne Deus, sanctæ puritátis amátor, qui ánimam hujus párvuli (-læ) ad cælórum regnum hódie misericórditer vocáre dignátus es: dignéris étiam, Dómine, ita nobíscum misericórditer ágere; † ut méritis tuæ sanctíssimæ passiónis, et intercessióne beátæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum tuórum, * in eódem regno nos cum ómnibus Sanctis et eléctis tuis semper fácias congaudére: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

3 Deinde Sacerdos corpus aspergat aqua benedicta, et thurificet, similiter et tumulum: postea corpus sepeliatur.

4 Cum autem revertuntur a sepulcro in ecclesiam, vel accedunt ad Altare, dicatur:

Antiphona

Canticum trium Puerorum

Dan. 3, 57-88 et 56

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino: * benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino: * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino: * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino: * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino: * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino: * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino: * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Israel Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.

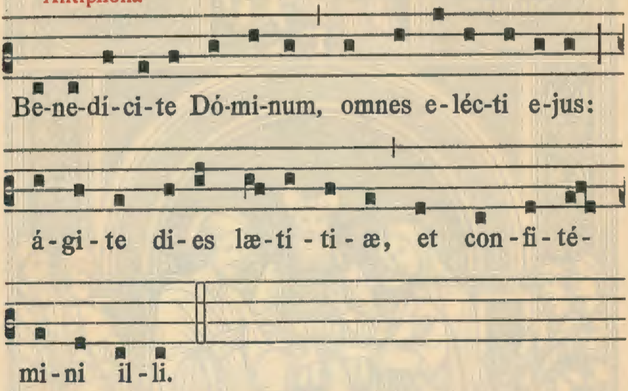
Benedícite, spíritus, et ánimæ justórum, Dómino: * benedícite, sancti, et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

Antiphona

Deinde ante Altare dicit Sacerdos:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria hominúmque dispénsas: † concéde propítius; ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, * ab his in terra vita nostra muniátur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

5 Ritus superius descriptus servandus est etiam a Diacono eandem functionem peragente de Ordinarii loci vel Parochi licentia, gravi de causa concedenda, quæ in casu necessitatis legitime præsumitur.

Isaac ... Introduxit eam in
tabernaculum... Gen. 24. 67.
Et apprehendens dexteram
filiæ suæ . . . Tob. 7. 15.

TITULUS VII

CAPUT 1

DE SACRAMENTO MATRIMONII

Parochus, admonitus de aliquo Matrimonio in sua parœcia contrahendo, primum cognoscat ex iis ad quos spectat, qui et quales sint, qui Matrimonium contrahere volunt: an inter eos sit aliquod canonicum impedimentum: utrum sponte, libere et secundum honestatem Sacramenti velint contrahere: utrum sint in ætate legitima, et vir saltem sexdecim, mulier quatuordecim annos expleverit; et an in doctrina christiana sufficienter instructi sint.

2 Noverit, ex Codice Juris Canonici, quæ sint impedimenta Matrimonii, sive impedientia sive dirimentia; et qui sint gradus consanguinitatis et affinitatis.

3 Habeat in primis ipse bene cognita præcepta illa omnia, quæ in Matrimoniis rite conficiendis servari oportet juxta sacros Canones: dabitque operam, ut illa in parœcia sua accurate exacteque serventur.

4 Præsertim vero meminerit, Matrimonia inter virum raptorem et mulierem, intuitu Matrimonii raptam, quamdiu ipsa in raptoris potestate manserit, inita, et generatim Matrimonia, quæ aliter quam coram Parocho, vel loci Ordinario, vel Sacerdote ab alterutro delegato, et duobus saltem testibus contrahuntur, ex ipsis sacris Canonibus irrita omnino ac nulla esse.

5 Quamvis autem Parochus et loci Ordinarius, intra fines sui territorii, Matrimoniis nedum suorum subditorum, sed etiam non subditorum valide assistant, pro regula tamen habeatur, ut, ad normam juris, Matrimonium coram sponsæ Parocho celebretur, nisi justa causa excuset, quo in casu coram sponsi Parocho celebrabitur. Matrimonia autem catholicorum

mixti ritus, nisi aliud particulari jure cautum sit, in ritu viri et coram ejusdem Parocho sunt celebranda.

6 Antequam Matrimonium contrahatur, a proprio contrahentium Parocho publice denuntietur, inter quosnam Matrimonium sit contrahendum. Quæ publicationes fiant tribus continuis diebus dominicis aliisque festis de præcepto, in ecclesia inter Missarum sollemnia, aut inter alia divina Officia, ad quæ populus frequens accedat. Potest autem loci Ordinarius pro suo territorio publicationibus substituere publicam, ad valvas ecclesiæ parœcialis, aliusve ecclesiæ, affixionem nominum contrahentium per spatium saltem octo dierum, ita tamen ut, hoc spatio, duo dies festi de præcepto comprehendantur.

7 Si vero vir et mulier parœciæ sint diversæ, in utraque parœcia fiant publicationes.

8 Publicationes autem fiant hoc modo. Inter Missarum sollemnia, aut inter alia divina Officia, ut supra, Parochus populum admoneat in hanc sententiam vulgari sermone:

Notum sit omnibus hic præsentibus, quod N., filius N., familiæ N., parœciæ S. N., et N., filia N., familiæ N., parœciæ S. N., intendunt inter se contrahere Matrimonium. Proinde admonemus omnes et singulos, ut si quis noverit aliquod consanguinitatis, vel affinitatis, vel cognationis spiritualis, vel quodvis aliud impedimentum inter eos esse, quod Matrimonium contrahendum invicem impediat, illud quamprimum Parocho aut loci Ordinario revelare debeat; et hoc admonemus primo (si sit prima), vel *secundo* (si sit secunda), vel *tertio* (si sit tertia publicatio).

9 Loci Ordinarius proprius pro suo prudenti judicio potest ex legitima causa a publicationibus etiam in aliena diœcesi faciendis dispensare.

Si plures sint Ordinarii proprii, ille jus habet dispensandi, in cujus diœcesi Matrimonium celebratur; quod si Matrimonium extra proprias ineatur diœceses, quilibet Ordinarius proprius dispensare potest.

10 Si alius Parochus investigationem aut publicationes peregerit, de harum exitu statim per authenticum documentum certiorem reddat Parochum, qui Matrimonio assistere debet.

11 Peractis investigationibus et publicationibus, Parochus Matrimonio ne assistat, antequam omnia documenta necessaria receperit, et præterea, nisi rationabilis causa aliud postulet, tres dies decurrerint ab ultima publicatione.

Si intra sex menses Matrimonium contractum non fuerit, publicationes repetantur, nisi aliud loci Ordinario videatur.

12 Si nullum detectum fuerit impedimentum, nec dubium nec certum, Parochus, expletis publicationibus, ad Matrimonii celebrationem partes admittat.

13 Matrimonio vagorum, eorum videlicet qui nullibi domicilium habeant vel quasi-domicilium, Parochus, excepto casu necessitatis, numquam assistat, nisi, re ad loci Ordinarium vel ad Sacerdotem ab eo delegatum delata, licentiam assistendi obtinuerit.

14 Ne omittat Parochus, secundum diversam personarum condicionem, sponsos docere sanctitatem Sacramenti Matrimonii, mutuas conjugum obligationes et obligationes parentum erga prolem; eosdemque vehementer adhortetur, ut ante Matrimonii celebrationem sua peccata diligenter confiteantur et Sanctissimam Eucharistiam pie recipiant.

Catholici vero qui Sacramentum Confirmationis nondum receperunt, illud, antequam ad Matrimonium admittantur, recipiant, si id possint sine gravi incommodo.

15 Parochus graviter filiosfamilias minores hortetur ne nuptias ineant, insciis aut rationabiliter invitis parentibus; quod si abnuerint, eorum Matrimonio ne assistat, nisi consulto prius loci Ordinario.

16 Parochus curet ut sponsi, celebrato Matrimonio, benedictionem sollemnem accipiant, quæ dari eis potest etiam postquam diu vixerint in Matrimonio, sed solum in Missa, servata speciali rubrica et excepto tempore feriato.

Sollemnem benedictionem ille tantum Sacerdos per se ipse vel per alium dare potest, qui valide et licite Matrimonio potest assistere.

17 Nihilominus Parochus conjuges admoneat, maxime si neophyti sint, vel ante conversionem ab hæresi valide Matrimonium contraxerint, benedictionem ipsam ad ritum et sollemnitatem, non vero ad substantiam et validitatem pertinere conjugii.

18 Caveat autem Parochus, ne, quando conjuges in primis nuptiis benedictionem acceperint, eos in secundis benedicat, sive mulier sive etiam vir ad secundas nuptias transeat. Sed ubi ea viget consuetudo, ut, si hanc benedictionem vir tantum alias obtinuerit, nuptiæ benedicantur, ea servanda est; mulier vero vidua, cui semel benedictio sollemnis data sit, nequit in subsequentibus nuptiis eam iterum accipere, etiamsi ejus vir numquam uxorem duxerit.

19 Matrimonium quolibet anni tempore contrahi potest.

Sollemnis tantum nuptiarum benedictio vetatur a prima Dominica Adventus usque ad diem Nativitatis Domini inclusive, et a Feria IV Cinerum usque ad Dominicam Paschatis inclusive.

Ordinarii tamen locorum possunt, salvis legibus liturgicis, etiam prædictis temporibus eam permittere ex justa causa, monitis sponsis ut a nimia pompa abstineant.

20 Matrimonium inter catholicos celebretur in ecclesia parœciali; in alia autem ecclesia vel oratorio sive publico sive semi-publico, nonnisi de licentia Ordinarii loci vel Parochi celebrari poterit.

Matrimonium in ædibus privatis celebrari Ordinarii locorum in extraordinario tantum aliquo casu et accedente semper justa ac rationabili causa permittere possunt: sed in ecclesiis vel oratoriis sive Seminarii sive religiosarum, Ordinarii id ne permittant, nisi urgente necessitate, ac opportunis adhibitis cautelis.

Matrimonia vero inter partem catholicam et partem acatholicam extra ecclesiam celebrentur; quod si Ordinarius prudenter judicet id servari non posse quin graviora oriantur mala, prudenti ejus arbitrio committitur hac super re dispensare.

CAPUT 2

RITUS CELEBRANDI MATRIMONII SACRAMENTUM

Parochus Matrimonio adfuturus, publicationibus factis ut dictum est, si nullum obstet legitimum impedimentum in ecclesia, superpelliceo et stola alba indutus, adhibito uno saltem Clerico superpelliceo pariter induto, qui librum et vas aquæ benedictæ cum aspersorio deferat, coram duobus saltem testibus, virum et mulierem ante altare genuflexos, quos parentum vel propinquorum suorum præsentia cohonestari decet, de consensu in Matrimonium interroget, utrumque singillatim in hunc modum vulgari sermone:

Et primo quidem sponsum interroget: N. Vis accípere N. hic præséntem in tuam legítimam uxórem juxta ritum sanctæ matris Ecclésiæ?

Respondeat sponsus: Volo.

2 Mox Sacerdos sponsam interroget: N. Vis accípere N. hic præséntem in tuum legítimum marítum juxta ritum sanctæ matris Ecclésiæ?

Respondeat sponsa: Volo.

Nec sufficit consensus unius, sed debet esse amborum, et expressus verbis, si loqui possint, aut secus æquipollentibus signis, sive fiat per se, sive per procuratorem.

Mutuo autem contrahentium consensu intellecto, Sacerdos jubeat eos invicem jungere dexteras, et dicat: Ego conjúngo vos in matrimónium. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen. Vel aliis utatur verbis juxta receptum uniuscujusque loci ritum.

Postea eos aspergat aqua benedicta.

Mox benedicat anulum, dicens:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Béne ✠ dic, Dómine, ánulum hunc, quem nos in tuo nómine bene ✠ dícimus, ut, quæ eum gestáverit, fidelitátem íntegram suo sponso tenens, in pace, et voluntáte tua permáneat atque in mútua caritáte semper vivat. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

3 Deinde Sacerdos aspergat anulum aqua benedicta; et sponsus acceptum anulum de manu Sacerdotis imponat in digito anulari sinistræ manus sponsæ, Sacerdote dicente:

In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Mox Sacerdos subjungat:

℣. Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.
℟. A templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Réspice, quǽsumus, Dómine, super hos fámulos tuos: et institútis tuis, quibus propagatiónem humáni géneris ordinásti, benígnus assíste; ut, qui te auctóre jungúntur, te auxiliánte servéntur. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

4 His expletis, si benedicendæ sint nuptiæ, Parochus Missam pro Sponso et Sponsa, ut in Missali Romano, celebret, servatis omnibus quæ ibi præscribuntur.

5 Quando plures simul copulantur, accepto primum singulorum consensu, et rite celebratis singulis Matrimoniis, dictoque pro singulis a Parocho Ego conjúngo vos in matrimónium, etc., benedictiones anulorum et reliquæ benedictiones plurali numero semel fiunt.

6 Ceterum, sicubi aliæ laudabiles consuetudines et cæremoniæ in celebrando Matrimonii Sacramento adhibentur, eas convenit retineri.

7 Celebrato Matrimonio, Parochus vel qui ejus vices gerit, quamprimum describat in libro Matrimoniorum nomina conjugum ac testium, locum et diem celebrati Matrimonii, atque alia juxta formulam præscriptam; idque licet alius Sacerdos vel a se vel ab Ordinario delegatus Matrimonio adstiterit.

Præterea Parochus in libro quoque Baptizatorum adnotet conjugem tali die in sua parœcia Matrimonium contraxisse. Quod si conjux alibi baptizatus fuerit, Matrimonii Parochus notitiam initi contractus ad Parochum Baptismi sive per se sive per Curiam episcopalem transmittat, ut Matrimonium in Baptizatorum librum referatur.

CAPUT 3

DE BENEDICTIONE MULIERIS POST PARTUM

Si qua puerpera post partum, juxta piam ac laudabilem consuetudinem, ad ecclesiam venire voluerit, pro incolumitate sua Deo gratias actura, petieritque a Sacerdote benedictionem, ipse superpelliceo et stola alba indutus, cum ministro aspersorium deferente, ad fores ecclesiæ accedat, ubi illam foris ad limina genuflectentem et candelam accensam in manu tenentem, aqua benedicta aspergat, deinde dicat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Ant. Hæc accípiet.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Glória Patri.

Et repetitur Antiphona:

Hæc accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

2 Deinde porrigens ad manum mulieris extremam partem stolæ, ex humero sinistro pendentem, eam introducit in ecclesiam, dicens:

Ingrédere in templum Dei, adóra Fílium beátæ Maríæ Vírginis, qui tibi fecunditátem tríbuit prolis.

3 Et ipsa, ingressa, genuflectit coram Altari et orat, gratias agens Deo de beneficiis sibi collatis; tunc Sacerdos dicit:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvam fac ancíllam tuam, Dómine.
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eam.
℣. Nihil profíciat inimícus in ea.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui per beátæ Maríæ Vírginis partum fidélium pariéntium dolóres in gáudium vertísti: réspice propítius super hanc fámulam tuam, ad templum sanctum tuum pro gratiárum actióne lætam accedéntem, et præsta; ut post hanc vitam, ejúsdem beátæ Maríæ méritis et intercessióne,

ad ætérnæ beatitúdinis gáudia cum prole sua perveníre mereátur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

4 Deinde illam aspergit iterum aqua benedicta, dicens:

Pax et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

5 Prædicta benedictio mulieris post partum fieri debet a Parocho, si expetitus ipse fuerit: potest autem fieri a quocumque Sacerdote, si expetitus pariter fuerit, in quacumque ecclesia vel oratorio publico, certiore facto Superiore ecclesiæ.

Hydria farinæ non deficiet, nec lecythus olei ... III. Reg. 17, 14.

Illi offerebant vasa, et illa infundebat. Cumque., IV. Reg. 4,5.

TITULUS VIII

CAPUT 1

DE BENEDICTIONIBUS REGULÆ GENERALES

Benedictiones impertire potest quilibet Presbyter, exceptis iis quæ Romano Pontifici aut Episcopis aliisve reserventur.

Benedictio reservata quæ a Presbytero detur sine necessaria licentia, illicita est, sed valida, nisi in reservatione Sedes Apostolica aliud expresserit.

Diaconi et Lectores illas tantum valide et licite benedictiones dare possunt, quæ ipsis expresse a jure permittuntur.

2 Benedictiones sive constitutivæ sive invocativæ invalidæ sunt, si adhibita non fuerit formula ab Ecclesia præscripta.

3 Benedictiones, imprimis impertiendæ catholicis, dari quoque possunt catechumenis, immo, nisi obstet Ecclesiæ prohibitio, etiam acatholicis ad obtinendum fidei lumen vel, una cum illo, corporis sanitatem.

4 Res benedictæ constitutiva benedictione, reverenter tractentur neque ad usum profanum vel non proprium adhibeantur, etiamsi in dominio privatorum sint.

5 Benedictionem illius sacræ supellectilis quæ ad normam legum liturgicarum benedici debet antequam ad usum sibi proprium adhibeatur, impertire possunt:

1⁰ S. R. E. Cardinales et Episcopi omnes;

2⁰ Locorum Ordinarii, charactere episcopali carentes, pro ecclesiis et oratoriis proprii territorii;

3⁰ Parochus pro ecclesiis et oratoriis in territorio suæ parœciæ positis, et rectores ecclesiarum pro suis ecclesiis;

4⁰ Sacerdotes a loci Ordinario delegati, intra fines delegationis et jurisdictionis delegantis;

5° Superiores religiosi, et Sacerdotes ejusdem religionis ab ipsis delegati, pro propriis ecclesiis et oratoriis ac pro ecclesiis monialium sibi subjectarum.

6 In omni benedictione extra Missam, Sacerdos saltem superpelliceo et stola coloris tempori convenientis utatur, nisi aliter notetur.

7 Stando semper benedicat, et aperto capite.

In principio cujusque benedictionis, nisi aliter notetur, dicat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicat Orationem propriam, unam vel plures, prout suo loco notatum fuerit.

Postea rem aspergat aqua benedicta, et, ubi notatum fuerit, pariter incenset, nihil dicendo.

8 Cum Sacerdos aliquid benedicturus est, habeat ministrum cum vase aquæ benedictæ et aspersorio, et cum hoc Rituali libro, seu Missali.

9 Caveat, ne benedictionis causa ponat aliquid indecens super Altare, veluti esculenta; sed quod ejusmodi est, ponatur super mensam, commodo loco paratam.

CAPUT 2

ORDO AD FACIENDAM AQUAM BENEDICTAM

Diebus Dominicis, et quandocumque opus sit, præparato sale et aqua munda benedicenda in ecclesia, vel in sacristia, Sacerdos, superpelliceo et stola violacea indutus, primo dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

2 Deinde absolute incipit exorcismum salis.

Exorcízo te, creatúra salis, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui te per Eliséum Prophétam in aquam mitti jussit, ut sanarétur sterílitas aquæ: ut efficiáris sal exorcizátum in salútem credéntium; et sis ómnibus suméntibus te sánitas ánimæ et córporis; et effúgiat, atque discédat a loco, in quo aspérsum fúeris, omnis phantásia, et nequítia, vel versútia diabólicæ fraudis,

omnísque spíritus immúndus, adjurátus per eum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Imménsam cleméntiam tuam, omnípotens ætérne Deus, humíliter implorámus, ut hanc creatúram salis, quam in usum géneris humáni tribuísti, bene- ✠ dícere et sancti ✠ ficáre tua pietáte dignéris: ut sit ómnibus suméntibus salus mentis et córporis; et quidquid ex eo tactum vel respérsum fúerit, cáreat omni immundítia, omníque impugnatióne spiritális nequítiæ. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Exorcismus aquæ: et dicitur absolute:

Exorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, et in nómine Jesu ✠ Christi, Fílii ejus, Dómini nostri, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti: ut fias aqua exorcizáta ad effugándam omnem potestátem inimíci, et ipsum inimícum eradicáre et explantáre váleas cum ángelis suis apostáticis, per virtútem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi: qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Deus, qui ad salútem humáni géneris, máxima quæque sacraménta in aquárum substántia condidísti: adésto propítius invocatiónibus nostris, et eleménto huic multímodis purificatiónibus præparáto, virtútem tuæ bene ✠ dictiónis infúnde; ut creatúra tua, mystériis tuis sérviens, ad abigéndos dǽmones, morbósque pelléndos, divínæ grátiæ sumat efféctum; ut quidquid in dómibus, vel in locis fidélium, hæc unda respérserit, cáreat omni immundítia, liberétur a noxa: non illic resídeat spíritus péstilens, non aura corrúmpens: discédant omnes insídiæ laténtis inimíci; et si quid est, quod aut incolumitáti habitántium ínvidet, aut quiéti, aspersióne hujus aquæ effúgiat: ut salúbritas per invocatiónem sancti tui nóminis expetíta, ab ómnibus sit impugnatiónibus defénsa. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

3 Hic ter mittat sal in aquam in modum crucis, dicendo semel:

Commíxtio salis et aquæ páriter fiat, in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, invíctæ virtútis auctor, et insuperábilis impérii Rex, ac semper magníficus triumphátor: qui advérsæ dominatiónis vires réprimis: qui inimíci rugiéntis sævítiam súperas: qui hostíles nequítias poténter expúgnas: te, Dómine, treméntes et súpplices deprecámur, ac pétimus: ut hanc creatúram salis et aquæ dignánter aspícias, benígnus illústres, pietátis tuæ rore sanctífices; ut, ubicúmque fúerit aspérsa, per invocatiónem sancti nóminis tui, omnis infestátio immúndi spíritus abigátur: terrórque venenósi serpéntis procul pellátur: et præséntia Sancti Spíritus nobis, misericórdiam tuam poscéntibus, ubíque adésse dignétur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

4 Post benedictionem aquæ, Sacerdos Dominicis diebus, antequam incipiat Missam, aspergit Altare, deinde se, et Ministros, ac populum, prout in Missali præscribitur, et in Appendice hujus Ritualis (pag. 391) habetur.

5 Christifideles autem possunt de ista aqua benedicta in vasculis suis accipere, et secum deferre ad aspergendos ægros, domos, agros, vineas, et alia, et ad eam habendam in cubiculis suis, ut ea cotidie et sæpius aspergi possint.

CAPUT 3

BENEDICTIO CANDELARUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, béne ✠ dic candélas istas supplicatiónibus nostris: infúnde eis, Dómine, per virtútem sanctæ Cru ✠ cis, benedictiónem cæléstem, qui eas ad repelléndas ténebras humáno géneri tribuísti; talémque benedictiónem signáculo sanctæ Cru ✠ cis accípiant, ut quibuscúmque locis accénsæ, sive pósitæ fúerint, discédant príncipes tenebrárum, et contremíscant, et fúgiant pávidi cum ómnibus minístris suis ab habitatiónibus illis, nec præsúmant ámplius inquietáre, aut molestáre serviéntes tibi omnipoténti Deo: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

CAPUT 4

BENEDICTIO DOMORUM
in Sabbato Sancto et reliquo Tempore Paschali

Parochus, seu alius Sacerdos de Parochi licentia, superpelliceo et stola alba indutus, cum ministro deferente vas aquæ benedictæ in Fonte baptismali, atque ante infusionem Olei et Chrismatis acceptæ, Sabbato Sancto visitat domos suæ parœciæ, aspergens eas eadem aqua benedicta.

Ingrediens domum dicit:

℣. Pax huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

2 Deinde aspergens loca præcipua domus, et habitantes in ea, dicit Antiphonam:

Vidi aquam egrediéntem de templo, a látere dextro, allelúja: et omnes, ad quos pervénit aqua ista, salvi facti sunt, et dicent: allelúja, allelúja.

Ps. 117, 1 Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

℣. Glória Patri, etc.

Repetitur Antiphona: Vidi aquam, etc.

Deinde dicit:

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, allelúja.
℟. Et salutáre tuum da nobis, allelúja.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et sicut domos Hebræórum in éxitu de Ægýpto, agni sánguine linítas (quod pascha nostrum, in quo immolátus est Christus, figurábat), ab Angelo percutiénte custodísti; ita míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

3 Ritus superius descriptus adhibetur, etiamsi benedictio domorum fiat alia die intra Tempus Paschale pro locorum consuetudine.

CAPUT 5
BENEDICTIO DOMORUM
extra Tempus Paschale

Parochus, seu alius Sacerdos, volens aliquam particularem domum, vel generaliter domos fidelium, extra Tempus Paschale aspergere aqua benedicta, ingrediens domum dicit:

℣. Pax huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

2 Deinde loca præcipua domus aspergendo, dicit Antiphonam:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Ps. 50, 3 Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam. ℣. Glória Patri, etc.

Et repetitur Antiphona: Aspérges me, etc.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus Oratio

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

CAPUT 6

BENEDICTIO LOCI VEL DOMUS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Béne ✠ dic, Dómine, Deus omnípotens, locum istum (vel domum istam): ut sit in eo (ea) sánitas, cástitas, victória, virtus, humílitas, bónitas, et mansuetúdo, plenitúdo legis, et gratiárum áctio Deo Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto; et hæc benedíctio máneat super hunc locum (vel super hanc domum) et super habitántes in eo (ea) nunc et in ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

CAPUT 7

ALIA BENEDICTIO DOMUS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Te Deum Patrem omnipoténtem supplíciter exorámus pro hac domo, et habitatóribus ejus, ac rebus: ut eam bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre,

ac bonis ómnibus ampliáre dignéris: tríbue eis, Dómine, de rore cæli abundántiam, et de pinguédine terræ vitæ substántiam, et desidéria voti eórum ad efféctum tuæ miseratiónis perdúcas. Ad intróitum ergo nostrum bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris hanc domum, sicut benedícere dignátus es domum Abraham, Isaac, et Jacob: et intra paríetes domus istíus Angeli tuæ lucis inhábitent, eámque, et ejus habitatóres custódiant. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

CAPUT 8

BENEDICTIO THALAMI

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Béne ✠ dic, Dómine, thálamum hunc: ut omnes habitántes in eo, in tua pace consístant, et in tua voluntáte permáneant, et senéscant, et multiplicéntur in longitúdinem diérum, et ad regna cælórum pervéniant. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

CAPUT 9

BENEDICTIO NAVIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, et béne ✠ dic navem istam déxtera tua sancta et omnes qui in ea vehéntur, sicut dignátus es benedícere arcam Noe ambulántem in dilúvio: pórrige eis,

Dómine, déxteram tuam, sicut porrexísti beáto Petro ambulánti supra mare; et mitte sanctum Angelum tuum de cælis, qui líberet, et custódiat eam semper a perículis univérsis, cum ómnibus quæ in ea erunt: et fámulos tuos, repúlsis adversitátibus, portu semper optábili, cursúque tranquíllo tueáris, transactísque, ac recte perféctis negótiis ómnibus, iteráto témpore ad própria cum omni gáudio revocáre dignéris: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

CAPUT 10

BENEDICTIO SUPER FRUGES ET VINEAS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Orámus pietátem tuam, omnípotens Deus, ut has primítias creatúræ tuæ, quas áëris et plúviæ temperaménto nutríre dignátus es, bene ✠ dictiónis tuæ imbre perfúndas, et fructus terræ tuæ usque ad maturitátem perdúcas. Tríbue quoque pópulo tuo de tuis munéribus tibi semper grátias ágere; ut a fertilitáte terræ esuriéntium ánimas bonis ómnibus affluéntibus répleas, et egénus et pauper laudent nomen glóriæ tuæ. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

CAPUT 11

BENEDICTIO PEREGRINORUM AD LOCA SANCTA PRODEUNTIUM

Peregrini ad loca sancta profecturi, antequam discedant, juxta veteris Ecclesiæ institutum, curent accipere patentes seu commendatitias litteras a suo Ordinario, seu Parocho. Quibus obtentis, et rebus suis dispositis, facta peccatorum suorum confessione, audiunt Mis-

sam, in qua dicitur Oratio pro peregrinantibus, ad instar Collectæ pro re gravi imperatæ, et Ssmam Eucharistiam devote suscipiunt. Expleta Missa, Sacerdos super eos genuflexos dicit sequentes Preces:

Antiphona In viam pacis.

Canticum Benedíctus (pag. 209), et in fine Glória Patri, etc.

Repetitur Ant. In viam pacis et prosperitátis dírigat vos omnípotens et miséricors Dóminus: et Angelus Ráphael comitétur vobíscum in via, ut cum pace, salúte, et gáudio revertámini ad própria.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in eis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére eis.
℣. Benedíctus Dóminus die cotídie.
℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.
℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis.
℟. Et sémitas tuas édoce nos.
℣. Utinam dirigántur viæ nostræ.
℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.
℣. Erunt prava in dirécta.
℟. Et áspera in vias planas.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, qui fílios Israel per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad

te stella duce pandísti: tríbue eis, quǽsumus, iter prósperum, tempúsque tranquíllum; ut Angelo tuo sancto cómite, ad eum, quo pergunt, locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum felíciter váleant perveníre.

Deus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illǽsum custodísti: quǽsumus, ut hos fámulos tuos custodíre dignéris; esto eis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solácium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus: ut te duce, quo tendunt, próspere pervéniant, et demum incólumes ad própria revertántur.

Adésto, quǽsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris: et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes tuo semper protegántur auxílio.

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut família tua per viam salútis incédat; et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum.

Exáudi, Dómine, preces nostras, et iter famulórum tuórum propítius comitáre, atque misericórdiam tuam, sicut ubíque es, ita ubíque largíre: quátenus a cunctis adversitátibus tua opitulatióne defénsi, gratiárum tibi réferant actiónem. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pax et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super vos, et máneat semper. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

2 Quod si unus sit peregrinaturus, Preces dicantur in numero singulari: ac si Sacerdos ipse, qui benedicit, sit socius peregrinationis, eas dicat in persona prima numeri pluralis, quatenus congruere videbitur.

CAPUT 12

BENEDICTIO PEREGRINORUM POST REDITUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Antiphona Ecce, sic benedicétur homo, qui timet Dóminum.

Psalmus 127

Beáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce, sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel. — Glória Patri.

Antiphona Ecce, sic benedicétur homo, qui timet Dóminum.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster secreto usque ad
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Benedícti, qui véniunt in nómine Dómini.
℟. Benedícti vos a Dómino, qui fecit cælum et terram.
℣. Réspice, Dómine, in servos tuos, et in ópera tua.
℟. Et dírige eos in viam mandatórum tuórum.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Largíre, quǽsumus, Dómine, fámulis tuis indulgéntiam placátus et pacem: ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis, et secúra tibi mente desérviant.

Omnípotens sempitérne Deus, nostrórum témporum, vitǽque dispósitor, fámulis tuis contínuæ tranquillitátis largíre subsídium: ut, quos incólumes própriis labóribus reddidísti, tua fácias protectióne secúros.

Deus, humílium visitátor, qui nos fratérna dilectióne consoláris: præténde societáti nostræ grátiam tuam; ut per eos, in quibus hábitas, tuum in nobis sentiámus advéntum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum. ℟. Amen.

Pax et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super vos, et máneat semper. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIONES ESCULENTORUM

PRÆSERTIM IN PASCHA

CAPUT 13

BENEDICTIO AGNI

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, qui per fámulum tuum Móysen, in liberatióne pópuli tui de Ægýpto, agnum occídi jussísti in similitúdinem Dómini nostri Jesu Christi, et utrósque postes domórum de sánguine ejúsdem agni perúngi præcepísti: tu bene ✠ dícere, et sancti- ✠ ficáre dignéris hanc creatúram carnis, quam nos fámuli tui ad laudem tuam súmere desiderámus, per

resurrectiónem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi: Qui tecum vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.
Et aspergatur aqua benedicta.

CAPUT 14
BENEDICTIO OVORUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Subvéniat, quǽsumus, Dómine, tuæ bene ✠ dictiónis grátia huic ovórum creatúræ: ut cibus salúbris fiat fidélibus tuis, in tuárum gratiárum actióne suméntibus, ob resurrectiónem Dómini nostri Jesu Christi: Qui tecum vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

CAPUT 15
BENEDICTIO PANIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, panis Angelórum, panis vivus ætérnæ vitæ, bene ✠ dícere dignáre panem istum, sicut benedixísti quinque panes in desérto: ut omnes ex eo gustántes, inde córporis et ánimæ percípiant sanitátem: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

CAPUT 16

ALIA BENEDICTIO PANIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, bene ✠ dícere dignéris hunc panem tua sancta spirituáli benedictióne: ut sit ómnibus suméntibus salus mentis et córporis; atque contra omnes morbos, et univérsas inimicórum insídias tutámen. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, panem vivum, qui de cælo descéndit, et dat vitam et salútem mundo: et tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

CAPUT 17

BENEDICTIO NOVORUM FRUCTUUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Béne ✠ dic, Dómine, hos novos fructus N., et præsta: ut, qui ex eis in tuo sancto nómine vescéntur, córporis et ánimæ salúte potiántur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

CAPUT 18

BENEDICTIO AD QUODCUMQUE COMESTIBILE

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Béne✠dic, Dómine, creatúram istam N., ut sit remédium salutáre géneri humáno: et præsta per invocatiónem sancti nóminis tui; ut quicúmque ex ea súmpserint, córporis sanitátem, et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

CAPUT 19

BENEDICTIO OLEI

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Exorcismus

Exorcízo te, creatúra ólei, per Deum ✠ Patrem omnipoténtem, qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt. Omnis virtus adversárii, omnis exércitus diáboli, et omnis incúrsus, omne phantásma sátanæ eradicáre, et effugáre ab hac creatúra ólei, ut fiat ómnibus, qui eo usúri sunt, salus mentis et córporis, in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, et Jesu ✠ Christi Fílii ejus Dómini nostri, et Spíritus ✠ Sancti Parácliti, et in caritáte ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Deus omnípotens, cui astat exércitus Angelórum cum tremóre, quorum servítium spirituále cognóscitur, dignáre respícere, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre hanc creatúram ólei, quam ex olivárum succo eduxísti, et ex eo infírmos inúngi mandásti, quátenus sanitáte percépta, tibi Deo vivo et vero grátias ágerent: præsta, quǽsumus; ut hi, qui hoc óleo, quod in tuo nómine bene ✠ dícimus, usi fúe-

rint, ab omni languóre, omníque infirmitáte, atque cunctis insídiis inimíci liberéntur, et cunctæ adversitátes separéntur a plásmate tuo, quod pretióso sánguine Fílii tui redemísti, ut numquam lædátur a morsu antíqui serpéntis. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIONES AB EPISCOPIS

VEL AB ALIIS FACULTATEM HABENTIBUS FACIENDÆ

CAPUT 20

BENEDICTIO SACERDOTALIUM INDUMENTORUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui per Móysen fámulum tuum pontificália, et sacerdotália, seu levítica vestiménta, ad expléndum in conspéctu tuo ministérium eórum, ad honórem et decórem nóminis tui fíeri decrevísti: adésto propítius invocatiónibus nostris: ut hæc induménta sacerdotália (hoc induméntum sacerdotále), désuper irrigánte grátia tua, ingénti benedictióne per nostræ humilitátis servítium puri ✠ ficáre, bene ✠ dícere, et conse ✠ cráre dignéris: ut divínis cúltibus et sacris mystériis apta et benedícta exsístant (aptum et benedíctum exsístat): his quoque sacris véstibus (hac quoque sacra veste) Pontífices, et Sacerdótes, seu Levítæ tui indúti, ab ómnibus impulsiónibus, seu tentatiónibus malignórum spirítuum muníti et defénsi esse mereántur: tuísque mystériis apte et condígne servíre et inhærére, atque in his

tibi plácite et devóte perseveráre tríbue. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Deus, invíctæ virtútis triumphátor, et ómnium rerum creátor ac sanctificátor: inténde propítius preces nostras; et hæc induménta (hoc induméntum) levíticæ, sacerdotális, et pontificális glóriæ, minístris tuis fruénda (-éndum), tuo ore próprio bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris: omnésque eis (eo) uténtes, tuis mystériis aptos, et tibi in eis devóte ac laudabíliter serviéntes, gratos effícere dignéris. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Dómine Deus omnípotens, qui vestiménta Pontifícibus, Sacerdótibus, et Levítis in usum tabernáculi fœderis necessária, Móysen fámulum tuum ágere jussísti, eúmque spíritu sapiéntiæ ad id peragéndum replevísti: hæc vestiménta (hoc vestiméntum) in usum et cultum mystérii tui bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris: atque minístros altáris tui, qui ea (id) indúerint, septifórmis Spíritus grátia dignánter repléri, atque castitátis stola, beáta fácias cum bonórum fructu óperum ministérii congruéntis immortalitáte vestíri. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus. ℟. Amen.

Et aspergantur (aspergatur) aqua benedicta.

CAPUT 21

BENEDICTIO MAPPARUM SEU TOBALEARUM ALTARIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Exáudi, Dómine, preces nostras: et hæc linteámina (hoc linteámen), sacri Altáris úsui præparáta (-um), bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Dómine Deus omnípotens, qui Móysen fámulum tuum ornaménta et linteámina fácere per quadragínta dies docuísti, quæ étiam María téxuit, et fecit in usum ministérii tabernáculi fœderis; bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris hæc linteámina (hoc linteámen) ad tegéndum involvendúmque altáre gloriosíssimi Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergantur (aspergatur) aqua benedicta.

CAPUT 22

BENEDICTIO PALLÆ ET CORPORALIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Clementíssime Dómine, cujus inenarrábilis est virtus, cujus mystéria arcánis mirabílibus celebrántur: tríbue, quǽsumus; ut hoc linteámen tuæ propitiatiónis bene ✠ dictióne sanctificétur ad consecrándum super illud Corpus et Sánguinem Dei et Dómini nostri Jesu Christi, Fílii tui: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, etc.
℟. Amen.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris linteámen istud ad tegéndum involvendúmque Corpus et Sánguinem Dómini nostri Jesu Christi, Fílii tui: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, etc.
℟. Amen.

Orémus. Oratio

Omnípotens Deus, mánibus nostris opem tuæ benedictiónis infúnde: ut per nostram bene ✠ dictiónem hoc linteámen sanctificétur, et Córporis ac Sán-

guinis Redemptóris nostri novum sudárium, Spíritus Sancti grátia efficiátur. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

CAPUT 23

BENEDICTIO TABERNACULI SEU VASCULI

pro sacrosancta Eucharistia conservanda

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices deprecámur: ut tabernáculum (seu vásculum) hoc pro Córpore Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi, in eo condéndo fabricátum, bene ✠ dictiónis tuæ grátia dicáre dignéris. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat, etc. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

CAPUT 24

SOLLEMNIS BENEDICTIO CRUCIS

Si Cruces, publicæ venerationi expositæ, sollemniter benedicantur, hæc benedictio Ordinario reservatur, qui tamen potest eam cuilibet Sacerdoti committere.

Privatim autem hæc benedictio a quolibet Sacerdote fieri potest sine ulla Ordinarii licentia.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Rogámus te, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: ut dignéris bene ✠ dícere hoc signum Crucis, ut sit remédium salutáre géneri humáno; sit solíditas fídei, proféctus bonórum óperum, redémptio animárum; sit solámen, et protéctio, ac tutéla contra sæva jácula inimicórum. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Béne ✠ dic, Dómine Jesu Christe, hanc Crucem, per quam eripuísti mundum a potestáte dæmonum, et superásti passióne tua suggestórem peccáti, qui gaudébat in prævaricatióne primi hóminis per ligni vétiti sumptiónem. Hic aspergatur aqua benedicta. Sanctificétur hoc signum Crucis in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti; ut orántes, inclinantésque se propter Dóminum ante istam Crucem, invéniant córporis et ánimæ sanitátem. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

2 Postea Sacerdos ante Crucem genuflexus ipsam devote adorat, et osculatur, et idem faciunt quicumque voluerint.

CAPUT 25

SOLLEMNIS BENEDICTIO IMAGINIS

Jesu Christi Domini nostri vel B. Mariæ Virginis vel alius Sancti

Si imagines, publicæ venerationi expositæ, sollemniter benedicantur, hæc benedictio Ordinario reservatur, qui tamen potest eam cuilibet Sacerdoti committere.

Privatim autem hæc benedictio a quolibet Sacerdote fieri potest sine ulla Ordinarii licentia.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui Sanctórum tuórum imágines (sive effígies) sculpi, aut pingi

non réprobas, ut quóties illas óculis córporis intuémur, tóties eórum actus et sanctitátem ad imitándum memóriæ óculis meditémur: hanc, quǽsumus, imáginem (seu sculptúram) in honórem et memóriam unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi (vel beatíssimæ Vírginis Maríæ, Matris Dómini nostri Jesu Christi, vel beáti N. Apóstoli tui, vel Mártyris, vel Pontíficis, vel Confessóris, vel beátæ N. Vírginis, vel Mártyris) adaptátam bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris: et præsta; ut quicúmque coram illa unigénitum Fílium tuum (vel beatíssimam Vírginem, vel gloriósum Apóstolum, vel Mártyrem, vel Pontíficem, vel Confessórem, vel gloriósam Vírginem, vel Mártyrem) supplíciter cólere et honoráre studúerit, illíus méritis et obténtu a te grátiam in præsénti, et ætérnam glóriam obtíneat in futúrum. Per (eúndem) Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

CAPUT 26

RITUS BENEDICENDI ET IMPONENDI PRIMARIUM LAPIDEM PRO ECCLESIA ÆDIFICANDA

Nulla ecclesia ædificetur sine expresso Ordinarii loci consensu scriptis dato, quem tamen Vicarius Generalis præstare nequit sine mandato speciali.

Si Sacerdos, ejus ædificationis primarium lapidem benedicendi potestatem habens ab Ordinario, ejusmodi functionem peragat, hunc ritum servabit.

2 Pridie quam primarius lapis benedicatur, ligneam Crucem in loco, ubi debet esse Altare, figat ipse, vel alius Sacerdos. Sequenti vero die lapis in ecclesiæ fundatione ponendus, qui debet esse quadratus, et angularis, benedicatur hoc modo.

3 Sacerdos indutus amictu, alba, cingulo, stola et pluviali albi coloris, adhibitis aliquot Clericis, sal et aquam benedicit, nisi prius in promptu habeat aquam jam benedictam, ordinaria benedictione, ut supra (pag. 232), et interim, dum cantatur a Clericis Antiphona cum Psalmo sequenti, aspergit locum, ubi Crux posita est, aqua benedicta.

Antiphona Signum salútis pone, Dómine Jesu Christe, in loco isto: et non permíttas introíre Angelum percutiéntem.

Psalmus 83

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis: * super mília.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Glória Patri.

4 Finito Psalmo, Sacerdos versus ad locum a se aspersum, dicit:

Orémus.

Oratio

Dómine Deus, qui licet cælo et terra non capiáris, domum tamen dignáris habére in terris, ubi nomen tuum júgiter invocétur; locum hunc, quæsumus, beátæ Maríæ semper Vírginis, et beáti N. (nominando Sanctum vel Sanctam, in cujus honorem ac nomen fundabitur ecclesia), omniúmque Sanctórum intercedéntibus méritis, seréno pietátis tuæ intúitu vísita, et per infusiónem grátiæ tuæ ab omni inquinaménto purífica, purifica-

túmque consérva; et qui dilécti tui David devotiónem in fílii sui Salomónis ópere complevísti, in hoc ópere desidéria nostra perfícere dignéris, effugiántque omnes hinc nequítiæ spirituáles. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. ℟. Amen.

5 Postea stans benedicit primarium lapidem, dicens:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.
℣. Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes.
℟. Hic factus est in caput ánguli.
℣. Tu es Petrus.
℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.
℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.
℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui es verus omnípotens Deus, splendor, et imágo ætérni Patris, et vita ætérna: qui es lapis anguláris de monte sine mánibus abscíssus, et immutábile fundaméntum: hunc lápidem collocándum in tuo nómine confírma; et tu, qui es princípium et finis, in quo princípio Deus Pater ab inítio cuncta creávit, sis, quǽsumus, princípium, et increméntum, et consummátio ipsíus óperis, quod debet ad laudem et glóriam tui nóminis inchoári: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

6 Tunc aspergit lapidem ipsum aqua benedicta, et, accepto cultro, per singulas partes sculpit in eo signum crucis, dicens:

In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. ℟. Amen.

Quo facto dicit:

Orémus. Oratio

Béne ✠ dic, Dómine, creatúram istam lápidis, et præsta per invocatiónem sancti tui nóminis: ut, qui-

cúmque ad hanc ecclésiam ædificándam pura mente auxílium déderint, córporis sanitátem, et ánimæ medélam percípiant. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

7 Postea dicantur Litaniæ ordinariæ (pag. 104) sine Orationibus in fine positis: quibus dictis, parato cæmento, et cæmentario assistente, Sacerdos inchoat, Clericis prosequentibus, Antiphonam:

Mane surgens Jacob, * erigébat lápidem in títulum: fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

Psalmus 126

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce heréditas Dómini fílii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Glória Patri.

8 Quo dicto, Sacerdos stans ponit ipsum primarium lapidem in fundamento, vel saltem illum tangit, dicens:

In fide Jesu Christi collocámus lápidem istum primárium in hoc fundaménto, in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti: ut vígeat vera fides hic, et timor Dei, fratérnaque diléctio; et sit hic locus destinátus oratióni, et ad invocándum, et laudándum nomen ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

9 Interim cæmentarius aptat ipsum lapidem cum cæmento: postea Sacerdos spargit super lapidem aquam benedictam, dicens:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Deinde dicitur totus Psalmus Miserére mei, Deus (pag. 100), cum Glória Patri.

Quo dicto, Sacerdos spargit aquam benedictam per omnia fundamenta, si sunt aperta: si vero non sunt aperta, circuit aspergendo fundamenta ecclesiæ designata, hoc modo. Incipiens aspergere, inchoat, Clero prosequente, Antiphonam:

O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce, alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Glória Patri.

Sicut erat.

Antiphona O quam metuéndus est locus iste! Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli.

10 Interim aspergendo procedit usque ad fundamenta aperta, seu designata, et repetita Antiphona a Clero, Sacerdos stans dicit: Orémus.

Ministri: Flectámus génua. ℟. Leváte.

Sacerdos: Oratio

Omnípotens et misericors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ céteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo nómine digne, perfectéque ab eis ágitur, a te fíeri credátur: quǽsumus imménsam cleméntiam tuam; ut quidquid modo visitatúri sumus, vísites; et quidquid benedictúri sumus, bene ✠ dícas; sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingréssus. Per Christum, Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deus, qui ex ómnium cohabitatióne Sanctórum ætérnum majestáti tuæ condis habitáculum: da ædificatióni tuæ increménta cæléstia; ut, quod te jubénte fundátur, te largiénte perficiátur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

CAPUT 27

RITUS BENEDICENDI NOVAM ECCLESIAM SEU ORATORIUM PUBLICUM

Sacerdos novam ecclesiam seu oratorium publicum de licentia Ordinarii benedicturus, ut ibi divinum Missæ sacrificium rite celebretur, amictu, alba, cingulo, stola ac pluviali albi coloris indutus, aliquot Clericis adhibitis, prælata Cruce media inter duos Clericos deferentes cereos accensos, mane procedit ad primariam ecclesiæ, vel oratorii januam: ubi stans capite aperto, conversus ad eam dicat absolute Orationem:

Actiónes nostras, quǽsumus, Dómine, aspirándo prǽveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

2 Deinde inchoat, Clero prosequente, Antiphonam:

Aspérges me, * Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Et Clerus alternatim dicit Psalmum Miserére (pag. 100): in fine Glória Patri.

3 Interim circumdant exterius ecclesiam (quæ intus debet esse vacua et nuda, et pariter Altaria nuda excluso populo, donec absoluta sit benedictio), et Sacerdos accepto aspergillo ex herba hyssopi, ad ejus dexteram se convertens, parietes ecclesiæ in superiori parte, et in fundamentis aqua benedicta aspergit, dicens: Aspérges me, etc.

4 Reversi ad locum, unde Processio initium habuit, repetita Antiphona a Clero, Sacerdos stans ut prius versus ad ecclesiam, dicit: Orémus.

Ministri: Flectámus génua. ℟. Leváte.

Sacerdos: Oratio

Dómine Deus, qui licet cælo et terra non capiáris, domum tamen dignáris habére in terris, ubi nomen tuum júgiter invocétur: locum hunc, quæsumus, beátæ Maríæ semper Vírginis, et beáti N. (nominando Sanctum vel Sanctam, in cujus honorem ac nomen benedicitur ecclesia), omniúmque Sanctórum intercedéntibus méritis, seréno pietátis tuæ intúitu vísita, et per infusiónem grátiæ tuæ ab omni inquinaménto purífica, purificatúmque consérva; et qui diléctí tui David devotiónem in fílii sui Salomónis ópere complevísti, in hoc ópere desidéria nostra perfícere dignéris, effugiántque omnes hinc nequítiæ spirituáles. Per Dóminum.
℟. Amen.

5 Qua finita Oratione, omnes bini in ecclesiam intrant, et ad altare majus procedunt, Litanias ordinarias (pag. 104) decantantes.

6 Sacerdos coram altari genuflectit: cumque dictum fuerit: Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris. ℟. Te rogámus, audi nos, surgit Sacerdos, et intellegibili voce dicit:

Ut hanc ecclésiam, et altáre hoc, ad honórem tuum, et nomen Sancti tui N., purgáre, et bene ✠ dícere dignéris. ℟. Te rogámus, audi nos.

Cum dicit benedícere, manu dextera benedicit ecclesiam et altare; deinde, ut prius, genuflectit donec perficiantur Litaniæ, et cantores prosequuntur:

Ut nos exaudíre dignéris, etc.

7 Dicto ultimo Kýrie, eléison, Sacerdos stans dicit: Orémus.

Ministri: Flectámus génua. ℟. Leváte.

Sacerdos: Oratio

Prævéniat nos, quæsumus, Dómine, misericórdia tua: et, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, voces nostras cleméntia tuæ propitiatiónis antícipet. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

8 Tum distans ab altari congruenti spatio genuflexus, et se signans, dicit: Deus, in adjutórium meum inténde; et

statim surgit, Clero respondente: Dómine, ad adjuvándum me festína; ipse vero stans dicit: Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Chorus respondet: Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

9 Postea Sacerdos dicit: Orémus.

Ministri: Flectámus génua. ℟. Leváte.

Sacerdos: **Oratio**

Omnípotens et misericors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ céteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo nómine digne, perfectéque ab eis ágitur, a te fíeri credátur: quǽsumus imménsam cleméntiam tuam; ut quidquid modo visitatúri sumus, vísites, et quidquid benedictúri sumus, bene ✠ dícas: sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dǽmonum, Angeli pacis ingréssus. Per Dóminum. ℟. Amen.

10 His dictis, inchoat, Clero prosequenti, Antiphonam: Bénedic, Dómine, * domum istam nómini tuo ædificátam. Et dicuntur tres Psalmi sequentes, videlicet:

Psalmus 119

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Glória Patri.

Psalmus 120

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce, non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

Glória Patri.

Psalmus 121

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te:

Propter domum Dómini, Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Glória Patri.

Antiphona Bénedic, Dómine, domum istam nómini tuo ædificátam.

11 Interim aspergit interius parietes in parte superiori et inferiori, inchoans aspersionem a parte Evangelii, dicens: Aspérges me, etc., tum ad altare reversus, dicit: Orémus.

Ministri: Flectámus génua. ℟. Leváte.

Sacerdos: **Oratio**

Deus, qui loca nómini tuo dicánda sanctíficas, effúnde super hanc oratiónis domum grátiam tuam: ut ab ómnibus hic nomen tuum invocántibus auxílium tuæ misericórdiæ sentiátur. Per Dóminum nostrum, etc. ℟. Amen.

12 His peractis, dicitur Missa de Mysterio vel Sancto, in cujus honorem ecclesia est benedicta; sed, si occurrat Officium Missas votivas sollemnes pro re gravi excludens, dicitur Missa de die occurrenti, cum Commemoratione Titularis, juxta Missalis rubricas.

13 Ecclesiæ vero cathedrales, et, quantum fieri potest, ecclesiæ collegiatæ, conventuales et parœciales, quamvis a simplici Sacerdote, ut supra, sint benedictæ, sollemniter tamen consecrandæ sunt.

14 Oratoria privata seu domestica nec consecrari nec benedici possunt more ecclesiarum.

CAPUT 28

RITUS RECONCILIANDI ECCLESIAM VIOLATAM

quæ fuerit tantummodo benedicta

Violata ecclesia, non ideo cœmeterium, etsi contiguum, violatum censetur, et viceversa. Si vero cœmeterium ecclesiæ pollutæ contiguum violatum fuerit, illud una cum ecclesia reconciliatur.

Ecclesiæ benedictæ ac violatæ reconciliatio per Rectorem ejusdem, vel quemlibet Sacerdotem de consensu saltem præsumpto Rectoris, fiat hoc modo. Altare ecclesiæ omnino nudetur, provideaturque, ut ecclesia possit libere circumiri tam exterius, quam interius, si fieri potest. Paretur vasculum cum aqua benedicta, et aspergillum de herba hyssopi factum. Sacerdos, indutus amictu, alba, cingulo, stola et pluviali albi coloris, adhibitis aliquot Clericis, procedit ad primariam ecclesiæ portam, ubi stans, incipit, Clero prosequente, Antiphonam:

Aspérges me, * Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Et dicitur totus Psalmus Miserére (pag. 100), cum Glória Patri. Quo finito, Antiphona repetitur. Interim dum Antiphona et Psalmus dicuntur, Sacerdos aqua benedicta aspergit in circuitu extrinsecus ecclesiam, et cœmeterium, simul aspergendo alternatim ad parietes ecclesiæ, ac ad terram cœmeterii, præsertim ad loca contaminata. Si vero cœmeterium violatum non fuerit, ejus aspersio omittitur.

Quo facto, redit ad locum, ubi incepit aspergere, et stans dicit:

Orémus. Oratio

Omnípotens et misericors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ céteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo nómine digne, perfectéque ab eis

ágitur, a te fíeri credátur: quǽsumus imménsam cleméntiam tuam; ut, quidquid modo visitatúri sumus, vísites, et quidquid benedictúri sumus, bene ✠ dícas; sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingréssus. Per Christum, Dóminum nostrum.

℟. Amen.

2 Deinde omnes bini in ecclesiam ingrediuntur, et ad altare majus accedunt, Litanias ordinarias (pag. 104) decantantes. Sacerdos coram altari genuflectit: cumque dictum fuerit:

Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris. ℟. Te rogámus, audi nos,

Sacerdos surgit, et clara voce dicit:

Ut hanc ecclésiam, et altáre hoc, ac cœmetérium purgáre, et reconci ✠ liáre dignéris. ℟. Te rogámus, audi nos.

3 Si vero cœmeterium violatum non fuerit, omittuntur verba ac cœmetérium.

Deinde rursus genuflectit, et Litaniæ perficiuntur. Quibus finitis, Sacerdos versus ad dictum altare dicit: Orémus.

Ministri: Flectámus génua. ℟. Leváte.

Sacerdos:

Oratio

Prævéniat nos, quǽsumus, Dómine, misericórdia tua: et intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, voces nostras cleméntia tuæ propitiatiónis antícipet. Per Christum, Dóminum nostrum.

℟. Amen.

4 Deinde Sacerdos genuflectit ante altare, et se signo crucis muniens, clara voce dicit: Deus, in adjutórium meum inténde: tum surgit, et Chorus, seu astantes Clerici respondent: Dómine, ad adjuvándum me festína; et Sacerdos stans, dicit: Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. ℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

5 Quo dicto, Sacerdos inchoat, Clero prosequente, Antiphonam:

Exsúrgat Deus, * et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus.

Psalmus 67

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Repetitur Antiphona

Ibi Bénjamin adulescéntulus, * in mentis excéssu.

Repetitur Antiphona

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Repetitur Antiphona

Manda, Deus, virtúti tuæ: * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

Repetitur Antiphona

A templo sancto tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Repetitur Antiphona

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Repetitur Antiphona

Díssipa gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægýpto: * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Repetitur Antiphona

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.

Repetitur Antiphona

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad Oriéntem.

Repetitur Antiphona

Ecce, dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israel, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Repetitur Antiphona

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Et non dicitur Glória Patri, sed Antiphona repetitur.

6 Interim dum Antiphona et Psalmus prædicti dicuntur, Sacerdos circuit ecclesiam intrinsecus aspergendo: aspergit etiam specialiter loca contaminata. Quo facto, stans in presbyterio versus ad altare, dicit:

Deus, qui in omni loco dominatiónis tuæ clemens et benígnus purificátor assístis: exáudi nos, quǽsumus, et concéde; ut in pósterum inviolábilis hujus loci permáneat benedíctio, et tui múneris benefícia univérsitas fidélium, quæ súpplicat, percípere mereátur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

7 Deinde dicitur Missa de die occurrenti.

8 Simplex Sacerdos tantum de licentia Ordinarii potest ecclesiam consecratam reconciliare, et tunc utatur ritu in Pontificali præscripto: procedatque indutus amictu, alba, cingulo,

stola et pluviali albi coloris, abhibitis secum aliquot Clericis superpelliceis indutis.

In casu tamen gravis et urgentis necessitatis, si Ordinarius adiri nequeat, Rectori ecclesiæ consecratæ eandem reconciliare fas est, certiore facto postea Ordinario.

CAPUT 29

RITUS BENEDICENDI NOVUM CŒMETERIUM

Pridie quam fiat benedictio, ponitur in medio cœmeterii benedicendi lignea Crux, alta ad staturam hominis et ante ipsam Crucem in terra figitur paxillus tridens ligneus, altus ad cubitum unum, aptus ad affigendum illi tres candelas.

2 Sequenti die mane Sacerdos, ab Ordinario delegatus, in sacristia paratur amictu, alba, cingulo, stola ac pluviali albi coloris, et, adhibitis aliquot Clericis indutis superpelliceis, qui deferant vasculum aquæ benedictæ, aspergillum, thuribulum cum incensi navicula, hunc Ritualem librum et tres candelas cereas, procedit ad cœmeterium benedicendum ante Crucem in medio positam, et affiguntur, et accenduntur tres candelæ super ligneum paxillum: tunc Sacerdos ante Crucem et candelas stans, discooperto capite, dicit:

Orémus. Oratio

Omnípotens Deus, qui es custos animárum, et tutéla salútis, fides credéntium: réspice propítius ad nostræ servitútis offícium, et ad intróitum nostrum purgétur, bene ✠ dicátur, et sancti ✠ ficétur hoc cœmetérium; ut humána córpora hic post vitæ cursum quiescéntia, in magno judícii die simul cum felícibus animábus mereántur adipísci vitæ perénnis gáudia. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

3 Mox ante ipsam Crucem omnes genibus flexis dicunt Litanias ordinarias (pag. 104), incipiente cantore, ceteris respondentibus; et cum dictum fuerit: Ut ómnibus fidélibus defúnctis, etc. ℟. Te rogámus, audi nos, Sacerdos surgit, et clara voce dicit, producens manu signum crucis:

Ut hoc cœmetérium purgáre, et bene ✠ dícere dignéris. ℟. Te rogámus, audi nos.

4 Deinde Sacerdos, ut prius, genuflectit, et Litaniæ perficiuntur.

5 Quibus finitis, surgunt omnes, et Sacerdos Crucem aspergit aqua benedicta, dicens Antiphonam:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

6 Deinde dicitur ab astantibus totus Psalmus Miserére (pag. 100), cum Glória Patri. Quo dicto repetitur Antiphona. Dum dicitur Psalmus, Sacerdos circuit, et perambulat totum cœmeterium, incipiens ad ejus dexteram, aspergens ubique aqua benedicta: quo facto, redit ante Crucem, et ad ipsam respicens, dicit:

Orémus. Oratio

Deus, qui es totíus orbis cónditor, et humáni géneris redémptor, cunctarúmque creaturárum visibílium et invisibílium perféctus dispósitor: te súpplici voce, ac puro corde expóscimus; ut hoc cœmetérium, in quo famulórum, famularúmque tuárum córpora quiéscere debent, post currícula hujus vitæ labéntia, pur ✠ gáre, bene ✠ dícere, et sancti- ✠ ficáre dignéris: quique remissiónem ómnium peccatórum per tuam magnam misericórdiam in te confidéntibus præstitísti, corpóribus quoque eórum in hoc cœmetério quiescéntibus, et tubam primi Archángeli exspectántibus, consolatiónem perpétuam lárgiter impertíre. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

7 Tunc figit in summitate Crucis unam ex tribus candelis ardentibus, et alias duas similiter ardentes in duobus brachiis ejusdem Crucis. Deinde incensat ipsam Crucem, et aspergens cœmeterium aqua benedicta, redit cum Ministris in sacristiam.

CAPUT 30

RITUS RECONCILIANDI CŒMETERIUM VIOLATUM

Si cœmeterium ecclesiæ pollutæ contiguum violatum fuerit, illud una cum ecclesia reconciliatur, ut supra (pag. 261) dictum est. Secus cœmeterii reconciliatio fit hoc modo.

Mane diei, qua facienda est reconciliatio, Rector cœmeterii vel quilibet Sacerdos, de consensu saltem præsumpto Rectoris, adhibitis aliquot Clericis indutis superpelliceis, in sacristia, aut alio decenti loco, vestitus amictu, alba, cingulo, stola et pluviali albi coloris, accedit ad medium cœmeterii,

Clerico vasculum aquæ benedictæ et aspergillum deferente: et ibi super tapete genuflectit una cum Ministris; et cantores, aliique omnes genibus flexis, dicunt Litanias ordinarias (pag. 104). In quibus cum dictum fuerit:

Ut ómnibus fidélibus defúnctis, etc. ℟. Te rogámus, audi nos,

Sacerdos surgit et manu dextera producens signum crucis super cœmeterium, clara voce dicit:

Ut hoc cœmetérium recon ✠ ciliáre et sancti- ✠ ficáre dignéris. ℟. Te rogámus, audi nos.

2 Deinde Sacerdos, ut prius, genuflectit, cantoribus Litanias perficientibus.

3 Quibus finitis, surgunt omnes, et Sacerdos, accepto aspergillo cum aqua benedicta, inchoat, Clero prosequente, Antiphonam:

Aspérges me, * Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim, in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim, veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus,

Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Non dicitur Glória Patri.

In fine repetitur Antiphona: Aspérges me.

4 Dum hæc dicuntur, Sacerdos circuit totum cœmeterium, incipiens ad ejus dexteram, aspergens ubique aqua benedicta, præsertim in loco, ubi violatio commissa est. Quo peracto, redit ad locum ubi Litaniæ dictæ fuerunt, et ibi stans dicit: Orémus.

Ministri: Flectámus génua. ℟. Leváte.

Sacerdos:

Oratio

Dómine pie, qui agrum fíguli prétio sánguinis tui in sepultúram peregrinórum comparári voluísti: quǽsumus, dignánter reminíscere clementíssimi hujus mystérii tui. Tu es enim, Dómine, fígulus noster: tu quiétis nostræ ager: tu agri hujus prétium. Tu dedísti étiam, et suscepísti. Tu de prétio tui vivífici sánguinis nos requiéscere donásti. Tu ergo, Dómine, qui es offensiónis nostræ clementíssimus indúltor, exspectantíssimus judicátor, judícii tui superabundantíssimus miserátor: judícium tuæ justíssimæ severitátis abscóndens, post miseratiónem tuæ piæ redemptiónis, adésto exaudítor et efféctor nostræ reconciliatiónis: hocque cœmetérium peregrinórum tuórum, cæléstis pátriæ incolátum exspectántium, benígnus purífica, et reconcília; et hic tumulatórum et tumulandórum córpora, de poténtia et pietáte tuæ resurrectiónis ad glóriam incorruptiónis, non damnans, sed gloríficans resúscita: Qui ventúrus es judicáre vivos, et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

CAPUT 31

RITUS BENEDICENDI POPULOS ET AGROS

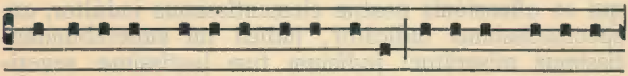
ex Apostolicæ Sedis indulto

Accepto diplomate pontificio, constituatur dies Dominica, Delegato et populo commodior, pro ejusdem diplomatis publicatione, et exsecutionis inchoatione.

2 Die constituta, mane fiat contio, qua doceatur populus de contentis in diplomate pontificio, et de præparatione ad futuram Absolutionem et Benedictionem. Deinde a Delegato celebretur Missa *pro remissione peccatorum,* in paramentis violaceis, sine Glória in excélsis, et cum Credo, ad instar Missæ votivæ sollemnis pro re gravi et publica simul causa; qua finita, Celebrans, depositis casula et manipulo, induatur pluviali violaceo, et, si sit Episcopus, mitram auriphrygiatam assumat: tum, omnibus genuflexis ante Altare, cantentur Litaniæ Sanctorum (pag. 104), omissis Precibus et Orationibus post eas dici solitis.

3 Sedeat Delegatus, finitis Litaniis, cooperto capite, in sede sibi parata super scabello Altaris, vel in sede episcopali, si est Episcopus, seu super faldistorio posito super dicto scabello, cum duobus Ministris paratis more diaconali et subdiaconali sine manipulis, astantibus hinc inde a lateribus omnibus de Clero: et alta voce ab aliquo legatur diploma coram populo: quo lecto, dicat Delegatus: Deo grátias.

4 Tunc nomine populi ille, qui ibi pro Diacono assistit, profunde inclinatus a sinistris Delegati facit confessionem in cantu:
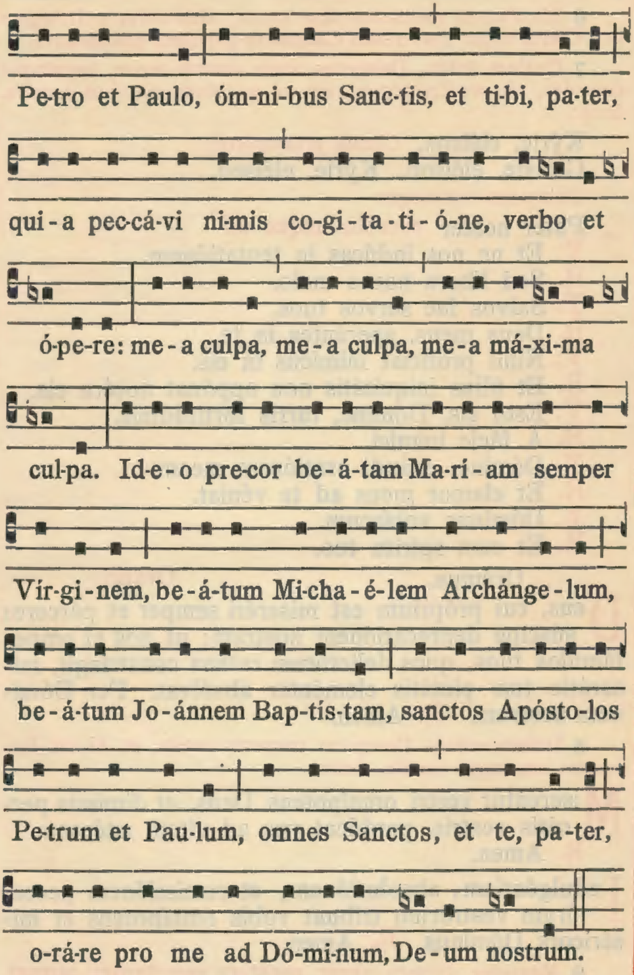

Con-fí-te-or De-o omni-po-tén-ti, be-á-tæ Ma-rí-æ

semper Vír-gi-ni, be-á-to Mi-cha-é-li Archánge-lo,

be-á-to Jo-án-ni Bap-tís-tæ, sanc-tis A-pó-sto-lis

5 Qua finita, Delegatus, assumpto baculo pastorali in sinistra manu, si est Episcopus, et adhuc sedens cooperto capite incipit Psalmum Miserére (pag. 266), in cujus fine dicitur Glória Patri: et deinde incipit Psalmum Deus misereátur (pag. 306).

6 Hi Psalmi recitantur sine cantu, alternatim a Delegato et a Clero, super universum Clerum et populum genuflexum.

7 Quibus finitis, Delegatus stans detecto capite, baculoque deposito, si est Episcopus, versus populum manibus junctis, dicit:

Kýrie, eléison. Clerus prosequitur:
Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Delegatus subjungit:

Pater noster secreto usque ad
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Nihil profíciat inimícus in eis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére eis.
℣. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

8 Deinde sedens Delegatus cooperto capite, et, si est Episcopus, assumpto baculo, dicit:

Misereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum vestrórum tríbuat vobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

9 Manuque dextera super populum genuflexum extensa, addit:

Auctoritáte Dei omnipoténtis, et beatórum Apostolórum Petri et Pauli, a sanctíssimo Dómino nostro Papa N. mihi concéssa, absólvo vos et omnes

hujus loci, ab omni vínculo excommunicatiónis, suspensiónis, interdícti, aliísque ecclesiásticis senténtiis, censúris, et pœnis per vos incúrsis, quas modo ignorátis, juxta tenórem pontifícii diplómatis próxime lecti. Et restítuo vos omnes communióni, et unitáti fidélium, et sanctis sacraméntis Ecclésiæ. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti.

℟. Amen.

10 Si est Episcopus, facit ter signum crucis, dum dicit: In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti.

11 Tunc Delegatus adhuc sedens, per se ipsum, vel alium firmioris vocis, indicet dies tres singillatim pro jejunio; et decernat diem Dominicam sequentem, vel aliam arbitrio suo, pro Communione, Benedictione agrorum et populi, et Indulgentia plenaria.

12 Die constituta, populus universus debebit communicare, et hora competenti Delegatus cantabit Missam, quæ est ad finem Missalis, sub titulo *Pro quacumque necessitate,* cum paramentis violaceis, sine Glória, et cum Credo, ad instar Missæ votivæ sollemnis pro re gravi et publica simul causa.

In fine Missæ Celebrans benedicit de more, et, si est Episcopus, non dat Indulgentias.

13 Finita Missa, Delegatus et duo Ministri assumunt paramenta alba, et Delegatus, si est Episcopus, mitram pretiosam; tum, genuflexis ante Altare cum universo Clero et populo, cantantur Litaniæ Sanctorum (pag. 104), repetito ter

℣. Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris:
℟. Te rogámus, audi nos.

Illisque finitis, Delegatus stans detecto capite, manibus junctis dicit:

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Et additur a Clero in cantu:

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi: * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Glória Patri.

Quo finito, Delegatus dicit:

℣. Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ.
℟. Et campi tui replebúntur ubertáte.
℣. Oculi ómnium in te sperant, Dómine.
℟. Et tu das illis escam in témpore opportúno.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, refúgium nostrum et virtus: adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, et præsta; ut, quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur.

Deus, qui in omni loco dominatiónis tuæ clemens et benígnus assístis: exáudi nos, quǽsumus, et concéde; ut in pósterum inviolábilis hujus loci permáneat bene ✠ díctio, et tui múneris benefícia, univérsitas hæc fidélium, quæ súpplicat, percípere mereátur.

Orámus pietátem tuam, omnípotens Deus: ut fructus terræ, quos áëris et plúviæ temperaménto

nutríre dignáris, benedictiónis tuæ imbre perfúndas, et tríbuas huic pópulo tuo de tuis munéribus tibi semper grátias ágere; ut fertilitáte terræ, esuriéntium ánimas bonis affluéntibus rémpleas, et egénus et pauper laudent nomen glóriæ tuæ. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

14 Postea assumpto baculo, si est Episcopus, et cooperto capite, dicit Delegatus:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, super agros, et bona quæcúmque loci hujus, plena descéndat, et máneat semper.

℟. Amen.

15 Si est Episcopus, facit ter signum crucis, dum dicit prædicta verba.

16 Deinde accepto de manu dignioris de Clero aquæ benedictæ aspersorio, aspergit versus quatuor mundi partes, dicens sine cantu, et sine Psalmo Antiphonam:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

17 Pro Benedictione populi, operto capite, manibus junctis, dicit:

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Non secúndum peccáta nostra fácias nobis.
℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.
℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére nos.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Protéctor in te sperántium, Deus, exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut véniat super nos sperátæ a te benedictiónis ubértas, et pietátis tuæ mu-

néribus júgiter perfruámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

18 Tunc Diaconus cantat alta voce:

Humiliáte vos ad apostólicam Benedictiónem.

Postea Delegatus stans operto capite, et, si est Episcopus, baculum sinistra tenens manu, benedicit semel, et, si est Episcopus, ter, dicens:

Auctoritáte Dei omnipoténtis, et beatórum Apostolórum Petri et Pauli, et sanctíssimi Dómini nostri Papæ N. benedíco vos, et omnes hujus loci: In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti.

℟. Amen.

19 Demum cantatur Hymnus Te Deum (pag. 316), inchoatus a Delegato; quo finito, Delegatus cantat Orationem pro gratiarum actione:

Orémus. Oratio

Deus, cujus misericórdiæ non est númerus, et bonitátis infinítus est thesáurus: piíssimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper cleméntiam exorántes; ut, qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad prǽmia futúra dispónas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Cantores addunt: Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

CAPUT 32

RITUS BENEDICTIONIS APOSTOLICÆ STATIS DIEBUS SUPER POPULUM ELARGIENDÆ

servandus a Regularibus quibus a S. Sede hujusmodi facultas indulta est vel indulgebitur

Admoneatur populus de Indulgentia a Sede Apostolica concessa, de præceptis operibus pro ea lucrifacienda, de die, quo visitanda est designata ecclesia, de hora denique, qua dabitur pontificia Benedictio. De qui-

bus, quatenus opus sit, etiam schedis impressis, et consuetis locis palam affixis, certior fiat.

2 Postquam statutis die et hora populus ad ecclesiam convenerit, alta voce legantur apostolicæ litteræ, seu decreta, quibus Indulgentia conceditur, una cum potestate Benedictionem apostolicam super populum effundendi, ut de delegatione audientibus constet; et concessio, ex latino sermone in vulgarem accommodatum ad populi intellegentiam conversa, pronuntietur. Populus ad suorum scelerum detestationem pio brevique sermone excitetur: post quæ Sacerdos, nullis circumstantibus ministris, superpelliceo et stola alba indutus, ante Altare genuflexus, sequentibus verbis Dei opem imploret:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine.
℟. Et bénedic hereditáti tuæ.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde stans sequentem recitet Orationem:

Orémus. Oratio

Omnípotens et misericors Deus, da nobis auxílium de sancto, et vota pópuli hujus in humilitáte cordis véniam peccatórum poscéntis, tuámque benedictiónem præstolántis et grátiam, cleménter exáudi: déxteram tuam super eum benígnus exténde, ac plenitúdinem divínæ benedictiónis effúnde, qua bonis ómnibus cumulátus, felicitátem et vitam consequátur ætérnam. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

3 Postea ad cornu Epistolæ accedat; et ibi stans, non trina, idest triplici signo crucis, sed una benedictione, unico videlicet signo crucis, benedicat, proferens alta voce hæc verba:

Benedícat vos omnípotens Deus, Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

4 Regulares, qui privilegium habent impertiendi Benedictionem Papalem, non solum obligatione tenentur servandi formulam præscriptam, sed hoc privilegio uti nequeunt, nisi in suis ecclesiis et in ecclesiis Monialium vel Tertiariorum suo Ordini legitime aggregatorum; non autem eodem die et loco quo Episcopus eam impertiat.

CAPUT 33

RITUS ABSOLUTIONIS GENERALIS ET BENEDICTIONIS PAPALIS

ex Apostolicæ Sedis indulto pro regularibus Ordinibus et Tertiariis ad eos pertinentibus

Pro Benedictione Apostolica cum indulgentia plenaria in articulo mortis retineatur in omnibus formula superius (pag. 121) præscripta, addito tantum ad Confiteor nomine Sancti proprii Fundatoris.

2 Benedictio Summi Pontificis nomine super Congregationem impertienda detur cum formula superius (pag. 274) tradita, sed nonnisi bis in anno, et sub condicione quod hæc Benedictio numquam detur eodem die et loco quo Episcopus eam impertiat.

3 In Absolutione generali pro Regularibus cujuscumque Ordinis, atque in Benedictione cum indulgentia plenaria pro Tertiariis sæcularibus adhibeantur omnino duæ insequentes formulæ:

I Formula Absolutionis generalis pro Regularibus

cujuscumque Ordinis hoc privilegio fruentibus.

Sacerdos, superpelliceo et stola violacea indutus, dicit:

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cui próprium est, miseréri semper et párcere, súscipe deprecatiónem nostram, ut nos, et om-

nes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis, ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pæniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Completis precibus, ab uno ex astantibus dicitur Confíteor, addito nomine Sancti proprii Fundatoris.

Deinde Sacerdos dicit: Misereátur vestri, etc., Indulgéntiam, absolutiónem, etc.

Postea subjungit:

Dóminus noster Jesus Christus per mérita suæ sacratíssimæ passiónis vos absólvat, et grátiam suam vobis infúndat. Et ego auctoritáte ipsíus, et beatórum Apostolórum Petri et Pauli, et Summórum Pontíficum Ordini nostro ac vobis concéssa, et mihi in hac parte commíssa, absólvo vos ab omni vínculo excommunicatiónis, suspensiónis et interdícti, si quod forte incurrístis, et restítuo vos unióni, et participatióni fidélium, necnon sacrosánctis Ecclésiæ sacraméntis. Item eádem auctoritáte absólvo vos ab omni transgressióne votórum et régulæ, constitutiónum, ordinatiónum et admonitiónum majórum nostrórum, ab ómnibus pæniténtiis oblítis, seu étiam negléctis, concédens vobis remissiónem et indulgéntiam ómnium peccatórum, quibus contra Deum et próximum fragilitáte humána, ignorántia, vel malítia deliquístis, ac de quibus jam conféssi estis: In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

II Formula Benedictionis cum indulgentia plenaria pro Tertiariis sæcularibus

ceterisque omnibus communicationem privilegiorum et gratiarum cum iisdem, vel cum Regularibus cujuscumque Ordinis habentibus

Sacerdos, superpelliceo et stola violacea indutus, dicit:

Ant. Intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine; inclína aurem tuam ad preces nostras; parce, Dómine, parce pópulo tuo, quem redemísti sánguine tuo pretióso, ne in ætérnum irascáris nobis.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, súscipe deprecatiónem nostram, ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pænitĕntia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice, et flagélla tuæ iracúndiæ; quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Christum, Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Dicto deinde Confíteor, etc., Misereátur etc., Indulgéntiam, etc., Sacerdos prosequitur:

Dóminus noster Jesus Christus, qui beáto Petro Apóstolo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, ille vos absólvat ab omni vínculo delictórum, ut habeátis vitam ætérnam et vivátis in sǽcula sæculórum. Amen.

Per sacratíssimam passiónem et mortem Dómini nostri Jesu Christi, précibus et méritis beatíssimæ semper Vírginis Maríæ, beatórum Apostolórum Petri et Pauli, beáti Patris nostri N. et ómnium Sanctórum, auctoritáte a Summis Pontifícibus mihi commissa, plenáriam indulgéntiam ómnium peccatórum vestrórum vobis impértior. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Si hæc indulgentia immediate post sacramentalem absolutionem impertiatur, reliquis omissis, Sacerdos absolute incipiat a verbis: Dóminus noster Jesus Christus, etc., et ita prosequatur usque ad finem, plurali tantum numero in singularem immutato.

Imposuerunt Salomonem super mulam
regis David, et adduxerunt.. III. Reg. 1, 38.
Et venientes in occursum ejus, adora-
verunt eum proni in terram. IV. Reg. 2, 15.

TITULUS IX

CAPUT 1

DE PROCESSIONIBUS

Publicæ, sacræque Processiones, seu Supplicationes, quibus ex antiquissimo Sanctorum Patrum instituto catholica Ecclesia vel ad excitandam fidelium pietatem, vel ad commemoranda Dei beneficia, eique gratias agendas, vel ad divinum auxilium implorandum uti consuevit, qua par est religione celebrari debent: continent enim magna ac divina mysteria, et salutares christianæ pietatis fructus eas pie exsequentes a Deo consequuntur: de quibus fideles præmonere et erudire, quo tempore magis opportunum sit, Parochorum officium est.

2 Videant in primis Sacerdotes, aliique ecclesiastici ordinis, ut in his Processionibus ea modestia ac reverentia tum ab ipsis, tum ab aliis adhibeatur, quæ piis et religiosis hujusmodi actionibus maxime debetur.

3 Omnes decenti habitu, superpelliceis, vel aliis sacris vestibus, sine galeris, nisi pluvia cogente, induti, graviter, modeste ac devote bini suo loco procedentes, sacris precibus ita sint intenti, ut, remoto risu, mutuoque colloquio, et vago oculorum aspectu, populum etiam ad pie, devoteque precandum invitent.

4 Laici a Clericis, feminæ a viris separatæ, orantes prosequantur.

5 Præferatur Crux, et, ubi viget consuetudo, vexillum sacris imaginibus insignitum, non tamen factum militari seu triangulari forma.

6 Edendi ac bibendi abusum, secumve esculenta et poculenta deferendi in sacris Processionibus, agrisque lustrandis, et suburbanis ecclesiis visitandis, tollere Parochi studeant; ac

fideles, præsertim die Dominica, quæ proxime Rogationes antecedit, quantum hæc dedeceat corruptela, sæpius admoneant.

7 Processiones prius fieri debent, deinde Missa sollemniter celebrari: nisi aliter ob gravem causam interdum Ordinario vel Clero videatur.

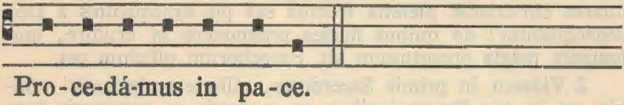
8 Processiones autem quædam sunt ordinariæ, quæ fiunt certis diebus per annum, ut in Festo Purificationis beatæ Mariæ Virginis, et in Dominica Palmarum, et in Litaniis majoribus in Festo S. Marci Evangelistæ, et in minoribus triduo Rogationum ante Ascensionem Domini, et in Festo Ssm̃i Corporis Christi, vel aliis diebus pro consuetudine Ecclesiarum.

9 Quædam vero sunt extraordinariæ, ut quæ aliis publicis de causis in alios dies indicuntur.

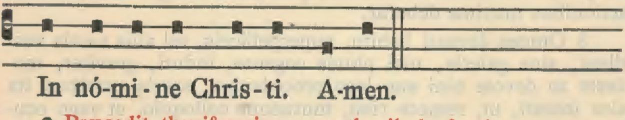
CAPUT 2

DE PROCESSIONE IN FESTO PURIFICATIONIS B.M.V.

Completa benedictione, et distributione candelarum, ut in Missali Romano præscribitur, fit Processio. Et primo Celebrans imponit incensum in thuribulum; postea Diaconus vertens se ad populum, dicit:

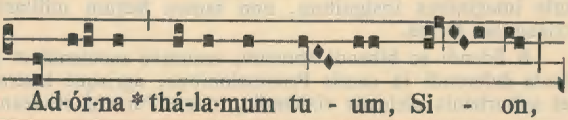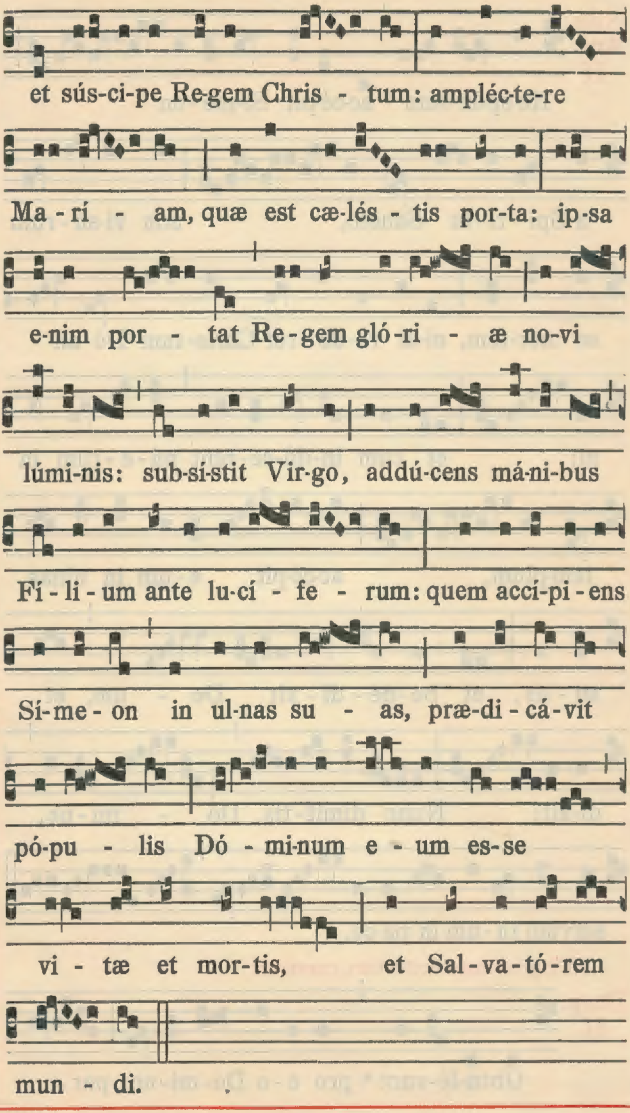

Et Chorus respondet:
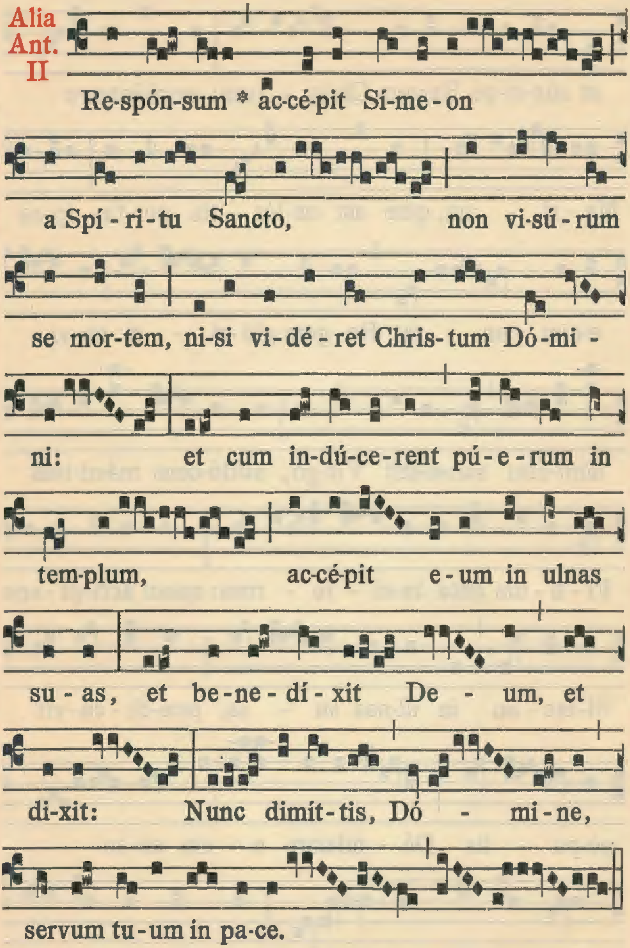

2 Præcedit thuriferarius cum thuribulo fumigante, deinde Subdiaconus paratus, deferens Crucem, medius inter duos acolythos cum candelabris et candelis accensis: sequitur Clerus per ordinem, ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum candelis accensis in manibus: et cantantur Antiphonæ sequentes:

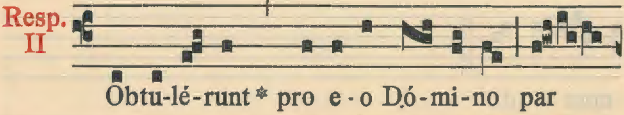
Ant. VI
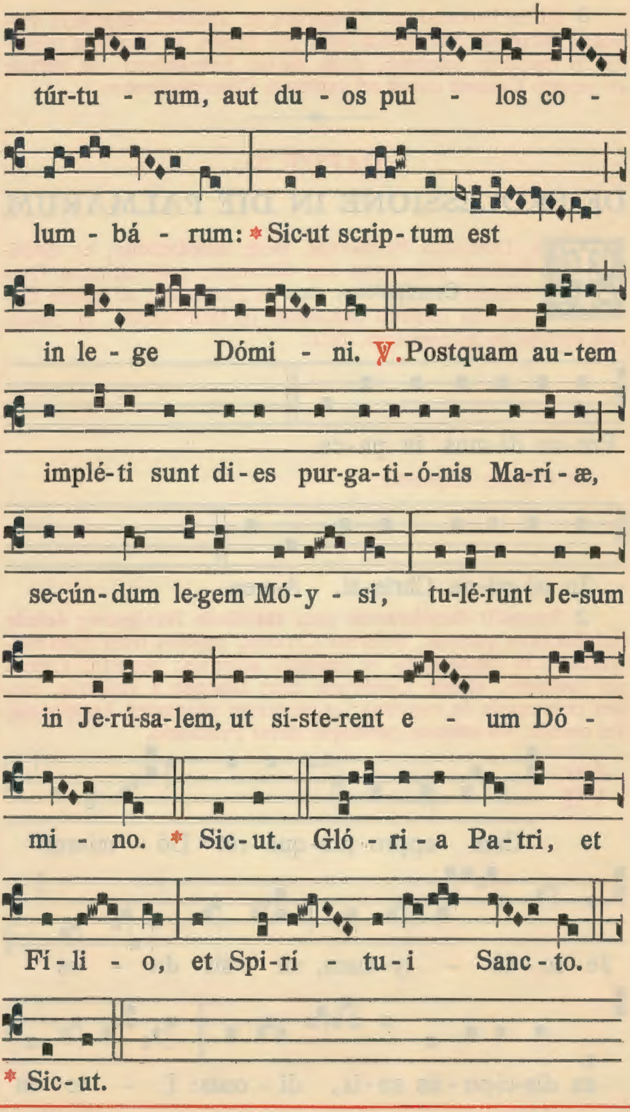

et sús-ci-pe Re-gem Chris - tum: ampléc-te-re
Ma - rí - am, quæ est cæ-lés - tis por-ta: ip-sa
e-nim por - tat Re-gem gló-ri - æ no-vi
lúmi-nis: sub-si-stit Vir-go, addú-cens má-ni-bus
Fí - li - um ante lu-cí - fe - rum: quem accí-pi-ens
Sí-me - on in ul-nas su - as, præ-di - cá-vit
pó-pu - lis Dó - mi-num e - um es-se
vi - tæ et mor-tis, et Sal - va - tó - rem
mun - di.

Et ingrediendo ecclesiam, cantatur:

túr-tu - rum, aut du - os pul - los co -
lum - bá - rum: * Sic-ut scrip-tum est
in le - ge Dómi - ni. ℣. Postquam au-tem
implé-ti sunt di-es pur-ga-ti-ó-nis Ma-rí-æ,
se-cún-dum le-gem Mó-y - si, tu-lé-runt Je-sum
in Je-rú-sa-lem, ut sí-ste-rent e - um Dó -
mi - no. * Sic-ut. Gló - ri - a Pa-tri, et
Fí - li - o, et Spi-rí - tu - i Sanc - to.
* Sic-ut.

3 Finita Processione, Celebrans et Ministri, depositis violaceis, accipiunt paramenta alba pro Missa. Et candelæ tenentur in manibus accensæ, dum legitur Evangelium, et iterum ab incepto Canone usque ad expletam Communionem.

CAPUT 3

DE PROCESSIONE IN DIE PALMARUM

In Dominica Palmarum, facta benedictione, et distributione palmarum seu olivarum, post ultimam Orationem Omnípotens, etc., fit Processio; ac primo Celebrans imponit incensum in thuribulum, et Diaconus vertens se ad populum, dicit:

Pro-ce-dá-mus in pa-ce.

Et Chorus respondet:

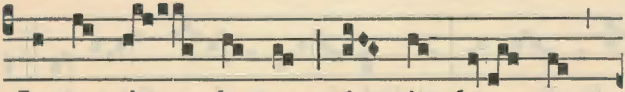
In nó-mi-ne Chris-ti. A-men.

2 Præcedit thuriferarius cum thuribulo fumigante; deinde Subdiaconus paratus, deferens Crucem, medius inter duos acolythos cum candelabris et candelis accensis: sequitur Clerus per ordinem, ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum ramis in manibus: et cantantur sequentes Antiphonæ, vel omnes, vel aliquæ, quousque durat Processio.

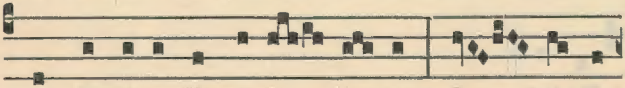
Ant. VII
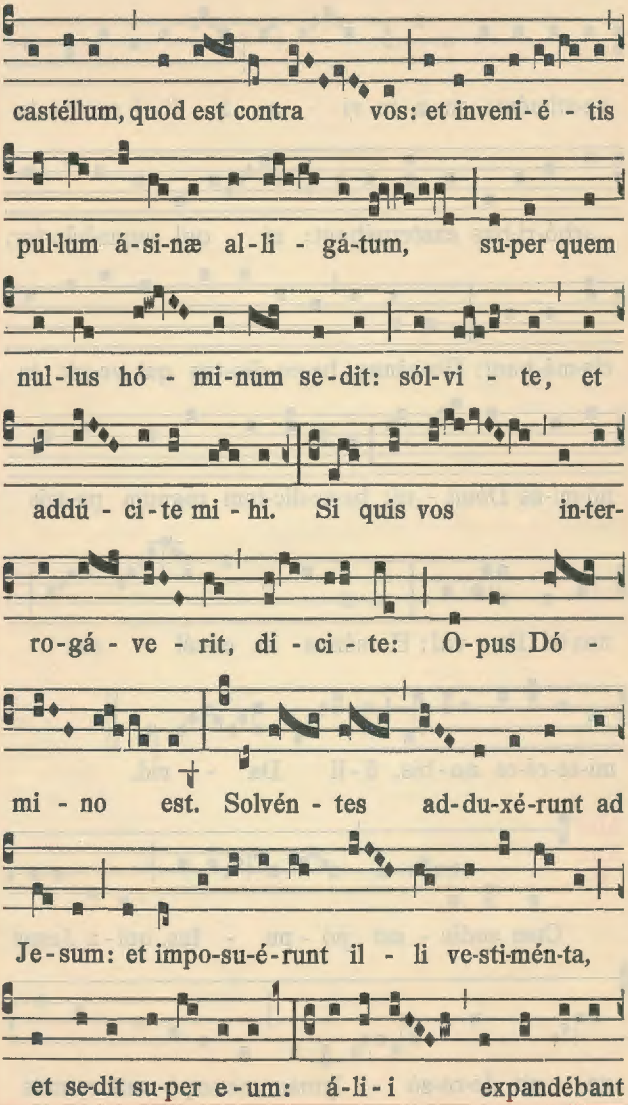

Cum appro-pin-quá-ret * Dó - mi-nus

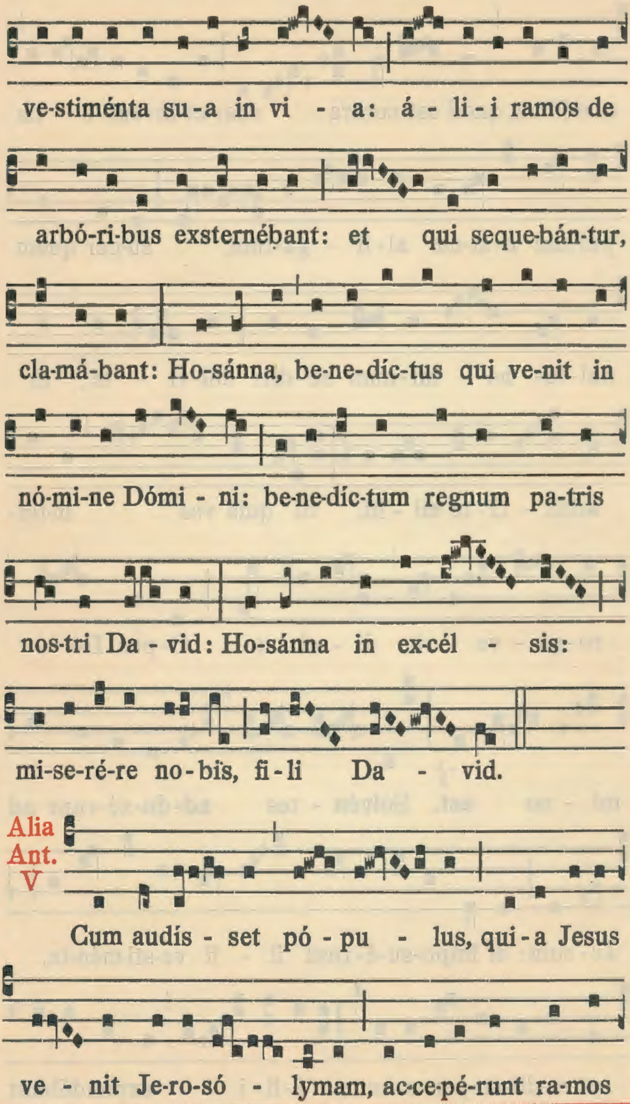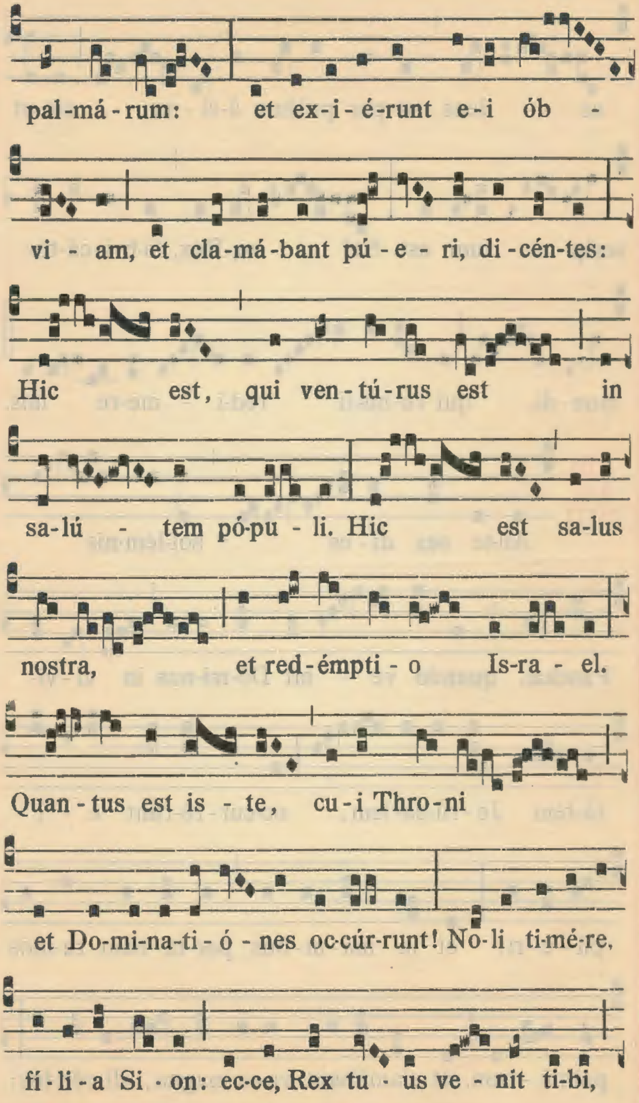

Je-ro-só - ly-mam, mi - sit du - os
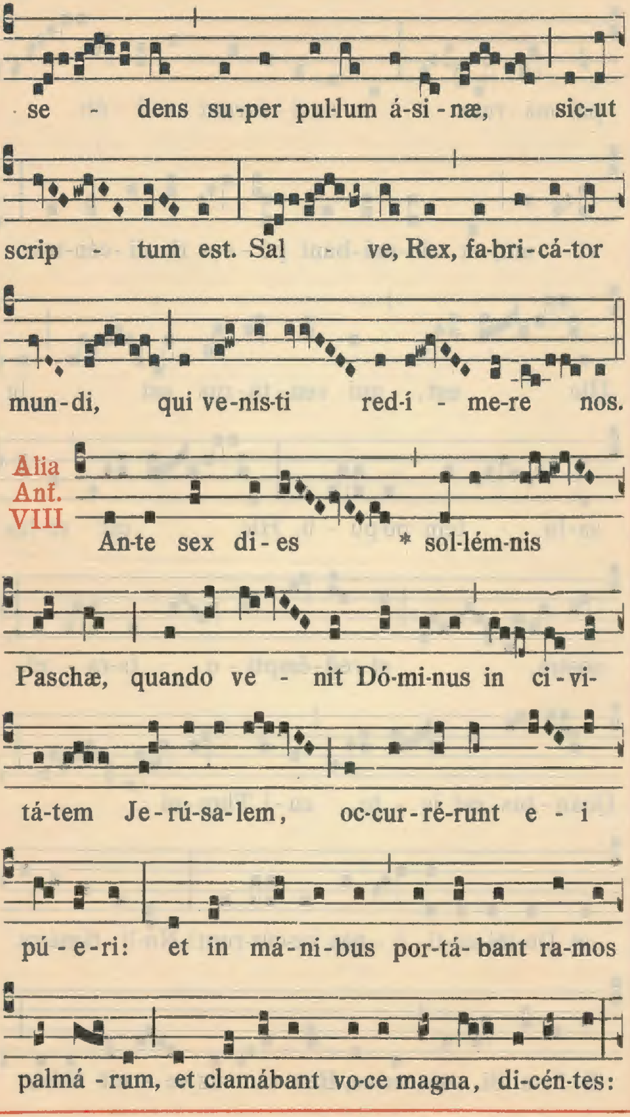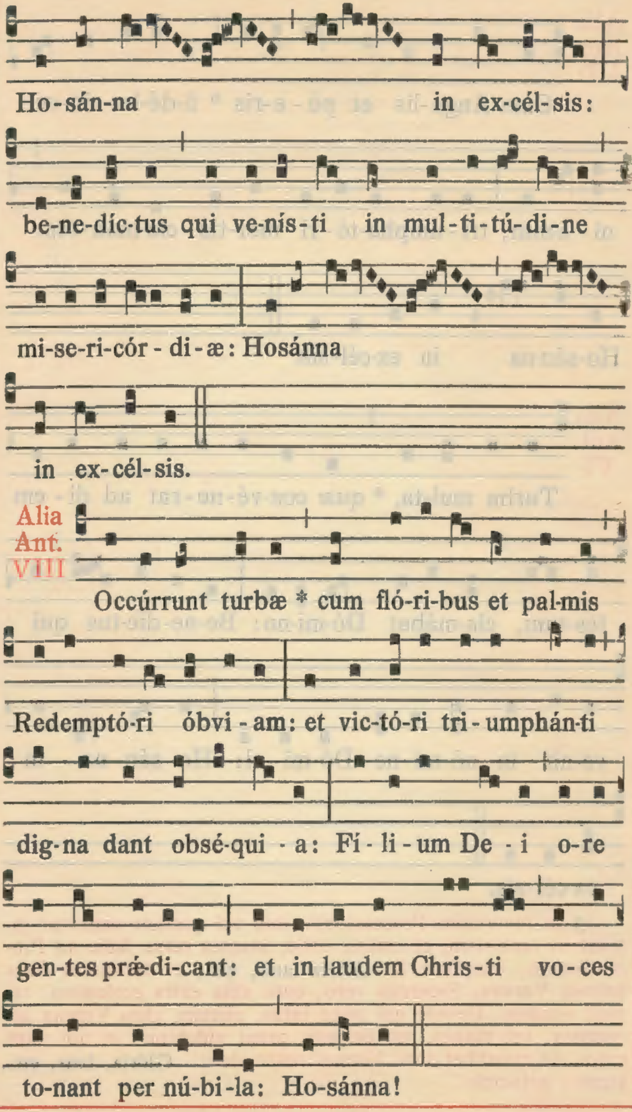

ex dis-cí-pu-lis su-is, di - cens: I - te in

castéllum, quod est contra vos: et inveni-é - tis
pul-lum á-si-næ al-li - gá-tum, su-per quem
nul-lus hó - mi-num se-dit: sól-vi - te, et
addú - ci-te mi - hi. Si quis vos inter-
ro-gá - ve - rit, dí - ci - te: O-pus Dó -
mi - no est. Solvén - tes ad-du-xé-runt ad
Je-sum: et impo-su-é-runt il - li ve-sti-mén-ta,
et se-dit su-per e-um: á-li-i expandébant

ve-stiménta su-a in vi - a: á - li-i ramos de
arbó-ri-bus exsternébant: et qui seque-bán-tur,
cla-má-bant: Ho-sánna, be-ne-díc-tus qui ve-nit in
nó-mi-ne Dómi - ni: be-ne-díc-tum regnum pa-tris
nos-tri Da - vid: Ho-sánna in ex-cél - sis:
mi-se-ré-re no-bis, fi-li Da - vid.
Alia Ant. V
Cum audís - set pó - pu - lus, qui-a Jesus
ve - nit Je-ro-só - lymam, ac-ce-pé-runt ra-mos

pal-má-rum: et ex-i-é-runt e-i ób -
vi - am, et cla-má-bant pú - e - ri, di-cén-tes:
Hic est, qui ven-tú-rus est in
sa-lú - tem pó-pu - li. Hic est sa-lus
nostra, et red-émpti - o Is-ra - el.
Quan - tus est is - te, cu-i Thro-ni
et Do-mi-na-ti-ó - nes oc-cúr-runt! No-li ti-mé-re,
fí-li-a Si - on: ec-ce, Rex tu - us ve - nit ti-bi,

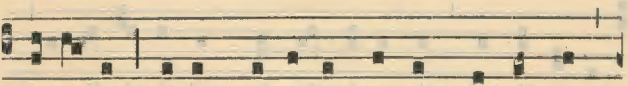

se - dens su-per pul-lum á-si-næ, sic-ut
scrip - tum est. Sal - ve, Rex, fa-bri-cá-tor
mun-di, qui ve-nís-ti red-í - me-re nos.
Alia Ant. VIII
An-te sex di-es * sol-lém-nis
Paschæ, quando ve - nit Dó-mi-nus in ci-vi-
tá-tem Je-rú-sa-lem, oc-cur-ré-runt e - i
pú-e-ri: et in má-ni-bus por-tá-bant ra-mos
palmá-rum, et clamábant vo-ce magna, di-cén-tes:

Ho-sán-na in ex-cél-sis:
be-ne-díc-tus qui ve-nís-ti in mul-ti-tú-di-ne
mi-se-ri-cór-di-æ: Hosánna
in ex-cél-sis.
Alia Ant. VIII
Occúrrunt turbæ * cum fló-ri-bus et pal-mis
Redemptó-ri óbvi-am: et vic-tó-ri tri-umphán-ti
dig-na dant obsé-qui-a: Fí-li-um De-i o-re
gen-tes prǽ-di-cant: et in laudem Chris-ti vo-ces
to-nant per nú-bi-la: Ho-sánna!

Alia Ant. VII

Cum Ange-lis et pú-e-ris * fi-dé-les in-ve-

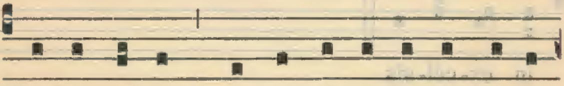

ni-á-mur, tri-umpha-tó-ri mor-tis cla-mán-tes:

Ho-sán-na in ex-cél-sis.

Alia Ant. VI

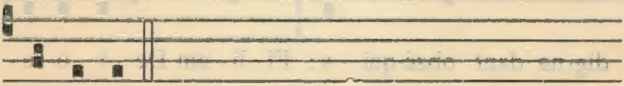
Turba mul-ta, * quæ con-vé-ne-rat ad di-em

fes-tum, cla-mábat Dó-mi-no: Be-ne-díc-tus qui

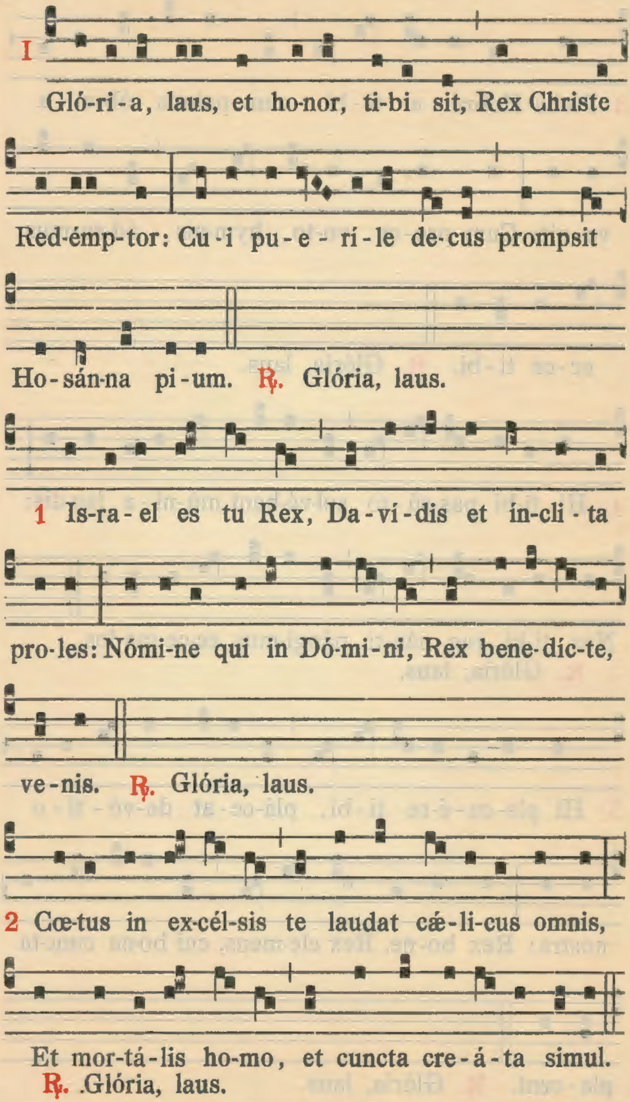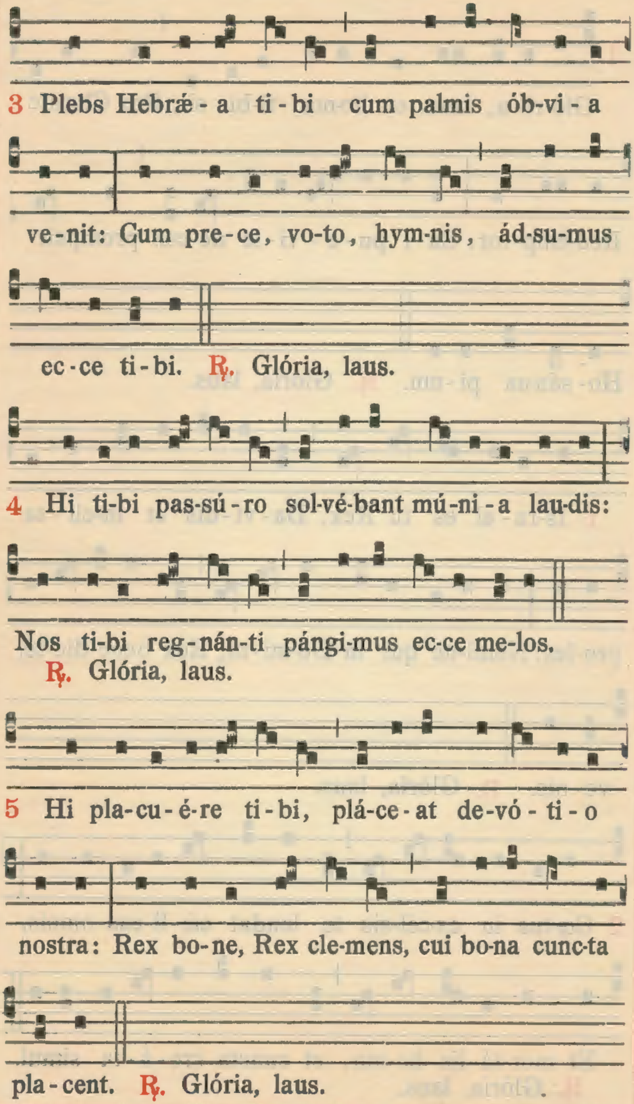

ve-nit in nó-mi-ne Dó-mi-ni: Ho-sán-na in

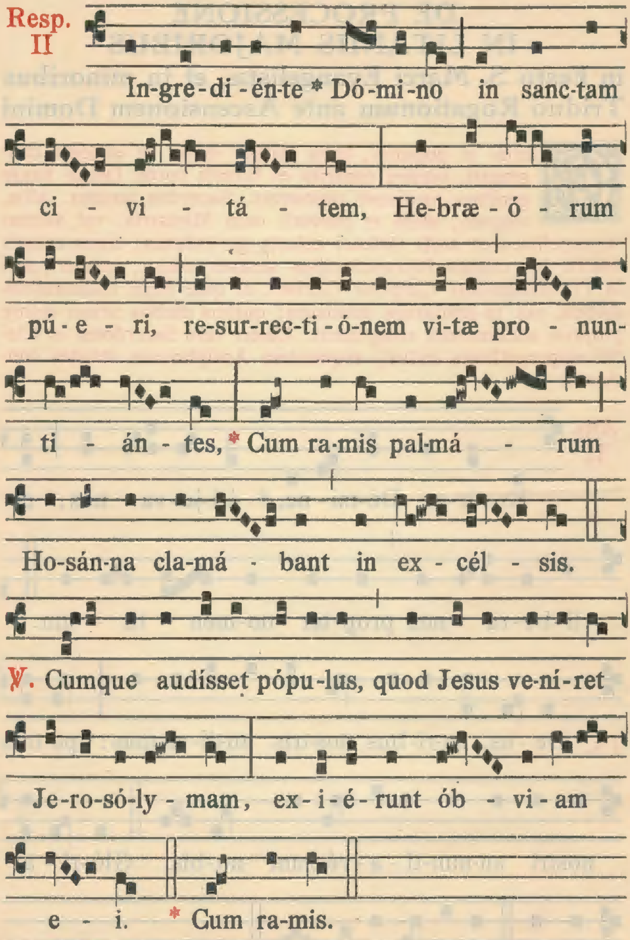
ex-cél-sis.

3 In reversione Processionis, duo vel quatuor cantores intrant in ecclesiam, et clauso ostio, stantes versa facie ad Processionem, incipiunt ℣. Glória laus, etc., et decantant duos primos Versus, Sacerdos vero, cum aliis extra ecclesiam, repetit eosdem. Deinde qui sunt intus, cantant alios Versus sequentes, vel omnes, vel partem, prout videbitur: et qui sunt extra, ad quoslibet duos Versus respondent: Glória, laus, etc., sicut a principio.

I
Gló-ri-a, laus, et ho-nor, ti-bi sit, Rex Christe
Red-émp-tor: Cu-i pu-e-rí-le de-cus prompsit
Ho-sán-na pi-um. ℟. Glória, laus.
1 Is-ra-el es tu Rex, Da-ví-dis et ín-cli-ta
pro-les: Nómi-ne qui in Dó-mi-ni, Rex bene-díc-te,
ve-nis. ℟. Glória, laus.
2 Cœtus in ex-cél-sis te laudat cǽ-li-cus omnis,
Et mor-tá-lis ho-mo, et cuncta cre-á-ta simul.
℟. Glória, laus.

3 Plebs Hebrǽ - a ti - bi cum palmis ób-vi - a
ve - nit: Cum pre - ce, vo-to, hym-nis, ád-su-mus
ec - ce ti - bi. ℟. Glória, laus.
4 Hi ti-bi pas-sú - ro sol-vé-bant mú-ni - a lau-dis:
Nos ti-bi reg - nán-ti pángi-mus ec-ce me-los.
℟. Glória, laus.
5 Hi pla-cu - é-re ti - bi, plá-ce - at de-vó - ti - o
nostra: Rex bo-ne, Rex cle-mens, cui bo-na cunc-ta
pla - cent. ℟. Glória, laus.

4 Postea Subdiaconus hastili Crucis percutit portam: qua statim aperta, Processio intrat Ecclesiam, cantando:

Et non dicitur Glória Patri.
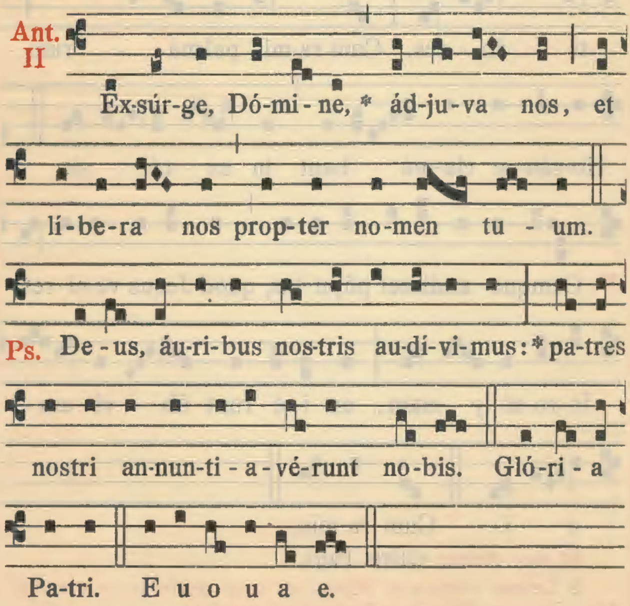
5 Deinde celebratur Missa: et rami tenentur in manibus, dum cantantur Passio et Evangelium tantum.

CAPUT 4

DE PROCESSIONE IN LITANIIS MAJORIBUS

in Festo S. Marci Evangelistæ, et in minoribus Triduo Rogationum ante Ascensionem Domini

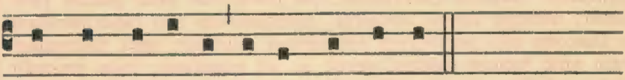
Clerus et populus, hora statuta mane in ecclesia congregati, omnes contrito et humili corde Deum flexis genibus paulisper precentur. Sacerdos amictu, alba, cingulo, stola et pluviali cum Ministris, vel saltem superpelliceo et stola violacei coloris sit indutus; cujus coloris habitu in reliquis Processionibus semper utatur, præterquam in Processionibus Corporis Christi, et quæ fiunt sollemnibus diebus, vel in gratiarum actionem; quibus diebus utitur colore propriæ sollemnitati congruenti. Ceteri vero Sacerdotes et Clerici superpelliceis induti, sequentem Antiphonam stantes concinant.

Et repetitur: Exsúrge, Dómine.

2 Deinde genuflectant omnes: et duo Clerici ante Altare majus genuflexi, devote Litanias Sanctorum (pag. 104) cantare incipiant, ceteris idem simul repetentibus.

3 Cum autem cantatum erit:

surgunt omnes, et ordinatim procedunt, egredientes, Litaniasque prosequentes, præcedente Cruce, et sequente Clero, ultimo loco Sacerdos paratus, ut supra dictum est, cum Ministris, prout res vel locus postulat, sacris vestibus indutis.

4 Si Processio sit longior, vel repetantur Litaniæ, vel Litaniis absolutis usque ad Preces exclusive, dicantur aliqui Psalmi ex Pænitentialibus, seu Gradualibus. Hymni vero, vel cantica lætitiæ in iis, aut aliis pænitentiæ causa institutis Processionibus, ne dicantur.

5 Si ad unam vel plures Ecclesias in via sit divertendum, ingressis Ecclesiam, intermissisque Litaniis vel Psalmis, cantatur Antiphona cum Versu et Oratione sancti Patroni illius Ecclesiæ. Deinde egredientes, resumptis Litaniis vel Psalmis, eodem ordine procedunt usque ad Ecclesiam, ubi cum Precibus et Orationibus omnibus terminatur, ut in fine Litaniarum Sanctorum (pag. 106) post septem Psalmos Pænitentiales.

6 Si contingat transferri Festum S. Marci Evangelistæ, non tamen transfertur Processio, nisi quando prædictum Festum occurrat in die Paschæ: tunc enim in Feriam III sequentem transferatur.

CAPUT 5

DE PROCESSIONE IN FESTO SSMI CORPORIS CHRISTI

Decenter ornentur Ecclesiæ et parietes viarum, per quas est transeundum, tapetibus et aulæis, et sacris imaginibus, non autem profanis aut vanis figuris, seu indignis ornamentis.
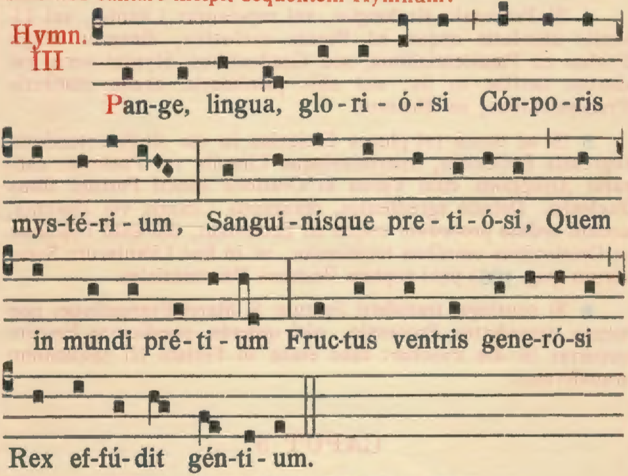
2 Sacerdos primum Missam celebret, in qua duas hostias consecret, et sumpta una, alteram in tabernaculum in Processione deferendum ita reponat, ut per vitrum seu crystallum, quo ipsum tabernaculum circumseptum esse debet, exterius adorantibus appareat.

Peracto autem Sacrificio, et Processione jam inchoata, ordine, quo jam supra dictum est in Litaniis majoribus, Sacerdos pluviali albo indutus, ter incenset Sacramentum genuflexus.

3 Deinde unus e Clericis oblongum ac decens velum circumponit scapulis Sacerdotis, qui parte veli ante pectus pendenti, utraque manu cooperta, ostensorium seu tabernaculum a Diacono sibi porrectum reverentur suscipit: mox Sacramentum ante faciem tenens, vertit se ad populum; inde procedit sub umbellam comitantibus Ministris, et duo acolythi vel Clerici cum thuribulis fumantibus præcedunt.

4 Omnes procedunt nudo capite, accensos cereos gestantes, et sequentes Hymnos pro longitudine Processionis devote concinentes. Dum vero Sacerdos discedit ab Altari, Clerus, vel Sacerdos cantare incipit sequentem Hymnum:

Hymn. III

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.

In suprémæ nocte cenæ,
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,

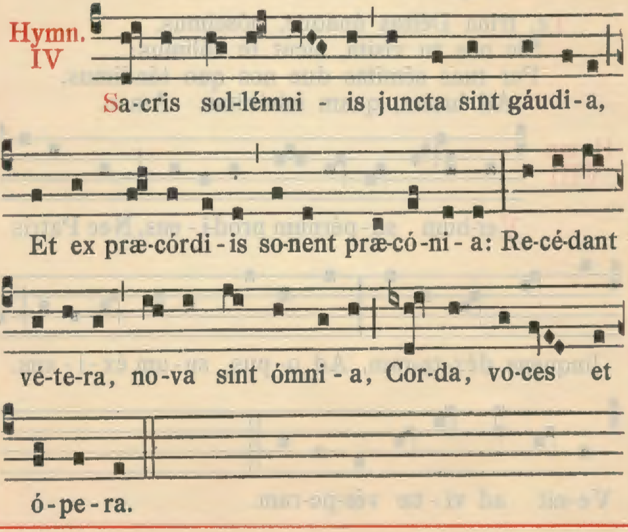
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit:
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui:
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui:
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio:
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio. Amen.

Hymn. IV

Noctis recólitur cena novíssima,
Qua Christus créditur agnum et ázyma
Dedísse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.

Post agnum týpicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis,
Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.

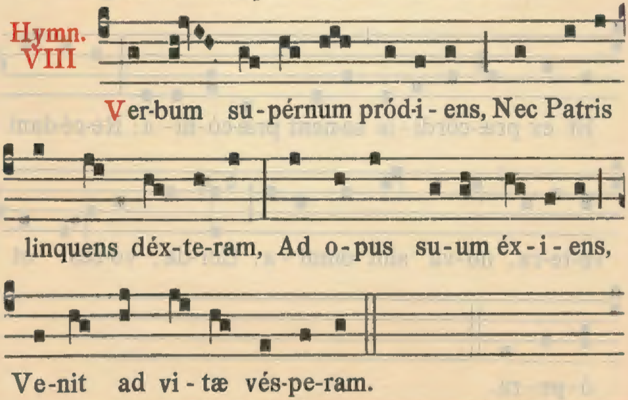
Dedit fragílibus córporis férculum,
Dedit et trístibus sánguinis póculum,
Dicens: Accípite quod trado vásculum,
Omnes ex eo bíbite.

Sic sacrifícium istud instítuit,
Cujus offícium commítti vóluit
Solis presbýteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, et dent céteris.

Panis angélicus fit panis hóminum;
Dat panis cǽlicus figúris términum:
O res mirábilis! mandúcat Dóminum
Pauper servus et húmilis.

Te, trina Déitas únaque, póscimus,
Sic nos tu vísita, sicut te cólimus:
Per tuas sémitas duc nos quo téndimus,
Ad lucem, quam inhábitas. Amen.

Hymn. VIII

In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.

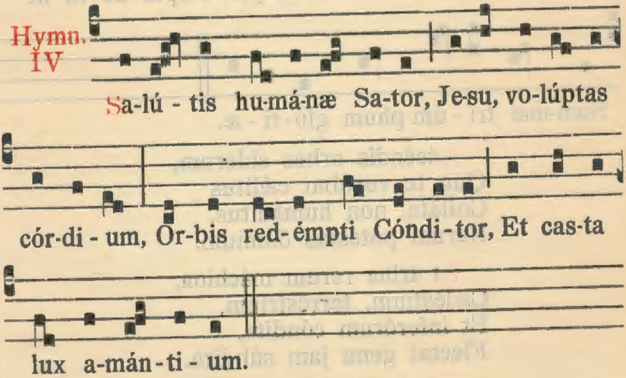
Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et sánguinem:
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in prǽmium.

O salutáris hóstia,
Quæ cæli pandis óstium,
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.

Uni trinóque Dómino
Sit sempitérna glória,
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria. Amen.

Hymn. IV

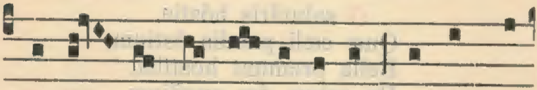
Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres?

Perrúmpis inférnum chaos;
Vinctis caténas détrahis;
Victor triúmpho nóbili
Ad déxteram Patris sedes.

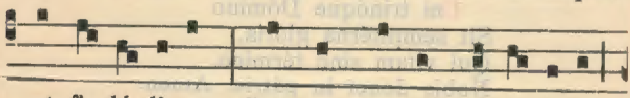
Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

Tu dux ad astra, et sémita,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrimárum gáudium,
Sis dulce vitæ præmium. Amen.

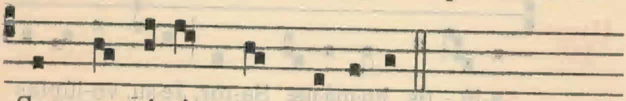
Hymn. VIII

Æ-tér - ne Rex al - tís-si-me, Red-émptor

et fi-dé-li-um, Cui mors per-émpta dé-tu-lit

Sum-mæ tri-úm-phum gló-ri-æ.

Ascéndis orbes síderum,
Quo te vocábat cǽlitus
Colláta, non humánitus,
Rerum potéstas ómnium.

Ut trina rerum máchina,
Cæléstium, terréstrium,
Et inferórum cóndita,
Flectat genu jam súbdita.

Tremunt vidéntes Angeli
Versam vicem mortálium:
Peccat caro, mundat caro,
Regnat Deus Dei caro.

Sis ipse nostrum gáudium,
Manens olýmpo prǽmium,
Mundi regis qui fábricam,
Mundána vincens gáudia.

Hinc te precántes quǽsumus,
Ignósce culpis ómnibus,
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia.

Ut cum repénte cœperis
Clarére nube júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cælum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

Te Deum laudámus, ut infra (pag. 316).

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, ut supra (pag. 209) cum Glória Patri in fine.

Magníficat ánima mea Dóminum, ut supra (pag. 166) cum Glória Patri in fine.

5 Peracta Processione, et Sanctissimo Sacramento ad Ecclesiam reportato, et super Altare deposito, omnes Ecclesiastici, qui adsint, hinc inde ordine genuflexi illud reverenter adorantes, dum Sacerdos de more incensat, sequentem Hymni partem concinant:

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui:
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui:
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit, et benedíctio:
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio. Amen.

Postea duo Clerici dicant:

℣. Panem de cælo præstitísti eis, allelúja.
℟. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúja.

Deinde Sacerdos stans dicat:

Orémus. Oratio

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.
℟. Amen.

6 Tunc Sacerdos, facta genuflexione, cum Sacramento semel benedicat populum in modum crucis, nihil dicens: postea illud reverenter reponitur.

7 Hic autem modus benedicendi servatur etiam in aliis Processionibus faciendis cum Sanctissimo Sacramento.

CAPUT 6

DE PROCESSIONE AD PETENDAM PLUVIAM

Aguntur omnia, ut supra in Litaniis majoribus (pag. 296), usque ad finem Litaniarum, in quibus, cum dictum fuerit Ut ómnibus fidélibus defúnctis, etc. bis dicitur:

Ut congruéntem plúviam fidélibus tuis concédere dignéris: Te rogámus, audi nos.

In fine autem dicitur:

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 146

Laudáte Dóminum quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde: * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus: * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fænum: * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum: * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Glória Patri.

Quo finito, dicuntur Preces:

℣. Operi, Dómine, cælum núbibus.
℟. Et para terræ plúviam.
℣. Ut prodúcat in móntibus fænum.
℟. Et herbam servitúti hóminum.
℣. Riga montes de superióribus tuis.
℟. Et de fructu óperum tuórum satiábitur terra.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, in quo vívimus, movémur, et sumus; plúviam nobis tríbue congruéntem; ut, præséntibus subsídiis sufficiénter adjúti, sempitérna fiduciálius appetámus.

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui in afflictióne nostra de tua pietáte confídimus, contra advérsa ómnia tua semper protectióne muniámur.

Da nobis, quǽsumus, Dómine, plúviam salutárem: et áridam terræ fáciem fluéntis cæléstibus dignánter infúnde. Per Dóminum nostrum, etc. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

CAPUT 7

DE PROCESSIONE AD POSTULANDAM SERENITATEM

Aguntur omnia, ut supra in Litaniis majoribus (pag. 296), usque ad finem Litaniarum, in quibus, cum dictum fuerit Ut ómnibus fidélibus defúnctis, etc., bis dicitur:

Ut fidélibus tuis äëris serenitátem concédere dignéris: Te rogámus, audi nos.

In fine autem dicitur:

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 66

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

℣. Adduxísti, Dómine, spíritum tuum super terram.
℟. Et prohíbitæ sunt plúviæ de cælo.
℣. Cum obdúxero núbibus cælum.
℟. Apparébit arcus meus, et recordábor fœderis mei.
℣. Illústra fáciem tuam, Dómine, super servos tuos.
℟. Et bénedic sperántes in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui culpa offénderis, pæniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Ad te nos, Dómine clamántes exáudi: et áëris serenitátem nobis tríbue supplicántibus; ut, qui juste pro peccátis nostris afflígimur, misericórdia tua præveniénte, cleméntiam sentiámus.

Quǽsumus, omnípotens Deus, cleméntiam tuam: ut inundántiam coérceas ímbrium, et hilaritátem vultus tui nobis impertíri dignéris. Per Dóminum nostrum, etc. ℟. Amen.

CAPUT 8

DE PROCESSIONE AD REPELLENDAM TEMPESTATEM

Pulsantur campanæ, et iis qui adesse possunt, in Ecclesiam convocatis, dicuntur Litaniæ (pag. 104), in quibus bis dicitur:

A fúlgure et tempestáte, líbera nos, Dómine.

In fine autem dicitur:

Pater noster secreto usque ad
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 147

Lauda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Glória Patri.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Adjuva nos, Deus, salutáris noster.
℟. Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.
℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.
℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine.
℟. Et bénedic hereditáti tuæ.
℣. Non privábis bonis eos, qui ámbulant in innocéntia.
℟. Dómine, Deus virtútum: beátus homo, qui sperat in te.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Deus, qui culpa offénderis, pæniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

A domo tua, quǽsumus, Dómine, spiritáles nequítiæ repellántur: et aëriárum discédat malígnitas tempestátum.

Omnípotens sempitérne Deus, parce metuéntibus, propitiáre supplícibus: ut post nóxios ignes núbium, et vim procellárum in matériam tránseat laudis comminátio tempestátum.

Dómine Jesu, qui imperásti ventis et mari, et facta fuit tranquíllitas magna: exáudi preces famíliæ tuæ, et præsta; ut hoc signo sanctæ cru ✠ cis omnis discédat sævítia tempestátum.

Omnípotens et misericors Deus, qui nos et castigándo sanas, et ignoscéndo consérvas: præsta supplícibus tuis; ut et tranquillitátibus hujus optátæ consolatiónis lætémur, et dono tuæ pietátis semper utámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

℟. Amen.

Aspergatur aqua benedicta.

CAPUT 9

DE PROCESSIONE TEMPORE PENURIÆ ET FAMIS

Aguntur omnia, ut supra in Litaniis majoribus (pag. 296), usque ad finem Litaniarum, in quibus bis dicitur:

Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris: Te rogámus, audi nos.

In fine autem dicitur:

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 22 Dóminus regit me, etc., ut supra (pag. 184).

In fine Glória Patri.

℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.
℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.
℣. Oculi ómnium in te sperant, Dómine.
℟. Et tu das illis escam in témpore opportúno.
℣. Meménto congregatiónis tuæ.
℟. Quam possedísti ab inítio.
℣. Dóminus dabit benignitátem.
℟. Et terra nostra dabit fructum suum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Da nobis, quǽsumus, Dómine, piæ supplicatiónis efféctum, et famem propitiátus avérte: ut mortálium corda cognóscant, et te indignánte tália flagélla prodíre, et te miseránte cessáre.

Pópulum tibi súbditum pro peccátis suis fame laborántem ad te, Dómine, convérte propítius: qui quæréntibus regnum tuum ómnia adjiciénda esse dixísti: Qui vivis et regnas cum Deo Patre, etc.
℟. Amen.

CAPUT 10

DE PROCESSIONE TEMPORE MORTALITATIS ET PESTIS

Aguntur omnia, ut supra in Litaniis majoribus (pag. 296), usque ad finem Litaniarum, in quibus bis dicitur:

A peste, fame et bello, Líbera nos, Dómine.

Et, cum dictum fuerit Ut ómnibus fidélibus defúnctis, etc., bis dicitur:

Ut a pestiléntiæ flagéllo nos liberáre dignéris: Te rogámus, audi nos.

In fine autem dicitur:

Pater noster secreto usque ad
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 6 Dómine, ne in furóre tuo árguas me, ut supra (pag. 98).

℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis. ℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Adjuva nos, Deus, salutáris noster.
℟. Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.
℣. Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum.
℟. Cito antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.
℣. Ora pro nobis, sancte Sebastiáne.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: et intercedénte beáta et gloriósa Dei Genetríce María semper Vírgine, et beáto Sebastiáno Mártyre tuo, et ómnibus Sanctis, pópulum tuum ab iracúndiæ tuæ terróribus líbera, et misericórdiæ tuæ fac largitáte secúrum.

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris: et animárum et córporum medére languóribus; ut remissióne percépta, in tua semper benedictióne lætémur.

Da nobis, quǽsumus, Dómine, piæ petitiónis efféctum: et pestiléntiam mortalitatémque propitiátus avérte; ut mortálium corda cognóscant, et te indignánte tália flagélla prodíre, et te miseránte cessáre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.
℟. Amen.

CAPUT 11

DE PROCESSIONE TEMPORE BELLI

Peractis omnibus, ut supra in Litaniis majoribus (pag. 296), ad finem Litaniarum dicitur:

Pater noster secreto usque ad
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Glória Patri.

℣. Exsúrge, Dómine, ádjuva nos.
℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine.
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Fiat pax in virtúte tua.
℟. Et abundántia in túrribus tuis.
℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Arcum cónteret, et confrínget arma.
℟. Et scuta combúret igni.
℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére nos.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, qui cónteris bella, et impugnatóres in te sperántium poténtia tuæ defensiónis expúgnas:

auxiliáre fámulis tuis, implorántibus misericórdiam tuam; ut, inimicórum suórum feritáte depréssa, incessábili te gratiárum actióne laudémus.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

Hóstium nostrórum, quǽsumus, Dómine, elíde supérbiam: et eórum contumáciam déxteræ tuæ virtúte prostérne. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. ℟. Amen.

2 Si vero bellum sit contra inimicos sanctæ Ecclesiæ, in Litaniis bis dicatur:

Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris: Te rogámus, audi nos.

In fine autem dicitur:

Pater noster secreto usque ad
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 78

Deus, venérunt gentes in hereditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cæli: * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem: * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris: * subsannátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem: * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt: * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt:

Quia comedérunt Jacob: * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito antícipent nos misericórdiæ tuæ: * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus, salu-

táris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum:

Ne forte dicant in géntibus: Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est: * introéat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum: * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sǽculum.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Glória Patri.

℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.
℣. Hóstium nóminis tui, Dómine, elíde supérbiam.
℟. Et eórum contumáciam déxteræ tuæ virtúte prostérne.
℣. Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti.
℟. Et Angelus Dómini persequátur eos.
℣. Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt.
℟. Et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.
℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére nos.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Da, quǽsumus, Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus: ut Sancto Spíritu congregáta, hostíli nullátenus incursióne turbétur.

Deus, qui culpa offénderis, pæniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnípotens sempitérne Deus, in cujus manu sunt ómnium potestátes, et ómnium jura regnórum: réspice in auxílium Christianórum; ut hostes nostri, qui in sua feritáte confídunt, déxteræ tuæ poténtia conterántur. Per Dóminum nostrum, etc. ℟. Amen.

℣. Exáudiat nos Dóminus. ℟. Amen.

CAPUT 12

DE PROCESSIONE IN QUACUMQUE TRIBULATIONE

Servatis omnibus, ut supra in Litaniis majoribus (pag. 296), finitisque Litaniis, dicitur:

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 19 Exáudiat te Dóminus, ut supra (pag. 115), cum Glória Patri, vel Psalmus 90 Qui hábitat, ut supra (pag. 118). Quo finito, dicitur:

℣. Deus, refúgium nostrum et virtus.
℟. Adjútor in tribulatiónibus.
℣. Salvos fac servos tuos, Dómine.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális.
℟. Miserére nobis.
℣. Adjuva nos, Deus, salutáris noster.
℟. Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Ne despícias, omnípotens Deus, pópulum tuum in afflictióne clamántem: sed propter glóriam nóminis tui, tribulátis succúrre placátus.

Ineffábilem misericórdiam tuam, Dómine, nobis cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

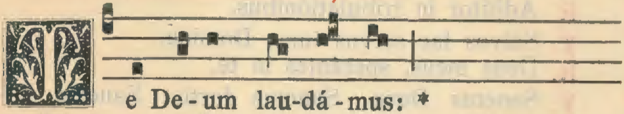
Tribulatiónem nostram, quǽsumus, Dómine, propítius réspice: et iram tuæ indignatiónis, quam juste merémur, avérte.

Deus, refúgium nostrum et virtus: adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, et præsta; ut, quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

CAPUT 13

DE PROCESSIONE PRO GRATIARUM ACTIONE

Initio Processionis cantatur Hymnus:

Te De-um lau-dá-mus: * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi Cæli, et univérsæ Potestátes:

Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant:

Sanctus, * Sanctus, * Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * imménsæ majestátis;

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium;
Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.
Tu Rex glóriæ, * Christe.
Tu Patris * sempitérnus es Fílius.
Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.
Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cælórum.
Tu ad déxteram Dei sedes, * in glória Patris.
Judex créderis * esse ventúrus.
Te ergo quǽsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.
Ætérna fac cum Sanctis tuis * in glória numerári.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bénedic hereditáti tuæ.
Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.
Per síngulos dies * benedícimus te;
Et laudámus nomen tuum in sǽculum, * et in sǽculum sǽculi.
Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.
Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.
In te, Dómine, sperávi: * non confúndar in ætérnum.

2 Deinde dici poterunt Psalmi, qui sequuntur:

Psalmus 65

Jubiláte Deo, omnis terra, psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo: Quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super gentes respíciunt: * qui exásperant non exaltếntur in semetípsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum: * et audítam fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam: * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso ariétum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes, qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Glória Patri.

Psalmus 80

Exsultáte Deo, adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date týmpanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die sollemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israel est: * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te: * Israel, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israel non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israel si in viis meis ambulásset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sǽcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Glória Patri.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra: commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Glória Patri.

Psalmus 99

Jubiláte Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericór-

dia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Glória Patri.

Psalmus 102

Bénedic, ánima mea, Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua:

Fáciens misericórdias Dóminus: * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israel voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus: * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus: * homo, sicut fænum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus:

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dómino.

Glória Patri.

Psalmus 116

Laudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri.

Psalmus 148

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum, et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano, et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.
Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.
Glória Patri.

Canticum Benedícite, ómnia ópera Dómini, ut supra (pag. 218).

Canticum Benedíctus Dóminus, Deus Israel, ut supra (pag. 209); in fine Glória Patri.

3 Hæc autem prædicta, prout longitudo itineris postulaverit, vel omnia, vel ex parte cantari possunt.

Deinde in ecclesia, ubi fit statio, ante Altare dicuntur sequentes Versus et Orationes.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum.
℟. Et laudábilis, et gloriósus in sǽcula.

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum Sancto Spíritu.
℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sǽcula.
℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli.
℟. Et laudábilis et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino.
℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

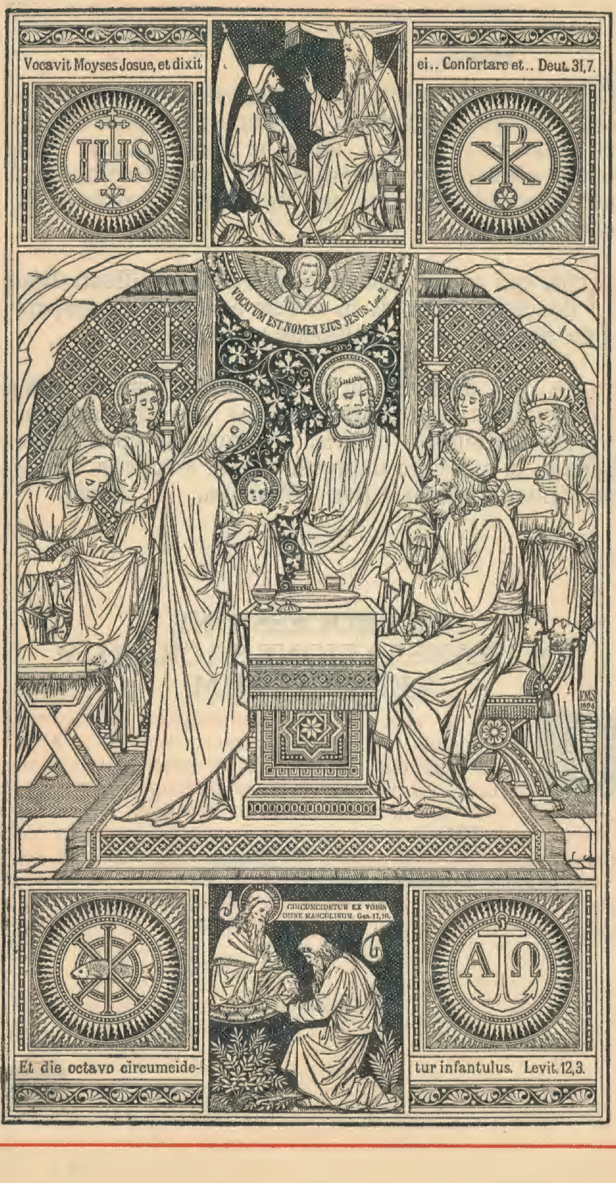
Deus, cujus misericórdiæ non est númerus, et bonitátis infinítus est thesáurus: piíssimæ Majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper cleméntiam exorántes; ut, qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad prǽmia futúra dispónas.

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere; et de ejus semper consolatióne gaudére.

Deus, qui néminem in te sperántem nímium afflígi permíttis, sed pium précibus præstas audítum: pro postulatiónibus nostris, votísque suscéptis grátias ágimus, te piíssime deprecántes; ut a cunctis semper muniámur advérsis. Per Dóminum. ℟. Amen.

CAPUT 14
DE PROCESSIONE IN TRANSLATIONE SACRARUM RELIQUIARUM

Ecclesia et viæ, per quas transeundum est, quantum fieri potest, decentius ornentur. Sacerdotes et Ministri vestibus induti albi vel rubei coloris, prout Sancti, quorum Reliquiæ transferuntur, exposcunt, et omnes cum luminaribus accensis procedant, decantantes Litanias (pag. 104) cum invocatione Sanctorum, quorum Reliquiæ deferuntur, et Hymnum Te Deum (pag. 316), et Psalmum Laudáte Dóminum de cælis (pag. 321) cum duobus sequentibus, et alios Psalmos et Hymnos de Proprio vel de Communi eorum Sanctorum, quorum Reliquiæ transferuntur.

Vocavit Moyses Josue, et dixit
ei.. Confortare et.. Deut. 31,7.
VOCATUM EST NOMEN EJUS JESUS. Luc. 2.
EMS 1894
CIRCUMCIDETUR EX VOBIS OMNE MASCULINUM. Gen. 17,10.
Et die octavo circumcide-
tur infantulus. Levit. 12,3.

TITULUS X

CAPUT 1

LITANIÆ SANCTISSIMI NOMINIS JESU

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Jesu, audi nos.
Jesu, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Jesu, Fili Dei vivi, miserére nobis.
Jesu, splendor Patris, miserére nobis.
Jeus, candor lucis ætérnæ, miserére nobis.
Jesu, rex glóriæ, miserére.
Jesu, sol justítiæ, miserére.
Jesu, Fili Maríæ Vírginis, miserére nobis.
Jesu amábilis, miserére.
Jesu admirábilis, miserére.
Jesu, Deus fortis, miserére.
Jesu, pater futúri sǽculi, miserére nobis.
Jesu, magni consílii ángele, miserére nobis.
Jesu potentíssime, miserére nobis.
Jesu patientíssime, miserére nobis.
Jesu obœdientíssime, miserére nobis.
Jesu, mitis et húmilis corde, miserére nobis.
Jesu, amátor castitátis, miserére nobis.
Jesu, amátor noster, miserére nobis.

Jesu, Deus pacis, miserére.
Jesu, auctor vitæ, miserére.
Jesu, exémplar virtútum, miserére nobis.
Jesu, zelátor animárum, miserére nobis.
Jesu, Deus noster, miserére nobis.
Jesu, refúgium nostrum, miserére nobis.
Jesu, pater páuperum, miserére nobis.
Jesu, thesáure fidélium, miserére nobis.
Jesu, bone pastor, miserére nobis.
Jesu, lux vera, miserére.
Jesu, sapiéntia ætérna, miserére nobis.
Jesu, bónitas infiníta, miserére nobis.
Jesu, via et vita nostra, miserére nobis.
Jesu, gáudium Angelórum, miserére nobis.
Jesu, rex Patriarchárum, miserére nobis.
Jesu, magíster Apostolórum, miserére nobis.
Jesu, doctor Evangelistárum, miserére nobis.
Jesu, fortitúdo Mártyrum, miserére nobis.
Jesu, lumen Confessórum, miserére nobis.
Jesu, púritas Vírginum, miserére nobis.
Jesu, coróna Sanctórum ómnium, miserére nobis.
Propítius esto, parce nobis, Jesu.
Propítius esto, exáudi nos, Jesu.
Ab omni malo, líbera nos, Jesu.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líb.
A morte perpétua, líbera.
A negléctu inspiratiónum tuárum, líbera.
Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, líbera.
Per nativitátem tuam, líb.
Per infántiam tuam, líbera.
Per diviníssimam vitam tuam, líbera.
Per labóres tuos, líbera.
Per agóniam et passiónem tuam, líbera.
Per crucem et derelictiónem tuam, líbera.
Per languóres tuos, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per resurrectiónem tuam, líbera.
Per ascensiónem tuam, líb.
Per sanctíssimæ Eucharístiæ institutiónem tuam, líb.
Per gáudia tua, líbera.
Per glóriam tuam, líbera.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis, Jesu.
Jesu, audi nos.
Jesu, exáudi nos.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui dixísti: Pétite, et accipiétis; quǽrite, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis: quǽsumus, da nobis peténtibus diviníssimi tui amóris affectum, ut te toto corde, ore et ópere diligámus, et a tua numquam laude cessémus.

Sancti Nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum: quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

CAPUT 2

LITANIÆ DE SACRO CORDE JESU

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére.
Cor Jesu, Fílii Patris ætérni, miserére.
Cor Jesu, in sinu Vírginis Matris a Spíritu Sancto formátum, miserére.
Cor Jesu, Verbo Dei substantiáliter unítum, miserére.
Cor Jesu, majestátis infinítæ, miserére.
Cor Jesu, templum Dei sanctum, miserére.
Cor Jesu, tabernáculum Altíssimi, miserére.
Cor Jesu, domus Dei et porta cæli, miserére.
Cor Jesu, fornax ardens caritátis, miserére.
Cor Jesu, justítiæ et amóris receptáculum, miserére nobis.
Cor Jesu, bonitáte et amóre plenum, miserére.
Cor Jesu, virtútum ómnium abýssus, miserére.
Cor Jesu, omni laude digníssimum, miserére.
Cor Jesu, rex et centrum ómnium córdium, miserére.
Cor Jesu, in quo sunt omnes thesáuri sapiéntiæ et sciéntiæ, miserére.

Cor Jesu, in quo hábitat omnis plenitúdo divinitátis, miserére.
Cor Jesu, in quo Pater sibi bene complácuit, mis.
Cor Jesu, de cujus plenitúdine omnes nos accépimus, miserére.
Cor Jesu, desidérium cóllium æternórum, mis.
Cor Jesu, pátiens et multæ misericórdiæ, miserére.
Cor Jesu, dives in omnes qui ínvocant te, miserére.
Cor Jesu, fons vitæ et sanctitátis, miserére.
Cor Jesu, propitiátio pro peccátis nostris, miserére.
Cor Jesu, saturátum oppróbriis, miserére.
Cor Jesu, attrítum propter scélera nostra, miserére.
Cor Jesu, usque ad mortem obœdiens factum, miserére.
Cor Jesu, láncea perforátum, miserére.
Cor Jesu, fons totíus consolatiónis, miserére.
Cor Jesu, vita et resurréctio nostra, miserére.
Cor Jesu, pax et reconciliátio nostra, miserére.
Cor Jesu, víctima peccatórum, miserére.
Cor Jesu, salus in te sperántium, miserére.
Cor Jesu, spes in te moriéntium, miserére.
Cor Jesu, delíciæ Sanctórum ómnium, miserére.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

℣. Jesu, mitis et húmilis Corde.
℟. Fac cor nostrum secúndum Cor tuum.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, réspice in Cor dilectíssimi Fílii tui, et in laudes et satisfactiónes, quas in nómine peccatórum tibi persólvit, iísque misericórdiam tuam peténtibus tu véniam concéde placátus, in nómine ejúsdem Fílii tui Jesu Christi: Qui tecum vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

CAPUT 3

LITANIÆ LAURETANÆ B. MARIÆ V.

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génetrix, ora pro nobis.
Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.
Mater Christi, ora.
Mater divínæ grátiæ, ora.
Mater puríssima, ora.
Mater castíssima, ora.
Mater invioláta, ora.
Mater intemeráta, ora.
Mater amábilis, ora.
Mater admirábilis, ora.
Mater boni Consílii, ora.
Mater Creatóris, ora.
Mater Salvatóris, ora.
Virgo prudentíssima, ora.
Virgo veneránda, ora.
Virgo prædicánda, ora.
Virgo potens, ora.
Virgo clemens, ora.
Virgo fidélis, ora.
Spéculum justítiæ, ora.
Sedes sapiéntiæ, ora.
Causa nostræ lætítiæ, ora.
Vas spirituále, ora.
Vas honorábile, ora.
Vas insígne devotiónis, ora.
Rosa mýstica, ora.
Turris Davídica, ora.
Turris ebúrnea, ora.
Domus áurea, ora.
Fœderis arca, ora.
Jánua cæli, ora.
Stella matutína, ora.
Salus infirmórum, ora.
Refúgium peccatórum, ora.
Consolátrix afflictórum, ora.
Auxílium Christianórum, ora.
Regína Angelórum, ora.
Regína Patriarchárum, ora.
Regína Prophetárum, ora.
Regína Apostolórum, ora.
Regína Mártyrum, ora.
Regína Confessórum, ora.
Regína Vírginum, ora.
Regína Sanctórum ómnium, ora.
Regína sine labe origináli concépta, ora.
Regína sacratíssimi Rosárii, ora.
Regína pacis, ora.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Pro temporis diversitate hæc addi possunt:

Ab Adventu usque ad Nativitatem Domini:

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ.
℟. Et concépit de Spíritu Sancto.

Orémus. Oratio

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genetrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

A Nativitate Domini usque ad Purificationem B. M. V.:

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti.
℟. Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

Orémus. Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti: tríbue, quǽsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum. ℟. Amen.

A Purificatione usque ad Pascha et post tempus Paschale usque ad Adventum Domini:

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génetrix.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et, gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tempore Paschali:

℣. Gaude et lætáre, Virgo María, allelúja.
℟. Quia surréxit Dóminus vere, allelúja.

Orémus. Oratio

Deus, qui per resurrectiónem Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi, mundum lætificáre dignátus es: præsta, quǽsumus; ut, per ejus Genetrícem Vírginem

Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

CAPUT 4

LITANIÆ DE S. JOSEPH

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancte Joseph, ora.
Proles David ínclita, ora.
Lumen Patriarchárum, ora.
Dei Genetrícis sponse, ora.
Custos pudíce Vírginis, ora.
Fílii Dei nutrície, ora.
Christi defénsor sédule, ora.
Almæ Famíliæ præses, ora.
Joseph justíssime, ora.
Joseph castíssime, ora.
Joseph prudentíssime, ora.
Joseph fortíssime, ora.
Joseph obœdientíssime, ora.
Joseph fidelíssime, ora.
Spéculum patiéntiæ, ora.
Amátor paupertátis, ora.
Exémplar opíficum, ora.
Domésticæ vitæ decus, ora.
Custos vírginum, ora.
Familiárum cólumen, ora.
Solácium miserórum, ora.
Spes ægrotántium, ora.
Patróne moriéntium, ora.
Terror dǽmonum, ora.
Protéctor sanctæ Ecclésiæ, ora.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

℣. Constítuit eum dóminum domus suæ.
℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

Orémus. **Oratio**

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genetrícis tuæ sponsum elígere dignátus es: præsta, quǽsumus; ut, quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cælis: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Ait Jacob: Jura mihi. Juravit ei
Esau, et vendidit.. Gen. 25, 33.
F.M.S.
1884
Eleazarus compellabatur carnem
porcinam manducare. II. M. 6, 18.

TITULUS XI

CAPUT 1

DE EXORCIZANDIS OBSESSIS A DÆMONIO

Sacerdos, de peculiari et expressa Ordinarii licentia, vexatos a dæmone exorcizaturus, ea qua par est pietate, prudentia, ac vitæ integritate præditus esse debet: qui non sua, sed divina fretus virtute, ab omni rerum humanarum cupiditate alienus, tam pium opus ex caritate constanter et humiliter exsequatur. Hunc præterea maturæ ætatis esse decet, et non solum officio, sed etiam morum gravitate reverendum.

2 Ut igitur suo munere recte fungatur, cum alia multa sibi utilia documenta, quæ brevitatis gratia hoc loco prætermittuntur, ex probatis auctoribus, et ex usu noscere studeat; tum hæc pauca magis necessaria diligenter observabit.

3 In primis, ne facile credat, aliquem a dæmonio obsessum esse, sed nota habeat ea signa, quibus obsessus dignoscitur ab iis, qui vel atra bile, vel morbo aliquo laborant. Signa autem obsidentis dæmonis sunt: ignota lingua loqui pluribus verbis, vel loquentem intellegere; distantia, et occulta patefacere; vires supra ætatis seu condicionis naturam ostendere; et id genus alia, quæ cum plurima concurrunt, majora sunt indicia.

4 Hæc autem ut magis cognoscat, post unum aut alterum exorcismum interroget obsessum, quid senserit in animo, vel in corpore, ut sciat etiam, ad quænam verba magis diaboli conturbentur, ut ea deinceps magis inculcet ac repetat.

5 Advertat, quibus artibus ac deceptionibus utantur dæmones ad Exorcistam decipiendum: solent enim ut plurimum fallaciter respondere, et difficile se manifestare, ut Exorcista diu defatigatus desistat; aut infirmus videatur non esse a dæmonio vexatus.

6 Aliquando postquam sunt manifesti, abscondunt se, et relinquunt corpus quasi liberum ab omni molestia, ut infirmus putet se omnino esse liberatum: sed cessare non debet Exorcista, donec viderit signa liberationis.

7 Aliquando etiam dæmones ponunt quæcumque possunt impedimenta, ne infirmus se subjiciat exorcismis, vel conantur persuadere infirmitatem esse naturalem; interdum, durante exórcismo, faciunt ut dormiat infirmus, et ei visionem aliquam ostendunt, subtrahendo se, ut infirmus liberatus videatur.

8 Aliqui ostendunt factum maleficium, et a quibus sit factum, et modum ad illud dissipandum: sed caveat, ne ob hoc ad magos, vel ad sagas, vel ad alios, quam ad Ecclesiæ ministros confugiat, aut ulla superstitione, aut alio modo illicito utatur.

9 Quandoque diabolus infirmum quiescere, et suscipere sanctissimam Eucharistiam permittit, ut discessisse videatur. Denique innumerabiles sunt artes et fraudes diaboli ad decipiendum hominem, quibus ne fallatur, Exorcista cautus esse debet.

10 Quare memor, Dominum nostrum dixisse, genus esse dæmoniorum, quod non ejicitur nisi per orationem et jejunium (Matth. 17, 20), hæc duo potissimum remedia ad impetrandum divinum auxilium, dæmonesque pellendos, exemplo Sanctorum Patrum, quoad ejus fieri poterit, tum per se, tum per alios curet adhiberi.

11 In ecclesiam, si commode fieri potest, vel in alium religiosum et honestum locum seorsum a multitudine perductus energumenus exorcizetur; sed si sit ægrotus, vel alia honesta de causa, in domo privata exorcizari poterit.

12 Admoneatur obsessus, si mente et corpore valeat, ut pro se oret Deum, ac jejunet, et sacra confessione et communione sæpius ad arbitrium Sacerdotis se muniat; et dum exorcizatur, totum se colligat, et ad Deum convertat ac firma fide salutem ab eo deposcat cum omni humilitate. Et cum vehementius vexatur, patienter sustineat, nihil diffidens de auxilio Dei.

13 Habeat præ manibus, vel in conspectu Crucifixum. Reliquiæ quoque Sanctorum, ubi haberi possint, decenter ac tuto colligatæ, et coopertæ, ad pectus, vel ad caput obsessi reverenter admoveantur; sed caveatur, ne res sacræ indigne

tractentur, aut illis a dæmone ulla fiat injuria. Sanctissima vero Eucharistia super caput obsessi, aut aliter ejus corpori ne admoveatur, ob irreverentiæ periculum.

14 Exorcista ne vagetur in multiloquio, aut supervacaneis vel curiosis interrogationibus, præsertim de rebus futuris et occultis, ad suum munus non pertinentibus; sed jubeat immundum spiritum tacere, et ad interrogata tantum respondere; neve ei credatur, si dæmon simularet se esse animam alicujus Sancti, vel defuncti, vel Angelum bonum.

15 Necessariæ vero interrogationes sunt, ex. gr. de numero et nomine spirituum obsidentium, de tempore quo ingressi sunt, de causa, et aliis hujusmodi. Ceteras autem dæmonis nugas, risus, et ineptias Exorcista cohibeat, aut contemnat, et circumstantes, qui pauci esse debent, admoneat, ne hæc curent, neque ipsi interrogent obsessum; sed potius humiliter et enixe Deum pro eo precentur.

16 Exorcismos vero faciat ac legat cum imperio, et auctoritate, magna fide, et humilitate, atque fervore; et cum viderit spiritum valde torqueri, tunc magis instet et urgeat. Et quoties viderit obsessum in aliqua corporis parte commoveri, aut pungi, aut tumorem alicubi apparere, ibi faciat signum crucis, et aqua benedicta aspergat, quam tunc in promptu habeat.

17 Observet etiam ad quæ verba dæmones magis contremiscant, et ea sæpius repetat; et quando pervenerit ad comminationem, eam iterum et sæpius proferat, semper pœnam augendo; ac si videat se proficere, in ipsa perseveret per duas, tres, quatuor horas, et amplius prout poterit, donec victoriam consequatur.

18 Caveat proinde Exorcista, ne ullam medicinam infirmo obsesso præbeat, aut suadeat; sed hanc curam medicis relinquat.

19 Mulierem exorcizans, semper secum habeat honestas personas, quæ obsessam teneant, dum exagitatur a dæmonio; quæ quidem personæ sint patienti, si fieri potest, cognatione proximæ; atque honestatis memor Exorcista caveat, ne quid dicat, vel faciat, quod sibi, aut aliis occasio esse possit pravæ cogitationis.

20 Dum exorcizat, utatur sacræ Scripturæ verbis potius, quam suis, aut alienis. Jubeatque dæmonem dicere, an detineatur in illo corpore ob aliquam operam magicam, aut malefica signa, vel instrumenta, quæ si obsessus ore sumpserit, evomat; vel si alibi extra corpus fuerint, ea revelet; et inventa comburantur. Moneatur etiam obsessus, ut tentationes suas omnes Exorcistæ patefaciat.

21 Si vero obsessus liberatus fuerit, moneatur, ut diligenter sibi caveat a peccatis, ne occasionem dæmoni præbeat in ipsum revertendi, ne fiant novissima hominis illius pejora prioribus.

CAPUT 2

RITUS EXORCIZANDI OBSESSOS A DÆMONIO

Sacerdos ab Ordinario delegatus, rite confessus, aut saltem corde peccata sua detestans, peracto, si commode fieri possit, Sanctissimo Missæ sacrificio, divinoque auxilio piis precibus implorato, superpelliceo et stola violacea indutus, et coram se habens obsessum ligatum, si sit periculum, eum, se, et astantes communiat signo crucis, et aspergat aqua benedicta, et genibus flexis, aliis respondentibus, dicat Litanias ordinarias (pag. 104) usque ad Preces exclusive. Postea dicat:

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum: neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 53

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim, Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Glória Patri.

℣. Salvum (-am) fac servum tuum (ancíllam tuam).
℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in eo (ea).
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eum (eam).
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut hunc fámulum tuum, quem (hanc fámulam tuam, quam) delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui illum réfugam tyránnum et apóstatam gehénnæ ígnibus deputásti, quique Unigénitum tuum in hunc mundum misísti, ut illum rugiéntem contéreret: velóciter atténde, accélera, ut erípias hóminem ad imáginem et similitúdinem tuam creátum, a ruína, et dæmónio meridiáno. Da, Dómine, terrórem tuum super béstiam, quæ extérminat víneam tuam. Da fidúciam servis tuis contra nequíssimum dracónem pugnáre fortíssime, ne contémnat sperántes in te, et ne dicat, sicut in Pharaóne, qui jam dixit: Deum non novi, nec Israel dimítto. Urgeat illum déxtera tua potens discédere a fámulo tuo N. (a fámula tua N.) ✠, ne diútius præsúmat captívum tenére, quem tu ad imáginem tuam fácere dignátus es, et in Fílio tuo redemísti: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

2 Deinde præcipiat dæmoni hunc in modum:

Præcípio tibi, quicúmque es, spíritus immúnde, et ómnibus sóciis tuis hunc Dei fámulum (hanc Dei fámulam) obsidéntibus: ut per mystéria incarnatiónis, passiónis, resurrectiónis et ascensiónis Dómini nostri

Jesu Christi, per missiónem Spíritus Sancti, et per advéntum ejúsdem Dómini nostri ad judícium, dicas mihi nomen tuum, diem, et horam éxitus tui, cum áliquo signo: et ut mihi Dei minístro licet indígno, prorsus in ómnibus obœ́dias: neque hanc creatúram Dei, vel circumstántes, aut eórum bona ullo modo offéndas.

3 Deinde legantur super obsessum hæc Evangelia, vel saltem unum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Hæc dicens, signat se et obsessum in fronte, ore et pectore.

In princípio erat Verbum, etc. ut supra (pag. 119).

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Marc. 16, 15-18

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Signa autem eos, qui credíderint, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejícient: linguis loquéntur novis: serpéntes tollent: et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Luc. 10, 17-20

In illo témpore: Revérsi sunt septuagínta duo cum gáudio, dicéntes ad Jesum: Dómine, étiam dæmónia subjiciúntur nobis in nómine tuo. Et ait illis: Vidébam sátanam sicut fulgur de cælo cadéntem. Ecce, dedi vobis potestátem calcándi supra serpéntes, et scorpiónes, et super omnem virtútem inimíci: et nihil vobis nocébit. Verúmtamen in hoc nolíte gaudére, quia spíritus vobis subjiciúntur: gaudéte autem quod nómina vestra scripta sunt in cælis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Luc. 11, 14-22

In illo témpore: Erat Jesus ejíciens dæmónium, et illud erat mutum. Et cum ejecísset dæmó-

nium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ. Quidam autem ex eis dixérunt: In Beélzebub, príncipe dæmoniórum, éjicit dæmónia. Et álii tentántes, signum de cælo quærébant ab eo. Ipse autem ut vidit cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seípsum divísum desolábitur, et domus supra domum cadet. Si autem et sátanas in seípsum divísus est, quómodo stabit regnum ejus? quia dícitis, in Beélzebub me ejícere dæmónia. Si autem ego in Beélzebub ejício dæmónia: fílii vestri in quo ejíciunt? Ideo ipsi júdices vestri erunt. Porro si in dígito Dei ejício dæmónia: profécto pervénit in vos regnum Dei. Cum fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ea, quæ póssidet. Si autem fórtior eo supervéniens vícerit eum, univérsa arma ejus áuferet, in quibus confidébat, et spólia ejus distríbuet.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens Dómine, Verbum Dei Patris, Christe Jesu, Deus et Dóminus univérsæ creatúræ: qui sanctis Apóstolis tuis dedísti potestátem calcándi super serpéntes et scorpiónes: qui inter cétera mirabílium tuórum præcépta dignátus es dícere: Dæmones effugáte: cujus virtúte motus tamquam fulgur de cælo sátanas cécidit: tuum sanctum nomen cum timóre et tremóre supplíciter déprecor, ut indigníssimo mihi servo tuo, data vénia ómnium delictórum meórum, constántem fidem, et potestátem donáre dignéris, ut hunc crudélem dǽmonem, bráchii tui sancti munítus poténtia, fidénter et secúrus aggrédiar: per te, Jesu Christe, Dómine Deus noster, qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem.
℟. Amen.

4 Deinde muniat se et obsessum signo crucis, imponat extremam partem stolæ collo ejus, et, dextera manu sua capiti ejus imposita, constanter et magna cum fide dicat ea quæ sequuntur:

℣. Ecce Crucem Dómini, fúgite, partes advérsæ.
℟. Vicit leo de tribu Juda, radix David.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, ínvoco nomen sanctum tuum, et cleméntiam tuam supplex expósco: ut advérsus hunc, et omnem immúndum spíritum, qui vexat hoc plasma tuum, mihi auxílium præstáre dignéris. Per eúndem Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Exorcismus

Exorcízo te, immundíssime spíritus, omnis incúrsio adversárii, omne phantásma, omnis légio, in nómine Dómini nostri Jesu ✠ Christi eradicáre, et effugáre ab hoc plásmate Dei. ✠ Ipse tibi ímperat, qui te de supérnis cælórum in inferióra terræ demérgi præcépit. Ipse tibi ímperat, qui mari, ventis, et tempestátibus imperávit. Audi ergo, et time, sátana, inimíce fídei, hostis géneris humáni, mortis addúctor, vitæ raptor, justítiæ declinátor, malórum radix, fomes vitiórum, sedúctor hóminum, próditor géntium, incitátor invídiæ, orígo avarítiæ, causa discórdiæ, excitátor dolórum: quid stas, et resístis, cum scias, Christum Dóminum vias tuas pérdere? Illum métue, qui in Isaac immolátus est, in Joseph venúmdatus, in agno occísus, in hómine crucifíxus, deínde inférni triumphátor fuit. *Sequentes cruces fiant in fronte obsessi.* Recéde ergo in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti: da locum Spirítui Sancto, per hoc signum sanctæ ✠ crucis Jesu Christi Dómini nostri: Qui cum Patre et eódem Spíritu Sancto vivit et regnat Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cónditor et defénsor géneris humáni, qui hóminem ad imáginem tuam formásti: réspice super hunc fámulum tuum N., qui (hanc fámulam tuam N.,

quæ) dolis immúndi spíritus appétitur, quem vetus adversárius, antíquus hostis terræ, formídinis horróre circúmvolat, et sensum mentis humánæ stupóre defígit, terróre contúrbat, et metu trépidi timóris exágitat. Repélle, Dómine, virtútem diáboli, fallacésque ejus insídias ámove: procul ímpius tentátor aufúgiat: sit nóminis tui signo ✠ (in fronte) fámulus tuus munítus (fámula tua muníta) et in ánimo tutus (-a) et córpore. (Tres cruces sequentes fiant in pectore dæmoniaci). Tu péctoris ✠ hujus intérna custódias. Tu víscera ✠ regas. Tu ✠ cor confírmes. In ánima adversatrícis potestátis tentaménta evanéscant. Da, Dómine, ad hanc invocatiónem sanctíssimi nóminis tui grátiam, ut, qui hucúsque terrébat, térritus aufúgiat, et victus abscédat, tibíque possit hic fámulus tuus (hæc fámula tua) et corde firmátus (-a) et mente sincérus (-a), débitum præbére famulátum. Per Dóminum.

℟. Amen.

Exorcismus

Adjúro te, serpens antíque, per júdicem vivórum et mortuórum, per factórem tuum, per factórem mundi, per eum, qui habet potestátem mitténdi te in gehénnam, ut ab hoc fámulo Dei N., qui (ab hac fámula Dei N., quæ) ad Ecclésiæ sinum recúrrit, cum metu, et exércitu furóris tui festínus discédas. Adjúro te íterum ✠ (in fronte) non mea infirmitáte, sed virtúte Spíritus Sancti, ut éxeas ab hoc fámulo Dei N., quem (ab hac fámula Dei N., quam) omnípotens Deus ad imáginem suam fecit. Cede ígitur, cede non mihi, sed minístro Christi. Illíus enim te urget potéstas, qui te Cruci suæ subjugávit. Illíus bráchium contremísce, qui devíctis gemítibus inférni, ánimas ad lucem perdúxit. Sit tibi terror corpus hóminis ✠ (in pectore), sit tibi formído imágo Dei ✠ (in fronte). Non resístas, nec moréris discédere ab hómine isto, quóniam complácuit Christo in hómine habitáre. Et ne contemnéndum putes, dum me peccatórem nimis esse cognóscis. Imperat tibi Deus. ✠ Imperat tibi majéstas Christi. ✠ Imperat tibi Deus Pater, ✠ ímperat tibi Deus Fílius, ✠ ímperat tibi Deus Spíritus

Sanctus. ✠ Imperat tibi sacraméntum crucis. ✠ Imperat tibi fides sanctórum Apostolórum Petri et Pauli, et ceterórum Sanctórum. ✠ Imperat tibi Mártyrum sanguis. ✠ Imperat tibi continéntia Confessórum. ✠ Imperat tibi pia Sanctórum et Sanctárum ómnium intercéssio. ✠ Imperat tibi christiánæ fídei mysteriórum virtus. ✠ Exi ergo, transgréssor. Exi, sedúctor, plene omni dolo et fallácia, virtútis inimíce, innocéntium persecútor. Da locum, diríssime, da locum, impiíssime, da locum Christo, in quo nihil invenísti de opéribus tuis: qui te spoliávit, qui regnum tuum destrúxit, qui te victum ligávit, et vasa tua dirípuit: qui te projécit in ténebras exterióres, ubi tibi cum minístris tuis erit præparátus intéritus. Sed quid truculénte reníteris? quid temerárie detréctas? Reus es omnipoténti Deo, cujus statúta transgréssus es. Reus es Fílio ejus Jesu Christo Dómino nostro, quem tentáre ausus es, et crucifígere præsumpsísti. Reus es humáno géneri, cui tuis persuasiónibus mortis venénum propinásti.

Adjúro ergo te, draco nequíssime, in nómine Agni ✠ immaculáti, qui ambulávit super áspidem et basilíscum, qui conculcávit leónem et dracónem, ut discédas ab hoc hómine ✠ (fiat signum crucis in fronte), discédas ab Ecclésia Dei ✠ (fiat signum crucis super circumstantes): contremísce, et éffuge, invocáto nómine Dómini illíus, quem ínferi tremunt: cui Virtútes cælórum, et Potestátes, et Dominatiónes subjéctæ sunt: quem Chérubim et Séraphim indeféssis vócibus laudant, dicéntes: Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Imperat tibi Verbum ✠ caro factum. Imperat tibi natus ✠ ex Vírgine. Imperat tibi Jesus ✠ Nazarénus, qui te, cum discípulos ejus contémneres, elísum atque prostrátum exíre præcépit ab hómine: quo præsénte, cum te ab hómine separásset, nec porcórum gregem íngredi præsumébas. Recéde ergo nunc adjurátus in nómine ejus ✠ ab hómine, quem ipse plasmávit. Durum est tibi velle resístere. ✠ Durum est tibi contra stímulum calcitráre. ✠ Quia quanto tárdius exis, tanto magis tibi supplícium crescit, quia

non hómines contémnis, sed illum, qui dominátur vivórum et mortuórum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. **Oratio**

Deus cæli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Vírginum, Deus, qui potestátem habes donáre vitam post mortem, réquiem post labórem: quia non est álius Deus præter te, nec esse póterit verus, nisi tu, Creátor cæli et terræ, qui verus Rex es, et cujus regni non erit finis; humíliter majestáti glóriæ tuæ súpplico, ut hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam) de immúndis spirítibus liberáre dignéris. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Exorcismus

Adjúro ergo te, omnis immundíssime spíritus, omne phantásma, omnis incúrsio sátanæ, in nómine Jesu Christi ✠ Nazaréni, qui post lavácrum Joánnis in desértum ductus est, et te in tuis sédibus vicit: ut, quem ille de limo terræ ad honórem glóriæ suæ formávit, tu désinas impugnáre: et in hómine miserábili non humánam fragilitátem, sed imáginem omnipoténtis Dei contremíscas. Cede ergo Deo ✠ qui te, et malítiam tuam in Pharaóne, et in exércitu ejus per Móysen servum suum in abýssum demérsit. Cede Deo ✠ qui te per fidelíssimum servum suum David de rege Saule spirituálibus cánticis pulsum fugávit. Cede Deo ✠ qui te in Juda Iscarióte proditóre damnávit. Ille enim te divínis ✠ verbéribus tangit, in cujus conspéctu cum tuis legiónibus tremens et clamans dixísti: Quid nobis et tibi, Jesu, Fili Dei altíssimi? Venísti huc ante tempus torquére nos? Ille te perpétuis flammis urget, qui in fine témporum dictúrus est ímpiis: Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui parátus est diábolo et ángelis ejus. Tibi

enim, ímpie, et ángelis tuis vermes erunt, qui numquam moriéntur. Tibi, et ángelis tuis inexstinguíbile præparátur incéndium: quia tu es princeps maledícti homicídii, tu auctor incéstus, tu sacrilegórum caput, tu actiónum pessimárum magíster, tu hæreticórum doctor, tu totíus obscenitátis invéntor. Exi ergo ✠, ímpie, exi ✠, sceleráte, exi cum omni fallácia tua: quia hóminem templum suum esse vóluit Deus. Sed quid diútius moráris hic? Da honórem Deo Patri ✠ omnipoténti, cui omne genu fléctitur. Da locum Dómino Jesu ✠ Christo, qui pro hómine sánguinem suum sacratíssimum fudit. Da locum Spirítui ✠ Sancto, qui per beátum Apóstolum suum Petrum te maniféste stravit in Simóne mago; qui falláciam tuam in Ananía et Saphíra condemnávit; qui te in Heróde rege honórem Deo non dante percússit; qui te in mago Elyma per Apóstolum suum Paulum cæcitátis calígine pérdidit, et per eúndem de Pythoníssa verbo ímperans exíre præcépit. Discéde ergo nunc ✠, discéde ✠, sedúctor. Tibi erémus sedes est. Tibi habitátio serpens est: humiliáre, et prostérnere. Jam non est differéndi tempus. Ecce enim, dominátor Dóminus próximat cito, et ignis ardébit ante ipsum, et præcédet, et inflammábit in circúitu inimícos ejus. Si enim hóminem feféllеris, Deum non póteris irridére. Ille te éjicit, cujus óculis nihil occúltum est. Ille te expéllit, cujus virtúti univérsa subjécta sunt. Ille te exclúdit, qui tibi, et ángelis tuis præparávit ætérnam gehénnam; de cujus ore exíbit gládius acútus: qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

5 Prædicta omnia, quatenus opus sit, repeti possunt, donec obsessus sit omnino liberatus.

6 Juvabit præterea plurimum super obsessum sæpe repetere Pater noster, Ave María et Credo, atque hæc, quæ infra notantur, devote dicere.

Canticum Magníficat, ut supra (pag. 166); in fine Glória Patri.

Canticum Benedíctus, ut supra (pag. 209); in fine Glória Patri.

Symbolum Athanasianum

Quicúmque vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat cathólicam fidem:

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc est: * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus Sancti:

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus Sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus Sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus Sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia, sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur: * ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus: * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est: * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus Sanctus a Patre et Fílio: * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres: unus Fílius, non tres Fílii: * unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus: * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únitas in Trinitáte, et Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus, Dei Fílius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sæcula génitus: * et homo est ex substántia matris in sæculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo: * ex ánima rationáli et humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndum divinitátem: * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui, licet Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem, * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno, non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális et caro unus est homo: * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra: descéndit ad ínferos: * tértia die resurréxit a mórtuis.

Ascéndit ad cælos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: * inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis: * et redditúri sunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam: * qui vero mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica, * quam nisi quisque fidéliter firmitérque credíderit, salvus esse non póterit.

Glória Patri.

Psalmus 90 Qui hábitat, ut supra (pag. 118).

Psalmus 67

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus: * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto:

Terra mota est, étenim cæli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ: * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cæléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem mílibus múltiplex, mília lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus:

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die cotídie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris:

Ut intingátur pes tuus in sánguine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos, Deus, * ingréssus Dei mei: regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adulescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ: * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægýpto: * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad Oriéntem.

Ecce, dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israel, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus. — Glória Patri.

Ps. 69 Deus, in adjutórium meum, ut supra (p. 106), Ps. 53 Deus, in nómine tuo, ut supra (p. 336), Ps. 117 Confitémini Dómino, ut supra (p. 136).

Psalmus 34

Júdica, Dómine, nocéntes me, * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum: * et exsúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti: * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum: * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui: * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat: et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum: * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit in Dómino: * et delectábitur super salutári suo.
Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?
Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus: * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.
Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.
Retribuébant mihi mala pro bonis: * sterilitátem ánimæ meæ.
Ego autem cum mihi moléstі essent, * induébar cilício.
Humiliábam in jejúnio ánimam meam: * et orátio mea in sinu meo convertétur.
Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens et contristátus, sic humiliábar.
Et advérsum me lætáti sunt, et convenérunt: * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.
Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.
Dómine, quando respícies? * restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.
Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.
Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníque: * qui odérunt me grátis et ánnuunt óculis.
Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur: * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.
Et dilatavérunt super me os suum: * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.
Vidísti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas a me.
Exsúrge et inténde judício meo: * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.
Júdica me secúndum justítiam tuam, Dómine, Deus meus, * et non supergáudeant mihi.
Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus eum.
Erubéscant et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.
Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.
Exsúltent et læténtur qui volunt justítiam meam: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Glória Patri.

Psalmus 30

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii: * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas commméndo spíritum meum: * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi: * exsultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci: * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus:

Quóniam defécit in dolóre vita mea: * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea: * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde: * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me: * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum: * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine: * dixi: Deus meus es tu: in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.
Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.
Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.
Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.
Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.
Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.
Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.
Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.
Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus: * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.
Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes, qui sperátis in Dómino.
Glória Patri.

Psalmus 21

Deus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.
Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.
Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.
In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.
Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.
Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.
Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.
Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.
Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero:
De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:
Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.
Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.
Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhǽsit fáucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam: * et de manu canis únicam meam:

Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israel: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis:

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sǽculum sǽculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Glória Patri.

Psalmus 3

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo mília pópuli circumdántis me: * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri.

Psalmus 10

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus:

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Glória Patri.

Psalmus 12

Usquequo, Dómine, oblivíscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus.

Illúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Prævális adversus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi. — Glória Patri.

Oratio post liberationem

Orámus te, Deus omnípotens, ut spíritus iniquitátis ámplius non hábeat potestátem in hoc fámulo tuo N. (hac fámula tua N.), sed ut fúgiat, et non revertátur: ingrediátur in eum (eam), Dómine, te jubénte, bónitas et pax Dómini nostri Jesu Christi, per quem redémpti sumus, et ab omni malo non timeámus, quia Dóminus nobíscum est: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

CAPUT 3

EXORCISMUS IN SATANAM ET ANGELOS APOSTATICOS

Sequens exorcismus recitari potest ab Episcopis, nec non a Sacerdotibus, qui ab Ordinariis suis ad id auctoritatem habeant.

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Ad S. Michaelem Archangelum Precatio

Princeps gloriosíssime cæléstis milítiæ, sancte Míchael Archángele, defénde nos in prœlio advérsus príncipes et potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequítiæ, in cæléstibus. Veni in auxílium hóminum; quos Deus ad imáginem similitúdinis suæ fecit, et a tyránnide diáboli emit prétio magno. — Te custódem et patrónum sancta venerátur Ecclésia; tibi trádidit Dóminus ánimas redemptórum in supérna felicitáte locándas. Deprecáre Deum pacis, ut cónterat sátanam sub pédibus nostris, ne ultra váleat captívos tenére hómines, et Ecclésiæ nocére. Offer nostras preces in conspéctu Altíssimi, ut cito antícipent nos misericórdiæ Dómini, et apprehéndas dracónem, serpéntem antíquum, qui est diábolus et sátanas, et ligátum mittas in abýssum, ut non sedúcat ámplius gentes.

Exorcismus

In nómine Jesu Christi Dei et Dómini nostri, intercedénte immaculáta Vírgine Dei Genetríce María, beáto Michaéle Archángelo, beátis Apóstolis Petro et Paulo et ómnibus Sanctis, et sacra ministérii nostri auctoritáte confísi, ad infestatiónes diabólicæ fraudis repelléndas secúri aggrédimur.

Psalmus 67

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant: sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

℣. Ecce Crucem Dómini, fúgite, partes advérsæ.
℟. Vicit Leo de tribu Juda, radix David.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.
℟. Quemádmodum sperávimus in te.

Exorcizámus te, omnis immúnde spíritus, omnis satánica potéstas, omnis incúrsio infernális adversárii, omnis légio, omnis congregátio et secta diabólica, in nómine et virtúte Dómini nostri Jesu ✠ Christi, eradicáre et effugáre a Dei Ecclésia, ab animábus ad imáginem Dei cónditis ac pretióso divíni Agni sánguine redémptis ✠. Non ultra áudeas, serpens callidíssime, decípere humánum genus, Dei Ecclésiam pérsequi, ac Dei eléctos excútere et cribráre sicut tríticum ✠. Imperat tibi Deus altíssimus ✠, cui in magna tua supérbia te símilem habéri adhuc præsúmis; qui omnes hómines vult salvos fíeri, et ad agnitiónem veritátis veníre. Imperat tibi Deus Pater ✠; ímperat tibi Deus Fílius ✠; ímperat tibi Deus Spíritus Sanctus ✠. Imperat tibi Christus, ætérnum Dei Verbum caro factum ✠, qui pro salúte géneris nostri tua invídia pérditi, humiliávit semetípsum factus obœdiens usque ad mortem; qui Ecclésiam suam ædificávit supra firmam petram et portas ínferi advérsus eam numquam esse prævalitúras edíxit, cum ea ipse permansúrus ómnibus diébus usque ad consummatiónem sǽculi. Imperat tibi sacraméntum Crucis ✠, omniúmque christiánæ fídei

Mysteriórum virtus ✠. Imperat tibi excélsa Dei Génetrix Virgo María ✠, quæ superbíssimum caput tuum a primo instánti immaculátæ Conceptiónis in sua humilitáte contrívit. Imperat tibi fides sanctórum Apostolórum Petri et Pauli ceterorúmque Apostolórum ✠. Imperat tibi Mártyrum sanguis, ac pia Sanctórum et Sanctárum ómnium intercéssio ✠.

Ergo, draco maledícte et omnis légio diabólica, adjurámus te per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui sic diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret, ut omnis, qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam: cessa decípere humánas creatúras, eísque ætérnæ perditiónis venénum propináre: désine Ecclésiæ nocére et ejus libertáti láqueos injícere. Vade, sátana, invéntor et magíster omnis falláciæ, hostis humánæ salútis. Da locum Christo, in quo nihil invenísti de opéribus tuis: da locum Ecclésiæ uni, sanctæ, cathólicæ, et Apostólicæ, quam Christus ipse acquisívit sánguine suo. Humiliáre sub poténti manu Dei; contremísce et éffuge, invocáto a nobis sancto et terríbili Nómine Jesu, quem ínferi tremunt, cui Virtútes cælórum et Potestátes et Dominatiónes subjéctæ sunt; quem Chérubim et Séraphim indeféssis vócibus laudant, dicéntes: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus cæli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Patriarchárum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Confessórum, Deus Vírginum, Deus qui potestátem habes donáre vitam post mortem, réquiem post labórem: quia non est Deus præter te, nec esse potest nisi tu, creátor ómnium visibílium et invisibílium, cujus regni non erit finis: humíliter majestáti glóriæ tuæ supplicámus, ut ab omni infernálium spírituum potestáte,

láqueo, deceptióne et nequítia nos poténter liberáre, et incólumes custodíre dignéris. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ab insídiis diáboli, líbera nos, Dómine.

Ut Ecclésiam tuam secúra tibi fácias libertáte servíre, te rogámus, audi nos.

Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Et aspergatur locus aqua benedicta.

Attendite populi de longe: Dñs
ab utero vocavit me. Is. 49, 1.
BENEDICTUS DÑS DEUS ISRAEL,
FECIT REDEMPTIONEM
PLEBIS SUÆ.
Et-misit Dñs manum suam,
et tetigit os meum. Jer. 1, 9.
F.M.S.
1894

TITULUS XII

CAPUT 1

DE LIBRIS HABENDIS APUD PAROCHOS

Habeat Parochus libros parœciales, idest librum baptizatorum, confirmatorum, matrimoniorum, defunctorum; etiam librum de statu animarum accurate conficere pro viribus curet; et omnes hos libros, secundum usum ab Ecclesia probatum vel a proprio Ordinario præscriptum, conscribat ac diligenter asservet.

2 In libro baptizatorum adnotetur quoque si baptizatus confirmationem receperit, matrimonium contraxerit, aut sacrum subdiaconatus ordinem susceperit, vel professionem sollemnem emiserit, eæque adnotationes in documenta accepti baptismatis semper referantur.

3 Matrimonium conscientiæ non est adnotandum in consueto matrimoniorum ac baptizatorum libro, sed in peculiari libro servando in secreto Curiæ archivo.

4 Advertat autem Parochus, ut in libris tam baptizatorum et confirmatorum, quam matrimoniorum et defunctorum exprimat semper non solum nomen personarum, quæ ibi nominantur, sed etiam cognomen seu familiam.

CAPUT 2

FORMA DESCRIBENDI BAPTIZATOS

in primo libro

Anno Domini . . . , die . . . mensis . . . , ego N. Parochus hujus ecclesiæ S. N., civitatis vel loci N., in ecclesia S. N. baptizavi infantem natum vel natam die . . . ex N. et N. conjugibus hujus parœciæ vel parœciæ S. N., civitatis vel loci N.; cui impositum est nomen N. Patrini fuerunt N., filius N., ex parœcia seu loco N., et N., conjux N., filia N., ex parœcia seu loco N.

In quorum fidem testimonium hoc mea manu subscripsi.

(Locus Sigilli) N. N. Parochus.

Ubi vero de illegitimis filiis agatur, matris nomen est inserendum, si publice ejus maternitas constet, vel ipsa sponte sua scripto vel coram duobus testibus id petat; item nomen patris, dummodo ipse sponte sua a Parocho vel scripto vel coram duobus testibus id requirat, vel ex publico authentico documento sit notus; in ceteris casibus inscribatur natus tamquam filius patris ignoti vel ignotorum parentum.

Si expositus sit infans, exprimatur quo die, ubi, et a quo repertus, et quot dierum verisimiliter sit.

Si infans domi ob imminens mortis periculum baptizatus sit, tunc ita scribatur:

Anno . . . die . . . mensis . . . natus est N., filius N. et N. conjugum, etc. ut supra: quem ob imminens mortis periculum, in domo rite baptizavit N. obstetrix probata, vel N. filius N., ut mihi rettulit N.

Si supervixerit infans, et ei adhibitæ sint in ecclesia sacræ cæremoniæ, ita addatur:

Die . . . ejusdem mensis ad ecclesiam portatus est infans prædictus, ipsique ego Parochus sacras cæremonias et preces adhibui, et N. nomen imposui.

Si alius, loco Parochi, infantem baptizaverit, id exprimatur.

Si infans fuerit baptizatus sub condicione, id pariter exprimatur.

CAPUT 3
FORMA DESCRIBENDI CONFIRMATOS
in secundo libro

Anno Domini . . . , die . . . mensis . . . (in hebdomada Pentecostes), N., filius N. et N. conjugum, vel N., filia N. et N. conjugum (et, si fuerit nupta, addatur uxor N.), Sacramentum Confirmationis accepit a Reverendissimo D. N., Episcopo N., in ecclesia S. N., civitatis vel loci N., Patrinus fuit N., filius N., parœciæ S. N., civitatis vel loci N.

In quorum fidem testimonium hoc mea manu subscripsi.

(Locus Sigilli) N. N. Parochus.

Si non constet, an confirmatus ex legitimo matrimonio genitus sit, vel ejus parentes ignorentur, servetur quod in libro baptizatorum præscriptum est.

CAPUT 4
FORMA DESCRIBENDI CONJUGATOS
in tertio libro

Anno Domini . . . , die . . . mensis . . . , publicationibus præmissis tribus continuis diebus festivis, quarum prima die . . . , secunda die . . . , tertia die . . ., inter Missarum sollemnia habita est, nulloque canonico impedimento detecto, ego N., Parochus hujus ecclesiæ S. N., civitatis vel loci N., N., filium N., annorum . . . , parœciæ S. N., et N., filiam N. seu relictam quondam N. (si fuerit vidua), annorum . . ., parœciæ S. N., in ecclesia S. N., interrogavi, eorumque mutuo consensu habito sollemniter per verba de præsenti in Matrimonium conjunxi præsentibus testibus notis N., filio N., qui habitat in parœcia S. N., et N., filio N., etc., et N., filio N., etc. Postea eis ex ritu S. Matris Ecclesiæ (si tamen nuptias benedixerit) in Missæ celebratione benedixi.

In quorum fidem testimonium hoc mea manu subscripsi.

(Locus Sigilli) N. N. Parochus.

Si unus ex iis, qui Matrimonium contrahere velint, sit alterius parœciæ, antequam admittatur, Parochus, in cujus ecclesia Matrimonium celebrari debet, publicationum in ejus parœcia rite factarum fidem scriptam habeat, quæ asservetur, et res tota exprimatur in ipsomet libro matrimoniorum, hac ratione:

Publicationes ejus Matrimonii factæ sunt etiam a R. D. N., Parocho ecclesiæ S. N., sub cujus cura dictus N. (vel dicta N.) habitat, ut ex ipsius Parochi scripto, servato apud me, apparet. Publicationum autem prima facta est die . . . , secunda die . . ., tertia die . . . , inter Missarum sollemnia, nullumque impedimentum canonicum detectum est.

Ubi vero Ordinarii concessu (quod scripto constare debet) publicationes aliquæ omittendæ interdum sint, ita notetur:

Anno Domini . . . , die . . . mensis . . . . , publicationum una die festo rite facta, reliquis vero omissis, ex facultate scripto concessa a Reverendissimo D. Episcopo N. (vel ejus Vicario N.) sub die . . . datis, etc., infrascripti tenoris, quam penes me servo cum aliis hujusmodi facultatibus, nulloque canonico impedimento allato, ego, etc., ut supra.

Si autem publicationes omnes omittendæ sint, ita scribatur:

Anno Domini . . . , die . . . mensis . . . , publicationibus omnibus omissis, ex facultate, etc., ut supra.

Ceterum si alteri Presbytero ab Ordinario vel a Parocho ipso facultas facta sit conjungendi aliquos, id in libro proprii Parochi sic adnotetur:

N. Presbyter vel Capellanus ecclesiæ S. N., de licentia Reverendissimi D. Episcopi N. (seu ejus Vicarii N.), aut mea, quæ penes me exstat, N., filium N., et N., filiam N., etc., in Matrimonium conjunxit, etc., ut supra. Et ego N., Parochus hujus ecclesiæ S. N., testor, rem ita se habere, et mea manu subscripsi.

Quod si ex publicationibus compertum sit, conjuges aliquo consanguinitatis aut affinitatis gradu conjunctos esse, et nihilominus ad contrahendum fuerit cum ipsis Apostolica auctoritate dispensatum, annotetur gradus consanguinitatis vel affinitatis dispensatæ, et compendium decreti super ea relati cum die et anno, ac Notarii de illo rogati nomine; hoc modo:

Anno Domini . . . , die . . . mensis . . . , præmissis publicationibus, ac comperto impedimento secundi (vel tertii) gradus consanguinitatis (vel affinitatis, seu alio quovis impedimento), inter N. et N., etc., obtentoque per eos Apostolicæ Sedis mandato de dispensando, et cum eis per Reverendissimum D. Episcopum N., auctoritate dispensato sub die . . . mensis . . . , anno . . . , ut constat ex Actis Notarii Officii prædicti Episcopi, eos in Matrimonium conjunxi, etc., ut in prædicta formula.

Publicationes autem factæ in diversis parœciis, sponsi videlicet et sponsæ, ab utroque Parocho in libro notari debent, etiamsi Matrimonium non sequatur. Quo in casu ita scribetur:

Anno Domini . . . , tribus continuis diebus festis, nempe diebus . . . mensis . . . , ego N., Parochus ecclesiæ S. N., inter Missarum sollemnia publicationes habui Matrimonii contrahendi inter N., filium N., parœciæ S. N., et N., filiam N., parœciæ S. N.; nullumque canonicum impedimentum ab aliquo allatum est. In quorum fidem, etc.

CAPUT 5

FORMA DESCRIBENDI DEFUNCTOS
in quarto libro

Describatur quis, et quando, et quæ Sacramenta ministraverit, quando quis mortuus fuerit, et ubi sepultus, quod hoc pacto fieri poterit:

Anno Domini . . . , die . . . mensis . . . , N., filius vel filia N. et N. (vel conjux N.), annorum . . . , in via vel platea N., in domo N., in communione S. Matris Ecclesiæ animam Deo reddidit; cujus corpus die . . . sepultum est in cœmeterio ecclesiæ S. N.; mihi N., vel N. Confessario probato, confessus die . . . , sanctissimoque Viatico refectus die . . . , et sacri Olei unctione roboratus die . . . per me, etc.

In quorum fidem testimonium hoc mea manu subscripsi.

(Locus Sigilli) N. N. Parochus.

CAPUT 6

FORMA DESCRIBENDI STATUM ANIMARUM

in quinto libro

Familia quæque distincte in libro notetur, intervallo relicto ab unaquaque ad alteram subsequentem, in quo singillatim scribantur nomen, cognomen, ætas singulorum, qui ex familia sunt, vel tamquam advenæ in ea vivunt.

Qui vero ad sacram Communionem admissi sunt, hoc signum in margine e contra habeant: C.

Qui Sacramento Confirmationis sunt muniti, hoc signum habeant: Chr.

Siqui ad alium locum habitandum accesserint, id adnotetur.

Hac igitur ratione fiat, videlicet:

Anno Domini . . . , die . . . mensis . . . , in via vel platea N., in domo N., habitant:

C. Chr. Paulus N., filius Petri, annorum . . .

C. Chr. Apollonia ejus uxor, filia Jacobi N., annorum . . .

C. Dominicus eorum filius, annorum . . .

C. Lucia eorum filia, annorum . . .

C. Chr. Antonius, filius N., famulus, annorum . . .

C. Chr. Catharina N., filia N., ancilla, annorum . . .

Martinus, filius N., annorum . . .

Facient mihi sanctuarium, et ha-
bitabo in medio eorum. Ex. 25, 8.
INRI
Haurietis aquas in gaudio
FMS
1885
de fontibus salvatoris. Is. 12, 3.

APPENDIX
AD
RITUALE ROMANUM
SIVE
COLLECTIO
ALIARUM BENEDICTIONUM ET INSTRUCTIONUM
SANCTÆ SEDIS AUCTORITATE
APPROBATARUM SEU PERMISSARUM
IN USUM ET COMMODITATEM
OMNIUM SACERDOTUM
DIGESTA

DE BAPTISMO

BENEDICTIO
FONTIS SEU AQUÆ BAPTISMALIS

Hæc formula brevior pro benedictione Fontis seu Aquæ baptismalis, a Paulo Papa III Missionariis Peruanis apud Indos olim concessa, nonnisi in iis locis adhiberi potest, ad quæ speciali Apostolicæ Sedis indulto extensa fuit.

Exorcismus aquæ

Exorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, et in nómine Jesu ✠ Christi, Fílii ejus, Dómini nostri, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti. Exorcízo te, omnis virtus adversárii diáboli: ut omnis phantásia eradicétur, ac effugétur ab hac creatúra aquæ, et fiat fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam: ut, qui ex ea baptizáti fúerint, fiant templum Dei vivi, et Spíritus Sanctus hábitet in eis, in remissiónem peccatórum: in nómine Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, aquárum spirituálium sanctificátor, te supplíciter deprecámur: ut hoc ministérium humilitátis nostræ respícere dignéris, et super has aquas, abluéndis et vivificándis homínibus præparátas, Angelum sanctitátis emíttas; ut peccátis prióris vitæ ablútis, reatúque de-

térso, purum sacráto Spirítui habitáculum regeneratiónibus procúret. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Sacerdos deinceps infundat Oleum Catechumenorum in aquam, in modum crucis, dicens:

Conjúnctio Olei unctiónis, et aquæ Baptísmatis sanctificétur, et fecundétur. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. ℟. Amen.

Deinde infundat Chrisma in aquam, in modum crucis, dicens:

Conjúnctio Chrísmatis sanctificatiónis et Olei unctiónis et aquæ Baptísmatis sanctificétur, et fecundétur. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. ℟. Amen.

DE CONFIRMATIONE

Instructio pro simplici Sacerdote Sacramentum Confirmationis ex Sedis Apostolicæ delegatione administrante.

Sacramentum Confirmationis conferri debet per manus impositionem cum unctione Chrismatis in fronte et per verba in pontificalibus libris ab Ecclesia probatis præscripta.

2 Hoc Sacramentum, quod characterem imprimit, iterari nequit.

Si vero prudens dubium exsistat, num revera vel num valide collatum fuerit, sub condicione iterum conferatur.

3 Chrisma, quod huic Sacramento administrando inservit, debet esse ab Episcopò benedictum Feria quinta in Cena Domini proxime superiore; neque adhibeatur vetus, nisi necessitas urgeat.

Mox, deficienti oleo benedicto aliud oleum de olivis non benedictum adjiciatur, etiam iterato, minore tamen copia.

4 Chrisma, in Sacramento Confirmationis adhibendum, debet esse ab Episcopo consecratum, etiamsi Sacramentum a Presbytero, ex jure vel ex Apostolico indulto, ministretur.

Unctio autem ne fiat aliquo instrumento, sed ipsa Ministri manu capiti confirmandi rite imposita.

5 Ordinarius Confirmationis Minister est solus Episcopus.

Extraordinarius Minister est Presbyter, cui vel jure communi vel peculiari Sedis Apostolicæ indulto ea facultas concessa sit.

Hac facultate ipso jure gaudent, præter S. R. E. Cardinales, Abbas vel Prælatus nullius, Vicarius et Præfectus Apostolicus, qui tamen ea valide uti nequeunt, nisi intra fines sui territorii et durante munere tantum.

Presbyter latini ritus cui, vi indulti, hæc facultas competat, Confirmationem valide confert solis fidelibus sui ritus, nisi in indulto aliud expresse cautum fuerit.

Nefas est Presbyteris ritus orientalis, qui facultate vel privilegio gaudent, Confirmationem una cum Baptismo infantibus sui ritus conferendi, eandem ministrare infantibus latini ritus.

6 Presbytero licet, si Apostolico locali privilegio sit munitus, in designato sibi territorio confirmare etiam extraneos, nisi id ipsorum Ordinarii expresse vetuerint.

7 Presbyter, privilegio Apostolico donatus, obligatione tenetur Sacramentum hoc illis, quorum in favorem est concessa facultas, rite et rationabiliter petentibus conferendi.

8 Aquis Baptismi non ablutus valide confirmari nequit; præterea, ut quis licite et fructuose confirmetur, debet esse in statu gratiæ constitutus et, si usu rationis polleat, sufficienter instructus.

✓ 9 Quamquam hoc Sacramentum non est de necessitate medii ad salutem, nemini tamen licet, oblata occasione, illud neglegere; immo Parochi curent ut fideles ad illud opportuno tempore accedant.

10 Licet Sacramenti Confirmationis administratio convenienter in Ecclesia Latina differatur ad septimum circiter ætatis annum, nihilominus etiam antea conferri potest, si infans in mortis periculo sit constitutus, vel Ministro id expedire, ob justas et graves causas, videatur.

11 Confirmandi, si plures sint, adsint primæ manuum impositioni seu extensioni, nec nisi expleto ritu discedant.

12 Hoc Sacramentum quovis tempore conferri potest; maxime autem decet illud administrari in hebdomada Pentecostes.

✓ 13 Licet proprius Confirmationis administrandæ locus ecclesia sit, ex causa tamen quam Minister justam ac rationabilem judicaverit, potest hoc Sacramentum in quolibet alio decenti loco conferri.

✓ 14 Ex vetustissimo Ecclesiæ more, ut in Baptismo, ita etiam in Confirmatione adhibendus est patrinus, si haberi possit.

✓ 15 Patrinus unum tantum confirmandum aut duos præsentet, nisi aliud justa de causa Ministro videatur.

Unus quoque pro singulis confirmandis sit patrinus.

16 Ut quis sit patrinus, oportet:

1° Sit ipse quoque confirmatus, rationis usum assecutus et intentionem habeat id munus gerendi.

2° Nulli hæreticæ aut schismaticæ sectæ sit adscriptus, nec sententia condemnatoria vel declaratoria sit excommunicatus aut infamis infamia juris aut exclusus ab actibus legitimis, nec sit clericus depositus vel degradatus.

3° Non sit pater, mater, conjux confirmandi.

4° A confirmando ejusve parentibus vel tutoribus vel, hi si desint aut renuant, a Ministro vel a Parocho sit designatus.

5° Confirmandum in ipso Confirmationis actu per se vel per procuratorem physice tangat.

17 Ut quis licite ad patrini munus admittatur, oportet:

1° Sit alius a patrino Baptismi, nisi rationabilis causa, judicio Ministri, aliud suadeat, aut statim post Baptismum legitime Confirmatio conferatur.

2° Sit ejusdem sexus ac confirmandus, nisi aliud Ministro in casibus particularibus ex rationabili causa videatur.

3° Decimum quartum suæ ætatis annum attigerit, nisi aliud justa de causa Ministro videatur.

4° Non sit propter notorium delictum excommunicatus vel exclusus ab actibus legitimis vel infamis infamia juris, quin tamen sententia intercesserit, nec sit interdictus aut alias publice criminosus vel infamis infamia facti.

5° Fidei rudimenta noverit.

6° In nulla religione sit novicius vel professus, nisi necessitas urgeat et expressa habeatur venia Superioris saltem localis.

7° In sacris ordinibus non sit constitutus, nisi accedat expressa Ordinarii proprii licentia.

18 Ex valida Confirmatione oritur inter confirmatum et patrinum cognatio spiritualis, ex qua patrinus obligatione tenetur confirmatum perpetuo sibi commendatum habendi ejusque christianam educationem curandi.

19 Nomina Ministri, confirmatorum, parentum et patrinorum, diem ac locum Confirmationis Parochus inscribat in peculiari libro, præter adnotationem in libro baptizatorum.

20 Si proprius confirmati Parochus præsens non fuerit, de collata Confirmatione Minister vel per se ipse vel per alium quamprimum eundem certiorem faciat.

21 Ad collatam Confirmationem probandam, modo nemini fiat præjudicium, satis est unus testis omni exceptione major, vel ipsius confirmati jusjurandum, nisi confirmatus fuerit in infantili ætate.

Cum tempus advenerit, quo Sacerdos, utens facultate sibi ab Apostolica Sede, ut supra, tributa, administrare Confirmationem intendit, superpelliceo et stola, vel etiam pluviali albi coloris indutus, stans ante Altare versus ad populum hinc inde dispositum (masculis a dexteris, feminis vero a sinistris), circumstantes admoneat, quod nullus alius, nisi Episcopus, Confirmationis ordinarius Minister est; se vero collaturum esse illam jure per S. Sedem delegato.

Mox, si hujusmodi delegatio per indultum facta fuerit, delegationis Decretum lingua vernacula legatur alta et intellegibili voce; deinde Sacerdos moneat astantes, quod nullus confirmatus discedat, nisi benedictione accepta, quam ipse post omnium Confirmationem dabit. Item, quod infantes, si quos in prima ætate justa de causa confirmandos existimaverit, per patrinos teneantur in brachiis dexteris, et quod adulti ponant pedem suum super pedem dexterum patrini sui; vel patrinus ponat manum suam dexteram super humerum dexterum confirmandi, sive infantis sive adulti.

Hac altera monitione completa, pariter stans versa facie ad confirmandos, junctis ante pectus manibus, confirmandis vero genua flectentibus et manus ante pectus junctas tenentibus, dicit:

℣. Spíritus Sanctus supervéniat in vos, et virtus Altíssimi custódiat vos a peccátis. ℟. Amen.

Deinde signans se a fronte ad pectus signo crucis, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Tunc extensis versus confirmandos manibus, dicit:

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui regeneráre dignátus es hos fámulos tuos ex aqua, et Spíritu Sancto, quique dedísti eis remissiónem ómnium peccatórum: emítte in eos septifórmem Spíritum tuum Sanctum Paráclitum de cælis. ℟. Amen.

Spíritum sapiéntiæ, et intelléctus. ℟. Amen.
Spíritum consílii, et fortitúdinis. ℟. Amen.
Spíritum sciéntiæ, et pietátis. ℟. Amen.

Adímple eos Spíritu timóris tui, et consígna eos signo Cru ✠ cis Christi, in vitam propitiátus ætérnam. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Postea Sacerdos confirmat illos per ordinem genuflexos, primo mares, secundo feminas. Uno ordine confirmato, illi surgunt, et alii genuflectunt, et confirmantur, et sic usque in finem. Inquirit autem singillatim de nomine cujuslibet confirmandi, sibi per patrinum vel matrinam flexis genibus præsentati, et summitate pollicis dexteræ manus Chrismate intincta, confirmat eum dicens:

N. Signo te signo Cru ✠ cis quod dum dicit, imposita manu dextera super caput confirmandi, producit pollice signum crucis in fronte illius, deinde prosequitur: et confírmo te Chrísmate salútis. In nómine Pa ✠ tris, et Fí- ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. ℟. Amen.

Et leviter eum in maxilla cædit, dicens: Pax tecum.

Ligantur mox vittis lineis recenter confirmatorum frontes. Quod sicubi hujusmodi vittæ non adhibeantur, Sacerdos, postquam frontes confirmandorum linierit sacro Chrismate, eas gossypio, postea comburendo, diligenter abstergat.

Omnibus confirmatis, Sacerdos tergit cum mica panis, et lavat pollicem et manus super pelvim; deinde aqua lotionis cum pane fundatur in piscinam sacrarii, in qua reponi debent etiam supradictorum gossypiorum cineres.

Interim dum lavat manus, si adsint ministri, cantatur, vel legitur ab iis sequens Antiphona; alías post lotionem ab ipso Sacerdote dicitur:

Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis, a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto: Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Et repetitur Antiphona: Confírma hoc, Deus, etc.

Qua repetita, Sacerdos stans versus ad Altare, junctis ante pectus manibus dicit:

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Junctis vero adhuc ante pectus manibus, et omnibus confirmatis devote genua flectentibus, dicit:

Orémus. Oratio

Deus, qui Apóstolis tuis Sanctum dedísti Spíritum, et per eos eorúmque successóres céteris fidélibus tradéndum esse voluísti: réspice propítius ad humilitátis nostræ famulátum, et præsta; ut eórum corda, quorum frontes sacro Chrísmate delinívimus, et signo sanctæ Crucis signávimus, idem Spíritus Sanctus in eis supervéniens, templum glóriæ suæ dignánter inhabitándo perfíciat: Qui cum Patre, et eódem Spíritu Sancto vivis et regnas Deus, in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Deinde dicit: Ecce, sic benedicétur omnis homo, qui timet Dóminum. Et vertens se ad confirmatos, ac faciens super eos signum crucis, dicit:

Bene ✠ dícat vos Dóminus ex Sion, ut videátis bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ vestræ, et habeátis vitam ætérnam. ℟. Amen.

Absoluta hoc modo Confirmatione, Sacerdos sedens patrinos et matrinas monet, quod instruant filios suos bonis moribus, ut fugiant mala, et faciant bona; et doceant eos Credo in Deum, et Pater noster, et Ave María, quoniam ad hoc sunt obligati.

Hoc Sacramentum potest conferri minus sollemniter, et præsertim tunc, cum in privatis domibus, vel extra ecclesiam seu oratorium, pueris ægrotantibus conferendum est, vel etiam adultis, qui ad ecclesiam quacumque ex causa, legitima tamen, accedere nequeunt. In iis casibus Sacerdos ne omittat uti saltem stola, si superpelliceum habere non possit. Cavere etiam debet, ne coram hæreticis, aut schismaticis, et multo minus eis ministrantibus, confirmet.

DE SANCTISSIMA EUCHARISTIA

Instructio a S. R. C. edita die 11 Martii 1858 pro Sacerdote facultatem habente bis Missam eadem die celebrandi.

Quando Sacerdos eadem die duas Missas dissitis in locis celebrare debet, in prima, dum divinum Sanguinem sumit, eum diligentissime sorbeat. Exinde super corporale ponat Calicem et palla tegat, ac junctis manibus in medio Altari dicat: Quod ore súmpsimus, etc., et subinde admoto aquæ vasculo digitos lavet dicens: Corpus tuum, etc., et abstergat.

Hisce peractis Calicem, super corporale manentem adhuc, deducta palla cooperiat, ceu mos est, scilicet primum purificatorio linteo, deinde patena ac palla, et demum velo.

Post hæc Missam prosequatur, et completo ultimo Evangelio, rursus stet in medio Altaris, et detecto Calice, inspiciat, an aliquid divini Sanguinis nec ne ad imum se receperit, quod plerumque contingit. Quamvis enim sacræ species primum sedulo sorptæ sint, tamen, dum sumuntur, cum particulæ, quæ circum sunt, undequaque sursum deferantur, nonnisi deposito Calice ad imum redeunt. Si itaque divini Sanguinis gutta quædam supersit adhuc, ea rursus ac diligenter sorbeatur, et quidem ex eadem Calicis parte, qua ille primum est sumptus. Quod nullimode omittendum est, quia Sacrificium moraliter durat, et superexstantibus adhuc vini speciebus, ex divino præcepto compleri debet.

Postmodum Sacerdos in ipsum Calicem tantum saltem aquæ fundat, quantum prius vini posuerat, eamque circumactam, ex eadem parte, qua sacrum Sanguinem biberat, in paratum vas demittat. Calicem subinde ipsum purificatorio linteo abstergat, ac demum cooperiat, uti alias fit, atque ab Altari discedat.

Depositis sacris vestibus, et gratiarum actione completa, aqua e Calice demissa, pro rerum adjunctis, vel ad diem crastinum servetur (si nempe eo rursus Sacerdos redeat, Missam habiturus), et in exsequenda purificatione in Calicem demittatur, vel gossypio aut stuppa absorpta comburatur, vel in sacrario, si sit, exsiccanda relinquatur, vel demittatur in piscinam.

Cum autem Calix, quo Sacerdos primum est usus, purificatus jam sit, si illo ipso pro Missa altera indigeat, eum secum deferat: secus vero in altera Missa diverso Calice uti poterit.

℟ Quando vero Sacerdos eadem die duas Missas in eadem ecclesia offerre debet, se gerat uti supra dictum est, sed absoluta Missa quin Calicem purificet, si in ecclesia non sit sacristia, eum eodem modo super Altare relinquet; secus vero in sacristiam deferet, ibique super corporale vel pallam in aliquo loco decenti et clauso collocabit usque ad secundam Missam, in qua, cum eodem Calice uti debeat, illum rursus cum hostia consecranda secum deferet ad Altare, ac super corporale extensum reponet.

Cum autem in secunda Missa Sacerdos ad Offertorium devenerit, ablato velo de Calice, hunc parumper versus cornu Epistolæ collocabit, sed non extra corporale; factaque hostiæ oblatione, non absterget Calicem purificatorio, sed eum intra corporale relinquens leviter elevabit, vinumque et aquam eidem caute infundet, ipsumque Calicem nullatenus ab intus abstersum more solito offeret.

Instructio a S. R. C. edita die 12 Januarii 1921 pro Sacerdote cæcutiente circa Missarum celebrationem eidem ex indulto Apostolico concessam

1 Prænotanda

1 Sacerdos cæcutiens seu tali visivæ potentiæ debilitate, sive accidentaliter sive habitualiter, laborans, ut legere possit nonnisi typos valde crassos, a Summo Pontifice seu Sacra Rituum Congregatione, nisi Episcopus Apostolica facultate fuerit munitus, dispensationem obtinere potest celebrandi, juxta normas inferius accuratius exponendas, aut Missam votivam de beata Maria Virgine aut Missam, quam vocant, cotidianam Defunctorum.

2 Condiciones vero in hujusmodi privilegii instrumento appositæ, non sunt meræ ritualitatis et styli, sed obligatoriæ in conscientia.

3 Si in privilegio dicatur: Dummodo Orator non sit omnino cæcus, et interea plane cæcus evadat, tunc a celebrando Missam abstinere debet, donec novum indultum impetraverit; eoque obtento, sub gravi tenetur assistentia uti alterius Sacerdotis, quamvis forte hæc obligatio in indulto non expresse fuerit apposita.

2 Regulæ circa Missam votivam de beata Maria Virg.

I Quæ Missa votiva de beata Maria Virgine sit dicenda.

1 Cæcutiens dispensatus dicat Missam inter votivas de beata Maria Virgine assignatas quintam, quovis anni tempore.

2 Si vero tantæ adhuc est potentiæ visivæ ut legere possit etiam alias quatuor Missas votivas de beata Maria Virgine in Missali cæcutientium pro diversitate Temporum exstantes, facultas ei sit, easdem celebrare juxta Temporum diversitatem.

II Quando Missa votiva de beata Maria Virgine sit dicenda.

1 Missa votiva de beata Maria Virgine dici potest quovis anni tempore; dici vero debet omnibus et singulis diebus, in quibus non permittantur Missæ cotidianæ Defunctorum juxta Kalendarium ecclesiæ in qua Sacerdos cæcutiens celebrat; salvis tamen privilegiis ulterioribus circa Missas Defunctorum infra num. 3 expositis.

2 In Triduo sacro Majoris Hebdomadæ Sacerdos cæcutiens omnino a celebrando abstinebit.

3 In Festo Nativitatis Domini tres dicere potest Missas.

III Quo ritu sit celebranda.

1 Si Missa votiva de beata Maria Virgine celebretur pro re gravi et publica simul causa, a Sacerdote cæcutiente semper dicuntur unica Oratio, Glória in excélsis, Credo, Præfatio in tono sollemni, Ite, Missa est, et ultimum Evangelium S. Joannis In princípio, etsi a Sacerdotibus non privilegiatis facienda esset illa die commemoratio, vel dicenda Collecta ab Ordinario imperata, vel dicendum in fine Evangelium Officii commemorati, juxta Rubricas.

2 In omnibus aliis casibus

a) Dicitur Glória in excélsis:

I Quandocumque dicendum est in Missa diei currentis, juxta Kalendarium ecclesiæ in qua Missa celebratur.

II In jubilæo propriæ ordinationis sacerdotalis.

III Infra Octavas, etiam simplices, beatæ Mariæ Virginis, juxta Kalendarium ecclesiæ in qua Missa celebratur.

IV In sabbato.

b) Ad Orationes quod attinet, hæc observanda sunt:

I Secunda et tertia Oratio non adduntur, quandocumque Orationes de Tempore excluduntur a ritu Missæ diei currentis, juxta Kalendarium ecclesiæ in qua Missa celebratur.

II Secus tres dicantur Orationes, et quidem secunda de Spiritu Sancto, tertia contra persecutores Ecclesiæ vel pro Papa.

c) Dicitur Credo:

I Quandocumque dicendum est in Missa diei occurrentis, juxta Kalendarium ecclesiæ in qua Missa celebratur.

II In jubilæo propriæ ordinationis sacerdotalis.

d) In Præfatione dicitur et te in veneratióne, præterquam in Festis et per Octavas, etiam simplices, beatæ Mariæ Virginis, in quibus Præfatio dicitur perinde ac si Missa de Festo vel de Octava celebraretur.

e) Ultimum Evangelium semper est S. Joannis In princípio.

f) In oratoriis privatis, Kalendarium proprium Celebrantis tenet locum Kalendarii ecclesiæ in qua Missa celebratur; idque etiam circa Missam Defunctorum servabitur.

3 Regulæ circa Missam Defunctorum

1 Loco Missæ votivæ de beata Maria Virgine Sacerdos cæcutiens celebrare potest Missam cotidianam Defunctorum, cum vel sine cantu, ad normam Rubricarum de Missis Defunctorum, juxta Kalendarium ecclesiæ in qua celebrat.

2 Hanc Missam celebrat etiam (et quidem ter, si placuerit) in Commemoratione Omnium Fidelium Defunctorum, in qua tamen unam tantum Orationem dicet, nempe Fidélium; servata (si bis vel ter hac die celebret) Constitutione Benedicti Papæ XV „*Incruentum Altaris sacrificium*“, cujus vigore unam tantummodo Missam cuicumque maluerit applicare et pro ea stipem percipere valeat: alias vero Missas, nulla stipe percepta, pro omnibus fidelibus defunctis et ad mentem Summi Pontificis, prout ceteri Sacerdotes, applicet.

3 Unica Oratio in hac Missa dicitur, quandocumque hæc Missa cotidiana locum teneat Missæ in qua unica tantum Oratio, juxta Rubricas, dici debeat. Secus tres saltem Orationes dicantur: prima tamen et secunda Oratio variari poterunt, juxta peculiarem intentionem et applicationem Missæ.

4 Ad Sequentiam Dies iræ Sacerdos cæcutiens numquam tenetur. Attamen si Missam cantet, licet ipse Sequentiam non legat, Chorus eam cantare ne omittat.

LITANIÆ, PRECES ET ORATIONES

quæ dici debent in expositione XL Horarum in alma Urbe.

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génetrix, ora pro nobis.
Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, oráte.

Sancte Joánnes Baptísta, ora pro nobis.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomǽe, ora.
Sancte Matthǽe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddǽe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte.
Sancti Joánnes et Paule, oráte.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte.
Sancti Gervási et Protási, oráte.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, parce nobis, Dómine.
Propítius esto, exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo, líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
Ab imminéntibus perículis, líbera.

A flagéllo terræmótus, líbera.
A peste, fame et bello, líbera.
A subitánea et improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A fúlgure et tempestáte, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per advéntum tuum, líbera.
Per nativitátem tuam, lib.
Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, líbera.
Per crucem et passiónem tuam, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus Sancti Paráclit, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus.
Ut ad veram pæniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut Domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus.
Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus.
Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus.
Ut omnes errántes ad unitátem Ecclésiæ revocáre, et infidéles univérsos ad Evangélii lumen perdúcere dignéris, te rogámus.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas, te rogámus.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus.
Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus.

Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris,
te rogámus.
Ut nos exaudíre dignéris,
te rogámus.
Fili Dei, te rogámus.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69

Deus, in adjutórium meum inténde: * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Glória Patri.

℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.
℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.
℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.
℣. Orémus pro Pontífice nostro N.
℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris.
℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. Amen.
℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.
℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.
℣. Pro frátribus nostris abséntibus.
℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.
℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quǽsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus.

Ab Adventu usque ad Nativitatem Domini:

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genetrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur.

A Nativitate usque ad Purificationem:

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti: tríbue, quǽsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum.

A Purificatione usque ad Pascha et post Tempus Paschale usque ad Adventum Domini:

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

Tempore Paschali:

Deus, qui per resurrectiónem Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi, mundum lætificáre dignátus es: præsta, quǽsumus; ut, per ejus Genetrícem Vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ.

Omnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N., et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ: ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

Deus, refúgium nostrum, et virtus: adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, et præsta; ut, quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis, te súpplices exorámus; ut, pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sǽculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Et custódiat nos semper. Amen.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Vacante Apostolica Sede, loco invocationis Ut Domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines, etc., dicatur: Ut omnes ecclesiásticos órdines, etc.; Versus autem Orémus pro Pontífice nostro N. cum suo Responsorio, et Oratio pro eodem Pontifice omittuntur.

DE MATRIMONIO

I

Benedictio nuptialis extra Missam danda ex Apostolico indulto quando Missa non dicitur

(Approbata a S. R. C. d. 11 Martii 1914)

Expleto ritu celebrandi Matrimonii sacramentum (Ritual. Rom., tit. VII, cap. II), post Orationem Réspice, etc., si permittatur benedictio nuptialis, sed non dicatur Missa, Sacerdos qui speciale indultum a Sancta Sede obtinuerit, ad neo-conjugatos conversus, dicit Psalmum sequentem:

Psalmus 127

Beáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce, sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. **Oratio**

Béne ✠ dic, Dómine, et réspice de cælis super hanc conjunctiónem: et sicut misísti sanctum Angelum tuum Raphaélem pacíficum ad Tobíam et Saram, fí-

liam Raguélis; ita dignéris, Dómine, míttere benedictiónem tuam super hos cónjuges, ut in tua benedictióne permáneant, in tua voluntáte persístant, et in tuo amóre vivant. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde elevatis manibus et extensis super capita eorum, ministro librum tenente, dicit:

Dóminus Deus omnípotens benedícat vos, impleátque benedictiónem in vobis, et videátis fílios filiórum vestrórum usque in tértiam et quartam generatiónem et progéniem, et ad optátam perveniátis senectútem. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

II

Preces recitandæ extra Missam super conjuges ex Apostolicæ Sedis indulto quando benedictio nuptialis non permittitur

(Approbatæ a S. R. C. d. 11 Martii 1914)

Si sponsa sit vidua jam in primis nuptiis benedicta, vel etiam si prima vice nubat, sed tempore clauso, expleto ritu celebrandi Matrimonii sacramentum (Ritual. Rom., tit. VII, cap. II), post Orationem Réspice, etc., Sacerdos, qui speciale indultum a S. Sede obtinuerit, ad neo-conjugatos conversus, dicit Psalmum sequentem:

Psalmus 127

Beáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce, sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Prætende, quǽsumus, Dómine, fidélibus tuis déxteram cæléstis auxílii, ut te toto corde perquírant, et quæ digne póstulant, assequántur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

DE CONSECRATIONE ALTARIUM EXSECRATORUM

I

Ritus seu formula brevior consecrationis altaris immobilis

quod amisit consecrationem ob separationem, etsi momentaneam, tabulæ seu mensæ a stipite; uti in casu de quo agit Codex Juris Canonici in can. 1200, § 1.

Instaurato altari immobili, et mensa, integrum Reliquiarum sepulcrum habente, cum stipite conjuncta, Pontifex, indutus rochetto et stola alba, vel Presbyter ab Ordinario delegatus, indutus superpelliceo et stola alba, accedit versus altare, et pollice dexteræ manus Chrismate intincto inungat, ad modum crucis, conjunctiones mensæ cum stipite in quatuor angulis, quasi illas conjungens, ad singulas cruces dicens:

In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti.

Dein recitet sequentes Orationes:

Orémus. Oratio

Majestátem tuam, Dómine, humíliter implorámus, ut altáre hoc sacræ unctiónis libámine ad suscipiénda pópuli tui múnera inúnctum poténter bene- ✠

dícere et sancti ✠ ficáre dignéris; ut quod nunc a nobis indígnis, sub tui nóminis invocatióne, in honórem beatíssimæ Vírginis Maríæ, et ómnium Sanctórum, atque in memóriam sancti tui N. sacrosáncti Chrísmatis unctióne delibútum est, pláceat tibi, atque altáre máneat perpétuum; ut quidquid deínceps super illud oblátum sacratúmve fúerit, dignum tibi fiat holocáustum; atque ómnium hic offeréntium sacrifícia a te pio Dómino benígne suscipiántur, et per ea víncula peccatórum nostrórum absolvántur; máculæ deleántur; véniæ impetréntur; et grátiæ acquirántur: quátenus una cum Sanctis, et Eléctis tuis vitam percípere mereámur ætérnam. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Orémus. Oratio

Súpplices te deprecámur, omnípotens ætérne Deus, per unigénitum Fílium tuum, Dóminum nostrum Jesum Christum, ut altáre hoc sanctis úsibus præparátum, cæléstí bene ✠ dictióne sanctífices; et, sicut Melchísedech sacerdótis præcípui oblatiónem dignatióne mirábili suscepísti, ita impósita huic novo altári múnera, semper accépta ferre dignéris; ut pópulus, qui in hanc Ecclésiæ domum sanctam convéniet, per hæc libámina cæléstí sanctificatióne salvátus, animárum quoque suárum salútem perpétuam consequátur. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Subinde scripto declaret ac testetur præfatum altare a se, ordinaria vel delegata auctoritate, rite consecratum, uti tale habendum esse et sub eodem titulo quo ipsum ante exsecrationem gaudebat.

II

Ritus seu formula brevior consecrationis altaris

quod amisit consecrationem: uti in casu de quo agit Codex Jur. Can. in canone 1200, § 2, nn. 1 et 2

Pontifex, indutus rochetto et stola alba, vel Presbyter ab Ordinario delegatus, indutus superpelliceo et stola alba, accedit versus altare, et loco congruenti stans, benedicit aquam cum sale, cinere et vino, incipiens absolute exorcismum salis.

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, qui Apóstolis suis ait: Vos

estis sal terræ, et per Apóstolum dicit: Sermo vester semper in grátia sale sit condítus; ut sancti ✠ ficéris ad consecratiónem hujus altáris, ad expelléndas omnes dæmonum tentatiónes; et ómnibus, qui ex te súmpserint, sis ánimæ et córporis tutaméntum, sánitas, protéctio et confirmátio salútis. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

℟. Amen.

Deinde dicit:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Deus, Pater omnípotens, qui hanc grátiam cælitus sali tribúere dignátus es, ut ex illo possint univérsa condíri, quæ homínibus ad escam procreásti, béne ✠ dic hanc creatúram salis, ad effugándum inimícum; et ei salúbrem medicínam immítte, ut profíciat suméntibus ad ánimæ et córporis sanitátem. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tum procedit absolute ad exorcismum aquæ:

Exorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei Pa- ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, ut repéllas diábolum a término justórum, ne sit in umbráculis hujus ecclésiæ et altáris. Et tu, Dómine Jesu Christe, infúnde Spíritum Sanctum in hanc ecclésiam tuam et altáre; ut profíciat ad sanitátem córporum animarúmque adorántium te, et magnificétur nomen tuum in géntibus: et incréduli corde convertántur ad te, et non hábeant álium Deum, præter te, Dóminum solum, qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Deinde dicit:

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Deus, Pater omnípotens, statútor ómnium elementórum, qui per Jesum Christum, Fílium tu-

um, Dóminum nostrum, eleméntum hoc aquæ in salútem humáni géneris esse voluísti, te súpplices deprecámur, ut, exaudítis oratiónibus nostris, eam tuæ pietátis aspéctu sanctí ✠ fices; atque ita ómnium spiritúum immundórum ab ea recédat incúrsio, ut ubicúmque fúerit in nómine tuo aspérsa, grátia tuæ benedictiónis advéniat, et mala ómnia, te propitiánte, procul recédant. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Tum dicit super cineres:

Benedictio cinerum

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, parce pæniténtibus, propitiáre supplicántibus, et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui bene ✠ dícat et sanctí ✠ ficet hos cíneres, ut sint remédium salúbre ómnibus, nomen sanctum tuum humíliter implorántibus, ac semetípsos pro consciéntia delictórum suórum accusántibus, ante conspéctum divínæ cleméntiæ tuæ facínora sua deplorántibus, vel sereníssimam pietátem tuam supplíciter obnixéque flagitántibus; et præsta, per invocatiónem sanctíssimi nóminis tui, ut quicúmque eos super se aspérserint, pro redemptióne peccatórum suórum, córporis sanitátem et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tum accipit sal, et miscet cineri in modum crucis, dicens:

Commíxtio salis et cíneris páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti.
℟. Amen.

Deinde, accipiens pugillum de mixtura salis et cinerum, mittit in aquam in modum crucis, dicens:

Commíxtio salis, cíneris et aquæ páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti.
℟. Amen.

Deinde dicit super vinum:

Benedictio vini.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui in Cana Galilǽæ ex aqua vinum fecísti, quique es vitis vera, multíplica super nos misericórdiam tuam; et bene ✠ dícere et sancti ✠ ficáre dignéris hanc creatúram vini, ut ubicúmque fusum fúerit, vel aspérsum, divínæ id benedictiónis tuæ opuléntia repleátur, et sanctificétur: Qui cum Patre, et Spíritu Sancto, vivis et regnas Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde mittit in modum crucis vinum in aquam ipsam, dicens:

Commíxtio vini, salis, cíneris et aquæ páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, creátor et conservátor humáni géneris, et dator grátiæ spirituális, ac largítor ætérnæ salútis, emítte Spíritum Sanctum tuum super hoc vinum cum aqua, sale et cínere mixtum; ut armátum cæléstis defensióne virtútis, ad consecratiónem hujus altáris tui profíciat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Postea cum præmissa aqua benedicta facit maltam, seu cæmentum, quod benedicit, dicens:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Summe Deus, qui summa et média ímaque custódis, qui omnem creatúram intrínsecus ambiéndo

conclúdis, sanctí ✠ fica et béne ✠ dic has creatúras calcis et sábuli. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Cæmentum benedictum reservatur, et residuum aquæ benedictæ funditur in sacrarium.

Deinde consecrator, accedens ad altare, signat pollice dexteræ manus ex Chrismate confessionem, id est sepulcrum altaris, a quo ablatæ sunt Reliquiæ, in quatuor angulis, faciens in singulis signum crucis, et dicens, dum unamquamque crucem facit:

Conse ✠ crétur et sancti ✠ ficétur hoc sepúlcrum. In nómine Pa ✠ tris et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Pax huic dómui.

Deinde recondit ibi vasculum cum Reliquiis et aliis in eo inclusis veneranter, atque accipiens lapidem, seu tabulam, qua debet claudi sepulcrum, facit pollice crucem ex Chrismate subtus in medio ejus, dicens:

Conse ✠ crétur et sancti ✠ ficétur hæc tábula (vel hic lapis), per istam unctiónem et Dei benedictiónem. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Pax tibi.

Et mox, cæmento benedicto adhibito, adjuvante, si opus sit, cæmentario, ponit et coaptat tabulam, seu lapidem, super sepulcrum, claudens illud, et dicit:

Orémus. Oratio

Deus, qui ex ómnium cohabitatióne Sanctórum, ætérnum majestáti tuæ condis habitáculum, da ædificatióni tuæ increménta cæléstia: et præsta; ut quorum hic Relíquias pio amóre compléctimur, eórum semper méritis adjuvémur. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Tunc, cæmentario adjuvante, cum eodem cæmento firmat ipsam tabulam, seu lapidem, super sepulcrum: deinde ipse facit crucem desuper ex Chrismate pollice dexteræ manus, dicens:

Signé ✠ tur et sancti ✠ ficétur hoc altáre. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Pax tibi.

DE BENEDICTIONIBUS

BENEDICTIONES NON RESERVATÆ

1

BENEDICTIO POPULI CUM AQUA BENEDICTA

diebus Dominicis impertienda

Sacerdos celebraturus, indutus pluviali coloris Officio convenientis, accedit ad Altare, et ibi ad gradus cum Ministris genuflexus, etiam Tempore Paschali, accipit a Diacono aspersorium, et primo ter aspergit Altare, deinde se, et erectus Ministros incipiens Antiphonam: Aspérges me. Et chorus prosequitur: Dómine, hyssópo, etc., ut infra. Interim Celebrans aspergit clerum, deinde populum, dicens submissa voce cum Ministris Psalmum Miserére mei, Deus.

Antiphona

VII

A-spér - ges me, *

Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

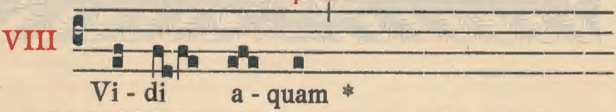
Ps. 50, 3 Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam. ℣. Glória Patri.

Et repetitur Antiphona Aspérges me.

Hæc Antiphona prædicto modo dicitur ad aspersionem aquæ benedictæ in Dominicis per totum annum: excepta Dominica de Passione, et Dominica Palmarum, in quibus non

dicitur Glória Patri; sed post Psalmum Miserére repetitur immediate Antiphona Aspérges me. Excepto etiam Tempore Paschali, scilicet a Dominica Paschæ usque ad Pentecosten inclusive, quo tempore cantatur sequens

Antiphona

egrediéntem de templo, a látere dextro, allelúja: et omnes, ad quos pervénit aqua ista, salvi facti sunt, et dicent: allelúja, allelúja.

Ps. 117, 1 Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sǽculum misericórdia ejus.
℣. Glória Patri.

Repetitur Antiphona: Vidi aquam egrediéntem.

In Dominica vero Trinitatis resumitur Antiphona Aspérges me, Dómine, etc., ut supra.

In die sancto Paschæ, et Pentecostes, ubi est fons baptismalis, fit aspersio cum aqua pridie benedicta in fonte Baptismi, et ante infusionem Olei et Chrismatis accepta.

Finita Antiphona supradicto modo, Sacerdos qui aspersit aquam, reversus ad Altare, stans ante gradus Altaris junctis manibus dicat:

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam (T. P. Allelúja).
℟. Et salutáre tuum da nobis (T. P. Allelúja).
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis; qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

2
BENEDICTIO VINI
in Festo S. Joannis Apostoli et Evangelistæ

In Festo sancti Joannis Ap. et Evang., expleta omnino Missa majore, hoc est post ultimum Evangelium, Sacerdos, retentis omnibus paramentis, excepto manipulo, vinum a populo oblatum, in memoriam et honorem S. Joannis, qui venenum innocue sumpsit, benedicit hoc modo:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Bene ✠ dícere et conse ✠ cráre dignéris, Dómine Deus, déxtera tua hunc cálicem vini, et cujúslibet potus: et præsta; ut per mérita sancti Joánnis Apóstoli et Evangelístæ, omnes in te credéntes et de cálice isto bibéntes benedicántur, et protegántur. Et sicut beátus Joánnes de cálice bibens venénum, illæsus omníno permánsit, ita omnes, hac die in honórem beáti Joánnis de cálice isto bibéntes, méritis ipsíus ab omni ægritúdine venéni, et nóxiis quibúsvis absolvántur, et córpore ac ánima se offeréntes, ab omni culpa liberéntur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Béne ✠ dic, Dómine, hanc creatúram potus: ut sit remédium salutáre ómnibus suméntibus: et præsta per invocatiónem sancti nóminis tui; ut, quicúmque ex eo gustáverint, tam ánimæ quam córporis sanitátem te donánte percípiant. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super hanc creatúram vini, et cujúslibet potus, et máneat semper. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

☩ Quod si benedictio illa fiat privatim extra Missam, Sacerdos, superpelliceo et stola indutus, eam conficiat modo superius tradito.

3

ALIA BENEDICTIO VINI
in Festo S. Joannis Apostoli et Evangelistæ

In fine Missæ post Evangelium sancti Joannis, In princípio erat Verbum, dicitur:

Psalmus 22

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Glória Patri.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Nihil profíciat inimícus in eis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére eis.
℣. Et si mortíferum quid bíberint.
℟. Non eis nocébit.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: qui Fílium tuum tibi coætérnum et consubstantiálem de cælis descéndere, et de sacratíssima Vírgine María in hoc témpore plenitúdinis incarnári temporáliter voluísti, ut ovem pérditam et errántem quǽreret, et in húmeris própriis ad ovíle reportáret; nec non ut eum, qui in latrónes íncidit, a vúlnerum suórum dolóre, infúndens ipsi vinum et óleum, curáret; béne ✠ dic et sanctí ✠ fica hoc vinum: quod de vite in potum hóminum produxísti, et præsta: ut, quisquis in hac sacra sollemnitáte de eo súmpserit vel bíberit, salútem ánimæ et córporis consequátur: et si in peregrinatióne fúerit, ab eódem, tua grátia mediánte, confortétur; ut via ejus in omni prosperitáte dirigátur. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui te vitem veram, et sanctos Apóstolos tuos pálmites appellári, et de ómnibus te diligéntibus víneam eléctam plantáre voluísti; béne ✠ dic hoc vinum, et virtútem ei tuæ benedictiónis infúnde: ut, quicúmque ex eo súmpserit vel bíberit, intercedénte dilécto discípulo tuo Joánne Apóstolo et Evangelísta, síngulis morbis et venénis pestíferis effugátis, sanitátem inde córporis et ánimæ consequátur: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Deus, qui humáno géneri panem in cibum, et vinum in potum procreásti, ut panis corpus confórtet, et vinum cor hóminis lætíficet; quique beáto Joánni prædilécto discípulo tuo tantam grátiam contulísti, ut non solum haustum venéni illǽsus eváderet, sed étiam in tua virtúte venéno prostrátos a morte resuscitáret: præsta ómnibus hoc vinum bibéntibus, ut spirituálem lætítiam et vitam cónsequi mereántur ætérnam. Per Dóminum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

4

BENEDICTIO AURI, THURIS ET MYRRHÆ
in Festo Epiphaniæ

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Súscipe, sancte Pater, a me indígno fámulo tuo hæc múnera, quæ in honórem nóminis tui sancti, et in títulum omnipoténtiæ tuæ majestátis, humíliter tibi óffero: sicut suscepísti sacrifícium Abel justi, et sicut éadem múnera a tribus Magis tibi quondam offeréntibus suscepísti.

Exorcízo te, creatúra auri, thuris et myrrhæ, per Pa ✠ trem omnipoténtem, per Jesum ✠ Christum, Fílium ejus unigénitum, et per Spíritum ✠ Sanctum Paráclitum: ut a te discédat omnis fraus, dolus, et nequítia diáboli, et sis remédium salutáre humáno géneri contra insídias inimíci: et quicúmque divíno freti auxílio te in suis lóculis, dómibus, aut circa se habúerint, per virtútem et mérita Dómini et Salvatóris nostri, ac intercessiónem ejus sanctíssimæ Genetrícis et Vírginis Maríæ, ac eórum, qui hódie simílibus munéribus Christum Dóminum veneráti sunt, omniúmque Sanctórum, ab ómnibus perículis ánimæ et córporis liberéntur, et bonis ómnibus pérfrui mereántur. ℟. Amen.

Deus invisíbilis et interminábilis, pietátem tuam per sanctum et treméndum Fílii tui nomen, supplíciter deprecámur: ut in hanc creatúram auri, thuris, myrrhæ bene ✠ dictiónem ac operatiónem tuæ virtútis infúndas: ut, qui ea penes se habúerint, ab omni ægritúdinis et læsiónis incúrsu tuti sint; et omnes morbos córporis et ánimæ effúgiant, nullum dominétur eis perículum, et læti, ac incólumes tibi in Ecclésia tua desérviant: Qui in Trinitáte perfécta vivis et regnas Deus per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis, Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, descéndat super hanc creatúram auri, thuris et myrrhæ, et máneat semper. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

5

BENEDICTIO CRETÆ
in Festo Epiphaniæ

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Béne ✠ dic, Dómine Deus, creatúram istam cretæ: ut sit salutáris humáno géneri; et præsta per invocatiónem nóminis tui sanctíssimi, ut, quicúmque ex ea súmpserint, vel in ea in domus suæ portis scrípserint nómina sanctórum tuórum Gásparis, Melchióris et Baltássar, per eórum intercessiónem et mérita, córporis sanitátem, et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

6

BENEDICTIO DOMORUM
in Festo Epiphaniæ

In ingressu: ℣. Pax huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Antiphona Ab Oriénte venérunt Magi in Béthlehem, adoráre Dóminum: et apértis thesáuris suis pretiósa múnera obtulérunt, aurum Regi magno, thus Deo vero, myrrham sepultúræ ejus. Allelúja.

Canticum beatæ Mariæ Virginis

Luc. 1, 46-55

Magníficat * ánima mea Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Interea aspergitur, et incensatur domus, et in fine repetitur Antiphona: Ab oriénte venérunt, etc.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Omnes de Saba vénient.
℟. Aurum et thus deferéntes.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum géntibus stella duce revelásti: concéde propítius; ut, qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Responsorium Illumináre, illumináre, Jerúsalem, quia venit lux tua: et glória Dómini super te orta est, Jesus Christus ex María Vírgine.

℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo: et reges in splendóre ortus tui.
℟. Et glória Dómini super te orta est.

Orémus. Oratio

Béne ✠ dic, Dómine, Deus omnípotens, locum istum (vel domum istam): ut sit in eo (ea) sánitas, cástitas, victóriæ virtus, humílitas, bónitas, et mansue-

túdo, plenitúdo legis, et gratiárum áctio Deo Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto; et hæc benedíctio máneat super hunc locum (vel hanc domum), et super habitántes in eo (ea). Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

7

BENEDICTIO CANDELARUM
in Festo S. Blasii Episcopi et Martyris

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens et mitíssime Deus, qui ómnium mundi rerum diversitátes solo Verbo creásti, et ad hóminum reformatiónem illud idem Verbum, per quod facta sunt ómnia, incarnári voluísti: qui magnus es, et imménsus, terríbilis atque laudábilis, ac fáciens mirabília: pro cujus fídei confessióne gloriósus Martyr et Póntifex Blásius, diversórum tormentórum génera non pavéscens, martýrii palmam felíciter est adéptus: quique eídem, inter céteras grátias, hanc prærogatívam contulísti, ut, quoscúmque gútturis morbos tua virtúte curáret; majestátem tuam supplíciter exorámus, ut non inspéctu reátus nostri, sed ejus placátus méritis et précibus, hanc ceræ creatúram bene✠dícere, ac sancti✠ficáre tua venerábili pietáte dignéris, tuam grátiam infundéndo; ut omnes, quorum colla per eam ex bona fide tacta fúerint, a quocúmque gútturis morbo ipsíus passiónis méritis liberéntur, et in Ecclésia sancta tua sani et hílares tibi gratiárum réferant actiónes, laudéntque nomen tuum gloriósum, quod est benedíctum in sǽcula sæculórum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

Deinde Sacerdos duos cereos in modum crucis aptatos apponit sub mento gutturi singulorum, qui benedicendi sunt, ipsis ante Altare genuflectentibus, dicens:

Per intercessiónem sancti Blásii, Epíscopi et Mártyris, líberet te Deus a malo gútturis, et a quólibet álio malo. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

8

BENEDICTIO PANIS, VINI, AQUÆ ET FRUCTUUM

contra gutturis ægritudinem in Festo S. Blasii Episcopi et Martyris

(Approbata a S. R. C. die 25 Sept. 1883)

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Salvátor mundi Deus, qui hodiérnam diem beatíssimi Blásii martýrio consecrásti, quique eídem inter céteras grátias, hanc prærogatívam contulísti, ut, quoscúmque gútturis morbos tua virtúte curáret: ineffábilem misericórdiam tuam supplíciter exorámus, et pétimus; ut hos panes, vinum, aquam et fructus, quæ plebs fidélis tibi devóte hódie ad sanctificándum áttulit, tua pietáte bene ✠ dícere et sancti ✠ ficáre dignéris: ut, qui ex his gustáverint, ab omni gútturis plaga, et quavis ália ánimæ et córporis infirmitáte, méritis et intercessióne ejúsdem beáti Blásii Mártyris tui atque Pontíficis, plenam recípiant sanitátem: Qui vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

9

BENEDICTIO CRUCIUM

in agris, vineis, etc., plantandarum quæ fit in Festo Inventionis S. Crucis vel Dominica proxima

(Approbata a S. R. C. die 10 Febr. 1888)

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, Pater totíus consolatiónis et pietátis, per unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi acerbíssimæ Passiónis méritum, quam pro nobis peccatóribus in ligno Crucis sustinére dignátus est: béne ✠ dic has Cruces, quas tui fidéles in hortis, víneis, agris, aliísve locis plantándas ásferunt, ut a prædiis quibus defíxæ fúerint, fragor absit grándinum, procélla túrbinum, ímpetus tempestátum, et omnis infestátio inimíci: quátenus eórum fructus ad maturitátem perdúcti, in tui nóminis honórem colligántur a sperántibus in virtúte sanctæ Crucis ejúsdem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, qui tecum vivit et regnat in sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

10

BENEDICTIO ROGI

quæ fit a Clero extra ecclesiam in Vigilia Nativitatis S. Joannis Baptistæ

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Deus, Pater omnípotens, lumen indefíciens, qui es cónditor ómnium lúminum: novum hunc ignem sanctí ✠ fica, et præsta; ut ad te, qui es lumen indefíciens, puris méntibus post hujus sǽculi calíginem perveníre valeámus. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta. Deinde a Clero cantetur sequens Hymnus:

Ut queant laxis resonáre fibris
Mira gestórum fámuli tuórum,

Solve pollúti lábii reátum,
Sancte Joánnes.

Núntius celso véniens Olýmpo,
Te patri magnum fore nascitúrum,
Nomen, et vitæ sériem geréndæ,
Ordine promit.

Ille promíssi dúbius supérni,
Pérdidit promptæ módulos loquélæ;
Sed reformásti génitus perémptæ
Organa vocis.

Ventris obstrúso récubans cubíli,
Sénseras Regem thálamo manéntem;
Hinc parens nati méritis utérque
Abdita pandit.

Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

℣. Fuit homo missus a Deo.
℟. Cui nomen erat Joánnes.

Orémus. Oratio

Deus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitáte fecísti: da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum; et ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

11

BENEDICTIO HERBARUM

in Festo Assumptionis B. Mariæ V.

Absoluta aspersione, si Festum venerit in Dominica, alioquin immediate ante Missam, Sacerdos stans ante Altare, conversus ad populum tenentem herbas vel fructus, dicit voce intellegibili:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Psalmus 64

Te decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Prǽparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni, et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Glória Patri.

℣. Dóminus dabit benignitátem.
℟. Et terra nostra dabit fructum suum.
℣. Rigans montes de superióribus suis.
℟. De fructu óperum tuórum satiábitur terra.
℣. Prodúcens fænum juméntis.
℟. Et herbam servitúti hóminum.
℣. Ut edúcas panem de terra.
℟. Et vinum lætíficet cor hóminis.
℣. Ut exhílaret fáciem in óleo.
℟. Et panis cor hóminis confírmet.
℣. Misit verbum suum, et sanávit eos.
℟. Et erípuit eos de ómnibus interitiónibus eórum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui cælum, terram, mare, visibília et invisibília verbo tuo ex níhilo creásti, quique herbas, arborésque ad usus hóminum animaliúmque terram gígnere, et unumquódque juxta seméntem in semetípso fructum habére præcepísti; atque non solum ut herbæ animántibus ad victum, sed ægris étiam corpóribus prodéssent ad medicaméntum, tua ineffábili pietáte concessísti: te súpplici mente et ore deprecámur, ut has divérsi géneris herbas et fructus tua cleméntia bene ✠ dícas, et supra naturálem a te índitam virtútem, eis benedictiónis tuæ novæ grátiam infúndas; ut ad usum homínibus et juméntis in nómine tuo applicátæ, ómnium morbórum et adversitátum efficiántur præsídium. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Deus, qui per Móysen fámulum tuum mandásti fíliis Israel, ut manípulos novórum frúctuum benedicéndos deférrent ad sacerdótes, tolleréntque fructus árboris pulchérrimæ, et lætaréntur coram te Dómino Deo suo: adésto propítius invocatiónibus nostris, et infúnde tuæ bene ✠ dictiónis abundántiam super nos, et super manípulos novárum frugum, novárum herbárum, et frúctuum collectiónem, quæ cum gratiárum actióne tibi repræsentámus, et in nómine tuo in hac sollemnitáte bene ✠ dícimus; et concéde, ut homínibus, pecóribus, pecúdibus et juméntis contra morbos, pestes, úlcera, malefícia, incantatiónes, venefícia serpéntum, et aliórum venenosórum animálium et bestiárum morsus, nec non quæcúmque venéna, remédium præstent; atque contra diabólicas illusiónes, et machinatiónes, et fraudes tutámen ferant, in quocúmque loco pósitum vel portátum aut hábitum áliquid ex eis fúerit: quátenus cum manípulis bonórum óperum,

méritis beátæ Maríæ Vírginis, cujus assumptiónis festum cólimus, quo ipsa assúmpta est, súscipi mereámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Orémus. Oratio

Deus, qui virgam Jesse, Genetrícem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, hodiérna die ad cælórum fastígia ídeo evexísti, ut per ejus suffrágia et patrocínia fructum ventris illíus, eúndem Fílium tuum, mortalitáti nostræ communicáres: te súpplices exorámus; ut ejúsdem Fílii tui virtúte, ejúsque Genetrícis glorióso patrocínio, istórum terræ frúctuum præsídiis per temporálem ad ætérnam salútem disponámur. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super has creatúras, et máneat semper. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta, et thurificentur.

12

BENEDICTIO SEMINUM ET SEGETUM
in Festo Nativitatis B. Mariæ Virg.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine sancte, Pater omnípotens, sempitérne Deus: pétimus ac rogámus, ut hos fructus ségetum ac séminum tuis serénis óculis, hilaríque vultu aspícere dignéris: et sicut testátus es Móysi fámulo tuo in terra Ægýpti, dicens: Dic políis Israel, cum ingréssi fúerint terram promissiónis, quam eis

dabo, ut primítias frúctuum suórum ófferant sacerdótibus, et erunt benedícti; sic et nos rogámus te, Dómine, ut per auxílium misericórdiæ tuæ emíttas super hunc fructum ségetum déxteræ tuæ bene- ✠ dictiónem, quem ad exhibéndum proférre dignéris, ut non súbruat grando, nec äëris inundátio extérminet, sed semper incólumis permáneat, propter usum animárum et córporum, et ad bene abundántem et pleníssimam maturitátem perdúcere dignéris: Qui in Trinitáte perfécta vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, cæléstis verbi seminátor et cultor, qui nostri cordis áream spiritálibus rastris exérces: adésto propítius précibus nostris, et super agros, quibus si fúerint sémina ínsita, tuam largam benedictiónem infúnde, ac ab eis omnem vim procellárum grátia tuæ defensiónis avérte; ut omnis hic fructus et tua bene ✠ dictióne repleátur, et ad hórrea sine impediménto pervéniat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta, et, si fieri potest, thurificentur.

13

BENEDICTIO INSTRUMENTORUM ORGANI IN ECCLESIA

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.
Glória Patri.

℣. Laudáte Dóminum in týmpano et choro.
℟. Laudáte eum in chordis et órgano.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, qui per Móysen fámulum tuum tubas ad canéndum super sacrifíciis, nómini tuo offeréndis, fácere præcepísti, quique per filios Israel in tubis et cýmbalis laudem tui nóminis decantári voluísti: béne- ✠ dic, quǽsumus, hoc instruméntum órgani, cúltui tuo dedicátum; et præsta, ut fidéles tui in cánticis spirituálibus jubilántes in terris, ad gáudia ætérna pervenire mereántur in cælis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

14
BENEDICTIO VEXILLI PROCESSIONALIS
cujuslibet Societatis

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, cujus Ecclésia est véluti castrórum ácies ordináta: béne ✠ dic hoc vexíllum; ut omnes sub eo tibi Dómino Deo exercítuum militántes, per intercessiónem beáti N. (vel beátæ N.) inimícos suos visíbiles et invisíbiles in hoc sǽculo superáre, et post victóriam in cælis triumpháre mereántur. Per te, Jesu Christe: Qui vivis et regnas cum Deo Patre et Spíritu Sancto, in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

15

BENEDICTIO METALLI PRO CAMPANA
dum ære conflatur

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Deus omnípotens, qui creatúris étiam inanimátis hunc honórem tríbuis, ut ad cultum tuum destinéntur: tuam, quǽsumus, bene ✠ dictiónem effúnde super hoc metállum; et præsta, ut, cum jam in rívulos ignítos prófluet, tua dirigénte déxtera et protegénte grátia, apte et conveniénter disponátur ad efformándum tintinnábulum, quo (efformánda tintinnábula, quibus) fidéles ad laudem et glóriam nóminis tui in ecclésia congregéntur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

Postquam autem feliciter completum fuerit opus, Sacerdos dicit:

Psalmus 116

Laudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:
Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.
Glória Patri.
Sicut erat.

Postea adjungit Orationem sequentem:

Orémus. Oratio

Actiónes nostras, quǽsumus, Dómine, aspirándo prǽveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

16

BENEDICTIO ORATORII PRIVATI SEU DOMESTICI

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, qui loca nómini tuo dicánda sanctíficas, effúnde super hanc oratiónis domum grátiam tuam: ut ab ómnibus hic nomen tuum invocántibus auxílium tuæ misericórdiæ sentiátur. Per Dóminum.
℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

17

BENEDICTIO OFFICINÆ LIBRARIÆ ET MACHINÆ TYPOGRAPHICÆ

(Approbata a S. R. C. die 12 Maji 1909)

Sacerdos stans ad valvas, dicit:

Actiónes nostras, quǽsumus, Dómine, aspirándo prǽveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Ingrediens dicit:
℣. Pax huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde, dicens Antiphonam Aspérges me, Dómine, etc., varias officinæ partes aqua benedicta aspergit, usquedum perveniat ad aulam principalem ejusdem, ubi sistit et dicit:
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui dixísti discípulis tuis: In quamcúmque domum intravéritis, salutáte eam, dicéntes: Pax huic dómui: véniat, quǽsumus, pax illa super hanc domum et officínam ad libros imprimérdos (evulgándos) præparátam, et super omnes degéntes in ea; et cunctos, Dómine, in ea laborántes ab omni calamitáte ánimæ et córporis erípere et liberáre dignéris; reple scriptóres, rectóres et operários spíritu sciéntiæ, consílii et fortitúdinis, et adímple eos spíritu timóris tui, ut mandáta Ecclésiæ fidé-

liter custodiéntes, tibi digne et próximo suo salutáriter váleant inservíre. Béne ✠ dic ergo, bone Jesu, qui es via, véritas et vita, hunc locum, et præsta, ut omnes illum inhabitántes, intercedénte gloriósa et immaculáta Vírgine matre tua María, ad immarcescíbilem glóriæ corónam felíciter pervéniant: Qui vivis et regnas Deus per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde benedicit instrumenta et machinas, dicens:

Orémus. Oratio

Dómine Deus, única fons scientiárum, qui hóminum ingénium ita illumináre dignátus es, ut nova artificiósa instruménta invenírent ad páginas typis scribéndas; béne ✠ dic, quǽsumus, has máchinas (hanc máchinam), ut per libros ad utilitátem nostram prodeúntes nihil áliud te opitulánte discámus, præter sciéntiam tuam, quæ vere ducit ad vitam. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta. Finita aspersione, Sacerdos dicit:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus; et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet atque deféndat omnes in hac domo habitántes. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si benedicenda sit tantum officina libraria, omittitur secunda Oratio cum aspersione pro instrumentis et machinis. Quando autem benedicenda sint solummodo instrumenta vel machinæ, præmissis versiculis: Adjutórium nostrum, etc., et Dóminus vobíscum, etc., adhibetur tantum secunda Oratio cum aspersione.

18

BENEDICTIO BIBLIOTHECÆ

(Approbata a S. R. C. die 23 Julii 1924)

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, scientiárum Dóminus, bene ✠ dictiónem tuam super hanc bibliothécam benígnus infúnde; ut ipsa ab incéndiis aliísque perículis tuta consístat, et in dies congruénter augeátur, et omnes qui vel offícii vel studiórum ratióne huc convéniunt, in divinárum humanarúmque rerum sciéntia tuíque páriter dilectióne profíciant. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

19

BENEDICTIO ARCHIVI

(Approbata a S. R. C. die 23 Julii 1924)

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, veritátis et justítiæ amátor, super hoc archívum, rerum gestárum documéntis juriúmque instruméntis a témporum hominúmque injúria servándis constrúctum, bene ✠ dictiónem tuam benígnus infúnde; ut ab incéndiis aliísque perículis tutum consístat, et omnes qui huc studiórum ratióne convéniunt, veritáti et justítiæ hauriéndæ fidéliter incúmbant, in tuíque dilectióne profíciant. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

20

BENEDICTIO DOMUS SCHOLARIS

Sacerdos ingrediens aspergat cubicula aqua benedicta, dicens:

℣. Pax huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui Apóstolis tuis præcepísti, ut, in quamcúmque domum intrárent, pacem illi adprecaréntur, sanctí ✠ fica, quǽsumus, per ministérium nostrum hanc domum púeris (vel puéllis) educándis destinátam; effúnde super eam tuæ bene- ✠ dictiónis et pacis abundántiam, fiat eis salus, sicut dómui Zachǽi, te intránte, facta est; manda Angelis tuis, ut eam custódiant, et ab ea omnem inimíci repéllant potestátem; reple docéntes in ea spíritu sciéntiæ, sapiéntiæ et timóris tui; discéntes cælésti grátia fove, ut, quæ salutáriter edocéntur, intelléctu cápiant, corde retíneant, ópere exsequántur; atque omnes habitatóres ejus virtútum ómnium opéribus tibi pláceant, ut in ætérnam domum in cælis aliquándo récipi mereántur. Per te, Jesu Christe, Salvátor mundi, qui vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

21

ALIA BENEDICTIO DOMUS SCHOLARIS

Die Dominicali vel festiva, a Parocho et Patrono constituta et rite promulgata, Officians et qui adsunt Sacerdotes et Ministri, in domo parœciali, vel, si in loco, ubi schola benedicenda sit, domus parœcialis non adsit, in aliqua alia decenti domo, paramentis colòris albi induti, omnibus bene paratis, hora statuta, præcedente scholari juventute cum vexillo suo, choro et Subdiacono cum Cruce, et sequente Patrono vel ejus commissario, cum reliquis fidelibus ad hanc sollemnitatem invitatis, bono ordine in sollemni processione, sub pulsu campanarum et cantu Litaniarum ad omnes Sanctos vel piorum Hymnorum, ex domo parœciali in ecclesiam se conferunt, ubi Officians ad aram majorem in infimo gradu genuflexus, tono consueto intonat sequentem Hymnum, quem chorus prosequitur. Quod si nulla ecclesia sit in loco, sequentia dicantur in domo, e qua egrediuntur.

Hymnus

Veni, Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,

Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti péctora.

Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et spiritális únctio.

Tu septifórmis múnere,
Dígitus Patérnæ déxteræ,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus:
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium:
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

Hoc finito, cantatur:

℣. Kýrie, eléison. ℟. Christe, eléison.
℣. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Deus, cui omne cor patet, et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum: purífica per infusiónem Sancti Spíritus cogitatiónes cordis nostri; ut hanc nostram benedictiónem digne perfícere, et tuis fidélibus perínde optátam salútem procuráre valeámus.

Actiónes nostras, quǽsumus, Dómine, aspirándo prǽveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Sínite párvulos veníre ad me.
℟. Tálium est enim regnum cælórum.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, te supplíciter deprecámur, ut respícere dignéris super infántulos tuos: infúnde in corda eórum grátiam Spíritus Sancti; ut per eúndem illumináti et edócti sciant, quid accéptum sit coram te omni témpore, et profíciant sapiéntia, ætáte et grátia. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
Diaconus: ℣. Procedámus in pace.
℟. In nómine Christi. Amen.

Nunc Officians in processione sollemni, sub cantu scholaris juventutis et pulsu campanarum, vadit ad scholam benedicendam. Quo cum pervenerit, stans ante januam exteriorem, cantat solus:

℣. Pax huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Tunc intonat Antiphonam: Aspérges me. Et chorus prosequitur tono Psalmi:

Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio, et nunc, et semper: et in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde repetitur Antiph. Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Interim dum hæc cantantur, Officians aspergit parietes exteriores, saltem in anteriori parte, aqua benedicta.

His finitis, cantat:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens et misericors Deus, qui sacerdótibus tuis tantam præ céteris grátiam contulísti, ut, quidquid in tuo nómine digne, perfectéque ab iis ágitur, a te fíeri credátur: quǽsumus imménsam cleméntiam tuam; ut, quidquid modo visitatúri sumus, vísites, et, quidquid benedictúri sumus, bene ✠ dícas, sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga inimíci, Angeli pacis ingréssus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, per intercessiónem sanctórum Ignátii et Aloísii béne ✠ dic domum istam, béne ✠ dic intróitum nostrum, béne ✠ dic ingréssum pedum nostrórum: sicut dignátus es domum Patriarchárum Abraham, Isaac, et Jacob benedícere. Per Christum, Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Nunc séquitur ingressus. Officians intrando amplius scholæ cubiculum, cantat:

℣. Pax huic dómui.

Chorus respondet:

℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Progrediens cum Clero et choro ad mensam linteo albo tectam, in qua inter duos cereos accensos Crucifixi imago est posita, cantat:

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes, docéntes et discéntes in hoc habitáculo. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui discípulis tuis dixísti: In quamcúmque domum intravéritis, salutáte eam, dicéntes: Pax huic dómui; véniat, quæsumus, pax illa super hanc domum, instituéndæ juventúti destinátam, et super omnes habitántes, docéntes et discéntes in ea; et eos, Dómine, ab omni infirmitáte erípere, et liberáre dignéris: reple docéntes in ea spíritu sciéntiæ, sapiéntiæ, et timóris tui; reple discéntes in ea grátia tua, ut, quæ salutáriter et utíliter edocéntur, intelléctu cápiant, corde retíneant, ópere exsequántur, et in ómnibus nomen tuum honorificétur. Ad intróitum ergo nostrum bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris hanc scholam, et intra paríetes domus istíus Angeli tuæ lucis hábitent, eámque et in ea habitántes, docéntes et discéntes custódiant: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Postea Officians intonat Antiphonam: Aspérges me et chorus prosequitur, ut supra, pag. 415. Interim fit aspersio cubiculi aqua benedicta. Reversus ad mensam, Officians imponit thus in thuribulum, et benedicit illud, dicens:

Per intercessiónem sancti Michaélis Archángeli, stantis a dextris altáris incénsi, et ómnium sanctórum Angelórum, incénsum istud dignéris, Dómine, bene- ✠ dícere, et in odórem suavitátis accípere. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Hoc dicto, sumit Officians thuribulum, et incensat cubiculum, choro cantante tono Psalmi:

Incénsum istud, a te benedíctum, ascéndat ad te, Dómine: et descéndat super nos misericórdia tua.

Psalmus 140, 2-4

Dirigátur, Dómine, orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.
Non declínet cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.
Glória Patri.

Incensatione peracta, Officians stans coram imagine Crucifixi, cantat:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Vísita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui omnes hic habitántes, docéntes et discéntes in pace custódiant, et benedíctio tua super illos sit semper.

Béne ✠ dic, Dómine, domum istam, et sit ibi sánitas, sánctitas, virtus et glória, humílitas, bónitas, mansuetúdo, lénitas, docílitas, et plenitúdo legis, obœdiéntia et gratiárum áctio Deo Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Et hæc benedíctio sit super hanc domum et locum istum: atque super omnes habitántes, docéntes et discéntes in eo descéndat septifórmis grátia Spíritus Sancti. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Officians nunc affigit sanctam Crucem in loco apto cubiculi, dicendo:

Signum salútis impóne, Dómine, super hanc domum: et non permíttas introíre in eam ángelum percutiéntem. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Versus Crucem:

Orémus. Oratio

Omnípotens, sempitérne Deus, qui in omni loco dominatiónis tuæ totus assístis, solus operáris: adésto supplicatiónibus nostris, ut hujus domus sis protéctor, et nulla hic nequítia contráriæ potestátis obsístat; sed in virtúte sanctæ Crucis et operatióne Spíritus Sancti fiat tibi hic purum servítium, et devóta libértas exsístat. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Adésto nobis, Dómine, Deus noster: et eos, qui in sanctæ Crucis præsídio confídunt, perpétuis deféndé auxíliis. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Tandem benedicit Officians cubiculo et omnibus præsentibus manu dextera, formans signum crucis, et dicens:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super hanc domum, super omnes habitántes, docéntes et discéntes in ea, super nos omnes, et máneat semper. ℟. Amen.

His finitis, sub cantu juventutis et pulsu campanarum processionaliter fit reditus in ecclesiam statuto ordine, ubi celebratur Missa conveniens Officio diei.

22
BENEDICTIO PRIMARII LAPIDIS ÆDIFICII

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, a quo omne bonum sumit inítium, et semper ad potióra progrédiens pércipit increméntum: concéde, quæsumus, supplicántibus nobis; ut, quod ad laudem nóminis tui inchoáre aggrédimur, ætérno tuæ patérnæ sapiéntiæ múnere perducátur ad términum. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

23
BENEDICTIO SOLLEMNIS NAVIS PISCATORIÆ

(Approbata a S. R. C. die 10 Aprilis 1912)

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Ant. Dómine, Dóminus noster.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Glória Patri.

Sicut erat.

Ant. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, et béne✠dic navem istam déxtera tua sancta, et omnes, qui in ea vehéntur, sicut dignátus es benedícere arcam Noe ambulántem in dilúvio: pórrige eis, Dómine, déxteram tuam, sicut porrexísti beáto Petro ambulánti supra mare; et mitte sanctum Angelum tuum de cælis, qui líberet, et custódiat eam semper a perículis univérsis, cum ómnibus, quæ in ea erunt: et fámulos tuos, repúlsis adversitátibus portu semper optábili cursúque tranquíllo tueáris, transactísque ac recte perféctis negótiis ómnibus, iteráto témpore ad própria cum omni gáudio revocáre dignéris: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. (Cap. 21, 1-24)

℟. Glória tibi, Dómine.

In illo témpore: Manifestávit se íterum Jesus discípulis ad mare Tiberíadis. Manifestávit autem sic: Erant simul Simon Petrus, et Thomas, qui dícitur Dídymus, et Nathánael, qui erat a Cana Galilǽæ, et fílii Zebedǽi, et álii ex discípulis ejus duo. Dicit eis Simon Petrus: Vado piscári. Dicunt ei: Venímus et nos tecum. Et exiérunt, et ascendérunt in navim: et illa nocte nihil prendidérunt. Mane autem facto stetit Jesus in lítore: non tamen cognovérunt discípuli quia Jesus est. Dixit ergo eis Jesus: Púeri, numquid pulmentárium habétis? Respondérunt ei: Non. Dicit eis: Míttite in déxteram navígii rete: et inveniétis. Misérunt ergo: et jam non valébant illud tráhere præ multitúdine píscium. Dixit ergo discípulus ille, quem diligébat Jesus, Petro: Dóminus est. Simon Petrus cum audísset quia Dóminus est, túnica succínxit se (erat enim nudus) et misit se in mare. Alii autem discípuli navígio venérunt: (non enim longe erant a terra, sed quasi cúbitis ducéntis) trahéntes rete píscium. Ut ergo descendérunt in terram, vidérunt prunas pósitas, et piscem superpósitum, et panem. Dicit eis Jesus: Afférte de píscibus, quos prendidístis nunc. Ascéndit Simon Petrus, et traxit rete in terram, plenum magnis píscibus centum quinquagínta tribus. Et cum tanti essent, non est scissum rete. Dicit eis Jesus: Veníte, prandéte. Et nemo audébat discumbéntium interrogáre eum: Tu quis es? sciéntes, quia Dóminus est. Et venit Jesus, et áccipit panem, et dat eis, et piscem simíliter. Hoc jam tértio manifestátus est Jesus discípulis suis cum resurrexísset a mórtuis. Cum ergo prandíssent, dicit Simóni Petro Jesus: Simon Joánnis, díligis me plus his? Dicit ei: Etiam, Dómine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Dicit ei íterum: Simon Joánnis, díligis me? Ait illi: Etiam, Dómine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Dicit ei tértio: Simon Joánnis, amas me? Contristátus est Petrus, quia dixit ei tértio, Amas me? et dixit ei:

Dómine, tu ómnia nosti: tu scis quia amo te. Dixit ei: Pasce oves meas. Amen, amen, dico tibi: cum esses júnior, cingébas te, et ambulábas ubi volébas: cum autem senúeris, exténdes manus tuas, et álius te cinget, et ducet quo tu non vis. Hoc autem dixit signíficans qua morte clarificatúrus esset Deum. Et cum hoc dixísset, dicit ei: Séquere me. Convérsus Petrus vidit illum discípulum, quem diligébat Jesus, sequéntem, qui et recúbuit in cena super pectus ejus, et dixit: Dómine, quis est qui tradet te? Hunc ergo cum vidísset Petrus, dixit Jesu: Dómine, hic autem quid? Dicit ei Jesus: Sic eum volo manére donec véniam, quid ad te? tu me séquere. Exiit ergo sermo iste inter fratres quia discípulus ille non móritur. Et non dixit ei Jesus: Non móritur; sed: Sic eum volo manére donec véniam, quid ad te? Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his, et scripsit hæc: et scimus, quia verum est testimónium ejus.

℟. Laus tibi, Christe.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, qui dívidens aquas ab árida, omnem ánimam in his vivéntem creásti, hominémque voluísti píscibus maris dominári: qui super marínos vórtices ámbulans ventis et flúctibus imperásti: Apostolorúmque rétia verbo tuo mirabíliter replésti: præsta, quǽsumus, ut in navículis suis fámuli tui ab ómnibus perículis, te comitánte, liberáti, píscium multitúdinem copiósam conclúdant, ac tandem ad ætérnæ felicitátis portum, méritis onústi, pervéniant. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Obsecrámus te, Dómine, Salvátor noster, ut famulórum tuórum labóres benedícere dignéris, quemádmodum Apóstolis tuis benedixísti, dicens: míttite in déxteram navígii rete, et inveniétis: ut de abundántia tuæ benedictiónis læti, te Redemptórem nostrum semper exaltémus benedíctum in sǽcula.

℟. Amen.

Réspice, Dómine, ad intercessiónem beatíssimæ Vírginis Maríæ, sancti Petri, ceterorúmque Apostolórum et sancti N. (Titularis navis benedicendæ), ut labóres mánuum nostrárum ne despícias; sed tua sanctíssima bene ✠ dictióne, a nobis cuncta peccáta repéllas, perícula submóveas, et ómnia nobis bona profutúra concédas. Per Dóminum. ℟. Amen.

Sacerdos navem aspergit aqua benedicta, dicens:

Pax et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super navem istam, et super omnes, qui in ea erunt, et máneat semper. ℟. Amen.

24
BENEDICTIO VIÆ FERREÆ ET CURRUUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui ómnia eleménta ad tuam glóriam, utilitatémque hóminum condidísti: dignáre, quǽsumus, hanc viam férream, ejúsque instruménta bene ✠ dícere, et benígna semper tua providéntia tuéri; ut, dum fámuli tui velóciter próperant in via,. in lege tua ambulántes, et viam mandatórum tuórum curréntes, ad cæléstem pátriam felíciter perveníre váleant. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Propitiáre, Dómine Deus, supplicatiónibus nostris, et béne ✠ dic currus istos déxtera tua sancta: adjúnge ad ipsos sanctos Angelos tuos, ut omnes, qui in eis vehéntur, líberent et custódiant semper a perículis univérsis: et quemádmodum viro Æthíopi super currum suum sedénti, et sacra elóquia legénti, per Levítam tuum Philíppum fidem et grátiam contulísti; ita fámulis tuis viam salútis osténde, qui tua

grátia adjúti bonísque opéribus júgiter inténti, post omnes viæ et vitæ hujus varietátes, ætérna gáudia cónsequi mereántur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergantur via et currus aqua benedicta.

25
BENEDICTIO VEHICULI SEU CURRUS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Propitiáre, Dómine Deus, supplicatiónibus nostris, et béne ✠ dic currum istum déxtera tua sancta: adjúnge ad ipsum sanctos Angelos tuos, ut omnes, qui in eo vehéntur, líberent et custódiant semper a perículis univérsis: et quemádmodum viro Æthíopi super currum suum sedénti et sacra elóquia legénti, per Levítam tuum Philíppum fidem et grátiam contulísti; ita fámulis tuis viam salútis osténde, qui tua grátia adjúti bonísque opéribus júgiter inténti, post omnes viæ et vitæ hujus varietátes, ætérna gáudia cónsequi mereántur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

26
BENEDICTIO MACHINÆ ITINERI AËREO DESTINATÆ

(Approbata a S. R. C. die 24 Martii 1920)

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Bénedic, ánima mea, Dómino.
℟. Dómine, Deus meus, magnificátus es veheménter.

℣. Qui ponis nubem ascénsum tuum.
℟. Qui ámbulas super pennas ventórum.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, qui ómnia propter temetípsum operátus es, et cuncta mundi hujus eleménta in usum humáni géneris destinásti: béne ✠ dic, quǽsumus, hanc máchinam (has máchinas) itíneri aéreo deputátam (-as); ut ad laudem et glóriam nóminis tui látius propagándam, et ad res humánas prómptius expediéndas, damno quovis et perículo remóto, deséerviat (-ant), et in ómnium fidélium, eándem máchinam (eásdem máchinas) adhibéntium, ánimis cæléstia fóveat (-ant) desidéria. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Orémus. Oratio

Deus, qui beátæ Maríæ Vírginis domum per Incarnáti Verbi mystérium misericórditer consecrásti, eámque in sinu Ecclésiæ tuæ mirabíliter collocásti: effúnde, quǽsumus, bene ✠ dictiónem tuam super hanc máchinam (has máchinas); ut, qui per eam (eas) itíneri aéreo sub tutéla ejúsdem beátæ Vírginis se commíserint, eo quo tendunt próspere pervéniant, et incólumes ad própria revertántur. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Deus, in te sperántium salus, fámulis tuis iter aéreum peragéntibus ac tuam opem invocántibus, Angelum bonum de cælis cómitem benígnus adjúnge: ut ab eo custodiántur in ómnibus viis, et ad propósitam sibi metam felíciter deducántur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

27

BENEDICTIO PONTIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris: et pontem istum, et omnes qui per eum transíbunt, bene ✠ dícere dignáre; ut inter próspera hujus mundi et advérsa tuo semper protegántur auxílio. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, vísitet, et defféndat pontem istum, et omnes qui per eum transíbunt. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

28

BENEDICTIO FONTIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Súpplices deprecámur, Dómine, cleméntiam pietátis tuæ: ut aquam fontis hujus cæléstí benedictióne sanctí ✠ fices, et ad commúnem vitæ usum concédas esse salúbrem; et ita omnem diabólicæ tentatiónis incúrsum inde fugáre dignéris, ut, quicúmque ex eo háuserint vel bíberint, vel in quibuscúmque necessáriis úsibus hausta aqua usi fúerint, totíus virtútis ac sanitátis dulcédine perfruántur, tibíque sanctificatóri et salvatóri ómnium Dómino grá-

tias ágere mereántur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

29

BENEDICTIO PUTEI

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Deus omnípotens, qui in hujus pútei altitúdinem per crepídinem fistulárum cópiam aquárum manáre jussísti: præsta; ut te juvánte atque bene ✠ dicénte per nostræ offícium functiónis, repúlsis hinc phantasmáticis collusiónibus, ac diabólicis insídiis, purificátus atque emundátus semper hic púteus perseveret. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

30

BENEDICTIO IGNIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Deus, Pater omnípotens, lumen indefíciens, qui es cónditor ómnium lúminum: novum hunc ignem sanctí ✠ fica, et præsta; ut ad te, qui es lumen indefíciens, puris méntibus, post hujus sǽculi calíginem, perveníre valeámus. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

31

BENEDICTIO MACHINÆ AD EXSTINGUENDUM INCENDIUM

(Approbata a S. R. C. die 10 Aprilis 1912)

Clerus a proximiori ecclesia, vel ab alio aliquo præparato loco, procedit ad locum, ubi est machina benedicenda, canendo vel recitando:

Ant. Mansuefáctus est ignis, et viam suæ virtútis oblítus est: ut fílii tui, quos dilexísti, Dómine, servéntur illǽsi.

Psalmus 65

Jubiláte Deo, omnis terra, psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo: Quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super gentes respíciunt: * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum: * et audítam fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam: * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes, qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.
Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.
Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.
Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.
Glória Patri.

Ant. Mansuefáctus est ignis, et viam suæ virtútis oblítus est: ut fílii tui, quos dilexísti, Dómine, servéntur illǽsi.

Repetita Antiphona, Celebrans, respondentibus circumstantibus, dicit:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster secreto usque ad
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Nihil profíciat inimícus in eis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére eis.
℣. Benedícite, ignis et æstus, Dómino.
℟. Laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.
℣. Benedícite, fílii hóminum, Dómino.
℟. Laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.
℣. Qui líberat nos de médio ardéntis flammæ.
℟. Et de médio ignis éruit nos.
℣. Confitémini Dómino, quóniam bonus.
℟. Quóniam in sǽculum misericórdia ejus.
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, qui tribus púeris in fornáce Babylónis per Angelum tuum mitigásti flammas ígnium: omnes, quǽsumus, per déxteram tuam in córdibus nostris faces exstíngue vitiórum; ut a temporálibus eruámur

incéndiis, et ab ígnibus liberémur ætérnis. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Deus, cujus in mánibus nos sumus, et sermónes nostri, et omnis sapiéntia, et óperum sciéntia et disciplína: fámulis tuis opitulátor adsíste; ut, quóties instántibus incéndii periclitémur angústiis, tóties suppeténtibus ingénii foveámur auxíliis. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Deus, justus hóminum gubernátor et clemens, cui tamquam Factóri suo sic omnis prómptior creatúra desérvit, ut éadem ad torméntum ímpiis exardéscat, et ad benefícium piis lenis evádat: aurem tuam, quǽsumus, précibus nostris benígnus inténde, et hanc máchinam compriméndis ígnibus destinátam tua muníficus bene ✠ dictióne perfúnde: ut, quóties hujus éfficax instruméntum máchinæ viva fide piísque cum votis fúerit advérsus éxcitas incéndii vires adhíbitum, aqua sæviéntes flammas ex eo jactáta restínguat, et igni vim totam suæ virtútis erípiat, ne incéndium fidélibus in te sperántibus moléstiam áfferat, neve illis eorúmque bonis detriméntum íngerat: quátenus univérsi, ab omni formídine páriter et perículo sóspites, a suis vítiis toto corde resipíscant, ac beneficiórum tuórum mémores, sincéra mente cognóscant, tália sibi flagélla e sua quidem iniquitáte prodíre, et in tua miseratióne cessáre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

32
BENEDICTIO SEISMOGRAPHI

(Approbata a S. R. C. die 13 Febr. 1924)

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui réspicis terram et facis eam trémere, hoc seismógraphon tua bene ✠ dictióne perfúnde: et præsta; ut signa terræ treméntis in ipso congruénter adnoténtur, et ad utilitátem plebis tuæ atque ad majórem tui nóminis glóriam promovéndam recte intellegántur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Virgo María Dolorosíssima, esto nobis propítia et intercéde pro nobis.

Sancte Emígdi, ora pro nobis, et in nómine Jesu Christi Nazaréni defénde nos, et hoc seismógraphon ab ímpetu terræmótus.

Et aspergatur seismographon aqua benedicta.

33

BENEDICTIO FORNACIS CALCARIÆ

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens ætérne Deus, a quo ómnia creáta procédunt, et qui mirábili dispositióne bonitátis tuæ eis tríbuis ad usum hóminum inservíre; qui olim altáre tuum de lapídibus constrúctum calce levigáre jussísti, ut per Deuteronómium in eo scriptum tuórum servarétur memória mandatórum: te súpplices exorámus, béne ✠ dic hanc fornácem, et ab ea longe repúlsa omni versútia diabólicæ fraudis, fructuósam reddas illam et aptam; ut per ignem vim virtútis suæ exercéntem aptatóres hujus óperis de tua benignitáte calcem recípiant congruéntem; quibus étiam tríbue, ut in eis simul crescat tuæ grátiæ salutáris augméntum. Per Christum, Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

34

BENEDICTIO FORNACIS FUSORIÆ METALLICÆ

vel coctoriæ laterum et tegularum

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens ætérne Deus, a quo ómnia creáta procédunt, et qui mirábili dispositióne bonitátis tuæ eis tríbuis ad usum hóminum inservíre; qui modo coércens vim flammárum tres púeros in camíno ignis illǽsos custodísti, et modo illam adáugens viros illos, qui sanctos míserant in fornácem, consumpsísti: te súpplices exorámus, béne ✠ dic hunc clíbanum, et ab eo longe repúlsa omni versútia diabólicæ fraudis, fructuósum reddas illum et aptum; ut per ignem vim virtútis suæ exercéntem aptatóres hujus óperis metálli matériam recípiant congruéntem (vel láterum vel tegulárum cópiam recípiant congruéntem); quibus étiam tríbue, ut in eis simul crescat tuæ grátiæ salutáris augméntum. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

35

BENEDICTIO SEMINUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Te rogámus, Dómine, ac pétimus: ut hos fructus séminum bene ✠ dícere, plácido lenis auræ afflátu fovére, rore cælésti fecundáre, et incólumes propter usum animárum et córporum ad pleníssimam maturi-

tátem perdúcere dignéris. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

36

BENEDICTIO CAMPORUM VEL ALPIUM VEL PASCUORUM

(Approbata a S. R. C. die 1 Dec. 1886)

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, a quo omne bonum sumit inítium, et semper ad potióra progrédiens pércipit increméntum: concéde, quǽsumus, supplicántibus nobis; ut quod ad laudem nóminis tui inchoáre aggrédimur, ætérno tuæ sapiéntiæ múnere ad términum perducátur. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui sacerdótibus tuis præ céteris grátiam conférre dignátus es, ut quidquid in tuo nómine ab iis digne et perfécte ágitur, a te fíeri credátur: quǽsumus cleméntiam tuam; ut quod modo visitatúri sumus, tu quoque vísites, et quod benedictúri sumus, tu quoque bene ✠ dícas, et ad ea quæ actúri sumus, tuæ poténtiæ déxteram exténdas: sit ad humilitátis nostræ ingréssum, Sanctórum tuórum méritis et intercessiónibus, fuga dæmonum, ac tuórum ingréssus Angelórum. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dicantur flexis genibus Litaniæ Sanctorum (pag. 104), et postquam recitatus fuerit sequens

℣. Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus, audi nos.

Sacerdos surgens dicat:

℣. Ut hos campos (vel agros, vel has alpes, vel hæc páscua, vel prata) bene ✠ dícere dignéris.

℟. Te rogámus, audi nos.

℣. Ut hos campos (vel agros, vel has alpes, vel hæc páscua, vel prata) bene ✠ dícere et con ✠ serváre dignéris.

℟. Te rogámus, audi nos

℣. Ut hos campos (vel agros, vel has alpes, vel hæc páscua, vel prata) bene ✠ dícere, con ✠ serváre, et ab omni dæmonum infestatióne custo ✠ díre dignéris.

℟. Te rogámus, audi nos.

℣. Ut fúlgura, grándines, sævas tempestátes et nóxias aquárum inundatiónes a loco isto cleménter expéllere et effugáre dignéris.

℟. Te rogámus, audi nos.

Deinde prosequitur et absolvit Litanias: et ad finem dicit:

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Emítte spíritum tuum et creabúntur.

℟. Et renovábis fáciem terræ.

℣. Dóminus dabit benignitátem.

℟. Et terra nostra dabit fructum suum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Pietátem tuam, omnípotens Deus, humíliter implorámus, ut hos campos (vel agros, vel has alpes, vel hæc páscua, vel prata), quos (vel quas, vel quæ) áëris temperaménto nutríre dignátus es, tuæ bene- ✠ dictiónis imbre perfúndere dignéris, tríbuens pópulo tuo de tuis munéribus tibi semper grátias ágere, et pulsa terræ sterilitáte, esuriéntium ánimos bonis affluéntibus replére, ut egéni et páuperes laudent nomen glóriæ tuæ in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

37
BENEDICTIO CONTRA INUNDATIONES AQUARUM

(Approbata a S. R. C. die 1 Dec. 1886)

Sacerdos indutus superpelliceo et stola, populo concomitante, portet ad rivum vel flumen benedicendum Reliquiam Sanctæ Crucis, ibique in quatuor partibus legat devote initia quatuor Evangeliorum, et post singula Evangelia subjungat sequentes Versiculos et Orationem:

℣. Adjuva nos, Deus salutáris noster.
℟. Et propter glóriam nóminis tui líbera nos.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.
℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.
℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére nos.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, qui justíficas ímpium, et non vis mortem peccatóris: majestátem tuam supplíciter deprecámur; ut fámulos tuos de tua misericórdia confidéntes, ab aquárum perículis, cælésti prótegas benígnus auxílio, et assídua protectióne consérves: ut tibi júgiter famuléntur, nullísque tentatiónibus a te separéntur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super has aquas, eásque coérceat. ℟. Amen.

38
BENEDICTIO UVARUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Béne ✠ dic, Dómine, hos fructus novos víneæ, quos tu rore cæli, et abundántia pluviárum, et témporum serenitáte atque tranquillitáte, ad maturitátem perdúcere dignátus es, et dedísti eos ad usus nostros cum gratiárum actióne percípere in nómine Dómini nostri Jesu Christi: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

39

BENEDICTIO HORREI SEU SEGETUM DEMESSARUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Deus omnípotens, qui de rore cæli abundántiam, et de pinguédine terræ substántiam homínibus conférre non désinis: piíssimæ majestáti tuæ pro colléctis frúctibus grátias ágimus, tuam cleméntiam exorántes; ut has ségetes, quas de benignitáte tua suscépimus, bene ✠ dícere, conserváre, et ab omni noxa deféndere dignéris: simúlque concéde; ut, quorum in bonis replésti desidérium, de tua custódia gloriéntur, misericórdias tuas sine fine colláudent, et sic tránseant per bona temporália, ut non amíttant ætérna. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

40

BENEDICTIO PISTRINI

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui in pœnam peccáti dixísti: In sudóre vultus tui vescéris pane tuo; béne ✠ dic pistrínum istud, quod ad teréndum fruméntum eréctum est, ut inde panis conficiátur ad nostram sustentatiónem, Angelúmque lucis ac defensiónis ei assignáre dignéris. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

41

BENEDICTIO ADULTI ÆGROTANTIS

Sacerdos cubiculum ægrotantis ingrediens dicat:

℣. Pax huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Et continuo ad infirmum accedens subjungat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Intróeat, Dómine Jesu Christe, domum hanc ad nostræ humilitátis ingréssum pax et misericórdia tua; effúgiat ex hoc loco omnis nequítia dæmonum, adsint Angeli pacis, domúmque hanc déserat omnis malígna discórdia. Magnífica, Dómine, super nos nomen sanctum tuum: et bénedic nostræ conversatióni: Qui sanctus et pius es, et pérmanes cum Patre et Spíritu Sancto in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Réspice, Dómine, fámulum tuum (fámulam tuam) in infirmitáte córporis laborántem, et ánimam réfove quam creásti: ut castigatiónibus emendátus (-a), contínuo se séntiat tua miseratióne salvátum (-am). Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Misericors, Dómine, fidélium consolátor, quǽsumus imménsam pietátem tuam, ut ad intróitum humilitátis nostræ hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam) super lectum dolóris sui jacéntem, visitáre dignéris, sicut socrum Simónis visitásti: propítius adésto ei, Dómine, quátenus prístina sanitáte recépta, gratiárum tibi in Ecclésia tua réferat actiónes: Qui vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde, extendens dexteram versus ægrotum, dicat:

Dóminus Jesus Christus apud te sit, ut te deféndat: intra te sit, ut te consérvet: ante te sit, ut te ducat: post te sit, ut te custódiat: super te sit, ut te benedícat: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

Demum aspergat infirmum aqua benedicta.

42

EADEM BENEDICTIO PRO PLURIBUS INFIRMIS

Sacerdos cubiculum ægrotantium ingrediens dicat:

℣. Pax huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Et continuo ad infirmos accedens subjungat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Introeat, Dómine Jesu Christe, domum hanc ad nostræ humilitátis ingréssum pax et misericórdia tua: effúgiat ex hoc loco omnis nequítia dæmo-

num, adsint Angeli pacis, domúmque hanc déserat omnis malígna discórdia. Magnífica, Dómine, super nos nomen sanctum tuum: et bénedic nostræ conversatióni: Qui sanctus et pius es, et pérmanes cum Patre et Spíritu Sancto in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Orémus. Oratio

Réspice, Dómine, fámulos tuos (fámulas tuas) in infirmitáte córporis laborántes, et ánimas réfove, quas creásti: ut castigatiónibus emendáti (-æ), contínuo se séntiant tua miseratióne salvátos (-as). Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Miséricors, Dómine, fidélium consolátor, quǽsumus imménsam pietátem tuam, ut ad intróitum humilitátis nostræ hos fámulos tuos (has fámulas tuas) super lectum dolóris sui jacéntes, visitáre dignéris, sicut socrum Simónis visitásti: propítius adésto eis, Dómine, quátenus prístina sanitáte recépta, gratiárum tibi in Ecclésia tua réferant actiónes: Qui vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde, extendens dexteram versus ægrotos, dicat:

Dóminus Jesus Christus apud vos sit, ut vos deféndat: intra vos sit, ut vos consérvet: ante vos sit, ut vos ducat: post vos sit, ut vos custódiat: super vos sit, ut vos benedícat: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super vos, et máneat semper. ℟. Amen.

Demum aspergat infirmos aqua benedicta.

43
BENEDICTIO PEREGRINORUM ÆGROTANTIUM

Sacerdos indutus superpelliceo et stola albi coloris, ponat extremitatem stolæ super caput infirmi, Evangeliumque recitet

modo sequenti; si vero plures sint infirmi, stolam ipse teneat elevatam manu dextera, et benedictiones dicat in plurali.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

(Cap. 13, 44-52)

℟. Glória tibi, Dómine.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro: quem qui invénit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa, quæ habet, et emit agrum illum. Iterum símile est regnum cælórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas. Invénta autem una pretiósa margaríta, ábiit, et véndidit ómnia, quæ hábuit, et emit eam. Iterum símile est regnum cælórum sagénæ missæ in mare, et ex omni génere píscium congregánti. Quam, cum impléta esset, educéntes, et secus litus sedéntes, elegérunt bonos in vasa, malos autem foras misérunt. Sic erit in consummatióne sǽculi: exíbunt Angeli, et separábunt malos de médio justórum, et mittent eos in camínum ignis: ibi erit fletus, et stridor déntium. Intellexístis hæc ómnia? Dicunt ei: Etiam. Ait illis: Ideo omnis scriba doctus in regno cælórum símilis est hómini patrifamílias, qui profert de thesáuro suo nova et vétera.

Post Evangelium benedicit infirmum dicens:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te (vos) et máneat semper. ℟. Amen.

Deinde porrigit extremitatem stolæ deosculandam infirmo, ipsumque aspergit aqua benedicta, dicens:

Aspérgat te (vos) Deus rore grátiæ suæ in vitam ætérnam. ℟. Amen.

44
BENEDICTIO MULIERIS PRÆGNANTIS
in periculis partus

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Salvam fac ancíllam tuam.
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Esto illi, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in ea.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eam.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre unitátem: quǽsumus; ut ejúsdem fídei firmitáte hæc fámula tua N. ob ómnibus semper muniátur advérsis. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Dómine Deus, ómnium Creátor, fortis et terríbilis, justus et miséricors, qui solus bonus et pius es; qui de omni malo liberásti Israel, fáciens tibi patres nostros diléctos, et sanctificásti eos manu Spíritus tui; qui gloriósæ Vírginis Maríæ corpus et ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu Sancto cooperánte præparásti; qui Joánnem Baptístam Spíritu Sancto replésti, et in útero matris exsultáre fecísti; áccipe sacrifícium cordis contríti, ac fervens desidérium fámulæ tuæ N. humíliter supplicántis pro conservatióne prolis, quam ei dedísti concípere: custódi partem tuam, et ab omni dolo et injúria duri hostis defénde; ut obstetricánte manu misericórdiæ tuæ fetus ejus ad lucem próspere véniat, ac sanctæ generatióni servétur, tibíque in ómnibus júgiter desérviat, et vitam cónsequi mereátur ætérnam. Per eúndem Dóminum ... in unitáte ejúsdem Spíritus. ℟. Amen.

Deinde mulier aspergatur aqua benedicta, et mox dicatur:

Psalmus 66

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum Sancto Spíritu.
℟. Laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Vísita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea, et a præsénti fámula tua N. longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui eam et ejus prolem in pace custódiant, et bene ✠ díctio tua sit super eam semper. Salva eos, omnípotens Deus, et lucem eis tuam concéde perpétuam. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te, et prolem tuam, et máneat semper. ℟. Amen.

45
BENEDICTIO INFANTIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Deus noster miserétur.
℟. Custódiens párvulos Dóminus.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui ante ómnia sǽcula génitus, in témpore tamen infans esse voluísti, et hujus ætátis díligis innocéntiam; qui párvulos tibi oblátos amánter compléxus es, iísque benedixísti: infántem istum (infántes istos) prǽveni in benedictiónibus dulcédinis, et præsta, ne malítia mutet intelléctum ejus (eórum): eíque (eísque) concéde, ut profíciens (proficiéntes) ætáte, sapiéntia et grátia, tibi semper placére váleat (váleant): Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos infantem (vel infantes) aspergat aqua benedicta, dicens:

Pax et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te (vos), et máneat semper. ℟. Amen.

46

BENEDICTIO PUERI

ad obtinendam super ipsum misericordiam Dei

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui dixísti: Sínite párvulos veníre ad me, tálium est enim regnum cælórum; super hunc púerum tuum virtútem bene ✠ dictiónis tuæ infúnde, ac ad Ecclésiæ et paréntum illíus fidem ac devotiónem réspice; ut virtúte ac sapiéntia apud Deum et hómines profíciens, ad optátam pervéniat senectútem, et salútem consequá-

tur ætérnam: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Glória Patri.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti descéndat super te, et máneat semper.
℟. Amen.

47

BENEDICTIO PUERORUM

cum præsertim in ecclésia præsentantur

Die et hora constitutis, pueri conveniant in ecclesiam, quos ibi a parentibus vel magistris associari maxime deceret, ut in silentio et modestia facilius se componant. Quibus per ordinem dispositis, et pueris a puellis, si adsint, separatis, Sacerdos ad ipsos accedat, et brevissimo ac simplici sermone eos alloquatur, prout opportunum sibi visum fuerit.

Deinde stans versus eos dicat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Antiphona Laudáte, púeri, Dóminum: laudáte nomen Dómini.

Psalmus 112, incipitur a secundo versu: Sit nomen Dómini, ut supra pag. 443.

Et repetitur Antiphona: Laudáte, púeri, Dóminum: laudáte nomen Dómini.

Qui Psalmus cum sua Antiphona, si paucis tantum, aut minus sollemniter conferatur Benedictio, omitti poterit.

Finito Psalmo et repetita Antiphona, Sacerdos dicit:

℣. Sínite párvulos veníre ad me.
℟. Tálium est enim regnum cælórum.
℣. Angeli eórum.
℟. Semper vident fáciem Patris.
℣. Nihil profíciat inimícus in eis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére eis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui párvulos tibi oblátos et ad te veniéntes compléxus es, manúsque super illos impónens benedixísti eis, atque dixísti: Sínite párvulos veníre ad me, et nolíte prohibére eos, tálium est enim regnum cælórum, et Angeli eórum semper vident fáciem Patris mei; réspice, quǽsumus, ad puerórum (puellárum, si solæ adsint puellæ) præséntium innocéntiam, et ad eórum (eárum) paréntum devotiónem, et cleménter eos (eas) hódie per ministérium nostrum béne ✠ dic; ut in tua grátia et misericórdia semper profíciant, te sápiant, te díligant, te tímeant, et mandáta tua custódiant, et ad finem optátum felíciter pervéniant: per te, Salvátor mundi, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Defénde, quǽsumus, Dómine, beáta María semper Vírgine intercedénte, istam ab omni adversitáte famíliam: et toto corde tibi prostrátam, ab hóstium propítius tuére clementer insídiis. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Deus, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad nostram custódiam míttere dignáris: largíre supplícibus tuis; et eórum semper protectióne defféndi, et ætérna societáte gaudére. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Postea manu dextera producens signum crucis super pueros, benedicit eos, dicens:

Benedícat vos Deus, et custódiat corda vestra et intellegéntias vestras, Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Deinde aspergat pueros aqua benedicta.

48

BENEDICTIO PUERORUM ÆGROTANTIUM

Pueri infirmi, qui ad hunc usum rationis pervenerunt, ut ipsis præberi possit Sacramentum Extremæ Unctionis, iis adjuventur exhortationibus et precibus, quæ describuntur in hoc Rituali Romano (pag. 109), ubi agitur de visitatione et cura infirmorum, prout feret temporis opportunitas, et eorundem ægrotantium status.

Verum pro ceteris junioribus pueris infirmis adhiberi possunt sequentes preces.

Sacerdos infirmi cubiculum ingressus, primum dicit:

℣. Pax huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Mox infirmum et lectum ejus et cubiculum aspergit, nihil dicens.

Deinde dicit Psalmum Laudáte, púeri, Dóminum: laudáte nomen Dómini (pag. 443), cum Glória Patri, in fine.

Postea dicit:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster secreto usque ad
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Deus noster miserétur.
℟. Custódiens párvulos Dóminus.
℣. Sínite párvulos veníre ad me.
℟. Tálium est enim regnum cælórum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cui cuncta adoléscunt, et per quem adúlta firmántur: exténde déxteram tuam super hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam), in ténera ætáte languéntem: quátenus vigóre sanitátis recépto, ad annórum pervéniat plenitúdinem, et tibi fidéle, gratúmque obséquium indesinénter præstet ómnibus diébus vitæ suæ. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Orémus. Oratio

Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui creatúræ tuæ multíplici pietáte cónsulens, non solum ánimæ, sed ipsi córpori curatiónis grátiam benígnus infúndis: hunc párvulum infírmum (hanc párvulam infírmam) a lecto ægritúdinis erígere, et Ecclésiæ tuæ sanctæ, suísque paréntibus incólumem restitúere dignéris; ut cunctis prolongátæ sibi vitæ diébus, grátia et sapiéntia coram te et homínibus profíciens, in justítia et sanctitáte tibi sérviat, et débitas misericórdiæ tuæ réferat gratiárum actiónes. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita hujus púeri (puéllæ) muniátur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Completa Oratione ultima, Sacerdos imponit dexteram manum super caput infirmi, et dicit:

Super ægros manus impónent, et bene habébunt. Jesus, Maríæ Fílius, mundi salus et Dóminus, méritis et intercessióne sanctórum Apostolórum suórum Petri et Pauli, et ómnium Sanctórum, sit tibi clemens et propítius. Amen.

Quod sequitur Evangelium, pro temporis opportunitate et pro ægrotantis pueri parentum desiderio, Sacerdotis arbitrio dici poterit.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Inítium sancti Evangélii secúndum Joánnem. ℟. Glória tibi, Dómine.

Dum Sacerdos dicit Inítium, etc. facit signum crucis de more super se in fronte, ore et pectore; similiter super puerum infirmum, si non possit se signare.

Joann. 1, 1-14

In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent, per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fíeri, his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. (Hic genuflectitur) Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiæ et veritátis.

℟. Deo grátias.

Postea benedicens puerum infirmum, subjungit, dicens:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

Deinde aspergit eum aqua benedicta.

☞ Si sint plures infirmi in eodem cubiculo vel loco, Preces et Orationes prædictæ dicuntur super eos in numero plurali.

49
BENEDICTIO VESTIS
in honorem beatæ Mariæ Virginis

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Béne ✠ dic, Dómine, vestem istam, in honórem et sub protectióne beatíssimæ Vírginis Maríæ suméndam: et præsta per invocatiónem sancti tui nóminis; ut qui (quæ) eam indúerit, córporis sanitátem et ánimæ tutélam percípiat. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

50
BENEDICTIO VESTIS
in honorem beatæ Mariæ Virginis vel alicujus Sancti canonizati

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui pro nostra salúte suscípiens humánam natúram, te vestiménto carnis indúere dignátus es, benedictióne sancta béne ✠ dic istud vestiméntum, quod pro grátiis tibi exsolvéndis cum omni devotióne sanctóque voto, ac veneratióne beatíssimæ Vírginis Maríæ (vel Sancti N. vel Sanctæ N.) fámulus tuus (fámula tua) super se susceptúrus (-a) est: infúnde in eum (eam), quǽsumus, tuam sanctam bene ✠ dictiónem; ut, cum primum indúerit hoc religiónis símile vestiméntum, intercedénte beatíssima Vírgine María (vel Sancto N. vel Sancta N.) descéndat super eum (eam) grátia tua, et prótegat eum (eam) ab omni malo mentis et córporis: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

51

BENEDICTIO CINGULI

in honorem Domini nostri Jesu Christi

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, qui, ut servum redímeres, Fílium tuum per manus impiórum ligári voluísti: béne ✠ dic, quǽsumus, cíngulum istud; et præsta, ut fámulus tuus, qui (fámula tua, quæ) eo véluti sui córporis pænitentiáli ligámine cingétur, vinculórum ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi perpétuus exsístat amátor (perpétua exsístat amátrix), tuísque semper obséquiis se alligátum (-am) esse cognóscat. Per eúndem Dóminum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

52

BENEDICTIO CINGULI

in honorem beatæ Mariæ Virginis
vel alicujus Sancti canonizati

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, béne ✠ dic, quǽsumus, hoc cíngulum, et præsta, ut, qui (quæ) illud gestáverit, beatíssimæ Vírginis Maríæ Matris tuæ (vel Sancti N., vel Sanctæ N.) protectióne munítus (-a) ab ómnibus perículis deféndi, atque ánimæ et córporis sanitátem percípere mereátur: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

53

BENEDICTIO LINTEAMINUM PRO INFIRMIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui per tactum fímbrium vestimentórum tuórum mulíerem fluxu sánginis laborántem, aliósque passim infírmos sanáre dignátus es, et per sudária, et semicínctia Apóstoli tui Pauli languóres et spíritus nequam ab infírmis eádem virtúte fugásti: præsta, quǽsumus; ut qui his vestiméntis, velis, et linteamínibus, quæ in tuo nómine bene- ✠ dícimus, indúti vel opérti fúerint, sanitátem mentis et córporis percípere mereántur: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

54

BENEDICTIO LECTICÆ PRO INFIRMIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui, dum peregrinabáris in terris, pertransíbas benefaciéndo et sanándo omnem languórem et omnem infirmitátem in pópulis, quique hóminem paralýticum, jacéntem in lecto, ad salútem mentis et córporis restituísti; réspice, quǽsumus, ad fidem et ad sensus commiseratiónis servórum tuórum, qui animáti spíritu veræ caritátis, qua tu eis exémplo præivísti, et quam in præcéptum traduxísti, vehículum hoc, ad instar léctuli artificióse éxstrui voluérunt eo fine, ut ad locum cu-

ratiónis vel aptíssime deférri possint quicúmque, aut vulnéribus sint affécti, aut quavis infirmitáte detineántur. Ægrótis ígitur, qui hoc componúntur vehículo, quod nunc in tui nóminis virtúte bene ✠ dícimus, esto, mitíssime Jesu, in itínere solácium, in perículis tutámen, in dolóribus refrigérium. Præsta, ut iídem, tuis Angelis comitántibus, ad curatiónis sedem tranquíllo cursu pervéniant, ibíque prístinam sanitátem recúperent, eáque, te miseránte, per intercessiónem sanctíssimæ tuæ Matris Maríæ, percépta, abeúntes in domos suas, honoríficent te Deum verum: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

55

BENEDICTIO VINI PRO INFIRMIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui in Cana Galilǽæ ex aqua vinum fecísti: bene ✠ dícere et sancti ✠ ficáre dignéris hanc creatúram vini, quam ad sustentatiónem servórum tuórum tribuísti; ut, ubicúmque fusum fúerit, vel a quólibet potátum, divína opuléntiæ tuæ bene ✠ dictióne repleátur.

Omnípotens sempitérne Deus, salus ætérna credéntium, exáudi nos pro fámulo tuo infírmo (fámula tua infírma, seu fámulis tuis infírmis) pro quo (qua, seu quibus) misericórdiæ tuæ implorámus auxílium; ut, réddita sibi sanitáte, gratiárum tibi in Ecclésia tua réferat (-ant) actiónes. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur vinum aqua benedicta.

56
BENEDICTIO CUJUSCUMQUE MEDICINÆ

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, qui mirabíliter hóminem creásti, et mirabílius reformásti, qui váriis infirmitátibus, quibus detinétur humána mortálitas, multíplici remédio succúrrere dignátus es: propítius esto invocatiónibus nostris, et sanctam tuam de cælis bene ✠ dictiónem super hanc medicínam infúnde, ut ille, qui eam súmpserit (illi, qui eam súmpserint), sanitátem mentis et córporis percípere mereátur (-ántur). Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

57
BENEDICTIO PANIS ET PLACENTARUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, panis Angelórum, panis vivus, et ætérnæ vitæ: bene ✠ dícere dignáre panem istum, sicut benedixísti quinque panes in desérto: ut omnes ex eo digne gustántes, inde córporis et ánimæ desiderábilem percípiant sanitátem: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

58
BENEDICTIO CEREVISIÆ

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Béne ✠ dic, Dómine, creatúram istam cerevísiæ, quam ex ádipe fruménti prodúcere dignátus es: ut sit remédium salutáre humáno géneri: et præsta per invocatiónem nóminis tui sancti, ut, quicúmque ex ea bíberint, sanitátem córporis, et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

59

BENEDICTIO CASEI VEL BUTYRI

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dignáre, Dómine Deus omnípotens, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre hanc creatúram cásei (vel butýri), quam ex ádipe animálium prodúcere dignátus es: ut, quicúmque ex pópulis tuis fidélibus de eo comédérint, omni benedictióne cæléсti, et grátia tua saturáti, repleántur in bonis. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

60

BENEDICTIO LARIDI

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Béne ✠ dic, Dómine, creatúram istam láridi, ut sit remédium salutáre géneri humáno: et præsta per invocatiónem tui sancti nóminis; ut, quicúmque ex

eo súmpserint, córporis sanitátem et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.
Et aspergatur aqua benedicta.

61
BENEDICTIO VOLUCRUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, univérsæ cónditor natúræ, qui inter céteras diversárum creaturárum spécies, pro humáni géneris usu étiam volatílium genus ex aqua prodúcere dignátus es; de quibus Noe ex arca egrédiens holocáustum tibi plácitum óbtulit; et qui pópulo tuo ex Ægýpto edúcto per Móysen servum tuum, munda ab immúndis ségregans, ut de iis éderent, præcéptum dedísti: te súpplices rogámus, ut has mundárum ávium carnes bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris; ut, quicúmque ex iis coméderint, benedictiónis tuæ abundántia repleántur, et ad ætérnæ vitæ páscua perveníre mereántur. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.
Et aspergantur aqua benedicta.

62
BENEDICTIO APUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Deus omnípotens, qui creásti cælum et terram, et ómnia animália super ea et in eis exsisténtia, ut eis uteréntur hómines; quique jussísti per minístros sacrosánctæ Ecclésiæ céreos ex opéri-

bus apum edúctos in templo, dum sacrum perágitur ministérium, in quo confícitur et súmitur sacrosánctum Corpus et Sanguis Jesu Christi, Fílii tui, accéndi: descéndat tua sancta bene ✠ díctio super has apes et hæc alveária; ut multíplicent, fructíficent et conservéntur ab ómnibus malis, ita ut fructus ex eis proveniéntes ad laudem tuam, Fílii et Spíritus Sancti, beatissimǽque Vírginis Maríæ dispenséntur. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

63

BENEDICTIO BOMBYCUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, ómnium creátor et rector, qui in animálium creatióne símilis suæ speciéi propagándæ virtútem contulísti, quǽsumus, ut hæc bómbycum sémina bene ✠ dícere, fovére ac multiplicáre tua pietáte dignéris, ut sancta altária tua, eórum opéribus adornáta, et fidéles tui eísdem fulgéntes, te, uti bonórum ómnium largitórem, toto corde gloríficent: Qui cum Unigénito tuo et Spíritu Sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

64

BENEDICTIO PECORUM ET ARMENTORUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Deus, rex cæli et terræ, Verbum Patris, per quod ómnia facta sustentatióni nostræ trádita sunt, réspice, quǽsumus, humilitátem nostram: et sicut nostris labóribus et necessitátibus subventiónem tribuísti, ita tua benigníssima miseratióne, ac cælésti benedictióne, hæc pécora et arménta (hoc pecus et arméntum) bene ✠ dícere, tuéri, et custodíre, ac fámulis tuis cum temporáli provéntu grátiam perpétuam largíri dignéris; ut cum gratiárum actióne nomen sanctum tuum laudétur et glorificétur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

65

BENEDICTIO EQUORUM ALIORUMVE ANIMALIUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, refúgium nostrum, et virtus: adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, et præsta; ut, quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui gloriósum beátum Antónium, váriis tentatiónibus probátum, inter mundi hujus túrbines illǽsum abíre fecísti: concéde fámulis tuis; ut et præcláro ipsíus proficiámus exémplo, et a præséntis vitæ perículis ejus méritis et intercessióne liberémur. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Orémus. Oratio

Bene ✠ dictiónem tuam, Dómine, hæc animália accípiant: qua córpore salvéntur, et ab omni malo per intercessiónem beáti Antónii liberéntur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

66

BENEDICTIO ANIMALIUM
gravi infirmitate laborantium

Sacerdos superpelliceo et stola violacea indutus, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.
℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.
℣. Hómines et juménta salvábis, Dómine.
℟. Quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.
℣. Aperis tu manum tuam.
℟. Et imples omne ánimal benedictióne.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, qui labóribus hóminum étiam de mutis animálibus solácia subrogásti: súpplices te rogámus; ut, sine quibus non álitur humána condício, nostris fácias úsibus non períre. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Misericórdiam tuam, Dómine, súpplices exorámus: ut hæc animália, quæ gravi infirmitáte vexántur, in nómine tuo, atque tuæ bene ✠ dictiónis virtúte sanéntur. Exstinguátur in eis omnis diabólica potéstas; et ne ultérius ægrótent, tu eis, Dómine, sis defénsio

vitæ et remédium sanitátis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Avérte, quǽsumus, Dómine, a fidélibus tuis cuncta propítius flagélla: et morbórum in animália sæviéntium depélle perníciem; ut, quos mérito plectis dévios, fóveas tua miseratióne corréctos. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

67

ALIA BENEDICTIO ANIMALIUM
gravi infirmitate laborantium

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Misericórdiam tuam, Dómine, súpplices exorámus: ut hæc animália, quæ gravi infirmitáte vexántur, in nómine tuo, atque tuæ bene ✠ dictiónis virtúte sanéntur. Exstinguátur in eis omnis diabólica potéstas; et ne ultérius ægrótent, tu eis, Dómine, sis defénsio vitæ, et remédium sanitátis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

68

BENEDICTIO SALIS VEL AVENÆ
pro animalibus

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Deus, ómnium cónditor et conservátor, cujus in manu est ánima omnis vivéntis, et spíritus univérsæ carnis: exáudi, quǽsumus, tuórum fidélium preces, et hanc creatúram salis (vel avénæ) tua bene ✠ dictióne, tuǽque invisíbilis operatiónis virtúte perfúnde; ut animália, quæ necessitátibus humánis tribúere dignátus es, cum ex eo (ea) gustáverint, ab omni morbo illǽsa reddántur, et a malígni spíritus incúrsu, te protegénte, custodiántur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

69

BENEDICTIO STABULI
equorum, boum aliorumve armentorum

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Deus omnípotens, qui Fílium tuum unigénitum, Redemptórem nostrum, in stábulo nasci, et inter duo animália in præsépio reclinári voluísti: béne ✠ dic, quǽsumus, hoc stábulum, et defénde illud ab omni nequítia vel versútia diabólicæ fraudis; ut juméntis, pecóribus, ceteríisque animántibus efficiátur locus sanus, et ab omni impugnatióne secúrus. Et quóniam cognóvit bos possessórem suum, et ásinus præsépe dómini sui: misericórditer tríbue fámulis tuis, quos ad imáginem tuam creásti, paulo minus ab Angelis minuísti, et sub quorum pédibus subjecísti oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi; ne comparéntur juméntis insipiéntibus, et ne fiant sicut equus et mulus, quibus non est intelléctus; sed te solum Deum auctórem bonórum ómnium agnóscant, et in servítio tuo fidéles perseverént, quátenus de percéptis munéribus tibi grátias exhibéntes, benefícia potió-

ra percípere mereántur. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde, si tunc in stabulo congregata sint animalia, addere potest Sacerdos sequentes Orationes: Omnípotens sempitérne Deus, qui gloriósum, etc., et Benedictiónem tuam, etc., uti supra in Benedictione equorum aliorumve animalium, pag. 456 et 457.

Postea aspergat aqua benedicta stabulum et animalia.

70

BENEDICTIO AD OMNIA

Hæc benedictionis formula adhiberi potest a quovis Sacerdote pro omnibus rebus, quarum specialis benedictio in hoc Rituali non habetur.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cujus verbo sanctificántur ómnia, bene ✠ dictiónem tuam effúnde super creatúram istam (creatúras istas): et præsta; ut, quisquis ea (eis) secúndum legem et voluntátem tuam cum gratiárum actióne usus fúerit, per invocatiónem sanctíssimi nóminis tui, córporis sanitátem, et ánimæ tutélam, te auctóre, percípiat. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Et aspergatur (vel aspergantur) aqua benedicta.

BENEDICTIONES RESERVATÆ

I BENEDICTIONES FACIENDÆ AB ORDINARIO VEL AB EJUS DELEGATO

1

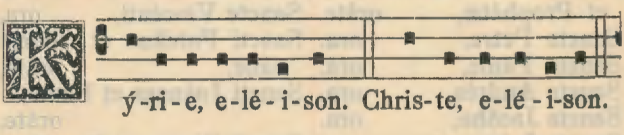
BENEDICTIO AQUÆ

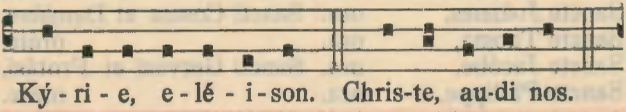
in Vigilia Epiphaniæ Domini

(Approbata a S. R. C. die 6 Dec. 1890)

Statuta hora Sacerdos celebrans (tenens mitram, si sit Episcopus, quam ad Preces deponit) cum Diacono et Subdiacono, ille pluviali, isti dalmatica et tunicella induti albi coloris, præcedentibus Acolythis cum cereis accensis et Cruce (quæ ponuntur ad loca sua) aliisque de Clero, veniunt ad locum prope altare majus, ubi paratum est vas cum sale, et alveolus cum aqua.

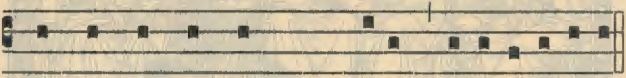
Primum, omnibus genuflectentibus, dicuntur cum cantu Litaniæ Sanctorum.

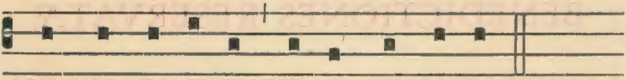

Chris-te, ex-áu-di nos.

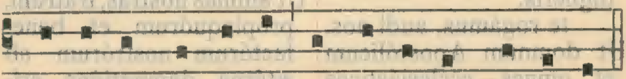
Pa - ter de cæ - lis, De-us, mi-se-ré-re nobis.
Fi - li, Red-émptor mundi, De-us, mi-se-ré-re nobis.
Spí - ri - tus Sanc-te, De-us, mi-se-ré-re nobis.
Sanc-ta Trí - ni - tas, unus De-us, mi-se-ré-re nobis.

Sanc-ta Ma - rí - a, o - ra pro no - bis.

Sancta Dei Génetrix, ora pro nobis.
Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spiríituum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptísta, ora pro nobis.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomǽe, ora.
Sancte Matthǽe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddǽe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréenti, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte.
Sancti Joánnes et Paule, oráte.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte.
Sancti Gervási et Protási, oráte.

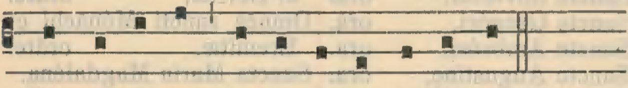
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.

Pro-pí-ti - us es-to, par-ce no-bis, Dó-mi-ne.
Pro-pi-ti - us es-to, ex-áu-di nos, Dó-mi-ne.
Ab om-ni ma-lo, lí-be-ra nos, Dó-mi-ne.

Ab omni peccáto, líbera nos, Dómine.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea et improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A fúlgure et tempestáte, líbera.
A flagéllo terræmótus, líbera.
A peste, fame et bello, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per advéntum tuum, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, líbera.
Per crucem et passiónem tuam, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.

Per advéntum Spíritus Sancti Paráclíti, líbera.
In die judícii,
líbera nos, Dómine.

Pec-ca-tó-res, te ro-gá-mus, audi nos.
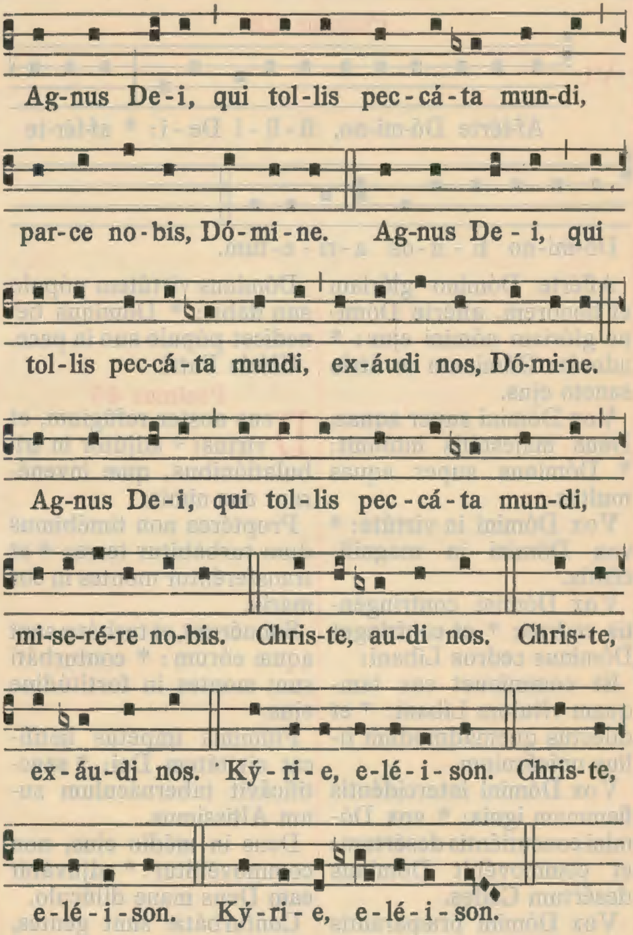
Ut nobis parcas,
te rogámus, audi nos.
Ut nobis indúlgeas,
te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pæniténtiam nos perdúcere dignéris,
te rogámus, audi nos.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris,
te rogámus, audi nos.
Ut domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris,
te rogámus, audi nos.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris,
te rogámus, audi nos.
Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus.
Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris,
te rogámus.
Ut omnes errántes ad unitátem Ecclésiæ revocáre, et infidéles univérsos ad Evangélii lumen perdúcere dignéris, te rogámus.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris,
te rogámus.
Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas,
te rogámus.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus.
Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris,
te rogámus.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris,
te rogámus.

Nunc Celebrans surgit, et gradatim elevando vocem, canit:

Ut hanc Aquam bene✠dícere dignéris,
te rogámus.
Ut hanc Aquam bene✠dícere et sancti✠ficáre dignéris, te rogámus.

Cantores prosequuntur:

Ut nos exaudíre dignéris,
te rogámus.
Fili Dei, te rogámus.

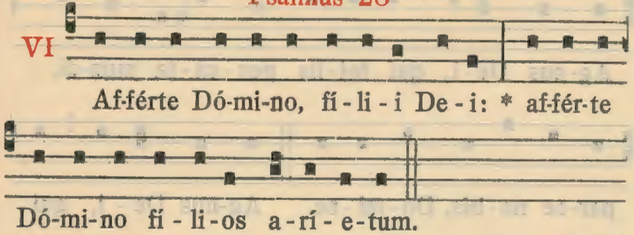

Celebrans canendo dicit: Pater noster, quod secreto prosequitur usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Deinde canuntur sequentes Psalmi.

Psalmus 28

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confrínget Dóminus cedros Líbani:

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis desértum: et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa: * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Glória Patri.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Glória Patri.

Psalmus 146

Laudáte Dóminum quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde: * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus: * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fænum: * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum: * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Glória Patri.

Deinde Celebrans canendo dicit:

Exorcismus

contra satanam et angelos apostaticos

Exorcizámus te, omnis immúnde spíritus, omnis satánica potéstas, omnis incúrsio infernális adversárii, omnis légio, omnis congregátio et secta diabólica, in nómine et virtúte Dómini nostri Jesu ✠ Christi, eradicáre et effugáre a Dei Ecclésia, ab ómnibus ad imáginem Dei cónditis ac pretióso divíni Agni sánguine redémptis ✠. Non ultra áudeas, ser-

pens callidíssime, decípere humánum genus, Dei Ecclésiam pérsequi, ac Dei eléctos excútere et cribráre sicut tríticum ✠. Imperat tibi Deus altíssimus ✠, cui in magna tua supérbia te símilem habéri adhuc præsúmis; qui omnes hómines vult salvos fíeri, et ad agnitiónem veritátis veníre. Imperat tibi Deus Pater ✠. Imperat tibi Deus Fílius ✠: Imperat tibi Deus Spíritus Sanctus ✠. Imperat tibi majéstas Christi, ætérnum Dei Verbum caro factum ✠, qui pro salúte géneris nostri tua invídia pérditi, humiliávit semetípsum factus obœdiens usque ad mortem; qui Ecclésiam suam ædificávit supra firmam petram, et portas ínferi advérsus eam numquam esse prævalitúras edíxit, et cum ea ipse permansúrus ómnibus diébus usque ad consummatiónem sǽculi. Imperat tibi sacraméntum Crucis ✠, omniúmque christiánæ fídei Mysteriórum virtus ✠. Imperat tibi excélsa Dei Génetrix Virgo María ✠, quæ superbíssimum caput tuum a primo instánti immaculátæ suæ conceptiónis in sua humilitáte contrívit. Imperat tibi fides Sanctórum Apostolórum Petri et Pauli, et ceterórum Apostolórum ✠. Imperat tibi Mártyrum sanguis, ac pia Sanctórum et Sanctárum ómnium intercéssio ✠.
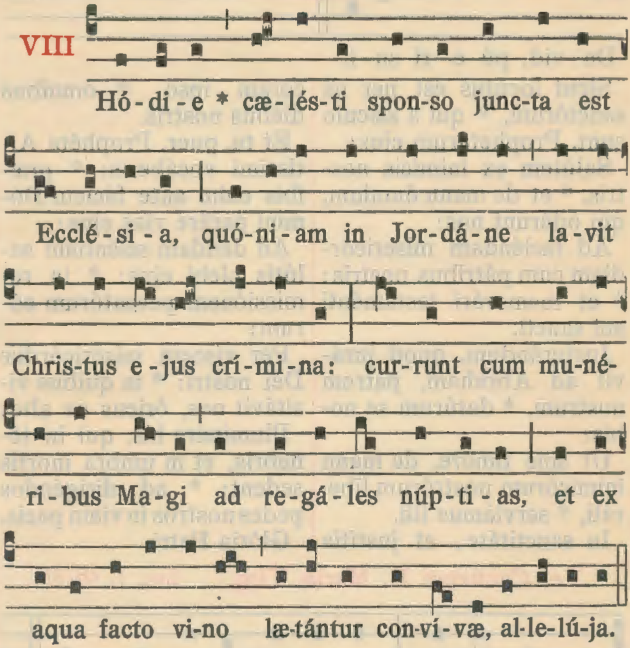
Ergo, draco maledícte et omnis légio diabólica, adjurámus te per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui sic diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret, ut omnis qui credit in eum non péreat, sed hábeat vitam ætérnam; cessa decípere humánas creatúras, eísque ætérnæ perditiónis venénum propináre: désine Ecclésiæ nocére, et ejus libertáti láqueos injícere. Vade, sátana, invéntor et magíster omnis falláciæ, hostis humánæ salútis. Da locum Christo, in quo nihil invenísti de opéribus tuis; da locum Ecclésiæ, uni, sanctæ, cathólicæ, et apostólicæ, quam Christus ipse acquisívit sánguine suo. Humiliáre sub poténti manu Dei; contremísce et éffuge, invocáto a nobis sancto et terríbili nómine Jesu, quem ínferi tremunt, cui Virtútes et Potestátes et Dominatiónes subjéctæ sunt; quem Chérubim et Séraphim indeféssis vócibus lau-

dant, dicéntes: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus, Deus Sábaoth.

Postea a Cantoribus canitur:

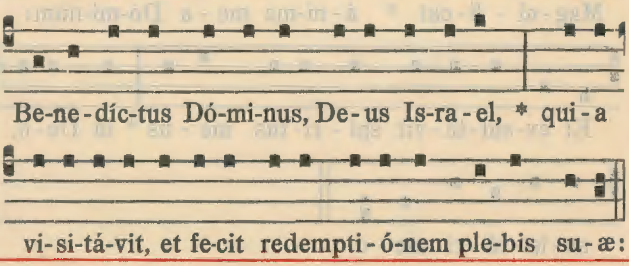
Antiphona

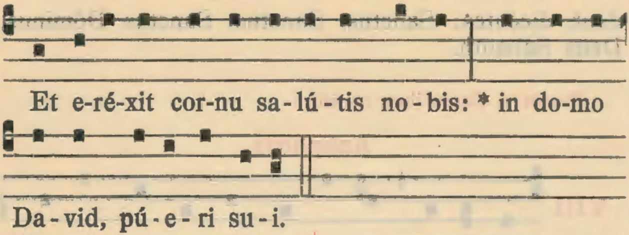
VIII

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-79

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sǽculo sunt, Prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:
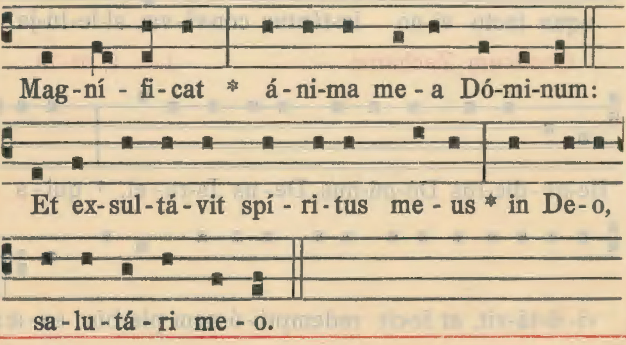
Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Vel Canticum B. Mariæ Virg. Luc. 1, 46-55

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.

Glória Patri.

Et repetitur Antiphona.

Deinde Celebrans canit ut sequitur:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum géntibus stella duce revelásti: concéde propítius; ut, qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúndem Dóminum. ℟. Amen.

Postea benedicit aquam:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælum et terram.

Exorcismus salis

Exorcízo te, creatúra salis, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum qui te per Eliséum prophétam in aquam mitti jussit, ut sanarétur sterílitas aquæ: ut efficiáris sal exorcizátum in salútem credéntium; et sis ómnibus suméntibus te sánitas ánimæ et córporis; et effúgiat, atque discédat a loco, in quo aspérsum fúeris, omnis phantásia, et nequítia, vel versútia diabólicæ fraudis, omnísque spíritus immúndus, adjurátus per eum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Imménsam cleméntiam tuam, omnípotens ætérne Deus, humíliter implorámus, ut hanc creatúram

salis, quam in usum géneris humáni tribuísti, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre tua pietáte dignéris: ut sit ómnibus suméntibus salus mentis et córporis; et quidquid ex eo tactum vel respérsum fúerit, cáreat omni immundítia, omníque impugnatióne spiritális nequítiæ. Per Dóminum. ℟. Amen.

Exorcismus aquæ

Exorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, et in nómine Jesu ✠ Christi Fílii ejus Dómini nostri, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti: ut fias aqua exorcizáta ad effugándam omnem potestátem inimíci, et ipsum inimícum eradicáre et explantáre váleas cum ángelis suis apostáticis, per virtútem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi: qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos et sǽculum per ignem.

℟. Amen.

Orémus.

Oratio

Deus, qui ad salútem humáni géneris, máxima quæque sacraménta in aquárum substántia condidísti: adésto propítius invocatiónibus nostris, et eleménto huic multímodis purificatiónibus præparáto, virtútem tuæ bene ✠ dictiónis infúnde; ut creatúra tua mystériis tuis sérviens, ad abigéndos dǽmones, morbósque pelléndos, divínæ grátiæ sumat efféctum; ut, quidquid in dómibus vel in locis fidélium hæc unda respérserit, cáreat omni immundítia, liberétur a noxa: non illic resídeat spíritus péstilens, non aura corrúmpens: discédant omnes insídiæ laténtis inimíci: et si quid est, quod aut incolumitáti habitántium ínvidet aut quiéti, aspersióne hujus aquæ effúgiat; ut salúbritas per invocatiónem sancti tui nóminis expetíta ab ómnibus sit impugnatiónibus defénsa. Per Dóminum. ℟. Amen.

Hic ter mittit sal in aquam in modum crucis, dicendo semel sine cantu:

Commíxtio salis et aquæ páriter fiat, in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. ℟. Amen.

Deinde canit:
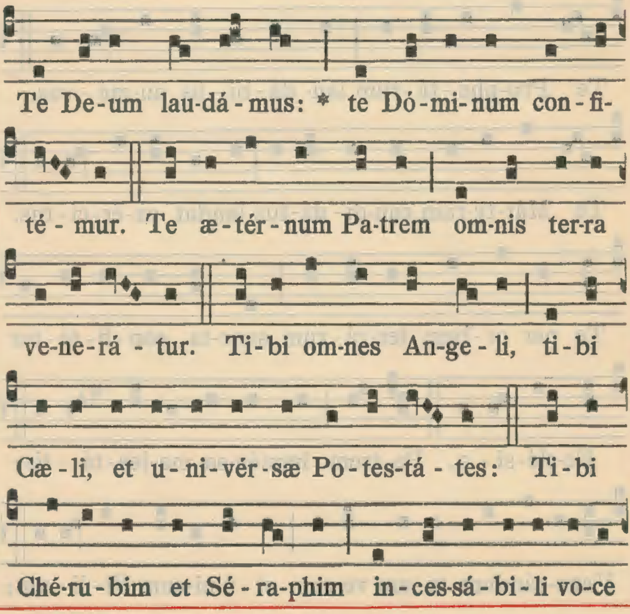
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
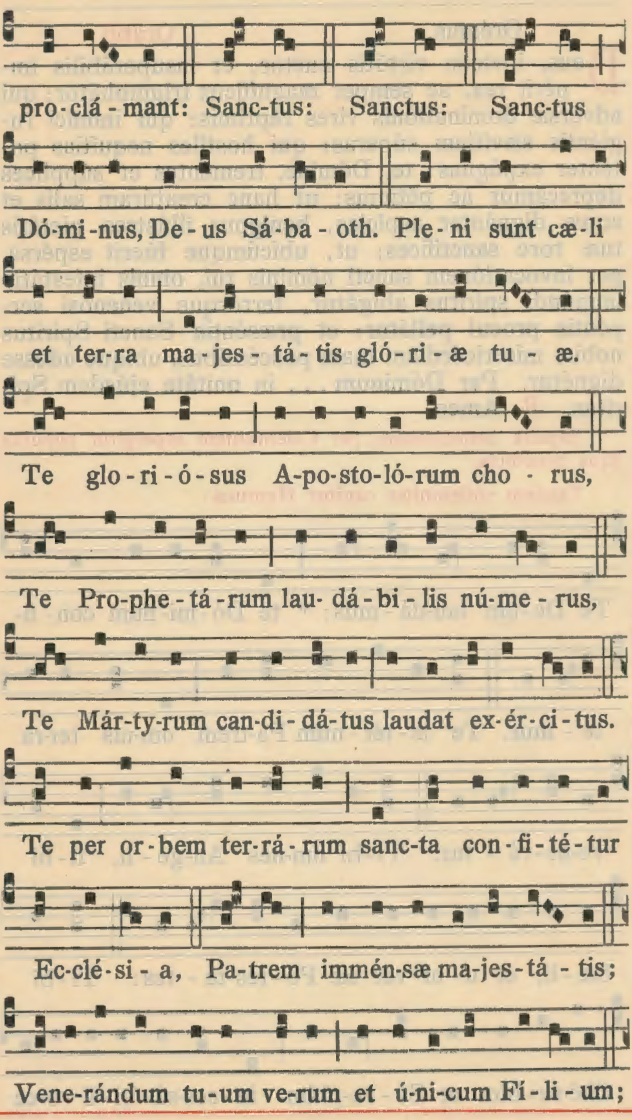
Orémus. **Oratio**
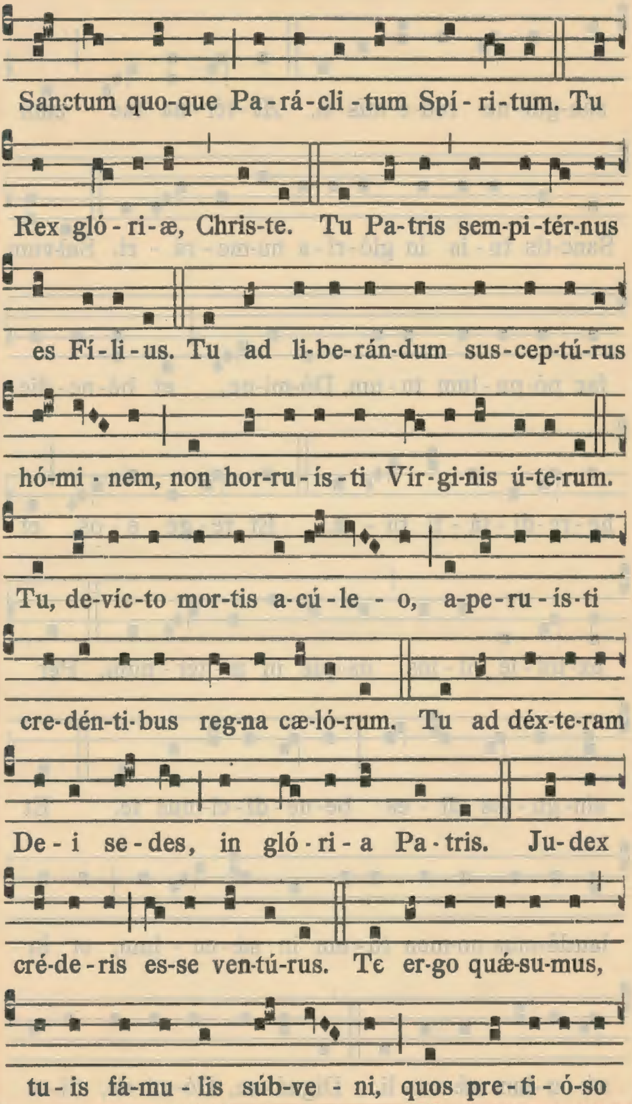
Deus, invíctæ virtútis auctor, et insuperábilis impérii rex, ac semper magníficus triumphátor: qui advérsæ dominatiónis vires réprimis: qui inimíci rugiéntis sævítiam súperas: qui hostíles nequítias poténter expúgnas: te, Dómine, treméntes et súpplices deprecámur ac pétimus: ut hanc creatúram salis et aquæ dignánter aspícias, benígnus illústres, pietátis tuæ rore sanctífices; ut, ubicúmque fúerit aspérsa, per invocatiónem sancti nóminis tui, omnis infestátio immúndi spíritus abigátur, terrórque venenósi serpéntis procul pellátur: et præséntia Sancti Spíritus nobis, misericórdiam tuam poscéntibus, ubíque adésse dignétur. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus. ℟. Amen.

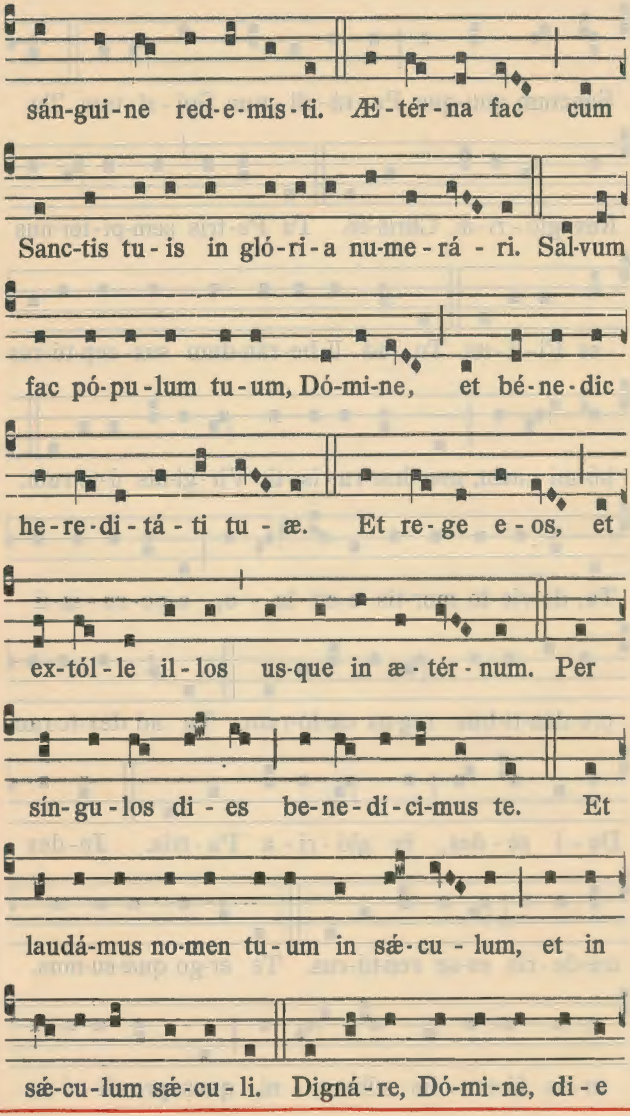
Expleta benedictione, per Celebrantem aspergitur populus aqua benedicta.
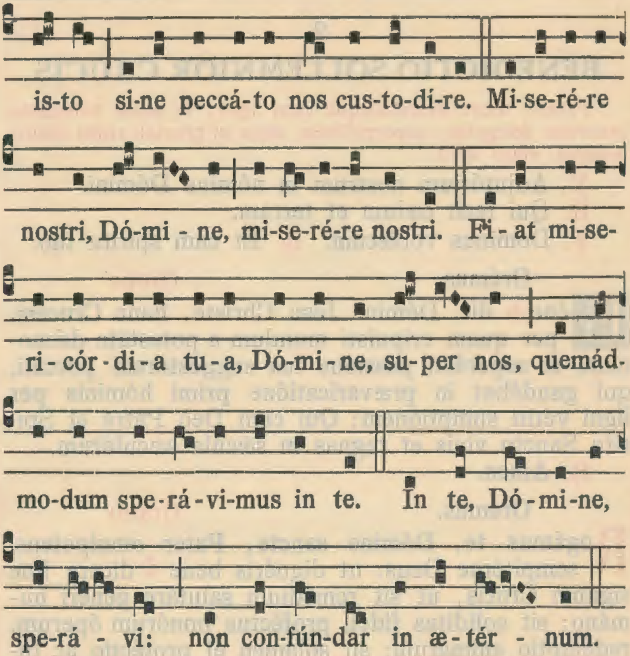
Tandem sollemniter canitur Hymnus:

pro-clá-mant: Sanc-tus: Sanctus: Sanc-tus
Dó-mi-nus, De-us Sá-ba-oth. Ple-ni sunt cæ-li
et ter-ra ma-jes-tá-tis gló-ri-æ tu-æ.
Te glo-ri-ó-sus A-po-sto-ló-rum cho-rus,
Te Pro-phe-tá-rum lau-dá-bi-lis nú-me-rus,
Te Már-ty-rum can-di-dá-tus laudat ex-ér-ci-tus.
Te per or-bem ter-rá-rum sanc-ta con-fi-té-tur
Ec-clé-si-a, Pa-trem immén-sæ ma-jes-tá-tis;
Vene-rándum tu-um ve-rum et ú-ni-cum Fí-li-um;

Sanctum quo-que Pa-rá-cli-tum Spí-ri-tum. Tu
Rex gló-ri-æ, Chris-te. Tu Pa-tris sem-pi-tér-nus
es Fí-li-us. Tu ad li-be-rán-dum sus-cep-tú-rus
hó-mi-nem, non hor-ru-ís-ti Vír-gi-nis ú-te-rum.
Tu, de-víc-to mor-tis a-cú-le-o, a-pe-ru-ís-ti
cre-dén-ti-bus reg-na cæ-ló-rum. Tu ad déx-te-ram
De-i se-des, in gló-ri-a Pa-tris. Ju-dex
cré-de-ris es-se ven-tú-rus. Te er-go quǽ-su-mus,
tu-is fá-mu-lis súb-ve-ni, quos pre-ti-ó-so

sán-gui-ne red-e-mís-ti. Æ-tér-na fac cum
Sanc-tis tu-is in gló-ri-a nu-me-rá-ri. Sal-vum
fac pó-pu-lum tu-um, Dó-mi-ne, et bé-ne-dic
he-re-di-tá-ti tu-æ. Et re-ge e-os, et
ex-tól-le il-los us-que in æ-tér-num. Per
sín-gu-los di-es be-ne-dí-ci-mus te. Et
laudá-mus no-men tu-um in sǽ-cu-lum, et in
sǽ-cu-lum sǽ-cu-li. Digná-re, Dó-mi-ne, di-e

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cujus misericórdiæ non est númerus, et bonitátis infinítus est thesáurus: piíssimæ Majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper cleméntiam exorántes; ut, qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad prǽmia futúra dispónas. Per Christum, Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Tandem a Celebrante, si sit Episcopus, impertitur populo Benedictio: qua completa, omnes revertuntur, uti venerunt.

Aqua benedicta, uti supra, dispensatur fidelibus, ut ea devote utantur in eorum cubiculis, et etiam pro infirmis.

2

BENEDICTIO SOLLEMNIOR CRUCIS

Paratis thure thuribuloque cum igne, et aqua benedicta, Sacerdos delegatus, superpelliceo, stola et pluviali rubri coloris indutus, stans dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Béne ✠ dic, Dómine Jesu Christe, hanc Crucem, per quam eripuísti mundum a potestáte dæmonum, et superásti passióne tua suggestórem peccáti, qui gaudébat in prævaricatióne primi hóminis per ligni vétiti sumptiónem: Qui cum Deo Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Orémus. Oratio

Rogámus te, Dómine sancte, Pater omnípotens, sempitérne Deus: ut dignéris bene ✠ dícere hoc signum Crucis, ut sit remédium salutáre géneri humáno: sit solíditas fídei, profectus bonórum óperum, redémptio animárum: sit solámen et protéctio ac tutéla contra sæva jácula inimicórum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

Deinde dicit voce mediocri, extensis manibus ante pectus, Præfationem.

℣. Per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda. ℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino, Deo nostro.
℟. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: cujus sanctum ac terríbile Nomen, inter céteras visíbiles creatúras, ligna quoque fructífera laudáre ac benedícere

non cessant: qui in figúram unigénitæ Sapiéntiæ tuæ ligno vitæ a princípio paradísum voluptátis ornásti, ut ejúsdem fructu, sacro mystério, Protoparéntes nostri géneris mortem cavére, et vitam admonéres obtinére perpétuam: quique nos vétitæ árboris attáctu justæ morti addíctos, ejúsdem coætérnæ tibi Sapiéntiæ, Dei et Dómini nostri Jesu Christi, innóxia morte ad vitam misericórditer revocáre dignátus es: Te súpplices exorámus, ut hoc singuláre signum, quod ad exémplum primi illíus sacratíssimi vexílli, quo pretióso Fílii tui sánguine triumphásti, fidélium tuórum devotióne compáctum, erectúmque est, cælésti tua bene✠dictióne sanctificáre dignéris; ut ómnibus hic génua flecténtibus, ac tuæ Majestáti supplicántibus, lárgior et cordis compúnctio, et admissórum indulgéntia concedátur, atque intercedénte ipsa victoriosíssima unigéniti Fílii tui passióne, et tibi plácita postuláre, et cítius váleant postuláta percípere. Da, quǽsumus, clementíssime Pater, in quo vívimus, movémur et sumus: ut, quóties triúmphum divínæ humilitátis, quæ supérbiam nostri hostis dejécit, óculis intuémur quotiésque mente recólimus, et contra hostem ipsum fidúciam fortitúdinis, et majórem tibi devótæ humilitátis grátiam consequámur: quátenus in illo treméndo tuæ Majestátis exámine, cum pavéntibus eleméntis, cælorúmque commótis virtútibus, signum istud gloríficum redemptiónis nostræ apparúerit in cælo, ipsi de morte ad vitam transíre, ac perpétua beátæ resurrectiónis vidére gáudia mereámur. Quod sequitur, dicitur submissa voce legendo, ita tamen, ut a circumstantibus audiri possit: Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Deus, qui beátæ Crucis patíbulum, quod prius erat sceléstis ad pœnam, convertísti redémptis ad vitam: concéde plebi tuæ, ejus vallári præsídio, cujus est armáta vexíllo. Sit ei Crux fídei fundaméntum, spei suffrágium, in advérsis defénsio, in prósperis ad-

juvámen: sit ei in hostes victória, in civitáte custódia, in campis protéctio, in domo fultúra: ut per eam Pastor in futúro gregem consérvet incólumem, quæ nobis, Agno ✠ vincénte, convérsa est in salútem. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Orémus. Oratio

Sanctí ✠ fica, Dómine Jesu Christe, signáculum istud passiónis tuæ: ut sit inimícis tuis obstáculum, et credéntibus in te perpétuum efficiátur victóriæ vexíllum: Qui cum Deo Patre vivis et regnas in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Tum offertur Sacerdoti thus in navicula, quod stans benedicit, dicens:

Orémus. Oratio

Dómine Deus omnípotens, cui assístit exércitus Angelórum cum tremóre, quorum servítium spirituále, et ígneum esse cognóscitur: dignáre respícere, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre hanc creatúram incénsi, ut omnes languóres, omnésque infirmitátes, atque insídiæ inimíci, odórem ejus sentiéntes, effúgiant, et separéntur a plásmate tuo; ut numquam lædátur a morsu antíqui serpéntis, quod pretióso Fílii tui sánguine redemísti. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Quo facto, Sacerdos imponit thus in thuribulum. Deinde aspergit Crucem aqua benedicta, et mox eam incensat. Tunc dicit adhuc stans:

1 Si Crux sit ex ligno:

Sanctificétur lignum istud in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti: et benedíctio illíus ligni, in quo membra sancta Salvatóris suspénsa sunt, sit in isto ligno; ut orántes inclinantésque se propter Deum ante istam Crucem, invéniant córporis et ánimæ sanitátem. Per eúndem Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus. ℟. Amen.

Tum Sacerdos flexis ante Crucem genibus ipsam devote adorat, et osculatur. Idem faciunt quicumque voluerint.

2 Si vero Crux sit ex metallo vel lapide:

Deus glóriæ, Deus excélse Sábaoth, fortíssime Emmánuel, Deus Pater veritátis, Pater sapiéntiæ, Pater beatitúdinis, Pater illuminatiónis ac vigilatiónis nostræ; qui mundum regis, qui cuncta regna dispónis, qui es bonórum collátor múnerum, et bonórum ómnium attribútor; cui omnes gentes, pópuli, tribus et linguæ sérviunt; cui assístit omnis Angelórum légio; qui largíris fámulis tuis fidem et laudem tui nóminis, ut débita tibi obláta persólvant: cui prius fides offeréntium cómplacet, deínde sacrificátur oblátio: quǽsumus exorábilem misericórdiæ tuæ pietátem, ut sanctí ✠ fices tibi hoc signum Crucis, et cónse- ✠ cres, quod tota mentis devotióne famulórum tuórum religiósa fides constrúxit, trophǽum scílicet victóriæ tuæ ac redemptiónis nostræ, quod in amórem Christi triumphális glória consecrávit. Aspice hoc signum Crucis insuperábile, per quod diáboli exinaníta est potéstas, mortálium restitúta libértas: quæ licet fúerit aliquándo in pœnam, sed nunc versa est in honórem per grátiam, et quæ reos quondam puniébat supplício, nunc et nóxios absólvit a débito. Et tibi quid per hoc placére pótuit, nisi id, per quod tibi plácuit nos redímere? Et nullum tibi débitum ámplius munus est, quam quod tibi tunc córporis dedicávit affíxio: nec tibi est magis familiáris oblátio, quam quæ familiári mánuum tuárum extensióne sacráta est. Illis ergo mánibus hanc Crucem áccipe, quibus illam ampléxus es, et de sanctitáte illíus hanc sanctí ✠ fica: et sícuti per illam mundus expiátus est a reátu, ita offeréntium famulórum tuórum ánimæ, devotíssimæ hujus crucis mérito, omni cáreant perpetráto peccáto, et tuæ veræ Crucis obtéctu enitéscant succéssibus assíduis triumphatóres. Rádiet hic unigéniti Fílii tui, Dómini nostri, splendor divinitátis in auro, émicet glória passiónis ejus in ligno: in Cruce rútilet nostræ mortis redémptio; in crystálli splendóre vitæ nostræ purificátio. Sit suórum protéctio,

spei certa fidúcia; eos simul cum gente et plebe fide confírmet, spe et pace consóciet: áugeat triúmphis, amplíficet in secúndis, profíciat eis ad perpetuitátem témporis, ad vitam æternitátis, ut eos temporáli floréntes glória múniat, et ad perpétuam redémptos corónam, ad regna cæléstia poténti virtúte perdúcat. Præsta per propitiatiónem sánguinis ejus, per ipsum datórem qui seípsum dedit redemptiónem pro multis, qui se hóstiam pro delíctis offérre dignátus est, qui exaltátus in ligno Crucis suæ principátus et potestátes humiliávit, qui tecum sidéreo cónsidet throno, indissolúbili conexióne Spíritus Sancti, per infiníta sæculórum sæcula.

℟. Amen.

Tum Sacerdos flexis ante Crucem genibus ipsam devote adorat, et osculatur. Idem faciunt quicumque voluerint.

3

BENEDICTIO TABERNACULI SEU OSTENSORII

pro sanctissimo Sacramento fidelium venerationi exponendo

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, vásculum istud, pro Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi Córpore fidélium veneratióni exponéndo fabrefáctum, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignáre: ut omnes, qui eúndem Unigénitum in hoc sæculo pio afféctu venerántur, et in futúro perpétuam pietátis suæ mercédem accípiant. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

4

BENEDICTIO CAPSARUM

pro Reliquiis Sanctorum includendis

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Béne ✠ dic, Dómine, cápsulam hanc Sanctórum tuórum Relíquiis condéndis præparátam; et præsta; ut, quicúmque eas pro mentis afféctu veneráti fúerint, ipsis Sanctis tuis intercedéntibus, ómnium delictórum suórum véniam obtíneant, et contra omnes adversitátes tuo semper muniántur auxílio. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

5

BENEDICTIO VASORUM

pro sacris Oleis includendis

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Exáudi, Dómine, Pater clementíssime, preces nostras: et hæc purificánda vasa, Ecclésiæ tuæ sacri ministérii úsui præparáta, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, a quo ómnia immúnda purgántur, et in quo ómnia purgáta claréscunt: súpplices omnipoténtiam tuam invocámus; ut ab his vasis, quæ tibi ófferunt fámuli tui, omnis spíritus immúndus confúsus longe discédat, et per tuam bene ✠ dictiónem ad usum et ministérium Ecclésiæ

tuæ sanctificáta permáneant. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

6

BENEDICTIO SACRORUM VASORUM

aliorumque ornamentorum in genere.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Exáudi, Dómine, Pater clementíssime, preces nostras: et hæc purificánda vasa et ornaménta sacri Altáris, atque Ecclésiæ tuæ sacri ministérii úsui ræparáta, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, a quo ómnia immúnda purgántur, et in quo ómnia purgáta claréscunt: súpplices omnipoténtiam tuam invocámus; ut ab his vasis et ornaméntis, quæ tibi ófferunt fámuli tui, omnis spíritus immúndus confúsus longe discédat, et per tuam bene ✠ dictiónem ad usum et ministérium sancti Altáris et Ecclésiæ tuæ sanctificáta permáneant. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

7

BENEDICTIO CAMPANÆ

quæ ad usum ecclesiæ benedictæ vel oratorii inserviat.

(Approbata a S. R. C. die 22 Jan. 1908)

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim, in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim, veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri.

Psalmus 53

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam

meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim, Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Glória Patri.

Psalmus 56

Miserére mei, Deus, miserére mei: * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos, Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psalmum dicam tibi in géntibus:

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos, Deus: * et super omnem terram glória tua.

Glória Patri.

Psalmus 66

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Lætántur et exsúltent gentes: * quóniam júdicas pó-

pulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

Psalmus 69

Deus, in adjutórium meum inténde: * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Glória Patri.

Psalmus 85

Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me: * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax,

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo: et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me. — Glória Patri.

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia; * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus. — Glória Patri.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster secreto usque ad
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc et usque in sǽculum.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, qui per beátum Móysen, legíferum fámulum tuum, tubas argénteas fíeri præcepísti, quibus, dum sacerdótes témpore sacrifícii clángerent, sónitu dulcédinis pópulus mónitus ad te adorándum fíeret præparátus, et ad celebrándum convenîret: præsta,

quǽsumus; ut hoc vásculum sanctæ tuæ Ecclésiæ præparátum, a Spíritu Sancto per nostræ humilitátis obséquium sancti ✠ ficétur, ut per illíus tactum et sónitum fidéles invitOn ad sanctam Ecclésiam et ad prǽmium supérnum. Et cum melódia illíus áuribus insonúerit populórum, crescat in eis devótio fídei, procul pellántur omnes insídiæ inimíci, fragor grándinum, ímpetus tempestátum, temperéntur inféstа tonítrua, prostérnat aéreas potestátes déxtera tuæ virtútis: ut hoc audiéntes tintinnábulum contremíscant et fúgiant ante sanctæ Crucis vexíllum in eo depíctum. Quod ipse Dóminus noster præstáre dignétur, qui absórpta morte per patíbulum Crucis regnat in glória Dei Patris cum eódem Patre et Spíritu Sancto, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Nunc Officians ponit incensum in thuribulum et benedicit: et primum aqua de more (pag. 232) antea benedicta aspergit circumeundo campanam, choro dicente:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Deinde incensat circumeundo campanam, choro dicente:

Dirigátur, Dómine, orátio mea: sicut incénsum in conspéctu tuo.

Officians prosequitur:

Orémus. **Oratio**

Omnípotens Dominátor, Christe, quo secúndum carnis assumptiónem dormiénte in navi, dum obórta tempéstas mare conturbásset, te prótinus excitáto et imperánte dissíluit: tu necessitátibus pópuli tui benígnus succúrre: tu hoc tintinnábulum Sancti Spíritus rore perfúnde: ut ante sónitum illíus semper fúgiat bonórum inimícus, invitétur ad fidem pópulus christiánus, hostílis terreátur exércitus, confortétur in Dómino per illud pópulus tuus convocátus, ac sicut Davídica cíthara delectátus désuper descéndat Spíritus Sanctus; atque ut Samuéle agnum lacténtem mactánte in holocáustum regis ætérni impérii, fragor aurárum turbam réppulit adversántium: ita, dum hujus vásculi sónitus transit per núbila, Ecclésiæ tuæ con-

véntum manus consérvet angélica, fruges credéntium, mentes et córpora salvet protéctio sempitérna. Per te, Christe Jesu, qui cum Deo Patre vivis et regnas in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. In honórem Sancti N. ℟. Amen.

Tum Officians producit super campanam benedictam signum crucis, et discedit cum Ministris.

Quod autem attinet ad ecclesias consecratas, in benedictione signi vel campanæ curandum omnino est ut ab Episcopo vel a Sacerdote Apostolicum indultum habente servetur ritus Pontificalis Romani.

8

BENEDICTIO CAMPANÆ

quæ tamen ad usum ecclesiæ vel oratorii non inserviat

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Septem Psalmi Miserére, etc., ut supra, pag. 485.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster secreto usque ad
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc et usque in sǽculum.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui rerum ómnium cursum in mundo ineffábili sapiéntia disposuísti: præsta, quǽsumus; ut hoc vásculum ad actiónum sériem indicándam destinátum, tuæ bene ✠ dictiónis rore perfúndas, quo cuncta juxta órdinem fiant, et quævis inde malígni spíritus perturbátio arceátur. Per Dóminum. ℟. Amen.

Nunc Officians ponit incensum in thuribulum et benedicit: et primum aqua de more (pag. 232) antea benedicta aspergit circumeundo campanam, choro dicente:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Deinde incensat circumeundo campanam, choro dicente:

Dirigátur, Dómine, orátio mea: sicut incénsum in conspéctu tuo.

Tum Officians producto super campanam signo crucis, discedit cum Ministris.

9

BENEDICTIO TELEGRAPHI

Clerus, vel a proximiori ecclesia, vel ab aliquo alio loco ad hoc parato, procedit usque ad stationem telegraphi, canendo vel recitando:

Canticum Zachariæ

(Luc. 1, 68-79)

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sǽculo sunt, Prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Ibi Sacerdos delegatus intonat:

Antiph. Benedíctus es, Dómine, * qui ponis nubem ascénsum tuum: qui ámbulas super pennas ventórum, qui facis Angelos tuos spíritus, et minístros tuos ignem uréntem.

Postea dicitur

Psalmus 103

Bénedic, ánima mea, Dómino: * Dómine, Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessiónem, et decórem induísti: * amíctus lúmine sicut vestiménto:

Exténdens cælum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos, spíritus: * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abýssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient: * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes: et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri: * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra:

Prodúcens fænum juméntis, * et herbam servitúti hóminum:

Ut edúcas panem de terra: * et vinum lætíficet cor hóminis:

Ut exhílaret fáciem in óleo: * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum: * montes excélsi cervis: petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox: * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt: * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum: * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti: impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis: * illic naves pertransíbunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei: * ómnia a te exspéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur: * áuferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur: * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis:

Qui réspicit terram, et facit eam trémere: * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum: * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint: * bénedic, ánima mea, Dómino.

Glória Patri.

Ant. Benedíctus es, Dómine, qui ponis nubem ascénsum tuum: qui ámbulas super pennas ventórum, qui facis Angelos tuos spíritus, et minístros tuos ignem uréntem.

Deinde dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et

gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Deus, qui ámbulas super pennas ventórum, et facis mirabília solus: concéde, ut, cum per vim huic metállo índitam fulmíneo ictu celérius huc abséntia, et hinc álio præséntia transmíttis; ita nos invéntis novis edócti, tua grátia opitulánte, prómptius et facílius ad te veníre valeámus. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergit telegraphum aqua benedicta.

10

BENEDICTIO SOLLEMNIOR VIÆ FERREÆ ET CURRUUM

Clerus, vel a proximiori ecclesia, vel ab aliquo alio loco ad hoc parato, procedit usque ad stationem viæ ferreæ, canendo vel recitando:

Antiphona

In viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et miséricors Dóminus: et Angelus Ráphael comitétur nobíscum in via, ut cum pace, salúte, et gáudio revertámur ad própria.

Canticum Zachariæ, ut supra, pag. 491.

Ibi Sacerdos delegatus, repetita Antiphona, dicit:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster secreto usque ad
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére nos.
℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Benedíctus Dóminus die cotídie.
℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.
℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis.
℟. Et sémitas tuas édoce nos.
℣. Utinam dirigántur viæ nostræ.
℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.
℣. Erunt prava in dirécta.
℟. Et áspera in vias planas.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens, sempitérne Deus, qui ómnia eleménta ad tuam glóriam, utilitatémque hóminum condidísti: dignáre, quǽsumus, hanc viam férream, ejúsque instruménta bene ✠ dícere, et benígna semper tua providéntia tuéri; ut, dum fámuli tui velóciter próperant in via, in lege tua ambulántes, et viam mandatórum tuórum curréntes, ad cæléstem pátriam felíciter perveníre váleant. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Propitiáre, Dómine Deus, supplicatiónibus nostris, et béne ✠ dic currus istos déxtera tua sancta, adjúnge ad ipsos sanctos Angelos tuos, ut omnes, qui in eis vehéntur, líberent et custódiant semper a perículis univérsis; et quemádmodum viro Æthíopi super currum suum sedénti, et sacra elóquia legénti, per Levítam tuum Philíppum fidem et grátiam contulísti: ita fámulis tuis viam salútis osténde, qui tua grátia adjúti, bonísque opéribus júgiter inténti, post omnes viæ et vitæ hujus varietátes ætérna gáudia cónsequi mereántur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergit viam et currus aqua benedicta.

Post utramque Benedictionem dicitur Te Deum, cum Oratione Deus, cujus misericórdiæ, etc., ut infra, pag. 511.

11
BENEDICTIO MACHINÆ AD EXCITANDAM LUCEM ELECTRICAM

Clerus, a proximiori ecclesia vel ab aliquo alio loco ad hoc parato, procedit usque ad stationem machinæ benedicendæ, canendo vel recitando:

Canticum Zachariæ
(Luc. 1, 68-79)

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, Prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Ibi Sacerdos delegatus intonat

Ant. Lux orta est * justo: rectis corde lætítia.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Glória Patri.

Ant. Lux orta est justo: rectis corde lætítia.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Dómine Deus omnípotens, qui es cónditor ómnium lúminum, béne ✠ dic hanc máchinam ad lumen excitándum nóviter cónditam: et præsta; ut ad te, qui es lux indefíciens, post hujus sǽculi calíginem perveníre valeámus. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Deinde aspergit machinam aqua benedicta.

12

BENEDICTIO DEPRECATORIA

contra mures, locustas, bruchos, vermes et alia animalia nociva

Sacerdos delegatus, indutus superpelliceo et stola coloris violacei, veniat ad agros, a locustis, bruchis vel aliis animalibus noxiis vexatos, et dicat:

Ant. Exsúrge, Dómine, ádjuva nos: et líbera nos propter nomen tuum.

Ps. 43 Deus, áuribus nostris audívimus: patres nostri annuntiavérunt nobis.

℣. Glória Patri. Sicut erat.

Repetitur Antiphona: Exsúrge, etc.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Preces nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi: ut, qui juste pro peccátis nostris afflígimur, et hanc múrium (vel locustárum, vel bruchórum, vel vérmium, sive aliorum animalium) persecutiónem pátimur, pro tui nóminis glória ab ea misericórditer liberémur; ut tua poténtia procul expúlsi (-æ) nulli nóceant, et campos, agrósque nostros in tranquillitáte, et quiéte dimíttant, quátenus ex eis surgéntia et orta tuæ majestáti desérviant, et nostræ necessitáti subvéniant. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Omnípotens, sempitérne Deus, ómnium bonórum remunerátor, et peccatórum máximus miserátor, in cujus nómine ómnia genuflectúntur, cæléstia, terréstria, et infernália: tua poténtia nobis peccatóribus concéde; ut, quod de tua misericórdia confísi ágimus, per tuam grátiam efficácem ejus consequámur efféctum; quátenus hos (has) pestíferos (-as) mures (vel

locústas, vel bruchos, vel vermes, vel alia animalia) per nos servos tuos maledicéndo maledícas, segregándo ségreges, exterminándo extérmines; ut per tuam cleméntiam ab hac peste liberáti, gratiárum actiónes majestáti tuæ líbere referámus. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Exorcismus

Exorcízo vos pestíferos (-as) mures (vel locústas, vel bruchos, vel vermes, vel alia animalia), per Deum ✠ Patrem omnipoténtem, per Jesum ✠ Christum, Fílium ejus únicum, per Spíritum ✠ Sanctum ab utróque procedéntem, ut conféstim recedátis a campis et agris nostris, nec ámplius in eis habitétis, sed ad ea loca transeátis, in quibus némini nocére possítis: pro parte omnipoténtis Dei, et totíus cúriæ cæléstis, et Ecclésiæ sanctæ Dei vos maledícens, ut, quocúmque iéritis, sitis maledícti (-æ), deficiéntes de die in diem in vos ipsos (ipsas), et decrescéntes; quátenus relíquiæ de vobis nullo in loco inveniántur, nisi necessáriæ ad salútem et usum humánum. Quod præstáre dignétur, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Postremo loca infecta aspergantur aqua benedicta.

13

BENEDICTIO HABITUS CLERICALIS

Si quis militiæ clericalis candidatus, impetrata facultate induendi ejusdem ordinis habitum, ipsum petierit a Sacerdote benedici, Sacerdos delegatus habitum clericalem, quem induendus genuflexus brachiis sustentat, hac forma benedicat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui tégumen nostræ mortalitátis indúere dignátus es, obsecrámus imménsam tuæ largitátis abundántiam: ut hoc genus vestiménti, quod sancti patres ad innocéntiæ vel hu-

militátis indícium, deponéntes ignomíniam sæculáris hábitus, ferre sanxérunt, tu ita bene ✠ dícere dignéris, ut hi fámuli tui, qui hoc indúti fúerint (vel hic fámulus tuus, qui hoc indútus fúerit) vestiménto, te quoque indúere mereántur (-átur), et tibi agnoscántur (-átur) esse dicáti (-átus): Qui vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde vestes seu vestem aspergat aqua benedicta.

II BENEDICTIONES FACIENDÆ A SACERDOTIBUS APOSTOLICUM INDULTUM HABENTIBUS

1

BENEDICTIO CINGULORUM in honorem sancti Joseph Sponsi B. M. V.

(Approbata a S. R. C. die 19 Sept. 1859)

Sacerdos qui ab Apostolica Sede privilegium obtinuerit benedicendi cingula in honorem S. Joseph Sponsi B. M. V., superpelliceo et stola alba indutus, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui virginitátis consílium et amórem íngeris atque castitátem præcipis: orámus cleméntiam tuam, ut hæc cíngula castitátis tésseram bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris, ut, quicúmque pro castitáte servánda illis præcíncti fúerint, intercedénte beáto Joseph, sanctíssimæ Genetrícis tuæ sponso, gratam tibi continéntiam, mandatorúmque tuórum obœdiéntiam servent, atque véniam peccatórum suórum obtíneant, et sanitátem mentis et córporis percípiant, vitámque consequántur ætérnam: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Orémus. Oratio

Da, quǽsumus, omnípotens ætérne Deus: ut puríssimæ Vírginis Maríæ, ejúsque sponsi Joseph, integérrimam virginitátem venerántes, eórum intercessiónibus puritátem mentis et córporis consequámur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui castíssimo viro Joseph puríssimam Maríam semper Vírginem, et púerum Jesum commisísti: te súpplices exorámus; ut fidéles tui, qui his cíngulis in honórem, et sub protectióne ejúsdem sancti Joseph præcíncti fúerint, te largiénte, et ipso intercedénte, in castitáte semper devóte persístant. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Deus, innocéntiæ restitútor et amátor: quǽsumus, ut fidéles tui, qui hæc cíngula adhibúerint, intercedénte beáto Joseph, sanctíssimæ Genetrícis tuæ sponso, in lumbis suis sint semper præcíncti, et lucérnas ardéntes gestent in mánibus suis; ac símiles sint homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei, et in ætérna gáudia récipi mereántur: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde Sacerdos, imposito thure in thuribulo, aqua benedicta aspergit cingula, dicens: Aspérges me, Dómine, hyssópo et mundábor; lavábis me, et super nivem dealbábor; postea incensat, et tandem dicit:

℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus misericors, Deus clemens, cui bona cuncta placent, sine quo nihil boni inchoátur, nihílque boni perfícitur: adsint nostris humíllimis précibus tuæ pietátis aures, et fidéles tuos, qui in tuo sancto nómine cíngulo benedícto in honórem et sub protectióne sancti Joseph præcíncti fúerint, a mundi impediménto, vel sæculári desidério defénde; et concéde eis, ut in hoc sancto propósito devóti persístere, et remissióne percépta ad electórum tuórum váleant perveníre consórtium. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

2

BENEDICTIO LILIORUM

in Festo S. Antonii Patavini Conf.

(Approbata a S. R. C. die 26 Febr. 1901)

Sacerdos facultatem habens ab Apostolica Sede concessam, superpelliceo et stola coloris albi indutus, lilia benedicturus dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, Creátor et Conservátor géneris humáni, sanctæ puritátis amátor, dator grátiæ spirituális, et largítor ætérnæ salútis, benedictióne tua sancta béne ✠ dic hæc lília, quæ pro grátiis exsolvéndis, in honórem sancti Antónii Confessóris tui súpplices hódie tibi præsentámus, et pétimus benedíci. Infúnde illis salutári signáculo sanctíssimæ Cru ✠ cis rorem cæléstem. Tu benigníssime, qui ea ad odóris suavitátem depellendásque infirmitátes humáno úsui tribuísti, tali virtúte reple et confírma; ut, quibuscúmque morbis adhíbita, seu in dómibus locísque pósita,

vel cum devotióne portáta fúerint, intercedénte eódem fámulo tuo António, fugent dǽmones, continéntiam salutárem indúcant, languóres avértant, tibíque serviéntibus pacem et grátiam concílient. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergit lilia aqua benedicta, interim dicens: Aspérges me, Dómine, hyssópo et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor, ac postea subdit:

℣. Ora pro nobis, beáte Antóni.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio

Subvéniat plebi tuæ, quǽsumus, Dómine, præclári Confessóris tui beáti Antónii devóta et jugis deprecátio: quæ in præsénti nos tua grátia dignos effíciat, et in futúro gáudia donet ætérna. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

His dictis, lilia distribuit.

3

BENEDICTIO PUERORUM ET PUELLARUM

in Festis piæ Unionis a Sancta Infantia nuncupatæ

Sacerdos ex Apostolico indulto delegatus dicat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Quǽsumus, omnípotens Deus, púeris istis, pro quibus tuam deprecámur induléntiam, bene ✠ dícere dignáre: et per virtútem Sancti Spíritus corda eórum corróbora, vitam sanctífica, castimóniam prómove, sensus eórum bonis opéribus únice inténtos custódi, próspera tríbue, pacem concéde, salútem confer, caritátem largíre, et ab ómnibus diabólicis atque humánis insídiis tua protectióne et virtúte semper defénde; ut, te miseránte, paradísi réquiem tandem felíciter assequántur. Per Dóminum nostrum Jesum

Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui párvulos tibi oblátos et ad te veniéntes complectebáris (hic ponat manus super capita puerorum), manúsque super illos impónens, eis benedicébas, dicens: Sínite párvulos veníre ad me, et nolíte prohibére eos: tálium est enim regnum cælórum, et Angeli eórum semper vident fáciem Patris mei; réspice, quǽsumus, ad puerórum et puellárum præséntium devotiónem, et benedíctio tua copiósa super illos descéndat, ut in tua grátia et caritáte profíciant, te sápiant, te díligant, te tímeant, mandáta tua custódiant, et ad exoptátum finem pervéniant, per te, Salvátor mundi, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super vos, custódiat atque dírigat vos, et máneat semper vobíscum. ℟. Amen.
Et aspergantur aqua benedicta.

4

FORMULA BENEDICTIONIS PAPALIS CUM INDULGENTIA PLENARIA

in fine contionum

(Approbata a S. R. C. die 11 Maji 1911)

Si in Brevi edicitur, ut Benedictio cum indulgentia plenaria in fine contionum a Sacerdote populo impertiatur cum Crucifixo, juxta ritum formulamque præscriptam, fiat unicum signum crucis cum Crucifixo, adhibita formula:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super vos, et máneat semper. ℟. Amen.

5

FORMULA BREVIOR BENEDICTIONIS CUM INDULGENTIA PLENARIA

pro Tertiariis sæcularibus
speciale indultum habentibus

Si hæc indulgentia immediate post sacramentalem absolutionem impertiatur, et adjuncta vetent integram adhibere formulam in hoc Rituali Romano (pag. 279) præscriptam, Sacerdos, reliquis omissis, dicere poterit:

Auctoritáte a Summis Pontifícibus mihi concéssa, plenáriam ómnium peccatórum tuórum indulgéntiam tibi impértior. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

BENEDICTIONES PROPRIÆ

nonnullorum Ordinum Regularium seu Congregationum religiosarum a Sacerdotibus Apostolicum indultum habentibus adhibendæ

1

RITUS ERIGENDI STATIONES VIÆ CRUCIS

Proprius Ordinis Minorum

Sacerdos, superpelliceo et stola violacei coloris indutus, uno saltem Clerico adhibito, qui ei opportuno tempore porrigere possit vasculum aquæ benedictæ cum aspersorio, et thuribulum cum incensi navicula, ascendit Altare, ibique stans brevi sermone super præstantia et utilitate pii exercitii Viæ Crucis populum alloquitur. Deinde genuflexus in infimo gradu intonat sequentem Hymnum, quem chorus prosequitur:

Hymnus

Veni, Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti péctora.

Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et spiritális únctio.

Tu septifórmis múnere,
Dígitus Patérnæ déxteræ,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.
Accénde lumen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.
Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus:
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.
Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium:
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

Hymno finito, Sacerdos dicit:

℣. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur.
℟. Et renovábis fáciem terræ.

Orémus. Oratio

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Defénde, quǽsumus, Dómine, beáta María semper Vírgine intercedénte, istum (-am) ab omni adversitáte pópulum (vel famíliam): et toto corde tibi prostrátum (-am), ab hóstium propítius tuére cleménter insídiis.

Actiónes nostras, quǽsumus, Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde fit benedictio tabularum pictarum seu imaginum Stationum, si adsint.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui Sanctórum tuórum imágines sculpi aut pingi non réprobas, ut, quóties illas óculis córporis intuémur, tóties eórum actus et sanctitátem ad imitándum memóriæ óculis meditémur: has, quǽsumus, imágines, in honórem et memóriam unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi adaptátas, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris; et præsta; ut, quicúmque coram illis unigénitum Fílium tuum supplíciter cólere et honoráre studúerit, illíus méritis et obténtu, a te grátiam in præsénti, et ætérnam glóriam obtíneat in futúrum. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tunc Sacerdos eas aspergit aqua benedicta, et incensat. In Oratorio privato omitti potest incensatio.

Postea Sacerdos benedicit quatuordecim Cruces, quæ ex ligno esse debent.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Rogámus te, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: ut dignéris bene ✠ dícere hæc signa Crucis, ut sint remédia salutária géneri humáno; sint solíditas fídei, proféctus bonórum óperum, redémptio animárum; sint solámen, et protéctio, ac tutéla contra sæva jácula inimicórum. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Béne ✠ dic, Dómine Jesu Christe, has Cruces, quia per Crucem sanctam tuam eripuísti mundum a potestáte dǽmonum, et superásti passióne tua suggestórem peccáti, qui gaudébat in prævaricatióne primi hóminis per ligni vétiti sumptiónem.

Tunc Sacerdos eas aspergens aqua benedicta, dicit:

Sanctificéntur hæc signa Crucis in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii et Spíritus ✠ Sancti: ut orántes, inclinantésque se propter Dóminum ante istas Cruces, invéniant córporis et ánimæ sanitátem. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde, ubi fit processio, cantantur sequentes Hymni:

Hymnus

Vexílla Regis pródeunt,
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda, et sánguine.

Impléta sunt, quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux, ave, spes única,
In hac triúmphi glória,[1]
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium. Amen.

---

[1] Tempore Passionis dicitur: Hoc passiónis témpore. Tempore Paschali dicitur: Paschále quæ fers gáudium.

Hymnus

Stabat Mater dolorósa
Juxta Crucem lacrimósa,
Dum pendébat Fílius.

Cujus ánimam geméntem,
Contristátam et doléntem,
Pertransívit gládius.

O quam tristis et afflícta
Fuit illa benedícta
Mater Unigéniti!

Quæ mærébat, et dolébat,
Pia Mater, dum vidébat,
Nati pœnas ínclyti.

Quis est homo, qui non fleret,
Matrem Christi si vidéret
In tanto supplício?

Quis non posset contristári,
Christi Matrem contempllári
Doléntem cum Fílio?

Pro peccátis suæ gentis
Vidit Jesum in torméntis,
Et flagéllis súbditum.

Vidit suum dulcem Natum
Moriéndo desolátum,
Dum emísit spíritum.

Eja Mater, fons amóris,
Me sentíre vim dolóris
Fac, ut tecum lúgeam.

Fac, ut árdeat cor meum
In amándo Christum Deum,
Ut sibi compláceam. Amen.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi.
℟. Quia per sanctam Crucem tuam redemísti mundum.

Orémus. **Oratio**

Deus, qui nos ínclyta passióne Fílii tui per viam Crucis ad ætérnam glóriam perveníre docuísti: concéde propítius; ut quem piis ad Calváriæ locum

sociámus afféctibus, in suis étiam triúmphis pérpetim subsequámur: Qui tecum vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Sacerdos accedens ad locum primæ Stationis, osculatur Crucem et tabulam, easque, vel per se, vel per laicum decenti habitu indutum, collocat in loco ad id præparato; deinde legit meditationem et preces huic Stationi respondentes: quod et fiet in ceteris Stationibus. Quibus finitis cantatur

Hymnus

Te Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.
Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.
Tibi omnes Angeli, * tibi Cæli, et univérsæ Potestátes:
Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant:
Sanctus,
Sanctus,
Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra * majestátis glóriæ tuæ.
Te gloriósus * Apostolórum chorus,
Te Prophetárum * laudábilis númerus,
Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.
Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,
Patrem * imménsæ majestátis;
Venerándum tuum verum * et únicum Fílium;
Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.
Tu Rex glóriæ, * Christe.
Tu Patris * sempitérnus es Fílius.
Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.
Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cælórum.
Tu ad déxteram Dei sedes, * in glória Patris.
Judex créderis * esse ventúrus.
Te ergo quǽsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.
Ætérna fac cum sanctis tuis * in glória numerári.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bénedic hereditáti tuæ.
Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.
Per síngulos dies * benedícimus te;

Et laudámus nomen tuum in sǽculum, * et in sǽculum sǽculi.
Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.
Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.
In te, Dómine, sperávi: * non confúndar in ætérnum.

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum Sancto Spíritu.
℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sǽcula.

Orémus. Oratio

Deus, cujus misericórdiæ non est númerus, et bonitátis infinítus est thesáurus, piíssimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus: tuam semper cleméntiam exorántes; ut, qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad prǽmia futúra dispónas. Per Christum, Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Tunc Sacerdos benedicit populum cum Cruce.

Affixio autem Crucium et tabularum Stationum fieri potest a quocumque privatim sine cæremoniis, etiam alio tempore sive post sive ante ipsarum benedictionem faciendam a Sacerdote in loco, in quo Stationes sunt erigendæ.

Formula ad fidem faciendam de erectione Viæ Crucis

Vigore facultatis mihi commissæ ego N. N. Viam Crucis cum adnexis Indulgentiis erexi in loco ut supra in precibus, juxta regulas a S. Indulgentiarum Congregatione die 10 Maji 1742 præscriptas. In quorum fidem testimonium hoc mea manu exaravi hac die, etc.

N. N.

2

RITUS ERIGENDI STATIONES VIÆ MATRIS DOLOROSÆ SEU IN HONOREM SEPTEM DOLORUM B. MARIÆ VIRG.

Proprius Ordinis Servorum B. M. V.

(Approbatus a S. R. C. die 10 Martii 1883)

Sacerdos, superpelliceo et stola violacei coloris indutus, comitantibus Clericis, vel aliis Ministris, cum vasculo aquæ

benedictæ, et aspersorio, necnon thuribulo ac navicula incensi, ascendit Altare, ibique, habito ad populum brevi sermone super excellentia et utilitate pii exercitii Viæ Matris Dolorosæ, genuflexus in infimo gradu intonat Hymnum Veni, Creátor Spíritus, quem chorus prosequitur, ut supra, pag. 506.

Hymno finito, dicitur:

℣. Emítte Spíritum tuum et creabúntur.
℟. Et renovábis fáciem terræ.

Orémus. Oratio

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Defénde, quǽsumus, Dómine, beáta María semper Vírgine intercedénte, istum (-am) ab omni adversitáte pópulum (vel civitátem, vel famíliam) et toto corde tibi prostrátum (-am) ab hóstium propítius tuére cleménter insídiis.

Actiónes nostras, quǽsumus, Dómine, aspirándo prǽveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio, a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Deinde fit benedictio tabularum pictarum seu imaginum Stationum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui sanctórum tuórum imágines sculpi aut pingi non réprobas, ut, quóties illas óculis córporis intuémur, tóties eórum actus et sanctitátem ad imitándum memóriæ óculis meditémur: has, quǽsumus, imágines in honórem et memóriam perdoléntis Vírginis Deíparæ adaptátas bene ✠ dícere et sancti ✠ ficáre dignéris: et præsta; ut, quicúmque coram illis dolóres, quos beáta Virgo María in vita, passióne, et morte unigéniti Fílii sui Dómini nostri Jesu Christi sustínuit, recólere et ve-

nerári studúerit, illíus méritis et intercessióne a te grátiam in præsénti, et ætérnam glóriam obtíneat in futúrum. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Mox Sacerdos ponit incensum in thuribulo, illud benedicens; quo facto, accepto aspersorio, aspergit imagines seu tabulas dicens Antiphonam:

Aspérges me, Dómine, hyssópo et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor. Deinde accepto thuribulo, eas thurificat nihil dicens. In Oratorio privato omitti potest incensatio.

Completa benedictione imaginum seu tabularum, Sacerdos, præcedentibus Clericis cum Cruce et duobus intorticiis vel candelis accensis, processionaliter pergit ad locum primæ Stationis, deosculatur primam tabulam, et vel per se vel per Clericum collocat eam in loco præparato; deinde legit meditationem et preces huic Stationi respondentes. Idem ritus servabitur in collocatione reliquarum Stationum. Quibus collocatis, pergit ad aram vel ante imaginem perdolentis Virginis Mariæ, interim decantans Hymnum sequentem:

Hymnus

Stabat Mater dolorósa
Juxta Crucem lacrimósa,
Dum pendébat Fílius.

Cujus ánimam geméntem,
Contristátam et doléntem,
Pertransívit gládius.

O quam tristis et afflícta
Fuit illa benedícta
Mater Unigéniti!

Quæ mærébat, et dolébat,
Pia Mater, dum vidébat
Nati pœnas íncliti.

Quis est homo, qui non fleret,
Matrem Christi si vidéret
In tanto supplício?

Quis non posset contristári,
Christi Matrem contemplári
Doléntem cum Fílio?

Pro peccátis suæ gentis
Vidit Jesum in torméntis,
Et flagéllis súbditum.

Vidit suum dulcem Natum
Moriéndo desolátum,
Dum emísit spíritum.

Eja Mater, fons amóris,
Me sentíre vim dolóris
Fac, ut tecum lúgeam.

Fac, ut árdeat cor meum
In amándo Christum Deum,
Ut sibi compláceam. Amen.

℣. Ora pro nobis, Virgo dolorosíssima.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio

Deus, in cujus passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ Vírginis et Matris Maríæ dolóris gládius pertransívit: concéde propítius; ut, qui dolórum ejus memóriam recólimus, passiónis tuæ efféctum felícem consequámur: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde cantatur

Hymnus

Te Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.
Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.
Tibi omnes Angeli, * tibi Cæli, et univérsæ Potestátes:
Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant:
Sanctus,
Sanctus,
Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra * majestátis glóriæ tuæ.
Te gloriósus * Apostolórum chorus,
Te Prophetárum * laudábilis númerus,
Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.
Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,
Patrem * imménsæ majestátis;
Venerándum tuum verum * et únicum Fílium;
Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe.
Tu Patris * sempitérnus es Fílius.
Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.
Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cælórum.
Tu ad déxteram Dei sedes, * in glória Patris.
Judex créderis * esse ventúrus.
Te ergo quǽsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.
Ætérna fac cum Sanctis tuis * in glória numerári.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bénedic hereditáti tuæ.
Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.
Per síngulos dies * benedícimus te;
Et laudámus nomen tuum in sǽculum, * et in sǽculum sǽculi.
Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.
Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.
In te, Dómine, sperávi: * non confúndar in ætérnum.

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum Sancto Spíritu.
℟. Laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

Orémus. **Oratio**

Deus, cujus misericórdiæ non est númerus et bonitátis infinítus est thesáurus: piíssimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper cleméntiam exorántes; ut, qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad prǽmia futúra dispónas. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Demum Sacerdos genuflexus ter invocet patrocinium Dolorosæ Matris dicens:

Virgo dolorosíssima, ora pro nobis, *populo idem respondente; postea ascendit altare, et conversus ad populum, illum benedicit, dicens:*

Nos cum prole pia, benedícat dolorósa Virgo María.

3
BENEDICTIO ET IMPOSITIO SCAPULARIS SANCTISSIMÆ TRINITATIS
Propria Ordinis sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum

Suscepturus Scapulare genuflectit; et Sacerdos, indutus superpelliceo et stola albi coloris, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui tégumen nostræ mortalitátis indúere dignátus es: obsecrámus imménsam tuæ largitátis abundántiam; ut hoc genus vestiménti, quod sancti patres ad innocéntiæ et humilitátis indícium abrenuntiántes sæculo ferre sanxérunt, tu ita bene ✠ dícere dignéris, ut hic fámulus tuus N., qui (hæc fámula tua N., quæ) hoc indútus (-a) fúerit vestiménto, te quoque indúere mereátur: Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Mox aspergit Scapulare aqua benedicta.

Deinde subjungit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris: ut hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam), cui in tuo nómine hábitum Religiónis sanctíssimæ Trinitátis impónimus, tu ita bene ✠ dícere dignéris; ut te largiénte devótus (-a) persístat, et vitam cónsequi mereátur ætérnam. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Nunc imponit Scápulare, dicens:

Accipe hábitum sanctíssimæ Trinitátis, in augméntum fídei, spei, et caritátis: in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulo tuo (fámulæ tuæ) in confessióne veræ fídei ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre unitátem: quǽsumus; ut ejúsdem fídei firmitáte ab ómnibus semper muniátur advérsis.

Deus, qui per sanctos Joánnem et Felícem Ordinem sanctíssimæ Trinitátis, ad rediméndum de potestáte Saracenórum captívos, cǽlitus institúere dignátus es: præsta, quǽsumus; ut eórum suffragántibus méritis a captivitáte córporis et ánimæ, te adjuvánte, liberétur hic fámulus tuus (hæc fámula tua). Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Suscípiat te sanctíssima Trínitas in númerum confrátrum, consororúmque Confraternitátis nostræ: et licet te indígne suscípimus, in oratiónibus tamen nostris precámur, ut tibi sanctíssima Trínitas concédat tempus bene vivéndi, constántiam perseverándi; et sicut nos hódie fratérna cáritas spirituáliter jungit in terris, ita divína píetas, quæ dilectiónis est auctrix et amátrix, nos cum fidélibus suis conjúngere dignétur in cælis. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Datur benedictio, dicendo: Pax et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti descéndat super te (vos), et máneat semper. ℟. Amen.

4
BENEDICTIO CORONARUM SEU TRISAGIORUM SANCTISSIMÆ TRINITATIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens et miséricors Deus, qui per Fílium tuum unigénitum, ac per Prophétas et Apóstolos tuos, sanctíssimæ Trinitátis mystérium reveláre dignátus es, ut sanctórum Angelórum choros imitántes in terris, dignas et devótas tibi laudes referámus: tuam obsecrámus cleméntiam; ut hæc triságia, quæ (hoc triságium, quod) in honórem et laudem ejúsdem sanctíssimæ Trinitátis ab Ecclésia fidéli dicáta sunt (dicátum est), bene ✠ dícas, et sanctí ✠ fices, eísque (eíque) tantam infúndas Spíritus ✠ Sancti virtútem, ut, quicúmque horum quólibet portáverit, atque in domo sua reverénter serváverit, seu devóte recitáverit, tua divína virtúte ab ómnibus ánimæ et córporis perículis eruátur; sitque consors et párticeps gratiárum ómnium, privilegiórum et indulgentiárum, quæ ab Apostólica Sede concéssa fuérunt; atque in éxitu suo a sanctis Angelis tuis in conspéctu divínæ majestátis præsentári mereátur. Per eúndem Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus. ℟. Amen.

Et aspergantur vel aspergatur aqua benedicta.

5

BENEDICTIO ET IMPOSITIO SCAPULARIS NIGRI SS. CRUCIS ET PASSIONIS D. N. J. C.

Propria Congregationis Clericorum Regularium Sanctissimæ Crucis et Passionis D. N. J. C.

Sacerdos indutus superpelliceo et stola rubea, eo genuflexo, cui Scapulare est imponendum, dicere potest:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui pro redemptióne mundi voluísti nasci, circumcídi, a Judǽis reprobári, a Juda traditóre ósculo tradi, vínculis alligári, sicut ag-

nus ínnocens ad víctimam duci, atque conspéctibus Annæ, Cáiphæ, Piláti et Heródis indecénter offérri, a falsis téstibus accusári, flagéllis et oppróbriis vexári, sputis cónspui, spinis coronári, cólaphis cædi, arúndine pércuti, fácie velári, véstibus éxui, Cruci clavis affígi et láncea vulnerári: tu, Dómine, per has sanctíssimas pœnas tuas, et sanctam Crucem et mortem tuam, hujus fámuli tui (fámulæ tuæ) intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut caritátis tuæ dulcédine perfúsus (-a) lácrimas compunctiónis júgiter effúndat, totáque virtúte te díligat, et quæ tibi plácita sunt, tota dilectióne perfíciat: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Prædictæ tamen preces omitti possunt ad libitum. Deinde dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc et usque in sǽculum.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui tégumen mortalitátis nostræ assúmere dignátus es: te humíliter deprecámur; ut hoc induméntum, quod in memóriam tuæ sanctíssimæ passiónis et mortis institútum fuit, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris; ut hic fámulus tuus qui (hæc fámula tua, quæ) ipsum gestáverit, ejúsdem Passiónis párticeps efféctus (-a), ætérnam glóriam tuam cónsequi mereátur: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Mox Sacerdos sacrum Scapulare aspergit aqua benedicta, et illud imponit, dicens:

Induat te Dóminus novum hóminem, ut hac lúgubri pæniténtiæ téssera munítus (-a) júgiter aspícias ad Jesum, quem manus impiórum confixérunt, et dóleas super eum, ut doléri solet in morte primogéniti. ℟. Amen.

Deinde subjungit:

Et ego ex facultáte mihi concéssa recípio te ad participatiónem ómnium bonórum spirituálium, quibus ex Apostólico privilégio gaudet Congregátio Sanctíssimæ Crucis et Passiónis Dómini nostri Jesu Christi. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti.

℟. Amen.

In fine tandem dicitur:

Pássio Dómini nostri Jesu Christi sit semper in córdibus nostris. Amen.

6

BENEDICTIO ET IMPOSITIO SCAPULARIS RUBRI PASSIONIS ET SACRATISSIMI CORDIS D. N. J. C. ATQUE CORDIS AMANTISSIMI ET COMPATIENTIS B. MARIÆ VIRG. IMMACULATÆ

Propria Congregationis Missionis

(Approbata a S. R. C. die 25 Junii 1847)

Genuflexo eo, qui suscepturus est Scapulare, Sacerdos, superpelliceo et stola rubra indutus, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui tégumen nostræ mortalitátis indúere dignátus, temetípsum exinanivísti, formam servi accípiens, et factus obœdiens usque ad mortem Crucis: tuæ largitátis cleméntiam humíliter implorámus, ut hoc genus vestiménti, quod in honórem et memóriam dolorosíssimæ Passiónis tuæ, tuíque sacratíssimi Cordis, necnon et Cordis amantíssimi ac compatiéntis immaculátæ Matris tuæ institútum fuit, atque ut illo indúti hæc mystéria devótius récolant, bene ✠ dícere dignéris; ut hic fámulus tuus, qui (hæc fámula tua, quæ) ipsum gestáverit, te quoque,

per tua mérita et intercessiónem beatíssimæ Vírginis Maríæ, indúere mereátur: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Mox Sacerdos sacrum Scapulare aqua benedicta aspergit, et illud imponit, dicens:

Accipe, caríssime frater (caríssima soror), hunc hábitum benedíctum, ut véterem hóminem exútus (-a) novúmque indútus (-a) ipsum digne pérferas, et ad vitam pervénias sempitérnam. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde subjungit:

Et ego, ex facultáte mihi concéssa, recípio te (vos) ad participatiónem ómnium bonórum spirituálium, quæ per Sanctæ Sedis Apostólicæ privilégium huic sancto scapulári, in grátiam Congregatiónis Missiónis, concéssa sunt. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Denique dicitur trina vice versiculus sequens:

Te ergo quǽsumus, tuis fámulis súbveni, quos pretióso sánguine redemísti.

7

BENEDICTIO ET IMPOSITIO SCAPULARIS CÆRULEI B. MARIÆ VIRG. IMMACULATÆ

Propria Cler. Regul. Theatinorum

Qui suscepturus est Scapulare, genuflectit; et Sacerdos superpelliceo et stola alba indutus dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui tégumen nostræ mortalitátis indúere dignátus es, tuæ largitátis cleméntiam humíliter implorámus: ut hoc genus vesti-

ménti, quod in honórem et memóriam Conceptiónis beátæ Maríæ Vírginis immaculátæ, nec non ut illo indúti exórent in hóminum pravórum morum reformatiónem, institútum fuit, bene ✠ dícere dignéris; ut hic fámulus tuus, qui eo usus fúerit (vel hæc fámula tua, quæ eo usa fúerit, vel hi fámuli tui, qui eo usi fúerint, vel hæ fámulæ tuæ, quæ eo usæ fúerint), eádem beáta María Vírgine intercedénte, te quoque indúere mereátur (-ántur): Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Postea Sacerdos nihil dicendo aspergit Scapulare (vel Scapularia) aqua benedicta: deinde illud (vel illa) imponit, cuilibet dicens:

Accipe, frater (soror), Scapuláre Conceptiónis beátæ Maríæ Vírginis immaculátæ: ut, ea intercedénte, véterem hóminem exútus (-a) et ab omni peccatórum inquinaménto mundátus (-a), ipsum pérferas sine mácula, et ad vitam pervénias sempitérnam. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Postea subjungit:

Et ego, ex facultáte mihi concéssa, recípio te (vos) ad participatiónem bonórum ómnium spirituálium, quæ in Clericórum Regulárium Congregatióne ex grátia Dei fiunt, et quæ per Sanctæ Sedis Apostólicæ privilégium concéssa sunt.

In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Denique dicat trina vice, flexis genibus, Orationem sequentem vulgari sermone una cum adscripto (vel adscriptis):

Laudes ac grátiæ sint omni moménto sanctíssimo ac diviníssimo Sacraménto.

Et benedícta sit sancta et immaculáta Concéptio beatíssimæ Vírginis Maríæ, Matris Dei.

Hortetur fideles ut hæc elogia sæpe sæpius repetant ad Indulgentias iis adnexas consequendas. (Decr. Pii VII, die 30 Junii 1818, Breve Leonis XIII, die 10 Sept. 1878, Decr. Pii X, die 10 Apr. 1913.)

8

BENEDICTIO ET IMPOSITIO SCAPULARIS NIGRI SEPTEM DOLORUM B. M. V.

Propria Ordinis Servorum B. M. V.

Suscepturus Habitum genuflectit; et Sacerdos, superpelliceo ac stola alba indutus, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui morte Unigéniti tui mundum collápsum restauráre dignátus es, ut nos a morte ætérna liberáres, et ad gáudia regni cæléstis perdúceres: réspice, quǽsumus, super hanc famíliam servórum tuórum, in nómine beatíssimæ Vírginis septem Dolóribus sáuciæ congregátam, de cujus grémio hic fámulus tuus (hæc fámula tua) esse cupit (vel hi fámuli tui esse cúpiunt); ut augeátur númerus tibi fidéliter serviéntium, et ómnibus sǽculi et carnis perturbatiónibus liberátus (liberáta vel liberáti) et a láqueis diáboli secúrus (secúra vel secúri) intercessióne ejúsdem beátæ Maríæ Vírginis, beatórum Augustíni et Philíppi ac septem nostrórum beatórum Patrum Ordinis Fundatórum, vera gáudia possídeat (-ant). Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Conversus ad Habitum super Altare positum, Sacerdos dicit:

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui tégumen nostræ mortalitátis indúere dignátus es, obsecrámus imménsam largitátis tuæ abundántiam: ut hoc genus vestimentórum, quod sancti Patres nostri, ad innocéntiæ humilitatísque indícium, in memóriam Septem Dolórum beátæ Vírginis Maríæ nos ferre sanxérunt, ita bene✠dícere dignéris; ut, qui (quæ) illis fúerit indútus (indúta vel fúerint indúti), córpore páriter et ánimo

índuat (-ant) te Salvatórem nostrum: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Aspergit Habitum aqua benedicta, dicens:

Aspérges me, Dómine, hyssópo et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Deinde benedicit coronam septem Dolorum B. Mariæ Virg., dicens: Orémus. Omnípotens et miséricors Deus, etc., ut infra, et coronam aspergit aqua benedicta.

Mox Sacerdos imponit Habitum cuilibet coram se genuflexo, dicens:

Accipe, caríssime frater (caríssima soror), hábitum beátæ Maríæ Vírginis, singuláre signum servórum suórum, in memóriam septem Dolórum, quos ipsa in vita et morte Unigéniti Fílii sui sustínuit; ut ita indútus (-a), sub ejus patrocínio, perpétuo vivas. ℟. Amen.

Postea coronam porrigit, dicens:

Accipe corónam beátæ Maríæ Vírginis in memóriam septem Dolórum suórum contéxtam, ut, dum eam ore laudáveris, ejus pœnas toto corde compatiáris. ℟. Amen.

Deinde personam benedicit, dicens:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te (vos), et máneat semper. ℟. Amen.

9

BENEDICTIO CORONÆ SEPTEM DOLORUM B. M. V.

Propria ejusdem Ordinis

Sacerdos, superpelliceo ac stola alba indutus, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens et miséricors Deus, qui propter nímiam caritátem, qua dilexísti nos, Fílium tuum

unigénitum, Dóminum nostrum Jesum Christum, pro redemptióne nostra de cælis ad terram descéndere, carnem suscípere, et crucis torméntum subíre voluísti: obsecrámus imménsam cleméntiam tuam; ut hanc corónam, in memóriam septem Dolórum Genetrícis Fílii tui ab Ecclésia tua fidéli dicátam, bene ✠ dícas, et sanctí ✠ fices, et ei tantam Spíritus ✠ Sancti virtútem infúndas, ut, quicúmque eam recitáverit, ac secum portáverit, atque in domo sua reverénter tenúerit, ab omni hoste visíbili et invisíbili, semper et ubíque in hoc sǽculo liberétur, et in éxitu suo a beatíssima Vírgine María tibi, bonis opéribus coronátus, præsentári mereátur. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos aspergit coronam aqua benedicta.

10

FORMULA BREVIOR BENEDICENDI CORONAM SEPTEM DOLORUM B. M. V.

Propria ejusdem Ordinis

(Approbata a S. R. C. die 11 Febr. 1925)

Hæc formula tantummodo privatim adhiberi potest, si quando, ratione circumstantiarum, valde incommodum sit longiorem adhibere.

Ad laudem et glóriam Deíparæ Vírginis Maríæ, in memóriam Dolórum quos ipsa in vita et morte ejúsdem Fílii sui Dómini nostri Jesu Christi sustínuit, bene ✠ dicátur et sancti ✠ ficétur hæc coróna: in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

11

BENEDICTIO ET IMPOSITIO SCAPULARIS B. M. V. DE MONTE CARMELO

Propria Ordinis Carmelitarum Discalceatorum

Persona recipienda ad Habitum genuflexa, Sacerdos superpelliceo et stola alba indutus dicat:

Ant. Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui: secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ, justítia plena est déxtera tua.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster secreto usque ad
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvum (-am) fac servum tuum (ancíllam tuam).
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eum (eam).
℣. Nihil profíciat inimícus in eo (ea).
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Suscípiat te Christus in número fidélium suórum, et nos, licet indígni, te suscípimus in oratiónibus nostris. Concédat tibi Deus per Unigénitum suum, mediatórem Dei et hóminum, tempus bene vivéndi, locum bene agéndi, constántiam bene perseverándi, et ad ætérnæ vitæ hereditátem felíciter perveniéndi: et sicut nos hódie fratérna cáritas spirituáliter jungit in terris, ita divína píetas, quæ dilectiónis est auctrix et amátrix, nos cum fidélibus suis conjúngere dignétur in cælis. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc, et usque in sǽculum.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Ætérne Pater et omnípotens Deus, qui Unigénitum tuum vestem nostræ mortalitátis indúere

voluísti: obsecrámus, imménsam tuæ largitátis bene ✠ dictiónem in hoc genus efflúere vestiménti, quod sancti Patres ad innocéntiæ et humilitátis indícium a renuntiántibus sǽculo gestári sanxérunt; et sic ipsum bene ✠ dícere dignéris, ut, quicúmque eo usus fúerit, indúere mereátur ipsum Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Supplíciter te, Dómine, rogámus, ut super hunc hábitum servo tuo (ancíllæ tuæ) imponéndum bene ✠ díctio tua benígna descéndat, ut sit bene ✠ díctus, atque divína virtúte procul pellántur hóstium nostrórum visibílium et invisibílium tela nequíssima.
℟. Amen.

Aspergat Habitum aqua benedicta.

☞ Si autem Habitus solum sit benedicendus, incipit a ℣. Adjutórium nostrum, usque ad Orationem Supplíciter, inclusive.

Imponens ei Habitum, dicat:

Accipe, vir devóte (múlier devóta), hunc hábitum benedíctum: precans sanctíssimam Vírginem, ut ejus méritis illum pérferas sine mácula, et te ab omni adversitáte deféndat, atque ad vitam perdúcat ætérnam.
℟. Amen.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris: et hunc fámulum tuum, quem (hanc fámulam tuam, quam) Sodalitáti sanctæ Religiónis Carmelitárum sociámus, perpétua tríbue firmitáte corroborári, ut, perseveránti propósito, in omni sanctitáte tibi váleat famulári.

Prótege, Dómine, fámulum tuum (fámulam tuam) subsídiis pacis, et beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis confidéntem, a cunctis hóstibus redde secúrum (-am).

Bene ✠ dícat te Cónditor cæli et terræ, Deus omnípotens, qui te elígere dignátus est ad beatíssimæ Vírginis Maríæ de Monte Carmélo Societátem et Confraternitátem: quam precámur, ut in hora óbitus tui

cónterat caput serpéntis, qui tibi est adversárius, et tandem tamquam victor (victrix) palmam, et corónam sempitérnæ hereditátis consequáris. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergat Confratrem aqua benedicta, et subjungat:

Ego auctoritáte, qua fungor, et mihi concéssa, recípio te ad Confraternitátem sacræ Religiónis Carmelitárum, et invéstio, ac partícipem te fácio ómnium bonórum spirituálium ejúsdem Ordinis. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti.

℟. Amen.

His expletis, Sacerdos Confratrem paucis sed efficacioribus verbis adhortetur ad caute, pie, sancteque vivendum, ad onera omnia adimplenda tum generalia pro omnibus Confratribus, tum specialia pro iis, qui gaudere volunt privilegio, vulgo nuncupato „*Sabbatino*“ (circa quæ eundem sufficienter instruat), atque ad Virginem Deiparam in posterum peculiaribus devotionis obsequiis assidue colendam, eamque veluti singularem ac dulcissimam Matrem filiali et sincero affectu prosequendam.

12

ALIA BENEDICTIO ET IMPOSITIO SCAPULARIS B. M. V. DE MONTE CARMELO

Propria Ordinis Carmelitarum Calceatorum

Persona recipienda ad Habitum genuflexa, Sacerdos superpelliceo et stola alba indutus dicat:

Ant. Suscépimus, Deus.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et compléctímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Glória Patri.

Psalmus 132

Ecce, quam bonum, et quam jucúndum * habitáre fratres in unum:

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron,

Quod descéndit in oram vestiménti ejus: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum.

Glória Patri.

Ant. Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, in médio templi tui: secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: justítia plena est déxtera tua.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvum (-am) fac servum tuum (ancíllam tuam).
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eum (eam).
℣. Nihil profíciat inimícus in eo (ea).
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Suscípiat te Christus in número fidélium suórum, et nos licet indígni te suscípimus in oratiónibus nostris. Concédat tibi Deus per Unigénitum suum, mediatórem Dei et hóminum, tempus bene vivéndi, locum bene agéndi, constántiam bene perseverándi, et ad ætérnæ vitæ hereditátem felíciter perveniéndi. Et sicut nos hódie fratérna cáritas spirituáliter jungit in terris, ita divína píetas, quæ dilectiónis est auctrix et amátrix, nos cum fidélibus suis conjúngere dignétur in cælis. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris et hunc fámulum tuum, quem (hanc fámulam tuam, quam) in tuo sancto nómine ad participatiónem ómnium bonórum spirituálium, et fraternitátem recípimus hujus sacræ Religiónis, beátæ Genetríci tuæ Vírgini et Matri Maríæ speciáliter dedicátæ, bene ✠ dícere dignéris: et præsta; ut te largiénte devótus (-a) in Ecclésia persístere váleat cum augménto virtútum: atque suffrágiis hujúsmodi sacri Ordinis adjútus (-a) vitam percípere mereátur ætérnam: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde conversus ad Habitum dicat:

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos.
℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Supplíciter te, Dómine, rogámus, ut super hunc hábitum servo tuo (ancíllæ tuæ) imponéndum bene ✠ díctio tua benígna descéndat, ut sit bene ✠ díctus, atque divína virtúte procul pellántur hóstium nostrórum visibílium et invisibílium tela nequíssima.
℟. Amen.

Orémus. Oratio

Caput ómnium fidélium Deus, et humáni géneris Salvátor, hunc hábitum, quem propter tuum, tuǽque Genetrícis Vírginis Maríæ de Monte Carmélo amórem, atque devotiónem servus tuus est delatúrus (ancílla tua est delatúra), déxtera tua sanctí ✠ fica; et hoc, quod per illud mýstice datur intéllegi, tua semper custódia, córpore et ánimo servétur: et ad remuneratiónem perpétuam cum Sanctis ómnibus felicíssime perducátur: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Creátor, Conservátor, et Salvátor ómnium, largítor humánæ salútis Deus, et dator grátiæ spirituális, bene ✠ dictiónem tuam super hunc hábitum immítte: ut, qui (quæ) eum gestáverit, cæléstí virtúte munítus (-a) fidem íntegram, spem firmam, et caritátem desiderátam téneat, et a te numquam separári permíttas: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Deinde aspergat Habitum aqua benedicta, et postea ipsum imponat personæ recipiendæ (cuilibet separatim) dicens:

Accipe vir devóte (múlier devóta) hunc hábitum benedíctum: precans sanctíssimam Vírginem, ut ejus méritis illum pérferas sine mácula, et te ab omni adversitáte deféndat, atque ad vitam perdúcat ætérnam.
℟. Amen.

Deinde dicat:

Ego ex potestáte mihi trádita, et concéssa, suscípio ac recípio te ad participatiónem ómnium oratiónum, disciplinárum, precum, suffragiórum, eleemosynárum, jejuniórum, vigiliárum, Missárum, Horárum canonicárum ac ceterórum bonórum spirituálium, quæ passim die, noctúque, cooperánte misericórdia Jesu Christi, a Religiósis totíus nostræ sacræ Religiónis peragúntur. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Postea signo crucis benedicens personam receptam dicat:

Bene ✠ dícat te Cónditor cæli et terræ, Deus omnípotens, qui te elígere dignátus est ad beatíssimæ

Vírginis Maríæ de Monte Carmélo Societátem et Confraternitátem: quam precámur, ut in hora óbitus tui cónterat caput serpéntis, qui tibi est adversárius, et tandem tamquam victor (victrix) palmam, et corónam sempitérnæ hereditátis consequáris. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergatur persona aqua benedicta.

Si plures simul recipiendi sint, mutetur numerus.

Quando Habitus solummodo benedicendus erit, tunc benedictio incipit a ℣. Osténde nobis, Dómine, et concluditur cum Oratione Creátor, etc.

Omnibus expletis, Sacerdos Confratrem paucis sed efficacioribus verbis adhortetur ad caute, pie sancteque vivendum, ad onera omnia adimplenda tum generalia pro omnibus Confratribus, tum specialia pro iis, qui gaudere volunt privilegio, vulgo nuncupato „*Sabbatino*“ (circa quæ eundem sufficienter instruat), atque ad Virginem Deiparam in posterum peculiaribus devotionis obsequiis assidue colendam, eamque veluti singularem ac dulcissimam Matrem filiali et sincero affectu prosequendam.

13

FORMULA BREVIOR BENEDICENDI ET IMPONENDI SCAPULARE B. M. V. DE MONTE CARMELO

quæ adhiberi potest, præsertim in privatis receptionibus, vel occasione magni concursus, ad majorem Sacerdotis recipientis commoditatem

(Approbata a S. R. C. die 24 Julii 1888)

Persona recipienda ad Habitum genuflexa, Sacerdos superpelliceo et stola albi coloris, aut saltem stola indutus, dicat:

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, humáni géneris Salvátor, hunc hábitum, quem propter tuum tuǽque Gene-

trícis Vírginis Maríæ de Monte Carmélo amórem servus tuus (ancílla tua) devóte est delatúrus (-a) déxtera tua sanctí ✠ fica, ut eádem Genetríce tua intercedénte, ab hoste malígno defénsus (-a) in tua grátia usque ad mortem persevéret: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde aspergat Habitum aqua benedicta, et postea illum imponat personæ, vel personis (cuilibet separatim) dicens:

Accipe hunc hábitum benedíctum precans sanctíssimam Vírginem, ut ejus méritis illum pérferas sine mácula, et te ab omni adversitáte deféndat, atque ad vitam perdúcat ætérnam. ℟. Amen.

Postea subjungat:

Ego, ex potestáte mihi concéssa, recípio te (vos) ad participatiónem ómnium bonórum spirituálium, quæ, cooperánte misericórdia Jesu Christi, a Religiósis de Monte Carmélo peragúntur. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Bene ✠ dícat te (vos) Cónditor cæli et terræ, Deus omnípotens, qui te (vos) cooptáre dignátus est in Confraternitátem beátæ Maríæ Vírginis de Monte Carmélo: quam exorámus, ut in hora óbitus tui (vestri) cónterat caput serpéntis antíqui, atque palmam et corónam sempitérnæ hereditátis tandem consequáris (consequámini). Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergatur persona aqua benedicta. Si plures simul recipiendi sint, mutetur numerus.

Si Habitus solummodo benedicendus sit, tunc benedictio incipit a ℣. Osténde, et concluditur cum Oratione Dómine Jesu Christe.

14

FORMULA BREVIOR BENEDICENDI ET IMPONENDI QUINQUE SCAPULARIA

sanctissimæ Trinitatis, Passionis D. N. J. C., beatæ Mariæ Virginis sub respectivo titulo immaculatæ Conceptionis, Septem Dolorum et Montis Carmeli

Suscepturi Scapularia genuflectunt; et Sacerdos, superpelliceo ac stola alba indutus, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, ómnium caput fidélium, et humáni géneris Salvátor, qui tégumen nostræ mortalitátis indúere dignátus es: obsecrámus imménsam largitátis tuæ abundántiam, ut induménta hæc in obséquium sanctíssimæ Trinitátis institúta, nec non in honórem et memóriam dolorosíssimæ Passiónis tuæ, in honórem beatíssimæ Vírginis Matris tuæ sub título immaculátæ Conceptiónis, Septem Dolórum et Montis Carméli, ita bene ✠ dícere et sancti ✠ ficáre dignéris; ut, qui (quæ) ea assúmpserint, eádem Genetríce tua intercedénte, te quoque salutáre nostrum, córpore et ánima indúere mereántur: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

Mox Sacerdos omnibus Scapularia singillatim imponat, ac deinde formulam proferat supra omnes simul.

1 Accípite hábitum Ordinis sanctíssimæ Trinitátis in fídei, spei, et caritátis augméntum, ut induátis novum hóminem, qui secúndum Deum creátus est in justítia et sanctitáte.

2 Accípite scapuláre Passiónis Dómini nostri Jesu Christi, ut véterem hóminem exúti novúmque indúti, ipsum digne perferátis, et ad vitam perveniátis sempitérnam.

3 Accípite scapuláre devotórum beatíssimæ Maríæ Vírginis sine labe concéptæ, ut ejus intercessióne ab omni inquinaménto mundáti, ad vitam perveniátis ætérnam.

4 Accípite hábitum Servórum beatíssimæ Maríæ Vírginis septem Dolóres ejus devóte recoléntium, ut dolóres ipsos assídue recogitántes, Passiónem Dómini nostri Jesu Christi in corde et córpore vestro impréssam júgiter teneátis.

5 Accípite hábitum Societátis et Confraternitátis beátæ Maríæ Vírginis de Monte Carmélo, precántes

eándem sanctíssimam Vírginem, ut ejus méritis illum perferátis sine mácula et vos ab omni adversitáte deféndat atque ad vitam perdúcat ætérnam.

Ego ex facultáte Apostólica mihi delegáta, recípio vos in participatiónem bonórum spirituálium horum Ordinum seu Congregatiónum et indulgentiárum, quæ per Sanctæ Sedis privilégia prædíctis scapuláribus concéssæ sunt. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. ℟. Amen.

℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in eis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére eis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, et quibus in tuo nómine sacros hábitus imposúimus, ita bene ✠ dícere dignéris, ut tuæ grátiæ cooperántes, vitam cónsequi mereántur ætérnam. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super vos, et máneat semper. ℟. Amen.

Formula recitetur numero singulari, si uni tantum personæ sint Scapularia imponenda.

15
BENEDICTIO SCAPULARIS PRETIOSI SANGUINIS

Scapulare fieri solet ex lana rubei coloris cum imagine Ssmi Crucifixi, vel Ssmi Cordis D. N. J. C. Sanguinem manantis super Calicem.

Suscepturus Scapulare genuflectit; et Sacerdos, superpelliceo ac stola rubea indutus, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Redemísti nos, Dómine, in Sánguine tuo.
℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.
℣. Te ergo quǽsumus, tuis fámulis súbveni.
℟. Quos pretióso Sánguine redemísti.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Aetérne Pater, et omnípotens Deus, qui Unigénitum tuum vestem nostræ mortalitátis indúere, et Sánguinem suum pretiósum pro mundi salúte effúndere voluísti: obsecrámus cleméntiam tuam, ut hoc genus vestiménti quod in signum devotiónis fidélium erga salútis nostræ prétium institútum est, bene- ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris; ut, quicúmque eo usus fúerit, indúere mereátur eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

16
BENEDICTIO FUNICULORUM ET VITTARUM PRETIOSI SANGUINIS

Vittæ fiunt ex lana rubei coloris, quæ, si exterius a mulieribus ferantur, a sinistro latere pendent. Funiculi pariter ex lana rubea conficiuntur.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Redemísti nos, Dómine, in Sánguine tuo.
℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.
℣. Te ergo quǽsumus, tuis fámulis súbveni.
℟. Quos pretióso Sánguine redemísti.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui Unigénitum Fílium tuum constituísti humáni géneris Redemptórem, ac ejus Sánguine placári voluísti: da nobis tuæ dilectiónis augméntum, et super hos funículos (vel super has vittas) bene ✠ dictiónem tuam infúndere dignáre; ut, quicúmque eis cinctus fúerit, suórum delictórum contritiónem in terris habére mereátur, et ab omni carnis labe, cunctísque perículis mentis et córporis liberátus, ad vitam pervéniat ætérnam. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

17

BENEDICTIO VESTIS VOTIVÆ PRETIOSI SANGUINIS

Vestis votiva nigra adhibetur.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Redemísti nos, Dómine, in Sánguine tuo.
℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.
℣. Te ergo quǽsumus, tuis fámulis súbveni.
℟. Quos pretióso Sánguine redemísti.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, a quo descéndit omne bonum, et omne donum: tibi grátias reférimus pro suscéptis votis, et per mérita pretiosíssimi Sánguinis dilécti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, ac per intercessiónem beatíssimæ Vírginis Maríæ præsta fámulæ tuæ, quæ hanc vestem indúerit, salútem mentis et córporis; ut te Creatórem ómnium recta fide colat, et in Fílium tuum Unigénitum, Redemptórem mundi, spem suam confírmet, teque summum bonum super ómnia díligat, ac sanctis

mandátis tuis semper obœdiat, donec ad ætérnam glóriam felíciter perducátur. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

18

BENEDICTIO ET IMPOSITIO SCAPULARIS SACRI CORDIS JESU

(Approbata a S. R. C. die 4 Aprilis 1900)

Suscepturus Scapulare genuflectit; et Sacerdos, superpelliceo et stola alba indutus, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu, qui ineffábiles Cordis tui divítias Ecclésiæ sponsæ tuæ singulári dilectiónis benefício aperuísti: hoc Scapuláre ejúsdem Cordis tui emblémate decorátum bene ✠ dícere dignéris; ut, quicúmque illud devóte gestáverit, intercedénte beáta et clementíssima Genetríce tua María, virtútibus et donis cæléstibus ditári mereátur: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Postea Sacerdos Scapulare aspergat aqua benedicta, illudque imponat, dicens:

Accipe, frater (soror), hoc Scapuláre sacri Cordis Jesu, quo ornátus (-a) in honórem et memóriam amóris et passiónis ejus, per intercessiónem beátæ Maríæ Vírginis, Matris misericórdiæ, divínæ grátiæ largitátem et ætérnæ glóriæ fructum cónsequi mereáris. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Si Scapulare pluribus imponatur, omnia plurali numero dicantur.

Deinde una vice cum adscripto dicat sive latino sive vernaculo idiomate sequentes preces jaculatorias:

Jesu, mitis et húmilis corde, fac cor nostrum sicut cor tuum.

María, Mater grátiæ, Mater misericórdiæ, tu nos ab hoste prótege, et mortis hora súscipe.

19
BENEDICTIO ET IMPOSITIO SCAPULARIS IMMACULATI CORDIS B. M. V.

Suscepturus Scapulare genuflectit; et Sacerdos, superpelliceo et stola coloris albi indutus, dicit:

Ant. Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui: secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: justítia plena est déxtera tua.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvum (salvam, vel salvos) fac servum tuum (ancíllam tuam, vel servos tuos).
℟. Deus meus, sperántem (-es) in te.
℣. Mitte ei(s), Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eum (eam, vel eos).
℣. Nihil profíciat inimícus in eo (ea, vel eis).
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei(s).
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Suscípiat te (vos) Christus in número fidélium suórum, et nos, licet indígni, te (vos) suscípimus in oratiónibus nostris. Concédat tibi (vobis) Deus, per Unigénitum suum, mediatórem Dei et hóminum, tempus bene vivéndi, locum bene agéndi, constántiam bene perseverándi, et ad ætérnæ vitæ hereditátem felíciter perveniéndi. Et sicut nos hódie fratérna cáritas spirituáliter jungit in terris, ita divína píetas, quæ

dilectiónis est auctrix, nos cum fidélibus suis conjúngere dignétur in cælis: Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Postea benedicit Scapulare dicens:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio*

Deus, cujus verbo sanctificántur ómnia, bene ✠ dictiónem tuam effúnde super hábitum istum (hábitus istos): et præsta; ut, qui eo (eis) secúndum legem et voluntátem tuam cum gratiárum actióne usus fúerit (usi fúerint), per invocatiónem sanctíssimi nóminis tui, córporis sanitátem et ánimæ tutélam, te auctóre, percípia(n)t. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergit aqua benedicta Scapulare, et singulis petentibus illud imponit, dicens:

Accipe, frater (soror), hunc hábitum benedíctum, precans sanctíssimam Vírginem, ut ejus méritis illum pérferas sine mácula, teque ab omni adversitáte deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. ℟. Amen.

20

BENEDICTIO ET IMPOSITIO SCAPULARIS SACRORUM CORDIUM JESU ET MARIÆ

Suscepturus Scapulare genuflectit; et Sacerdos, superpelliceo et stola alba indutus, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Clementíssime Deus, qui ad peccatórum salútem et miserórum perfúgium Cor Fílii tui Jesu Christi caritáte et misericórdia plenum et Cor beátæ Maríæ Vírginis eídem simíllimum esse voluísti; hoc Scapuláre in honórem et memóriam eorúndem sacrórum Córdium gestándum bene ✠ dícere dignéris, ut hic fámulus tuus indútus (hæc fámula tua indúta), méritis et intercessióne ipsíus Deíparæ Vírginis, secúndum Cor Jesu inveníri mereátur. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Postea Sacerdos Scapulare aspergat aqua benedicta, illudque imponat, dicens:

Accipe, frater (soror), Scapuláre sacrórum Córdium Jesu et Maríæ, ut sub ejus protectióne et custódia, utriúsque sacratíssimi Cordis virtútes recoléndo et imitándo, resurrectiónis glóriæ dignus (-a) efficiáris. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Si Scapulare pluribus imponatur, omnia plurali numero dicantur.

Deinde una vice cum adscripto dicat sive latino sive vernaculo idiomate sequentes preces jaculatorias:

Cor Jesu sacratíssimum, miserére nobis.
Cor Maríæ immaculátum, ora pro nobis.

21

BENEDICTIO ET IMPOSITIO SCAPULARIS B. M. V. DE MERCEDE

Propria Ord. B. M. V. de Mercede Red. Captivorum

Suscepturus Scapulare genuflectit; et Sacerdos, superpelliceo et stola albi coloris indutus, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui tégumen nostræ mortalitátis indúere dignátus es: obsecrámus imménsæ largitátis tuæ abundántiam; ut hunc hábitum, quem sancti Patres ad innocéntiæ et sanctitátis indícium ferre sanxérunt, ita bene ✠ dícere dignéris, ut, qui eo usus fúerit, te indúere mereátur: Qui vivis et regnas per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde aspergat habitum aqua benedicta, et eo postulantem induat, dicens:

Ego auctoritáte Dómini nostri Jesu Christi, et Apostolórum Petri et Pauli, et mihi commíssa, do tibi hábitum Religiónis beátæ Maríæ de Mercéde, propter devotiónem, quam geris ad sacratíssimam et immaculátam Matrem Dei Maríam, et Ordinem ejus sub nómine fundátum: cum quo in præsénti grátiam Spíritus Sancti adipísci váleas, et in futúro sǽculo glóriam ætérnam, quæ prǽmium est electórum. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Postea dicatur Hymnus Veni, Creátor Spíritus, etc., ut supra, pag. 506.

℣. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur.
℟. Et renovábis fáciem terræ.
℣. Salvum (-am) fac servum tuum (ancíllam tuam).
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris: et hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam) bene ✠ dícere dignéris, cui in tuo sancto nómine hábitum sanctæ Religiónis beátæ Maríæ de Mercéde impónimus, quem ex devotióne cupit portáre, dum vitam dúxerit in humánis; ut, te largiénte, et devótus (-a) in Ecclésia persístere, et vitam percípere mereátur ætérnam. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

22

BENEDICTIO EJUSDEM SCAPULARIS SINE IMPOSITIONE

Propria ejusdem Ordinis

Sacerdos, superpelliceo et stola albi coloris indutus, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui tégumen nostræ mortalitátis indúere dignátus es: obsecrámus imménsæ largitátis tuæ abundántiam; ut hoc genus vestimentórum, quod sancti Patres ad innocéntiæ et sanctitátis indícium ferre sanxérunt, ita bene ✠ dícere dignéris, ut, qui eo usus fúerit, te indúere mereátur: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Orémus. Oratio

Pater misericordiárum et Deus totíus consolatiónis, qui te máxime mirábilem et laudábilem præbes in gloriosíssima Vírgine María, unigéniti Fílii tui matre, qui nobis eam in misericórdiæ matrem donásti, captivorúmque redemptrícem effecísti, in ipsáque glorificári cómplaces: tuam súpplices exorámus cleméntiam; ut super hoc signum scapuláre seu vestiméntum, pro ipsíus sanctíssimæ Vírginis veneratióne adaptátum, et super quámlibet ipsíus partem, sacram tuam bene- ✠ dictiónem benígnus effúndas; et præstes, ut, qui eam devóte colúerit, potentíssimum redemptrícis supérnæ experiátur auxílium, tuámque misericórdiam piíssimam in præsénti et in futúro sǽculo. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Orémus. Oratio

Clementíssime Dómine Deus, qui beatíssimam Vírginem Maríam, Fílii tui felicíssimam matrem, býssino splendénti et cándido in ætérnum fulgére fecísti: bene ✠ dícere, quæsumus, velis album istud operiméntum, in ejúsdem Vírginis Matris, captivórum auxiliatrícis, honórem consecrátum; ut, qui venerétur devóte, a malis ómnibus sit liber, et supérno býssino in cælis vestíri mereátur. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

23

BENEDICTIO ET IMPOSITIO SCAPULARIS B. M. V. SUB TIT. SALUS INFIRMORUM

Propria Cler. Regul. infirmis Ministrantium

Suscepturus Scapulare genuflectit; et Sacerdos, superpelliceo ac stola albi coloris indutus, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Béne ✠ dic, Dómine, quæsumus, induméntum hoc: et præsta; ut, quicúmque illud in honórem Maríæ Deíparæ Salútis infirmórum súmpserint, mentis et córporis sanitáte gáudeant, et in hora éxitus sui ad vitam perducántur ætérnam. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

Deinde benedicuntur parvæ cruces rubri coloris, Scapularibus adnectendæ.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Béne ✠ dic, Dómine, cruces istas, ut sint remédium salutáre fidélibus: et præsta per invocatiónem sancti nóminis tui; ut, quicúmque eas portáverint, córporis sanitátem, et ánimæ tutélam accípiant. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui Crucis signum pretióso Fílii tui Sánguine consecrásti, per eándem sanctíssimam Crucem et mortem ipsíus Fílii tui Jesu Christi, mundum redímere voluísti, ac per ejúsdem venerábilis Crucis virtútem hóminum genus ab antíqui hostis tyránnide liberásti: te supplíciter exorámus, ut tua pietáte has cruces bene ✠ dícere dignéris, et cæléstem ejus virtútem et grátiam impertíri; ut, quicúmque eas super se gestáverit, cæléstis grátiæ plenitúdinem recípere, et Christum contra omnes diabólicas versútias defensórem habére mereátur: Qui tecum, et cum Spíritu Sancto vivit et regnat, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

Postea benedicitur corona Domini pro agonizantibus.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ.
℟. Et campi tui replebúntur ubertáte.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui in similitúdinem hóminum factus, et in mundo conversátus, tam multa pati pro hóminum salúte et in Cruce mortem subíre voluísti: dignáre, quǽsumus, hanc bene ✠ dícere et sancti ✠ ficáre corónam; ut, qui eam pie gestáverit, et devóte recitáverit, multíplici grátiæ et indulgéntiæ tuæ dono ditátus, ætérnam in cælo corónam obtinére mereátur: et fidéles étiam toto orbe terrárum in extrémis laborántes, misericórdia tua adjúti, de agóne

ad perpétuam tuæ claritátis glóriam pertíngere váleant. Per te, Jesu Christe, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

Deinde fidelis huic piæ Societati adscribitur, dicendo:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens et miséricors Deus, te humíliter deprecámur: ut, qui piæ huic Societáti nomen déderint, beatíssimam Vírginem Maríam infirmórum Salútem exorántes, et córporum medélam obtíneant, et ánimæ sanitátem. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genetrícis tuæ Sponsum elígere dignátus es, eíque moriénti una cum ipsa immaculáta Vírgine adstitísti: concéde; ut, eo intercedénte, in hora éxitus nostri sanctíssimum tuum et Maríæ nomen invocémus, atque ætérnam íngredi réquiem valeámus: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Deus, qui sanctum Camíllum singulári caritátis prærogatíva decorásti, ac novæ prolis ad infirmórum subsídium effecísti patrem: ejus méritis et intercessióne concéde; ut, qui ægrotándo labórant, ad ánimæ salútem profíciant sempitérnam. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Postea Scapulare porrigitur, cuilibet dicendo:

Accipe, frater (soror), hábitum hunc, singuláre signum piæ Societátis sub título sanctíssimæ Vírginis de Salúte, ac sanctórum Joseph et Camílli, ut ita indútus (-a), sub eórum patrocínio, perpétuo vivas. ℟. Amen.

Postremo corona porrigitur, cuilibet dicendo:

Accipe corónam Dómini nostri Jesu Christi, in memóriam passiónis ejus contéxtam: ut, cum eum ore laudáveris, omnes in agóne constitúti patiénter dolóres sustíneant, et ad vitam pervéniant sempitérnam. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Pax et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te (vos), et máneat semper. ℟. Amen.

24

BENEDICTIO ET IMPOSITIO SCAPULARIS*) B. M. V. DE BONO CONSILIO

Propria Ord. Eremitarum S. Augustini

(Approbata a S. R. C. die 21 Dec. 1893)

Suscepturus Scapulare genuflectit, ac Sacerdos superpelliceo et stola alba indutus dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui Magni Consílii Angelus, et Admirábilis Consiliárius homínibus per Incarnatiónem tuam adfuísti: hoc Scapuláre beátæ Maríæ Matris tuæ a Bono Consílio bene ✠ dícere dignéris, ut hæc insígnia gestántes per grátiam tuam recta

*) Scapulare istud conficiatur ex binis de more partibus laneis albi coloris simul conjunctis per duplicem chordulam seu vittam. Altera pars habeat superimpositam impressam, in serica vel simili materie, Imaginem B. Mariæ, quæ colitur in Sanctuario Genestani cum verbis inscriptis: MATER BONI CONSILII. Pars vero altera referat applicitum stemma pontificale, videlicet trinam coronam cum clavibus et verba inscripta latine seu vernacule: „Fili, acquiesce consiliis ejus". (Leo XIII.)

consília secúti bonis pérfrui mereántur ætérnis: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Postea aspergit Scapulare aqua benedicta, atque illud imponens dicit:

Accipe, frater (soror), hæc insígnia beátæ Maríæ Vírginis, Matris Boni Consílii; ut, ea inspiránte, quæ Deo plácita sunt, digne semper perfícias, et cum eléctis suis consociári mereáris. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tunc prosequitur:

℣. Ora pro nobis, Mater Boni Consílii.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio

Deus, qui Genetrícem diléct Fílii tui matrem nobis dedísti, ejúsque speciósam imáginem mira apparitióne clarificáre dignátus es: concéde, quǽsumus; ut ejúsdem mónitis júgiter inhæréntes, secúndum cor tuum vívere, et ad cæléstem pátriam felíciter perveníre valeámus. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

25

BENEDICTIO ET IMPOSITIO SCAPULARIS SANCTI JOSEPH SPONSI B. M. V.

Protectoris Ecclesiæ Universalis

Propria Ord. Min. S. Franc. Capuccin.

(Approbata a S. R. C. die 18 April. 1893)

Suscepturus Scapulare genuflectit; et Sacerdos, superpelliceo et stola alba indutus, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui custódiæ sancti Joseph, Sponsi immaculátæ Genetrícis tuæ Maríæ, commítti voluísti: hoc vestiménti genus ad Ecclésiæ tuæ

fidélium tutámen institútum bene ✠ dícere dignéris; ut hic fámulus tuus (hæc fámula tua) sub ejúsdem sancti Joseph protectióne pie et tute tibi servíre váleat: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Postea Sacerdos Scapulare aspergat aqua benedicta, illudque imponat dicens:

Accipe, frater (soror), Scapuláre sancti Joseph Sponsi beátæ Maríæ Vírginis, ut eo protectóre et custóde, contra diáboli nequítias defénsus (-a), ad vitam pervénias sempitérnam. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde, flexis genibus, trina vice, una cum adscripto, dicat vernaculo idiomate:

Sancte Joseph, Protéctor noster, ora pro nobis.

26

BENEDICTIO ET IMPOSITIO CINCTURÆ IN HONOREM B. M. V.

Propria Ord. Eremitarum S. Augustini

Sacerdos superpelliceo ac stola alba indutus, dicat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens et misericors Deus, qui peccatóribus, pietátis tuæ misericórdiam quæréntibus, véniam et misericórdiam tríbuis: orámus clementiam tuam; ut hanc corrígiam bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris, ut omnis persóna, quæ pro peccátis suis illa præcíncta fúerit, atque eam portáverit, gratam tibi continéntiam, mandatorúmque tuórum obœdiéntiam servet, et intercedéntibus beáta María semper Vírgine, ac sanctis Augustíno et Mónica, véniam peccatórum suórum obtíneat, et vitam consequátur ætérnam. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Precámur te, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: ut hanc corrígiam in signum puritátis bene ✠ dícas, ad restringéndos lumbos et renes, et voluntátem sub tua lege compriméndam; ut, quicúmque illam devotiónis stúdio semper portáverit, et misericórdiam tuam imploráverit, véniam, et indulgéntiam tuæ sanctíssimæ misericórdiæ consequátur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

Deinde benedicitur corona.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui discípulos tuos oráre docuísti: súscipe, quǽsumus, bene ✠ dicéndo oratiónes famulórum, famularúmque tuárum; ut illórum orátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Et corona aspergatur aqua benedicta.

Postea benedicitur persona.

Orémus. Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris: ut hic fámulus tuus (hæc fámula tua), cui in tuo sanctíssimo nómine hanc corrígiam impónimus, te largiénte semper devóte in sancta religióne persístat. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Mox Sacerdos ipsam aspergat aqua benedicta.

Postea, eam cingens corrigia, dicat:

Accipe corrígiam super lumbos tuos: ut sint lumbi tui præcíncti, in signum temperántiæ et castitátis. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti.
℟. Amen.

Deinde Sacerdos dicat:

Dóminus qui cœpit in te (vobis) opus bonum, et ipse perfíciat: et augméntum grátiæ et glóriæ, méritis beátæ Maríæ semper Vírginis, et sancti Augustíni, ejúsque devotíssimæ matris Mónicæ, tibi (vobis) concédat. ℟. Amen.

Et ego auctoritáte, qua fungor, indultóque Apostólico mihi commísso, te (vos) recípio atque accépto: et partícipem (partícipes) ómnium bonórum, quæ fiunt per totum Ordinem sancti Augustíni, constítuo.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te (vos), et máneat semper. ℟. Amen.

27

BENEDICTIO ET IMPOSITIO CHORDÆ IN HONOREM S. FRANCISCI ASSIS.

Propria Ord. Minorum Conventualium

Sacerdos indutus superpelliceo ac stola alba, dicat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Ora pro nobis, beáte Pater Francísce.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, qui, ut servum redímeres, Fílium tuum per manus impiórum ligári voluísti: béne ✠ dic, quǽsumus, funem istum, et præsta; ut fámulus tuus, qui (fámula tua, quæ) eo velut ligámine pænitentiáli sui córporis cingétur, vinculórum ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi memor exsístat, et in órdine, quem assúmpsit, perénniter persevéret, tuísque cum afféctu semper obséquiis se alligátum (-am) esse cognóscat. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui ómnibus peccatóribus, quæréntibus véniam et misericórdiam, quæsíta et optáta misericórditer tribuísti: orámus immén-

sam cleméntiam tuam; ut has chordas (hanc chordam) bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris; ut, quicúmque iis (ea) pro peccátis suis cincti fúerint (cinctus fúerit), et cleméntiam tuam imploráverint (implorávefrit), méritis et intercessióne beatíssimi servi tui Francísci, véniam et indulgéntiam suórum peccatórum, fructúmque tuæ sanctæ misericórdiæ consequántur (consequátur). Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Deinde aspergatur aqua benedicta; mox Sacerdos cingendo postulantem chorda, dicat:

Accipe chordam super lumbos tuos: ut sint lumbi tui præcíncti in signum castitátis. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

28

BENEDICTIO ET IMPOSITIO CINGULI LANEI IN HONOREM S. FRANCISCI DE PAULA

Propria Ordinis Minimorum

Sacerdos superpelliceo et stola albi coloris indutus, signans se signo crucis, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens, sempitérne et miséricors Deus, qui pietátis tuæ indulgéntiam peccatóribus, quæréntibus véniam et misericórdiam, tribuísti: orámus imménsam cleméntiam tuam, ut hoc cíngulum láneum (hæc cíngula lánea) bene ✠ dícere et sancti ✠ ficáre dignéris; ut, quicúmque pro peccátis suis cincti fúerint, et misericórdiam tuam imploráverint, intercedénte beáto Francísco, véniam et indulgéntiam tuæ sanctæ misericórdiæ consequántur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergit cingulum aqua benedicta; deinde illud porrigit, dicens:

Accipe cíngulum super lumbos tuos: ut sint lumbi tui præcíncti in signum castitátis et temperántiæ. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

29
BENEDICTIO CINGULORUM IN HONOREM S. THOMÆ AQUINATIS
ad servandam castitatem
Propria Ordinis Prædicatorum

Sacerdos, superpelliceo et stola albi coloris indutus, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, puritátis amátor et custos, obsecrámus imménsam cleméntiam tuam: ut, sicut ministério Angelórum sanctum Thomam Aquinátem cíngulo castitátis cíngere, et a labe córporis ac ánimæ præserváre fecísti: ita ad honórem et glóriam ejus bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris cíngula ista; ut, quicúmque ipsa circa renes reverénter portáverit ac tenúerit, ab omni immundítia mentis et córporis purificétur, atque in éxitu suo per manus sanctórum Angelórum tibi digne præsentári mereátur: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

30
BENEDICTIO ET IMPOSITIO SACRI NUMISMATIS B. M. V. IMMAC.
vulgo Médaille miraculeuse
Propria Congr. Missionis

(Approbata a S. R. C. die 19 April. 1895)

Sacerdos benedicturus sacrum Numisma immaculatæ Virginis Mariæ Conceptionis, superpelliceo et stola alba indutus, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens et miséricors Deus, qui per multíplices immaculátæ Maríæ Vírginis apparitiónes in terris mirabília júgiter pro animárum salúte operári dignátus es: super hoc numísmatis signum, tuam bene ✠ dictiónem benígnus infúnde; ut pie hoc recoléntes ac devóte gestántes et illíus patrocínium séntiant et tuam misericórdiam consequántur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Numisma aspergit aqua benedicta, et ipsum postea imponens dicit, si uni tantum imponatur:

Accipe sanctum Numísma, gesta fidéliter, et digna veneratióne proséquere: ut piíssima et immaculáta cælórum Dómina te prótegat atque deféndat; et pietátis suæ prodígia rénovans, quæ a Deo supplíciter postuláveris, tibi misericórditer ímpetret, ut vivens ac móriens in matérno ejus ampléxu felíciter requiéscas. Amen.

Si vero pluribus imponatur, dicit:

Accípite sanctum Numísma, gestáte fidéliter, et digna veneratióne prosequímini: ut piíssima et immaculáta cælórum Dómina vos prótegat atque deféndat; et pietátis suæ prodígia rénovans, quæ a Deo supplíciter postulavéritis, vobis misericórditer ímpetret, ut vivéntes ac moriéntes in matérno ejus ampléxu felíciter requiescátis. Amen.

Inde prosequitur:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster secreto usque ad
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Regína sine labe origináli concépta.
℟. Ora pro nobis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui beatíssimam Vírginem Maríam matrem tuam ab orígine immaculátam innúmeris miráculis claréscere voluísti: concéde; ut ejúsdem patrocínium semper implorántes, gáudia consequámur ætérna: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

31

BENEDICTIO NUMISMATUM S. BENEDICTI

Propria Ordinis S. Benedicti

Sacerdos benedicturus numismata sancti Benedicti, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Exorcízo vos, numísmata, per Deum ✠ Patrem omnipoténtem, qui fecit cælum et terram, mare et ómnia, quæ in eis sunt. Omnis virtus adversárii, omnis exércitus diáboli, et omnis incúrsus, omne phantásma sátanæ, eradicáre et effugáre ab his numismátibus: ut fiant ómnibus, qui eis usúri sunt, salus mentis et córporis: in nómine Pa ✠ tris omnipoténtis, et Jesu ✠ Christi Fílii ejus, Dómini nostri, et Spíritus ✠ Sancti Parácliti, et in caritáte ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.
℟. Amen.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Dóminus virtútem pópulo suo dabit.
℟. Dóminus benedícet pópulum suum in pace.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére nos.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus omnípotens, bonórum ómnium largítor, súpplices te rogámus, ut per intercessiónem sancti Benedícti, his sacris numismátibus, lítteris ac charactéribus a te designátis, tuam bene ✠ dictiónem infúndas: ut omnes, qui ea gestáverint ac bonis opéribus inténti fúerint, sanitátem mentis et córporis, et grátiam sanctificatiónis, atque indulgéntias (nobis) concéssas cónsequi mereántur; omnésque diáboli insídias et fraudes, per auxílium misericórdiæ tuæ, effúgere váleant, et in conspéctu tuo sancti et immaculáti appáreant. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui voluísti pro totíus mundi redemptióne de Vírgine nasci, circumcídi, a Judǽis reprobári, Judæ ósculo tradi, vínculis alligári, spinis coronári, clavis perforári, inter latrónes crucifígi, láncea vulnerári, et tandem in Cruce mori: per hanc tuam sanctíssimam passiónem humíliter exóro; ut omnes diabólicas insídias et fraudes expéllas ab eo, qui nomen sanctum tuum, his lítteris ac charactéribus a te designátis, devóte invocáverit, et eum ad salútis portum perdúcere dignéris: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super hæc numísmata, ac ea gestántes, et máneat semper. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos aspergit numismata aqua benedicta.

32

FORMULA BREVIOR BENEDICENDI NUMISMATA S. BENEDICTI

Propria ejusdem Ordinis

(Approbata a S. R. C. die 13 Dec. 1922)

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Exorcízo vos, numísmata, etc., ut supra, pag. 856, usque ad Kýrie, eléison exclusive.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus omnípotens, bonórum ómnium largítor, súpplices te rogámus, ut per intercessiónem sancti Benedícti his sacris numismátibus tuam bene ✠ dictiónem infúndas, ut omnes qui ea gestáverint ac bonis opéribus inténti fúerint, sanitátem mentis et córporis, et grátiam sanctificatiónis, atque indulgéntias (nobis) concéssas cónsequi mereántur, omnésque diáboli insídias et fraudes, per auxílium misericórdiæ tuæ, stúdeant devitáre et in conspéctu tuo sancti et immaculáti váleant apparére. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

33

BENEDICTIO CORONÆ DOMINI

Propria Ordinis Camaldulensium

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ.
℟. Et campi tui replebúntur ubertáte.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui in similitúdinem hóminum factus, trigínta et tribus annis es conversátus in mundo, et multa passus pro hóminum salúte, in Cruce demum mori voluísti: dignáre, quǽsumus, hanc (has) bene ✠ dícere et sancti ✠ ficáre corónam, quam (corónas, quas) beáto Michaéli Eremítæ Camaldulénsi ad vitam, passiónem et mortem tuam recoléndam institúere jussísti; ut, qui eam (eas) pie gestáverit (gestáverint) et devóte recitáverit (recitáverint), multíplici gratiárum et indulgentiárum consecutióne corónas in cælo ætérnas obtinére mereátur (mereántur). Per te, Jesu Christe, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergatur (vel aspergantur) aqua benedicta.

34

BENEDICTIO CORONARUM PRETIOSISSIMI SANGUINIS

Propria Congregationis Missionariorum pretiosissimi Sanguinis

Constat corona precatoria triginta tribus granulis, in septem distinctis partes, quarum quæque quinque habet granulos, septima parte excepta, quæ tantum tres numerat; ut ita honorentur septem Sanguinis Christi præcipuæ effusiones recitatione triginta trium Pater et septem Glória.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Redemísti nos, Dómine, in Sánguine tuo.
℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.
℣. Te ergo quǽsumus, tuis fámulis súbveni.
℟. Quos pretióso Sánguine redemísti.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens et misericors Deus, qui propter exímiam caritátem tuam, qua dilexísti nos, Fílium tuum unigénitum, Dóminum nostrum Jesum Christum, de cælis in terram descéndere, et de beatíssimæ Vírginis Maríæ Dóminæ nostræ útero sacratíssimo, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti, ut nos erípere de potestáte diáboli: obsecrámus imménsam cleméntiam tuam; ut has corónas in honórem, et laudem pretiósi Sánguinis ejúsdem Fílii tui ab Ecclésia tua fidéli dicátas bene✠dícas, et sancti✠fices, eísque tantam infúndas virtútem Spíritus ✠ Sancti, ut, quicúmque harum quámlibet secum portáverit, aut in domo sua reverénter tenúerit, ab omni hoste visíbili et invisíbili semper et ubíque in hoc sǽculo liberétur, et post éxitum suum, méritis ipsíus pretiosíssimi Sánguinis, ad ætérnam beatitúdinem felíciter pervéniat. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

35
BENEDICTIO CORONARUM SACRATISSIMI ROSARII B. M. V.

Propria Ordinis Prædicatorum

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens et miséricors Deus, qui propter exímiam caritátem tuam, qua dilexísti nos, Fílium tuum unigénitum, Dóminum nostrum Jesum Christum, de cælis in terram descéndere, et de beatíssimæ Vírginis Maríæ Dóminæ nostræ útero sacratíssimo, Angelo nuntiánte, carnem suscípere, crucémque ac mortem subíre, et tértia die glorióse a mórtuis resúrgere voluísti, ut nos erípere de potestáte diáboli: obsecrámus imménsam cleméntiam tuam; ut hæc signa

Rosárii, in honórem et laudem ejúsdem Genetrícis Fílii tui ab Ecclésia tua fidéli dicáta, bene ✠ dícas, et sanctí ✠ fices, eísque tantam infúndas virtútem Spíritus ✠ Sancti, ut, quicúmque horum quódlibet secum portáverit, atque in domo sua reverénter tenúerit, et in eis ad te, secúndum hujus sanctæ Societátis institúta, divína contemplándo mystéria devóte oráverit, salúbri et perseveránti devotióne abúndet, sitque consors et párticeps ómnium gratiárum, privilegiórum, et indulgentiárum, quæ eídem Societáti per sanctam Sedem Apostólicam concéssa fuérunt, ab omni hoste visíbili et invisíbili semper et ubíque in hoc sǽculo liberétur, et in éxitu suo ab ipsa beatíssima Vírgine María Dei Genetríce tibi plenus bonis opéribus præsentári mereátur. Per eúndem Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

36

FORMULA BREVIOR BENEDICENDI CORONAM SACRATISSIMI ROSARII B. M. V.

Propria ejusdem Ordinis

(Approbata a S. R. C. die 23 Nov. 1918)

Ad laudem et glóriam Deíparæ Vírginis Maríæ, in memóriam mysteriórum vitæ, mortis et resurrectiónis ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, bene ✠ dicátur et sancti ✠ ficétur hæc sacratíssimi Rosárii coróna: in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

37

BENEDICTIO ROSARUM SOCIETATIS SACRATISSIMI ROSARII

Propria ejusdem Ordinis

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, creátor et conservátor géneris humáni, dator grátiæ spirituális, et largítor ætérnæ salútis, benedictióne tua sancta béne ✠ dic has rosas, quas pro grátiis tibi exsolvéndis cum devotióne ac veneratióne beátæ sempérque Vírginis Maríæ, ejúsque Rosárii, hódie tibi præsentámus et pétimus benedíci: et infúnde eis per virtútem sanctæ Cru ✠ cis benedictiónem cæléstem, qui eas ad odóris suavitátem, et repelléndas infirmitátes humáno úsui tribuísti; talémque signáculo sanctæ Cru ✠ cis benedictiónem accípiant, ut, quibuscúmque in infirmitátibus appósitæ fúerint, seu qui eas in dómibus suis portáverint, ab infirmitáte sanéntur: discédant diáboli, contremíscant et fúgiant pávidi cum suis minístris de habitatiónibus illis, nec ámplius tibi serviéntes inquietáre præsúmant. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

38

BENEDICTIO CANDELARUM SOCIETATIS SACRATISSIMI ROSARII

Propria ejusdem Ordinis

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, lux vera, qui illúminas omnem hóminem veniéntem in hunc mundum: effúnde per intercessiónem beátæ Vírginis Maríæ matris tuæ, et per quíndecim ejus Rosárii mystéria, bene ✠ dictiónem tuam super hos céreos et candélas, et sanctí ✠ fica eas lúmine tuæ grátiæ; et concéde propítius, ut, sicut hæc luminária igne visíbili accénsa noctúrnas depéllunt ténebras, ita corda nostra, invisíbili igne ac Spíritus ✠ Sancti splendóre illustráta, ómnium vitiórum cæcitáte cáreant: ut puro mentis

óculo cérnere semper possímus, quæ tibi sunt plácita et nostræ salúti utília, quátenus post hujus sæculi caliginósa discrímina, ad lucem indeficiéntem perveníre mereámur: Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

39

BENEDICTIO CORONARUM S. BIRGITTÆ

Propria Ordinis Ssmi Salvatoris

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens et miséricors Deus, qui propter nímiam caritátem tuam, qua dilexísti nos, Fílium tuum, Dóminum nostrum Jesum Christum pro redemptióne nostra de cælis in terram descéndere, et de beatíssimæ Vírginis útero, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti, ut nos eríperes de potestáte diáboli: obsecrámus imménsam cleméntiam tuam, ut has corónas in honórem et laudem Genetrícis Fílii tui ab Ecclésia tua fidéli dicátas bene ✠ dícas, et sanctí- ✠ fices, eísque tantam infúndas virtútem Spíritus ✠ Sancti; ut, quicúmque eas portáverit, vel recitáverit, aut domi reverénter tenúerit, ab omni hoste et adversitáte semper et ubíque liberétur, indulgéntias lucrári possit juxta mandátum sanctæ Románæ Ecclésiæ, et in éxitu mortis suæ a beatíssima Vírgine tibi plenus méritis præsentári mereátur. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti descéndat super vos, et máneat semper. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

40

BENEDICTIO CORONÆ S. JOSEPH

Propria Ordinis Carmelitarum

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens et miséricors Deus, qui propter nímiam caritátem, qua dilexísti nos, Fílium tuum unigénitum, Dóminum nostrum Jesum Christum pro redemptióne nostra de cælis in terram descéndere, et de beatíssimæ Vírginis Maríæ útero, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti, ut nos de potestáte inimíci eríperes: obsecrámus cleméntiam tuam, ut hanc corónam in honórem, et laudem ejúsdem Genetrícis Fílii tui, ac perdilécti ejus Sponsi Joseph, conféctam, et dicátam, bene ✠ dícas, eíque tantam Sancti ✠ Spíritus virtútem infúndas; ut, quicúmque hanc secum portáverit, atque in domo sua reverénter tenúerit, ab omni hoste visíbili et invisíbili, semper et ubíque in hoc sǽculo liberétur, et in éxitu suo, a beatíssimis illis Sponsis, plenus bonis opéribus tibi præsentári mereátur. Per eúndem Dóminum ... in unitáte ejúsdem Spíritus. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

41

BENEDICTIO ANULI S. JOSEPH

Propria ejusdem Ordinis

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cujus verbo sanctificántur ómnia, quæ percípimus: effúnde, quǽsumus, bene ✠ dictiónem tuam super nos et super hunc ánulum; ut per inter-

cessiónem beátæ Maríæ semper Vírginis, ac ejus Sponsi Joseph, quæcúmque præséntis vitæ necéssitas póstulat, misericórditer cum gratiárum actióne assequámur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

42
BENEDICTIO INFIRMORUM CUM LIGNO SANCTISSIMÆ CRUCIS D. N. J. C. SEU SIGNUM S. MAURI ABBATIS

Propria Ordinis S. Benedicti

Antea rite exponatur Reliquia veræ Crucis Dominicæ, duabus saltem candelis accensis. Excitetur deinde in infirmo actus contritionis, et firma fiducia, ut adjutus meritis S. P. Benedicti et S. Mauri, ipsis intercedentibus, si Deo placeat, sanitatem obtineat. Recitentur tres Pater totidemque Ave, María et Glória in honorem sanctissimæ Trinitatis: tum Sacerdos, indutus superpelliceo et stola rubri coloris, manu dextera tenens elevatam Reliquiam sanctæ Crucis coram infirmo, dicit:

℣. Benedíctio et cláritas et sapiéntia et gratiárum áctio, honor, virtus et fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Pes meus stetit in dirécto.
℟. In ecclésiis benedícam te, Dómine.

Invocatio

Per sanctíssimum nomen Dómini invocátum, optátam tibi donet sanitátem illa fides, qua sanctus Maurus per sequéntia verba ægrótos sanávit, et in qua ego, licet indígnus peccátor, eásdem preces super te humíliter prófero:

In nómine sanctíssimæ et indivíduæ Trinitátis, adjútus méritis sanctíssimi Patris Benedícti, sta sanus (-a), o N., et incólumis super pedes tuos rectus (-a). In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Ant. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit, cujus livóre sanáti sumus.

℣. Qui propitiátur iniquitátibus hóminum.
℟. Ipse sanet infirmitátes tuas.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, ómnium cónditor creaturárum, qui ad restauratiónem humáni géneris únicum Fílium tuum, cooperánte Spíritu Sancto, ex María Vírgine incarnári constituísti, et per sacrosánctum ac gloriósum vivíficæ Crucis lignum vulnéribus et languóribus animárum nostrárum, nos rediméndo, subveníre dignátus es: ipse hunc fámulum tuum N. (hanc fámulam tuam N.) per vitális hujus signi virtútem ad prístinam redúcere dignéris sanitátem. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui magístro meo beáto Benedícto dedísti potestátem apud te impetráre, quod in nómine tuo péteret: tu per ipsíus intercessiónem cunctos ab hoc fámulo tuo (ab hac fámula tua) languóres repéllere dignáre; ut sanitáte percépta, gratiárum actiónem réferat nómini sancto tuo: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Signum

Per invocatiónem immaculátæ Dei Matris et semper Vírginis Maríæ, et per intercessiónem sanctórum Benedícti et Mauri, Poténtia ✠ Dei Patris, Sapiéntia ✠ Dei Fílii, Virtus ✠ Spíritus Sancti líberet te ab ista infirmitáte. Amen.

Sicut fúerit beneplácitum ejus, sic fiat, et fiat tibi, sicut petis et desíderas ad laudem et honórem sanctíssimæ Crucis Dómini nostri Jesu Christi.

Ultimo benedicit infirmo Reliquia S. Crucis, dicens:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

Et porrigit ad osculum.

Hoc signum, si opus sit, repetitur per tres vices, sive diversis diebus, sive eadem die, juxta necessitatem. Tres etiam Missæ votivæ, si lubet, nempe de Passione, de S. Mauro Abbate, et pro defunctis celebrandæ erunt: alioquin beatissimæ Virginis Mariæ Rosarium in tres partes distributum juxta præfatam intentionem infirmus, si potest, recitabit vel recitare faciet.

43

BENEDICTIO AQUÆ IN HONOREM B. M. V. ET S. TORELLI CONFESSORIS PRO INFIRMIS

(Breve 16 Decembris 1628)

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, qui miseratióne tua cæléstí homínibus nóxia súbtrahis, et benígna concédis, quique mota per Angelum tuum aqua languórem in probática piscína eripiéndo valetúdinem contulísti: infúnde in aqua ista tuæ bene ✠ dictiónis rorem; ut de ea suméntes, méritis et précibus beatíssimæ Maríæ Vírginis, ac sancti Torélli Confessóris, sanitátem consequántur infírmi, paritérque fecundátæ mulíeres a malis ingruéntibus salvæ, partúsque suos ad sacrosáncti Baptísmi grátiam felíciter perdúcant. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

44

BENEDICTIO AQUÆ CUM RELIQUIIS S. PETRI MART.

Propria Ordinis Prædicatorum

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, qui ad salútem humáni géneris máxima quæque sacraménta in aquárum substántia condidísti, adésto propítius invocatiónibus nostris, et eleménto huic aquæ, quod beáti Petri Mártyris tui virtúte consignámus, virtútem tuæ bene ✠ dictiónis infúnde: ut per intervéntum ejúsdem Mártyris tui, sit fidélibus tuis in remédium salutáre, dæmones ab eis ejíciens, morbos ac infirmitátes córporis et ánimæ repéllens, et præsta; ut, quicúmque eam súmpserint, vel ea aspérsi fúerint, ab omni adversitáte ánimæ et córporis liberéntur, et utriúsque hóminis recípiant sanitátem. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Imménsam cleméntiam tuam, omnípotens ætérne Deus, humíliter implorámus: ut hos fidéles tuos, ad relíquias beáti Petri Mártyris devóte accedéntes, et ejus suffrágia postulántes, tua ineffábili virtúte bene- ✠ dícere dignéris; ut per intervéntum ejúsdem Mártyris tui, ab omni ægritúdine mentis et córporis liberáti, tuáque hic et ubíque misericórdia custodíti, et grátia salváti, post hujus quoque viæ ac vitæ cursum, ad ætérna mereántur gáudia perveníre. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

45

BENEDICTIO PALMARUM VEL ALIORUM RAMORUM IN FESTO S. PETRI MARTYRIS

Propria ejusdem Ordinis

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, béne ✠ dic hos árborum ramos supplicatiónibus nostris: et infúnde eis, Dómine, per virtútem sanctæ Cru ✠ cis et

per intercessiónem beáti Petri Mártyris, benedictiónem cæléstem, qui triumphatúrus de hoste géneris humáni per manus puerórum palmas et árborum ramos in honórem tuum adhibére voluísti, talémque benedictiónem signáculo sanctæ Cru ✠ cis accípiant: ut, in quibuscúmque locis áliquid ex eis pósitum fúerit, discédant príncipes tenebrárum et contremíscant et fúgiant pávidi cum ómnibus minístris suis de locis vel habitatiónibus illis. Non ibi nóceant fúlmina et tempestátes, non fructus terræ consúmat aut depérdat ulla intempéries eleménti, nihílque inquiétet aut moléstet serviéntes tibi omnipoténti Deo: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

46

BENEDICTIO AQUÆ IN HONOREM S. VINCENTII FERRERII PRO INFIRMIS

Propria ejusdem Ordinis

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc, et usque in sǽculum.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Majestátem tuam, Dómine, súpplices exorámus, ut, qui in desérto erémi petram benedixísti, ut bis a virga Móysi percússa, aquæ ex ea largíssime egrederéntur, et géminam illam percussiónem sacraméntum Passiónis, et duo ligna Crucis significáre voluísti; tua quoque benignitáte et cleméntia per ejúsdem sanctæ Crucis mystérium, aquam istam larga bene ✠ dictióne sanctífices, ut omnis infírmus, qui de ea bíberit, vel ex ea aspérsus fúerit, séntiat statim salutárem tuæ

benedictiónis efféctum. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Benedíco hanc aquam in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, qui hoc ad usum humánum gratum creávit eleméntum, ut sit sórdium lavácrum córporis et ánimæ, mira omnipoténtia elevátum; potum sitiéntibus tríbuat, refrigérium sit æstuántibus, via et sémita navigántibus; et qui in aqua et per aquam in mundi univérsi submersióne sacraméntum novæ legis præsignávit, cum octo ánimas salvávit in arca super eam ambulánte, apértis cataráctis cæli plúere fecit eam quadragínta diébus et quadragínta nóctibus super terram, hanc aquam bene ✠ dícat, et sanctí ✠ ficet, ut ad sui sancti nóminis et sancti Vincéntii invocatiónem ægrótum sanet, consólidet infírmum, dejéctum érigat, immúndum puríficet ac peténti ab eo salútem poténter restítuat. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Sacerdos tangens vas aquæ Reliquia vel Imagine S. Vincentii, dicat:

Orémus. Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, et eleménto huic aquæ méritis sancti Vincéntii, cujus Relíquia (vel Imágine) tángitur, virtútem tuæ iterátæ benedictiónis infúnde, ut bibénti fiat potus ad salútem.
℟. Amen.

In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti.
℟. Amen.

Crux præsignata fieri debet cum Reliquia vel Imagine. Deinde Sacerdos dicat:

Ant. Adsit nobis propítius in hujus vitæ véspere, ad Christum nos Vincéntius tuto ferens itínere.

℣. Ora pro nobis, beáte Vincénti.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio

Deus, qui géntium multitúdinem, mira beáti Vincéntii Confessóris tui prædicatióne, ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti: præsta, quǽsumus; ut, quem

ventúrum júdicem nuntiávit in terris, præmiatórem habére mereámur in cælis. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

47

BENEDICTIO AQUÆ IN HONOREM S. RAYMUNDI NONNATI PRO INFIRMIS

Propria Ordinis B. M. V. de Mercede

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, fidélium ómnium fortitúdo et salus, qui socrum beáti Petri Apóstoli tui fébribus magnis deténtam, piæ rogatiónis intúitu perfécte sanásti: sancti ✠ ficáre, et bene ✠ dícere dignéris creatúram hanc aquæ in tuo sanctíssimo nómine, et Confessóris tui Raymúndi, quem, spreto sæculo, ad almæ Genetrícis Vírginis Maríæ religiónem vocáre dignátus es, concéde, quæsumus, ejus gloriósis méritis, et intercessióne; ut, quicúmque fébrium vexatióne graVántur, per hujus lotiónem, aspersiónem vel potiónem aquæ, a cunctis ánimæ et córporis infirmitátibus liberéntur, atque Ecclésiæ tuæ incólumes repræsentári mereántur, gratiárum tibi actiónes in ea júgiter referéntes: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Béne ✠ dic, Dómine, méritis beáti Raymúndi creatúram hanc aquæ, qui glorióso tuo córpore benedixísti aquas Jordánis: et præsta; ut omnes gustántes ex ea, vel eam attingéntes, tam córporis, quam ánimæ recípiant sanitátem: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Ant. O Raymúnde, norma mundítiæ, puritátis, et continéntiæ! Ora Matrem misericórdiæ, ut in hac valle misériæ nos deféndat a pravo scélere, atque exúti a mortáli córpore perfruámur ætérna réquie.

Orémus. Oratio

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus, ut per virtútem benedictiónis hujus aquæ, et per mérita passiónis Dómini nostri Jesu Christi, per intercessiónem beátæ Maríæ Vírginis, et beáti Raymúndi, et ómnium Sanctórum, omnes fidéles, qui pie et devóte aquam istam gustáverint, vel attígerint, ánimæ et córporis sanitátem váleant recípere, et in tuo sancto servítio permanére. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre unitátem: quǽsumus; ut ejúsdem fídei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Deus, qui in liberándis fidélibus tuis ab impiórum captivitáte beátum Raymúndum Confessórem tuum mirábilem effecísti: ejus nobis intercessióne concéde; ut a peccatórum vínculis absolúti, quæ tibi sunt plácita, líberis méntibus exsequámur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super has aquas, et máneat semper. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

48

BENEDICTIO CANDELARUM IN HONOREM S. RAYMUNDI NONNATI

quæ præsertim pro felici partu accendi solent

Propria ejusdem Ordinis

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, ætérnæ vitæ lumen, qui candelárum usus ad repelléndas ténebras tribuísti: béne ✠ dic candélas istas méritis beáti Raymúndi Confessóris supplicatiónibus nostris inclinátus, et infúnde eis per virtútem sanctæ Crucis tuam bene ✠ dictiónem cæléstem talémque benedictiónem signáculo sanctæ Cru ✠ cis accípiant; ut, quibuscúmque locis accénsæ, sive pósitæ fúerint, discédant príncipes tenebrárum, et contremíscant, et fúgiant pávidi cum ómnibus minístris suis ab habitatiónibus illis, nec præsúmant ámplius inquietáre, nec molestáre serviéntes tibi omnipoténti Deo: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Dicto Orémus, adduntur tres Orationes, Omnípotens, Concéde, Deus, qui in liberándis, ut in præcedenti benedictione aquæ, pag. 572. Deinde dicitur:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super has candélas, et máneat semper. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

49

BENEDICTIO OLEI IN HONOREM S. SERAPIONIS MART.

Propria ejusdem Ordinis

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, totíus humáni géneris phármacum et levámen: sancti ✠ ficáre dignéris ólei creatúram hanc, quam bene ✠ dícimus in nómine tuo, strenuíque tui athlétæ Serapiónis almi; ut ulcéribus, fractúris atque omnígeni dolóris gravámine decumbéntes, hoc sancto óleo perúncti, ejus qui in cruciátu tot fuit truces perpéssus dolóres, interveniéntibus précibus et juvámine, temporálem séntiant opem, et salútem adipiscántur ætérnam. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ant. Serápion, athléta nóbilis, Mariánæ milítiæ sígnifer, Vírgini matri diléctus, passióne præclárus, intercéde pro nobis ad Dóminum, qui in tot dolórum strépitu, virtútem tibi cóntulit et constántiam.

Orémus. Oratio

Corda nostra tui amóris igne, Jesu Redémptor, inflámma: ut, sicut beátus Serápion pro fidélibus rediméndis actus in crucem te secútus occúbuit; ita pia ejus intercessióne nullis frangámur advérsis, et tuæ Crucis semper inhæreámus ampléxibus: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Miserátor et miséricors Dómine, béne ✠ dic egrégiis méritis acerbíssimæ passiónis neotérici legis grátiæ Machabǽi, sancti Serapiónis Mártyris tui, et per virtútem tuæ bene ✠ dictiónis sanctífica óleum istud: et præsta; ut, quicúmque quovis dolóris génere vexéntur, et in honórem Mártyris tui devóte sint perúncti, te adjuvánte, córporis nanciscántur solámen, ac mentis medélam, te opitulánte, recípiant, ut tandem réddita sibi sanitáte gratiárum tibi in Ecclésia réferant actiónes. Per Christum, Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super hoc óleum, et máneat semper. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

50

BENEDICTIO AQUÆ IN HONOREM S. ALBERTI CONF.

Propria Ord. Carmelit. Excalc.

Sacerdos indutus superpelliceo et stola, vel saltem stola, ministro cum accensa candela comitante, accedens ad locum, ubi Reliquiæ sancti Alberti sunt repositæ, extrahit illas reverenter, et, aqua benedicenda in vase decenti præparata, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, fidélium ómnium fortitúdo et salus, qui socrum beáti Petri Apóstoli tui fébribus magnis deténtam perfécte sanásti, sancti ✠ ficáre et bene ✠ dícere dignéris creatúram hanc aquæ: ut, intercedénte beáto Albérto Confessóre tuo, quem, spreto sæculo, ad almæ Genetrícis tuæ Vírginis Maríæ religiónem vocáre dignátus es, quicúmque fébrium vexatióne graivántur, per hujus aquæ húmilem sumptiónem a cunctis ánimæ et córporis languóribus liberéntur, atque Ecclésiæ tuæ incólumes repræsentári mereántur, gratiárum tibi actiónes in ea júgiter referéntes: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Deinde accipiens reverenter Reliquias, immergit eas in aquam in modum crucis, simul dicens:

Béne ✠ dic, Dómine, méritis sancti Albérti creatúram hanc aquæ, qui glorióso tuo córpore benedixísti aquas Jordánis: et præsta; ut omnes gustántes ex ea tam córporis quam ánimæ recípiant sanitátem: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde dicitur:

Ant. O Albérte, norma mundítiæ, puritátis et continéntiæ, ora Matrem misericórdiæ, ut in hac valle misériæ nos deféndat ab omni labe, et, exúto mortáli córpore, perfruámur ætérna réquie.

℣. Ora pro nobis, beáte Albérte.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio

Concéde, quǽsumus, omnípotens et miséricors Deus: ut, intercedénte beáto Albérto Confessóre tuo, omnes fidéles, qui pie et devóte aquam istam gustáverint, ánimæ et córporis sanitátem recípere et in tuo sancto servítio permanére váleant. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

51
BENEDICTIO AQUÆ IN HONOREM S. IGNATII CONF.

Propria Societatis Jesu

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc, et usque in sǽculum.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui benedictiónis tuæ grátiam ægris infundéndo corpóribus, factúram tuam multíplici pietáte custódis, ad invocatiónem nóminis tui benígnus assíste, ut intercedénte beáto Ignátio Confessóre tuo, fámulos tuos ab ægritúdine liberátos et sanitáte donátos, déxtera tua érigas, virtúte confírmes, potestáte tueáris atque Ecclésiæ tuæ sanctæ cum omni prosperitáte restítuas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Immergitur in aquam numisma seu Reliquiarium sancti Ignatii, et immersum tenetur usque ad finem sequentis Orationis.

Bene ✠ dic, Dómine, hanc aquam, ut sit remédium salutáre géneri humáno, et per intercessiónem beáti

Ignátii, cujus numísma (vel relíquiæ) in eam immérgitur (immergúntur), præsta; ut, quicúmque ex ea súmpserint, córporis sanitátem et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Educitur ex aqua numisma seu Reliquiarium.

Orémus. Oratio

Deus, qui ad majórem tui nóminis glóriam propagándam, novo per beátum Ignátium subsídio militántem Ecclésiam roborásti: concéde; ut ejus auxílio et imitatióne certántes in terris, coronári cum ipso mereámur in cælis. Per Dóminum. ℟. Amen.

52

BENEDICTIO AQUÆ IN HONOREM S. VINCENTII A PAULO PRO INFIRMIS

Propria Congr. Missionis

(Approbata a S. R. C. die 16 Martii 1882)

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui benedictiónis tuæ grátiam ægris infundéndo corpóribus, factúram tuam multíplici pietáte custódis, ad invocatiónem sanctíssimi nóminis tui benígnus assíste; ut, intercedénte beáto Vincéntio Confessóre tuo, fámulos tuos ab ægritúdine liberátos et sanitáte donátos, déxtera tua érigas, virtúte confírmes, potestáte tueáris, atque Ecclésiæ tuæ sanctæ cum omni prosperitáte restítuas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Immergitur in aquam Reliquiarium vel numisma S. Vincentii a Paulo, et immersum tenetur usque ad finem sequentis Orationis:

Béne ✠ dic, Dómine, hanc aquam, ut sit remédium salutáre géneri humáno, et per intercessiónem beáti Vincéntii Confessóris tui, cujus relíquiæ (vel numísma) in eam immergúntur (immérgitur), præsta; ut, quicúmque ex ea súmpserint, córporis sanitátem, et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Educitur ex aqua Reliquiarium vel numisma.

Ant. Páuperes Sion saturábo pánibus, sacerdótes ejus índuam salutári, et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

℣. Parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.
℟. Dóminus dabit verbum evangelizántibus virtúte multa.

Orémus. Oratio

Deus, qui ad salútem páuperum et cleri disciplínam novam in Ecclésia tua per beátum Vincéntium famíliam congregásti: da, quǽsumus; ut eódem nos quoque spíritu fervéntes, et amémus quod amávit, et quod dócuit operémur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIONES APPROBATÆ PRO ALIQUIBUS LOCIS

a Sacerdotibus Apostolicum indultum habentibus adhibendæ

1

BENEDICTIO ET IMPOSITIO SCAPULARIS

SANCTI MICHAELIS ARCHANGELI

pro archisodalicio sub hoc titulo in perinsigni ecclesia Sancti Angeli in Foro Piscium Romæ erecto, et pro aliis hujusmodi sodalitatibus extra Urbem eidem rite aggregatis

Notandum quod benedictio et impositio Scapularis fieri debet a Sacerdote, qui præest Consilio directivo, aut ab alio Sacerdote ab eo legitime delegato.

Suscepturus Scapulare genuflectit; et Sacerdos, superpelliceo ac stola alba indutus, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui Ecclésiam tuam contra diabólicas nequítias per sanctum Michaélem Archángelum deféndere dignáris: te súpplices exorámus; ut hoc signum ad excitándam et fo-

véndam inter fidéles tuos in tantum Patrónum devotiónem institútum, bene ✠ dícas et sanctí ✠ fices; et iis, qui illud gestáverint, ejúsdem sancti Archángeli auxílio roborátis, inimícos ánimæ et córporis in vita et in morte superáre concédas. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergit Scapulare aqua benedicta, ac deinde illud imponit, dicens:

Accipe, frater (soror), scapuláre sancti Michaélis Archángeli, ut, eo júgiter interveniénte, vitam sanctam dúcere váleas. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Preces nostras, quǽsumus, Dómine, benígnus exáudi et hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam) speciáli patrocínio sancti Michaélis Archángeli commíssum (-am) bene ✠ dícere dignéris; ut, per ejus intercessiónem, quámlibet offénsam tuam evitándo et impediéndo, in tuo famulátu própriam aliorúmque sanctificatiónem cónsequi mereátur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

2

BENEDICTIO ET IMPOSITIO SCAPULARIS S. JOSEPH SPONSI B. M. V.

pro sodalitate sub ejus titulo canonice erecta in ecclesia sancti Nicolai civitatis Veronensis

(Approbata a S. R. C. die 23 Aug. 1883)

Suscepturus Scapulare genuflectit; et Sacerdos, superpelliceo et stola alba indutus, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui fidéles tuos índuis vestiméntis salútis, et induménto justítiæ circúmdas: dignáre, quǽsumus, bene ✠ dícere et sancti- ✠

ficáre hoc genus vestimentórum suméndum in honórem et sub protectióne sancti Joseph, tuæ immaculátæ et semper Vírginis Genetrícis castíssimi Sponsi et Ecclésiæ Patróni: et præsta, per invocatiónem sancti tui nóminis; ut, qui hoc vestiménto indúti fúerint, ejúsdem beatíssimi Patróni auxílio suffúlti, vestem nuptiálem caritátis semper hábeant, atque ab ingruéntibus malis præserváti, córporis sanitátem et ánimæ tutélam percípiant: Qui vivis et regnas cum Deo Patre et Spíritu Sancto in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde aspergat Scapulare aqua benedicta, et illud imponat novo sodali.

3

BENEDICTIO CINGULI IN HONOREM S. PHILUMENÆ VIRG. ET MART.

pro sodalitate sub ejus titulo Parisiis canonice erecta

(Approbata a S. R. C. die 20 Dec. 1883)

Sacerdos, superpelliceo et stola rubea indutus, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, béne ✠ dic, quǽsumus, hoc cíngulum, et præsta: ut, qui (quæ) illud gestáverit, sanctæ Philuménæ Vírginis et Mártyris protectióne munítus (-a), ab ómnibus perículis defféndi, atque ánimæ et córporis sanitátem percípere mereátur: Qui vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

4
BENEDICTIO AQUÆ IN FESTO SS. LANCEÆ ET CLAVORUM DOMINI

Approbata a S. R. C. pro Archidiœcesi Coloniensi

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui pro salúte mundi passus es de corde tuo aquam et sánguinem per lánceam mílitis emanáre: concéde propítius; ut præsens aqua hujus sacræ Lánceæ tactu bene ✠ dicátur ac sancti ✠ ficétur, ut sit ómnibus suméntibus salus ánimæ et córporis, et ubicúmque fúerit aspérsa, per sanctíssimæ passiónis tuæ invocatiónem omnis infestátio immúndi spíritus abigátur infirmitásque procul pellátur, sánitas mentis ac córporis tribuátur per te, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas Deus per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Imponitur Reliquia S. Lanceæ in aquam dicendo:

In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Interim cum Reliquia S. Lanceæ efformatur crux per aquam.

5
BENEDICTIO PERSONÆ IN HONOREM ET CUM INVOCATIONE B. M. V. SUB TITULO AUXILIUM CHRISTIANORUM

Approbata a S. R. C. pro Archidiœcesi Taurinensi

Sacerdos superpelliceo ac stola alba indutus dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Ave, María, etc.

Ant. Sub tuum præsídium confúgimus, sancta Dei Génetrix: nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus nostris, sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta.

℣. María, Auxílium Christianórum.
℟. Ora pro nobis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui gloriósæ Vírginis Matris Maríæ corpus et ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu Sancto cooperánte, præparásti: da, ut, cujus commemoratióne lætámur, ejus pia intercessióne ab instántibus malis et a morte perpétua liberémur. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et personam benedicendam aspergat aqua benedicta.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te (vos), et máneat semper. ℟. Amen.

6

BENEDICTIO AQUÆ IN HONOREM S. WILLIBRORDI EP.

Approbata a S. R. C. pro Archidiœcesi Coloniensi

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Exorcismus aquæ

Exorcízo te, creatúra aquæ, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, ut fíeri váleas remédium salútis ánimæ et córporis per eum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Béne ✠ dic, Dómine, hanc aquam advérsus humáni géneris inimícum et super eam Spíritum Sanctum tuum mitte, ut armáta cælésti virtúte gravíssimum persequátur inimícum vel morbum et cunctis suméntibus profíciat ad salútem. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Béne ✠ dic, Dómine omnípotens, has aquas, quas ad usum géneris humáni, ad abluéndum ómnium peccatórum crímina præstitísti, ut invocáto super eas nómine sancto tuo, ubicúmque aspérsæ fúerint vel potátæ, salutáris tui munus inviolábile per has aquas tribuátur, et omne, quod sórdidum est, effugétur, et tuæ pietátis benefício in ómnibus præstétur sánitas córporis et ánimæ per eum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos et sǽculum per ignem.
℟. Amen.

Orémus. Oratio

Béne ✠ dic, Dómine sancte Pater, hanc creatúram aquæ, ut sit remédium humáno géneri ad ómnia mala córporis et ánimæ tolléndа et ómnia nóxia inimíci expelléndа, et præsta in ea per invocatiónem sanctíssimi nóminis tui tutélam mentis et córporis. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Deus, qui in diversárum natiónum pópulis præcláros veræ fídei constituísti propagatóres: concéde, quǽsumus; ut omnes, qui ad sanctíssimi Doctóris nostri Willibrórdi patrocínia confúgiunt, præséntis incolumitátis prosperitatísque gáudium et futúræ beatitúdinis glóriam consequántur. Per Dóminum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super hanc aquam, et máneat semper. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

7

BENEDICTIO AQUÆ, SALIS ET PANIS IN HONOREM S. HUBERTI EP.

contra morsum rabidi canis

Approbata a S. R. C. pro Archidiœcesi Coloniensi

Hæc benedictio fieri solet tam pro hominibus quam pro jumentis in Sacello S. Huberti coram Reliquiis ejusdem S. Episcopi.

Petentes benedictionem conferunt *„panem et aquam"*, et Sacerdos, superpelliceo ac stola alba indutus, hæc benedicit coram expositis Reliquiis, ut infra sequitur: dein benedicuntur et ipsi petentes, prout etiam inferius sequitur. Tum insinuatur, ut de pane et aqua benedicta sumant per novem dies, ter in die, scilicet mane jejuni, ante prandium et ante cenam; deinde orent singulis his diebus dicendo *„semel Credo et novies Pater et Ave"*, et his novem diebus suscipiant interea Ss. Sacramenta Pænitentiæ et Eucharistiæ, et singulis annis festum S. Huberti venerentur ut præceptum, offerant ad altare, osculentur sacras Reliquias, et sic abeant in pace.

Exorcismus aquæ

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Exorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, et in nómine Jesu ✠ Christi Fílii ejus, et in nómine Spíritus ✠ Sancti, ut omne virus rabiéi et omnis spíritus immúndus et incúrsio sátanæ superétur et expellátur, et ut fias aqua exorcizáta ad expelléndam et effugándam rábiem et venénum ejus, et omnem morbum tam hóminum quam pécorum et invídiam malórum spiríttuum atque omne phantásma inimíci, et ut ipsum virus rabiéi et stabíliter ipsum inimícum eradicáre váleas, per virtútem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

Exorcismus salis

Exorcízo te, creatúra salis, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum totíus creatúræ, ut efficiáris sal exorcizátum ad evacuándam et expelléndam rábiem et omne virus ejus, inimicúmque et omnem virtútem ejus atque étiam omnem morbum tam hóminum quam pécorum, quæ necessitátibus humánis dignátus es donáre, ut possint salva ad usus necessários profícere, et hómines salváti mente et córpore cóngruam tibi exhíbeant servitútem per virtútem Dómini nostri Jesu Christi, per quem creáta sunt ómnia et perficiúntur univérsa: Qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

Benedictio panis

Orémus. Oratio

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, bene ✠ dícere dignéris hunc panem tua sancta spirituáli benedictióne, ut sit ómnibus suméntibus salus mentis et córporis, atque contra omnes morbos et univérsas inimicórum insídias tutámen. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, panem vivum, qui de cælo descéndit, et dat vitam et salútem mundo: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Aspergatur aqua benedicta: deinde fiat commixtio salis et aquæ per modum crucis, dicendo:

Hæc commíxtio salis et aquæ páriter fiat in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, ut prosit tam homínibus quam animálibus ad sanitátem.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit, Dóminus super aquas multas; hómines et juménta salvábis, Dómine, quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus: áperis tu manum tuam, et imples omne ánimal benedictióne.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus invisíbilis et insuperábilis impérii Rex, imménsam pietátem et misericórdiam tuam per sanctum et treméndum nomen Fílii tui súpplices deprecámur, ut super has creatúras panis et aquæ bene ✠ dictiónem tuam per poténtiam invisíbilis operatiónis infúndas, et hómines páriter et juménta, quæ in usum et cómmodum hóminum cóndere dignátus es, cum ex eísdem accéperint vel gustáverint, hæc bene ✠ díctio et sancti ✠ ficátio salvet, et a rábie et ab omni noxa et incúrsu malígno, te protegénte, custódiat. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Præsta, Dómine, bene ✠ dictiónem copiósam super has creatúras panis et aquæ, ut fiant salúbre remédium tum homínibus tum béstiis advérsus rábiem

omnésque malígni hostis insídias, et læsis ad recuperatiónem sanitátis, íntegris vero sanísque ad conservatiónem poténter et efficáciter profíciant. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Dómine Deus, Pater omnípotens, per quem disponúntur ómnia, quæ ad usum vitæ possidémus, béne ✠ dic étiam has creatúras panis et aquæ ad effugándum inimícum arcendámque rábiem ab homínibus vel juméntis, et per virtútem gloriosíssimi nóminis Jesu Christi Fílii tui, quod cunctis malígnis spirítibus est treméndum atque terríbile, hujus panis et aquæ usum ómnibus suméntibus salúbrem fac esse medicínam. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Deus, qui labóribus hóminum étiam ex mutis animálibus solácia præbuísti: súpplices te rogámus; ut, sine quibus non álitur humána condício, nostris fácias úsibus non períre. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui beáti et gloriósi Confessóris Hubérti Pontíficis et Patróni nostri méritis divérsos sæpe languóres morbósque depulísti: concéde propítius; ut cuncti, qui ejus implórant auxílium, ab infestatióne dæmonum, a subitánea et improvísa morte, a rábie et ab omni malo ac perículo ánimæ et córporis júgiter liberéntur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Avérte, quǽsumus, Dómine, a fidélibus tuis cunctos miserátus erróres, et sæviéntis morbi (rabiéi) qui grassátur in animália, depélle perníciem, ut, quos suo mérito flagéllas dévios, fóveas tua miseratióne compúnctos. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde benedictio super hominem pronuntiatur. (Si plures sint, omnia dicuntur numero plurali). Sacerdos versus hominem genuflexum dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Salvum (-am) fac servum tuum (ancíllam tuam).
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Mitte ei auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eum (eam).
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, infirmitátis humánæ præsídium, auxílii tui super hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam) osténde virtútem, ut, ope misericórdiæ tuæ adjútus (-a), Ecclésiæ tuæ sanus (-a) et a rábie incólumis repræsentári mereátur. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.
℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Orémus. Oratio

Deus, qui ánimæ sancti Hubérti Confessóris tui atque Pontíficis perénnem glóriam contulísti: concéde propítius; ut cuncti, qui ipsíus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Mox imponatur stola capiti ipsius hominis; si sint plures, binis et binis imponatur.

Per intercessiónem sancti Hubérti Pontíficis et Patróni nostri líberet te (vos) Deus a rábie et ab omni malo córporis et ánimæ, et perdúcat te (vos) in vitam ætérnam. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Formula inscribendi in album confraternitatis S. Huberti Patroni

si quis velit inscribi, quod tamen necesse non est.

Ante inscriptionem Sacerdos stola indutus dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Orémus. Oratio

Actiónes nostras, quǽsumus, Dómine, aspirándo præveni et adjuvándo proséquere, ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Post inscriptionem Sacerdos dicit:

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui beáti et gloriósi Confessóris Hubérti Pontíficis et Patróni nostri méritis divérsos sæpe languóres morbósque depulísti: concéde propítius; ut cuncti, qui ejus implórant auxílium, ab infestatióne dæmonum, a subitánea et improvísa morte, a rábie et ab omni malo ac perículo ánimæ et córporis júgiter liberéntur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

O radiósa lampas supra candelábrum pósita, o méritis præcípuis ínclite Hubérte! per tua suffrágia, languéntium suscípiens vota, confer cunctis tibi devótis vitæ subsídia, et per tua mérita evádere váleant insánias, morbos et cuncta perícula ánimæ et córporis.
℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te (vos), et máneat semper. ℟. Amen.

8

BENEDICTIO PANIS ET AQUÆ IN HONOREM S. MACHUTI EP.

Approbata a S. R. C. pro Diœcesi Buscoducensi

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc et usque in sǽculum.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui solo verbo ómnia creásti, et per Fílium tuum hóminem pérditum redemísti, ac Spíritum Sanctum tuum fidélium córdibus infudísti, sanctǽque Trinitátis fidem per Apóstolos tuos eorúmque successóres in toto mundo prædicáre fecísti, pro cujus fídei propagatióne gloriósus Conféssor tuus Machútus plúrimos sustínuit labóres, quos tibi gratos fuísse multis miráculis declaráre dignátus es; fámulos tuos ad ejus patrocínia fugiéntes cleménter exáudi, et hanc creatúram panis et aquæ cæléssti bene ✠ dictióne sanctífica, tuámque virtútem désuper infúnde: et præsta; ut, qui fide íntegra illis usi fúerint, ab omni illusióne diabólica et univérsis malis, languóribus et infirmitátibus, ejus intercessióne liberéntur, et in sanctis tuis, per quos mirabília operáris, majestátem tuam colláudent, et in Ecclésia tua gratiárum tibi réferant actiónes. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti descéndat super hanc substántiam panis et aquæ, ut ad effugándos dǽmones, morbósque pelléndos, divínæ grátiæ sumat efféctum, sitque ómnibus eam suméntibus adjutórium et remédium.
℟. Amen.

Orémus. Oratio

Deus, cujus Unigénitus Jesus Christus, Dóminus noster, Apóstolis suis dixit: Qui credit in me, ópera, quæ ego fácio, et ipse fáciet, et majóra horum fáciet; quique beátum Machútum Confessórem tuum atque Pontíficem dono curatiónis mirabíliter ornásti: quǽsumus; ut ipsíus deprecatióne hæc múnera suscípias, eísque uténtibus salutária esse concédas. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Per mérita sancti Machúti benedicántur hæc múnera in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti.
℟. Amen.

Crux in hac Oratione præsignata fieri debet cum Reliquia vel Imagine S. Machuti.

9

BENEDICTIO PANIS ET AQUÆ IN HONOREM S. ADELHAIDIS VIRG.

Approbata a S. R. C. pro Archidiœcesi Coloniensi

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Fidélium Deus ómnium fortitúdo, et salus, qui socrum beáti Petri Apóstoli tui magnis fébribus deténtam, pio motus rogatiónis afféctu sanásti: sanctí ✠ fica et béne ✠ dic creatúras has panis et aquæ tuo sanctíssimo nómine, et méritis sanctæ Adelháidis Vírginis, quam, spreto sæculo, servítio tuo glorióse mancipáre dignátus es: præsta, ejúsdem intercedéntibus méritis, ut quicúmque morbórum vexatiónibus gravántur, per hujus panis et aquæ sumptiónem húmilem a cunctis ánimæ et córporis languóribus liberéntur, atque incólumes Ecclésiæ tuæ repræsentári mereántur, ut gratiárum in ea tibi júgiter réferant actiónes: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Béne ✠ dic, Dómine, méritis sanctæ Adelháidis creatúras has panis et aquæ, qui glorióso córpore tuo benedixísti aquas Jordánis et panes in desérto, ac præsta, ut omnes gustántes ex eis tam córporis quam ánimæ recípiant sanitátem: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Ora pro nobis, sancta Adelháidis.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio

Concéde, quǽsumus, omnípotens et miséricors Deus, ut per virtútem benedictiónis hujus aquæ et panis, et per méritum passiónis Dómini nostri Jesu Christi et per intercessiónem beátæ Vírginis Maríæ ac sanctæ Adelháidis et ómnium Sanctórum, omnes fidéles, qui pie ac devóte aquam istam gustáverint, ánimæ et córporis sanitátem recípere váleant, ac in tuo servítio semper permanére. Per eúndem Dóminum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super hanc aquam, et máneat semper. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

INDICES

I

INDEX RITUALIS

Titulus I

Titulus II

Titulus III

Titulus IV

Titulus V

Titulus VI

Titulus VII

Titulus VIII

Benedictiones esculentorum præsertim in Pascha

Benedictiones ab Episcopis vel ab aliis facultatem habentibus faciendæ

Titulus IX

Titulus X

Titulus XI

Titulus XII

II

INDEX APPENDICIS

De Baptismo

De Confirmatione

De sanctissima Eucharistia

De Matrimonio

De consecratione Altarium exsecratorum

De benedictionibus

Benedictiones non reservatæ

Benedictiones reservatæ

I Benedictiones faciendæ ab Ordinario vel ab ejus delegato

II Benedictiones faciendæ a Sacerdotibus Apostolicum indultum habentibus

Benedictiones propriæ

nonnullorum Ordinum Regularium seu Congregationum religiosarum a Sacerdotibus Apostolicum indultum habentibus adhibendæ

Benedictiones approbatæ pro aliquibus locis
a Sacerdotibus Apostolicum indultum habentibus adhibendæ

III

INDEX PSALMORUM NUMERICUS

IV

INDEX PSALMORUM ALPHABETICUS

V

INDEX CANTICORUM

VI

INDEX HYMNORUM

VII

INDEX SYMBOLORUM

VIII

INDEX LITANIARUM

IX

INDEX BENEDICTIONUM ALPHABETICUS

Benedictiones Romano Pontifici reservatæ littera R, benedictiones autem Ordinario reservatæ littera r notantur.

A

B

C

D

E

F

H

I

L

M

N

R

S

T

U

V

SUPPLEMENTUM
RITUALIS ROMANI

PRO PROVINCIIS
AMERICÆ SEPTENTRIONALIS FŒDERATÆ

FORMULA BREVIS
CONFICIENDÆ AQUÆ BAPTISMALIS

præscripta a Concilio Baltimorensi Provinciali primo, et a Pio Papa VIII approbata, ad usum Missionariorum Americæ Septentrionalis.

Hæc benedictio eadem est ac in Appendice Ritualis Romani (pag. 367), adjecta in fine sequente rubrica et forma:

Denique dicat Sacerdos, benedicens ipsam aquam:

Sanctificétur et fecundétur Fons iste, et ex eo renascéntes. In nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti. ℟. Amen.

MODUS EXCIPIENDI
PROFESSIONEM FIDEI CATHOLICÆ

a Neo-Conversis, juxta formam a S. Congregatione S. Officii die 20 Julii 1859 præscriptam

In conversione hæreticorum inquirendum est primo de validitate baptismi in hæresi suscepti. Instituto igitur diligenti examine, si compertum fuerit, aut nullum, aut nulliter collatum fuisse, baptizandi erunt absolute. Si autem, investigatione per-

acta, adhuc probabile dubium de baptismi validitate supersit, tunc sub condicione iteratur, juxta ordinem baptismi Adultorum. Demum, si constiterit validum fuisse, recipiendi erunt tantummodo ad Abjurationem, seu Professionem Fidei. Triplex igitur in conciliandis hæreticis distinguitur procedendi methodus:

I Si Baptismus absolute conferatur, nulla sequitur abjuratio, nec absolutio, eo quod omnia abluit Sacramentum Regenerationis.

II Si Baptismus sit sub condicione iterandus, hoc ordine procedendum erit: 1° Abjuratio, seu fidei professio; 2° Baptismus condicionalis; 3° Confessio sacramentalis cum Absolutione condicionata.

III Quando denique validum judicatum fuerit Baptisma, sola recipitur Abjuratio, seu Fidei professio, quam Absolutio a censuris sequitur. Si tamen nonnumquam ejusmodi Neo-conversus valde desideret ut ritus in ejus Baptismo olim omissi hac occasione suppleantur, Sacerdos huic pio ejus voto morem gerere utique liberum habet. Debebit tamen in tali casu adhibere ordinem Baptismi Adultorum, et mutare mutanda ob Baptismum jam valide susceptum.

Sacerdos superpelliceo et stola violacei coloris indutus, sedet in cornu Epistolæ, si Ss. Sacramentum asservetur in tabernaculo, sin minus in medio Altaris, et coram illo genuflectit Neo-conversus; qui codicem Evangelii dextera manu tangens, emittit professionem fidei, prout inferius habetur; vel si nesciat legere, Sacerdos prælegit eidem tarde professionem, ut Conversus eandem intellegere, et cum Sacerdote distinctis verbis pronuntiare possit.

PROFESSION OF FAITH

I, N. N., having before my eyes the holy Gospels, which I touch with my hand, and knowing that no one can be saved without the faith which the Holy Catholic Apostolic Roman Church holds, believes and teaches, against which I grieve that I have greatly erred, inasmuch as I have held and believed doctrines opposed to her teaching.

I now, with grief and contrition for my past errors, profess that I believe the Holy Catholic Apostolic Roman Church to be the only and true Church established on earth by Jesus Christ, to which I submit myself with my whole heart. I believe all the articles that she proposes to my belief, and I reject and con-

demn all that she rejects and condemns, and I am ready to observe all that she commands me. And especially, I profess that I believe:

One only God in three divine Persons, distinct from, and equal to, each other — that is to say, the Father, the Son, and the Holy Ghost:

The Catholic doctrine of the Incarnation, Passion, Death, and Resurrection of our Lord Jesus Christ: and the personal union of the two Natures, the divine and the human; the divine Maternity of the most holy Mary, together with her most spotless Virginity:

The true, real, and substantial presence of the Body and Blood, together with the Soul and Divinity of our Lord Jesus Christ, in the most holy Sacrament of the Eucharist;

The seven Sacraments instituted by Jesus Christ for the salvation of mankind; that is to say, Baptism, Confirmation, Eucharist, Penance, Extreme Unction, Order, Matrimony;

Purgatory, the Resurrection of the dead, Everlasting life;

The Primacy, not only of honor, but also of jurisdiction of the Roman Pontiff, successor of St. Peter, Prince of the Apostles, Vicar of Jesus Christ;

The veneration of the Saints, and of their images;

The authority of the Apostolic and Ecclesiastical Traditions, and of the Holy Scriptures, which we must interpret, and understand only in the sense which our holy mother the Catholic Church has held, and does hold;

And everything else that has been defined, and declared by the sacred Canons, and by the General Councils, and particularly by the holy Council of Trent, and delivered, defined, and declared by the General Council of the Vatican, especially concerning the Primacy of the Roman Pontiff, and his infallible teaching authority.

With a sincere heart, therefore, and with unfeigned faith, I detest and abjure every error, heresy, and sect opposed to the said Holy Catholic and Apostolic Roman Church. So help me God, and these His holy Gospels, which I touch with my hand.

*

Germanice:

Ich N. N., mit den heiligen Evangelien vor meinen Augen, welche ich mit meiner Hand berühre, und in der Überzeugung, daß keiner selig werden kann ohne jenen Glauben, den die heilige, katholische, apostolische, römische Kirche hält, glaubt und lehrt, und gegen den ich zu meinem Schmerze sehr gefehlt habe, indem ich mich zu Lehren bekannte und sie glaubte, welche ihrer Lehre geradezu entgegengesetzt sind, bekenne nun, mit Schmerz und Reue über meine früheren Irrtümer, daß ich glaube, daß die heilige, katholische, apostolische, römische Kirche die einzige und wahre Kirche sei, welche Jesus Christus auf Erden gestiftet hat und welcher ich mich mit ganzem Herzen unterwerfe. Ich glaube alle Artikel, welche sie mir zu glauben vorstellt, und verwerfe und verdamme alles, was sie verwirft und verdammt, und bin bereit, alles zu halten, was sie mir gebietet. Insbesondere bekenne ich, daß ich glaube:

Daß nur ein einziger Gott sei in drei göttlichen Personen, unterschieden voneinander und doch einander ganz gleich — nämlich der Vater, der Sohn und der Heilige Geist;

Ich glaube die katholische Lehre von der Menschwerdung, von dem Leiden, dem Tode und der Auferstehung unseres Herrn Jesu Christi; und die Vereinigung der zwei Naturen, der göttlichen und der menschlichen, in Einer Person; die göttliche Mutterschaft Mariä, der Allerheiligsten, samt ihrer ganz fleckenlosen Jungfrauschaft;

Ich glaube die wahre, wirkliche und wesentliche Gegenwart des Leibes, zugleich mit der Seele und Gottheit unseres Herrn Jesu Christi in dem allerheiligsten Sakramente des Altars;

Ich glaube, daß es sieben Sakramente gibt, eingesetzt von Jesus Christus zum Heile der Menschen, nämlich: die Taufe, die Firmung, das Sakrament des Altars, die Buße, die Letzte Ölung, die Priesterweihe, die Ehe;

Ich glaube an ein Fegefeuer, an die Auferstehung der Toten und an ein ewiges Leben;

Ich glaube, daß der römische Papst, als Nachfolger des heiligen Petrus, des Fürsten der Apostel und Stellvertreters Jesu Christi, den Vorrang hat, nicht bloß der Ehre, sondern auch der Gerichtsbarkeit;

Ich glaube an die Verehrung der Heiligen und ihrer Bilder;

Ich nehme an die apostolischen und kirchlichen Überlieferungen sowie die Heiligen Schriften, welche nur in dem Sinne auszulegen und zu verstehen sind, in welchem unsere heilige Mutter, die katholische Kirche, sie allzeit genommen hat und noch immer nimmt.

Endlich nehme ich an und glaube alles, was von den heiligen Kirchensatzungen und allgemeinen Kirchenräten und besonders von dem heiligen Kirchenrat zu Trient, wie auch von dem allgemeinen Vatikanischen Kirchenrat überliefert, bestimmt und erklärt worden ist, besonders in bezug auf den Primat des Papstes und dessen unfehlbare Lehrgewalt.

Mit aufrichtigem Herzen und ungeheucheltem Glauben verabscheue ich deshalb und schwöre ab jeden Irrtum, jede Ketzerei und jede Sekte, die der heiligen, katholischen und apostolischen, römischen Kirche entgegengesetzt ist. So wahr mir Gott helfe und diese Seine heiligen Evangelien, die ich mit meiner Hand berühre.

Postea, Neo-converso genuflexo manente, Sacerdos sedens dicit Psalmum Miserére, ut supra, sive Psalmum De profúndis, cum Glória Patri in fine. Quo finito, Sacerdos stans dicit:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvum fac servum tuum (ancíllam tuam).
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram, ut hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam) quem (quam) excommunicatiónis caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos sedet, et ad Profitentem genuflexum versus, eum ab hæresi absolvit, dicens:

Auctoritáte apostólica, qua fungor in hac parte, absólvo te a vínculo excommunicatiónis quam*) incurrísti, et restítuo te sacrosánctis Ecclésiæ sacraméntis, communióni et unitáti fidélium: in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Denique abjuranti aliquam pænitentiam salutarem injungat, e. g. aliquas preces, visitare Ecclesiam, aut similia.

RITUS CELEBRANDI
MATRIMONII SACRAMENTUM

Sacerdos matrimonium celebraturus, publicationibus factis tribus diebus festis, si nullum obstet legitimum impedimentum, in Ecclesia, superpelliceo et alba stola indutus, adhibito uno saltem Clerico, superpelliceo pariter induto, qui librum et vas aquæ benedictæ cum aspersorio deferat, coram tribus aut duobus testibus, virum et mulierem, quos parentum vel propinquorum suorum præsentia cohonestari decet, de consensu in matrimonium interroget, utrumque singillatim in hunc modum, vulgari sermone:

N., vis accípere N. hic præséntem in tuam legítimam uxórem, juxta ritum sanctæ Matris Ecclésiæ?
Respondeat sponsus: Volo.

Mox Sacerdos sponsam interroget:

N., vis accípere N. hic præséntem in tuum legítimum marítum, juxta ritum sanctæ Matris Ecclésiæ?
Respondet sponsa: Volo.

*) In dubio gravi aut levi utrum pænitens excommunicationem incurrerit per hæresim professam, sacerdos hic inserat vocabulum forsan.

Nec sufficit consensus unius; sed debet esse ambo-rum, et expressus aliquo signo sensibili, sive fiat per se, sive per procuratorem.

Mutuo igitur contrahentium consensu intellecto, Sacer-dos jubeat eos invicem jungere dexteras.

Tunc primum sponsus, deinde sponsa clara voce sibi invicem fidem dant hisce verbis:

Anglice: I, N. N., take thee N. N. for my lawful wife (husband), to have and to hold from this day forward, for better for worse, for richer for poorer, in sickness and in health, till death do us part.

Anglice: Q. N., wilt thou take N. here present for thy lawful wife, according to the rite of our holy Mother the Church? A. I will.

Q. N., wilt thou take N. here present for thy lawful husband, according to the rite of our holy Mother the Church? A. I will.

Germanice: F. N., wollt Ihr (wollen Sie) diese hier gegenwärtige N. nach dem Gebrauche der heiligen katho-lischen Kirche, unserer Mutter, zu Eurem (Ihrem) recht-mäßigen Weibe nehmen? A. Ich will.

F. N., wollt Ihr (wollen Sie) diesen hier gegenwär-tigen N. nach dem Gebrauche der heiligen katholischen Kirche, unserer Mutter, zu Eurem (Ihrem) rechtmäßigen Manne nehmen? A. Ich will.

Gallice: D. N., voulez-vous prendre N., qui est ici pré-sente, pour votre légitime épouse, suivant le rite de notre mère la sainte Eglise? ℟. Oui, je le veux.

D. Et vous, N., voulez-vous prendre N., qui est ici pré-sent, pour votre légitime époux, suivant le rite de notre mère la sainte Eglise? ℟. Oui, je le veux.

Germanice: Ich N. N. nehme Dich N. N. mir zu meiner ehelichen Gattin (zu meinem ehelichen Gatten) und ge-lobe Dir an, die eheliche Treue zu bewahren, Dich nim-mermehr zu verlassen, es sei in Kreuz, in Krankheit und allerlei Widerwärtigkeit, bis an mein letztes Ende. Dazu helfe mir Gott, die heilige Mutter Gottes und alle lieben Heiligen. Amen.

Gallice: Je vous prends pour ma Femme (mon Mari), N., et ma légitime Epouse (mon légitime Epoux), et je vous jure que je vous serai fidèle Mari (Epouse), et que je vous assisterai de tout mon pouvoir en toutes vos nécessités, tant qu'il plaira à Dieu de nous laisser en-semble.

Deinde Sacerdos dicit:

Ego conjúngo vos in matrimónium: In nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Vel aliis utatur verbis juxta receptum uniuscujusque Provinciæ ritum. Postea eos aspergat aqua benedicta. Mox benedicat anulum.

BENEDICTIO ANULI

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Bénedic, ✠ Dómine, ánulum hunc, quem nos in tuo nómine benedícimus ✠, ut quæ eum gestáverit, fidelitátem íntegram suo sponso tenens, in pace et voluntáte tua permáneat, atque in mútua caritáte semper vivat. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Deinde Sacerdos aspergat anulum aqua benedicta in modum crucis, et sponsus acceptum anulum de manu Sacerdotis imponit in digito anulari sinistræ manus sponsæ, dicens:

Anglice: With this ring I thee wed, and I plight unto thee my troth.

Tunc sacerdos dicit:

In nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Mox subjungat:

℣. Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.
℟. A templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.
Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster secreto usque ad

Germanice: Mit diesem Ringe eheliche ich Dich und gelobe Dir meine Treue.

Gallice: Mon Epouse, je vous donne cet anneau en signe de Mariage.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Réspice, quǽsumus, Dómine, super hos fámulos tuos, et institútis tuis, quibus propagatiónem humáni géneris ordinásti, benígnus assíste; ut, qui te auctóre jungúntur, te auxiliánte servéntur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

His expletis, si benedicendæ sint nuptiæ, Parochus Missam pro sponso et sponsa, ut in Missali Romano, celebret juxta sequentia decreta, servatis omnibus quæ ibi præscribuntur.

In celebratione nuptiarum, diebus quibus permittitur, dicenda est Missa pro sponso et pro sponsa in fine Missalis inter Missas votivas specialiter assignata. Hæc Missa votiva pro sponso et sponsa, extra tempus clausum, omnibus diebus permittitur, exceptis 1) Duplicibus 1æ et 2æ classis, 2) Dominicis aliisque Festis de præcepto, 3) Vigilia Epiphaniæ et Pentecostes, 4) integra Octava Epiphaniæ, Paschatis, Pentecostes, et Corporis Christi, 5) Commemoratione omn. Fidelium Defunctorum, 6) diebus Rogationum, si fiat processio in ecclesiis parochialibus unam tantum Missam habentibus. In his casibus exceptis dicitur Missa de die, in eaque additur Oratio pro Sponsis, sub unica conclusione cum prima, atque datur benedictio pro eis propria.

Hæc Missa pro sponso et sponsa est votiva privata, etsi sollemniter celebretur, proinde sine Glória et sine Credo, cum Benedicámus Dómino et Evangelio S. Joannis in fine, nisi aliqua Commemoratio aliud postulet. Tres dicuntur Orationes, prima ex ipsa Missa pro sponso et sponsa, secunda et tertia diei occurrentis; sed tertia de

Tempore omittitur, si Commemoratio facta sit Duplicis. Si Missa diei occurrentis habeat Præfationem propriam, hæc dicenda est, secus Præfatio communis. (S. R. C. 20 Decembr. 1783, 28 Febr. 1818, et 20 April. 1822.)

Hæc Missa pro devotione celebrari etiam potest cum cantu et sollemnitate, servato tamen ritu qui eidem Missæ convenit.

Benedictio Nuptialis, quæ assignatur in Missa pro sponso et sponsa, non est impertienda nisi in Missa. (S. R. C. 23 Junii 1853.) Nuptiis tempore clauso contractis, Missa cum Benedictione Nuptiali differri potest ad diem, in qua, extra tempus clausum, Missa pro sponsis vel ejus Commemoratio permittitur.

Si mulier est vidua, non solum debet omitti benedictio nuptiarum, sed etiam Missa propria pro sponso et sponsa. (S. R. C. 3 Martii 1761.)

Attamen anuli benedictio in secundis nuptiis non est omittenda. (S. R. C. 27 Aug. 1836.)

MODUS ASSISTENDI

MATRIMONIIS MIXTIS

In ineundis istiusmodi nuptiis, I Ecclesia ea generatim omittenda indixit, per quæ Catholicorum matrimonia decorantur. Proclamationes Bannorum possunt fieri in mixtis nuptiis quæ Apostolica dispensatione contrahuntur, suppressa tamen mentione Religionis conjugum: at solum quando ad detegenda si quæ sint impedimenta, eas necessarias atque opportunas Ordinarius in Domino censuerit.

II Matrimonia Catholicorum cum Acatholicis non sunt benedicenda. Plures enim summi Pontifices, præsertim Clemens VIII, expresse prohibuerunt, ne hujusmodi connubiis sacerdotalis benedictio impendatur. Hinc Concilium Baltimorense Provinciale IV in Decreto primo sic habet: "Meminerint Sacerdotes, pluribus Summorum Pontificum decretis vetari, ne ullus sacer ritus fiat, vel vestis sacra adhibeatur, dum fœdera hujusmodi ineuntur, quæ neque intra ecclesiam ineunda sunt." Denique S. Congregatio de Propaganda Fide, die 3 Julii 1847, ad Patres Concilii Baltimorensis Provincialis VI rescripsit, matrimonia mixta nullo adhibito religioso ritu celebrari oportere.

III In dubio de validitate Baptismi collati parti hæreticæ, quæ, conversa, novas nuptias cum parte Catholica inire cupit, referatur casus per Ordinarium ad Sedem Apostolicam. Consulantur hi Canones novi Juris Canonici: Can. 1070, § 2. Si pars tempore contracti matrimonii tamquam baptizata communiter habebatur aut ejus Baptismus erat dubius, standum est, ad normam can. 1014, pro valore matrimonii, donec certo probetur alteram partem baptizatam esse, alteram vero non baptizatam. — Can. 1014. Matrimonium gaudet favore juris; quare in dubio standum est pro valore matrimonii, donec contrarium probetur, salvo præscripto can. 1127. — Can. 1127. In re dubia privilegium fidei gaudet favore juris.

Sacerdos, dispensatione obtenta pro matrimonii celebratione inter catholicam partem et acatholicam, primum cognoscat utrum acatholica pars Baptismi Sacramentum receperit, et, si non fuerit baptizata, petat circa hoc aliam necessariam dispensationem. Insuper ipsi constet de libertate catholici cultus concessa parti catholicæ, et de præmittendis aliis necessariis, opportunisque cautionibus in naturali ac divino jure fundatis, ut scilicet non solum catholicus conjux ab acatholico perverti non possit, quin immo catholicus ipse conjux teneri se sciat ad acatholicum pro viribus ab errore retrahendum, verum etiam ut universa utriusque sexus proles procreanda in sanctitate catholicæ religionis educari omnino debeat. Fiant ista opportuno tempore ante celebrationem matrimonii.

Hoc autem celebraturus Sacerdos primum virum de consensu interroget in hunc modum:

Anglice: N. N., wilt thou take N. N. here present for thy lawful wife? Sponsus respondet: I will.

Deinde mulierem:

N. N., wilt thou take N. N. here present for thy lawful husband? Sponsa respondet: I will.

Germanice: N., willst Du diese hier gegenwärtige N. zu Deinem rechtmäßigen Weibe annehmen?

Antw. Ich will.

N., willst Du diesen hier gegenwärtigen N. zu Deinem rechtmäßigen Manne annehmen?

Antw. Ich will.

Tunc junctis invicem dexteris sibi mutuam fidem dant sequenti formula, sponsus primo dicens:

Anglice: I, N. N., take thee N. N. for my lawful wife, to have and to hold from this day forward, for better for worse, for richer for poorer, in sickness and in health, until death do us part.

Sponsa subjungit: I, N. N., take thee N. N. for my lawful husband, to have and to hold from this day forward, for better for worse, for richer for poorer, in sickness and in health, until death do us part.

Hisce peractis Sacerdos dicet:

Anglice: By the authority committed to me, I pronounce you united in the bonds of matrimony.

Tunc sponsus anulum imponet in digito anulari sinistræ manus sponsæ, dicens:

Anglice: With this ring I thee wed and I plight unto thee my troth.

Post hæc, Sacerdos conjuges alloquatur verbis infra additis, vel similibus, prout opportunius ipsi videbitur; atque illis in mentem revocet indissolubilitatem vinculi conjugalis; sanctitatem propriam hujus status; concordiam et mutuam dilectionem in eo sectandam; simul et sollicitam curam cognoscendi quod placitum sit Deo, ut illud constanter, fideliterque exsequentes salutem consequantur.

EXHORTATIONES

IN MATRIMONII CELEBRATIONE

Exhortation before Marriage

My dear friends, you are about to enter upon a union, of which God Himself is the author, and which our

---

Germanice: Ich N. N. nehme Dich N. N. zu meiner ehelichen Gattin (zu meinem ehelichen Gatten) und gelobe Dir an, die eheliche Treue zu bewahren, Dich nimmermehr zu verlassen, es sei in Kreuz, in Krankheit und allerlei Widerwärtigkeit, bis an mein letztes Ende. Dazu helfe mir Gott. Amen.

Germanice: Kraft der mir erteilten Vollmacht erkläre ich Euch als ehelich miteinander verbunden.

Germanice: Mit diesem Ringe eheliche ich Dich und gelobe Dir meine Treue.

Divine Saviour has consecrated in a special manner, making it one of the seven Sacraments of the New Law. He knew full well the dangers by which we are surrounded, and the weakness of our nature, which requires a continual encouragement to the discharge of the duties that have been imposed on us. For this reason, He has annexed to the worthy reception of this sacrament peculiar graces which dispose the married couple to respect the sacred engagement which they have formed, and enable them to surmount the various obstacles and difficulties they may meet with in the discharge of the duties of life. The present occasion, then, is one of great interest to you both; nor can you view it in any other light than as a most important era in your lives, and most intimately connected with your temporal and eternal welfare. We have every reason to believe that your anticipations of happiness in this holy state are founded on a solid basis; that you have duly prepared yourselves for this important event, and that your hearts are such, in the sight of God, as to draw down upon you His especial favor and blessing.

With confidence, then, in the promises of our Blessed Saviour who condescended to honor, with His divine presence, the happy nuptials of Cana, invite Him to come and preside on this occasion also; to bless the contract you are about to enter into, and to render it, by His grace, a true emblem of that sacred union which exists between Him and His Church; a union of sentiment and action, founded in virtue and the love of God, a union not only for time, but for eternity. (* May the holy Sacrifice of the Mass, which presently will be offered up for you, be an abundant source of blessings for your entire married life.) Being therefore fully prepared to enter upon the sacred contract of marriage, which is none other than the Sacrament of Matrimony, answer the following questions:

N., wilt thou etc.

After the Marriage-Ceremony

Having been united in the holy bands of matrimony, give thanks to the Almighty for the favors which He has bestowed upon you. The graces which you have received have been granted for the purpose of animating you in the discharge of the obligations which the mar-

* To be omitted, if the Mass is not said.

riage life imposes, and which are beautifully expressed in these words of the Apostle: "Let women be subject to their husbands, as to the Lord; for the husband is the head of the wife, as Christ is the head of the Church.... Therefore, as the Church is subject to Christ, so also let the wives be to their husbands in all things. Husbands, love your wives, as Christ also loved the Church, and delivered Himself up for it, that He might sanctify it, cleansing it by the laver of water in the word of life.... So also ought men to love their wives as their own bodies." Ever mindful of these duties which you owe to each other, and to those with whose welfare you may be especially charged, cherish with solicitude the grace that has this day been conferred upon you; it will direct you in every difficulty; it will comfort you in the hour of trial; it will be a continual source of peace, of joy, of mutual affection on earth, and a pledge of your eternal and perfect union in heaven.

Exhortation before Marriage,

when one of the parties is not a Catholic.

I hope, my dear friends, you have reflected sufficiently on the importance of the contract which you are about to ratify in the presence of God. The solemn engagement, by which you are to be united, is not of a transient and momentary nature; it will bind you together during the whole period of your earthly existence; for "what God hath joined," says the Scripture, "let not man put asunder". As nothing but death will be able to dissolve the union that is to exist between you, it is of the highest importance that you should implore at this moment that blessing of Divine Providence, without which you would in vain promise yourselves any real happiness. Whatever may be your present anticipations, whatever the tie of affection that binds you to each other, the time of difficulty, the moment of trial must arrive, when all the courage of a generous heart and all the piety of a true Christian will be requisite to sustain you, to enlighten you, and to protect from the fury of the storm the fair fruits of domestic peace. It is this that awakens a feeling of the deepest interest among those who surround you on this occasion, and prompts us all to invoke upon you the favor of the Almighty. May He, then, extend to you those graces which will be the security of your earthly happiness and a pledge of your eternal welfare. But, for

your part, let me entreat you to be ever mindful of the holiness of the matrimonial state, and to animate yourselves, by this consideration, to a faithful discharge of your obligations. May you never lose sight of those sacred promises which you are about to utter, as the basis of your confidence in each other, nor of that mutual fidelity which you now profess, and which is so strikingly represented by the ring which is used in this ceremony, as the seal of your lasting and happy union. Let religion direct you in all your actions, and you will not be disappointed in your hopes. It will qualify you to be the support and comfort of each other in the various trials which you will experience; it will promote your happiness here and prepare you for more permanent enjoyments hereafter.

After the Marriage-Ceremony,

when one of the parties is not a Catholic

My friends, you have just been united in the bonds of matrimony, you are now setting out on the road of wedded life. Always bear in mind the duties and responsibilities you have taken over to-day. By no means have you accepted these obligations merely in the sight of men, but you have accepted them from God himself, who will one day call you to account. Be convinced, that the loyal observance of your duties towards each other and towards your children will be the foundation, on which rests the happiness you expect to enjoy in the married state. Be one heart and one soul, preserve harmony and peace, faithfully serve God, and then the blessings of the Most High will not fail you. May God be with you at your every step, until you reach the threshold of eternity. Amen.

Anrede an die Brautleute vor der Kopulation

Christliche Brautleute! — So seid Ihr nun nach mehreren Tagen reiflicher Überlegung heute in das Haus Gottes gekommen, um Euch hier an den Stufen des Altars im heiligen Ehebunde zu vereinigen. Von dieser heiligen Verbindung sagt der Apostel: „Dieses ist ein großes Sakrament, ich sage aber in Christo und in der Kirche." Dies bedeutet, daß der Bräutigam und die Braut in dem heiligen Sakramente der Ehe sich so miteinander vereinigen, um in jener Liebe und Aufopferung miteinander zu leben, wie Christus lebt mit der Kirche. Seid fest überzeugt, nur so wird Eure Ehe eine glückliche sein und

zeitlichen und ewigen Segen auf Euch herabbringen. — O, was für eine wichtige Stunde ist die gegenwärtige für Euch! — Noch ein Augenblick, — und Ihr reicht Euch einander zum ersten Male die Hände als Mann und Weib. Dann seid Ihr verbunden, bis der Tod Euch trennt. Ihr geht dann Hand in Hand durch dieses irdische Leben. Alle Trübsale und Leiden sollt Ihr miteinander tragen. Das Leben sollt Ihr einander nicht zu verbittern, sondern zu versüßen suchen. Ihr sollt einander nie Anlaß zur Sünde werden, sondern gegenseitig einander behilflich sein in der Rettung Eurer unsterblichen Seelen. Dann sollt Ihr miteinander den zeitlichen Wohlstand Eurer Nachkommenschaft, womit der Herr Eure Ehe segnen wird, nach Kräften zu befördern und die ewige Glückseligkeit derselben zu begründen suchen. Welche Verantwortlichkeit ist es nicht also, welcher Ihr Euch heute unterzieht! — In diesem allerwichtigsten Augenblicke Eures Lebens erhebet nun Herz und Seele zum ewigen Vater mit der innigsten und demütigsten Bitte, daß Er Euren Ehebund segnen möge. Betet, daß die Segensworte der heiligen Kirche, welche heute der Priester über Euch ausspricht, nicht leer verhallen, sondern für Euch jene Fülle der Gnaden erlangen, um welche sie flehen. (*Möge das heilige Opfer, welches heute für Euch dargebracht wird, Euch eine Segensquelle für Euer ganzes Leben im heiligen Ehestande sein!) Mögen auch Eure hier gegenwärtigen Freunde, welche mit Euch gekommen sind, um bei Abschließung Eures Ehebundes Zeuge zu sein, für Euch zu Gott flehen um Gnade und Erbarmen für Euer ganzes zukünftiges Leben. Dieses nun seien die heiligen Gesinnungen, mit welchen ihr dieses heilige und überaus wichtige Sakrament empfangen sollt. — Wohlan! seid Ihr also entschlossen, in Christo und in der Kirche diesen wichtigen Schritt zu vollziehen und den heiligen Ehebund miteinander zu schließen, so antwortet mir auf folgende Fragen:

N., willst Du usw.

Anrede an die Brautleute nach der Kopulation oder vor dem letzten Segen

So seid Ihr also miteinander verbunden, nicht durch einen bloßen gegenseitigen Kontrakt, sondern durch das heilige, sakramentalische Band der Ehe. Ihr seid verbun-

* Dieser Satz bleibt aus, wenn die Kopulation ohne Messe geschieht.

den nicht von der Hand eines Menschen, sondern von der Hand des Allmächtigen Gottes. Ihr seid verbunden unzertrennbar, bis der Tod Euch wieder scheidet. Doch auch der Tod soll Euch nicht wieder trennen. Dort in der Ewigkeit sollt Ihr Euch wieder finden und Euch miteinander einer ewigen Glückseligkeit erfreuen. Ihr habt heute in feierlicher Weise die Pflichten des Ehestandes auf Euch genommen. Zurücktreten ist in diesem Augenblicke schon nicht mehr möglich. So gehet nun hin und feiert die Hochzeit auf ehrbare, christliche Weise! Betretet mutig den Pfad des ehelichen Lebens! Der Herr sei Eure Hilfe und Eure Stütze! Auf Ihn setzet stets Euer Vertrauen! Beobachtet aber auch Sein heiliges Gebot, besonders jenes, welches eingesetzt ist, um die Heiligkeit des Ehestandes zu bewahren! Jesus Christus, den Ihr im Allerheiligsten Sakramente soeben empfangen, geht Selbst mit Euch nach Hause, um wie einstens zu Kana mit Euch die Hochzeit zu feiern. Seine heilige Mutter Maria, Eure lieben Schutzengel sind in Eurer Begleitung. (* Bevor Ihr jedoch die Stufen des Altares verlasset, empfanget noch den priesterlichen Segen.) Möge Euch jetzt die Allerheiligste Dreifaltigkeit Ihren heiligen Segen erteilen, und möge derselbe niemals von Euch weichen, sondern Euch bei allen Schritten Eures zukünftigen Lebens begleiten, bis Ihr heimkehrt zu Eurem Schöpfer und Vater, um die für Euch bereitete Herrlichkeit im Himmel zu genießen in alle Ewigkeit. Amen.

(Pláceat ..... Benedícat.)

Anrede an die Brautleute vor der Kopulation

bei einer gemischten Ehe.

Teuerste Freunde! — Nach reiflicher Überlegung seid Ihr heute hieher gekommen, mit dem Entschlusse, hier im Angesichte Gottes und des ganzen himmlischen Hofes den heiligen Ehebund miteinander zu schließen. Gewiß seid Ihr wohl überzeugt von der überaus großen Wichtigkeit der Handlung, welche vorzunehmen Ihr soeben im Begriffe steht. Der Ehebund, den Ihr jetzt aus freiem Willen schließet, ist unzertrennbar, solange Euch beiden Gott das Leben schenkt. Unter keinen Umständen, aus keinerlei Ursachen, selbst wenn Ihr zu dem Staatsgesetze Eure Zuflucht nehmen solltet, kann Eure einmal

* Dieser Satz bleibt aus, wenn die Kopulation ohne Messe geschieht.

freiwillig abgeschlossene Ehe wieder getrennt werden. „Was Gott gebunden hat, soll der Mensch nicht trennen." Ihr verpflichtet Euch also in diesem Augenblicke, lebenslänglich beisammen zu bleiben und Euer gegenseitiges Glück zu begründen. Der Mann sowohl als das Weib müssen ihr möglichstes tun, um einander das Leben zu versüßen und angenehm zu machen. Über die Pflichten des Ehemannes gegen seine Gattin schreibt der Apostel: „Ihr Männer! liebet eure Weiber, wie Christus die Kirche geliebt und sich selbst für sie aufgeopfert hat. Die Männer sollen ihre Weiber wie ihre eigenen Leiber lieben. Wer sein Weib liebt, der liebt sich selbst. Niemand hat jemals seinen eigenen Leib gehaßt, sondern er ernährt und erhält ihn, wie Christus seine Kirche." So soll also der Ehemann um sein Eheweib jene Sorgfalt hegen, derselben in solcher heiligen und reinen Liebe zugetan sein, wie es Christus ist gegen seine heilige Kirche. Dasselbe liegt aber auch dem Weibe ob ihrem Manne gegenüber. Und von ihr sagt der Apostel besonders: „Das Weib aber beweise gegen ihren Ehemann Ehrfurcht." Besonders aber verpflichtet Ihr Euch heute, für das Seelenheil voneinander Sorge zu tragen. Gebet wohl acht, daß Ihr einander in dieser Hinsicht keine Hindernisse in den Weg legt. Möge Euch Euer Ehestand nicht zum ewigen Verderben gereichen! Im Gegenteil seid einander behilflich durch Wort und Beispiel, auf daß Ihr miteinander den Weg zum Himmel wandelt. Auch geht Ihr heute die feierliche Verpflichtung ein, für das zeitliche und ewige Wohl Eurer Nachkommenschaft, womit Gott Eure Ehe segnen sollte, alle mögliche Sorgfalt zu tragen. Ihr sollt wissen, daß bei Eurem Tode strenge Rechenschaft von Euch verlangt wird über jedes Kind, das Euch Gott geben wird. Darum erwäget wohl die große Verantwortlichkeit, welche Ihr in diesem feierlichen Augenblicke auf Euch nehmet. Richtet Herz und Seele zu Eurem himmlischen Vater empor und erflehet Euch Seinen heiligen Segen zu Eurer ehelichen Verbindung, damit Ihr alles getreu erfüllet, was Gott von Euch von nun an verlangt, und was allein Euer eheliches Glück begründen kann. Seid Ihr also entschlossen, in dieser Gesinnung den heiligen Ehebund zu schließen, so antwortet mir auf folgende Fragen. —

Anrede an die Brautleute nach der Kopulation

bei einer gemischten Ehe

So gehet nun hin, meine teuersten Freunde, betretet den Weg des ehelichen Lebens, aber seid stets eingedenk der heute übernommenen Pflichten und Verantwortlichkeiten. Lasset Euch nie einfallen, daß ihr bloß vor Menschen diese Verpflichtungen eingegangen. — Ihr habt dieselben Gott gelobet, welcher auch einstens Euch hierüber zur Rechenschaft ziehen wird. Im Gegenteil seid fest überzeugt, daß von der genauen Erfüllung Eurer Pflichten zueinander und gegen Eure Kinder Euer ganzes Glück im Ehestande abhängen wird. Seid jetzt ein Herz und eine Seele, wandelt miteinander in Einigkeit und Friede, dienet Gott getreu — und es wird Euch der Segen des Allerhöchsten nicht ermangeln, der alle Eure Schritte begleiten möge, bis Ihr angelangt seid an der Schwelle der Ewigkeit. Amen.

RECOMMENDATION

OF A SOUL DEPARTING

Lord, have mercy on us!
Christ, have mercy on us!
Lord, have mercy on us!
Holy Mary, pray for him [her]!

Pray for him [her]!

All ye holy Angels and Archangels,
Holy Abel,
All ye choirs of the just,
Holy Abraham,
St. John the Baptist,
St. Joseph,
All ye holy patriarchs and prophets,
St. Peter,
St. Paul,
St. Andrew,
St. John,
All ye holy Apostles and Evangelists,
All ye holy Disciples of our Lord,
All ye holy Innocents,
St. Stephan,

St. Lawrence,
All ye holy martyrs,
St. Sylvester,
St. Gregory,
St. Augustine,
All ye holy bishops and confessors,
St. Benedict,
St. Francis,
St. Camillus,
St. John of God,
All ye holy monks and hermits,
St. Mary Magdalen,
St. Lucy,
All ye holy virgins and widows,
} Pray for him [her]!

All ye saints of God, make intercession for him [her]!
Be merciful, spare him [her], O Lord!
Be merciful, deliver him [her], O Lord!
Be merciful, deliver him [her], O Lord!
From thy anger, deliver him [her], O Lord!

From the danger of death,
From an ill end,
From the pains of hell,
From all evil,
From the power of the devil,
Through thy nativity,
Through thy cross and passion,
Through thy death and burial,
Through thy glorious resurrection,
Through thy admirable ascension,
Through the grace of the Holy Ghost, the Comforter,
In the day of judgment,
} Deliver him [her], O Lord!

We sinners, beseech thee to hear us.
That thou spare him [her], we beseech thee to hear us.
Lord, have mercy on us!
Christ, have mercy on us!
Lord, have mercy on us!

LET US PRAY!

Depart, O Christian soul, out of this miserable world, in the name of God the Father Almighty, who created thee; in the name of Jesus Christ, the

Son of the living God, who suffered for thee; in the name of the Holy Ghost, who sanctified thee; in the name of the glorious and holy Mother of God, the Blessed Virgin Mary; in the name of Blessed Joseph, the illustrious spouse of the Blessed Virgin; in the name of the Angels, Archangels, Thrones, Dominations, Cherubim and Seraphim: in the name of the patriarchs and prophets, of the holy apostles and evangelists, of the holy martyrs and confessors, of the holy monks and hermits, of the holy virgins and of all the Saints of God; let thy place be this day in peace, and thy abode in holy Sion: Through the same Christ our Lord. Amen.

God of clemency, God of goodness! O God! who according to the multitude of thy mercies, forgivest the sins of such as repent, and graciously remittest the guilt of their past offences, mercifully regard this thy servant, N., and grant him [her] a full discharge from all his [her] sins, who most earnestly begs it of thee. Renew, O most merciful Father! whatever is corrupt in him [her] through human frailty, or by the snares of the enemy; make him [her] a true member of the Church, and let him [her] partake of the fruit of thy redemption. Have compassion, O Lord! on his [her] tears, and admit him [her] to the sacrament of thy reconciliation, who has no hope but in thee: Through Christ our Lord. Amen.

I recommend thee, dear brother [sister], to Almighty God and commit thee to His mercy, whose creature thou art; that, having paid the common debt by surrendering thy soul, thou mayest return to thy Maker, who formed thee out of the earth. May, therefore, the noble company of Angels meet thy soul at its departure; may the court of the Apostles receive thee; may the triumphant army of glorious martyrs meet thee; may the crowd of joyful confessors encompass thee; may the choir of blessed virgins go before thee; and may a happy rest be thy portion in the company of the patriarchs. May St. Joseph, the most

tender patron of the dying, inspire thee with a great hope; may the Blessed Virgin Mary, the Mother of God, kindly look upon thee. May Jesus Christ appear to thee with a mild and cheerful countenance, and give thee a place among those who are to be in His presence forever. Mayest thou be a stranger to all who are condemned to darkness, chastised with flames, and punished with torments. May God command thy wicked enemy, with all his evil spirits, to depart from thee. At thy approach, encompassed by Angels, may the infernal spirits tremble and retire into the horrid confusion of eternal night. May thy God arise, and thy enemies be put to flight. May all who hate Him fly before His face; let them vanish like smoke, or as wax before the fire, so let sinners perish in the sight of God. But as to the just, let them rejoice and be happy in His presence. May all the legions of hell be filled with confusion and shame, and let no evil spirit dare to stop thy course to heaven. May Christ Jesus, who was crucified for thee, deliver thee from torments; may He deliver thee from eternal death, who for thy sake vouchsafed to die. May Christ Jesus, the Son of the living God, place thee in His garden of paradise; and may He, the true Shepherd, own thee for one of His flock. May He absolve thee from all thy sins, and place thee at His right hand, in the inheritance of His elect. Oh! may it be thy happiness to behold thy Redeemer face to face; to be ever in His presence, in the beatific vision of that Eternal Truth which is the joy of the blessed. And thus placed among those happy spirits, mayest thou be forever filled with heavenly sweetness. Amen.

Receive thy servant, O Lord! into that place, where he [she] may hope for salvation from thy mercy. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant from all the dangers of hell, and from all pain and tribulation. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Enoch and Elias from the common death of the world. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Noah in the flood. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Abraham from the midst of the Chaldeans. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Job from all his afflictions. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Isaac from being sacrificed by his father. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Lot from Sodom and the flames of fire. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Moses from the hands of Pharaoh, King of Egypt. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Daniel from the lions' den. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver the three children from the fiery furnace and from the hands of an unmerciful king. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Susanna from her false accusers. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver David from the hands of Saul and Goliath. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Peter and Paul out of prison. Amen.

And, as thou didst deliver that blessed virgin and martyr, St. Thecla, from most cruel torments, so vouchsafe to deliver the soul of this thy servant, and bring it to the participation of thy heavenly joys. Amen.

LET US PRAY!

We commend to thee, O Lord, the soul of this thy servant N., and beseech thee, O Jesus Christ, Redeemer of the world! that, as in thy mercy to him [her] thou becamest man, so now thou wouldst vouchsafe to admit him [her] into the number of the blessed. Remember, O Lord, that he [she] is thy creature, not made by strange gods, but by thee, the only

true and living God; for there is no other God but thee, and none can work thy wonders. Let his [her] soul find comfort in thy sight, and remember not his [her] former sins, nor any of those excesses which he [she] has fallen into, through the violence of passion and corruption. For although he [she] has sinned, yet he [she] has still retained a true faith in thee, Father, Son, and Holy Ghost; he [she] has had a zeal for thy honor, and faithfully adored thee, his [her] God, and the Creator of all things.

Remember not, O Lord! the sins and ignorances of his [her] youth; but according to thy great mercy, be mindful of him [her] in thy eternal glory. Let the heavens be opened to him [her], and let the Angels rejoice with him [her]. May St. Michael, the Archangel, the chief of the heavenly host, conduct him [her]; may the blessed Angels of God meet him [her] and lead him [her] into the heavenly city Jerusalem; may blessed Peter, the Apostle, to whom were given the keys of the kingdom of heaven, receive him [her]; may holy Paul, the Apostle, and chosen vessel of election, assist him [her]; may St. John, the beloved Disciple, to whom the secrets of heaven were revealed, intercede for him [her]; may all the holy Apostles, to whom was given the power of binding and loosing, pray for him [her]; may all the chosen servants and blessed martyrs of God, who, in this world, have suffered torments for the sake of Christ, intercede for him [her]; that, being delivered from this body of corruption, he [she] may be admitted into the kingdom of heaven: Through the assistance and merits of our Lord Jesus Christ, who liveth and reigneth with the Father and the Holy Ghost, world without end. Amen.

May the most tender Virgin Mary, Mother of God, the kindest comforter of those that mourn, commend the soul of N., her servant, to her Son, that through her motherly intervention he [she] may not fear the terrors of death, but may with her help, in

gladness reach the desire of his [her] heart, our dwelling-place in our heavenly country. Amen.

To thee, o blessed Joseph, patron of the dying, I have recourse. By thy most beloved ones, Jesus and Mary, who held watch at thy holy passing away, I earnestly recommend to thee the soul of this faithful servant N. in his [her] agony, that under thy protection he [she] may be preserved from the wiles of the devil and from eternal death, and that he [she] may be found worthy to enter everlasting joy. Through the same Christ our Lord. Amen.

If the sick person continues in distress of agony, it may be proper for the assistants to continue in prayer, repeating the preceding prayers, or Ps. 117 and parts of Ps. 118, or the Passion of Christ according to St. John.

When about to expire, the dying person, or those about him [her], should clearly say and repeat:

Jesus, Jesus, Jesus. — Into Thy hands I commend my spirit. — Jesus, Mary, Joseph, I give you my heart and my soul; Jesus, Mary, Joseph, assist me in my last agony; Jesus, Mary, Joseph, may I breathe forth my soul in peace with you.

When the soul has departed, the following Responsory is to be said:

Come to his [her] assistance, all ye Saints of God; meet him [her], all ye Angels of God; receive his [her] soul, and present it now before its Lord. May Jesus Christ receive thee, and the Angels conduct thee to thy place of rest; may they receive his [her] soul, and present it now before its Lord.

Eternal rest grant him [her], O Lord! and let perpetual light shine upon him [her]. May the Angels present him [her] now before the Lord.

Lord, have mercy on us!
Christ, have mercy on us!
Lord, have mercy on us!
Our Father, etc.

℣. And lead us not into temptation!
℟. But deliver us from evil!

℣. Eternal rest grant him [her], O Lord!
℟. And let perpetual light shine upon him [her]!
℣. From the gates of hell,
℟. Deliver his [her] soul, O Lord!
℣. May he [she] rest in peace.
℟. Amen.
℣. O Lord, hear my prayer!
℟. And let my cry come unto thee!

LET US PRAY!

To thee, O Lord, we recommend the soul of thy servant, N., that being dead to this world, he [she] may live to thee; and whatever sins he [she] has committed through human frailty, we beseech thee, in thy goodness, mercifully to pardon: Through Christ our Lord. Amen.

Then the following Prayer for the Assistants may be added:

Grant, O Lord! that, while we here lament the departure of thy servant, we may ever remember that we are most certainly to follow him [her]. Give us grace to prepare for that last hour, by a good life, that we may not be surprised by a sudden death; but be ever watching when thou shalt call, that so with the Spouse, we may enter into eternal glory: Through Jesus Christ our Lord. Amen.

Concordat cum Originali.

New York, September 25th, 1925

† Patrick Cardinal Hayes
Archbishop of New York

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 12 Novembris 1925

Dr. Scheglmann Vic. Gen.

Typis Fr. Pustet, S. Sedis Apost. et S. Rit. Congr. Typogr.

Made in Germany